ARCHIWUM PAŃSTWOWE W LUBLINIE

KSIĘGI WÓJTOWSKO-ŁAWNICZE MIASTA LUBLINA

Z XV WIEKU

FONTES LUBLINENSES
IV

KSIĘGI WÓJTOWSKO-ŁAWNICZE

MIASTA LUBLINA

Z XV WIEKU

Redaktor serii
PIOTR DYMMEL

W SERII UKAZAŁY SIĘ:

Rejestr dochodów i wydatków kancelarii grodzkiej lubelskiej z lat 1689-1691.
Opracował Robert Jop.
Warszawa 2006

Księga sądowa miasta Kamionki w ziemi lubelskiej 1481-1559.
Opracowanie Anna Sochacka i Grzegorz Jawor.
Lublin 2009

Księga sądowa podlubelskiej wsi Konopnicy 1521-1555.
Opracowanie Grzegorz Jawor i Małgorzata Kołacz-Chmiel.
Lublin 2009

ARCHIWUM PAŃSTWOWE W LUBLINIE

KSIĘGI WÓJTOWSKO-ŁAWNICZE MIASTA LUBLINA

Z XV WIEKU

Opracowali i wydali

GRZEGORZ JAWOR
MAŁGORZATA KOŁACZ-CHMIEL
ANNA SOCHACKA

Wstęp

PIOTR DYMMEL I WYDAWCY

Lublin 2012

Recenzent
WALDEMAR BUKOWSKI

Projekt okładki i stron tytułowych
MARTA I ZDZISŁAW KWIATKOWSCY

© Archiwum Państwowe w Lublinie
ISBN 978-83-926895-4-6

Druk i oprawa
Petit Skład–Druk–Oprawa
Wojciech Guz i Wspólnicy Spółka Komandytowa
ul. Tokarska 13, 20-210 Lublin
www.petit.lublin.pl

PRZEDMOWA

Najstarsza zachowana do naszych czasów księga wójtowsko-ławnicza miasta Lublina, którą w opracowaniu cenionych lubelskich historyków trzymacie Państwo w dłoniach, pochodzi z II połowy XV wieku. Był to okres szybkiego wzrostu znaczenia miasta, w którym przesłanki ekonomiczne stworzyły podstawy dla rozwoju kulturalnego w kolejnym stuleciu.

Historycy oceniają tę księgę jako jedno z najważniejszych źródeł poznania dziejów dawnego Lublina. Prezentuje istotne informacje dotyczące ustroju miasta, organizacji władz i jego mieszkańców. Pozwala badać rozwój gospodarczy, związki handlowe zawierane z innymi miastami i państwami granicznymi. Dostarcza informacji na temat socjotopografii, kultury prawnej mieszczan i ich życia codziennego z tamtych lat.

Księga stanowi niezastąpiony tekst źródłowy dla historyków, ale jej wartość jest znacząca również dla samych mieszkańców, gdyż dzięki niej mogą oni lepiej poznać kwestie historyczne, jak też tętniący życiem Lublin sprzed wieków.

Łatwo w trakcie takiej lektury zauważyć, że koleje ludzkich losów w tak różnych epokach mogą być jednak podobne, mimo zmieniającego się wokół otoczenia naturalnego i technologicznego.

Przed nami rocznica szczególna, 700-lecia nadania przez Władysława Łokietka wójtostwa lubelskiego Maciejowi z Opatowca w 1317 roku. Moment ten można uznać za ostatni etap formowania się Lublina jako miasta, przypomina on także o naszej wiodącej przez stulecia roli w regionie.

Wiedza o korzeniach tworzy fundament, na którym możemy świadomie budować przyszłość naszego miasta. Wierzę, że ta księga będzie nam przypominać historię, dzięki której Lublin zyskał dzisiejszą tożsamość.

Krzysztof Żuk

Krzysztof Żuk

Prezydent Miasta Lublin

WSTĘP

Księgi miejskie należą do podstawowych źródeł pozwalających poznawać przeszłość miast w całej złożoności ich wewnętrznych i zewnętrznych dziejów. Ich wartość poznawcza jest dobrze znana od dawna, a co najważniejsze – powszechnie doceniana i wykorzystywana przez kolejne pokolenia badaczy. Przejawem tego zainteresowania są obok rozwoju badań także edycje ksiąg, których początki sięgają końca XIX w. Wtedy to dzięki Bolesławowi Ulanowskiemu zostały wydane fragmenty najstarszej księgi miejskiej Lublina, dziś już niezachowanej lub może tylko nieodkrytej. Z dawnego, wcale bogatego zasobu ksiąg średniowiecznych, przechowywanych w lubelskich archiwach do 1887 r., zachowało się, a przynajmniej jest w obiegu naukowym, niewiele materiału. Do niego należy przechowywana w Archiwum Państwowym w Lublinie księga sądu wójtowsko-ławniczego z lat 1465-1475, będąca dziś w zasadzie jedyną większą pozostałością po działalności średniowiecznej kancelarii miejskiej Lublina[1]. Poza nią w tym samym Archiwum zachował się niewielki, kilkukartowy fragment z zapisami z 1458 i 1465 r., wszyty do innej, późniejszej księgi miejskiej[2].

Z uwagi na znaczenie źródłowe dla badań historycznych oba zachowane zabytki postanowiono wydać drukiem w ramach serii *Fontes Lublinenses*. Dodatkową okazję do podjęcia trudu edytorskiego stwarza zbliżający się jubileusz 700-lecia nadania Lublinowi prawa miejskiego przez Władysława Łokietka. Trudno o bardziej wymowne upamiętnienie tej rocznicy jak udostępnienie licznym odbiorcom świadectw funkcjonowania średniowiecznego Lublina. Przygotowana edycja jest efektem współpracy mediewistów z Instytutu Historii UMCS i Archiwum Państwowego w Lublinie.

Władze miejskie i sąd wójtowski

Podobnie jak w innych miastach królewskich, także w Lublinie władca wpływał na organizację władz miejskich i ich kompetencje, swoją wolę wyrażając w wystawianych dokumentach. Podstawowe znaczenie dla rozwoju Lublina miał przywilej lokacyjny z 1317 r., który stworzył możliwość zorganizowania gminy zgodnie ze wzorami zaczerpniętymi z prawa niemieckiego w jego magdeburskiej odmianie. Z jednej strony należało pozyskać osadników i rozplanować przestrzeń miejską stosownie do przyjętych wówczas założeń urbanistycznych, z drugiej natomiast zorganizować osobne władze i własne sądownictwo. Władysław Łokietek ustanowił dziedzicznym wójtem (*advocatus*) w Lublinie Macieja z Opatowca. Skupił on w swoich rękach pełną władzę – przy uznaniu książęcego władztwa, stał się właściwym panem miasta, jego zarządcą i zwierzchnikiem organu sądowniczego. Szczególne znaczenie miało kierowanie sądem miejskim, organem ważnym dla regulowania spraw życia społecznego oraz zapewnienia bezpieczeństwa mieszkańców i zachowania porządku. Z tego zapewne powodu w dokumencie lokacyjnym Lublina znajdujemy szczegółowe postanowienia dotyczące ustroju sądowego. Wójt miał sądzić mieszczan we wszystkich sprawach „tak wielkich, jak i małych", a także przestępców schwytanych w granicach miasta i doprowadzonych do sądu. Lublin stał się wspólnotą wyłączoną spod jurysdykcji wojewody i kasztelana oraz innych sądów. Od tego sądownictwa wolny był także wójt i jego spadkobiercy, którzy podlegali sądowi władcy. Także mieszczanie mieli możliwość apelacji od wyroków sądu wójta do sądu księcia.

Nie wiadomo, czy działania Macieja z Opatowca stworzyły trwałe podstawy do rozwoju gminy miejskiej w Lublinie. Domyślać się można, że nie wszystkie zamierzenia się powiodły i przed 1342 r. wójtostwo lubelskie powróciło do króla, skoro Kazimierz Wielki w tym właśnie roku sprzedał je mieszczaninowi krakowskiemu Franczkowi z Moguncji za 140 grzywien, a więc kwotę stosunkowo niską. Znamienne jest, że i ten kontrakt sprzedaży wójtostwa dziedzicznego w Lublinie, mylnie czasami kojarzony z nowym dokumentem lokacyjnym, dokładnie opisywał ustrój sądowy miasta. Przypominał regulacje wprowadzone już na mocy dokumentu lokacyjnego sprzed ćwierćwiecza o osobnym sądownictwie wójta, które nie podlegało jurysdykcji wojewodów

[1] Archiwum Państwowe w Lublinie, Księgi miasta Lublina [dalej cyt. APL, KmL], sygn. 1.
[2] APL, KmL, sygn. 2.

i innych sędziów, co – jak słusznie zauważył Ryszard Szczygieł – może świadczyć o naruszaniu tej zasady w przeszłości. Niewykluczone, że zapis ten mógł dotyczyć szczególnie kasztelana lubelskiego, rezydującego w pobliskim grodzie[3]. Z nowych postanowień dodano, że na sądach wielkich gajonych wójt prowincjonalny, zwany landwójtem, mógł przewodniczyć sądowi miejskiemu jedynie trzy razy w roku.

Wójt sprawował funkcje sądowe przy pomocy ciała zwanego ławą. Niewiele wiadomo o organizacji i funkcjonowaniu sądu wójtowsko-ławniczego w najstarszym Lublinie. W miastach lokowanych na prawie niemieckim było zasadą, że sądownictwo pierwszej instancji sprawował wójt na czele siedmioosobowej ławy, która działała od samego początku istnienia gminy miejskiej[4]. Podobnie było zapewne i w Lublinie, chociaż dokumenty z 1317 i 1342 r., dając wójtowi wyłączne prawo sądzenia, nie wspominają o tym, że ma je wykonywać *cum suis scabinis*. Przypuszcza się jednak, że od początku lubelska ława sądowa składała się z siedmiu ławników, powoływanych spośród mieszkańców miasta przez wójta dziedzicznego[5]. Po raz pierwszy informacja o ławie w Lublinie pojawia się w dokumencie wójta lubelskiego Wawrzyńca z 1360 r. Wystawcą tego aktu był sam wójt, zaś o siedmiu ławnikach wspomina się w formule świadków, wymieniając niektórych z imienia[6]. Ława była zapewne tylko organem pomocniczym wójta, który w tym czasie posiadał szczególnie silną władzę w zakresie uprawnień zarówno sądowych, jak i administracyjnych. Supremacja wójta nad miastem w oczywisty sposób krępowała rozwój ławy jako organu samorządowego, który mógłby uczestniczyć w wystawianiu dokumentów. Zapewne więc w początkowym okresie funkcjonowania nie posiadała ona też własnej pieczęci, a nieliczne jeszcze przypadki uwierzytelniania dokumentacji sądowej i prawnej odbywały się z użyciem pieczęci wójta[7].

Istotne zmiany w systemie władz miejskich Lublina zaszły w latach siedemdziesiątych XIV w., w okresie ostrego zatargu gminy miejskiej i wójta ze starostą lubelskim. Spór rozegrał się w latach 1375-1379, w czasie sprawowania urzędu starosty lubelskiego przez Piotra ze Szczekocin, który podjął bliżej nieznane działania naruszające prawa miasta, w tym także kompetencje sądowe wójta[8]. Elżbieta Łokietkówna w dokumencie z 7 stycznia 1377 r. potwierdziła wolności i prawa mieszczan zagwarantowane wcześniej przywilejami Władysława Łokietka i Kazimierza Wielkiego. Domagała się także od starosty poszanowania tych praw, a w szczególności *circa advocatiam terrestrem*, czyli pozostawienia mieszczanom własnego sądownictwa[9]. Konflikt ten trwał jeszcze dwa i pół roku, dopiero we wrześniu 1379 r. Piotr ze Szczekocin wycofał się z niego, zobowiązując się do poszanowania „praw i ustaw wszystkich obywateli i całej wspólnoty miasta Lublina"[10].

Wydarzenia z drugiej połowy lat siedemdziesiątych XIV w. przyniosły zapewne osłabienie pozycji wójta dziedzicznego i zwiększenie uprawnień ławy, a być może zapoczątkowały nawet większe przemiany ustrojowe. Należy zwrócić uwagę na fakt, że w dokumentach królowej Elżbiety z 1377 r. i Piotra ze Szczekocin z 1379 r. jest mowa tylko o prawach obywateli i mieszkańców Lublina, nie wspomina się natomiast o wójcie jako podmiocie sporu[11]. Na obszarze uprawnień sądowych i administracyjnych, bo i te ostatnie zapewne wchodziły w grę, mogło to oznaczać uzyskanie przez ławę większej podmiotowości i samodzielności w systemie władz

---

3 R. Szczygieł, H. Gmiterek, P. Dymmel, *Lublin. Dzieje miasta*, t. 1, Lublin 2008, s. 35.

4 H. Samsonowicz, *Samorząd miast Polski średniowiecznej*, [w:] *Polskie tradycje samorządowe a heraldyka*, red. P. Dymmel, Lublin 1992, s. 16-17.

5 R. Szczygieł, H. Gmiterek, P. Dymmel, *Lublin*, s. 34.

6 „Quod nos protestamur testimonium veritat(is) perhiben(tes) cum septem scabinis: Mirzon, Nicolao Longo, Franckone carnifice, Batkone de Luczki carnifice et alias" – *Zbiór dokumentów małopolskich* [dalej cyt. ZDM], wyd. S. Kuraś, I. Sułkowska-Kurasiowa, cz. 4, Wrocław 1969, nr 965.

7 P. Dymmel, *System sfragistyczny średniowiecznego Lublina. Próba rekonstrukcji*, [w:] *Pieczęć w Polsce średniowiecznej i nowożytnej. Zbiór studiów*, red. P. Dymmel, Lublin 1998, s. 194-198.

8 O podłożu i przebiegu tego konfliktu zob. K. Myśliński, *Wójt dziedziczny i rada miejska w Lublinie 1317-1504*, Lublin 1962, s. 19-25 i R. Szczygieł, H. Gmiterek, P. Dymmel, *Lublin*, s. 40.

9 *Kodeks dyplomatyczny Małopolski* [dalej cyt. KDM], wyd. F. Piekosiński, t. 3, Kraków 1887, nr 888.

10 Stosowny dokument starosta Piotr wystawił w Krakowie w dniu 16 września 1379 r.; zobowiązał się w nim także do wynagrodzenia mieszczanom krzywd wyrządzonych w czasie sprawowania przez niego urzędu – tamże, s. 328, nr 911.

11 W dokumencie z 1377 r. mówi się o „ciues et incole ciuitatis nostre Lublinensis" – tamże, s. 303, a w dokumencie z 1379 r. o „omnia ciuium et tocius communitatis ciuitatis Lublinensis" – tamże, s. 328.

miejskich. Od tego czasu ława miała możliwość wystawiania własnych dokumentów o walorach publicznych na gruncie prawa miejskiego i posługiwania się własną pieczęcią. Na przełomie XIV i XV w. pojawił się dokument, którego wystawcami byli wspólnie wójt i ławnicy lub sami ławnicy, zanikł natomiast samodzielny dokument wójtowski, uwierzytelniany pieczęcią tego urzędu[12]. W tym samym czasie ława wystawiała dokumenty samodzielnie, już bez współudziału wójta[13].

Wydarzenia drugiej połowy lat siedemdziesiątych XIV w. przyniosły w Lublinie nie tylko emancypację ławy, lecz także powstanie nowego i zasadniczego organu samorządu miejskiego – rady. Wiadomość o niej pojawia się po raz pierwszy w dokumencie starosty Piotra ze Szczekocin wystawionym 9 września 1377 r.[14]. Ponieważ nie posiadamy o radzie miejskiej wcześniejszej informacji, w tym także we wspomnianym już dokumencie Elżbiety Łokietkówny z 7 stycznia 1377 r., w którym użyto zwrotu „obywatele i mieszkańcy naszego miasta Lublina"[15], można dość pewnie stwierdzić, że rada w Lublinie powstała między styczniem a wrześniem 1377 r., chociaż zapewne wydarzenia, które doprowadziły do jej utworzenia, rozgrywały się w dłuższym czasie[16].

W systemie władz miejskich rada stała się organem najważniejszym, podejmującym decyzje we wszystkich sprawach, które odnosiły się do całej *communitatis*. Do najważniejszych należały regulacje dotyczące rzemiosła i handlu oraz sprawy bezpieczeństwa i porządku w mieście. Rada przejęła także część kompetencji sądowych w ramach sądu radzieckiego, odrębnego od sądu wójtowsko-ławniczego. Z późniejszych źródeł wiadomo, że rada składała się z ośmiu rajców, z których czterech nowo wybranych, urzędując, wykonywało swoje obowiązki (rajcy nowi – *consules: residentes, moderni, novi*), zaś dalszych czterech, tylko z głosem doradczym, pozostawało z poprzedniej kadencji (rajcy starzy – *consules antiqui*). Kadencja rady trwała jeden rok, wybory do niej przeprowadzano w dniu św. Walentego, czyli 14 lutego, lub blisko tego święta. W czasie omawianych zmian ustrojowych pojawił się nowy urząd, a właściwie funkcja burmistrza, poświadczona w źródłach po raz pierwszy w 1396 r. pod nazwą *prior civitatis*[17]. Każdy z rajców urzędujących przez kwartał zajmował to stanowisko, a do jego zadań należało przede wszystkim przewodniczenie obradom rady i oficjalne reprezentowanie miasta. Pozycję rady w nowym systemie władz miejskich podkreślała i manifestowała też jej pieczęć, która pojawiła się niedługo po powstaniu nowego organu[18].

Powstanie w Lublinie rady miejskiej zmuszało do ułożenia stosunków między nowym organem a wójtem dziedzicznym, który nadal pozostawał przedstawicielem właściciela miasta, czyli króla. Dotyczyło to teraz zwłaszcza sposobu powoływania członków ławy i rady. Dawne kompetencje wójta związane z nominowaniem ławników zostały rozszerzone na prawo do zgłaszania dwóch z czterech nowo wybieranych rajców. Ta niewątpliwa próba wzmocnienia pozycji urzędu wójtowskiego dodatkowo została podparta pojawieniem się w Lublinie stanowiska podwójciego, który zastąpił wójta dziedzicznego w przewodniczeniu ławie sądowej. Spotykamy go po raz pierwszy w 1438, a następnie w 1443 i 1453 r.[19], ale jego początki mogą być jeszcze

[12] Najstarszy zachowany akt wystawiony przez wójta i ławników pochodzi z 1396 r. – ZDM, cz. 4, nr 1126, następny jest datowany na rok 1419 – KDM, t. 4, nr 1181. Zob. P. Dymmel, *System sfragistyczny*, s. 202.

[13] ZDM, cz. 5, nr 1208 (1408 r.?), nr 1209 (1408 r.); cz. 1, nr 288 (1411 r.). O malejącej roli wójta może też świadczyć fakt, że w dokumentach, w których był współwystawcą, nie zapowiadano przyłożenia jego pieczęci, natomiast miały być one uwierzytelniane tylko pieczęcią ławniczą – „sigillum nostrum scabinorum", jak informują zwroty w koroboracjach tych trzech dokumentów – P. Dymmel, *System sfragistyczny*, s. 204.

[14] KDM, t. 3, nr 894.

[15] „...nostri fideles ciues et incole ciuitatis nostre Lublinensis" – tamże, nr 888.

[16] O okolicznościach powstania rady miejskiej w Lublinie zob. K. Myśliński, *Wójt dziedziczny*, s. 25-29. Por. też P. Dymmel, *System sfragistyczny*, s. 203.

[17] K. Myśliński, *Wójt dziedziczny*, s. 33. W Lublinie burmistrza nazywano *prior civitatis* (1396 r.), *magister civium* (1433 r.) lub *proconsul* (1442 r.) – R. Szczygieł, H. Gmiterek, P. Dymmel, *Lublin*, s. 41.

[18] Pieczęć rady powstała w okresie dwóch dziesięcioleci między latami: 1377 – powstanie rady i 1396 – dwie pierwsze wzmianki o jej pieczęci (*sigillum consulum*) – zob. P. Dymmel, *System sfragistyczny*, s. 200 i 203.

[19] W 1438 r. wymieniony jest podwójci Jan Pherd – ZDM, cz. 2, s. 282. W 1443 r. występuje podwójci Jan – zob. M. Trojanowska, *Katalog dokumentów miasta Lublina, jego jurydyk, cechów, kościołów i klasztorów, 1317-1792*, Lublin 1996, s. 33. W 1453 r. znany jest podwójci Gerwazy – J. Riabinin, *Materiały do historii miasta Lublina 1317-1792*, Lublin 1938, s. 12. Poza tymi wzmiankami o funkcjonowaniu sądu wójtowsko-ławniczego,

dawniejsze. Ten bezpośredni zastępca wójta nazywany jest wójtem sądowym (*advocatus iuratus*), podwójcim (*viceadvocatus*), a później landwójtem. Przejął on sprawy sądowe pod nieobecność wójtów, którymi w tym czasie byli zazwyczaj przedstawiciele bogatych rodzin krakowskich, na co dzień przebywający poza Lublinem.

W drugiej połowie XV w. znaczenie rady jeszcze bardziej umacnia się w ustroju władz miejskich. Od lat sześćdziesiątych XV w. przejęła ona wpływ na powoływanie ławników i wójta sądowego, co w praktyce oznaczało, że sąd wójtowsko-ławniczy stał się jednym z dwóch organów sądowniczych tej samej rady[20]. Sytuacja ta doprowadziła do kolejnego sporu kompetencyjnego, w którym należy widzieć głównie dalszą próbę ograniczenia roli wójtów dziedzicznych. Narastającemu konfliktowi między urzędem wójtowskim a rajcami miasta nie zapobiegła nawet decyzja króla z 1494 r., przyznająca wójtom prawo do powoływania podwójciego[21]. Widocznie rada czuła się na tyle silna, że mogła ignorować wyroki królewskie. Nieco wcześniej, bo w 1488 r., podjęła decyzję w sprawie sposobu elekcji rajców jako przedstawicieli społeczności Lublina, eliminując z udziału w wyborach nie tylko przedmieszczan, ale również wójta i starostę. Niewykluczone, że tą uchwałą podtrzymano tylko wcześniejszą praktykę, ale potwierdzenie jej w 1489 r. przez króla wyraźnie wzmocniło pozycję rady, nawet jeżeli musiała ona pójść na pewne ustępstwa w sprawie udziału w wyborach przedmieszczan i starosty[22]. Przewaga struktur samorządowych w systemie władzy stała się oczywista, w wyborach rady wójtowie nie brali udziału, co jeszcze bardziej podkreślało degradację tego urzędu. W tej sytuacji po śmierci Stanisława Morsztyna jego prawni spadkobiercy sprzedali lubelskie wójtostwo dziedziczne. Miasto wykupiło je w 1504 r. za sumę 2400 florenów płatną w ośmiu ratach. U progu czasów nowożytnych w ustroju władz miejskich dokonywały się dalsze zmiany, jednak już bez udziału wójtów dziedzicznych.

Kancelaria i księgi miejskie

Wydawane księgi powstały w kancelarii miejskiej Lublina. O jej najstarszych dziejach niewiele można powiedzieć, zapewne jej organizacja, personel i tworzona dokumentacja niewiele różniły się od innych kancelarii miejskich tego czasu w miastach o podobnej do Lublina wielkości. Zaraz po lokacji w 1317 r. nie doszło zapewne do zorganizowania kancelarii, sprawy sądowe i administracyjne były prowadzone przez wójta dziedzicznego, który czynności pisarskie mógł doraźnie powierzać przygodnym pisarzom. Kancelarie często powstawały samorzutnie w wyniku rozwoju działalności sądowych i administracyjnych władz miasta. W Lublinie powstanie w latach siedemdziesiątych XIV w. rady miejskiej oraz przejęcie z rąk wójta spraw administracyjnych i częściowo także sądowych mogło być istotną przesłanką do zorganizowania kancelarii kierowanej przez zatrudnionego w tym celu pisarza miejskiego. Produkcja aktowa lubelskiej kancelarii z XIV w. nie zachowała się, posiadamy jedynie jej ślady, ale są one na tyle pewne, by początki tego urzędu datować co najmniej na koniec XIV w.[23]. W tym czasie pojawiają się pierwsze dokumenty wystawiane przez władze miejskie, Lublin zaczyna też prowadzić korespondencję z innymi miastami.

Przypuszcza się, że początkowo w kancelarii lubelskiej była prowadzona tylko jedna księga, do której wnoszono sprawy wójta, ławy i rady. Na tej podstawie sformułowano też opinię o działaniu w mieście w XIV i XV w. tylko jednej kancelarii, która miała obsługiwać wszystkie władze miejskie. Pisarz miejski prowadził

w tym elekcjach wójta sądowego i ławników, informuje wydawana księga (zob. zapiski nr 670, 1018, 1301, 1428, 1516). Por. M. Trojanowska, *Inwentarz archiwum miasta Lublina 1465-1810*, Lublin 1996, s. 17; K. Myśliński, *Wójt dziedziczny*, s. 51-54.

20 M. Załęska, *Wójtostwa dziedziczne w miastach Małopolski w późnym średniowieczu*, Warszawa 2005, s. 78.

21 J. Riabinin, *Materiały*, s. 24; M. Trojanowska, *Katalog*, s. 34. Okoliczności sporu omawia K. Myśliński, *Wójt dziedziczny*, s. 118-137.

22 J. R. Marczewski, *Duszpasterska działalność Kościoła w średniowiecznym Lublinie*, Lublin 2002, s. 49-50.

23 Por. świadectwa źródłowe zebrane w pracach na temat kancelarii lubelskiej i jej dokumentacji – J. Riabinin, *Archiwum Państwowe w Lublinie*, Warszawa 1926, s. 65-66; M. Stankowa, *Kancelaria miasta Lublina XIV-XVIII w.*, Warszawa 1963, s. 36-39.

wspólną księgę dla wszystkich spraw wójta i rady, ponadto sporządzał odpisy z akt wpisanych do księgi i pieczętował je pieczęcią miejską[24].

Prawdopodobnie na początku działalności kancelarii lubelskiej prowadzono tylko jedną księgę, która niestety nie zachowała się do naszych czasów. Mogła razem z innymi aktami miejskimi zostać zniszczona w pożarze Lublina w 1515 r. O skutkach tego pożaru znajdujemy wzmianki również w wydawanych zapiskach (nr 255-257)[25]. Niewątpliwie pożar ten wywołał niemałe spustoszenie w miejskim archiwum, ale na szczęście nie zniszczył całej dokumentacji średniowiecznej, która przetrwała w nim aż do połowy XIX w.

Najstarsza produkcja kancelarii miejskiej jest możliwa do poznania dzięki zachowanej „Konsygnacji", która została sporządzona w 1848 r. przez archiwistę miejskiego Józefa Cękalskiego w celu przekazania akt z archiwum miasta Lublina do miejscowego Archiwum Akt Dawnych[26]. Zawiera ona spis ksiąg i akt miasta od średniowiecza aż do końca XVIII w.[27].

Na tej podstawie można stwierdzić, że produkcja kancelaryjna w XV w. była dużo bogatsza i bardziej zróżnicowana, niżby to dziś wynikało z zachowanej dokumentacji. W „Konsygnacji" przechowywane wówczas księgi zostały podzielone według kompetencji władz miejskich, co dla okresu od lat trzydziestych XVI w., z uwagi na istnienie osobnych kancelarii rady i sądu wójtowsko-ławniczego, oznaczało też odrębną proweniencję kancelaryjną[28].

W kancelarii lubelskiej w XV w. były prowadzone różne serie ksiąg. W dziale ksiąg wójtowskich (*Advocatialia*) w serii dekretów wymieniona jest jedna księga z okresu średniowiecza obejmująca lata 1406-1478[29]. Maria Stankowa widziała w niej młodszą księgę, podobną swoim charakterem do tej, która najpewniej została spalona w czasie pożaru w 1515 r. Powstała w kancelarii wójta dziedzicznego, chociaż wpisy do niej dotyczyły nie tylko spraw sądowych prowadzonych przez sąd wójtowsko-ławniczy, ale też spraw administracyjnych załatwianych przez radę[30]. Z „Konsygnacji" wynika jednak, że w czasie, z którego pochodzi ta księga, czyli w latach 1406-1478, były prowadzone w kancelarii lubelskiej jeszcze inne księgi. Przez Cękalskiego zostały one umieszczone w dziale nazwanym *Fragmenta*, ale nie ma wątpliwości, że chodzi tu o dokumentację w formie ksiąg, a nie akt luźnych. Łącznie zostały wymienione cztery księgi, z których dwie pierwsze pochodzą z XV w., jedna zawierała

24 M. Stankowa, *Kancelaria*, s. 36-37.

25 Por. też: R. Szczygieł, *Konflikty społeczne w Lublinie w pierwszej połowie XVI wieku*, Warszawa 1975, s. 39; M. Stankowa, *Kancelaria*, s. 36 i H. Gawarecki, S. Paulowa, M. Stankowa, *Klęski pożarów w Lublinie*, „Rocznik Lubelski", t. 16, 1973, s. 214.

26 Historia prac nad spisem archiwaliów miejskich w: M. Trojanowska, *Kłopotliwe dziedzictwo. Z dziejów ksiąg miejskich lubelskich*, [w:] *Ojczyzna i wolność. Prace ofiarowane Profesorowi Janowi Ziółkowi w siedemdziesiątą rocznicę urodzin*, red. A. Barańska, W. Matwiejczyk, W. M. Ziółek, Lublin 2000, s. 809-819.

27 Dysponujemy w zasadzie dwoma spisami zasobu archiwum miejskiego, które zostały przekazane do Archiwum Akt Dawnych w Lublinie. Pierwszy jest wersją brudnopisową spisu, zatytułowaną pierwotnie „Wykaz Akt dawnych po b. Magistracie Miasta Lublina w archiwum Urzędu Municyp[alnego] M. Lublina znajdujących się", a później „Konsygnacya Akt dawnych z czasów dawnego Rządu polskiego po b. Magistracie M. Lublina w archiwum tegoż Magistratu znajdujących się" – APL, Akta miasta Lublina 1809-1874 [dalej cyt. APL, AmL], sygn. 144, k. 45-50. Na tej podstawie został sporządzony w formie czystopisu faktyczny spis zdawczo-odbiorczy pod tytułem „Konsygnacya Akt dawnych z czasów dawnego Rządu polskiego po b. Magistracie Miasta Lublina w Archiwum tegoż Magistratu znajdujących się a do Archiwum Głównego Akt Grodzkich oddanych" – tamże, k. 140-147v. Obie wersje różnią się nieznacznie, dokładniejsze dane zawiera spis końcowy, będący podstawą przekazania archiwaliów. Tam też umieszczono dodatkowe informacje dopisane już w czasie czynności przejmowania akt.

28 Rozdzielenie kancelarii miejskiej na radziecką i wójtowsko-ławniczą nastąpiło w 1537 r. z inicjatywy ówczesnego pisarza Łukasza z Nowego Miasta (Bybło), sprawującego swój urząd w Lublinie od 1527 r. Por. R. Szczygieł, *Konflikty*, s. 119; M. Chojęta, *Elita władzy lubelskiej gminy miejskiej od XIV do połowy XVI wieku* (maszynopis pracy doktorskiej w Zakładzie Historii Polski Średniowiecznej UMCS), s. 128; M. Zwiercan, *Łukasz z Nowego Miasta*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. 18, Wrocław–Warszawa 1973, s. 535-536.

29 APL, AmL 144, k. 140v. Następna księga w tej serii (lp. 2) obejmuje wpisy z lat 1524-1528. Seria wpisów (*inscriptionum*) zaczyna się od 1528 r. (lp. 2, lata 1528-1547) – tamże, k. 141.

30 M. Stankowa, *Kancelaria*, s. 38.

wpisy z lat 1436-1450, a druga z lat 1465-1475[31]. Ta druga jest zapewne tożsama z wydawaną księgą wójtowsko-ławniczą, co łącznie z zachowanym fragmentem księgi z roku 1458 dowodzi, że już co najmniej od połowy XV w. prowadzono osobne księgi sądu wójtowsko-ławniczego. Nie znamy zawartości wymienionej w „Konsygnacji" księgi z lat 1436-1450, ale niewykluczone, że jej zestawienie z księgą z lat 1465-1475 wynikało z ich podobnego charakteru, a zatem jest bardzo prawdopodobne, że w kancelarii lubelskiej od lat trzydziestych XV w. była prowadzona osobna seria ksiąg wójtowsko-ławniczych. Nie można też wykluczyć, że równolegle były prowadzone dwie odrębne księgi wójtowsko-ławnicze, skoro w zapisce nr 190 z 1465 r. wprost stwierdzono istnienie innej księgi sądu ławniczego („ut notate sibi in libro alio banniti iudicio").

Występowanie osobnych ksiąg wójtowsko-ławniczych prowadzi do logicznego wniosku o wyodrębnieniu w tym czasie akt rady miejskiej, jednak w „Konsygnacji" najstarsze księgi radzieckie wymienione w dziale *Consularia* pochodzą dopiero z początku XVI w.[32]. Odrębna księga radziecka musiała być prowadzona co najmniej od połowy lat sześćdziesiątych XV w., bowiem w zachowanej księdze wójtowsko-ławniczej obejmującej okres od 1465 do 1475 r. nie ma wpisów spraw należących do kompetencji rady, a trudno zakładać, że nie podejmowała ona w tym dziesięcioleciu żadnych decyzji. Jej istnienie poświadcza wprost zapiska nr 509 z 1468 r. („scriptam in libro consulum"). Z kolei w samej „Konsygnacji" w dziale *Akta Radzieckie* na dwóch pierwszych pozycjach są wymienione dwie wiązki akt luźnych rady, pochodzących z lat 1419-1598 i 1425-1599[33]. Nie wiadomo, jakiego rodzaju akta tam się znajdowały, ale – ponieważ z archiwum magistratu do Archiwum Akt Dawnych w Lublinie nie zamierzano przekazać przywilejów i dokumentów królewskich, które z tego powodu nie trafiły do „Konsygnacji" – mogły to być odpisy z ksiąg radzieckich lub inna dokumentacja powstająca w wyniku działalności rady.

Przedstawiając zagadnienie produkcji kancelarii lubelskiej w średniowieczu, nie można pominąć informacji, którą o najstarszej księdze miejskiej Lublina podał Bolesław Ulanowski, wydający w 1886 r. jej fragmenty[34]. Oglądaną przez siebie w lubelskim Archiwum Akt Dawnych księgę zaliczył do konsulariów lubelskich i określił jej zakres czasowy, stwierdzając, że „obejmuje cały wiek XV-ty i sięga nawet do wieku następnego". Chronologię tę potwierdzają wydane wyjątki, które pochodzą z lat 1405-1504. Stankowa uważała, że opublikowane najstarsze zapiski zostały zaczerpnięte ze znanej z „Konsygnacji" księgi miejskiej, obejmującej lata 1406-1478. Nie można tego wykluczyć, jednak przy założeniu, że podane w „Konsygnacji" daty nie oddają zawartości księgi, bowiem Ulanowski wydał zarówno zapiski wcześniejsze, z 1405 r., jak i późniejsze, powstałe po 1478 r., zwracając uwagę, że księga ma zapisy chronologicznie przemieszane, co – dodajmy – mogło wprowadzić w błąd autora „Konsygnacji", ustalającego jej ramy czasowe. Dodatkowo jednak należy zwrócić uwagę na odmienne opisy zawartości rzeczowej ksiąg. W „Konsygnacji" księgę z lat 1406-1478 opisano w grupie ksiąg wójtowskich, podczas gdy Ulanowski oglądaną przez siebie księgę bez wątpliwości zaliczył do konsulariów, i trudno przypuszczać, aby tak wytrawny znawca średniowiecznych archiwaliów pomylił się w swym rozpoznaniu. Jeżeli dać wiarę Ulanowskiemu, wówczas księga, z której zostały opublikowane zapiski, jest kolejnym świadectwem prowadzenia w kancelarii lubelskiej od początku XV w. serii ksiąg radzieckich[35].

---

31 APL, AmL 144, k. 144v.

32 W dziale *Consularia* w serii wyroków na pierwszym miejscu wpisana jest księga z lat 1535-1537, natomiast na drugim – księga zawierająca lata 1508-1589 – tamże, k. 144. W wersji roboczej „Konsygnacji" dla tej ostatniej są podane inne lata – od 1588 do 1589 – tamże, k. 48. W serii wpisów (*inscriptionum*) osobne księgi rady zaczynają się od 1534 r. (1534-1604) – tamże, k. 142v.

33 Tamże, k. 145.

34 *Wyjątki z najdawniejszej księgi miejskiej lubelskiej*, wyd. B. Ulanowski, „Archiwum Komisji Historycznej Akademii Umiejętności", t. 3: 1886, s. 45-60. Edycja zawiera tylko 27 zapisek o ogólniejszej treści.

35 Należy zwrócić uwagę, że w „Konsygnacji" świadomie pominięto 22 księgi, które zamierzano dalej pozostawić w archiwum miejskim. Zostały wymienione w notatce zdawczo-odbiorczej tylko według numerów bez podania ich zawartości. Dopiero decyzją władz gubernialnych dziewięć z nich zostało przekazanych do Archiwum Akt Dawnych w 1850 r. – APL, AmL 144, k. 147v. Por. M. Trojanowska, *Kłopotliwe dziedzictwo*, s. 816-818. Równie dobrze można by zatem sformułować pogląd o istnieniu jeszcze innej XV-wiecznej księgi miejskiej, której nie wpisano do „Konsygnacji". Brak w niej w dziale *Consularia* ksiąg z okresu

Obrazu produkcji kancelarii lubelskiej w średniowieczu dopełnia osobna seria ksiąg rachunkowych, która była prowadzona od 1475 r. „Konsygnacja" w dziale *Regestra perceptorum et expensorum* wymienia dwie księgi tego rodzaju sięgające XV w. – jedna obejmowała lata 1475-1550, a druga lata 1479-1550[36].

Dzieje ksiąg

Po rozbiorach przemiany ustrojowe i zmiana systemu kancelaryjnego spowodowały zamknięcie dawnych ksiąg wpisów. Utraciły one swoje bieżące znaczenie, ale nadal zachowywały wartość dowodową, wobec czego należało je zabezpieczyć. Problem ten stał się szczególnie pilny w przypadku ksiąg sądów szlacheckich, gdy w 1796 r. władze austriackie tzw. Galicji Zachodniej zamknęły na terenie województwa lubelskiego kancelarie ziem, grodów i Trybunału Koronnego, ale szybko dotknął też akt miast po zmianie organizacji władz miejskich w okresie Księstwa Warszawskiego. Już w końcu 1809 r. władze miejskie zostały zobowiązane do przekazania do sądów pokoju dawnych akt miejskich, po ich wcześniejszym spisaniu. W Lublinie akcja ta szła dość opornie. Mikołaj Cękalski, archiwista miejski, dopiero w styczniu 1811 r. przekazał 10 ksiąg transakcji wieczystych i czasowych z lat 1796-1810 do archiwum akt trybunalskich i ziemskich[37]. Po upadku Księstwa Warszawskiego władze Królestwa Polskiego zadecydowały o utworzeniu w 1827 r. przy trybunałach cywilnych w każdym województwie archiwów akt dawnych. Początkowo dawne księgi lubelskie pozostawiono w urzędzie municypalnym, ale w 1836 r. władze wojewódzkie nakazały ich oddanie do Archiwum Akt Dawnych w Lublinie, po wykonaniu ich konsygnacji, czyli spisu. Wykonując polecenie władz wojewódzkich, miasto prace te powierzyło Józefowi Cękalskiemu, który od połowy 1827 r. po swoim stryju Mikołaju objął stanowisko archiwisty miejskiego, aby „akta sądowe tzw. ławnicze, radzieckie i wójtowskie od r. 1465 – ułożywszy, zakonsygnował". Warto zauważyć, że tutaj pojawia się pierwsza wzmianka o aktach wójtowskich, które dzięki wymienieniu daty 1465 r. można z całą pewnością łączyć z zachowaną księgą wójtowsko-ławniczą.

W listopadzie 1842 r. Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Komisją Sprawiedliwości zadecydowała o przekazaniu akt miejskich do archiwów akt dawnych. Uznano, że akta te mogą mieć znaczenie prawne, ponieważ dotyczą obrotu nieruchomościami oraz „praw miast rządowych i prywatnych". Na podjęcie tej decyzji wpływ miały też względy praktyczne, bowiem archiwa akt dawnych miały wydawać interesantom wiarygodne odpisy z akt miejskich. Po wielu latach prac nad uporządkowaniem i spisaniem dawne akta miejskie zostały ostatecznie w lutym 1848 r. przekazane do miejscowego Archiwum Akt Dawnych. Jego archiwista Adam Sosnowski 28 lutego 1848 r. przejął 542 księgi miasta Lublina z lat 1406-1817. Oddanie tych akt nastąpiło na podstawie poznanej już wcześniej „Konsygnacji", sporządzonej przez J. Cękalskiego. W spisie tym – jak już wspomniano powyżej – zostały też rozpoznane i opisane księgi z XV w., wśród których znajdowały się nasze księgi wójtowsko-ławnicze.

W Archiwum Akt Dawnych w Lublinie księgi miejskie były następnie przechowywane przez blisko 40 lat, do 1887 r., czyli do czasu likwidacji Archiwum. W 1880 r. władze carskie postanowiły znieść archiwa akt dawnych w guberniach, a ich zasoby przenieść do Archiwum Głównego Akt Dawnych w Warszawie. Inaczej jednak potoczyły się dzieje archiwaliów lubelskich. Na skutek starań Iwana Sprogisa, kierownika Archiwum Centralnego w Wilnie, który fałszywie dowodził ich związku z ziemiami rosyjskimi, cały zasób Archiwum Akt Dawnych w Lublinie w 1887 r. został wywieziony do Wilna. Wśród wywiezionych akt znajdowały się wszystkie dawne księgi miejskie Lublina. Archiwalia zostały przekazane protokolarnie na podstawie sumarycznego spisu, sporządzonego w 1885 r. przez archiwistów lubelskiego Archiwum Akt Dawnych, Józefa Detmerskiego i To-

średniowiecza nie musi być wynikiem ani ich późnej genezy, ani spalenia akt w czasie pożaru w 1515 r., może natomiast wynikać z późniejszego przekazania ich do Archiwum Akt Dawnych.

36 APL, AmL 144, k. 143v-144. Trzecia księga rachunkowa wymieniona w „Konsygnacji" obejmowała lata 1510-1520.

37 T. Mencel, *Archiwum Akt Dawnych w Lublinie (1827-1887)*, „Rocznik Lubelski", t. 1, 1958, s. 7-9 i M. Trojanowska, *Kłopotliwe dziedzictwo*, s. 809.

masza Zakrzewskiego[38]. W spisie wymieniającym tylko grupy akt poszczególnych twórców, w części XI, zatytułowanej „Akty gorodskich magistratov", zostały osobno wymienione księgi wójtowskie lubelskie w łącznej liczbie 140 jednostek, przy czym w tej liczbie mogły się mieścić księgi i akta luźne spakowane w wiązki i pudła[39].

Duża część zasobu lubelskiego Archiwum Akt Dawnych powróciła z Wilna do Lublina w 1919 r. Na mocy porozumienia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z Komisariatem Generalnym Ziem Wschodnich delegat Wydziału Archiwów Państwowych Józef Seruga 20 października 1919 r. otrzymał 3518 tomów akt, które przewiózł do Lublina, gdzie zostały złożone w gmachu klasztoru powizytkowskiego, czyli w ówczesnej głównej siedzibie Archiwum Państwowego w Lublinie. W protokole przekazania tych akt Seruga zaznaczył, że z uwagi na rozproszenie, brak inwentarza, a przede wszystkim z braku czasu nie sporządzono spisów tych akt[40]. Jedyną orientację o bardzo ogólnym charakterze dawał znany drukowany spis Gołuba[41]. Z wyliczeń Serugi wynikało, że z wywiezionego do Wilna w 1887 r. lubelskiego Archiwum Akt Dawnych liczącego 4822 jednostek powróciło 3518 tomów, brakowało zatem 1304 tomy, których los nie był wówczas znany.

Wśród rewindykowanych w 1919 r. materiałów archiwalnych znajdowały się też księgi miasta Lublina. W ich liczbie powróciły również najstarsze księgi wójtowsko-ławnicze. Można to stwierdzić pośrednio na podstawie spisu akt brakujących po powrocie w 1919 r., który sporządzono w lubelskim Archiwum w połowie 1922 r. i przesłano do Archiwum Państwowego w Wilnie z nadzieją na ich odnalezienie. Wśród brakujących ksiąg sądu wójtowskiego wymieniono sześć tomów z serii *decreta* i 16 tomów z serii *inscriptiones*. W wykazie tym nie było księgi wójtowskiej z XV w., co zapewne oznacza, że znajdowała się już w Lublinie. Pewności tej nie osłabia zamieszczone w tym wykazie stwierdzenie, że nie wszystkie akta lubelskie zostały jeszcze wówczas rozpoznane i uporządkowane, nic bowiem nie wskazuje na to, aby księga ta weszła do zasobu później. W 1926 r. została opublikowana praca, w której Jan Riabinin opisał zespół ksiąg miejskich lubelskich, wymieniając jako najstarszą księgę wójtowsko-ławniczą z lat 1465-1475[42].

Opis ksiąg

Najstarsza obecnie zachowana lubelska księga miejska (dalej KmL 1 lub księga 1) jest papierowym kodeksem w formie dutki o wymiarach 11x29,5 cm. W polskich kancelariach miejskich dość często w średniowieczu formowano księgi w postać dutki, zwyczaj ten wprowadzono także w Lublinie, gdzie przetrwał do 1528 r.[43]. Księga wewnątrz nie ma osobnego tytułu, chociaż znajdujący się na s. 1 wykaligrafowany nagłówek *Resignaciones bonorum cum recognicionibus* dość precyzyjnie oddaje rodzaje spraw, jakie do niej trafiały. Księga oprawiona jest w brązową skórę, na przedniej i tylnej okładce nie ma żadnych napisów i zdobień, jedynie na grzbiecie oprawy wytłoczony jest majuskułowym pismem tytuł ACTA | ADVOCAT | ANNORUM | 1465. | 1466. | 1467. | 1468. | 1469. | 1470. | 1471. | 1472. | 1473. | 1474. | 1475. Cały napis był złocony. W trakcie przeprowadzonej kilkadziesiąt lat temu konserwacji księgi zachowano dawne okładziny skórzane, które mogą pochodzić z XVI w., na co wskazuje charakter inskrypcji tytułowej. Wtedy prawdopodobnie księga została po raz pierwszy oprawiona.

Księga liczy 191 kart z tekstem księgi i dodatkowo 3 karty ochronne dodane w czasie ostatnich prac konserwatorskich – z przodu dwie i z tyłu jedna. Pierwsza przednia karta ochronna sklejona jest trwale z kartą pochodzącą z dawnego bloku kodeksu. Zapewne była ona też w tym bloku kartą ochronną, o czym świadczą ślady jej obecności przed konserwacją księgi. Na niej napisano czerwoną kredką sygnaturę „Nr 1" i przybito w czasie II wojny pieczątkę „Staatsarchiv Lublin". Kodeks nie posiada oryginalnej, z czasów swego powsta-

[38] APL, Sąd Okręgowy w Lublinie [Lublinskij Okružnyj Sud], sygn. 1614, k. 52-62.
[39] Tamże, k. 58v.
[40] APL, Archiwum Państwowe w Lublinie 1918-1939, sygn. 26, s. 32-33.
[41] V. K. Golub, *Pjatidesjatiletie Vilenskago Central'nago Archiva Drevnich' Aktovych' Knig'*, Vil'na 1902, s. 114-115.
[42] J. Riabinin, *Archiwum*, s. 65.
[43] Powyższą reformę przypisuje się pisarzowi miejskiemu Łukaszowi z Nowego Miasta (Bybło) – por. wyżej przyp. 28.

nia, foliacji kart, dziś są w nim cztery, wykonane ołówkiem, późniejsze numeracje. Najstarsza foliacja, prawdopodobnie sporządzona ręką Leona Białkowskiego, została wykonana przed 1932 r. Jest ona umieszczona w prawym dolnym rogu kart tylko na stronach *recto*. Na rękę Białkowskiego wskazuje sposób pisania poszczególnych cyfr (np. charakterystyczne 1, 4, 9), z kolei o czasie jej powstania świadczy datowana na 16 lutego 1932 r. notatka sporządzona przez niego na karcie doklejonej do wewnętrznej strony przedniej okładki tej księgi, zawierająca informację o pochodzeniu z niej kilku kart w księdze nr 2 (zob. niżej). Później, być może w czasie konserwacji księgi 1, została sporządzona nowa foliacja w celu zabezpieczenia kolejności kart przed rozłożeniem bloku księgi. Była ona wykonywana na dolnym marginesie po obu stronach kart, na stronie *verso* zawsze stawiano numer karty z literą v. Do karty 42 foliacja ta była stawiana oddzielnie obok wcześniejszej numeracji, natomiast od karty 43 numery kart są pisane na foliacji wykonanej przez Białkowskiego, i tym samym ją zacierają. W przypadkach, gdy foliacja Białkowskiego była lepiej widoczna, pozostawiano ją na stronie *recto* bez nanoszenia nowego numeru karty. Sytuacja ta dotyczy późniejszych numerów przy końcu księgi (np. k. 149, 150, 157-183). W tej partii na niektórych kartach pojawia się też odrębna foliacja na stronach *recto*, podobnie jak w części początkowej bloku do k. 42 (np. 181, 182). Ostatnia, trzecia już numeracja powstała w 2009 r. i w związku z wymaganiami technicznymi co do kopiowania materiałów archiwalnych cała księga została spaginowana. Paginacja została wykonana w górnym rogu poszczególnych stron. Poprzednie numeracje, zgodnie z archiwalną praktyką, zostały zachowane, ale są przekreślone.

Brak dowodów na wykonanie w księdze 1 oryginalnej foliacji. Nic nie wskazuje na to, aby – jak to niejednokrotnie miało miejsce w takich przypadkach – została ona usunięta w czasie późniejszych zabiegów introligatorskich. Z taką foliacją, wykonaną na dolnych marginesach kart, spotykamy się natomiast w księdze nr 2. W księdze 1 nie ma też śladów oznaczenia poszczególnych składek w postaci kustoszy. Wobec braku foliacji i kustoszy należy sądzić, że najstarsi pisarze miejscy orientowali się w kolejności tekstu za pomocą treści zapisek i występujących w tytułach sesji sądowych dat rocznych. W pojedynczym przypadku spotykamy się z wypisaniem przez średniowiecznego pisarza daty rocznej 1474 na górnym marginesie, co zapewne miało być oznaczeniem kolejności tekstu w księdze[44]. Taki zwyczaj upowszechnił się później, gdy nowożytni pisarze na górnym marginesie wszystkich kart *recto* dopisywali daty roczne[45]. Zapis ten nie był zatem pierwotnym elementem oznaczania układu księgi i być może miał związek z archiwizowaniem akt miejskich w XVI lub XVII w.[46].

W obecnie zachowanej postaci rękopis księgi składa się z 17 różnej objętości składek. Nieregularny układ zawartości występuje na początku rękopisu w składkach od I do VI, które kolejno składają się z następującej liczby arkuszy: I – 2 (s. 1-8), II – 4 (s. 9-24), III – 8 (s. 25-56), IV – 4 (s. 57-72), V – 6 (s. 73-100) i VI – 5 (s. 101-120). Poczynając od składki VII do przedostatniej XVI, poszczególne składki mają już jednakową budowę i składają się z samych seksternionów, czyli sześciu arkuszy po dwanaście kart. Ostatnia składka XVII w obecnej postaci ma nieregularną budowę, bowiem tworzy ją 11 kart (s. 361-382). Występowanie w rękopisie ponad połowy składek o regularnej budowie seksternionów sugeruje, że mamy do czynienia z wykształconą i trwałą praktyką skryptoryjną formowania jednakowych składek, natomiast odstępstwa w tej budowie należy tłumaczyć głównie obecnym stanem zachowania księgi, co jest widoczne zwłaszcza w jej początkowej partii. Wydaje się, że sześć pierwszych składek zostało wtórnie uformowanych w czasie późniejszej oprawy, gdy księga była dość mocno zniszczona. Podczas prac introligatorskich niestety nie udało się zachować jej pierwotnego układu ani jeśli chodzi o liczbę arkuszy w składkach, ani o kolejność kart. W konsekwencji w niektórych miejscach księgi występuje przemieszanie chronologii wpisów. W składce I złożonej z dwóch arkuszy

[44] APL, KmL 1, s. 107.

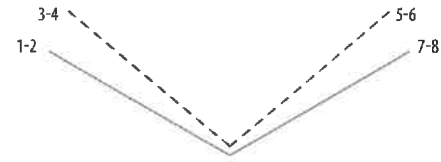
[45] Daty takie w większości się zachowały, te brakujące zostały zatarte lub były na zniszczonych fragmentach kart. O ich późniejszym pochodzeniu świadczą głównie forma graficzna cyfr i inna barwa atramentu – zob. APL, KmL 1, s. 37, 65, 79, 83, 101, 103, 105, 109, 117, 123, 129, 131, 143, 147, 149, 151, 155, 157, 159, 161, 171, 173, 175, 177, 179, 183, 187, 193, 197, 213, 217, 223, 225, 227, 235, 241, 247, 251, 255, 259, 263, 267, 269, 271, 272, 273, 275, 283, 287, 291, 295, 299, 303, 307, 311, 315, 319, 323, 331, 335, 339, 343, 345, 347, 349.

[46] Tak zwyczaj ten interpretuje M. Resztak, *Najstarsza zachowana lubelska księga miejska i jej pisarze* (w druku). Wydawcy dziękują Panu Miłoszowi Resztakowi za wcześniejsze udostępnienie swojego artykułu.

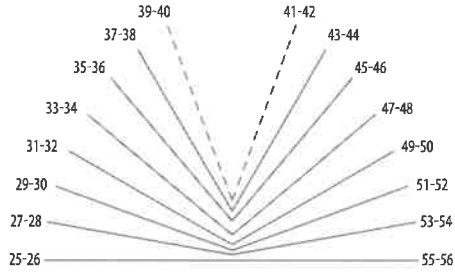
na poszczególnych kartach znajdują się zapiski o terminach: marzec 1465 (k. 1), maj 1469 (k. 2), listopad 1465 (k. 3) i kwiecień 1465 (k. 4). Prawdopodobnie tylko arkusz pierwszy z k. 1 i k. 4 zachowuje oryginalną postać, natomiast arkusz drugi z k. 2 i k. 3 został błędnie utworzony ze sklejenia luźnych kart podczas oprawy. Karta 2 (s. 3-4) z zapiskami datowanymi po 10 maja 1469 r. pochodzi niewątpliwie ze składki VI (s. 101-120), obecnie kwinternionu, obejmującej wpisy z tego czasu i częściowo pisanej tą samą ręką (s. 106, 108-115). Z kolei k. 3 ze składki I pierwotnie mogła należeć do składki III, na co wskazuje chronologia wpisów (listopad 1465), jak również to samo pismo.

W KmL 1 znajdują się na s. 39-42 zapisy, które zarówno odmiennym pismem, jak i przede wszystkim informacją o osobie wójta Jana Miecznika wskazują na ich pochodzenie z początku XVI w.[47]. Zapisy te zachowały się w stanie fragmentarycznym, w czasie konserwacji utworzono z nich dwie karty w większości powstałe z uzupełnionej masy papierowej. Na uzupełnionych kartach znajduje się na górnym marginesie foliacja (numery 19 i 20), która została wykonana w czasie konserwacji. Numery tych kart dublują się z wcześniejszą foliacją kart ponumerowanych przez Białkowskiego i powtórnie w czasie konserwacji (s. 37 i 38 oraz s. 43 i 44). Trudno wyjaśnić pochodzenie kart, a w zasadzie ich niewielkich fragmentów, ze zdublowaną foliacją. Nie wiadomo, czy znajdowały się w tej księdze, czy też zostały do niej przełożone z innej, może z KmL 2. Dziś karty te są wszyte w samym środku składki III, jako jej ostatni arkusz dodany prawdopodobnie w tym miejscu przypadkowo lub przez pomyłkę.

Nieregularną budowę ma także ostatnia składka kodeksu złożona z 11 kart. Z analizy wynika, że jest ona kwinternionem z dodaniem pojedynczej karty (s. 381-382) na końcu składki. Chronologia i treść zapisek nie wskazują, aby brakowało na jej początku karty, zatem należy sądzić, że już pierwotnie składała się z pięciu, a nie z sześciu arkuszy. Nie ma natomiast pewności, czy doklejona do niej pojedyncza karta także oryginalnie kończyła składkę i zamykała całą księgę, czy też pochodzi z kolejnej już składki, obecnie zniszczonej. Zachowana z niej karta została w czasie oprawy dodana na końcu obecnie ostatniej składki w księdze. W poszczególnych zapiskach brak jakichś oznaczeń chronologicznych, które pozwoliłyby ustalić jej właściwe miejsce w składce lub całej księdze. Analiza zapisek pozwala jednak stwierdzić, że zachowują one logiczny ciąg z zapiskami wcześniejszymi występującymi np. na s. 380.

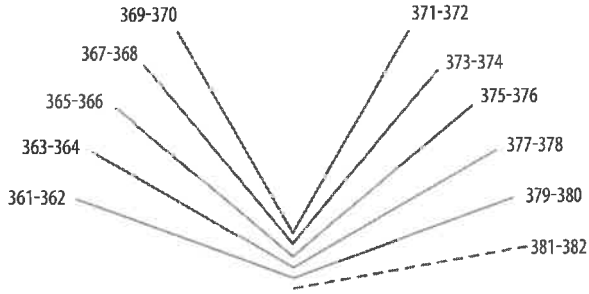

KmL 1, składka nr I (z numerami stron)

KmL 1, składka nr III (z numerami stron)

[47] Charakterystyczne, że wpisy z XVI w. dotyczą spraw zapisanych w aktach, które spłonęły w pożarze miasta w 1515 r. i są próbą ich odtworzenia z wykorzystaniem pamięci wójta i ławników – zob. niniejszą edycję nr 255-258.

KmL 1, składka nr XVII (z numerami stron)

Średniowieczną partię zapisek sądowych zawiera druga najstarsza zachowana lubelska księga wójtowsko-ławnicza (dalej KmL 2 lub księga 2), która właściwie obejmuje zapisy z lat 1516-1531. Podobnie do pierwszej księgi ma ona także format dutki o wymiarach 11,5x32,5 cm. Oprawa księgi jest po konserwacji, w czasie której udało się zachować brązową skórę z pierwotnych okładek[48]. Na przedniej i tylnej okładce nie ma zdobień, jedynie na grzbiecie jest wytłoczony majuskułowym pismem tytuł ACTA | ADVOCATIALIA | ANNORUM | 1516. | 1517. | 1518. | 1519. | 1520. | 1521. | 1521. | 1522. | 1523. | 1524. | 1515. | 1526. | 1527. | 1528. | 1529. | 1530. | 1531. Inskrypcja była złocona. Forma napisu i liternictwo są identyczne z odpowiednimi elementami występującymi w księdze KmL 1, zatem nie ma wątpliwości, że obie te księgi zostały oprawione w jednym czasie i w tym samym warsztacie introligatorskim.

Omawiana księga ma 282 karty, z których k. 19, 20, 129, 134 i 193 zachowały się w stanie fragmentarycznym. W czasie konserwacji zostały z przodu i tyłu kodeksu dodane pojedyncze karty ochronne, obecnie nieliczbowane. Rękopis nie ma oryginalnej numeracji kart. Po raz pierwszy została mu nadana foliacja przez Leona Białkowskiego, który w prawym dolnym rogu numerował poszczególne karty na stronie *recto*. Notatka doklejona do wewnętrznej strony przedniej okładki, datowana na 16 lutego 1932 r., wskazuje na czas sporządzenia tej foliacji (zob. niżej). Później, prawdopodobnie w czasie ostatniej konserwacji KmL 2, została sporządzona nowa foliacja w celu zabezpieczenia kolejności kart przed rozłożeniem bloku księgi. Przekreślono numerację Białkowskiego, a na bocznym lub dolnym marginesie foliowano kolejne karty na stronie *recto* i *verso* z dodaniem na tej drugiej litery v. Nową numerację wykonała zapewne ta sama osoba, która w KmL 1 sporządziła drugą foliację.

W księdze 2 na niektórych kartach na dolnym marginesie zachowały się liczby pisane cyframi arabskim. Występują na k. 31 (18), 116 (22), 126 (16), 151 (23) i chociaż nie zachowują kolejności ani nie oddają obecnego porządku składek, wolno w nich dopatrywać się kustoszy, oznaczających kolejne składki w bloku kodeksu. O takiej ich funkcji świadczy fakt, że znajdują się na pierwszej karcie składek.

Nie wiadomo, kiedy i w jaki sposób do księgi 2 została włączona pięciokartkowa składka zawierająca zapisy XV-wieczne, dokładnie z lat 1458 i 1465 (k. 146-150). Pierwsza informacja o niej pochodzi od Białkowskiego, który we własnoręcznie sporządzonych notatkach, dołączonych do ksiąg 1[49] i 2[50], dokładnie opisał miejsce niewłaściwie wszytych kart. Opis pochodzi z 1932 r., zatem włączenie tych pięciu kart do księ-

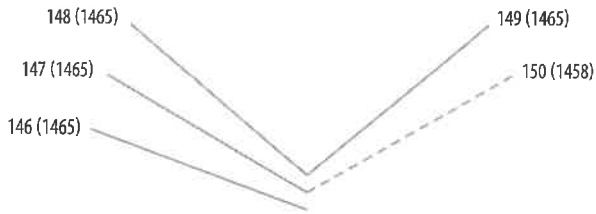
[48] Zapewne w czasie ostatniej konserwacji okładka została przyklejona do góry nogami w stosunku do bloku kodeksu.

[49] „Uwaga. W księdze «Advocatialia Lublinensia» N 2, zawierającej zapiski z lat 1516-1531, znajduje się pięć kart niewłaściwie wszytych a należących chronologicznie do składu księgi niniejszej Advoc. Lubl. N 1, gdyż pochodzą z roku 1465. Są to karty 146, 147, 147, 149 i 150 we wspomnianej księdze Advoc. Lubl. N 2. LBiałkowski. Dn. 16 lutego 1932" – APL, KmL 1, kartka naklejona na wyklejkę przedniej okładki.

[50] „Advoc. Lubl. N 2. Pięć kart w tej księdze, a mianowicie karty 146, 147, 148, 149 i 150 są niewłaściwie do niniejszej księgi wszyte, gdyż pochodzą z roku 1465 i jako takie winny należeć do księgi Advoc. Lubl. N 1. LBiałkowski – Dn. 16 lutego 1932" – APL, KmL 2, luźna kartka odłączona od wyklejki przedniej okładki.

gi 2 musiało nastąpić wcześniej i nie należy go wiązać ze współczesnymi pracami introligatorskimi, w trakcie których stan ten został co najwyżej utrzymany. Na wcześniejszy ślad obu tych ksiąg natrafiamy w znanej już „Konsygnacji", sporządzonej przez Cękalskiego w 1848 r. Księgi wójtowskie zostały tam opisane w trzech różnych działach, nazwanych: *Advocatialia w księgach*, *Fragmenta* i *Akta woytowskie*. Pod tymi poszczególnymi nazwami wolno się domyślać archiwaliów mających różną postać fizyczną, a na pewno już ksiąg (*Advocatialia w księgach*) i akt luźnych (*Akta woytowskie*). Z tego podziału wynika, że w dziale *Fragmenta* umieszczono akta, które nie miały postaci luźnej, ale też nie były księgami w znaczeniu działu I. Może były tylko zniszczone, bez oprawy lub z uszkodzonym blokiem księgi, i stąd starano się zaznaczyć ich niepełny charakter, ale jest bardzo prawdopodobne, że *Fragmenta* oznaczają księgi, które nie zmieściły się w wydzielonych przez ówczesnych archiwistów seriach ksiąg miejskich, ponieważ swoim zakresem chronologicznym pokrywały się z księgami już tam umieszczonymi, obejmującymi jednocześnie dłuższy okres, bądź też tworzącymi ciągi kolejnych lat. Stąd w grupie *Advocatialia* w księgach znalazły się pod trzema pierwszymi numerami księgi z lat 1406-1478, 1524-1528 i 1528-1531[51]. Z kolei w dziale *Fragmenta* z opisanych tam czterech ksiąg trzy pierwsze obejmują odpowiednio lata: 1436-1450, 1465-1475 i 1516-1531[52]. Biorąc pod uwagę podany tytuł oraz zakres chronologiczny, księgi z tego działu z latami skrajnymi 1465-1475 i 1516-1531 bez wątpienia odpowiadają obecnie dwóm pierwszym zachowanym księgom wójtowsko-ławniczym. Mają już ukształtowaną postać fizyczną oraz zawartość, i tylko z uwagi na wymienione wyżej ograniczenia nie zostały włączone do serii głównej ksiąg wójtowskich. Niewykluczone, że w uformowanym już w XIX w., a może i wcześniej, bloku księgi 2 znalazły się także karty z zapisami średniowiecznymi (numery 1-50 niniejszej edycji).

Składka z zapisami średniowiecznymi jest umieszczona między wpisami z lat 1522 (składka z k. 138-145) i 1523 (składka z k. 151-170). Utworzona została z pięciu kart, jednak jej obecna budowa nie ma charakteru oryginalnego, jest raczej wynikiem wtórnego i w dodatku błędnego ułożenia kart. Składa się z dwóch arkuszy (k. 146-149), do których została na końcu doklejona jedna karta (k. 150). O tej strukturze wnioskujemy bardziej na podstawie jej zawartości niż cech fizycznych, które po ostatniej konserwacji są trudne do rozpoznania. Na k. 146-149 znajdują się zapiski z 1465 r., natomiast na k. 150 – z 1458 r., co wskazuje, że ta ostatnia karta pierwotnie nie stanowiła całości z obecnym binionem i została do niego dołączona przez pomyłkę lub przez przypadek[53].

KmL 2, składka z zapisami XV-wiecznymi (z numerami kart)

Nie jest znane pochodzenie składki z k. 146-150 w księdze 2. Pomijając już zapisy z 1458 r., pozostałe pochodzą z 1465 r. i dokładnie wypełniają lukę w zapisach dla tego roku w księdze 1. W tej ostatniej zapisy zaczynają się prawdopodobnie od marca 1465 r.[54], a za pewne mogą uchodzić zapiski sądu z 25 kwietnia 1465 r.[55]. Z kolei zapiski ze stycznia i z lutego oraz z początku marca 1465 r. znajdują się w księdze 2 na k. 146-149,

[51] APL, AmL 144, k. 140v.
[52] Tamże, k. 144v.
[53] Niewykluczone, że w dacie 1458 widocznej na k. 150v, zapisanej cyframi arabskimi, znak 7 odczytano jako cyfrę 7, a nie 5 i stąd kartę tę doklejono po zapiskach z 1465 r., a nie przed nimi, chociaż nie zmienia to faktu, że oryginalnie jej miejsce było zupełnie w innej składce.
[54] KmL 1, s. 1, nr XI niniejszej edycji.
[55] KmL 1, s. 7, nr XV niniejszej edycji.

co w oczywisty sposób sugeruje, że te właśnie karty pochodzą z rękopisu zawierającego najstarszą obecnie znaną księgę miejską Lublina. Chronologia zapisek wskazuje, że karty te musiały znajdować się na początku tej księgi i wskutek uszkodzenia jej bloku zostały przez pomyłkę włączone do księgi 2. Bliższe badania kodykologiczne nie potwierdzają tej tezy, pozwalają natomiast pochodzenie kart z zapisami średniowiecznymi w księdze 2 wiązać z innym rękopisem. Już wcześniej przy opisie obu ksiąg zwrócono uwagę na ich różne rozmiary – księga 1: 11x29,5 cm i księga 2: 11,5x32,5 cm. Gdyby k. 146-150 pochodziły z księgi 1, należałoby się spodziewać, że będą miały rozmiary nie większe niż cały blok tej księgi, tymczasem są one takie same jak rękopis zawierający księgę 2, a więc są o 3 cm dłuższe i o 0,5 cm szersze. Nic nie wskazuje na to, aby podczas oprawiania księgi 1 w znaczący sposób przycięto jej marginesy, są one dość proporcjonalnie zachowane w stosunku do kolumny tekstu.

Istotnego argumentu dostarczają jednak pomiary wielkości kolumny tekstu w obu rękopisach. W księdze 1 kolumna tekstu ma rozmiary w granicach 80-95x242-257 mm, przy czym większe różnice można zauważyć w jej szerokości niż długości. Z kolei w księdze 2 analogiczne wymiary zamykają się w przedziałach 75-85x275-290 mm. Zbliżone do tych ostatnich są wymiary kolumny w składce z zapisami średniowiecznymi, których wielkości zostały zestawione w poniższej tabeli. Z porównania tego wynika, że z reguły długość kolumny na dodanych kartach w księdze 2 była większa o 2-3 cm od wysokości kolumny w księdze 1.

Tab. 1: Rozmiary kolumny tekstu w KmL 2, k. 146-150

Karta	Szerokość mm	Długość mm
146	73	271
146v	73	290
147	73	256
147v	73	284
148	73	269
148v	73	287
149	73	275
149v	73	287
150	73	249
150v	73	270

Dodatkowy argument potwierdzający odrębność KmL 1 od kart z zapisami średniowiecznymi w KmL 2 pochodzi z analizy znaków wodnych. W księdze 1 występuje tylko jeden rodzaj filigranu, który przedstawia kiść winnego grona bez żadnych dodatków[56]. W księdze 2 na dodanych kartach taki filigran nie występuje, odnajdujemy natomiast dwa inne słabo widoczne: jeden z wizerunkiem głowy wołu z krzyżem lub rozetą między rogami i drugi być może z motywem architektonicznym. Ani jeden, ani drugi – jak już zaznaczono – nie pojawiają się w KmL 1. Powyższe uwagi dobrze korespondują z zamieszczoną już wyżej informacją z 1465 r. (nr 190) o istnieniu w tym czasie innej księgi sądu ławniczego.

Z przeprowadzonej analizy wynika, że średniowieczne karty w księdze 2, pomimo komplementarności zapisów pod 1465 r. z księgą 1, nie należały do tej ostatniej, zatem muszą pochodzić z innego rękopisu. Odnośnie do miejsca tych kart i powstania KmL 1 wypowiedziała się Stankowa, która sądziła, że pochodziły one ze znanej z „Konsygnacji" księgi wójtowskiej obejmującej lata 1406-1478. Według niej księga ta uległa wtedy rozsypowi i z niej w osobnym rękopisie zachowano niewielką część obejmującą lata 1465-1475 oraz przypadkowo przemieszczono karty do KmL 2[57]. Bardziej gruntowne badania powinny wyjaśnić pochodzenie kart

[56] G. Piccard, *Wasserzeichen Frucht*, Stuttgart 1983; zob. wersję elektroniczną: http://www.piccard-online.de. Filigran z KmL 1 należy do grupy od numeru 128754 do 128912.

[57] M. Stankowa, *Kancelaria*, s. 38.

z zapisami średniowiecznymi w księdze 2, natomiast w świetle przedstawionych dowodów, natury zarówno kodykologicznej, jak i proweniencyjnej, przypuszczenia Stankowej nie znajdują potwierdzenia. Księga wójtowska z lat 1406-1478 i KmL 1 w takiej postaci, jaką znamy obecnie, istniały w tym samym czasie już w połowie XIX w., na długo przed wywiezieniem lubelskich archiwaliów do Wilna.

Pisarze ksiąg

Księga 1, pomimo tego, że zawiera zapisy tylko z dziesięciu lat, nie była prowadzona przez jednego pisarza. Możemy w niej wyróżnić kilka rąk, które rozpoznajemy na podstawie różnych cech paleograficznych. Miłosz Resztak ręce te przypisał sześciu pisarzom, z których trzech było stałymi pracownikami kancelarii lubelskiej, a trzech dalszych znalazło w niej zatrudnienie doraźnie. Ustalił on też, że zmiany rąk w całej księdze występują ponad 20 razy, a im bliżej końca, tym stają się coraz rzadsze[58]. Pisarz I prowadził księgę w marcu 1465 r. i sporządził tylko 13 zapisek (występują na s. 1-8 przemieszane z zapiskami wprowadzonymi innymi rękami), ale jego obecność w księdze 2 pozwala z dużą dozą prawdopodobieństwa zaliczyć go do grona stałych, a przynajmniej dłużej pracujących, pisarzy miejskich. Na uwagę zasługuje wysoki poziom jego pracy, sporządzane przez niego zapiski są dobrze zredagowane i starannie pisane.

Pisarz II pojawił się także w marcu 1465 r., ale jest obecny przez cały czas prowadzenia księgi, jego ostatnie wpisy pochodzą z lipca 1475 r. Łącznie sporządził w ciągu dziesięciu lat ok. 190 zapisek, co pozwala go zaliczyć do stałych pracowników kancelarii, chociaż nie ma on dłuższego nieprzerwanego okresu pisania. Do stałego personelu kancelarii należał też pisarz III. Zapiski sporządzone jego ręką pojawiały się od czerwca 1465 r. do lutego 1469 r. W ciągu niespełna czterech lat sporządził ponad 500 zapisek, co daje ok. 1/3 wszystkich wpisów. Dłużej od niego w kancelarii pracował inny stały pisarz, oznaczony numerem IV, który w ciągu ponad sześciu lat: od maja 1469 r. do listopada 1475 r. sporządził najwięcej, bo ponad 800 zapisek, czyli blisko połowę znajdujących się w tej księdze. Podobnie do pisarza I jego praca charakteryzowała się dobrym warsztatem pisarskim, zarówno redakcją zapisek, jak i estetyką pisma. Dwaj ostatni pisarze pojawiają się sporadycznie i zapewne byli przygodnymi pracownikami kancelarii. Pisarz V pracował w czerwcu 1471 r. i w ciągu tego czasu wykonał 25 wpisów, z kolei pisarz VI sporządzał zapiski w czerwcu 1474 r., ale pozostawił po sobie zaledwie jeden wpis. Analizując rytm zmiany rąk, można zauważyć dość dużą stabilizację pracy w kancelarii lubelskiej i harmonijne przejścia między najważniejszymi pisarzami, w czym niemałą rolę odegrał pisarz II, zwłaszcza w okresie od lutego do połowy czerwca 1469 r.[59].

Wyróżnione powyżej ręce pisarskie trudno bezpośrednio powiązać z trzema wzmiankowanymi w KmL 1 pisarzami kancelarii lubelskiej. Pierwszy z nich to Eulogiusz, występujący jeszcze 31 maja 1469 r. jako urzędujący pisarz (*Eulogius notarius* – nr 751). Funkcję tę przestał pełnić w tym samym roku, skoro 18 listopada określono go już jako *Ewlogius olim notarius civitatis* – nr 833. Następnie przeniósł się do Warszawy, gdzie wykonywał to samo zajęcie pisarza miejskiego (*Ewlogius civis de Warschovia, notarius Warschowiensis* – nr 1012 i 1013 z 1471 r.). Rok później tylko raz wzmiankowany jest z kolei *Georgius notarius nostri civitatis* (nr 1253). Wreszcie trzecim wymienionym z imienia pisarzem był Piotr Jocundus (*Wesoły*). Jako *notarius Lublinensis* pojawił się 11 października 1475 r. (nr 1619). W Lublinie mieszkał już dłużej, skoro od 1468 r. wzmiankowane są dokonywane przez niego transakcje (nr 510, 628, 820, 1496, 1584). Jego pierwszą żoną była Agnieszka, pochodząca zapewne z Wojsławic (ziemia chełmska), zaś po jej śmierci – Katarzyna (nr 1619).

W księdze 2 w zapiskach z 1465 r., a właściwie w trzech pierwszych miesiącach tego roku, pojawia się głównie ręka pisarza I, wyróżniona na początku KmL 1. Obok niej w kilku zapiskach można rozpoznać rękę pisarza III.

KmL 1, zawierająca lata 1465-1475, jest traktowana jako czystopis księgi sądowej. Sposób jej prowadzenia przez wyróżnionych wyżej pisarzy ksiąg potwierdza tę opinię, chociaż pod względem estetyki, jak również jakości wpisów, jej poziom jest zróżnicowany.

[58] M. Resztak, *Najstarsza zachowana lubelska księga*.
[59] Tamże.

KmL 1 i KmL 2 zawierają zapisy spraw, które trafiały do sądu wójtowsko-ławniczego. Najszerszą grupę stanowią zapisy spraw prowadzonych przez sąd gajony wyłożony (*iudicium bannitum*). Czasami jego posiedzenia były dodatkowo określane jako *celebratum*, *exhibitum* i *expositum*, ale trudno dopatrzyć się w nich wyraźnego znaczenia ani co do terminu sesji, ani rozpatrywanych spraw. W zwykłym trybie sąd ławniczy zbierał się co dwa tygodnie, ale nierzadko, zwłaszcza w okresie letnim, zdarzały się dłuższe przerwy, trwające nawet kilka tygodni.

Regularnie dwa lub trzy razy w roku odbywały się sądy wielkie (*iudicia magna*), podczas których zajmowano się sprawami spornymi. Ze względu na szczególnych charakter tych sądów przestrzegano zasady zamknięcia spraw wyrokiem, co niekiedy się udawało, ale często zmuszało do podzielenia jednej sesji na dwa posiedzenia. W konsekwencji w KmL 1 czynności tego sądu były notowane w dwóch protokołach, które odpowiadały dwóm posiedzeniom sądu. Zapisy z pierwszego posiedzenia rozpoczynają się nagłówkiem *iudicium magnum bannitum*, rzadziej *iudicium magnum celebratum* i dotyczą wniesienia sprawy. Następne posiedzenie, odbywane tego samego dnia bądź kilka dni później, nazywano sądem powiatkowym (*iudicum expositum alias powiatek*), na którym zapadały wyroki.

W księgach spotykamy także zapisy spraw rozpatrywanych przez sądy nadzwyczajne. Należał do nich sąd określany jako *iudicium delegale*, który w protokołach otrzymywał taką nazwę, gdy musiał być przełożony na inny dzień. Z kolei sądy gościnne (*iudicium hospitale*) miały posiedzenia w czasie napływu do Lublina przybyszów, szczególnie licznych w okresie jarmarków. Do tej grupy należy też zaliczyć sąd potrzebny (*iudicium compulsum*), który się zbierał w związku z pilną potrzebą interesanta, jak np. konieczność spisania testamentu czy wyjazd[60].

Do właściwości sądu wójtowsko-ławniczego należały sprawy zarówno niesporne, jak i sporne – dotyczące spadków, darowizn, zrzeczenia majątku, długów, a także umowy i ugody w sprawach majątkowych. Najliczniej są reprezentowane zapisy związane z pożyczkami zarówno krótko-, jak i długoterminowymi. Licznie występują także wpisy dotyczące pełnomocnictw udzielanych woźnym sądowym lub osobom prywatnym. W księdze 1 znajdujemy wpisy dotyczące corocznych wyborów ławników i wójta sądowego. Zapisy dotyczące rozpatrywanych przez ten sąd spraw kryminalnych są nieliczne. Wzmianki o kradzieżach, zranieniu czy zabójstwie pojawiają się zwykle wtedy, gdy konsekwencją wydanego przez sąd wyroku była konieczność określenia sposobu uiszczenia odpowiednich kar pieniężnych. Natomiast dość liczne są sprawy o zniesławienie.

Wszystkie sesje i posiedzenia sądów, których protokoły znajdują się w obu księgach, zestawiono w poniższej tabeli.

Tab. 2: Zapisy sesji i posiedzeń sądu wójtowsko-ławniczego w KmL 1 i KmL 2

Numery sesji w edycji	Nazwa sesji i jej data	Numery kart/stron	Numery zapisów w edycji
	KmL 2		
I	*1465*	146	1-2
II	Iudicum bannitum – *po 21 I 1465*	146	3-5
III	Iudicium legale – *5 II 1465*	146v	6-7
IV	├Ex in iudicialis p o w y a t h e k Et eadem die┤ Iudicium bannitum expositum – *6 II 1465*	146v-147v	8-14
V	Iudicium bannitum – *6 II 1465*	147v	15-16
VI	Iudicium expositum – *6 II 1465*	147v-148	17-19
VII	Iudicium bannitum expositum – *20 II 1465*	148v-149	20-25
VIII	Iudicium expositum bannitum – *6 III 1465*	149-149v	26-32
IX	*1458*	150-150v	33-42
X	Iudicium – *22 XI 1458*	150v	43-50

[60] M. Załęska, *Wójtostwa*, s. 90-92; M. Resztak, *Najstarsza zachowana lubelska księga*.

	KmL 1		
XI	Iudicum bannitum – *6 III 1465?* (po 10 V 1469?)	1-2 3-4	51-57 58-67
XII	(...) legale (...) – *13 lub 14 XI 1465*	5	68-76
XIII	Iudicium magnum Powiatek expositum – *20 XI 1465*	5-6	77-85
XIV	Iudicium bannitum expositum – *20 XI 1465*	6-7	86-88
XV	Iudicium bannitum compulsum – *25 IV 1465*	7-9	89-93
XVI	Iudicium bannitum – *22 V 1465*	9-11	94-101
XVII	Iudicum bannitum – *5 VI 1465*	11-13	102-115
XVIII	Iudicium bannitum expositum – *19 VI 1465*	13-15	116-126
XIX	Exposicio powiatek iudicii magni – *28 VI 1465*	15	127-128
XX	Iudicium bannitum exhibitum – *3 VII 1465*	15-16	129-135
XXI	Iudicum bannitum – *17 VII 1465*	16	136
XXII	Iudicium hospitale – *23 VII 1465*	16-17	137-138
XXIII	Iudicium bannitum expositum – *8 VIII 1465*	17-18	139-145
XXIV	Iudicium bannitum hospitale et extra vagans – *3 IX 1465*	18-19	146
XXV	Iudicium bannitum – *11 IX 1465*	19-21	147-156
XXVI	Iudicium bannitum – *25 IX 1465*	21-22	157-167
XXVII	Iudicium bannitum – *między 25 IX a 23 X 1465*	23-24	168-171
XXVIII	Iudicium – *23 X 1465*	24-25	172-175
XXIX	Iudicium bannitum? – *6 XI 1465*	26-27	176-187
XXX	Iudicium bannitum – *4 XII 1465*	27-28	188-192
XXXI	Iudicium – *18 XII 1465*	28	-
XXXII	Iudicium bannitum etc. exhibitum – *8 I 1466*	28-29	193-197
XXXIII	Iudicium bannitum – *22 I 1466*	29-30	198-202
XXXIV	Iudicium magnum expositum – *5 II 1466*	30	203-205
XXXV	Iudicium bannitum expositum etc. eadem feria quarta magni iudicii – *5 II 1466*	30-31	206-207
XXXVI	Iudicium banniti iudicii powiatek – *7 II 1466*	31	208-209
XXXVII	Iudicium bannitum expositum – *19 II 1466*	31-33	210-222
XXXVIII	Iudicium bannitum opositum – *22 II 1466*	33-34	223
XXXIX	Iudicium bannitum – *5 III 1466*	34-35	224-228
XL	Iudicium bannitum – *19 III 1466*	35-37	229-242
XLI	Iudicium bannitum expositum – *16 IV 1466*	37-38	243-254
XLII	*początek XVI w., przed 1521*	39-42	255-258
XLIV	*16 IV 1466* (d.c. nru XLI)	43-44	259-263
XLV	Iudicium bannitum – *30 IV 1466*	44-45	264-271
XLVI	Iudicium bannitum – *14 V 1466*	45-46	272-281
XLVII	Iudicium bannitum expositum – *28 V 1466*	46-47	282-286
XLVIII	Iudicum bannitum – *11 VI 1466*	47-48	287-289
XLIX	Iudicium bannitum – *25 VI 1466*	48	290-292
L	Iudicium magnum expositum – *25 VI 1466*	48	293
LI	Iudicium magnum powiathek	48-49	294-298
LII	Iudicium bannitum expositum – *9 VII 1466*	49	299-301
LIII	Iudicium bannitum expositum civile – *27 VIII 1466*	49-51	302-311
LIV	Iudicium bannitum – *10 IX 1466*	51	312
LV	Iudicum bannitum – *17 IX 1466*	51	313-317
LVI	Iudicum bannitum – *8 X 1466*	52-54	318-323
LVII	Iudicium bannitum – *22 X 1466*	54	324-329
LVIII	Iudicium bannitum – *5 XI 1466*	54	330-335
LIX	*koniec 1466*	55	336-337
LX	Iudicium bannitum – *7 I 1467*	55-57	338-348
LXII	Iudicium bannitum – *4 II 1467*	57-58	349-353
LXIII	Iudicium magnum – *po 5 II 1467*	58	354-355
LXIV	Iudicium bannitum subdelegale – *6 II 1467*	58	356
LXV	Powyatek iudicii magni – *7 II 1467*	58-60	357-364
LXVI	*1467 – elekcja wójta i ławników?*	60	-

LXVII	Iudicium bannitum – *18 II 1467*	60-61	365-371
LXVIII	Iudicium bannitum – *4 III 1467*	61-63	372-380
LXIX	Iudicium bannitum – *18 III 1467*	63-64	381-389
LXX	Iudicum bannitum – *8 IV 1467*	65-66	390-404
LXXI	Iudicium bannitum – *22 IV 1467*	66-68	405-416
LXXII	Iudicium bannitum – *6 V 1467*	68	417-424
LXXIII	Iudicium bannitum – *20 V 1467*	69	425-433
LXXIV	[Iudicium bannitum] – *3 VI 1467*	70	434-444
LXXV	Iudicium bannitum – *17 VI 1467*	71	445-452
LXXVI	*po 24 VI 1467*	72	453
LXXVII	Iudicium magnum powyatek – *30 VI 1467*	72	454
LXXVIII	Iudicium bannitum – *1 VII 1467*	72	455-462
LXXIX	Iudicium bannitum expositum – *26 VIII 1467?*	73-74	463-465
LXXX	Iudicium bannitum – *9 IX 1467*	74	466-470
LXXXI	Iudicium bannitum – *4 XI 1467*	75-76	471-478
LXXXII	Iudicium magnum – *18 XI 1467*	76	479-481
LXXXIII	Iudicium bannitum expositum civile – *18 XI 1467*	76	482-488
LXXXIV	Iudicium magnum powiatek – *20 XI 1467*	76-77	489-492
LXXXV	Iudicium bannitum – *2 XII 1467*	77-78	493-498
LXXXVI	Iudicium bannitum – *16 XII 1467*	78	499-503
LXXXVII	Iudicium bannitum – *13 I 1468*	78-79	504-509
LXXXVIII	Iudicium bannitum – *27 I 1468*	79	510-515
LXXXIX	Iudicium magnum – *5 II 1468*	79	516-517
XC	Iudicium bannitum – *10 II 1468*	79-81	518-528
XCI	*14 II 1468 – elekcja wójta i ławników*	81	529
XCII	Iudicium compulsum hospitale bannitum – *13 lub14 II 1468*	81	530
XCIII	Iudicium bannitum – *24 II 1468*	81-83	531-539
XCIV	Iudicium bannitum – *9 III 1468*	83-84	540-544
XCV	Iudicium bannitum compulsum legale expositum – *11 III 1468*	84-85	545
XCVI	Iudicium bannitum – *23 III 1468*	85-87	546-551
XCVII	Iudicium bannitum – *6 IV 1468*	87-88	552-558
XCVIII	Iudicium bannitum – *11 V 1468*	88-90	559-572
XCIX	Iudicium bannitum – *25 V lub 1 VI 1468*	90-92	573-580
C	Iudicium bannitum – *8 VI 1468*	92	581-583
CI	Iudicium bannitum – *22 VI 1468*	92-94	584-595
CII	Iudicium magnum bannitum – *27 VI 1468*	94	596
CIII	Iudicii magni powiatek – *30 VI 1468*	94	597
CIV	Iudicium bannitum – *6 VII 1468*	94-95	598-605
CV	Iudicium bannitum – *20 VIII 1468*	95-97	606-615
CVI	Iudicium bannitum – *31 VIII 1468*	97-98	616-625
CVII	Iudicium bannitum – *28 IX 1468*	98	626-633
CVIII	Iudicium bannitum – *między 28 IX a 26 X 1468*	99	635-640
CIX	Iudicium bannitum – *26 X 1468*	99-100	641-642
CX	Iudicium compulsum bannitum – *7 XI 1468*	100	643
CXI	Iudicium hospitale bannitum – *8 XI 1468*	100-101	644-646
CXII	Iudicium bannitum – *9 XI 1468*	101-102	647-651
CXIII	Iudicium bannitum – *16 XI 1468?*	102	652-654
CXIV	Iudicium bannitum – *30 XI 1468*	102	-
CXV	Iudicium bannitum – *7 XII 1468*	102-103	655-657
CXVI	Iudicium bannitum – *11 I 1469*	103-104	658-663
CXVII	Iudicium bannitum – *25 I 1469*	104	664-665
CXVIII	Iudicium bannitum – *8 II 1469*	104-105	666-669
CXIX	*15 II 1469 – elekcja wójta i ławników*	105	670
CXX	Iudicium bannitum expositum civile – *22 II 1469*	105-106	671-676
CXXI	Iudicium bannitum – *8 III 1469*	106	677-682

CXXII	Iudicium bannitum expositum – *12 IV1469*	107	683-685
CXXIII	Iudicium – *10 V 1469*	107	686
CXXIV	Iudicium bannitum – *7 VI 1469*	107-108	686-689
CXXV	Iudicium bannitum – *22 III 1469*	108-109	690-693
CXXVI	Iudicium – *12 IV 1469*	109	694
CXXVII	Iudicium bannitum – *12 IV 1469*	109-112	695-709
CXXVIII	Iudicium bannitum – *26 IV 1469*	112-114	710-723
CXXIX	Iudicium bannitum – *10 V 1469*	114-115	724-731
CXXX	Iudicium bannitum – *24 V 1469*	115-118	732-750
CXXXI	*31 V 1469*	118-119 i 120	751-752
CXXXII	Iudicium bannitum – *21 VI 1469*	119 i 121	753-758
CXXXIII	Iudicium magnum et legale – *26 VI 1469*	122	759-763
CXXXIV	Iudicium powyetak *[s]* – *28 VI 1469*	122	764-767
CXXXV	Iudicium bannitum – *5 VII 1469*	122-123	768-774
CXXXVI	Iudicium bannitum – *19 VII 1469*	123-124	775-779
CXXXVII	Iudicium bannitum – *30 VIII 1469*	125-128	780-798
CXXXVIII	Iudicium bannitum – *6 lub 7 IX 1469*	128-129	799-806
CXXXIX	[Iudicium] septimatum *[s]* – *11 X 1469*	130-131	807-819
CXL	Iudicium bannitum – *25 X 1469*	132-134	820-829
CXLI	Iudicium bannitum – *2 XI 1469*	134	830-832
CXLII	Iudicium generale – *18 XI 1469*	135	833-835
CXLIII	Iudicium subdelegale – *20 XI 1469*	135-136	836-837
CXLIV	Iudicium bannitum – *22 XI 1469*	136	838-840
CXLV	Iudicium bannitum – *20 XII 1469*	136-137	841-844
CXLVI	Iudicium bannitum – *10 I 1470*	138-140	845-855
CXLVII	Iudicium bannitum – *24 I 1470*	141-142	856-860
CXLVIII	Iudicium magnum – *5 II 1470*, necnon iudicium powyathek – *7 II 1470*. Eodem die iudicium eciam bannitum celebratum	142-144	861-869
CXLIX	*14 II 1470 – elekcja wójta i ławników*	144-146	870-874
CL	Iudicium bannitum – *7 III 1470*	146-147	875-877
CLI	Iudicium bannitum – *14 III 1470*	147-148	878-879
CLII	Iudicium bannitum – *4 IV 1470*	148-150	880-887
CLIII	Iudicium bannitum – *2 V 1470*	150-152	888-893
CLIV	Iudicium bannitum – *16 V 1470*	152-155	894-905
CLV	Iudicium bannitum – *30 V 1470*	155	906-910
CLVI	Iudicium bannitum – *13 VI 1470*	155-157	911-919
CLVII	Iudicium magnum – *26 VI 1470*	157	-
CLVIII	Iudicium bannitum – *27 VI 1470*	157-159	920-926
CLIX	Iudicium positum – *11 VII 1470*	159-160	927-935
CLX	Iudicium bannitum – *24 VI 1470*	161-163	936-945
CLXI	Iudicium bannitum – *12 IX 1470*	163-164	946-956
CLXII	Iudicium bannitum – *10 X 1470*	164-165	957-958
CLXIII	Iudicium bannitum – *24 X 1470*	165-167	959-963
CLXIV	Iudicium bannitum – *7 XI 1470*	167-169	964-970
CLXV	Iudicium bannitum – *21 XI 1470*	170-171	971-976
CLXVI	Iudicium bannitum – *5 XII 1470*	171-172	977-983
CLXVII	Iudicium bannitum – *9 I 1471*	173-177	984-996
CLXVIII	Iudicium bannitum – *23 I 1471*	177-180	997-1003
CLXIX	Iudicium bannitum magnum – *5 II 1471*	180	1004
CLXX	Iudicium – *6 II 1471*	181-182	1005-1009
CLXXI	Iudicium expositum alias powyathek – *7 II 1471*	182-185	1010-1017
CLXXII	*około 14 II 1471 – elekcja wójta i ławników*	185	1018
CLXXIII	Iudicium bannitum – *20 II 1471*	185-186	1019-1023
CLXXIV	Iudicium bannitum – *27 II lub 6 III 1471*	187	1024-1027
CLXXV	Iudicium bannitum – *13 III 1471*	188	1028-1032

CLXXVI	Iudicium bannitum – *3 lub 10 IV 1471*	189	1033-1036
CLXXVII	Iudicium bannitum – *24 IV 1471*	190-195	1037-1051
CLXXVIII	Iudicium bannitum – *22 V 1471*	195-198	1052-1062
CLXXIX	Iudicium bannitum – *19 VI 1471*	198-201	1063-1073
CLXXX	Iudicium bannitum magnum – *26 VI 1471*	201	-
CLXXXI	powyathek – *zapewne 26 VI 1471*	201	1074
CLXXXII	*3 VII 1471?*	202-206	1075-1080
CLXXXIII	*między 3 VII a 28 VIII 1471?*	207-211	1081-1089
CLXXXIV	Iudicium bannitum – *28 VIII 1471*	211-212	1090-1094
CLXXXV	Iudicium bannitum – *11 IX 1471*	212-213	1095-1097
CLXXXVI	Iudicium bannitum – *25 IX 1471*	213-215	1098-1101
CLXXXVII	Iudicium bannitum – *2 lub 3 X 1471*	215-218	1102-1109
CLXXXVIII	Iudicium bannitum – *23 X 1471*	218-220	1110-1112
CLXXXIX	Iudicium bannitum – *6 XI 1471*	220-223	1113-1121
CXC	Iudicium magnum – *18 XI 1471*	223-224	1122-1127
CXCI	Iudicium powyathek – *20 XI 1471*	224	1128-1129
CXCII	Iudicium bannitum – *20 XI 1471*	225	1130-1132
CXCIII	Iudicium bannitum – *4 XII 1471*	225-227	1133-1137
CXCIV	Iudicium bannitum – *8 I 1472*	227-229	1138-1142
CXCV	Iudicium bannitum – *22 I 1472*	229-231	1143-1154
CXCVI	Iudicium magnum – *5 II 1472*	232	1155-1158
CXCVII	Iudicium expositum powyatek – *7 II 1472 (wraz z elekcją wójta i ławników)*	232-233	1159-1163
CXCVIII	Iudicium bannitum primum circa electionem – *14 II 1472*	234	-
CXCIX	Iudicium bannitum – *19 II 1472*	234	1164-1165
CC	Iudicium bannitum – *4 III 1472*	234-236	1166-1172
CCI	Iudicium bannitum – *8 IV 1472*	236-241	1173-1183
CCII	Iudicium bannitum – *22 IV 1472*	241-242	1184-1189
CCIII	Iudicium bannitum – *6 V 1472*	242-243	1190-1192
CCIV	Iudicium bannitum – *20 V 1472*	243-245	1193-1198
CCV	Iudicium bannitum – *3 VI 1472*	245-247	1199-1208
CCVI	Iudicium bannitum – *10 VI 1472*	247-251	1209-1214
CCVII	Iudicum magnum – *26 VI 1472*	251	1215
CCVIII	Iudicium bannitum – *1 VII 1472*	252-253	1216-1222
CCIX	Iudicium bannitum – *26 VIII 1472*	253-255	1223-1232
CCX	Iudicium bannitum – *9 IX 1472*	256-258	1233-1238
CCXI	Iudicium bannitum – *23 IX 1472*	258-259	1239-1242
CCXII	Iudicium bannitum – *21 X 1472*	259-260	1243-1247
CCXIII	Iudicium bannitum – *4 XI 1472*	260-261	1248-1251
CCXIV	Iudicium magnum bannitum – *18 XI 1472*	262-263	1252-1258
CCXV	Iudicium bannitum – *18 XI 1472*	263-265	1259-1266
CCXVI	Iudicium expositum alias powyatek – *20 XI 1472*	265-267	1267-1271
CCXVII	Iudicium bannitum – *2 XII 1472*	267-270	1272-1279
CCXVIII	Iudicium bannitum – *13 I 1473*	270-272	1280-1286
CCXIX	Iudicium bannitum – *27 I 1473*	273-277	1287-1294
CCXX	Iudicium magnum – *5 II 1473*	277	-
CCXXI	Iudicium expositum – *8 II 1473*	277	1295
CCXXII	Iudicium bannitum – *10 II 1473*	277-279	1296-1301
CCXXIII	Iudicum bannitum – *17 II 1473*	279	-
CCXXIV	Iudicium bannitum – *10 III 1473*	279-280	1302-1305
CCXXV	Iudicium bannitum – *24 III 1473*	280-282	1306-1312
CCXXVI	Iudicium bannitum – *12 V 1473*	282-287	1313-1330
CCXXVII	Iudicium bannitum – *26 V 1473*	287-288	1331-1332
CCXXVIII	Iudicium bannitum – *9 VI 1473*	288	1333
CCXXIX	Iudicium bannitum – *23 VI 1473*	288-289	1334-1340
CCXXX	Iudicium magnum – *26 VI 1473*	290	-
CCXXXI	Iudicium bannitum – *7 VII 1473*	290-291	1341-1345

CCXXXII	Iudicium bannitum – *25 VIII 1473*	291	-
CCXXXIII	Iudicium magnum – *26 VI 1473*	292-293	1346-1350
CCXXXIV	Iudicium bannitum – *22 IX 1473*	294-295	1351-1357
CCXXXV	Iudicium bannitum – *6 X 1473*	295-296	1358-1361
CCXXXVI	Iudicium bannitum – *3 XI 1473*	296-297	1362-1364
CCXXXVII	Iudicium bannitum – *17 XI 1473*	297-301	1365-1375
CCXXXVIII	Iudicium magnum – *18 XI 1473*	302	1376-1381
CCXXXIX	Iudicium expositum alias p o w y a t h e k – *20 XI 1473*	303	1382-1387
CCXL	Iudicium bannitum – *1 XII 1473*	304-306	1388-1394
CCXLI	Iudicium bannitum – *12 I 1474*	306-309	1395-1402
CCXLII	Iudicium bannitum – *26 I 1474*	310-312	1403-1411
CCXLIII	Iudicium generale sive magnum – *5 II 1474*	313	1412-1414
CCXLIV	Iudicium expositum alias p o w y a t h e k – *7 II 1474*	313-314	1415-1417
CCXLV	Iudicium bannitum – *9 II 1474 (nr 1428 zawiera elekcję wójta i ławników)*	314-318	1418-1428
CCXLVI	Iudicum bannitum – *14 II 1474*	318-320	1429-1431
CCXLVII	Iudicium bannitum – *23 II 1474*	320	1432-1434
CCXLVIII	Iudicium bannitum – *9 III 1474*	321-322	1435-1440
CCXLIX	Iudicium bannitum – *20 IV 1474*	323-328	1441-1449
CCL	Iudicium bannitum – *4 V 1474*	328-330	1450-1456
CCLI	Iudicium bannitum – *18 V 1474*	330-333	1457-1466
CCLII	Iudicium bannitum – *1 VI 1474*	333-336	1467-1478
CCLIII	Iudicium bannitum – *15 VI 1474*	336-341	1479-1490
CCLIV	Iudicium bannitum – *31 VIII 1474*	341-343	1491-1497
CCLV	Iudicium bannitum – *28 IX 1474*	343-345	1498-1502
CCLVI	Iudicium bannitum – *25 I 1475*	345-347	1503-1511
CCLVII	Iudicium bannitum – *8 II 1475 (nr 1516 zawiera informację o elekcji wójta i ławników)*	348-349	1512-1516
CCLVIII	Iudicium bannitum – *22 II 1475*	349-352	1517-1525
CCLIX	Iudicium bannitum – *8 III 1475*	353-354	1526-1531
CCLX	Iudicium bannitum – *5 IV 1475*	354-360	1532-1552
CCLXI	Iudicium bannitum – *19 IV 1475*	360-362	1553-1562
CCLXII	Iudicium bannitum – *17 V 1475*	362-363	1563-1565
CCLXIII	Iudicium bannitum – *31 V 1475*	363-367	1566-1578
CCLXIV	Iudicium bannitum – *14 VI 1475*	368-369	1579-1585
CCLXV	Iudicium magnum – *26 VI 1475*	369	1586
CCLXVI	Iudicium bannitum – *28 VI 1475*	370-372	1587-1593
CCLXVII	Iudicium bannitum – *12 VII 1475*	372-374	1594-1601
CCLXVIII	Iudicium bannitum – *30 VIII 1475*	374-375	1602-1607
CCLXIX	Iudicium bannitum – *13 IX 1475*	375-376	1608-1612
CCLXX	Iudicium bannitum – *11 X 1475*	377-379	1613-1619
CCLXXI	Iudicium bannitum – *25 X 1475*	379-380	1620-1624
CCLXXII	Iudicium bannitum – *8 XI 1475*	380-382	1625-1631

Metoda edycji

Publikacja uwzględnia w znacznej mierze propozycje zawarte w aktualnej, mimo upływu ponad półwiecza, pracy Adama Wolffa[61]. Pewne modyfikacje to wynik doświadczeń naszego zespołu, nagromadzonych przy okazji wydania najstarszych fragmentów ksiąg sądowych Wąwolnicy i Kamionki, opracowanych wspólnie przez Annę Sochacką i Grzegorza Jawora[62], oraz księgi sądowej podlubelskiej wsi Konopnicy, opublikowanej przez

[61] A. Wolff, *Projekt instrukcji wydawniczej dla pisanych źródeł historycznych do połowy XVI wieku*, „Studia Źródłoznawcze", t. 1, 1957 s. 155-181.

[62] *Księgi sądowe miasta Wąwolnicy z lat 1476-1500*, oprac. G. Jawor i A. Sochacka, red. R. Szczygieł, Lublin 1998; *Księga sądowa miasta Kamionki w ziemi lubelskiej. 1481-1559*, oprac. A. Sochacka i G. Jawor, Lublin 2009.

Grzegorza Jawora i Małgorzatę Kołacz-Chmiel[63]. W nadziei, że do publikacji sięgną nie tylko doświadczeni historycy, ale również liczne grono miłośników przeszłości naszego miasta, przedstawiamy w tym miejscu podstawowe informacje o zasadach edycji.

Zapisy mają dwie oddzielne, nadane przez wydawców numeracje, umieszczone nad tekstem, po jego lewej stronie. Cyframi łacińskimi oznaczono terminy kolejnych sesji sądowych, zaś zapisy dotyczące załatwianych w ich trakcie spraw mają ciągłą numerację arabską. Jest to zgodne z sięgającą XIX w. tradycją edycji tekstów źródłowych. Obok numeru podajemy kartę (lub stronę), na której znajduje się zapis.

Każdą zapiskę łacińską poprzedza jej streszczenie w języku polskim, przydatne zwłaszcza dla osób zainteresowanych historią regionalną, jednak nie zawsze posiadających odpowiednie przygotowanie filologiczne. Jego tekst oddaliśmy kursywą, tak samo jak zamieszczone w nim, w razie konieczności, znaki edytorskie. Staraliśmy się zawrzeć w nim jak najwięcej informacji pozaformularzowych. Wydawcy pragną podkreślić, że w żaden sposób nie powinny one zastąpić analizy oryginalnego tekstu edycji ani też stać się podstawą dociekań naukowych. Należy je traktować jako hipotetyczne, a dość licznie występujące w nich znaki zapytania czy ujmowane w nawiasach tłumaczenia alternatywne oddają wątpliwości wydawców co do rzeczywistych intencji twórców źródła. Szczególne kłopoty sprawiło oddanie brzmienia przydomków osób występujących w księdze ze względu na nieustabilizowaną i niekonsekwentną pisownię. W tym przypadku zdecydowaliśmy się na jej ujednolicenie. W tłumaczeniu zawsze podajemy na przykład: Kreydlar (w tekście występuje też jako Creydler, Cridlar, Kreidler); Kudyn (w tekście: Chudy, Chudzin, Chwdin, Cudni, Cudin, Cudny, Cwdin, Czhudin, Hudzin, Kudin, Kwdzin); czy Gysdepka (Gyszdepka, Histepka, Hystepka, Yslebka). Kolejne wątpliwości przy streszczaniu zapisów biorą się z niekonsekwentnej, przemiennej pisowni małą i wielką literą określeń zawodowych w oryginalnym tekście (podobnie jak w przypadku publikacji fragmentów ksiąg: wąwolnickich, kamioneckiej i konopnickiej). Nie zawsze można bez wątpliwości stwierdzić, czy rzeczywiście dana osoba trudniła się wykonywaniem zawodu np. szewca czy krawca, czy też nosiła jedynie taki przydomek (*Sutor*, *Sartor*).

Tekst źródłowy oddajemy antykwą. Fragmenty pisane pismem wyróżniającym się lub ozdobnym sygnalizuje w druku czcionka pogrubiona. W edycji staraliśmy się zachować wszelkie właściwości tekstu oryginału, stosując się do zasad określonych w przywoływanej już pracy A. Wolffa. Próby odtworzenia fragmentów zapisów w partiach zbutwiałych lub wyblakłych podjęliśmy tylko w przypadku, gdy prawdopodobieństwo zgodności rekonstrukcji z pierwowzorem uznaliśmy za znaczne, zaś każda taka decyzja była wynikiem szczegółowej analizy przeprowadzonej przez wydawców.

Uszkodzone fragmenty tekstu sygnalizowane są przy pomocy nawiasów prostokątnych:

[^{a}] – fragment uszkodzony, nieodtworzony. Przypis tekstowy informuje o wielkości i przyczynach braku.

[recognovit] – fragment odtworzony. W razie wątpliwości przypis tekstowy podaje inną możliwość lekcji.

[... obligavit^{a}] lub [obligavit ...^{a}] lub [obligavit ... laneum^{a}] – fragment uszkodzony, częściowo odtworzony. Trzy kropki oznaczają fragment niezrekonstruowany i lokalizują go względem tekstu odtworzonego. W odpowiednim przypisie tekstowym zawsze określono przybliżoną wielkość ubytku.

Inne znaki edytorskie, najczęściej występujące w tekście:

<^{a}> – dopisek należący do tekstu. Przypis określa miejsce umieszczenia go względem właściwego tekstu. Z pozostałego tekstu wyróżnia go mniejszy krój czcionki. Przypis tekstowy informuje nie tylko o miejscu jego umieszczenia, ale też o czasie powstania, czasem też o ręce pisarskiej.

├┤ – wykreślenie w źródle fragmentu tekstu.

╞╡ – przekreślenie całej zapiski lub znacznego jej fragmentu.

[s] – potwierdzenie formy zapisu słowa w źródle. W miarę konieczności dodano przypis objaśniający zaistniałą wątpliwość. Symbolem tym wydawcy posługiwali się z umiarem. Dlatego nie oznaczano nim bardzo licznych przypadków błędnego, z punktu widzenia ortografii łacińskiej, podwajania spółgłosek, zamiennego stosowania liter t i c. Bez komentarza pozostawiono też zapisane w oryginalnym tekście, często dyskusyjne, końcówki łacińskich rzeczowników.

[ss] – stosowany analogicznie jak wyżej, ale w przypadku większego fragmentu w podstawie publikacji.

[63] *Księga sądowa podlubelskiej wsi Konopnicy 1521-1555*, oprac. G. Jawor i M. Kołacz-Chmiel, Lublin 2009.

[?] – wątpliwość co do znaczenia lub prawidłowego odczytu. W razie potrzeby przypis tekstowy informuje o istocie problemu lub zawiera inną propozycję lekcji, zazwyczaj pojedynczego słowa.

Tekst źródłowy zaopatrzyliśmy w przypisy rzeczowe. Uwzględniają one nazwy miejscowości wraz z ich lokalizacją oraz informacje o pojawiających się w Lublinie osobach pochodzących z zewnątrz, o ile udało się na ich temat odnaleźć jakiekolwiek bliższe dane. Z oczywistych przyczyn nie zamieściliśmy objaśnień do pojawiających się w edytowanym źródle dużych ośrodków miejskich (Kraków, Wilno, Lwów itd.).

Uzupełnieniem edycji jest opracowany w języku źródła indeks osób i nazw miejscowych. W nawiasach uwzględniono rzadsze ich odmiany. Przy każdej osobie podajemy, o ile uprawnia do tego źródło, dane dotyczące miejsca pochodzenia, statusu społecznego i zawodowego, koligacji rodzinnych, urzędów i różnych funkcji pełnionych w Lublinie lub w innych miejscowościach. Współczesne nazwy miejscowości występujących w księdze oddaliśmy kursywą, w tej samej formie co w streszczeniach występujących przy każdej zapisce. Skorowidz podaje również określenia z zakresu mikrotoponimii, zwłaszcza Lublina (typu: ulice, place, budowle, stawy, łany) oraz zajęć wykonywanych w mieście, władz samorządowych itd.

Publikację kończy indeks słów polskich. Hasła zawarte w indeksie stanowią przede wszystkim polskie rzeczowniki pospolite oraz czasowniki związane zwłaszcza z czynnościami sądowymi, podane w oryginalnej pisowni, przytoczono także łacińskie konteksty ich użycia, jeśli takie występują. Uwzględniono również występujące czasem przy poszczególnych osobach określenia zawodowe. Podobnie jak w indeksie osób i nazw miejscowych, cyfry odsyłają do numerów poszczególnych zapisów.

***

Wydawcy składają słowa szczególnej wdzięczności panu Waldemarowi Bukowskiemu, kierownikowi Pracowni Słownika Historyczno-Geograficznego Małopolski Instytutu Historii PAN w Krakowie. Nie do przecenienia jest jego wkład w udoskonalenie naszej edycji. Dzięki rzetelnej, merytorycznej i bardzo pracochłonnej recenzji wydawniczej opartej na jego erudycji, uniknęliśmy wielu usterek przy edycji tego trudnego źródła. Zawarte w niej uwagi stanowiły także niebagatelną pomoc w sporządzonej przez nas korekcie wydawniczej.

Księga miasta Lublina, sygn. 2

(zapisy z 1458 i 1465 roku)

I. *k. 146. Rok 1465* [a]

1. *k. 146*

Zachowana tylko końcówka zapisu dotycząca oddalenia świadków w nieznanej sprawie jako nie podlegających temu sądowi.

[a] induxerunt testes de alio iure congregatos, qui ad ius istud non pertinent. Et ideo hic non habent locum testificandi.

2. *k. 146*

Mikołaj Mikurda stawił się na pierwszy termin z Dorotą Białą Stanisławową pozwaną o dwie grzywny należące do Jana.

⊢Nicolaus Mikurda astitit primum terminum ⊢fecit non⊣ super Dorotheam Byala Stanislawowa pro duabus marcis citata perparcis Johannem ad facis.⊣

II. *k. 146* **Iudicium bannitum primum post Agnetis Virginis LX quinto**
(po 21 stycznia 1465 r.)

3. *k. 146*

Jan Kiczka uwolnił się od oskarżenia o fałszowanie wosku, który nabył od Szymona zwanego Obelnikiem z Łukowa, przedstawiając pismo od wójta i ławników łukowskich informujące, że o to przestępstwo oskarżono tegoż Szymona.

Johannes Kiczka iustificatus est ad instanciam cere false, quam emerat aput *[s]* Simonem dictum Obelnyk de Lukow[1] et literam a dominis advocato et scabinis asportavit de iudicio bannito exposito, coram quo iustus inventus est in hoc facto et ille Simon Obelnik reus et falsus pro eadem cera; data littere in Lukow feria IIII ipso die sancti Marcelli *[16 I]* anno LXV.

I. [a] *Data przypuszczalna na podstawie datacji nr II.*
1. [a] *Zachowała się jedynie końcówka zapisu.*
3. [1] *Łuków, miasto powiatowe w woj. lubelskim, w średniowieczu ośrodek kasztelanii i siedziba sądu ziemskiego.*

4. *k. 146*

Sąd nakazał Mikołajowi Łysemu wieczyste milczenie w sprawie z Maciejem Sakiem (albo Żakiem), od którego domagał się zadośćuczynienia za wydatki.

Sentenciatum est ex quo Nicolao Lisy sentenciatum fuit primo, 2° et 3° dimittere et non vexare Mathiam Schak pro impensis, extunc ad huc silencium habere debet eviterne.

5. *k. 146*

Bartłomiej z Wilna wraz ze swoją siostrą Katarzyną w procesie z powództwa sióstr Małgorzaty i Katarzyny odwołali się do sądu królewskiego.

Pro secundo decreto seu sententia de libris legum edita pro parte Bartholomei de Wilna cum Katherina sorore sua ad instanciam Margarethe et Katherine sororum super propinquitate eedem sorores, per ├prop┤ procuratorem suum, ad dominum Regem nostrum graciosissimum revocaverunt, quod data est ipsis de forma iuris.

III. *k. 146v* **Iudicium legale feria III die sancte Agathe** *(5 lutego 1465 r.)*

6. *k. 146v*

Stanisław Kupczyk złożył zastaw, mianowicie zielony płaszcz damski, za półtora grzywny i dwa grosze (długu) kowala Małżonka.

Stanislaus Kupczik posuit pignum, videlicet ├tunicam┤ <palium[a]> vurde ├m┤ [b] muliebre ├m┤ ipsius, Malszonek fabri in I ½ marcis cum II grossis.

7. *k. 146v*

Krawiec Jan złożył zastaw w postaci trzech poduszek i koszuli zbiegłego Błażeja (winnego) półtora grzywny i siedem groszy za czynsz i pobrane piwo.

Johannes sartor posuit pignum ipsius Blasii profugi in I ½ marca cum VII grossis pro censu et pro cervisia perhibita, tres cussinos et tunicellam exhibuit.

---

6. [a] *Zapisano nad skreślonym wyrazem.* [b] *Powinno być:* viridem.

IV. *k. 146v* **├Extunc iudicialis p o w y a t h e k Et eadem die┤ Iudicium bannitum expositum feria IIII in crastino Agathe** *(6 lutego 1465 r.).*

8. *k. 146v*

Małgorzata Gliszyna winna jest Janowi Talądze pół grzywny, które zwróci w dwóch ratach po jednym wiardunku.

Margaretha Gliszina recognovit se teneri debitorie Johanni Talanga ½ marcam, de qua solvere promisit unum fertonis pro festo Palmarum proximo *[7 IV]* et alium pro festo Pentecostes *[2 VI]* deinde sequenti indilate paratis cum pecuniis nullo vadio se tuendo.

9. *k. 146v*

Stefan Szczepanowicz za zgodą swego brata Jakuba, siostry Urszuli i Jana Trzęsitobołki zrzekł się na rzecz Marcina Kwanty kamienicy przy rynku, obok (domu) Macieja Kuninogi.

Stephanus dictus Sczepanowicz, <per procuratorem Opoczenski[a]>, civis Lublinensis unacum consensu fratris sui Jacobi germani et sororis Ursu[le] sue et domini Johannis Trząsytobolka, veniens coram eodem iudicio bannito exposito, sanus mente pariter et corpore, animoque deliberato resignavit domum lapideam, iacentem in acie circuli, penes Mathiam Kuninoga, provido Martino Quanta, ita late et longe, prout ex antiquis est distincta, limitata et emensurata divisionis seu sortis sue, que ad ipsum pertinebat, nichil iuris sibi in eadem lapidea, nec proprietatis penitus reservando. Predictamque lapideam habendam, tenendam, possidendam ├prout┤ <vendendam[b]> et in usus suos convertendam, prout sibi melius videbitur [ex]pedire eviterne *[?]*. In super si aliqui [c]

10. *k. 147*

Łaziebnik Szymon przekazał swój dom położony pod murem miejskim Janowi Wronie.

Simon balneator coram eodem iudicio veniens personaliter, compos racionis existens, resignavit domum suam, iacentem sub muro civitatis, ipsi Johanni Wrona, ita late et longe, prout solus hactenus habuit, tenuit et possedit, nichil iuris nec proprietatis sibi, nec suis successoribus penitus reservando, habendam et possidendam eviterne ac in ewm.

---

9. [a] *Dopisano na marginesie, po nazwisku Stefana.* [b] *Nadpisano nad przekreślonym słowem.* [c] *Ostatni wiersz zapiski nieczytelny – częściowo zniszczony i wyblakły.*

Mikołaj Kryczka przekazał swój dom położony między (domami) Macieja i "Chabii" burmistrzowi Maciejowi Kuninodze.

Nicolaus Kriczka per tutorem suum dominum Martinum Quanta resignavit domum eiusdem Nicolai Kriczka, iacentem penes Mathiam ex una et penes Chabiam parte ab altera, provido <domino[a]>Mathie Kuninoga tunc proconsule, ita late et longe, prout solus hactenus habuit, tenuit et possedit et prout ex antiquis est distincta et emensurata, nichil iuris, nec proprietatis pro se et suis succesoribus penitus reservando, predictum domum per dominum Matis Kuninoga habendam et possidendam temporibus eviternis.

12. *k. 147*

Maciej syn wójta z Konopnicy przekazał łan zwany Niklowski swemu bratu Stefanowi.

├Stephanus ┤ <Mathias[a]> de Konopnicza[1] filius advocati de ibidem, veniens coram eodem iudicio bannito, compos racionis existens, resignavit unum laneum integrum dictum Niclowsky Stephano fratri suo germano, ita late et longe, prout solus tenuit, habuit et possedit et ut ex antiquis est distinctus et limitatus, nichil iuris sibi < ├iuris[b]┤ > nec suis posteris ibidem in eodem laneo penitus reservando, habendum, tenendum, possidendum temporibus eviternis in usus suos meliores convertendum, prout sibi et suis posteris melius videbitur expedire.

13. *k. 147v*

Stanisław Biały zobowiązał się do spłaty Mikurdzie z Motycza długu w wysokości dwóch grzywien w dwu ratach.

Stanislaus Byali recognovit se debitorie teneri ipsi Micurda de Mothicze[1] duas marcas pecuniae communis, de quibus solvere promissit unam marcam una septimana ante Ramospalmarum *[7 IV]* indilatis, et aliam marcam una septimana ante festum sancti Johannis d[i]em sequenti *[24 VI]* totum indilate paratis in pecuniis coram advocato aut iudicio, nullo vadio ipsum evadendo.

11. [a] *Dopisano nad wierszem w odpowiednim miejscu.*
12. [a] *Nadpisano nad skreślonym wyrazem.* [b] *Dopisano nad wierszem i skreślono.*
12. [1] *Konopnica, wieś ok. 5 km SW od Lublina, w XV w. własność tego miasta.*
13. [1] *Motycz, wieś ok. 10 km W od Lublina.*

14. *k. 147v.*

Kupiec Bartłomiej zobowiązał się stawić przed sądem Błażeja szklarza na żądanie Szczuki i tego nie uczynił. Dlatego sprawę przesunięto o dwa tygodnie.

Sententiatum est ex quo Bartholomeus negociator fideiussit Blasium sklars *[s]* ad iudicium, ad instanciam Sczuka, et non statuit ipsum. Extunc debet eum statuere in duabus septimanis de forma iuris.

V. *k. 147v* **Iudicium bannitum feria IIII, die ├extut [s] iudicialis feria quinta in┤ cra[a] sancte Dorothee Virginis.** *(6 lutego 1465 r.)*

15. *k. 147v.*

Ponieważ krawiec Jan Czarny wyłożył zastaw zbiegłego Błażeja za dług w wysokości półtora grzywny i siedmiu groszy (por. nr 7), uzyskał prawo do jego zbycia.

Johannes sartor Niger, prout imposuit pignus <in I ½ marcis cum VII [grossis][a]> in iudicio legali ipsius Blasii profugi, sententiatum est sibi vendere in suo debito de forma iuris.

16. *k. 147v.*

Skoro Stanisław Kupczyk złożył zastaw, tj. zielony płaszcz (por. nr 6), sąd postanawia, że ma odsprzedać (go) temu Małżonkowi najwyżej za półtora grzywny i dwa grosze.

Stanislaus Kupczik prout posuerat pignus in iudicio legali, videlicet ├tunicam┤ <palium[a]> viride ├m┤, sententiatum est sibi, quod vendere debet ipsi Malszonek insinuando in I ½ marcis cum II grossis.

VI. *k. 147v* Feria IIII die Dorothe, iudicium expositum sub eodem die.
(6 lutego 1465 r.)

V. [a] *Pisarz nie skreślił końca poprzedniej datacji.*
15. [a] *Dopisano na marginesie, bez wskazania miejsca w tekście.*
16. [a] *Dopisano nad skreślonym słowem.*

17. *k. 147v.*

Jan Trzesitobołka oświadczył, że Stefan Szczepanowicz zaspokoił roszczenia jego siostry Urszuli do ojcowizny i macierzyzny.

Dominus Johannes Trzaszytobolka veniens coram eodem iudicio, compos racionis recognovit, quia Stephanus alias Sczepanowicz satisfecit sorori sue Ursule de sorte patrimonii <et ma[trimonii][a]> et dimissit eum prefatus dominus Johannes [Trza] szytobolka liberum eviterne [b] sorte alias dzelni[ce?]

18. *k. 148*

Stefan Szczepanowicz sprzedał Janowi Trzesitobołce za 350 florenów folwark położony przed Lublinem, w sąsiedztwie miasta, wraz z sześcioma łanami, połową bydła, stawem i młynem.

Item dominus Stephanus Sczepanowicz veniens coram eodem iudicio, sanus mente pariter et corpore, animoque deliberato, resignavit provido domino Johanni Trzaszitobolka predium, quod iacet ante civitatem Lublinensem in proximo, cum omnium mediate omni bonorum patrimonialium et matrimonialium, videlicet sex mansos cum medietate pecudum, stagnorum, <ad piscine[a]>, molendini et omnium quecumque possidebat, sortis sue, que ipsum concernebat, ita late et longe, prout est emensuratum, distinctum et limitatum ex antiquis, et prout solus in hactenus habuit, tenuit et possedit, nichil sibi iuris, vel proprietatis ibidem reservando temporibus eviternis. Que bona ipse dominus Johannes nominatus prefata bona habebit, tenebit et possidebit ac in meliores usus suos convertat, prout sibi aut suis legittimis successoribus melius videbitur expedire eviterne ac in ewm, circa quem resignacionem dictus Stephanus recognovit se pro predictis bonis III ½[C] florenis a domino Johanne recepturum.

19. *k. 148*

Jakub Szczepanowicz zobowiązuje się zwrócić do Zielonych Świątek dług 100 florenów węgierskich Janowi Trzesitobołce.

Jacobus Sczepanowicz recognovit se teneri debitorie domino Johanni Trzaszitobolka centum florenis Ungaris, quos solvere se obligat pro festo Pentecostes proximo *[2 VI]* indilate paratis in florenis.

17. [a] *Dopisano nad wierszem, we właściwym miejscu.* [b] *Brak około 2-3 słów z powodu zniszczenia dolnego brzegu karty.*
18. [a] *Dopisano na marginesie karty.*

Iudicium bannitum expositum feria IIII ante Carnisprivium, advocatus dominus Mathia[s] Wyelunsky, scabini: Nic[a] Schawinsky, Stanislaus P[isz]chala, Johannes Wiganth, Jac[obus] Winars, Niclos pannito[nsor], Nicolaus Sczurek et B[a] *(20 lutego 1465 r.)*

20. *k. 148v.*

Michał Grzanka wraz z żoną Barbarą przekazali Mikołajowi Szczurkowi ogród położony między ogrodem Handzela a ogrodem należącym do śp. Frelichowej.

[k. 148v] Coram quo iudicio personaliter constitutus Michael Grzanka cum uxore sua legittima Barba *[s]*, sani mente pariter et corpore, animoque ipsorum deliberato resignavit ┤nobis[a]├ ortum suum, iacentem penes ortum Hanzel ex una et ortum Froelichowey pie memorie parte ab altera, provido Nicolao Sczurek civi Lublinensi, ita late et longe, prout solus hactenus habuit, tenuit et possedit, nichil iuris sibi, nec suis posteris in eodem orto penitus reservando. Quem ortum dictus Nicolaus habebit, tenebit, possidebit et in usus suos convertat pociores, prout sibi melius videbitur expedire eviterne ac in ewm. Hoc tamen specialiter implicato, quod si dictus Nicolaus Sczurek aliquod impedimentum ab aliquibus haberet personis, idem Michael Grzanka unacum uxore sua Barbara ipsum Nicolaum intercedere propriis cum impensis.

21. *k. 148v.*

Sąd na podstawie okazanego przez Jana Barwę pisma, utwierdza go w użytkowaniu ogrodu, przekazanego mu przez Stefana prepozyta szpitala, zaś Szymonowi Dyskiemu w tej sprawie nakazuje wieczyste milczenie.

Sententiatum est ex quo Johannes Barwa privilegium demonstravit de iudicio bannito exposito super ortum sibi per dominum Stephanum prepositum hospitalis[1] resignatum, et tenuit in pacifico eundem annum et diem et iterum annum et diem, et ad tercium

VII. [a] *Brak fragmentu tekstu ze względu na uszkodzenie brzegu karty.*
20. [a] *Lekcja niepewna z powodu zatarcia słowa.*
21. [1] *Zapewne chodzi o szpital przy kościele Św. Ducha w Lublinie ufundowany przez mieszczan w 1419 r. (por. D. Prucnal, Szpital przy kościele p. w. Ducha Świętego w Lublinie w latach 1419-1655. Lublin 2005, s. 17-48).*

sine quovis impedimento, extunc dictum ortum in quiete debet possidere. Et Simon Dysky silencium habere eviternum de forma iuris.

22. *k. 148v.*

Marcin Kwanta złożył zastaw postrzygacza sukna Jurka z Kurowa: pasy kupieckie, dwie miseczki z czterema kubkami do posiłku i dzbankiem także do posiłku za jedną grzywnę i (...) groszy (długu).

Martinus Quanta posuit pignus ipsius Jurek pannitonsoris de Kurow[1], videlicet cingulos *[s]* mercanciales, duas scultellas cum IIII tallaribus *[s]* de ceneto *[s]* iudicio primo, cum cautero etiam de ceneto, in una marcis *[s]* cum [a]is.

23. *k. 149*

Zofia winna jest Jakubowi Kreidlarowi 10 grzywien z racji bliżej nieokreślonego zobowiązania.

Zophia[a] recognovit Jacobo Kreidler decem marcas pecuniae communis, sed non super bona hereditaria ne aliquod impedimentum exinde ex post sequetur.

24. *k. 149*

Bartłomiej po raz drugi nie stawił przed sąd Błażeja, pozwanego przez Szczukę (por. nr 14).

Bartholomeus non statuit Blasium ad instantiam Sczuka iudicio secundo.

25. *k. 149*

Wojciech Nieckowicz wraz z żoną Barbarą winni są kowalowi Wawrzyńcowi Balandzie 5 ½ grzywny oraz sześć groszy, które mają zwrócić w ciągu roku. Pieniądze te zostały pożyczone pod zastaw półłanka położonego obok (gruntu) jego swacha, krawca Jana i ciągnącego się aż do łanów Szczepanowiczów.

22. [a] *Zniszczony dolny brzeg karty, na którym znajdowało się kilka wyrazów kończących zapis.*
22. [1] *Kurów, wieś w pow. puławskim, ok. 30 km NW od Lublina; w średniowieczu miasto lokowane w 1442 r. na prawie magdeburskim (Słownik historyczno-geograficzny województwa lubelskiego w średniowieczu, oprac. S. Kuraś, [w:] Dzieje Lubelszczyzny, t. III, Warszawa 1983 [dalej cyt.: SHG], s. 121).*
23. [a] *Zapis rozpoczyna ozdobna litera* **Z** *o wysokości równej czterem wersom tekstu.*
25. [a] *Dopisano nad wierszem.*

╞Albertus Nyeczkowicz cum uxore sua legittima <Barbara[a]> recognovit se teneri Laurencio Balanda fabro V½ marcas cum VI grossis communis pecunie veri debiti, quas V½ marcas cum VI grossis inscribit super medium laneum, iacentem penes Johannis sartoris sui rivali s w a k , tendentem ad laneos Sczepanowiczew, exsolvere infra annum et diem, et tenere ita late et longe, prout solus tenuit et possedit.╡

VIII. *k. 149* Iudicium expositum bannitum feria IIII post Invocavit anno LX quinto *(6 marca 1465 r.)*

26. *k. 149*

Sukiennik (postrzygacz sukna) Mikołaj wyznaczył Grzegorza Fiola jako pełnomocnika we wszystkich swoich sprawach.

Nicolaus pannitonsor constituit ac plenipotentem Gregorium Phiol in omnibus causis suis tanquam *[s]* solus personaliter adesset, agendi, faciendi et dimittendi alioque circa promissa faciendum.

27. *k. 149*

Kowal Piotr Skorupka, na podstawie przysięgi złożonej wraz z sześcioma wiarygodnymi świadkami, uwolnił się od zarzutu zabójstwa syna Jakuba z Łęcznej.

Petrus Scorupca faber iustificatus est pro capite [pro...[a]] Jacobi de Laczna[1] pro filio [re...[b]] metseptius cum hominibus bonos [[b]] et sententiatus est liber [ab ipsa[c]] violencia hominibus suis testibus iuramentis personalis ad sacramentum.

28. *k. 149v*

Jurek wraz z żoną Katarzyną oświadczyli, że uznali prawo bliższości do ogrodu kramarza Wawrzyńca i przekażą mu go do pierwszego posiedzenia sądu po 21 IV.

---

27. [a] *Brak ok. 2 słów z powodu uszkodzenia karty.* [b] *Brak 1-2 słów na uszkodzonym brzegu karty.* [c] *Odczyt niepewny ze względu na zniszczenie dolnego fragmentu karty.*
27. [1] *Łęczna, miasto powiatowe, ok. 25 km NE od Lublina.*

Jurek cum Katherina ⊢X⊣ uxore sua legittima recognoverunt in facie iudicii, quia Laurencius institor lucratus est ortum propinquitate et resignacio fiat ad primum iudicium expositum post Conductus Pasche *[21 IV]*.

29. *k. 149v*

Piotr Koprek i kowal Stanisław Małżonek wstrzymali przekazanie domu Stanisława Białego sprzedanego szewcowi Stanisławowi Kiełbasie aż do uregulowania (ich wierzytelności?) przez pełnomocnika (rządcę?) Jana.

Petrus Koprek et Stanislaus Malszonek faber posuerunt in arresto resignacionem domum Stanislai Byali venditam ipsi Stanislao Kyelbassa sutori usque ad satisfactionem per pro[curatorem[a]] Johannem.

30. *k. 149v*

Kupiec Bartosz nie stawił po raz trzeci przed sądem zbiegłego Błażeja Szklarza, w związku z pozwem Szczuki (por. nr 14, 24).

Barthossius negociator non statuit Blasium Sclars profugum ad instanciam Sczuka iudicio tercio.

31. *k. 149v*

Mikołaj Kalewski wygrał sprawę z Janem Wigantem o trzy grzywny, które poręczył za młodego Marcina Chmiela.

Sententiatum est, quod Nicolaus Kalewsky lucratus est Johannem Wiganth pro III marcis, quas fideiussit pro Martino iuvene Chmyel.

32. *k. 149v*

Wyrokiem sądu uwolniono Bartłomieja z Wilna wraz z jego siostrą Katarzyną od roszczeń dotyczących prawa bliższości do majątku pozostałego po zmarłej Katarzynie Frelichowej, wysuniętych

29. [a] *Lekcja niepewna.*

przez siostry Małgorzatę i Katarzynę z Turobina. W tej sprawie siostry apelowały do króla, więc wyznaczono im sześciotygodniowy termin rozprawy, na który nie stawiły się.

Sententiatum est ex quo Margaretha cum Katherina sorore sua ├accepe┤ <germana[a]> de Thurobin[1] opid[ane[b]] receperant causam et proclamaverant de iudicio bannito exposito ad dominum Regem nostrum graciosissimum cum Bartholomeo de Wilna cum sorore sua Katherina super propinquitate bonorum Katherine Froelichowey sane memorie ├[c]┤ <et[a]> ad sex septimanas datum est ipsis in die longiori. Et Bartholomeus causam suam in die longiori coram iudicio statuerat cum sorore, et ille non peruerint, [videlicet] Margaretha et Katherina. Extunc [[d]Bar]tholomeus lucratus est cum[[e]]

IX. *k. 150. Rok 1458*[a]

33. *k. 150*

Stanisław Biały zastawił nieruchomość przy ulicy Szewców za trzy grzywny i 14 groszy Jakubowi Witowiczowi.

Albus Stanislaus invadiavit [[a]] suam in plathea *[s]* sutoris penes [[b]]nem in tribus marcis XIIII g[rosis] Jacobo Wythowicz [[b]]

34. *k. 150*

Ławnicy postanowili, że Jakub Szczepanowicz ma zbyć zastawy nn rzemieślnika Stanisława.

Iurati decreverunt, quod Jacobus Sczepanowicz debet pignora vendere Stanislai [[a]] nificem.

35. *k. 150*

Sąd wyrokuje, aby sprzedać naczynia Jana Chudziny, a pieniądze zabezpieczyć dla Jakuba Zegadły.

---

32. [a] *Zapisano nad skreślonym słowem.* [b] *Możliwa też lekcja:* opidum. [c] *Słowo 3-literowe skreślone i nieczytelne.* [d] *Brak jednego lub dwóch słów z powodu zniszczenia dolnego fragmentu karty.* [e] *Ostatni wiersz (lub dwa) zniszczone.*

32. [1] *Turobin, wieś w woj. lubelskim, ok. 38 km SE od Lublina; w XV w. miasto w ziemi chełmskiej.*

IX. [a] *Znajdujące się na k. 150 zapisy pochodzą z niezachowanej księgi sądowej. W bliżej nieokreślonym czasie wszyto tę kartę bezpośrednio po zapisach z 1465 r. do księgi oznaczonej sygn. 2 (por. wstęp). Wszystkie sporządzono tą samą ręką; analiza duktu pisma i innych cech formalnych sugeruje jednoczasowe ich wykonanie. Datacja zawarta w zapisie nr X.*

33. [a] *Brak jednego słowa z powodu zniszczenia górnego brzegu karty.* [b] *Ostatnie dwa wiersze zapisu nieczytelne z powodu zbutwienia papieru.*

34. [a] *Nieczytelny fragment słowa z powodu zniszczenia brzegu karty.*

Domini decreverunt, quod scutellas a Johannis Chudzina vendere et summam pecunie investigare super Jacobo Zegadlo.

36. *k. 150*

Ławnicy postanowili, że Stanisław Biały ma zbyć zastaw Symcza (?).

Iurati decreverunt, quod Symcza *[?]* pignus debet vendere Albus Stanislaus.

37. *k. 150*

Ławnicy postanowili, że Andrzej ma zbyć zastaw Stanisława Białego.

Iurati decreverunt, quod providus Andreas debet vendere pignus Albi Stanislai.

38. *k. 150*

(Sąd wyrokuje, że) Andrzej ma sprzedać dzbanek i pieniądze zabezpieczyć dla Elżbiety.

Andreas debet vendere cauterum et suam pecuniam investigare Elizabeth.

39. *k. 150*

Ławnicy postanowili, że Markowicz (może) sprzedać (płótno?) Piotra Koprowego.

Iurati decreverunt domini Markowicz [a]thelam vendere Petri Koprowy.

40. *k. 150*

Wawrzyniec Wach i siodlarz Michał zeznali, że ś.p. Opat darował pas srebrny Jadwidze, żonie Macieja Kuninogi i zastrzegł, że pozostać ma on w jej rękach (jako zastaw?) za 20 grzywien aż do zwrócenia jej tej sumy.

39. [a] *Możliwe zatarcie początku słowa na zniszczonym brzegu karty.*
40. [a] *Reszta słowa zatarta.* [b] *Skreślone jedno, nieodczytane słowo.* [c] *Słowa nadpisane nad skreślonym, być może również przekreślone, odczyt niepewny ze względu na znaczne zniszczenie karty.*

Constituti providi, videlicet Laurencius Wach et Michael sellator testifica[n]t que concordi voce, quod Opath pie memorie manu propria cingulum argenteum dedit, dicens: istum cingulum debes se[a] ├[b]┤ <et statuere[c]> usque dabunt ├se┤ tibi viginti marcas, videlicet domine Hedvigis uxoris domini Mathis Kuninoga et nulli debes dare, imo nec michi, usque dabent viginti marcas prefate domine Hedvigis.

41. *k. 150*

Ławnicy wyrokują, że Wawrzyniec Wach ma zbyć zastawy za trzy kopy (długu?) pani Holczyny, jakie ma (...).

Iurati decreverunt, quod dominus Laurentius Vach debet vendere pignora in tribus *[?]* sex[agenis[a]] domine Holczyny, que habuit [ce?]drzwsli[a].

42. *k. 150v.*

Ławnicy: Wawrzyniec Wach i siodlarz Michał poświadczyli, że pan Opat darował Jadwidze, żonie ławnika Kuninogi, srebrny pas do czasu wypłacenia jej 20 grzywien przez niego lub innych.

[Venie]nti providi iurati, videlicet Laurencius [Wach] et Michael sellator coniu[ncta manu] testificati sunt, quod dominus Op[a]th [a] Hedvigis uxoris domini Kuninoga [iur]atis dedit cingulum argenteum, dicens que nulli debes dare istum cingulum, nec michi, donec tibi dabo XX[ta] *[s]* marcas, vel sibi dabunt.

X. *k. 150v.* **Iudicium feria quarta ante Kather[ine] Janusch Wartis [a] anno 1458** *(22 listopada 1458 r.)*

43. *k. 150v.*

Krawiec Grzegorz Suczej ma zwrócić Janowi Folkeborgowi kopę (groszy).

Folkeborg

41. [a] *Fragment mało czytelny z powodu wyblaknięcia tekstu na zniszczonym brzegu karty i niestarannego zapisu.*
42. [a] *Brak jednego słowa na zniszczonym brzegu karty.*
X. [a] *Janusz Warta pojawia się niespodziewanie w tym miejscu datacji.*

[G]regorius Suczey sartor recognovit Janowoy Folkeborg I sexagenis *[s]* solvere ad festum Purisacricionis *[s]* Domini[1].

44. *k. 150v.*

Jan Chudy uczynił przedmieszczanina Jana woźnego miejskiego swoim pełnomocnikiem we wszystkich sprawach.

Johannes Chudy fecit plenipotentem Johannem preconem civitatis nostri, dans sibi omnimodam p[lenipoten]ciam contra [q]uascumque personas.

45. *k. 150v.*

Piotr Skorupa uwolnił Grzegorz Fiola (z długu?) w wysokości trzech grzywien.

Petrus Scorupa dimisit liberum Gregorium fe[a] Fiol racione III marcis et permissit sibi iuramentum.

46. *k. 150v.*

Mikołaj przedstawił (do wykupu) czerwony płaszcz za trzy wiardunki (długu) woskownika Szymona.

Nicolaus procurator exhibuit palium rubeum in tribus fertonis Symkonis w o s k o w n i k primum iudicium.

47. *k. 150v.*

Jan woźny przyjął w zastaw od krawca Miklasza dwie beczki na miód i sól.

Johannes preco suscepit pignus II tunnas de melle et salis a domini Miclas sartore.

43. [1] *W kalendarzach chrześcijańskich nie występuje takie święto; może winno być* Purisacrificacionis Domini *czyli święto Niewinnej Ofiary Pana w Wielki Piątek (23 III 1459 r.).*
45. [a] *Dwie litery, których znaczenia trudno dociec. Najprawdopodobniej pomyłka pisarza, który zaczął pisać nazwisko Grzegorza z błędem i nie wykreślił zaczętego słowa.*

48. *k. 150v.*

Michał nie stawił po raz drugi Michała Chyły (przed sądem).

|-Michael non statuit Michaelem Chile 2°┤.

49. *k. 150v.*

Michał komornik wójta nie stawił przed sądem Michała z Szydłowa.

Michael inquili[n]us advocati non statuit Michaelem de Sydlow[1] ad 2[m] iudicium.

50. *k. 150v.*

Małgorzata siostra Przekory daruje swojemu bratankowi Wawrzyńcowi Przekorze dług kuśnierza Stanisława.

Constituta honesta domina Margaretha < ├filia┤ soror[a]> Przecorzyna donat et de[dit] cum affectu debitum super Stanislao pellificii suum Laurencio filiastro suo Przecora, se abrenuncians ab [b] temporibus perpetuis.

49. [1] *Najprawdopodobniej Szydłów, wieś w pow. staszowskim w woj. świętokrzyskim, ok. 100 km SW od Lublina; w XV w. miasto.*

50. [a] *Dopisano nad wierszem. Być może słowo* filia *delikatnie przekreślono.* [b] *Brak jednego słowa z powodu zniszczenia brzegu karty.*

Księga miasta Lublina, sygn. 1

(1465-1475)

XI. *s. 1* **Anno Domini Mo CCCCo LX**[a]**. Iudicum bannitum celebratum fuit feria IIII post Invocavit per advocatum Johannem Midlnyk et scabinos supra tactos.** *(6 marca 1465 r. ?*[a]*)*

51. *s. 1*

Jan Trzęsitoboła zobowiązał się zapłacić Maciejowi rzeźnikowi cztery i pół grzywny do najbliższego święta Św. Jana Chrzciciela. W przypadku nieuiszczenia tej sumy, Jan Trzęsitoboła da Maciejowi wwiązanie w ogród położony obok (wspólnego?) ogrodu.

Resignaciones bonorum cum recognicionibus

Veniens Mathias carnifex recognovit se teneri provido Johanni Trzasytobola quin|--que-| <tam[a]> dimidiam marcis *[s]* communis pecunie, quam solvere promisit pro festo sancti Johannis Baptiste proxime venturo *[24 VI]* sine omni dilacioni, tali condicione, si predictam quintam dimidiam marcam ad tempus prefixum non solverit, aut solvere non curaret, extunc dictus dominus Johannes Trzasytobala *[s]* debet intromitti in ortum ipsius Mathie carnificis. Qui ortus iacet penes ortum gregine, et debeat esse primus ad eundem ortum.

52. *s. 1*

Marcin Bambnek za zgodą swojego syna Bernharda zastawił żonie Jadwidze dom i inne swoje dobra ruchome i nieruchome oraz rozporządził tym majątkiem na wypadek swojej śmierci.

Coram eodem iudicio veniens Martinus Bambnek sanus mente pariter et corpore, non compulsus, nec coactus, ymo *[s]* sana deliberacione animi sui, resignavit et obligavit omnia bona sua mobilia et immobilia, domum et alia omnia bona, quocumque nomine censerint, honeste Hedvigi consorti sue et cum consensu et voluntate Bernhardi filii sui, nichil horum [...endo[a]]. Et quod absit si ip[sius Martinus Bam[b]]bnek de hac luce [decesserit[c]] tunc nullus aliu[c] ipsum [c]

XI. [a] *Brak końcówki daty rocznej z powodu niewielkiego zniszczenia brzegu karty. Datę 1465 przyjęto w oparciu o zapis nr* **XII** *oraz chronologiczne następstwo zapisów.*
51. [a] *Niezbyt wyraźnie poprawiona końcówka słowa* quinque *na* quintam; *właściwa suma wynika z dalszej treści zapiski.*
52. [a] *Brak początku słowa z powodu uszkodzenia brzegu karty.* [b] *Brak 1-2 wyrazów z powodu zniszczenia brzegu karty.* [c] *Brak 2-3 wyrazów z powodu zniszczenia dolnego fragmentu karty.*

53. *s. 2*

Stanisław Czastopłowy (Częstopłowy?) kupił od Jana Piątka ogród położony pomiędzy ogrodami kowala Piotra i Opata za osiem grzywien, z których zapłacił już sześć.

[Venien]s Stanislaus Czastoplowi [sanu]s mente pariter et corpore recognovit, quia ├vendit┤ <emit [a]> ortum, qui iacet inter ortum Petri fabri ex una et inter ortum Oppath ex altera parte, <aput *[s]*[b]> Johanem Pyantek pro VIII marcis, et super iam sibi dedit VI marcas.

54. *s. 2*

Mikołaj Ćwikiełka zapłacił, zgodnie z wcześniejszym zapisem, dziewięć grzywien Mikołajowi Szaremu z Dąbrowicy za dom położony między (domem) Zająca a Klozmana. Kolejne pięć grzywien ma uiścić w ciągu dwóch lat.

Nicolaus Czwikyelka veniens posuit novem *[s]* marcas et persolvit Nicolao Schari de Dąmbrowicze[1] pro domo, qui iacet penes Zayacz et Clozman, iuxta priorem inscripcionem, et adhuc quinque marcas solvere debet in duabus annis pro eadem hereditate.

55. *s. 2*

Maciej Kołodziej przekazał Maciejowi Goczałce połowę ogrodu położonego między ogrodem Jakubka i Masły.

Veniens Mathias kolodzyey resignavit medietatem orti, qui iacet penes ortum Jakubek et Maslo, Mathie Goczalek ita late et longe, prout solus tenuit et possedit, usque huc nichil iuris ibidem pro se reservando.

56. *s. 2*

Adam zeznał, że Piotr Koprek zapłacił półtora grzywny, jakie był mu winien Piotr Lazar.

Veniens H[a] Adam recognovit, quia Petrus ├Lazaris┤ Koprek solvit I½ marcis communis pecunie debiti ipsius Petri Lazari eidem Adam.

53. [a] *Zapisano nad skreślonym wyrazem.* [b] *Dopisano nad odpowiednim fragmentem tekstu.*
54. [1] *Dąbrowica, wieś ok.5 km NW od Lublina.*
56. [a] *W tekście źródła litera H może być nieskreśloną pomyłką pisarza.*

57. *s. 2*

Stanisław Hrincza zeznał, że (dał) florena i spłacił Piotrowi Koprkowi dług Piotra Lazara.

Veniens Stanislaus ├Hrz┤ Hr[in]cza recognovit, quia ├[a]┤ florenum et persolvit debitum ipsius Petri Laz[ari], quem solvere tenebatur ipsi Petro Kop[rek].

Veniens Nicolau[s[b]]

58. *s. 3*

Niedatowana luźna karta (zapisy nr 58-67 – po 10 maja 1469 r. [1] *)*

(Zapis poważnie uszkodzony.) Jakub Stodolnik kupił od Mikołaja (?) nieruchomości, m. in. ogród i browar, położone koło stawu i posiadłości Racibora, z obowiązkiem uiszczania czynszu na rzecz prepozyta szpitala.

[s. 3] [qu[a]]e iacet circa [b] Martini Klo[b] piscinam et ex alte[ra…[b]] Racziibor cum omni i[ure…[c]] et proprietate nichil sibi iuris[c] in eadem reservando et cum […sexa[c]]gena pecunie census domino preposito hospitalis[1] perpetue ad festum Nativitatis Domini et cum orto, provido Jacobo dicto Stodolnyk et ipsius legittimis successoribus perpetue et in ewm tenendum, habendum, possidendum, he ipsum, brazeatorium, prout in suis metis est et protendit ita late et longe.

59. *s. 3*

Jakub Stodolnik zobowiązał się zapłacić do Zielonych Świątek Świętochnie wdowie po browarniku Andrzeju pięć grzywien z (należnej jej) sumy 10 grzywien.

Veniens providus Jacobus Stodolnyk recognovit Swanthoch[ne] olim Andree brazeatoris relicte ├X marcas pecuniarum[a], quinque marcas ad Purificationis proximum *[2 II]* et┤ q[uinque] marcas ad festum Pen[te]costes *[3 VI]* [b]secute solvere sibi Swanthoc[hne...[b]]in delate.

---

57. [a] *Słowo skreślone nieczytelne.* [b] *Brak ok. dwóch wierszy z powodu zniszczenia dolnego brzegu karty.*

58. [1] *W tekście (nr 63, 65) występuje browarniczka Andrzejowa jako wdowa, a jej mąż Andrzej żył jeszcze 10 V 1469 r. (nr 403, 730).*

58. [a] *Brak około dwóch wierszy tekstu z powodu zniszczenia górnej części karty.* [b] *Brak 2-3 słów z powodu zniszczenia brzegu karty.* [c] *Brak 1-2 słów z powodu zniszczenia brzegu karty.*

58. [1] *Por. nr 21, przyp. 1.*

59. [a] *Odczyt niepewny z powodu skreślenia.* [b] *Brak jednego słowa ze względu na zniszczenie brzegu karty.*

60. *s. 3*

Wdowa Katarzyna zrzekła się za pośrednictwem woźnego sądowego Jana domów i ogrodu za murami miasta, położonych między domami Frejlichowskimi i domem Handzela, na rzecz Mikołaja Czecha. Z tych nieruchomości ma on płacić panom rajcom sześć groszy czynszu.

Veniens Katherina relicta S[a]kowa per Johannem bedellum civitatis resignavit domos suo[s] et cum orto extra muros, iacentes penes domos Freylichowkye ex una et inter domum Handzel partibus ex altera, ita late et longe, prout in suis metis est et protendetur, provido Nicolao Czech civi nostro et eius legittimis successoribus cum omni iure et proprietate, nichil sibi in ibidem reservando, et cum censu dominorum consulum perpetue et in ewm VI grossis.

61. *s. 3*

Małgorzata wraz z córkami Anną i Barbarą zrzekła się na rzecz Jana Szarki ogrodu położonego między ogrodami ś.p. Piotra Lazara i z tyłu ogrodów Stanisława Kiełbasy, Cebulki i Jakuba (syna) Stefana.

Veniens virtuosa Margaretha Or[a]nyowa cum filias ipsius, videlicet Anna et Barbara, cum consensu illorum, per Gregorium Phiol tutorem suum, resignavit ortum suum situm inter ortos Petri Lazari bone memorie parte ab una et in postico ortorum Stanislai Kyelbasza, Czebulka et Jacobi Stephani, cum omni iure et proprietate, ita late et longe, prout in metis suis est et protendit, provido Johanni Scharka et eius legittimis succesoribus perpetue et in ewm.

62. *s. 4*

Zapis bardzo zniszczony. NN i Błażej Rymarz ręczą stawienie się nieznanej osoby przed sądem.

[a]r gener [a] in iudicium [a] quem Mar[b] et Blasius Rimarz fide[iusserunt…b] coram iure statuere.

63. *s. 4*

Jakub Stodolnik zobowiązał się spłacić pięć grzywien w gotówce szlachcicowi Jakubowi dziedzicowi z Wierzchowisk do najbliższych świąt Bożego Narodzenia za browarniczkę Andrzejową.

60. [a] *Nie odczytano kilku liter ze względu na zniszczenie brzegu karty.*
61. [a] *Nie odczytano kilku liter ze względu na wytarcie fragmentu tekstu.*
62. [a] *Brak 3-4 słów ze względu na zniszczenie górnego brzegu karty.* [b] *Brak 1-2 słów ze względu na zniszczenie karty.*

Veniens providus Jacobus Stodolnyk recognovit nobili Jacobo heredi de Wyrzchowyska[1] quinque marcas pecunie pro Andrzeowa brazeatrix, quos obligatur solvere ad festum Nativitatis Domini proximum, paratis pecuniis nullo evadendo.

64. *s. 4*

(Zapis w znacznym stopniu zniszczony). Zygmunt z Turobina i Maciej (?) Madej mają pogodzić się w ciągu dwóch tygodni.

[a] sentenciatum est in iure inter [dominum] Sigismundum de Thurobin[1] [a] Matis *[?]* Madey, qui Madey [... querere *?*a] prefatum Sigismundum [conca]ordandum ad duas septimanas [Sia] autem non concordaverunt, extunc [a]nis in iure procedant.

65. *s. 4*

Wdowa Andrzejowa zobowiązała się zapłacić cztery grzywny Janowi kmieciowi z Dziesiątej w ciągu dwóch tygodni.

[Aa]ndrzeowa relicta Andree [ba]razeatoris obligatur solvere [Ia]III^{or} marcis pecuniarum in duabus septimanis laborioso Johanni kmethoni de Dzeszanthle[1] iuxta decretum iuris.

66. *s. 4*

Jan Gambala odwołał sprawę, jaką miał mieć z Marcinem Kwantą, gdyż sprawę między sobą rozstrzygnęli.

Veniens dominus <Johannesa> Gambalyab coram bannito iudicio reclamavit alias odwolywal tempore et hora, nolens cum domino Martino Quanta in foro, quod inter ipsos fuit [factumc] fieri.

---

63. [1] *Zapewne Wierzchowiska, wieś w pow. świdnickim, ok. 12 km SE od Lublina. Dziedzic Jakub notowany jest w źródłach w l. 1461-1496 (Archiwum Państwowe w Lublinie [dalej cyt.: APL], Księgi Ziemskie Lubelskie, [dalej cyt.: KzL], sygn. 1. k. 369; sygn. 5, k. 108v, 160, 289v, 321, 369v, 432; sygn. 8, k. 246, 247v; sygn. 9, k. 2, 6v, 20v, 38v, 54v, 205v, 231,385v, 432, 509, 533v, 573v, 610; sygn. 10, k. 21; sygn. 11, k. 161).*

64. [a] *Nieczytelne jedno słowo z powodu zbutwienia brzegu karty.*

64. [1] *Por. nr 32, przyp. 1.*

65. [a] *Brak pierwszej litery z powodu zniszczenia brzegu karty.*

65. [1] *Dziesiąta, obecnie dzielnica Lublina, w średniowieczu wieś zwana Dziesiąte lub Dziesiątle (por. Osady zaginione i o zmienionych nazwach historycznego województwa lubelskiego. Oprac. S. Wojciechowski, A. Sochacka, R. Szczygieł, [w:] Dzieje Lubelszczyzny, t. IV, Warszawa 1986, s. 50).*

66. [a] *Słowo nadpisane nad tekstem.* [b] *Możliwa też lekcja:* Gambala. [c] *Lekcja niepewna z powodu zatarcia pisma.*

67. *s. 4*

Mikołaj archidiakon sandomierski w imieniu księży: jednego określonego inicjałem J. i mistrza Jana, archidiakona zawichojskiego, zawarł ugodę z Janem Balickim wójtem iłżeckim, na mocy której mistrz Jan odstąpi jeden łan z łanów (uzyskanych od?) Michała Szydłowskiego swojej (albo jego) ciotce (lub stryjence) Katarzynie, córce wyżej wspomnianego wójta. Otrzyma też ona dom z browarem (?) po zmarłym Janie Piątku, zaś mistrz Jan weźmie dwa łany, z których jeden ma wykupić od mnichów (...).

<de bonis olim Pąthek[a]> Veniens honorabilis dominus Nicolaus archidiaconus Sandomirensis[1], existens tutor venerabilis domini J[b] et magistri Johannis archidiaconi Zawychostiensis[2], ex unione et concordia cum nobili Johanne Balyczsky advocato Izlensis *[s]*[3] tali condicione, quod prefatus magister Johannes dedit et condescendit unum laneum liberum a laneis Michaeli Sydlowsky amite sue Katherine, filie prefati advocati, et domum cum braxatorie[c] olim ┼pd┼ Johannis Pąnthek, et magistro Johanni duo lanei, unus cum alio iacentes, que tenent monachi, exemere debet magister Johannes, et alium penes istum, liberum extatum, si ex permisionem[d].

XII. *s. 5* [a] **legale [...quarta** (*lub* quinta) [b]**] in octava sancti Martini** [c] **MoLXV^to^**

(13 lub 14 listopada 1465 r.)

68. *s. 5*

Jakub Winiarz wyłożył (do wykupu) dwie łyżki ozdobne (jako zastaw) za jedną grzywnę (długu?) Skubiszowej.

---

67. [a] *Nadpisano nad właściwym tekstem oznaczając znakiem #. W tekście nie zaznaczono miejsca wstawienia tego fragmentu.* [b] *W tekście pojedyncza litera, bez znaku abrewiacji. Zapewne pisarz zbyt szybko chciał wpisać imię archidakona Jana.* [c] *Odczyt niepewny z powodu wyblaknięcia tekstu.* [d] *Zapis urywa się na dole karty i nie ma kontynuacji na następnej, pisanej inną ręką.*

67. [1] *Mikołaj z Sienna i Oleśnicy h. Dębno zwany Wojnickim, brat stryjeczny kardynała Zbigniewa, biskupa krakowskiego; kanonik krakowski, gnieźnieński i uniejowski, scholastyk wiślicki, archidiakon sandomierski w l. 1449-1484. Zm. między 20 X 1484 a V 1485 (W. Bukowski, Sienneński Mikołaj h. Dębno. [w:] Polski słownik biograficzny, t. 37, Kraków 1996-1997, s. 191, 192; L. Poniewozik, Prałaci i kanonicy sandomierscy w okresie średniowiecza. Toruń 2004, nr 127, s. 268-271).* [2] *Zawichost, miasto w woj. świętokrzyskim, w średniowieczu ośrodek kasztelanii przy ważnej przeprawie przez Wisłę; ok. 70 km SW od Lublina. Archidiakon magister Jan, może tożsamy z synem Jakuba z Sienna, prepozytem krakowskim, administratorem biskupstwa krakowskiego w 1455 r., kanonikiem gnieźnieńskim w 1466 r. (Bullarium Poloniae, t. VI, ed. I. Sułkowska-Kuraś, S. Kuraś i in., Romae-Lublin 1998, s. 343, 463).* [3] *Iłża, miasto w pow. radomskim; w średniowieczu własność biskupów krakowskich.*

XII. [a] *Brak co najmniej dwóch wierszy tekstu, z powodu zniszczenia górnego brzegu karty.* [b] *Brak połowy wiersza poprzedniego i początku kolejnego na zniszczonych brzegach karty; zapis dnia tygodnia zachował się tylko w formie* q^a^. [c] *Brak 1-2 słów na zniszczonym brzegu karty.*

Jacobus Vynarz exposuit in magno iu[dicio] duo[a] coclearica[a] artifica in una marca Sku[bi [b]]ssove.

69. *s. 5*

(Jakub Winiarz) wyłożył (do wykupu) łyżkę z p r z e n c z... (?) ozdobną Teofila za jedną grzywnę (długu); sąd nakazał mu udać się na sesję sądu zwaną p o w i a t k i e m.

Idem exposuit unum coclear cum p r z e n c z s k [[a]] artifica in I marca eodem iudicium Theophil[...[a]] et ius ad powiathek succandi *[s]* decrevit.

70. *s. 5*

Mikołaj Szustek przedstawił (do wykupu) błękitny płaszcz Zofii Ligoniowej (zastawiony) za (jedną) grzywnę bez czterech groszy.

Nicolaus Schustek astillavit palium flaveum in marca minus IIII[or] grossis Zophie Ligonyowe iudicio magno.

71. *s. 5*

Ksiądz Jerzy Pherdowicz przedstawił (do wykupu) cynowe miski i dzbanki Madeja (zastawione) za jednego florena.

Georgius Pherdowicz presbiter astillavit scutellas et [cauteras[a]], videlicet stanneas in uno floreno Madey, iudicio magno.

72. *s. 5*

Michał bednarz przedstawił (do wykupu) futro zające Zyszczyny (zastawione) za jedną grzywnę.

Michael doleator astillavit pellicinam leporinam[a] in una marca Schiszczine eodem [iudicio].

---

68. [a] *Odczyt niepewny z powodu zatarcia tekstu* [b] *Brak końca wyrazu na zniszczonym brzegu karty i zatarty początek słowa w następnym wierszu.*
69. [a] *Nieczytelna końcówka częściowo zatartego słowa.*
71. [a] *Odczyt niepewny z powodu zatarcia słowa.*
72. [a] *Odczyt niepewny dwóch słów częściowo zatartych.*

73. *s. 5*

Maciej Wieluński przedstawił (do wykupu) czapki Marcina (zastawione) za 14 groszy.

Mathias Wielunsky astillavit pileas in XIIII grossis Martini [a]toris eodem iudicio.

74. *s. 5*

Wyrok w sprawie między łaziebnikiem Szymonem a Jakubem Winiarzem w sprawie (zapłaty) za sukno (?) przełożono do sesji sądu zwanego powiatkiem.

Simon [balneator[a]] fassus est se teneri [b] marcis pro [panno ?] provido Jacobo Wynarz [b] iudicio magno, cui continendum ad p o v i a t e k iudicium [b] decretandum.

75. *s. 5*

Jan (?) Piszczykur przedstawił (do wykupu) zwoiki (zasłony, woalki?) szwaczki Maćkowej (zastawione) za dwa floreny.

[Johannes[a]] Pisczikur astillavit wela alias s w o i k y in duabus florenis Maczkowe sartricis.

76. *s. 5*

Mikołaj Zembeski (?)przedstawił (do wykupu) suknię Jana Goligiendy (zastawioną) za pół kopy (groszy).

Nicolaus [Zembesky[a]] tunicam in ½ sexagena Golygyenda Johannis astillavit.

XIII. *s. 5* **Iudicii magni Powiatek expositum feria quarta post Elizabeth**
(20 listopada 1465 r.[a])

---

73. [a] *Nie odczytano jednego, częściowo zatartego słowa, odnoszącego się do Marcina (przydomek lub zawód).*
74. [a] *Odczyt niepewny, zatarte jedno słowo.* [b] *Jedno słowo zatarte.*
75. [a] *Odczyt niepewny z powodu zatarcia słowa.*
76. [a] *Słowo zatarte, odczyt na podstawie zap. nr 83.*
XIII. [a] *Data roczna na podstawie datacji sąsiednich zapisek oraz treści zap. 68 i 69.*

77. *s. 5*

Sąd zezwolił Jakubowi Winiarzowi na sprzedaż przedstawionych (do wykupu) na rokach wielkich wadiów, które miały być sprzedane Błażejowi, zgłoszonych obecnie do wykupu, tj. dwu łyżek Skubiszowej za jedną grzywnę i łyżkę z przenską (?) ozdobną za grzywnę Teofila. (Por. nr 68 i 69).

Ius decrevit domino Jacobo Wynarz vadia in magno iudicio astillata, vendenda fore Blassio, avisatis presentibus ad exemendum, videlicet duo coclearia Skubisowe in una marca, et unum coclear cum przenska artifica in alia [autem[a]] Theophili.

78. *s. 5*

Sąd zezwolił Jerzemu Pherdowiczowi (na sprzedaż) misek (naczyń) cynowych i dzbanów przedstawionych (do wykupu) na rokach wielkich za jednego florena, o czym zawiadomiono Madeja (por. nr 71).

Ius decrevit domino Georgio Phardovicz scultellas et cum cauteras stanneis, in iudicio magno astillatis, in uno floreno vendendum fore, sub testimonio avisato Madey.

79. *s. 5*

Sąd pozwolił Mikołajowi Szustkowi sprzedać płaszcz za zgłoszony w sądzie dług w wysokości jednej grzywny bez czterech groszy, co zostało oznajmione Zofii Ligoniowej (por. nr 70).

Ius decrevit domino Nicolao Suchstek palium in marca minus IIII^{or} grossis astillatis, vendendum fore, sub testimonium avisato partibus Zophia Ligonyowe.

80. *s. 6*

Zapis zachowany w szczątkowej formie. Dotyczy zapewne sprawy podobnej do poprzednich (por. nr 77 – 79)

[a] videlicet astillatis Ma[b] idem fore sub testimonio ut supra.

77. [a] *Odczyt niepewny, możliwa też lekcja* marca.
80. [a] *Brak około dwóch wersów i 1-2 słów z kolejnego ze względu na zniszczenie górnego brzegu karty.*
[b] *Brak 3-4 słów na zniszczonym brzegu karty.*

81. *s. 6*

Sąd pozwala Janowi (?) Piszczykurowi sprzedać zwoiki (zasłony, welony) szwaczki Maćkowej, (które były wadium) za dwa floreny (por. nr 75).

[Johanni]s *(?)* Pisczikur ius decrevit s w o y k y Maczkowe sertricis, in duobus florenis astillatam, vendendum fore ut supra.

82. *s. 6*

Grzegorz Baran wraz z Witychem mają do zachodu (Słońca) zapłacić pół grzywny Szymonowi mieszkającemu obok Opata wraz z kosztami w wysokości 2 ½ grosza.

Gregorius Baran cum Vithich ex decreto iuris habent ad occasione solvere ½ marc[e?] sub pena magni iudicii Simoni circa Oppath moranti cum expensis II ½ grossis.

83. *s. 6*

Mikołaj Zembeski może sprzedać suknię za pół kopy (groszy długu) Jana Goligiendy (por. nr 76).

Nicolaus Zembeski vendat tunicam, videlicet in ½ sexagena Johannis Goligyenda sub testis [ut supra].

84. *s. 6*

Mikołaj bednarz może sprzedać futro, (jako wadium) za zgłoszony w sądzie dług w wysokości jednej grzywny Zyszczyny (por. nr 72).

Nicolaus doleator vendat pelliciam in una marca Ziszczine astillatam sub testimonio, ut supra.

85. *s. 6*

Sąd postanowił, że Jakub Winiarz może sprzedać wadia dane przez Szymona łaziebnika za dwie grzywny, które przedstawiono (do wykupu) na rokach wielkich, z zawiadomieniem stron o możliwości wykupu do zachodu Słońca (por. nr 74)

Ius decrevit Jacobo Wynarz vadia data per Simonem balnealorem *[s]* in II[bus] marcis et astillata in mago *[s]* iudicio, vendendum fore, sub testimonio avisato partibus ad exemendum ad occasionem Solis.

XIV. *s. 6* Iudicium bannitum expositum et cetera feria quarta proxima post Elizabeth *(20 listopada 1465 r.)*

86. *s. 6*

Żona Piotra Koprka obiecuje dwie przysięgi (dwóch osób?) Grzegorzowi Pherdowiczowi, jednocześnie ów (ma stwierdzić, że jest) oczyszczona z (zarzutu w sprawie) o dzban i o stołek (?).

Uxor Petri Coprek iurabit duo iuramenta domino Georgio Phardovicz ex decreto iudicii tempore hesterno, pariter cui idem [a]purgaeatam *[s]* aidit pro cautoris et [ec...b] per sesso.

87. *s. 6*

Piotr Skorupa kowal, Jan ślusarz(?) i Nikiel nożownik obywatele Lublina, opiekunowie 100 florenów, 100 grzywien i innych pieniędzy zmarłego nożownika Jakuba Tuna obywatela turobińskiego, zrzekli się tej opieki na rzecz rajcy turobińskiego Zygmunta, ostatniego opiekuna Jakuba Tuna, jako ustanowionego przed sądem ławniczym w Turobinie do ściągnięcia długów i (ich) podziału.

Venientes honesti Petrus Scorupa faber, Johannes serifaber[a], Nikel cultellifaber cives Lublinenses tamquam tutores centum florenis et centum marcas, et aliorum quacumque pecuniarum providi Jacobi Thun civis de Thurobin[1] et cultellifabris, coram bannito iudicii *[s]*, benivole et sano consilio eandem tutelam ipsorum, provido Sigismundo consulo de Thurobin tutori ultimo ipsius Jacobi Thun coram bannito iudicio in Thurobin facto ad extrahenda debita sua et distribuenda, cui dicte tres tutores [fluul[a]] cedunt de constitucioni littera resignaverunt se exonerati de eadem tutoria in et super omnes et singulas inscripciones pecunias quascumque alias dantem eandem tutoriam, sed domino Sigismundo tamquam tutori legittimo electi olim Jacobi Thun. Quique dominus Sigismundus promisit eosdem resignantes evincere et intercedere pro omni impedimento occasioni dictarum pecuniarum et florenis, et aliarum quarumcumque suis impeticionis tamquam tutor legittimus sic quod ad hoc subdans et obligans.

86. [a] *Nie odczytano jednego, zatartego słowa.* [b] *Brak krótkiego słowa z powodu dziury w karcie.*
87. [a] *Lekcja niepewna.*
87. [1] *Por. nr 32, przyp. 1.*

88. *s. 7*

(Początek zapisu poważnie zniszczony). Stanisław Kiełbasa nabył dom położony przy ulicy Grodzkiej obok (domu) Mikołaja Kuczyńskiego i domu Szymkowej.

[a] se domum [b] iacentem in platea Castren[sis] penes Nicolaum Kuczinski ex una et domum Schymkowey, ita late et longe, prout est emensurata et distincta et prout soli haberunt,<hactenus[c]> tenuerunt et possiderunt et nichil iuris sibi ibidem in eadem domo ac iuris aut proprietatis, nec suis posteris reservando, provido Stanislao Kyelbassa civi Lublinensi habendam, tenendam, possidendam et in usus suos convertendam, commutandam, vendendam |-et in-| prout sibi melius videbatur expedire aut suis expeditus fiendis *[?]* posteris et ins[cripcionem] promisit pro impedimento ab uxore sua et alie inscripciones, si que in actis erunt, omnes et singulas cassaverunt et pro toto intercedere compromiserunt.

XV. *s. 7* **Iudicium bannitum compulsum feria V die Marci Evangeliste anno Domini millesimo CCCC[o] sexagesimo quinto** *(25 kwietnia 1465 r.).*

89. *s. 8*

Bardzo poważnie zniszczony zapis, dotyczący podziału części majątku po zmarłej Katarzynie Frelichowej, zabezpieczonego wadium ustanowionym przez biskupa krakowskiego.

[s. 8] [a]gwine[b] intercedere [b] et in quantum [b] bonis pie memorie Ca[therine] Frelichowey, que pro s[ue] sorte recepit sub vadio, quod dominus episcopus Cracoviensis in concordia vallavit.

90. *s. 8*

Bartłomiej z Wilna z siostrą swoją Katarzyną zgodzili się uwolnić Grzegorza Goździa od wszystkich roszczeń ze strony swoich powinowatych i krewnych, dotyczących dóbr (zmarłej) Katarzyny Frelichowej zgodnie z wadium nałożonym przez biskupa krakowskiego dla zgody.

Item Bartholomeus de Wilna cum Katherina sorore sua germana, coram eodem iudicio personaliter stantes, compromisserunt et spoponderunt una voce, quod volunt expedire et elibertare Gregorium Gosdz ab omni impedicioni amicorum suorum,

88. [a] *Brak około 5 wierszy tekstu z powodu zniszczenia górnego brzegu karty.* [b] *Wytarcie fragmentu uniemożliwia odczytanie prawdopodobnie jednego wyrazu.* [c] *Dopisane na marginesie.*
89. [a] *Brak co najmniej 4 wierszy tekstu ze względu na zniszczenie górnego brzegu karty.* [b] *Brak około 2 słów ze względu na zniszczenie brzegu karty.*

propinquorum et consanguineorum ubicumque fuerint et ipsum impedire vellent pro bonis Katherine Frolichowey, iuxta vadium domini episcopi Cracoviensis super concordia vallatum.

91. *s. 8*

Grzegorz Goździ, Jan z Turobina i Bartłomiej z Wilna z siostrą Katarzyną oraz dwie mieszczki turobińskie Katarzyna i Małgorzata, pogodzili się co do wszystkich sporów, jakie między nimi miały miejsce. Ogród przekazali Bartłomiejowi i siostrom. Goździ zobowiązał się chronić ich od pretensji mnichów, zaś długi zapisane w księgach nadali klasztorowi św. Stanisława.

Gregorius Gosdz, Johannes de Thurobin[1] et Bartolomeus de Wilna cum germana sorore Katherina et aliis duabus opidanis de Thurobin, Katherina et Margaretha, amicabiliter sunt concordati pro omnibus negociis, que inter eos vertebantur, et ortum Bartholomeo cum sororibus benivole dimiserant eviterne et eciam pro impedicioni sic dominus Gosdz pro eodem orto promisit a monakis *[s]* intercedere, et debita in regestro continenti pro claustro dederunt sancti Stanislai.

92. *s. 9*

Zapis zniszczony w stopniu uniemożliwiającym odtworzenie jego treści. Być może to dalszy ciąg sprawy z nr. 91, skoro wzmiankowany jest w nim ogród.

[a] extorque [b]de[be]t in orto ipsorum recorquerer.

93. *s. 9*

Bartłomiej krawiec z Wilna ze swoją siostrą Katarzyną Jaklową z Lublina zrzekli się na rzecz kuśnierza Piotra, brata Jana plebana z Turobina, połowy ogrodu położonego między Adamkiem a ulicami poza miastem, przypadłego im prawem bliższości po śmierci Frelichowej i na mocy ugody przeprowadzonej przez biskupa krakowskiego.

Veniens Barthossius sartor de Wilna unacum Katherina Jacklowa de Lublin sorore sua germana, coram bannito iudicio per eorum procuratorem Gregorium Phiol, medium ortum olim Frelichowe, iacentem inter Adamek et plateas sive vicos extra civitatem

91. [1] *Por. nr 32, przyp. 1.*
92. [a] *Brak kilku wierszy tekstu ze względu na zniszczenie górnego brzegu karty.* [b] *Nie odczytano jednego, częściowo zatartego słowa.*

Lublin, quem propinquitate post mortem olim eiusdem Frelichowe et ex concordia domini episcopi Cracoviensis obtinuerunt ita longe, late, cum tota proprietate et iuris dominio, prout soli eundem tenuerunt et possiderunt, provido Petro pellifici fratri germano discreti Johannis plebani in Thurobin[1], resignaverunt promittens et in ius civitatis etc.

XVI. *s. 9* **Iudicium bannitum feria IIII[ta] Rogacionum anno Domini etc. LXV[to]**
(22 maja 1465 r.)

94. *s. 9*

Bracia Bogun i Jakub kmiecie ze Skrzynic zeznali, że czapnik Wojciech zapłacił im cztery grzywny i jeden wiardunek za sprzedany dom.

Venientes laboriosi Bogun cum Jacobo fratres germani de Crzinicze[1] recognoverunt coram bannito iudicio, ├recu┤ quia Albertus pileator ipsis fecit satis, solucionem videlicet IIII[or] marcas cum I fertonis super summam pecunie, que ipsis tenetur pro domo ├ et illas┤ per ipsos vendita.

95. *s. 9*

Jakub syn zmarłego prasoła Szymona zrzekł się na rzecz woskobojnika Wawrzyńca swojego ogrodu położonego między ogrodem Janeczka i Połasinachleba.

Jacobus olim filius Simonis p r a s s o l resignavit ortum suum, iacentem penes ortum Yaneczko et ortum Polasinachleb, cum omni iure, proprietate ac dominio, ita late et longe, prout in suis ├et┤ est et continentur, provido Lauriencio w o s z k o b o y n i k et ipsius legittimis successoribus perpetue et in ewm.

96. *s. 9-10*

Rezygnacja Zofii Ligoniowej i jej córek Jadwigi i Anny z bliżej nieokreślonych dóbr na rzecz Jakuba. Zrozumienie treści zapisu uniemożliwia jego bardzo poważne zniszczenie. Następny zapis jest zapewne kontynuacją tej transakcji.

---

93. [1] *Por. nr 32, przyp. 1.*
94. [1] *Skrzynice, wieś ok. 8 km SE od Lublina.*
96. [a] *Brak około 5 wierszy tekstu w górnej części karty, której brzeg uległ całkowitemu zniszczeniu.* [b] *Dwa słowa nieczytelne.* [c] *Nie odczytano jednego, częściowo zatartego słowa.*

Zophia Ligonyovą cum filiabus suis Hedvigi et Anna non coacte, nec compulse, deliberato animo suo mutuumque ac consilio, resignavit procuratorem suum *[s. 10]* [a] sibi et suis successoribus in eodem [...pre[b]]dicto provido Jacobo [c] suis legittimis successoribus perpetue et in ewm tenendum, habendum ac utifruendum, prout [sola voluntas[b]] videbitur convertandum.

97. *s. 10*

Zofia otrzymała pełną spłatę za dom od Jakuba Kreidlara w wysokości siedmiu grzywien.

Insuper predicta Zophia recognovit coram iudicio, quia solucionem recepit totalem a provido Jacobo Cridlar et cum affectu [resignavit[a]] pro dictam domo, videlicet octo minus una marcarum.

98. *s. 10*

Stanisław Biały zobowiązuje się zwrócić kuśnierzowi Wawrzyńcowi Porczkowi kopę i 2 ½ grosza do święta Św. Trójcy, pod zastaw swojego ogrodu.

Stanislaus Bialy recognovit unam sexagenam cum dimidio III grossis certi debiti, quas obligat complere ad festum Sancte Trinitatis proxime [venturo] *[9 VI],* in quo obligavit ortum suum Laurencio Porczek pellifici et cause principalis ad predictum ortum ipse Laurencius [a]

99. *s. 10*

Katarzyna Janeczanka zrzekła się na rzecz kuśnierza Wawrzyńca ogrodu położonego za miastem na gruntach niegdyś plebańskich, za ogrodami Jana Opoczyńskiego i Jakuba Klekota, obok stawu.

Katherina Yaneczanka coram bannito iudicio, non compulse, nec coacte resignavit per Martinum Czaszny ortum suum extra civitatem, in fundo olim plebani situm post ortos Johannis Oppoczensky et Jacobi Klecott, penes piscinam, cum omni iure et dominio, ita late et longe, prout in suis metis continetur, provido Laurencio pellifici et legittimis successoribus perpetue et in ewm.

97. [a] *Odczyt niepewny z powodu wytarcia tekstu.*
98. [a] *Nie odczytano jednego słowa z powodu wytarcia tekstu.*

100. *s. 10*

Maciej Kiełbasa z Konopnicy ze swoim bratem Mikołajem z Krasnegostawu kwitują Jakuba Sczota kmiecia z Janowic ze spłaty 3 ½ grzywny i anulują wcześniejszy zapis.

Mathias Kelbassa de Konopnycza[1] cum fratre Nicolao de Crasznystaw[2] coram iure recognoverunt, quia Jacobus Sczoth kmetho de Janowycze[3] satis ipsis fecerunt *[s]* solucionem media quarta marcam et priorem inscripcionem presentibus mortificat *[s]*.

101. *s. 11*

Zapis w znacznym stopniu zniszczony. Dotyczy sprawy spornej, jaką nieznana osoba miała z Grzegorzem Goździem.

[a] Goszdz [b] septima[nis] ex eo, quia Apo[lo]nia non paruit, et dominus Gregorius Goszdz stetit iudicio [primo c]

XVII. *s. 11* **Feria IIII[ta] infra octavas Pentecostes 14[o] LXV[to] iudicum bannitum**
(5 czerwca 1465 r.)

102. *s. 11*

Marcin Kwanta złożył zastaw sukiennika (postrzygacza sukna) Stanisława z Kurowa: pasy kupieckie, dwie miseczki z czterema kubkami do posiłku za jedną grzywnę i 8 groszy (por. nr 22).

Martinus Quanta posuit pignus Stanislai pannitonsoris de Kurow[1], videlicet cingulos mercancias, duas scultellas cum IIII[or] tallaribus de ceneto in una marca cum VIII[to] grossis iudicio secundo.

103. *s. 11*

Siostry: Małgorzata żona Jana Kudzina, Gierka żona Wyszka i Anna wdowa wstrzymały przysięgę i zapis na dobra uczyniony przez wdowę po Mikołaju Żaku na rzecz jej bratanka Świątka (?) i jego żony, gdyż one także są jej bratanicami.

---

100. [1] *Por. nr 12, przyp. 1.* [2] *Krasnystaw, miasto nad Wieprzem, siedziba powiatu w woj. lubelskim, ok. 55 km SE od Lublina.* [3] *Janowice, wieś ok. 14 km E od Lublina.*
101. [a] *Brak zapewne 4 wierszy tekstu na całkowicie zniszczonym górnym brzegu karty.* [b] *Kilka kolejnych słów nieczytelnych ze względu na znaczny stopień zniszczenia tekstu.* [c] *Odczyt niepewny z powodu zatarcia słowa.*
102. [1] *Por. nr 22, przyp. 1.*

Margaretha Johannis Cudzin consors, Gerca[a] consors Wyssek et Anna vidua sorores arestaverunt iure adiuracionem et inscripcionem in bonis per dominam Nicolai Zak relictam factum Swanthoni b r a t h a n k o w i et uxori ipsius, que Margaretha, Gerca et Anna eciam sunt b r a t h a n k y ipse domine Zakouey.

104. *s. 11*

Arbitrzy: Maciej Bełżycki, krawiec Miklasz, Mikołaj Kalowski, rzeźnik Stefan i Mikołaj Szczurek ułożyli ugodę pod wadium pięciu grzywien między rzeźnikiem Świątosławem Sawnicą i jego zięciem szewcem Stanisławem w ten sposób, że Świętosław ma zapłacić Stanisławowi dwie kopy groszy w dwóch równych ratach.

╞Venientes providi, videlicet Mathias Belzyczsky, Myklash sartor, Nicolaus Kalowsky, Stephanus carnifex et Nicolaus Sczurek, tamquam arbitri et amicabiles compositores, prout providos Swanthoslaum Schamnycza carnificem et Stanislaum sutorem ipsius generis, accepto compromisso predictorum parcium, vallato vadio quinque marcarum, sopientes attenciones et controversias, [nunc in unione?[a]] suficienti inter partes ipsos facta, predicti arbitri recognoverunt, quod prefatus Swanschek debet solvere et dare Stanislao genero suo duas sexagenas pecunie, unam sexagenam ad festum sancti Michaelis proxime *[29 IX]* sub eodem vadio quinque marcarum, si adinquantum [eum[a]] compleverit, extunc eundem vadium succumbebit et aliam sexagenam ad festum Purificacionis Marie *[2 II]* in una septimana sub eodem vadio, si eum compleverit hunc vadium pariter succumbebit, arbitris medium et parti medium.╡

105. *s. 12*

Zapis uszkodzony. Sprawa dotyczy bliżej nieznanego oskarżenia Jerzego Goździa ze strony nieokreślonej osoby.

╞[a] domino Gregorio Goszdz, ita quod ips[i...[b]] pro[...[b]] omnes debent [iuri primi[c]] dominum Gregorium Goszdz in causa sua, pro quo inculpavit eum, remisit eosdem [pro...lis[b]]╡

103. [a] *Możliwy także odczyt:* Berka.
104. [a] *Wyrazy słabo czytelne, lekcja niepewna.*
105. [a] *Brak około 6 wierszy tekstu ze względu na zniszczenie górnego brzegu karty.* [b] *Jedno słowo nieczytelne z powodu zniszczenia karty.* [c] *Odczyt niepewny, słowa zatarte.*

106. *s. 12*

Małgorzata Ryczywolska i Katarzyna Momotowa siostry rodzone i mieszczki z Turobina zrzekły się połowy swojego ogrodu położonego naprzeciw ogrodu Bilej (Białej?), którą otrzymały prawem bliższości po śmierci Katarzyny Frelichowej, na rzecz Piotra z Łowicza rodzonego (brata) pana plebana z Turobina, kupionego (przez Piotra) za 18 grzywien (por. nr 32 i 93).

Venientes honeste domine Margaretha Ryczywolska et Katherina Momothowa sorores germane, oppidane de Thurobin[1], publice non compulse, cum voluntate maritorum resignaverunt per dominium Mathiam Cuninega consulem, tutorem suum, medietatem ortum, que ipsis cessit iure propinquitatis post mortem olim Katherine Froylichowa, situm ex oppositio orti Byley, ita late et longe, prout soli tenuerunt et possiderunt, provido Petro de Lovycz[2] germano honorabilis domini plebani de Thurobin, perpetue et in ewm, emptum pro decem et octo marcis tenendum, habendum, possidendum, donandum, alienandum, prout sibi Petro et suis successoribus melius et utilius videbuntur expedire convertendum.

107. *s. 12*

Marcin Klozman założył sekwestr na wszystkie dobra ruchome i nieruchome Jana Piszczykura z powodu długu, jako główny wierzyciel.

Veniens dominus Martinus Klozman coram iure adixit se alias p r z y p o w y e d z a l ad bona omnia Johannis Pysczykur, tam mobilia et immobilia, et est principalis et primus arestator in suo debito.

108. *s. 12*

Mieszczanin poznański Wawrzyniec założył sekwestr na wszystkie dobra Jana Piszczykura z powodu długu, jako drugi wierzyciel i ustanowił swoim pełnomocnikiem Jana Gambalę.

Item veniens dominus Laurencius civis de Poznan coram iure adixit alias p r z y p o w y e d z a l s e ad omnia bona Johannis Pyszczikur et est secundus arestator ad ipsam in suo debito ⸢videlicet in XX^{ti} et sex grossis⸣ et demum prefatus dominus Laurencius de Poznan fecit plenipotentem dominum Johannem Gąmbalya in istis rebus et in aliis omnibus causis, quas habet cum quibuscumque personis.

106. [1] *Por. nr 32, przyp. 1.* [2] *Łowicz, miasto w woj. łódzkim; w średniowieczu własność arcybiskupstwa gnieźnieńskiego.*

109. *s. 12*

Hanusz Mydlar jako trzeci (wierzyciel) nałożył sekwestr na dobra Jana Piszczykura z racji długu.

Hanus Mydlar 3[us] arestator in bona Johannis Pysczykur in debito suo.

110. *s. 13*

Zapis uszkodzony. NN nałożył sekwestr na dobra Piszczykura z racji długu jako czwarty wierzyciel.

[...[a] przy]powiedz[al...[b]] mobilia et immobil[ia...[b]] Pyszczykur et est quartus a[restator] in debito suo.

111. *s. 13*

Jan zwany Papież z Krakowa uwolnił łucznika Nikiela z poręczenia udzielonego za Ornaszową.

Johannes dictus Papyesz de Cracovia coram iure dimisit liberum Nikel arcuficem de fideiussoria caucionis, que fideiusserat pro Ornassowam *[s]*, ipsum iam debet in eadem inquietare.

112. *s. 13*

Madej jest oczyszczony przed sądem (na podstawie świadectw?) dwóch czapników z Krakowa.

Madey iustificatus est iure pileatoribus de Cracovia duobus.

113. *s. 13*

Mieszczanin wileński Stefan wygrał proces z Hanuszem mieszczaninem z Krakowa według prawa magdeburskiego w sprawie Kraski zwanego Indych.

110. [a] *Brak około trzech wersów na zniszczonym górnym brzegu karty.* [b] *Brak około 2-3 słów ze względu na uszkodzenie brzegu karty.*

Providus Stephanus civis de Wylna habet pro lucro et obtinuit triumphum cause sue pro Kraska alias Indych, hoc mediante et forma iuris percepti Maidyburgensis, cum Hanuszy civi de Cracovia, pro quem ipsum Stephanum inculpaverat, et Hanusz amisit causam suam, quia in appelacionem adquantum non mere adixit.

114. *s. 13*

Stefan z Wilna uczynił pełnomocnikiem niewymienioną osobę w sprawie z Maciejem Szklarzem, który ręczył za Hanusza.

Item providus Stephanus de Wylna constituit ac plenipotentem fecit pro impensis et aliis causis suis cum Mathia Sklarz fideiussorem pro Hanuszy facte.

115. *s. 13*

Kupiec Stanisław z Kurowa zobowiązał się spłacić Nikielowi jedną grzywnę do 28 X, a z pozostałych pieniędzy część do 2 II, a ostatnią (część) do 25 V (1466 r.).

Veniens Stanislaus mercator de Curow[1] recognovit I marcam solvere ad festum Simonis et Iude *[28 X]* Nikloni [de civitatis[a]], residentem vero pecunie partem tenet dare ad Purificacionis [*2 II]*, et finem ad Pentecostes proximum venturi *[25 V 1466 r.]*.

XVIII. *s. 13* **Iudicium bannitum expositum per advocatum et scabinos, feria quarta infra octavas Corporis Christi anno etc. LXV^to^** *(19 czerwca 1465 r.).*

116. *s. 13*

Marcin Kwanta okazał po raz trzeci przed sądem pasy kramarskie oraz cynowe dwie miski z czterema kubkami i dzbanem, należące do sukiennika (postrzygacza sukna) Stanisława z Kurowa (jako zastaw za dług) jednej grzywny i ośmiu groszy (por. nr 22 i 102).

Martinis Quanta iudicio tercio exhibuit cingulos institorios, duas scutellas cum IIII^or^ tallariis et cautero stannas *[s]* in una marca cum VIII grossis, Stanislai pannitonsoris de Kurow[1].

115. [a] *Odczyt niepewny.*
115. [1] *Por. nr 22, przyp. 1.*
116. [1] *Por. nr 22, przyp. 1.*

117. *s. 13-14*

Agnieszka Ochmanowna uczyniła swoim pełnomocnikiem Bartosza z Krasnegostawu w nieznanej sprawie. (Zapis poważnie uszkodzony).

Agnes Ochmanowna fecit plenipotentem Barthossium de Crasznistaw[1] in causis suis ad agendum ut in forma *[s. 14]* [[a]] ad [[b]] quam Agnes [[b]]dit.

118. *s. 14*

Katarzyna Żakowa stawiła się na pierwszy termin w celu uwolnienia swoich dóbr, zajętych przez Małgorzatę Kudzinę, Gierkę Wyszkową i wdowę Annę.

Katherina Zakowa liberando bona sua de aresto a ├ Kath[a]┤ Margaretha Chudyna, Gerka Wiskonis et Anna vidua ├ares┤ stetit primum iudicium.

119. *s. 14*

Mikołaj Neka oddał Janowi Wigantowi ogród położony między narożnym ogrodem zwanym Zieboczkowy i (ogrodem) zmarłego Michała Rymarza.

Nicolaus Neka veniens coram bannito iudicio ortum suum, iacentem inter acialem ortum dictum Zieboczkowy et olim Michaelis Rymarz, cum totali dominio et proprietate, ita longe late, prout solus tenuit, providoJohanni Wiganth resignavit legittimis habendum, tenendum, vendendum, ut in formam resignavit in ewm.

120. *s. 14*

Wacław Rymarz i rymarz Andrzej zeznali ułożenie ugody między kramarzem Janem z Serocka a krawcem Jerzym z Lublina, kończącej ich spory. Za jej złamanie nałożono wadium w wysokości pięciu grzywien dla panów rajców i kopy groszy dla strony, która jej dotrzyma.

---

117. [a] *Brak około 4 wierszy na zniszczonym górnym brzegu karty.* [b] *Brak 1-2 słów z powodu zniszczenia brzegu karty.*
117. [1] *Por. nr 100, przyp. 2.*
118. [a] *Skreślono kilka liter nie tworzących zrozumiałego wyrazu.*

Venientes providi Venceslaus R m a r z s et Andreas sellator coram bannito iudicio recognoverunt concordiam inter Johannem penosticum *[s]* de Schiraczko[1] facta et Gregorium sartorem de Lublin occasioni paulis gwerre et litis facisse talem, quod ambe partes principales prefate debeant habere perpetuum silencium occasioni prefatorum gwerrarum et amicabilem omnium inter eos faciendo interposuerunt penam V marcas dominis consulibus Lublinensis et sexagenam parti tenenti concordiam per partem contra concordiam vo[le]ntem sibi testimnio dando.

121. *s. 14*

Piotr żebrak przez swego pełnomocnika woźnego sądowego Jana sprzedał Janowi Wigantowi ogród położony na rogu koło łanów Jana Piątka.

Veniens Petrus mendicus, per procuratorem suum Johannem budellum *[s]*, coram bannito iudicio ortum suum, iacentem ┣inter┫ et situm in acie penes laneas *[s]* Johannis Pyontek, cum tali proprietate et iure, ita longe et late, prout solus tenuit, provido Johanni Wiganth et suis legittimis ad habendum, tenendum, vendendum, ut in forma eviterne resignavit.

122. *s. 14*

Michał Rymarz przekazał Janowi Wigantowi ogród (położony) między (ogrodem) kusznika i zmarłego Neki.

Veniens Michael Rymarz coram bannito iudicio ortum suum inter balistorem et olim Nekonis cum tali iure et dominio, ita longe et late, prout solus tenuit, provido Johanni Wiganth ad habendum, tenendum, vendendum etc. eviterne resignavit.

123. *s. 15*

Podanie treści zapisu nie jest możliwe ze względu na znaczne jego zniszczenie.

[a] cum septem scab[inos[b]] post Johannis anno quo [supra[b]].

120. [1] *Zapewne Serock, wieś nad Wieprzem ok. 35 km N od Lublina.*

123. [a] *Brak około 2 wierszy z powodu zniszczenia górnego brzegu karty.* [b] *Brak 2-3 słów z powodu zniszczenia brzegu karty.*

124. *s. 15*

Jan młynarz uwolnił się (od zarzutów) w sprawach z Bernardem dlatego, że ów nie stawił się przed sądem.

Johannes molendinator iustifi[cavit contra] Bernarhdum *[s]* occasione rerum inter eos [a] ex eo, quod idem non stetit iudicio se iustificando, et ipse molendinator stetit.

125. *s. 15*

Mikołaj z Pliszczyna wyłożył (do wykupu) zastaw rzeźnika Franka za 16 groszy: płaszcz i półmisek miedziany (lub patelnię spiżową?).

Nicolaus de Pliszczna[1] exposuit pignum palium et patellam heream *[s]* in XVI grossis Francowe carnificis, in iudicio magno.

126. *s. 15*

Balwierz Wojciech okazał (przed sądem) szary płaszcz (jako zastaw) za 18 groszy (długu) Michała Garbacza, a sąd nakazał zakończenie sporu na „powiatku".

Albertus barbitonsor exhibuit palium griseum in XVIII grossis Michaeli Garbacz et iudicium ad powyatek firmandum decrevit.

XIX. *s. 15* **Exposicio powiatek iudicii magni celebrata per advocatum et scabinos feria sexta post Johannis Baptiste proxima** *(28 czerwca 1465 r.).*

127. *s. 15*

Sąd postanowił, że balwierz Wojciech może sprzedać szary płaszcz, (zastaw) Michała za 18 (groszy), a jeśli uzyska więcej (groszy), to je zwróci, jeśli mniej, to (reszty) będzie dochodził od Michała przed sądem; wcześniej wezwie Garbacza do wykupu.

124. [a] *Brak co najmniej jednego słowa z powodu uszkodzenia brzegu karty.*
125. [1] *Pliszczyn, wieś ok. 5 km NE od Lublina.*

Iudicum bannitum decrevit Alberto Barbitonsori palium griseum, expositum in magno iudicio Michaelis, in XVIII vendendum fore sub testimonio, ita quod si supererit restituet, et si deficiet iudicialiter agat actum, prius ad exemendum amonet eum Garbacz.

128. *s. 15*

Sąd postanowił, że Mikołaj z Pliszczyna ma sprzedać płaszcz i półmisek miedziany zastawione za XVI groszy (długu) Franka rzeźnika, a jeśli uzyska więcej (groszy), to je zwróci, jeśli mniej, to (o resztę?) postępować będzie przed sądem.

Iudicium bannitum similiter decrevit Nicolao de Plisczina[1] palium et patellam heream, expositum in magno iudicio Franconis carnificis in XVI grossis, vendendum foro sub testimonio, amonendo eum ad exemendum per prius, ita quod si supererit restituet, et si deficiet iudicialiter agat.

XX. *s. 15* **Iudicium bannitum exhibitum per advocatum etc., feria quarta post Visitacionis Marie** *(3 lipca 1465 r.).*

129. *s. 15*

Marcinowi Kwancie, po czterokrotnym przedstawieniu przed sądem zastawów sukiennika (postrzygacza sukna) Stanisława z Kurowa, przysądzono prawo sprzedaży (zastawionych rzeczy).

Martino Quanta, ex exhibicionem pignorum prescriptorum iudicii quarti Stanislai pannitonsoris de Curow[1], adiudicavit eadem vendenda, amonicionem factam ut exemat idem Stanislaus, et post vendet primo foro.

130. *s. 15*

W sprawie Stefana z Wilna i Hanusza z Krakowa sąd orzekł, że koszty w wysokości pół grzywny, jakie poniósł Grzegorz Fiol – pełnomocnik Stefana, i których zwrotu domagał się od poręczyciela Hanusza Macieja Szklarza, zostaną uregulowane w czasie dorocznego jarmarku na św. Szymona i Judy, gdy (do Lublina) przybędzie Stefan.

128. [1] *Por. nr 125, przyp. 1.*
129. [1] *Por. nr 22, przyp. 1.*

In causa Stephani de Wilno et Hanuschi de Cracovia iudicium decrevit occasione expensarum, quas Gregorius Phiol tamquam procurator dicti Stephani repecit in Mathie Scllarz tamquam fideiussore eiusdem Hanusch in ½ marca dilacionem foro, usque ad presenciam actoris predictum ad forum annali Simonis et Iude *[28 X]*, in quo partes quantum iustis est facient.

131. *s. 15*

Agnieszka Ochmanowna ustala drugi termin przeciw Zdunkowi, który zwrócił się do pełnomocnika o (karę) XV, którą sąd orzekł.

Agnes Ochmanowna stetit iudicium secundum super Sdunek, qui se cepit ad procuratorem ad XV, quod iudicium decrevit.

132. *s. 16*

(Początek zapisu mocno uszkodzony). NN zeznał, że gdy z Fiolową udał się do chorej Maszy żony Madeja, Fiolowa zapytała ją czy podtrzymuje ugodę dotyczącą 24 grzywien, tj. że połowę tej sumy mąż Maszy, Madej, winien dać Fiolowej. Masza potwierdziła to wszystko mówiąc mężowi, że ma dać 12 grzywien, czemu (ów) się sprzeciwił.

[a] [...par...[b]] Phiol[c] dicti [in magno[d]] [i]udico recognovit, quod dum [[d]] iudicii venerunt ad Massam [uxorem[e]] Madey, agonisantam et infirmam, cum dicta Phiolowa, eadem Phiolowa interrogavit eandem infirmitantem si condictamen inter eas factum occasione XXIIII marcas teneret iuxta concordiam, ita quod medium earundem XXIIII marcas recipere et dare maritus eiusdem Masse, videlicet Madey, eidem Phiolowe debet, ad quidem eadem Massa dixit, que omnia sic tenent, dicens marito suo, ut eisdem XII marcas tamquam medium summe eidem Phiol habet dare, ad quod se opposuit.

133. *s. 16*

Ksiądz Jan z Turowa wyłożył (do wykupu) po raz czwarty zastaw domu Miętusa i jego żony i syna za 40 grzywien, a sąd przysądził mu prawo sprzedaży po wcześniejszym upomnieniu Miętusa, by ten zastaw odkupił.

---

132. [a] *Brak około 3-4 wierszy ze względu na zniszczenie górnego brzegu karty.* [b] *Brak około 3-4 słów z powodu zniszczenia brzegu karty.* [c] *Brak jednego słowa z powodu zniszczenia brzegu karty.* [d] *Brak około 2 słów z powodu zniszczenia brzegu karty.* [e] *Z powodu zniszczenia brzegu karty brak jednego słowa, najprawdopodobniej* uxorem.

Honorabilis dominus Johannes de Thurow[1] exposuit quarto iudicio domum Mienthus, uxoris et filii sui in XL[ta] marcis, in quo iudicium adiudicavit se eandem vendendum, illo tamen Mienthus perprius ammoneto, ut eandem redimet, alias faciet ut iuris est.

134. *s. 16*

Katarzyna Żakowa dla uwolnienia swych dóbr od ciążących na nich zapisów na rzecz jej krewnych, stawiła się na drugi termin sądowy.

Katherina Zakowa, liberando iuribus et privilegiis bona sua de aresto a amicis supra-scriptis, stetit se eosdem iudicium secundum.

135. *s. 16*

Jan Beska wraz z żoną Osianką sprzedał Maciejowi Goczałkowi parcelę położoną pomiędzy Bigwantem a Grzanką.

Johannes Beska cum Oszianka uxore sua veniens coram bannito iudicio aream suam inter Bigwanth et Grzanka iacentem, ita longe, late, cum tali iure, prout soli tenuerunt, provido Mathie Goczalek et suis legittimis futuris habendum, tenendum ut in forma in ewm resignaverunt.

XXI. *s. 16* **Iudicum bannitum etc. feria quarta post Divisionis Apostolorum anno etc. LXV** *(17 lipca 1465 r.).*

136. *s. 16*

Stanisław Sczuka wyłożył (do wykupu) brunatną suknię z kołnierzem (kapturem) za półtora grzywny i osiem groszy (długu) kuśnierza Bartosza.

Stanislaus Scuka exposuit tunicam brunaticam cum capucium in 1 ½ marcis cum octo grossos Barthossii pellificis iudicio primo.

133. [a] *Odczyt niepewny z powodu niedbałego pisma.*
133. [1] *Turów, wieś w woj. lubelskim ok. 60 km NE od Lublina.*

137. *s. 16*

Jan Gawron, Wawrzyniec Balanda, ślusarz Jan i Jakub Gawronowik poręczyli Wacławowi obywatelowi lubelskiemu i sądowi za Mikołaja Wybieganego, że ten stawi sprzedawcę sukni przed sądem w ciągu sześciu tygodni i zachowa pokój, pod wadium 60 grzywien.

⊨Johannes Gawron, Laurencius Balanda, Johannes slossarz, Jacobus Gawronovik, venientes coram bannito iudicio, fideiusserunt pro Nicolao Wibiegany *[?]*, Venceslao civi de Lublin et iudicio, quod venditorem alias zachoczcza *[s]* tunice habet in sex septimanis statuere iudicialiter manu coniuncta, sub LX^{ta} marcis in pace, et si non statuerit, iudicio extimo pacienter [a].⊨

138. *s. 17*

Maciej Kuninoga, Wojciech, Grzegorz Goździ w imieniu własnym i rajców lubelskich zeznali, że zmarły Jan ze Szczekocin starosta lubelski przez swojego sługę Gałkę w imieniu Mikołaja Piątka zapłacił w Gdańsku Bertoldowi i Pawłowi z Żukczyna (?), plenipotentom Grzegorza Zeycza z Gdańska, za transporty drzewa inaczej wańczosu, za które był mu winien ten Piątek od 25 lat, tak że Piątek zadośćuczynił w całości Grzegorzowi i jego pełnomocnikom za dług 220 grzywien.

Venientes coram iudico bannito [a] Mathias Kuninoga, Albertus [b], Gregorius Gosdz nominibus sui et o[mnibus^{c}] consulum Lublinensis recognoverunt, quod magnificus olim Johannes de Sczekoczin capitaneus Lublinensis[1] per suum familiarem Galka nomine Nicolai Pyontek solvisset arborea vectorea alias woynschosch debitum eiusdem Pyantek a XXV anis *[s]* obligata, providis Bartholdo et Paulo de Zuchtin[2] in Gdansko, tamquam procuratoribus plenipotentis ⊨eiusdem⊨ Gregorio Zeycz de Gdanczko, sic quod totaliter idem Pyantek CC^{tas} viginti marcas eidem Gregorio, ipsis Bartholdo et Paulo de Zuchtin pro dicto debito satisfecit et solvit.

137. [a] *Reszta tego zapisu (ok. dwóch wierszy) na s. 17 uległa zniszczeniu.*

138. [a] *Brak około dwóch słów z powodu uszkodzenia górnego brzegu karty.* [b] *Brak jednego słowa z powodu uszkodzenia brzegu karty.* [c] *Odczyt niepewny ze względu na zniszczenie brzegu karty.*

138. [1] *Jan ze Szczekocin i Wojciechowa h. Odrowąż, podkomorzy lubelski w l. 1436-1439, następnie w l. 1439-1462 stolnik sandomierski i starosta lubelski, zm. przed 26 IV 1462 r. (Urzędnicy małopolscy XII-XV wieku. Spisy. Oprac. J. Kurtyka, T. Nowakowski, F. Sikora, A. Sochacka, P. K. Wojciechowski, B. Wyrozumska, red. A. Gąsiorowski, Wrocław [itd.] 1990, nr 560, 951, 1320).* [2] *Zuchtyn lub Suchtyn, miejscowość być może tożsama z Żukczynem, wsią w gminie Pruszcz Gdański.*

139. *s. 17*

Stanisław Szczuka przedstawił (do wykupu) szatę z kapturem za półtora grzywny i cztery grosze, (jako zastaw) kuśnierza Bartosza (por. nr 136).

Stanislaus Sczuka exhibuit tunicam et capucium, ut supra, in 1½ marcis et IIII^{or} grossis Barthossi pellificis iudicio secundo.

140. *s. 17*

Grzegorz Goźdź ustanowił swoim pełnomocnikiem woźnego sądowego Jana (w sprawie) przeciw Fiolowiczowi.

Gregorius Gosdz astitit procuratorem Johannem budellum *[s]* plenipotentem contra Phiolowicz.

141. *s. 17*

Jakub Stodolnik przedstawił (do wykupu) ogród Świętosława Sawnicy (jako zastaw) za dwie kopy i sześć i pół grosza (długu).

Jacobus Stondlnik *[s]* exhibuit ortum Swanthoslai Sewnicza in II^{bus} sexagenis cum VI ½ grossis primo iudicio.

142. *s. 17*

Piotr Siestrzeniec oświadczył, że Stanisław Krusz pisarz grodzki winien jest Agnieszce Ochmanównie sześć grzywien, które ów od niego (tj. Siestrzeńca?) otrzymał.

Veniens Petrus Sziestrzenecz recognovit, quod dominus Stanislaus Krusz notarius castrensis[1] debet VI marcas domine Agneti Ochmanowna, quas ipse realiter ab ipso percepit.

142. [1] *Stanisław Krusz jako pisarz grodzki lubelski notowany był w l. 1462-1468 (SHG, s. 129; APL, KzL 5 k. 302; por. też nr 585), pleban w Jaroszynie w 1471 r. (por. nr 1050 i 1051).*

143. *s. 17-18*

Świadkowie zeznali, że Grzegorz Goźdź rajca lubelski kupił kamienicę, w której teraz mieszka, od legalnych dziedziców, a Apoloniusz Fiolowicz, mieszkając w Lublinie jako pełnoletni i rozumny, przez cztery lata tej transakcji nie sprzeciwił się.

Venientes providi Mathias Belziczky, Stanislaus Kielbassa, Nicolaus sartor, Mathis *[s]* carnifex, Lorek Loykowicz, Mathias Piskorzek, Johannes Pyontek, Johannes Cziaszny braseator, tamquam testes coram bannito iudicio pro parte honesti Gregorii Goszdz consulis Lublinensis contra Appolonium Phiolowicz inducti, qui demum paruilis *[s]* habentes sub [consciencieque[a]] eorum, testaverunt et recognoverunt, quomodo dominus Gregorius Gosdz prefatus domum sive lapideam, in qua nunc habitat, emit realiter et cum effectu ab heredibus legittimis et veris eiusdem domum, quam et realiter eisdem exolvit *[s. 18]* [[b]] et in tutorem in libro ba[nito[c]] inscriptum nomine dictorum [[d]] eum resignata est domino Gregorio Gosdz, quamque annum et diem, et iterum secundum annum et diem, et tercium annum et diem, et quartum annum et diem, et conscriptionem per tantos annos a resignacionis usque ad hactenus pacifice in [posessione[e]] sua ex [[e]] resignacionem tenuit et possedit. Et ipse Appolonius in tribus annis perp[[c]] pariter cum quo testes commederunt et biberunt in Lublin, et si aliquis de civitate recessit causa ciuscumque [[e]] per postea cito revenit ┣ne quibus┫ existens in bona sua racione et etate, et tali resignacionis non contradixit.

144. *s. 18*

Anna żona rajcy Marka upoważniła go do występowania przed sądem w sprawie przeciw kowalowi Marcinowi Brokartowi.

Veniens honesta Anna conthoralis domini Marci consulis intercessit virum suum, agere volens cum Martino fabro dicto Brokarth, quam actor admisit ad agendum.

145. *s. 18*

Jan (syn?) Mikołaja Czarnego zwrócił swojej siostrze Barbarze ogród, który za pieniądze tej siostry uzyskał sądownie od Mikołaja Łysego.

143. [a] *Odczyt niepewny z powodu niedbałego pisma.* [b] *Brak około 2-3 wersów z powodu uszkodzenia górnego brzegu karty.* [c] *Brak dalszej części słowa z powodu zniszczenia brzegu karty.* [d] *Brak jednego słowa z powodu zniszczenia brzegu karty.* [e] *Nie odczytano jednego wyrazu.*

Veniens Johannes Nicolai Nigri coram bannito iudicio recognovit, quod ortum, quem super Nicolao Lisszy lucratus est, illium pecuniis sororis sue rehabuit et obtinuit ipso iure, quem similiter viceversa eidem sorori sue Barbare restituit et resignavit.

XXIV. *s. 18* Iudicium bannitum hospitale et extra vagans feria tercia post Egidii *(3 września 1465 r.)*

146. *s. 18-19*

Marcin Masło odwołał przed sądem wszelkie obraźliwe i fałszywe słowa przeciwko rajcy Janowi Gambali, które wypowiadał w gniewie, godzące w jego honor, i oświadczył, że rajca jest człowiekiem uczciwym i prawym.

Veniens Martinus Maslo coram bannito iudicio in causa, que inter ipsum et providum Johannem Gambala consulem vertitur occasione guerrarum et malorum verbarum audita [pro personam[a]] ipsius domini Gambala, respondit, quod verba rancosa et vitiosa, si que contra honorem ipsius locutus est, illa se dixisse, dixit ex ├molestarius┤ molesta concurecioni *[s]* et ira, que omnia revocat tamquam nulla et invalida, et allegans de honore eius *[s. 19]* [[b]] Quorum de[..[c]]ctio dum [... Gam[d]]bala consule nihil mali [[d]] sinistri *[?]*, quod esset contrarium ho[norem] sua, fiat, sed virum omnino bonum et honestum, tamquam se denuo et bono, et honesto proboque homine.

XXV. *s. 19* Iudicium bannitum etc. feria quarta post Nativitatis Marie etc. LXV^to^ *(11 września 1465 r.)*

147. *s. 19*

Jakub Stodolnik przedstawił (do wykupu) ogród Sawnicy (jako zastaw?) za dwie kopy i sześć i pół groszy (por. nr 141)

├Jacobus Stodolnik exhibuit iudicio secundo ortum Sewncza *[s]*, ut supra, in II^bus^ sexagenis et VI ½ grossis.┤

148. *s. 19*

Anna żona Marka uczyniła Grzegorza Fiola swoim pełnomocnikiem we wszystkich sprawach.

146. [a] *Odczyt niepewny z powodu nietypowego skrótu.* [b] *Zniszczony górny brzeg karty mógł zawierać 1-2 wiersze zapiski.* [c] *Brak kilku liter z powodu zniszczenia karty.* [d] *Brak 2-3 słów z powodu zniszczenia karty.*

Anna conthoralis domini Marci consulis constit procuratorem plenipotentem Gregorium Phiol ad agendum in omnibus suis causas.

149. *s. 19*

Arbitrzy zeznali, że ułożyli ugodę w sprawie o prawo bliższości do kamienicy niegdyś Nebaka między Grzegorzem Goździem rajcą lubelskim a Apoloniuszem synem Urszuli córki Anny Pietrasiowej, żony Grzegorza Fiola. Fiol jako pełnomocnik Apoloniusza i w imieniu żony oraz ich dzieci, przyjął rezygnację Grzegorza Goździa i jego potomstwa z prawa bliższości, a Urszula wraz z potomstwem zeznała, że uzyskała zadośćuczynienie za działy po dziadkach i rodzicach.

Venientes providi Martinus Quanta, Johannes Gambala consules de Lublin tamquam arbitri coram bannito iudicio recognoverunt, quod in causa, que vertebatur inter providum Gregorium Gosdz et Appollonium filium Ursule consortis Gregori Phiol et ipsum Phiol, tamquam procuratorem ipsius Appolonium plenipotentem, occasione propinquitatis domus lapidee olim Nebakow, talem inter ipsias partes fecisse concordiam, quam ipse Gregorius Gosdz et Gregorius Phiol tamquam plenipotens ratam habent, quomodo ipse Gregorius Phiol nomine uxoris sue et puerorum ipsius uxoris sue et sui eundem dominum Gregorium Gosdz et suos posteros legittimos in ewm de eam huius propinquitatis domus predicte remittit et dimittit, recognoscens personaliter stansque eadem Ursula uxor sua et ipse Phiol nomine filiorum suorum, quod satisfactum est eisdem occasioni resignacionis dicte domus sive lapidea et habentes ratam et gratam eundem resignacionem in et super dictam lapideam factam [sibi domino] Gregorio Gosdz, in quam ipsa Ursula et Gregorius Phiol, tamquam procurator plenipotens puerorum suorum, penitus et sana mente consenserunt, quarum illa Ursula filia Anne Pyetrossowe, que recognovit animo maturo <ex superhabendam[a]>, quia satisfactum est pro sortis suis tam avi et ave, quam patris et matris sue ipsius Anne Pyotrzossowe.

150. *s. 20*

(Zapis w znacznym stopniu zniszczony). NN sprzedał (?) połowę domu Jakubowi rzeźnikowi.

[a] iudico [b] medietatem domum suam, quam [c] Jacobo carnificis eidem Jacobo in [c] proprietatem ⊢ad ista⊣ iuris et dominium.

149. [a] *Tekst zapisany poniżej całej zapiski. Miejsce wstawienia zostało oznaczone znakiem #.*
150. [a] *Brak około 2-3 wersów z powodu zniszczenia górnego brzegu karty.* [b] *Brak około dwóch słów z powodu zniszczenia brzegu karty.* [c] *Brak jednego słowa z powodu zniszczenia brzegu karty.*

151. *s. 20*

Mikołaj Wybiegany wykazał swoją niewinność w sprawie o suknię (z oskarżenia) Wacława (por. nr 137).

Nicolaus Wibiegany iustificavit se de culpa [occasione tunice] contra Wenceslaum ipso iure et ius omnimodum tamquam innocentem et probum hominem iustificatum admisit.

152. *s. 20*

Martinus Burkat ustanowił Marcina Kudlka (pełnomocnikiem) w swoich sprawach.

Martinus Burkath astitit in suis causis Martinum Cudlek.

153. *s. 20*

Stanisław Szczuka po raz trzeci przedstawił (do wykupu) suknię, (zastaw) Bartosza kuśnierza (por. nr 136, 139).

Stanislaus Sczuka exhibuit tunicam, ut supra, iudicio tercio Barthossi pellificis.

154. *s. 20*

Maciej pełnomocnik wójta lubelskiego ma w jego imieniu (przekazać) Wawrzyńcowi Lojkowiczowi ogród z domkiem położony za miastem, naprzeciw rzeki, obok postrzygacza sukna, w celu jego odnowienia, za czynsz roczny w wysokości florena. Jeśli (dotychczasowi jego) właściciele zechcą go odzyskać, wówczas mają zapłacić wójtowi zaległy od wielu lat czynsz, a naprawiony dom najpierw oddać Wawrzyńcowi.

Mathias procurator advocati Lublinensis debet nomine advocati pretacti ortum cum domiculam extra civitatem, ex opposito fluvium, penes pannirasorem iacentem, ad edificandum, revirendum in et super censum unum florenis annuatim sibi advocato, aut procuratori suo, ita tamen, quod si heredes eiusdem aree eandem vellent rehabere, extunc censum retentis *[s]* a multis annis advocato prefato, et domum emendam habent reponere prius provido Laurencio Loykovicz.

155. *s. 20*

Postanowiono (wystąpić) o pouczenie prawne, czy prawo nakazuje Elżbiecie Gembalinie wpisać do księgi sądu ławniczego jej pozew i zeznanie uczynione przez Jana Neideke przeciwko jej synowi Filowi.

Sententiatum est pro ortilegio, quod ius decrevit inscripcionem, seu ad librum banniti iudicii domine Elizabeth Gambaline in et super revocacionem[a] et recogniconem per eam contra Phile filium suum factis Johannem Neideke.

156. *s. 20-21*

Elżbieta żona Jana Gambali zeznała, że nie oddała temuż Gambali żadnych pieniędzy, jakie wcześniej za radą złych ludzi zobowiązała się mu dać, a które po śmierci jej (poprzedniego) męża Jana Neideke (miały być) odzyskane. Unieważnia uczynione za złą radą zrzeczenie się roszczeń do kamienicy i innych dóbr.

Veniens coram bannito iudicio honesta Elizabeth conthoralis legittima providi Johannis Gambale, non compulsa neque coacta, sana mente et corpore habito sano, consilio amicorum suorum et etc. freto, recognovit benivole et matura deliberacione, quod nullas pecunias marito suo prefato Johanni Gambala rededit, quas se perprius ex seducionem malorum hominum et mali consilii eidem marito suo fassa est dedisse tamquam illas, quas post mortem viri sui Hannusch Neideke <nullas[a]> inventes, necnon etiam nullas pecunias tales ab eodem respetite *[s]* ymmo revocaciones *[s. 21]* [b] Resignacionum per eam [...bo[c]]norum et lapidee sibi viro su[c], quos antea fecit, illas quos va[c] et seductionem malii *[s]* consilii mortificat et cassat, volens ratas habere resignaciones presens sibi viro suo in bonis suis per eam factas.

XXVI. *s. 21* **Iudicium bannitum etc. feria quarta post Mathei Evangeliste anno etc. LXV** *(25 września 1465 r.).*

157. *s. 21*

Jakub Stodolnik po raz trzeci przedłożył (do wykupu) ogród Sawnicy (por. nr 141, 147).

Jacobus Stodolnik exposuit iudicio tercio ortum Sewnicza[a], ut supra.

155. [a] *Możliwa inna lekcja:* renovacionem.
156. [a] *Słowo dopisane na marginesie zapiski. Miejsce wstawienia oznaczono znakiem* ". [b] *Brak ok. 2-3 wierszy z powodu zniszczenia górnego brzegu karty.* [c] *Brak 1-2 słów z powodu zniszczenia górnego brzegu karty.*
157. [a] *Odczyt niepewny z powodu niestarannego pisma.*

158. *s. 21*

Sąd przysądził prawo bliższości do ogrodu poza miastem, położonego między Handzelem a Frelichową, Annie córce Grzanczyny (w sporze) z Janem Baskartem.

Ius adiudicavit propinquitatem ortus extra civitatem inter Hanzel et Frelichowe iacentem, Anne filie Grzanczine in et super Johanem Baskarth.

159. *s. 21*

Anna (córka) Grzanczyny oświadczyła, że na mocy nowej ugody pasierb Mikołaj Szczurek zadośćuczynił jej z przynależnego jej prawa bliższości do ogrodu Jana Baskarta, (wypłacając) 20 grzywien, a ona przekazała mu ten ogród.

Anna Grzanczine coram bannito iudicio veniens cum arbitris suis Stanislao Pirzchala, Johanne Wiganth, Albertus de Allen[1] recognoverunt, quod Nicolaus Sczurek novem concordie satisfecit eidem Anne pro hereditate dicti ortus, quem propinquitate in et super Johannem Baskarth acessit, in XX marcis, quem ortum iure suo, quod in eodem habet, eidem Nicolao privigni realiter resignavit et dedit.

160. *s. 21*

Jan Wigant pogodził Pepczę i Dziadową w sprawie ćwierci ojcowizny (?).

Pepcza et Dzadowa concordati sunt per Johanem Wiganth occasione cwarthky patris *[?]*, ita quod silencium inter se habere debent ex concordia.

161. *s. 21*

Stanisław Szczuka po raz czwarty przedłożył (do wykupu) nietknięte suknie kuśnierza Bartosza (por. nr 136, 139, 153).

Stanislaus Sczuka exposuit tunicam Barthossii pellificis intactas, iudicio quarto.

159. [1] *Allen, miejscowość niezidentyfikowana.*

162. *s. 21*

Stanisław Byla poręczyciel Macieja z Bronowic na mocy wyroku sądowego ma stawić tegoż w sprawie, jaką ma z Mikołajem Szczurkiem.

Stanislaus Byla, tamquam fideiussor Mathie procuratori de Brunovicze[1], ex decreto iudicii primi debet statuere eundem Nicolao Sczurek.

163. *s. 21*

Jan (Kra)kownik i Mikołaj Iłża zeznali, że byli świadkami sprzedaży ogrodu, który od Wita nabył zmarły woźnica Filip. Strona przeciwna złożyła pamiętne[1], ponieważ transakcja odbyła się w siedzibie cechu prasołów, a nie przed sądem ławniczym.

Venientes providi Johannes [Cra[a]]cownik et Nicolaus Ilrza, tamquam marcipotores, recognoverunt coram bannito iudicio, quod interfuerunt fori dum et quam olim Philipus vector emit ortum olim aput Vittum et hec factum est in fraternitate saliscussorum. Pars adversa stando posuit memoriale in hoc verbo dicens: Domine advocate! Ego pono memoriale, quod ipsi testes asseruerunt in fraternitate contractum saliscussorum, et non in iudicio bannito.

164. *s. 22*

Piech zeznał, że dał zmarłemu woźnicy Filipowi wwiązanie do ogrodu kupionego od Wita prawdziwego dziedzica, według potwierdzenia plebana. Strona przeciwna złożyła pamiętne, gdyż nie było to potwierdzone przez sąd ławniczy (por. 175).

[[a]]cas Pyech recognovit in v[[a]], quia dedit intromissonem in [ortu[a]]m Philipo vectore dive memorie, quem emit aput Vittum, auctoritate domini pl(e)bani veri heredis. Pars aduersa memoriale possuit in hoc verbo: quomodo auctoritate pl(e)bani, et non iuris banniti iudicii.

162. [1] *Bronowice, obecnie dzielnica Lublina; w l. 1342-1504 własność wójta lubelskiego (Osady zaginione, s. 35).*
163. [a] *Odczyt niepewny.*
163. [1] *Pamiętne – opłata dla sędziego lub sądu zobowiązująca do pamiętania treści wyroku, zeznania lub wciągnięcia ich do akt Słownik polszczyzny XVI wieku [dalej cyt. Sł. XVI], t. XXIII, red. M. R. Mayenowa, Wrocław [ibd.] 1995, s.75-76.*
164. [a] *Brak jednego lub dwóch słów z powodu zniszczenia brzegu karty.*

165. *s. 22*

Świadkowie: rzeźnik Franek, kołodziej Maciej i wytwórca łuków Mikołaj zeznali przed sądem, że Katarzyna żona zmarłego Wita była siostrą matki Marcina Burkarta, a więc jego ciotką. Ogród, który trzyma Anna żona Marka był własnością tej Katarzyny; ojciec Anny dzierżył ten ogród i ona sama po jego śmierci trzyma tę nieruchomość jako zastaw.

Franek carnifex, Mathis colodze *[s]*, Nicolaus arcufex, tamquam testes in causa propinquitatis sanguinis pro parte Martini Barkarth, coram bannito iudicio bannito *[ss]* recognoverunt, quomodo Katherina uxor olim Vitti fuit germana soror matri Martini inducentis et sibi Martino Brukarth amita germana, et ortus, quem modo domina Anna Marci uxor tenet, fuit ipsius Katherine proprius, ⊢quaumquam⊣ quem ortum ipse pater domine Anne et similiter ipsa demum domina Anna post mortem patris tenet et tenuit modo obligatorio.

166. *s. 22*

Jan Trzęsitoboła darował sześć swoich ogrodów położonych poza miastem, ołtarzowi św. Piotra i Pawła w kościele parafialnym św. Michała w Lublinie, i jego lektorowi, nowemu księdzu Mikołajowi Klaudo. Cztery z tych ogrodów są wolne (od zobowiązań), a z dwóch płacony jest czynsz w wysokości pół grzywny Piotrowi Siestrzeńcowi. Po śmierci Trzęsitoboły jego potomkowie będą mogli wykupić te nieruchomości za 60 grzywien, które mają złożyć w ratuszu, a rajcy winni dawać czynsz od tej sumy na wspomniany ołtarz. Darczyńca do końca jego życia rezerwuje dla siebie połowę plonów z owych ogrodów.

⊢Johannes Thienszithobola, veniens coram bannito iudicio, sanus mente et corpore, sex ortos suos, iacentes extra civitatem, inter quos IIII^{or} sunt liberi et de duobus dat censum mediam marcam domino Petro Sziestrzenyecz, dedit, donavit cum totali proprietate et dominio ad altare sancti Petri et Pauli Apostolorum in ecclesia sancti Michaelis parrochiali situm et eiusdem lectori domino Nicolao Claudo presbitero moderno, quas in ewm resignat. Et casu quo post mortem suam aliquis ex propinquitate et filiorum suorum easdem vellet iure propinquitatis rehabere, extunc eosdem admisit iure tali, quod idem propinquus, aut filius, aut filia sua, perprius reponent sexaginta marcas latorum grossorum in vim reemptionis eorundem. Quos LX^{ta} marcas latorum grossorum assignat et dat ad dictum altare Petri et Pauli, dans et volens, ut pecunie predicte dantes in manus consulum Lublinensium ad pretorium, de quidem census ad dictum altare ipsi consules leteri *[s]* dabitur. Et interim idem resignans reservat pro se ad tempora vite sue medies frutetus *[s]* eorundem ortorum.⊣

167. *s. 22*

Świadkowie zeznali przed sądem, że Katarzyna żona zmarłego Wita była siostrą matki Marcina i jego ciotką. Ogród, który trzyma pan Marek, należał do dziedzictwa Katarzyny, zaś ojciec Anny Markowej, a po jego śmierci ona sama, trzyma go tytułem zastawu.

Franek carnifex, Mathias colodze *[s]*, Nikel arcufex recognoverunt, quomodo Katherina olim Vitti uxor fuit germana soror matris Martini inducentis et sibi amita germana, et ortum, quem tenet dominus Marcus, fuit ipsius proprius, quem pater ipsius Anne Marci, et ipsa expost post mortem patris, tenet modo obligatorio.

XXVII. *s. 23* **Iudicium bannitum etc. feria quarta [...[a]]sa anno etc. LXV^to.**
(między 25 września a 23 października 1465 r.[1]).

168. *s. 23*

Jakub Stodolnik po raz czwarty przedłożył (do wykupu) zastaw ogrodu za dwie kopy i sześć i pół groszy (przez Świętosława – por. nr 141, 147, 157).

Jacobus Stodolnik exhibuit ortum [a] iudicio quarto in II^bus sexagenis et VI½ grossis.

169. *s. 23*

Maciej Zdunek w oparciu o pouczenie prawne odstąpił od sprawy wytoczonej przez Agnieszkę Ochmanową o parcelę przekazaną przez niego staroście lubelskiemu, z racji pierwotnego wystąpienia starosty przeciw owej Ochmankowej, jako głównego powoda w sprawie.

Mathias Sdunek ex decreto ortilegii dimittit de causa mota per Agnetam Ochmanowa ocasione aree resignate per eundem domino capitaneo Lublinensi per intercesionem principalis capitaneis contra eandem Ochmankowa, qui se principalem posuit actorem ad causam.

170. *s. 23-24*

Arbitrzy zeznali, że uczyniono ugodę między Janem Gambalą i jego żoną Elżbietą z jednej strony oraz będącymi w wieku sprawnym Janem i Stefanem – synami Elżbiety, a pasierbami Gambali. Elżbieta wraz z mężem odstąpiła swoim synom trzy części dziedzictwa, które dzierżawiła po śmierci

XXVII. [a] *Brak około 2 słów z powodu zniszczenia brzegu kart.*
XXVII. [1] *Datowanie na podstawie datacji zapisek XXVI i XXVIII.*
168. [a] *Brak jednego słowa z powodu zniszczenia brzegu karty.*

synów swojej (zmarłej) córki Katarzyny. Bracia stawili się przed sądem i uwolnili Jana Gambalę i matkę od roszczeń dotyczących pieniędzy po ich ojcu i innych korzyści. Stefan młodszy brat Jana Neideke uznał za ważny zapis 60 grzywien na uwolnienie kamienicy, gdzie obecnie mieszka ich matka, uczyniony synom Elżbiety przez Jana Gambalę, położonej między Janem Tobołką a kamienicą wójtowską przy rynku.

Venientes circumspecti Johannes Thobolka, Martinus Quanta consules nominibus suorum et aliorum omnium consulum coram bannito iudicio, tamquam arbitri recognoverunt, quomodo partes infrascriptas, videlicet dominum Johannem Gambala consulem et Elizabeth conthoralem ipsius ex una et Johannem, Stephanum fratres germanos etatem habentes, filios eiusdem domine Elizabeth, tali concordaverunt, quomodo ipsa domina Elizabeth mater dictorum filiorum, unacum dicto Johanne Gambala marito suo, vitrico dictorum filiorum, condescendit dictis filiis suis tres sortes, que in simul sunt post mortem filiorum et filie sue Katherine ipso iure arendavit et dedit eisdem in ewm. Nolentes easdem pro predictis tribus sortis meritum vexare, et incontinenti ex adverso ibidem coram bannito iudicio stantes dicti Johannes et Stephanus germani etatem habentes dimisserunt dictum dominum Johannem vitricum ipsorum et matrem ipsorum ex causa mota occasione pecuniarum paternalium et aliorum quarumcumque inventarum et interesse tamquam sibi domino Johanni vitrico ipsorum per matrem ipsorum datarum et datum, mortificantes eandem in ewm. Quia consencientes et ex superhabundanti dictus Stephanus etatem habens, tamquam minor frater dicti Johannis Neideke, in emancipacionem domus lapidee maternalis, per dictum dominum Johannem Gambala vitricum ipsorum ipsis pueris Elizabeth in XL[ta] marcis factam, habens eandem ratam et gratam iuxta priorem inscripcionem, quod non deberent dolore cedere de bonis maternalibus lapidee, in qua nunc morantur mater ipsorum, que iacet inter Johannis Thobolka et advocati lapideas in circulo *[s. 24]* [[a]]in trium parcium fuit sorcu[[b]]impensam, quarum ipse dominus [Johannes[c]] Gambala addidit ipsis XL[ta] [marc]as et iam mortificans omnes inscripciones et causas motas et volens amicabiliter ad invicem vivere.

171. *s. 24*

Świąszkowej przysądzono dwa floreny od Madeja, który nie stawił się w sądzie.

Swanskowa iure acquisivit duos florenis in et super Madey ex ea, quod non stetit iuris Madey, iuxta quod se obligavit parare.

---

170. [a] *Brak około 2 słów z powodu zniszczenia* górnego brzegu karty. [b] *Brak około jednego lub dwóch słów z powodu zniszczenia brzegu karty.* [c] *Brak jednego słowa, prawdopodobnie imienia* Johannes.

XXVIII. *s. 24* **Iudicium etc. feria quarta post Undecim Milia Virginis anno etc. LXV^to^** *(23 października 1465 r.).*

172. *s. 24*

Stefan syn Elżbiety wdowy po Neideke, zrezygnował z opieki starszego brata Jana, i wraz z dobrami swymi oddał się pod opiekę matki Elżbiety, (obecnie) żony Jana Gambali.

Stephanus filius domine Elizabeth olim consortis Neideke coram bannito iudicio stans, habens annos etatis sue ex decreto banniti iudicii, excepit se de tutoria Johannis fratris sui senioris unacum bonis suis, dans se penitus in tutelam matris sue prefate domine Elizabeth consortis Johannis Gambala.

173 *s. 24*

Jan Piszczykur wyrzekł się wszystkich swoich dóbr (zastawionych) za dług u Andrzeja Wysoka, który obecny w sądzie się na to zgodził.

Johannes Pisczikur coram bannito iudicio stans adixit alias p r z i p o w i e d z a l s e ad omnia et singula bona mobilia et immobilia in debito suo in et super Andree Wissok presentis et iudicio bannito astantis, qui in eandem consensit et emolegavit *[s]*.

174. *s. 24*

Jan syn Elżbiety wdowy po zmarłym Neideke zezwolił, aby jego młodszy brat Stefan przejął należną mu część dóbr, nad którymi Jan sprawował dotąd opiekę.

Johannes filius Elizabeth olim Nendeke *[s]* coram bannito admisit in bona sortita, tamquam in sortem suam, Stephanum fratrem ipsius iuniorem etatem habentem, que ipse Johannes, tamquam tutor ipsius fratris iunioris, in hactenus tenuit, remittens iam sibi et aliquem in tutorem sui et bonorum suorum, accepiat eadem bona sua ad habendum, tenendum, regendum, possidendum et in usus suos convertendum.

175. *s. 24*

Rajcy Piotr Siestrzeniec i Jakub Kreidlar zeznali, że czynsz z ogrodów położonych poza miastem, między którymi położony jest ogród rajcy Marka, od 14 lub więcej lat nie jest pobierany, i że nie słyszeli o ich sprzedaży przed sądem miejskim. Ogrody te były w rękach ziemian i duchownych. Siedmiu świadków rajcy Marka zeznało przeciw (oskarżeniom?) Burkarta, że wiedzą, że woźnica

Filip ojciec Anny żony tegoż Marka, kupił ogród przed 32 laty od Wita i zań zapłacił. Jeden ze świadków – Wojciech Piech – był wówczas sługą plebana lubelskiego Marcina, dziedzica tego ogrodu, i w jego imieniu uprowadził Filipa do tej nieruchomości, a ten użytkował ją do swojej śmierci. Świadkowie nie słyszeli, aby to uprowadzenie nastąpiło przed prawem miejskim, ale przed sądem ziemskim lub kościelnym. Fiol pełnomocnik pani Markowej oświadczył przed wójtem, że w ten sposób dowiedzione zostało prawo do ogrodu. Podważyła to strona pozywająca ze względu na brak jakichkolwiek dokumentów potwierdzających transakcję. Powód złożył pieniądze na wykup prawa bliższości do ogrodu.

Venientes providi Petrus Sziestrzenecz consul et Jacobus Creidlar coram bannito iudicio recognoverunt, quod censum ab ortis eorum extra civitatem iacentibus, inter quos ortus domini Marci consulis iacet, levant et percipiunt, a XIIII annis et ultra detentes, quod nunquam audiverunt de resignacionibus ortorum huiusmodi in iure civili, quod huiusmodi orte fuerunt in manibus [terr[a]estrorum et spiritualium. Item Albertus Piech, Petrus Dithko, Nicolaus Wartha *[?]*, Nicolaus Szambek, Johannes o l e o w n i k, Maczek Bilicza, Nicolaus Virzchlep recognoverunt coram bannito iudicio, tamquam testes pro parte domini *[s. 25]* Marci consulis et contra dom[inum…[b]] Burkarth inducti, recognoverunt [[b]] quomodo sciunt, quod ortum, quem dominus [[b]] cum sua consorte Anna modo tenet [[b]], Philipus vector pater domine Anne con[sorti] Marci emit circa Vittum a triginta annis et duabus foro, quem realiter exolvit *[s]*. Et incontinenti dictus Albertus Piech testis solus adiunxit, que ipse tunc temporis servuit circa dominum Martinum plebanum in Lublin, qui fuit heres orti eiusdem. Qui testis nomine plebani, tamquam heredis, dedit intromissionem in eundem ortum dicto Philipo, qui Philipus eundem ortum tenuit usque ad mortem pacifice, et subnixerunt testes, quod nunquam audiverunt, quod a quolibet huiusmodi orti in iure civilis resignarentur, scilicet in iure terrestri aut spirituali. Post cuius induccionis testium procurator Phiol domine Markowe, stans coram bannito iudicio cum legittima iudicii dixit: Domine advocate! Ex quo Deo et iusticia dominus meus docuit testibus forum vendicionem, empcionem et solucionem in et super orto, de quo causa agitur, quos testes pro iure, privilegiis, consvetudinibus hoc querit in iure: an iam debet eundem ortum pacifice tenere, prout ab antiquis tenuit, et maxime ex eo cum idem actor tenuit annum et diem usque ad triginta duos annos, existens sub uno iure personaliter, et ipso actor per amplius tenere, vel contra iuris est. Ex adverso stans actor dixit: Domine advocate! Honore testes, prout dec[ernen[c]]t bonos homines, sed nihilomninus non admitto se ad eorum testium, sed teneo se circa ortilegium verum et cum ipse reus privilegiis aliquem, aut litteris resignacionis orti huiusmodi iuxta ortilegium verum proprietatem orti non docuit. Hic iam ego pono pecunias meas, exemens proprietatem orti et quero an non propinquior sum obtinere propinquitate sanguinis ortum prefatum, quem ipso reus me

175. [a] *Nie odczytano pierwszych kilku liter słowa.* [b] *Brak jednego słowa z powodu zniszczenia górnego brzegu karty.* [c] *Odczyt niepewny.* [d] *Jedno słowo zamazane.*

evadere testibus, et domine advocate peteo *[s]*, quod queratis ⊢ᵈ⊣ a testibus an sciunt pro quo, vel quantis ortus emptus est. Qui ad requisicioni advocati et iuris dixerunt, quod nescimus pro quo, aut quantis emptus est. Super quo ipse actor memoriale posuit, quod iudicium admisit et percepit.

XXIX. *s. 26* **[Iudicium bannitum[a]] etc. feria quarta ipso die Leonardi [anno] etc. LX quinto (***6 listopada 1465 r.***).**

176. *s. 26*

Sąd orzekł, że skoro Apoloniusz nie stawił się czterokrotnie w sprawie z Grzegorzem Goździem o kamienicę, ten ostatni ją uzyskał. Fiol, pełnomocnik Apoloniusza, wnosił, że się w tej sprawie wykupił (do innego sądu?) nic ponadto nie chcąc czynić.

[Iu]s decrevit pro iure et lucro domino Gregorio Gosdz in causa, que [verte[a]]batur inter ipsum Gregorium Gosdz ex una et inter Appollonium et Phiol, tamquam procuratorem ipsius occasione lapidee, in qua nunc idem Gosdz commoratur. Ita quod idem dominus Gregorius Gosdz stetit [secundum[a]] formam iuris primum, secundum et tercium terminos, et iam in quarto iam sentenciatus est pro casu et perdicioni idem Appollonius contra domini Gosdzii *[s]* tamquam ille, qui in prefatis minime comparuit. Et ipsius procurator dictus Phiol coram dicto bannito iudicio in quarto et antea solempniter protestatus est, quod se de causa huiusmodi exemerit et exemerat nihil volens facere peramplius in causa procuracionis huiusmodi. Quare ius prefatum decrevit dicto domino Gosdz causam huiusmodi pro lucro et sibi exadverso Apolonio silencium perpetuum de super impede *[s]* imponendo.

177. *s. 26*

Zygmunt z Turobina ustanowił Grzegorza Fiola pełnomocnikiem w sprawie zmarłego Jakuba Tuna z Turobina.

Sigismundus de Thurobin[1] constituit plenipotentem Gregorium Phiol racione causam olim Jacobi Thun de Thurobin ad agendum, ut in forma.

XXIX. [a] *Brak około dwóch słów z powodu uszkodzenia brzegu karty.*
176. [a] *Odczyt niepewny z powodu niestarannego pisma.*
177. [1] *Por. nr 32, przyp. 1.*

178. *s. 26*

Sąd pozwolił krawcowi Krzonowi sprzedać szubę, którą uzyskał za swoją zapłatę od Grzegorza Barana.

Ius decrevit Krzon sartori pelliceam vendendum foro sub testimonio, lucratam iure occasione solucioni sui in et super Gregorio Baran.

179. *s. 26*

Bednarz Michał ma złożyć przysięgę w ciągu dwóch tygodni w sprawie z zięciem Janem Dystrege.

Michael doleator iurabit ├iure iurata┤ in duabus septimanis Johanem Dystrege genero.

180. *s. 26*

Michał Dirdol płaci karę za niestawienie przed sądem Stanisława Białego przeciw Janowi Długiemu.

Michael Dirddola luit penam, quia non statuit Stanislaum Album contra Johannem Dlugi, qui Dlugi stetit primum iudicium super Dirdola.

181. *s. 26*

Małgorzata żona Jana Kudzina i Gierka (żona) Andrzeja Wyszka uczyniły swoich mężów pełnomocnikami w sprawie z Katarzyną Żakową, a ci ustanowili pełnomocnikiem Grzegorza Fiola.

Margaretha Johannis Cudzin et Gerca Andreo *[s]* Wissek fecerunt plenipotentem prefatos maritos suos contra dominam Katherinam Zakowa, qui stanti mariti nobilem Gregorium Phiol procuratorem constituerunt ad agendum, ut in forma.

182. *s. 26*

Jan Kudzin rajca lubelski zeznał, że Piotr Toboła, przodek Jana Trzesitoboły, oddał mu pięćdziesiąt grzywien długu zapisanego na narożnej kamienicy.

Veniens coram bannito iudicio Johannes Czhudin consul Lublinensis recognovit, quomodo olim dominus Petrus Thobola predecessor Johannis Trzenszitobolyn solvit sibi et expagavit L^{ta} marcas latorum grossorum sibi debitorum debitorie, <que

inscripte fuerunt in et super domo lapidea aciali[a]>, de quem eundem et posteros suos legittimos quittat.

183. *s. 27*

(Zapis znacznie uszkodzony). Dotyczy uwolnienia Mikołaja (...) z Lublina od wierzytelności w wysokości 11 grzywien, zapisanych w testamencie przez zmarłego Jakuba Tuna z Turobina (na rzecz Nikela?).

[a] Thurobin[1] [b] dimisit Nicola[um ...c] de Lublin de XI marcis deb[iti...c] idem Jacobo Thun, tamquam iam ex[c], quas in testamento suo idem Jacob[us ...d]minavit, iam quittans eundem Nikel [e] suos liberos.

184. s. 27

Kasper przeor zakonu św. Stanisława w Lublinie w imieniu własnym i zgromadzenia, zrzekł się na rzecz rzeźnika Jakuba domu narożnego, położonego między (domem) Świątosława Sawnicy a kościołem św. Stanisława.

Kasper prior conventus sancti Stanislai in Lublin nomine sui et tocius conventus per suum referendarium Johannem Oppoczensky domum ipsorum, iacentem inter Swanthoslaum Sewnicza et ecclesiam sancti Stanislai in Lublin acialem sitam, ita longe, late, cum tali prioprietate et dominio, prout solus eandem habuit, provido Jacobo carnifici et suis successoribus habendum, tenendum, vendendum, ut in suam meliori cum tali facultate faciendi et dimittendi, in ewm resignavit, promittens pro impedimenta ad annum et diem sui legem civitatis.

185. *s. 27*

Michał zięć Falkenborków przekazał Janowi Kudzinowi ogród między ogrodem małego Miklaszka a Pachlugin(y).

Michael gener Falkemborkowe ortum suum inter parvum Miclasek et Pachlugin, ita longe, late, cum tali iure, prout solus tenuit, provido Johanni Chudini et suis successo-

182[a] *Dopisano poniżej zapiski na dolnym brzegu karty.*
183. [a] *Brak około 3 słów z powodu zniszczenia górnego brzegu karty.* [b] *Brakuje 3-4 słów z powodu uszkodzenia brzegu karty.* [c] *Brakuje 1-2 słów z powodu zniszczenia brzegu karty.* [d] *Brakuje kilku końcowych liter i początku kolejnego słowa z powodu zniszczenia brzegu karty.* [e] *Brakuje jednego krótkiego słowa z powodu zniszczenia brzegu karty.*
183. [1] *Por. nr 32, przyp. 1.*

ribus legittimis resignavit habendum, vendendum, ut in sui libitum meliori promittens sui legem civitatis.

186. *s. 27*

Przechna Cholewina zobowiązała się zwrócić 10 groszy Jakubowi z Bystrzejowic do najbliższego święta Obrzezania Pańskiego.

╞Przechna Cholewina obligavit se solvere paratis pecuniis, nullo evadendo pignore, X grossis provido Jacobo de Bestrziowicz[1] ad Circumcisionem Domini proximam *[1 I 1466 r.]*.╡

187. *s. 27*

Marcin Burkart uwolnił od przysięgi Annę Markową i dlatego Anna ma wziąć od niego trzy i pół grzywny za ogród, który kupił jej ojciec Filip; Marcin winien dać wwiązanie (?) w czasie, gdy Anna otrzyma pieniądze.

Sentenciatum est quod cum Martinus Burkarth dimisit dominam Annam Markowa de iuramentis cum suis contestibus de empcionis orti, extunc domina Markowa recipere habet III½ marcas pro dicto orto, quam pater suus Philipius emit, et sibi Martinus *[s]* debet dare intromissionem eo tempore, quo eadem domina percipiat pecunias.

XXX. *s. 27* **Iudicium bannitum etc. feria quarta ipso die sancte Barbare anno etc. LXV** *(4 grudnia 1465 r.)*

188. *s. 27*

(?)eszarius syn kowala zastawił kuśnierzowi Piotrowi za trzy grzywny połowę swojego ogrodu z domkiem i stodołą na dwa lata.

Veniens coram bannito iudicio [a]esharius filius fabri obligavit medium ortum suum cum s t o d o l a et domicula in tribus marcis infra hinc ad duos annos provido Petro pellifici, cum tali proprietate et iuris, dominio, uti solus tenuit.

186.[1] *Bystrzejowice, wieś ok. 16 km SE od Lublina.*
188. [a] *Pierwsza litera niezidentyfikowana.*

189. *s. 27*

Jerzy Pherd stawił się przed sądem po raz drugi (w sprawie) przeciwko Madejowi.

Georgius Phard stetit iudicium secundum contra Madei iudicialiter.

190. *s. 28*

Zapis znacznie uszkodzony. NN (zapewne duchowni) spoza miasta otrzymali pełną spłatę od Jakuba Winiarza, zapisaną na rzecz tego kościoła, (i wpisaną) przez pisarza do innej księgi sądu ławniczego.

[a]o extra Lublin recogn[ovit…b] et finalem solucionem peceperun[t…c]ose Jacobo Wynarzs de pecunia [obli]gatis pro eundem ecclesia, ut notate sibi in libro alio banniti iudicio.

191. *s. 28*

Szymon łaziebnik zgodnie z ugodą uczynioną z Jakubem Winiarzem w sprawie długu, uwalniając zastawy, zobowiązał się zwrócić mu dwie grzywny w tygodniu po Oczyszczeniu NMP (tj. po 2 II 1466 r.)

Veniens coram bannito iudicio Simon balneator ex composicione amicabile inter ipsius et providum Jacobum Wynarz ┼recognovit p┼ occasione debiti sui, in quo certa pignora invadiavit, eadem liberando, obligat se solvere duas marcas communis pecunie paratis pecuniis, nullis evendendo pignoribus, aut iuris auxilio, provido dicto Jacobo Wynarz infra hic ad unam septimanam post Purificacionis proximo venturum *[2 II 1466 r.]*.

192. *s. 28*

Mikołaj Ponikwocki ma zapłacić 12 i pół grzywny i cztery grosze długu Stanisławowi Kruszowi, pisarzowi grodu lubelskiego, w dwóch ratach. Jeśli tego nie uczyni, da w zastaw dwa ogrody z domem.

Nicolaus Poniguoczski coram bannito iudicio recognovit se tenere XII½ <marcas[a]> cum IIII grossis certi mutui debiti Stanislao Crusch notario castri Lublinensis[1], quas

190. [a] *Brak jednego wiersza i około dwóch słów z powodu zniszczenia górnego brzegu karty.* [b] *Brakuje około 4-5 słów z powodu zniszczenia brzegu karty.* [c] *Brak 2-3 słów z powodu uszkodzenia brzegu karty.*
192. [a] *Słowo nadpisane nad wierszem. Miejsce wstawienia oznaczone znakiem //.* [b] *Słowo prawie nieczytelne.*
192. [1] *Por. nr 142, przyp. 1.*

se solvere medietatem ad Pasce *[6 IV 1466 r.]* et residuum ad Bartholomeum *[24 VIII 1466 r.]* festa proximo se sequencia obligavit. Et casu quo non solveret, extunc debet sibi dare intromissionem in duobus ortis et domum cum tali proprietate [iuris[b]] ad habendum, tenendum, uti solus tenuit, et eundem Stanislaum Crusch evincere et intercedere pro censu eorundem ortis et domus.

XXXI. *s. 28* **Iudicium etc. feria quarta ante Thome Apostoli anno etc. LX quinto** *(18 grudnia 1465 r.).*

XXXII. *s. 28* **Sequitur annus Natalis Domini millesimo CCCC^mo^ LX^mo^ sexto.**

Iudicium bannitum etc. exhibitum etc. feria quarta proxima post Trium Regum anno quo supra LXVI^to^ *(8 stycznia 1466 r.).*

193. *s. 28*

Łaziebnik Szymon sprzedał stolarzowi (albo mierniczemu?) Piotrowi Pieczowi przez swego pełnomocnika Jana woźnego miasta Lublina dom położony między (domami) Hanusza Minczarka (?) i czapnika Wojciecha Tryksa za 46 grzywien.

Simon balneator cum consensu uxori puerorum suo iudicio bannito personaliter astanciam per suum refe[re]ndarium Johanem budellum civitatis Lublinensis, domum ipsius inter Hanus Minczarek *[?[a]]* ex una et pileatorem Albertum Trix iacentem, cum tali proprietate, iuris, ita longe, late, prout solus eandem in hactenus tenuit, tertio[b] vendicionis pro XL^ta^ sex marcis provido Petro Pyecz alias mensuri *[s]* et suis legittimis successoribus habendum, tenendum, vendendum, arendandum ut in [c] meliori in ewm resignavit, promittens suum ius civitatis pro impetitionis et legem.

194. *s. 28*

Wacław Sobek przyrzekł Piotrowi Skorupie dwie przysięgi (dwóch osób?) w sprawie o zniesławienie.

Venceslaus Szobek iurabit duo iuramenta Petro Sczerupa in duabus septimanis pro verbis diffamatoriis.

193. [a] *Lekcja niepewna z powodu niestarannego zapisu.* [b] *Lekcja niepewna, może*: titulo. [c] *Słowo nieczytelne.*

195. *s. 29*

Olejownik Jan sprzedał Mikołajowi kuśnierzowi dom położony między (domami) Mikuli i piwowara, zastrzegając spłatę reszty należności: dwóch grzywien na Zielone Świątki i trzech grzywien na św. Michała. Jeśli nie zapłaci, utraci zadatek, a dom wróci do Jana.

[Johanne[a]]s o l e [o w n i k] per se ipsum co[ram...[a]] suam inter Mikulii et brazeatoris [[a]] cum tali iuris, dominio, ita longe, prout [[a]] eandem tenuit, provido Nicolao pelli[fici et suis] legittimis successoribus habendum, vendendum, utifru[endum], prout sibi melius videbantur expedire, resignavit, tali condicione addita, quod in solucionem residui eidem Johanni pellificis duas marcas ⊢et iterum tres⊣ ad Pentecostes *[25 V]*, et iterum tres ad Michaelis festa proxime *[29 IX]* se sequencia solvere habet sub perdicionem dacionis pecuniarum predictarum. Quod si non solverit pro ratis, extunc z a d a t h e k pecuniarum predictarum perdet idem Nicolaus pellifex et domus reddere debet ad ipsum Johannem o l e o w n i k.

196. *s. 29*

Na mocy wyroku sądu Elżbieta żona Jana Gambali, jako opiekunka młodszego syna Stefana, ma otrzymać połowę dochodów z dóbr tego Stefana, pozostającego w niedziale ze swoim starszym bratem Janem, w dwóch ratach: na Wielkanoc i na św. Michała. Podział tego majątku pozostanie zaskarżony aż do przybycia Stefana.

Sententiatum est pro iure, quod domina Elizabeth consors domini Johannis Gambala, tamquam tutrix Stephani filii sui minoris, qui se dedit in tutoriam suam, habet vigore tutorie medios fructus, census et proventus de bonis ipsius Stephani, que habent indivisa cum fratre suo Johanne seniore in civitate Lublin, realiter poterit et de iure recipere ad Pasce *[6 IV]*, si que erunt, et residuos ad Michaelis *[29 IX]* festa se proxime sequencia futura; et divisio bonorum inter ipsos fratres tamdiu stabit incussa, usque ad adventum fratris minoris dicti Stephani.

197. *s. 29*

Kuśnierz Mikołaj zeznał, że kupił dom za pieniądze jego żony Małgorzaty, mianowicie 10 ½ grzywny, jakie otrzymał od jej brata Jana Skawiejskiego tytułem posagu.

195. [a] *Brak jednego słowa w kolejnym z powodu zniszczenia górnego brzegu karty.*
197. [a] *Skrót nierozwiązany.*

Nicolaus pellifex coram bannito bannito /ss/ recognovit, quod domum supradictam est resignatam, emit pro pecuniis uxoris sue Margarethe, que similiter recognovit, quod easdem pecunias recepit de ├bonis fraternalibus┤, scilicet a fratre suo nomine datacii /s/ recepit, videlicet X½ marcas, et de residuis habet facere re[a] cum eodem fratre Johanne ├Scobe┤ Scavieysky.

XXXIII. *s. 29* **Iudicium bannitum etc. feria quarta proxima post Agnetis anno etc. LX^mo^ sexto** *(22 stycznia 1466 r.).*

198. *s. 29*

Grzegorz Marko sprzedał woskobojnikowi Wawrzyńcowi dom z dwoma łokciami ziemi dotąd uprawianymi przez miasto, położony poza Lublinem, między domami Hanuszowicza i Marcina Dłotnickiego.

Gregorius Marco per Johannem budellum suum referendarium domus ipsius, sitam inter Hanuschowicz et Martini Dlethniczsky domos extra Lublin, cum duabus ulnis seu cubitis terre ab hinc a civitate cultis, tali proprietate iuris, ita longe, late, provido Laurencio w o s k o b o y k y /s/ et suis successoribus habendum, tenendum, vendendum, alienandum, ut sibi melius videbitur expedire in ewm resignavit etc.

199. *s. 30*

(Zapis poważnie zniszczony.) Dotyczy rozporządzenia majątkiem przekazanym Katarzynie Żakowej przez męża.

[a] est de libro iuris Theutunicis [a]s dominam Katherinam Zakowa relinqua[a] iura et privile[g]ia sua in et super bona [a]a sibi per virum suum resignata, que [a]balibus suis ambo acquisierunt et pariter ea dare cui placesit vigore iurium suorum pretactorum de forma iuris.

200. *s. 30*

Teofil mieszczanin lubelski zeznał, że jest dłużny 11 grzywien bez wiardunku, które ma zwrócić Marcinowi Kwancie do Zapustów.

199. [a] *Brak jednego lub dwóch słów z powodu uszkodzenia górnego brzegu karty.*
200. [a] *Słowo dopisane z boku zapiski, miejsce umieszczenia w tekście zaznaczono znakiem //.*

Theopilus civis Lublinensis recognovit coram bannito iudicio se teneri undecim marcas minus <fertonem [a]> certi mutui provido Martino Quanta et solvere eadem ad Carnisprivium proximum *[15-18 II]* paratis pecunis, nullis pignoris et auxilio iuris eandem solucionem evadendo.

201. *s. 30*

Świąszkowa stawiła się na termin przeciw Piotrowi, który nie przybył.

Swanskowa stetit terminum contra ├Swq┤ Petrum, quod habet portare ius sibi Petro eodem, et ipse non stetit.

202. *s. 30*

Wojciech stawił się na termin przeciw Elżbiecie Pigżance i uwolnił się od zarzutów, bo ona nie pojawiła się.

Albertus stetit terminum et iustificatus est contra Elizabeth Pigzandze, quod eidem habuit portare ius et iure se sola non paruit.

XXXIV. *s. 30* **Iudicium magnum expositum etc. feria quarta proxima post Purificationis Marie** *(5 lutego 1466 r.).*

203. *s. 30*

Mikołaj Szczurek przedstawił (do wykupu) szablę za 10 groszy (długu) nożownika Mikołaja.

Nicolaus Sczurek astillavit spatam wlgariter s c h a b l a m in X grossis Nicolai cultellifabri in iudicio magno.

204. *s. 30*

Jan Opoczeński przedstawił (do wykupu) szablę za trzy grosze, która ma pozostać przy wójcie aż ustalone zostanie czyja jest.

Johannes Oppoczensky exhibuit spatam in tribus grossis, quo iacere habet circa advocatum usque ad rescitum cuius sit.

205. *s. 30*

Mateusz Żak przedstawił (do wykupu) dwa żelaza kuśnierskie Grzegorza Barana (jako zastaw za) pół grzywny bez grosza, oraz guz pozłacany i poduszkę.

Mathias Zak exhibuit ferra pellificum, videlicet duo g a r b h y f i g u *[s]* in ½ marcis minus uno grosso Gregorii Baran, et nodulum deauratum cum pulvinaus.

XXXV. *s. 30* **Iudicium bannitum expositum etc. eadem feria quarta magni iudicii** *(5 lutego 1466 r.).*

206. *s. 30*

Michał Dirdol i Maciej zięć Dziadowej zeznali, że gdy Grzegorz Fiol spuszczał staw w Gardzienicach, wtedy wziął pewne pożyczki na poczet zapłaty u postrzygacza sukna Mikołaja: siedem grzywien i 600[1] *małych kamieni soli.*

Michael Dirdol et Mathias gener Dzadowe, tamquam testes, coram bannito iudicio recognoverunt, quod cum Phiol Gregorius piscinam in Gardzynczach[2] dimisit alias s p u s c z a l, tunc temporis recepit certi mutui in vim solucionis aput providum Nicolaum pannirasorem septem marcas cum sex centum lapidis[1] *[?]* salis parva, quas tunetur eidem racione mutui.

207. *s. 31*

Woskobojnik Szymon i Jan O(...) mają zwrócić niecałe dwie grzywny Janowi Piszczykurowi w dwóch ratach: na Zielone Świątki i na św. Jana Chrzciciela.

[Si]mon w o s k o b o y n k et Johannes O[...[a] co]ram bannito iudicio recognoverunt, quod [[b]] duas marcas communis pecunie minus m[[b]] certi mutui provido Johanni Pisczikur [habentes] solvere: unam marcam ad Pentecostes *[25 V]* et residu[am] ad Johannis Baptiste *[24 VI]* festa proxime se sequencia obligaverunt paratis pecuniis, nullis vadiis eundem evadendo.

206. [1] *Na podstawie zapisu nr 216, gdzie jest mowa o sześciu kamieniach, można przypuszczać, że nastąpiła pomyłka pisarza, polegająca na zmianie jednostki ciężaru (z cetnara na kamień, tj.* centum *na* lapidis) i *niewykreśleniu zbędnego słowa.* [2] *Gardzienice, wieś ok. 25 km SE od Lublina.*
207. [a] *Zachowane fragmenty dwóch słów z powodu zniszczenia górnego brzegu karty.* [b] *Brak 1-2 słów z powodu zniszczenia brzegu karty.*

XXXVI. *s. 31* **Iudicium banniti iudicii p o w i a t e k feria sexta post Dorothee**
(7 lutego 1466 r.).

208. *s. 31*

Sąd przyznał Maciejowi Żakowi prawo sprzedania zastawów, tj. żelaz i guza etc. za należne mu pół grzywny bez grosza; jeśli uzyska mniej, reszty będzie dochodził sądownie, jeśli więcej, zwróci (różnicę).

Ius decrevit Mathias Zak vadia exhibita, videlicet ferra et nodulum etc. in ½ marcis minus grossis vendendum fore sub testimonio avisato presentibus ad exemendum, ita quod si decrescit, requirat iure residuum, et si supererit, restituat [parilem[a]].

209. *s. 31*

W Roku Pańskim 1466 na św. Walentego (14 II) zostali wybrani: wójt Marcin Kwanta i ławnicy: Jan Wigant, Mikołaj Szustek, Michał złotnik, Maciej Szklarz, Mikołaj Opat, Stanisław Kiełbasa, Mikołaj Neko.

Anno Domini millesimo CCCC^mo^ LX^mo^ sexto ad Valentini electi: advocatus Martinus Quanta, scabini: Johannes Wyganth, Nicolaus Schustek, Michael aurifaber, Mathias Sklarz, Nicolaus Oppath, Stanislaus Kielbassa, Nicolaus Neko.

XXXVII. *s. 31* **Iudicium bannitum expositum per eosdem advocatum et scabinos suprascriptos, feria quarta ipso die Cineorum anni superscripti**
(19 lutego 1466 r.).

210. *s. 31*

Katarzyna, żona łaziebnika Szymona z Lublina, zeznała, że dom, który sprzedał jej małżonek Piotrowi Pieczowi, był jego dziedzictwem, a ona z córką Szymona zgodziła się na sprzedaż i nie ma do niego żadnych praw.

Veniens honesta Katherina Simonis balneatoris consors de Lublin, personaliter benivole et sano maturuque animo, non coacto recognovit, quod domus, quam antea maritus suus vendidit provido Petro Pyecz, est ipsius mariti propria ⊢et ideo⊣ et suis legittimis heredibus. Et ideo prout et antea ⊢[a]⊣ cum puella mariti in resignacionem consensit et nunc palam benivole in eadem resignacionem consensit et consentit, tamquam ulla, que ad eandem domum nihil iuris habet.

208. [a] *Lekcja niepewna z powodu niestarannego zapisu.*
210. [a] *Całkowicie zamazany jeden wyraz.*

211. *s. 31*

Mikołaj proboszcz z Sieciechowa wyznaczył jako swego pełnomocnika Michała Goczałowica dla odzyskania długu ośmiu grzywien i 12 florenów od łaziebnika Szymona. Zgodził się też na to, aby sprawę rozpatrywał sąd miejski, a nie kościelny.

Veniens coram bannito iudicio discretus Nicolaus plebanus in Szeczechow[1] personaliter fecit plenipotentem procuratorem providum Michaelem Goczalovicz in et super levacioni VIII marcis et XII florenis a provido Simone balneatore, insuper solempniter protestatus est et recognovit, quod recedit a iure spirituali et quibusvis iusticiis et obligacionibus spiritualibus, et volens agere in iure civili [translatum[a]] de iure.

212. *s. 32*

Małżonek zobowiązał się zapłacić [..]chrzemkowi z Włodzimierza za dziewięć beczek z rybami (na ryby?): (...) kop groszy do Niedzieli Palmowej i 5 kop do Zielonych Świątek.

[a] Malzanek fassus obligavit se sol[vere...[b]] sexagenis communis pecunie ad Ra[misp] palmarum *[30 III]* et iterum quinque sexagenis ad Pentecostes festa proxime *[25 V]* se sequencia provido [c]chrzemek de Wladimiria[1] occasione novem tunnarum piscurum paratis pecuniis, nullo iuris auxilio eundem evadendo.

213. *s. 32*

Mikołaj Opat poręczyciel Jana Piątka oświadczył, że jeśli do święta Oczyszczenia Piątek nie zwróci Piotrowi Szachtarzowi 100 florenów, wówczas on jako poręczyciel przekaże mu łany w imieniu Piątka.

╞Veniens coram bannito iudicio honestus Nicolaus Oppath, tamquam fideiussor Johannis Pyonthek, ad Petrum Schachtarz recognovit, quod laneos, quos obligavit idem Pyontek sibi Petro Schachtarz in centum florenis. Si et inquantum eosdem ad Purificationis proxime elapsum festum *[2 II]* idem Pyontek ad dictum Schachtarz non exemeret, extunc idem ipse Oppath, tamquam fideiussor, eosdem laneos habuit et habet sibi Schachtarz nomine eiusdem Pyontek in iure resignare cum evacuacione alias s z r u n i e y m in duabus septimanis.╡

211. [a] *Lekcja niepewna z powodu niestarannego zapisu.*
211. [1] *Sieciechów, wieś na lewym brzegu Wisły w pow. kozienickiem, woj. mazowieckim, ok. 65 km NW od Lublina; w średniowieczu miasto.*
212. [a] *Brak około jednego słowa z powodu zniszczenia brzegu karty.* [b] *Brak około dwóch słów z powodu zniszczenia brzegu karty.* [c] *Pierwsza litera nieczytelna.*
212. [1] *Zapewne Włodzimierz Wołyński, miasto obecnie na Ukrainie, ok. 135 km E od Lublina.*

214. *s. 32*

Maciej Bełżycki z żoną Katarzyną zeznał, że zastawił Jakubowi Kreidlarowi za 40 grzywien dwie części łanu, które uzyskał prawem bliższości, od najbliższych Zielonych Świątek do następnych. Jeśli nie zwróci pieniędzy, wtedy zrzeknie się praw (do zastawionych dóbr).

Veniens Mathias Belziczky cum Katherina consorte sua personaliter coram bannito iudicio recognovit, quod duas partes lanei, quos propinquitate acessiuit *[s]* et tenet, illas provido Jacobo Creidlar obligavit et inscripsit in XL[ta] marcis communis pecunie, tali condicione habitaque, si easdem a festo Pentecostes proxime a futuro *[25 V]* ad alium festum Pentecostes a futurum proxime *[17 V 1467 r.]* se sequencium non exemeret, extunc easdem debet et habet resignare iure civili in ewm.

215. *s. 32*

Stanisław Biały z żoną Dorotą wyrazili zgodę na wykupienie za kopę i sześć groszy ich ogrodu, (zastawionego?) Wawrzyńcowi Porczkowi, przez Stanisława Małżonka; wówczas Biały zrzeknie się do niego praw.

Stanislaus Byali cum consorte sua Dorothea personaliter coram bannito iudicio consensit in eliberacionem alias n a w y s c h v o l e n y e orti sui ├qui┤ a provido Laurencio Porczecz in una sexagena cum sex grossis provido Stanislao Malzanek, ita que quem cito eliberabit eundem ortum sibi Stanislao, idem Stanislaus Byali habet nomine sui et consortis sue resignare.

216. *s. 32*

Grzegorz Fiol ma złożyć osobistą przysięgę w sprawie z postrzygaczem sukna Mikołajem o grzywny, oraz przysięgi z dwoma świadkami o sześć kamieni soli i siedem grzywien.

Gregorius Phiol iurabit metsolus iuramentum pro [a] contra Nicolaum rassorispanni et similiter mettercius duo iuramenta iurabit sibi rasoripanni pro VI lapides salis et VII marcas hec faciet ├pro┤ post *[s]* festum Pasce *[6 IV]* et Conductus *[13 IV]*.

216. [a] *Jedno słowo nieodczytane.*

217. *s. 33*

Jan Długi przedstawił (do wykupu) płaszcz Michała Dirdola (zastawiony) za (pół grzywny) bez jednego grosza.

[Joha]nes Dlugi astillavit palium [in media marca[a]] minus I grosso Michaelis Dirdolow iud[b].

218. *s. 33*

Mikołaj z towarzyszącymi mu mieszczanami lubelskimi (zbadali) pismo z sądu ławniczego w Poznaniu, przywiezione przez Macieja Szklarza, w sprawie niesprawiedliwego zniesławienia. Stwierdzono w nim, że Wejnar z Poznania oczyścił go i wszystkich mieszczan lubelskich z wszelkich oskarżeń. Mieszczanie lubelscy uznali pismo za uczciwe i przywrócili Szklarzowi dobre imię.

Sententiatum est pro iure, quod ex quo Nicolau[s …[a]]stek cum consodalibus suis, civibus de Lublin, [...[b]]erunt littere banniti iudici Poznaniensis portate per Mathiam Sklarz occasione quorumdem dehonestacionum, valuentem iniuriorum, sic quod Weynar de Poznania eundem et omnes cives Lublinenses expurgavit a verbis suis iniuriosis, cum dicta littera [c] eundem Sklarz cives Lubinenses prefati habent pro probo. Extunc ius eundem, prout antea, pro probo habet tamquam famosum et bonum hominem.

219. *s. 33*

Łaziebnik Szymon wskutek jednania przez arbitrów zobowiązał się zapłacić Mikołajowi plebanowi z Sieciechowa osiem grzywien i 12 florenów na ręce jego pełnomocnika Michała Goczałka bratanka plebana.

Simon Balneator coram bannito iudicio ex unione proborum hominum arbitrorum, videlicet: Jacobi Cradlar, Hannusch Neideke et Johannis Oppoczinsky, obligavit se paratis pecuniis nullis vadio, aut iuris auxilio alio solucionem evadendo, solvere VIII marcas communis pecunie et XII florenis provido Michaeli Goczalek, tamquam plenipotentem tutori discreti Nicolai plebani in Seczechow[1], quas pecunias eidem tenetur et tenebatur insuper hinc ad tercium iudicium expositum post Pentecostes

217. [a] *Brak około dwóch słów z powodu zniszczenia brzegu karty, proponowana lekcja por. nr 226.* [b] *Brak jednego lub dwóch słów z powodu zniszczenia brzegu karty.*
218. [a] *Niewielki fragment tekstu zniszczony z powodu uszkodzenia brzegu karty.* [b] *Nie odczytano początku słowa.* [c] *Nie rozwiązany skrót jednego słowa.*
219. [1] *Por. nr 211, przyp. 1.*

[6 IV] et idem Michael Goczalek promisit iudicialiter eundem Simonem balneatorem ├quia┤ evincere et eliberare propris sumptibus contra eundem Nicolaum plebanum, patruum suum uterina *[s]* et quascumque obligaciones spirituales in hac causa occasione dictorum VIII marcis et XII florenis Hungaricalis.

220. *s. 33*

Dorota Sloszarka oczyściła się przy pomocy przysięgi (z zarzutu) krawca Jakuba o kradzież 20 grzywien.

Dorothea Sloszarka iustificavit se contra Jacobum sartorem occasione furti XX marcis ex eo, quod dimisit eam de iuramento et se expurgavit.

221. *s. 33*

Czapla ma złożyć trzy przysięgi przeciw Szczurkowi w sprawie o uszkodzenie naczynia i zniesławienie.

Czapla iurabit tria iuramenta contra Sczurek post conductum Pasce *[13 IV]* occasione dampni fraccionis n a c z y n y a et infamie.

222. *s. 33*

Sługa miejski Mikołaj stawił się przeciw Pawłowi, słudze pana Grota, który go pozwał i sam nie stawił się przed sądem.

Nicolaus servitor civitatis stetit primum iudicium contra ├Groth┤ Paulum famulum domini Groth[1] ex eo, quod ipse citavit eundem Nicolaum et solus non stetit tamquam actor.

XXXVIII. *s. 33* **Iudicium bannitum opositum die sabbati ad Kathedram Petri anno suprascripto** *(22 lutego 1466 r.).*

222. [1] *Grot z Ostrowa herbu Rawa, tenutariusz kazimierski i wąwolnicki, podkomorzy lubelski w l. 1462-1474 (Urzędnicy małopolscy nr 562; H. Zins, Grot z Ostrowa h. Rawicz [w:] Polski słownik biograficzny, t. IX, s. 14-15; J. Wroniszewski, Ród Rawiczów. Warszowice i Grotowice, Toruń 1992, s. 37-39).*

223. *s. 33-34*

Piotr sługa Andrzeja Pirki (Pirsza) z Kamieńca oraz Jan Piszczykur i jego teść Andrzej Wyszek zeznali, że rozstrzygną do pierwszej niedzieli po Wielkanocy sprawę dóbr, które trzyma Piszczykur i o które sądzą się z Pirkiem. Piotr sługa Pirki w imieniu swojego pana da 13 florenów za jego dług Janowi Piszczykurowi, ten zaś dobrowolnie uczyni zgodę.

Venientes coram bannito iudicio providi Petrus familiaris Andre *[s]* Pirka de Kamenecz[1] ex una et Johannes Pisczikur et Andreas Wissek de Lublin recognovit idem *[s. 34]* [a]hoc ad tercio terminis [b] familiarum, quod ex unione *[?]* cons[b] unire ipsas partes infrascriptas et [c] compariciont terminorum, quod ipsum Andrea [Pi]rka sibi Johanni Pisczikur et ex consensu Petri, idem Andreas Pirka de Kamenecz peremptorium habet stare ad Conductum Pasce *[13 IV]* sibi Johanni Pisczikur et Andree Wissek consocere suo in Lublin occasione pannum et bonorum suorum, que circa eundem Pisczikur habet, ex eo, quod iustificabit se eidem Johanni Pisczikur ac consocere suo Andree circa dictum pannum, si quem cause contra eundem Pirka habuerit. Quique Petrus familiaris Pirke nomine sui domini Andree realiter debet XIIII florenis Ungaricalis ad debitum domini sui sibi Johanni Pisczikur, qui eosdem levavit et debet eisdem et personaliter benivole ad beneplacita sua convertere et laborare. # Et casu, quo se idem Pirka ad Conductum proximum non statuerit, extunc idem Pisczikur requiret ius, quod sit facturus ultra in tali casu et ius eundem Pisczikur informabit usque ad dictum tempus Conductus Pasce.

XXXIX. *s. 34* **Iudicium bannitum etc. feria quarta post Reminiscere anno LX VI**to *(5 marca 1466 r.).*

224. *s. 34*

Szczurek przedstawił (do wykupu) kowadło Mikołaja nożownika (zastawione) za pół grzywny i trzy grosze.

Sczurek astillavit incudem *[s]* in ½ marca cum tribus grossis Nicolai cultellifabri iudicio primo.

223. [a] *Brak około dwóch słów z powodu uszkodzenia górnego brzegu karty.* [b] *Brak około trzech słów z powodu zniszczenia brzegu karty.* [c] *Brak jednego słowa z powodu zniszczenia brzegu karty.*
223. [1] *Miejscowość niezidentyfikowana z uwagi na częste występowanie nazwy; w XV w. możliwy jest Kamieniec Podolski, miasto rejonowe na Ukrainie lub Kamieniec w obwodzie brzeskim na Białorusi.*

225. *s. 34*

Ksiądz Jerzy Pherd ustanowił swoim pełnomocnikiem Jana Opoczyńskiego w sprawie (przeprowadzenia) sprzedaży browaru i ogrodu na najbliższym sądzie gajonym, na rzecz Jakuba Winiarza, za 64 grzywny płatne w ratach, których terminy podano.

Honorabilis dominus Georgius Phard constituit plenipotentem procuratorem Johannem Oppoczensky coram bannito iudicio ad resignandum braseatorium suum cum orto post Conductum Pasce *[13 IV]* in proximo iudicio bannito provido Jacobo Wynarz, quem aput ipsum Phard emit pro LX^ta^ IIII^or^ marcis communis pecunie in vim solucionis ratalrum *[s]* talium cum domino Phard fiendarum, videlicet quod idem dominus Jacobus Winiarz ex nunc in presenti bannito iudicio ponit viginti marcas, iterum ad Michaelis *[29 IX]* decem, iterum ad Purificacionis *[2 II]* decem, iterum ad Pentecostes *[25 V]* decem, et residuas ad Simonis et Jude Appostollorum festa proximo *[28 X]* se sequencia solvere se obligavit et dat sibi domino Georgio Phard.

226. *s. 34*

Jan Długi przedstawił (do wykupu) płaszcz Michała Dirdola (zastawiony) za pół grzywny bez jednego grosza (por. nr 217).

Jan Dlugi astillavit palium in ½ marca minus I grossis Michaelis Dirdolow iudicio secundo.

227. *s. 34*

Bernard pod groźbą przegrania sprawy z młynarzem Jakubem ma się stawić w sądzie w wyznaczonym terminie.

Bernardus sub amissionis cause sue parebit iuri Jacobo molendinatori post Conductum Pasce *[13 IV]*.

228. *s. 35*

Bernard ze swoją córką Anną zeznał, że młynarz Jakub, nabywca połowy domu położonego na rogu koło Talągi, przy ulicy wiodącej do łaźni, zapłacił za niego pozostałe dwie grzywny. Bernard i Anna uczynili swoim pełnomocnikiem Jana Piątka, który przeprowadzi wszelkie czynności sądowe, związane z tą transakcją.

[Veni]ens Berhnardus /s/ cum Anna [a] coram bannito iudicio benivole ambo recog[noverunt] cum consensu amborum, quod Jacobus molen[dina]tor tamquam emptor medietatis domus sue ia[cente] in acie circa Talanga in platea eundo ad balneum, iam totalem et effectualem fecit sibi Bernardo et Anne filie sue solucionem, ponendo residuas II marcas in iudicium bannitum, quos ipsi receperunt.
Et incontinenti ambo Bernardus et Anna filia sua non compulsa, sed benivole de forma consensu sui, fecerunt procuratorem Johannem Pyontek presentem et omnes procuracionis in se suscipientem ad resignandum dictam medietatem domus prefato plenipotentem in proximo iudicio bannito post Conductum Pasce *[13 IV]* sibi domino Jacobo molendinatori et suis legittimis totaliter resignare, sicut ipsi soli Bernardi et Anne.

XL. *s. 35* Iudicium bannitum etc. feria quarta post Letare (*19 marca 1466 r.)*

229. *s. 35*

Mikołaj Szustek pożycza na jeden rok 10 grzywien od szlachcica Stefana sługi starosty sieradzkiego, które zobowiązał się spłacić na ręce szlachcica Piotra Malca z polecenia wyżej wspomnianego Stefana, zabezpieczonej na dochodach z zastawów, z których będzie płacił czynsz Malcowi w wysokości (jednej) grzywny rocznie.

Nicolaus Schustek recognovit se teneri X marcas mediantum mutui certi nobili Stephano familiari domini capitanei Siradensis[1], quas se obligavit solvere in manus nobilis Petri Malecz ex commisso eiusdem Stephani a festo Pasce proximum *[6 IV]*, ad alium festum Pasce *[29 III 1467 r.]* inundante sequentis, paratis pecuniis sub omnis lucris suorum obligacionum, de quibus censuabit annuatim marcam census sibi Malecz.

230. *s. 35*

Stanisław Kupczyk przedstawił (do wykupu) strzelbę ślusarza Jana zwaną pisczel (zastawioną) za 18 groszy.

228. [a] *Brak około dwóch słów z powodu uszkodzenia górnego brzegu karty.*
229. [1] *W l. 1456-1481 starostą sieradzkim był Jakub z Koniecpola, syn poprzedniego starosty Jana Taszki (zm. 1455), prepozyt św. Floriana pod Krakowem, kanonik gnieźnieński. Starostami sieradzkimi (jako tenutariusze) tytułowali się też jego bracia Jan i Przedbór (Urzędnicy łęczyccy, sieradzcy i wieluńscy XIII-XV wieku. Spisy. Oprac. J. Bieniak i A. Szymczakowa; red. A. Gąsiorowski, Wrocław [itd.] 1985, nr 361, s. 138; W. Zawitkowska, W służbie Jagiellonów. Życie i działalność kanclerza Jana Taszki Koniecpolskiego. Kraków 2005, według indeksu).*

Stanislaus Cupczik astillavit pixidem *[s]* alias pisczel in XVIII grossis Johannis slossar primo iudicio.

231. *s. 35*

Teofil otrzymał 16 grzywien pożyczki od Handzela mieszczanina lubelskiego pod zastaw swoich dóbr.

╞Theophilus recognovit se tenetur XVI marcas communis pecunie certi mutui provido Hanzel civi Lublinensi, quas in bonis suis et hereditatibus omnibus obligavit et inscripsit.╡

232. *s. 35*

Piotr Szachtarz stawił się na pierwszym terminie przeciw zakazowi Jana Piątka dotyczącemu uprawy łanów, uwalniając prace.

Petrus Schachtarz stetit terminum primum contra inhibicionem Johannis Pyontek, occasione laneorum labori, libertando laborem laneorum [a] inscriptorum.

233. *s. 35*

Jan Długi przedstawił (do wykupu) płaszcz Michała Dirdola (zastawiony) za pół grzywny bez jednego grosza (por. nr 217, 226).

Jan Dlugi astillavit palium in ½ marcis minus grossis Michaelis Dirdol iudicio tercio.

234. *s. 35*

Stanisław syn Jana Trzesitoboły, (działając) w imieniu swoim i nieobecnego starszego brata Jana, przez swego pełnomocnika Szymona Dyskiego złożył pieniądze na wykup prawem bliższości kamienicy, którą sprzedał Stefan Szczepanowicz.

╞Stanislaus filius Johannis Trzesitobala nomine sui et Johannis fratris suis senioris absentis, per suum tutorem Simonem Disky domum lapidem, quam vendidit Stephanus Sczepanowicz, propinquitate suorum pecunias ponit, exemendo eandem iudicialiter et tempestive omnium, et debet resignacionis eisdem exire, eum permittendo.╡

232. [a] *Skrót nierozwiązany.*

235. *s. 36*

NN przedstawił (do wykupu) kowadło (Mikołaja) nożownika (jako zastaw) za (½) grzywny i 3 grosze (por. nr 224).

[...ast[a]]illavit incudem cultellifabri [[a]] marcis cum tribus grossis iudicio secundo.

236. *s. 36*

Stanisław Biały poręczył za stawienie się przed sądem Macieja ze (...)romowic w sprawie przeciw Marcinowi Kozie.

[Stanis[a]]laus Byali fideiussit statuere iuri Mathiam[...l[a]]evirem <Hedvigis[b]> [...[a]]romowicze contra Martinum Coza.

237. *s. 36*

Małgorzata Wirzchlebowa zawarła ugodę ze swoimi pasierbami, braćmi Leonardem, Piotrem i Janem, dotyczącą ich ojcowizny i macierzyzny: ma mieszkać w ich domu wykupiwszy ich prawo bliższości, za które każdemu z braci zapłaci po 16 skojców w ściśle określonym czasie.

Margaretha Virzchlebowa recognovit, quod ex unione arbitrorum inter ipsam et privignos, ┼in┼ priori uxoris mariti sui, videlicet Leonardum et Petrum iuniorem, et Johannem occasione bonorum paternalium et maternalium suorum, post mortem parentum suorum derelictorum. Ipsa habet liberam mansionem in domo predicta ipsorum privignorum, ita tamen, quod ipsa exemendo proprietatem domus ab ipsis privignis: primo Leonardo prefato debet solvere ½ sexagenis et duos grossis a festo Pasce proxime venturum *[6 IV]* ad alium festum Pasce *[29 III 1467 r.]*. Iterum Petro similiter XVI scotis pecuniarum a dicta Pasca proximum ad aliud Pasca post elapsum trium annorum. Item iterum similiter Johanni tercio privigno XVI scotis a Pasca proximum per quatuor annos ad festum Pasce proxime tunc venturum, et ipsi privigni per amplius eandem in predicto domo non habent inquietare et similiter ipsa ipsos privignos in p[[a]]ne ortus non habet inquietare.

235. [a] *Brak około dwóch słów z powodu uszkodzenia górnego brzegu karty.*
236.[a] *Zniszczenie brzegu karty spowodowało brak części słowa (słów), odczyt prawdopodobny.* [b] *Słowo zapisano pod tekstem; miejsca jego umieszczenia brak w niekompletnie zachowanym i słabo czytelnym zapisie.*
237. [a] *Skrót nierozwiązany*

238. *s. 36*

Michał Dirdol stawił się na pierwszy termin w sprawie wyroku, jeśli ktoś go zaskarży.

Michael Dirdol stetit iudicium contra omnes, si qui sibi cause dederint primum iudicium.

239. *s. 36*

Mydlarz Hanusz jest winien Michałowi Geblowi 24 floreny, które zobowiązał się zapłacić w dwóch ratach na ręce Piotra Siestrzeńca.

╞Hannush m i d l a r z recognovit se tenere XXIIII florenis certi mutuo provido Gebel Michaeli ipsius solvere, quos se obligavit solvere partim, videlicet XII florenis ad Pasce *[6 IV]* et iterum XII ad Pentecostis *[25 V]* festa proxime se sequencia, paratis florenis ad manus domini Petri Sziestrzenyecz.╡

240. *s. 36*

Mikołaj Powysocki otrzymał od szlachcica Jana Kijańskiego dwie grzywny tytułem pożyczki, które zobowiązał się zwrócić do Zielonych Świątek. Jeśli tego nie uczyni, ma dać Janowi Kijańskiemu w zastaw swój ogród położony przy (ogrodach) Handzlowych.

Nicolaus Pouisoczky recognovit se teneri duas marcas pecuniarum certi mutui nobili Johanni Kiansky[1], quos se obligavit solvere indilate paratis in pecuniis ad Pentecostes proximis *[25 V]*, et casu, quo non solverit, extunc primo iudicio bannito, extunc *[ss]* post Pentecostes ius dabit intromissionem in ortum suum, qui iacet penes Handzlowe in dictis duabus marcis dicto Kiansky.

241. *s. 36 – 37*

W sprawie między Bartoszem a krawcem Andrzejem dotyczącej kradzieży noży, została uczyniona zgoda przez arbitrów. Bartosz został uznany uczciwym, a jego honor nie został naruszony, gdyż to jego sługa ukradł nożę i umieścił je w izbie Bartosza.

240. [1] *Jan Kijański, dziedzic Kijan, wsi ok. 17 km. NE od Lublina, syn Jana łowczego lubelskiego, wspominany w źródłach od 1457 r., student Uniwersytetu Krakowskiego, pisarz ziemski lubelski (1467-1488), od 1477 r. wzmiankowany jako duchowny, pleban w Bystrzycy koło Lublina (1479-1486) – Archiwum Państwowe w Krakowie, Akta Sądu Wyższego Prawa Miejskiego, sygn. I-9, s. 131; APL, KzL, sygn. 9, k. 355, 370, 464, 511, 535; SHG, s. 100; Urzędnicy małopolscy, nr 554.*

In causa mota inter providos Barthossium et Andream sartorem occasione cultrum ex concordia per arbitros, videlicet Stanislaum Kielbassa, *[s. 37]* [M]athiam Belziczsky, Petrum [a] Johannem Borziwoy facta est concordia *[?]* pro[...b]misso ambarum parcium sub pena in [...b]ta X marcarum per partes tenta. Itaque idem Barthossius mettercius est iustus et innocens a dictis cultibus *[s]*, sic quod honestatem suam et honoris parcium nil tangit, sed familiarius ipsius iuxta recognicionem ipsius eosdem subtraxit, et [c] in caminatam domini sui imposuit. Occasione quorum premissorum, tam pro expensis ad iurandum eundem furem et ad exponendum ad solidatum iuris, quam pro interesse, idem Andreas sartor solidum posuit iudicio, quod iam omnino totaliter eundem Barthossium expedivit et mortificavit ius libere occasione |-pro-| premissorum inter ipsos in ewm sub eadem pena.

242. *s. 37*

Rajcy lubelscy uczynili ugodę między Andrzejem Pirką z Kamieńca i Janem Piszczykurem z Lublina w sprawie długów i innych rzeczy. Strony unieważniają wszystkie wcześniejsze zapisy; Andrzej Pirka da Janowi Piszczykurowi do Zielonych Świątek 23 floreny osobiście lub za pośrednictwem swojego sługi z jego pismem, zaś Piszczykur winien mu dać trzy postawy[1] sukna. Ugodę zabezpiecza wadium 100 grzywien.

╞Venientes providi Andreas Pirka de Kameniecz[2] et Johannes Pisczikur de Lublin recognoverunt, quod ex amicabili concordia inter ipsos factam per consules Lublinenses et de ipsorum consensu et petita occasione certi debiti et aliorum rerum inter ipsos quemlibet antea habitorum, talis facta et unio, quod mortificando omnes inscripciones ipsorum hincinde habitas tam iudicialiter, quam scriptis suis occasione quorumcumque debitorum, iam ex decretu ipsorum arbitrorum ipse dominus Andreas Pirka habet et tenetur dare sibi Johanni Pisczikur ad Pentecostes proximi *[25 V]*, vel aute *[s]*, vel per suum familiarem [cum[a]] sua littera, viginti tres florenis hic in Lublin, et ipse Pisczikur iam realiter debet dare, prout et dedit tria stamina panni sibi Andree Pirka, que de hospicio tradere non debitur, quousque persolvet dictos XXIII florenis sibi Pisczikur sub vadio omologato *[s]* per partes centum marcarum.╡

241. [a] *Brak około dwóch lub trzech słów z powodu uszkodzenia górnego brzegu karty.* [b] *Dwa słowa częściowo zachowane na uszkodzonym brzegu karty.* [c] *Skrót nierozwiązany.*
242. [a] *Odczyt niepewny wskutek przekreślenia zapiski; z kontekstu wynika, że możliwy jest też spójnik* et.
242. [1] *Postaw – zwój tkaniny najczęściej długości ok. 14 m. (Słownik staropolski, t. VI, Wrocław [itd.]1972, z.6(39), s. 452.)* [2] *Por. nr 223, przyp. 1.*

XLI. *s. 37* **Iudicium bannitum expositum feria quarta post Conductus Pasce anno etc. LXVI**to *(16 kwietnia 1466 r.).*

243. *s. 37*

Jan Kudzin ustanowił swoim pełnomocnikiem Grzegorza Fiola (w sprawie) przeciw Katarzynie Żakowej i innym osobom.

Johannes Cudin constituit plenipotentem procuratorem Gregorium Phiol ad agendum, ut in forma meliori, contra Katherinam Zakowa et alias personas.

244. *s. 37*

Michał bednarz zięć Stanisława Białego pozwany przez cieślę Wawrzyńca zeznał, że nie wie nic o nim złego, a tylko (że jest) prawy i dobry.

Michael doleator gener Stanislai Byali ad instantiam Laurencii carpentarii citatus coram iudicio bannito recognovit, quod de ipso nihil mali scit, sed omne honestum et bonum.

245. *s. 37*

Jan Długi przedstawił (do wykupu) płaszcz Michała Dirdola (zastawiony) za pół grzywny i trzy grosze (por. nr 217, 226, 233).

Jan Dlugi astillavit palium in ½ marcis III grossis Michaeli Dirdol iudicio quarto.

246. *s. 38*

(...)mek sprzedał Andrzejowi rymarzowi dom poza miastem, położony między domami Stanisława Pierzchały i Szymona Dyskiego.

[a]mek per suum referendarium [... Gregori[a]um Phiol domum suam suam *[ss]* inter Stanislaum Pirzchala ex una et Simonis Disky domos extra Lublin, provido Andree sellatori et succe[ssoribus] legittimis habendum, tenendum, vendendum, in ewm resignavit.

246. [a] *Brak jednego lub dwóch słów z powodu zniszczenia górnego brzegu karty.*

Piotr Siestrzeniec w imieniu starościny Katarzyny i jej dzieci: Zofii i pozostałych oraz syna Zbigniewa kanonika sandomierskiego sprzedał szlachcicowi Stanisławowi Kruszowi pisarzowi grodzkiemu parcelę z nowo zbudowaną izbą, położoną za (parcelą) Sewniczy, a z drugiej strony Smajdowicza za 50 grzywien.

Honestus Petrus Sziestrzenecz, tamquam tutor plenipotens generose domine Katherine capitaneisse[1] et filiorum ipsius et domini canonici filii sui, nomine quorum domine Katherine capitaneisse et Zophie, relictorum filiorum et venerabilis Sbignee canonicis Sendomiriensis[1] filii sue, idem dominus Petrus Sziestrzenecz arearum sive fundum ipsorum cum stube in eadem noviter adedificata, parte sitam in postico Sewnicza et ex alia parte Smaydouicz cum tali proprietate, iuris et dominio etc. ┣provido┫ <nobili[a]> Stanislao Crusz notario ipsorum castrensis[2] habendum, tenendum, vendendum ut in forma melioris in ewm resignavit. Circa quem resignacionem recognovit idem resignans eandem aream vendidisse pro L[ta] marcis, quas realiter levarit.

248. *s. 38*

Michał Dirdol zadośćuczynił Janowi Kudzinowi w sprawie zastawu.

Michael Durdel satisfecit domino Johanni Cudin occasione invadiata [[a]] per eum sibi.

249. *s. 38*

Jan pleban z Konopnicy przez swojego pełnomocnika zrzekł się na rzecz rzeźnika Jana Kunczy jatki, należącej do uposażenia ołtarza św. Wawrzyńca w kościele św. Michała w Lublinie, wraz z czynszem w wysokości jednej grzywny rocznie, położonej w Lublinie między jatką Kausta a narożnicą.

Honorabilis dominus Johannes plebanus de Conopnicza[1] per suum referendarium Gregorum Phiol macellum suum pertinentem ad altare sancti Laurencii in ecclesia

247. [a] *Słowo nadpisane nad przekreślonym.*
247. [1] *Katarzyna, córka Mikołaja Czajki z Jawora herbu Dębno, wdowa po Janie ze Szczekocin (zob. nr 138, przyp. 1); ich dziećmi byli: Zbigniew kanonik sandomierski, prebendarz kaplicy Św. Trójcy w grodzie lubelskim, Henryk wzmiankowany w l. 1462-1464, Anna, żona Jana z Rytwian, marszałka Królestwa, Katarzyna, żona Andrzeja z Tęczyna kasztelana sądeckiego i Zofia, żona Jana z Pilczy, wojewody ruskiego (A. Sochacka, Własność ziemska w województwie lubelskim w średniowieczu. Lublin 1987, s. 74; J. Kurtyka, Tęczyńscy. Studium z dziejów polskiej elity możnowładczej w średniowieczu. Kraków 1997, s. 558).* [2] *Por. nr 142, przyp. 1.*
248. [a] *Jedno słowo nieczytelne.*
249. [1] *Por. nr 12, przyp. 1. Pleban Jan notowany w innych źródłach w latach 1440-1461 (SHG, s. 107).*

sancti Michaelis in Lublin situm, iacens inter macella Caustii et ab aciali, cum tali proprietate, iuris et dominio etc. provido Johanni Cuncza carnifici et suis legittimis habendum, tenendum, vendendum ut in forma meliori in ewm cum censu annuatim ad dictum altare unius marce resignavit.

250. *s. 38*

Szczurek przedstawił (do wykupu) kowadło (por. nr 224, 235).

Sczurek astillavit incudem ut supra iudicio tercio.

251. *s. 38*

Maczek i Jakub Pisgza zeznali, że byli obecni jak Jan Kuczyński dostał pożyczkę od Mikołaja w wysokości pięciu grzywien.

Maczek et Jacobus Pisgza tamquam testes recognoverunt, quod fuerunt presentes, quod Jan Cuczinsky mutuavit a Nicolao quinque marcas certi mutui.

252. *s. 38*

Grzegorz Goździ i Mikołaj Opat poręczyli za Jakuba Szczepanowicza Janowi Trzesitobole, że zapłaci 100 grzywien w ciągu dwóch tygodni.

Gregorius Gosdz et Nicolaus Oppath fideiussores pro domino Jacobo Stczepanovicz fideiusserunt domino Johanni Tuszitobola *[s]* solvere et complere centum florenis iuxta inscripcionem superius factam in duabus septimanis, ambo manu coniuncta.

253. *s. 38*

Stanisław Kupczyk przedstawił (do wykupu) strzelbę (por. nr 230).

Stanislaus Cupczik astillavit pixidium ut supra iudicio secundo.

254[a]**.** *s. 38 i 43*

Andrzej zwany Andrejkiem, mieszczanin lubelski, otrzymał posag w wysokości 20 grzywien za swoją żonę Katarzynę i obecnie zabezpieczył go na sumę 40 grzywien na swoich wszystkich dobrach.

254. [a] *Zapis rozdzieliły wszyte w późniejszym okresie karty ze s. 39-42, zawierające zapisy z początku XVI w. Potrzeba zachowania układu księgi powoduje, że w niniejszym wydawnictwie zapis ma swoją kontynuację po nr 258.* [b] *Słowo nadpisane nad wyrazem* Andrzeek.

Andreas alias Andrzeek <Andreiko"> civis Lublinensis, benivole veniens coram bannito iudicio, fassus est se recepisse cum uxore sua racione dotalici viginti marcas, post quem *(Ciąg dalszy zapisu po numerze 258)*

XLII. *s. 39. Początek XVI w., przed 1521 r.* [a]

255. *s. 39*

(Zapis w znacznym stopniu uszkodzony, brak jego początku i zakończenia). Rajcy w oparciu o dobrą pamięć wójta i ławników odnawiają zapis znajdujący się w księdze przed pożarem. Stenczel Haza mieszczanin i rajca lwowski ze swoim synem Błażejem dokonali nieokreślonej transakcji z Tomaszem Prosieczem, mieszczaninem lubelskim.

[a] civibus innovantur et domini consules accepto, testimonio scabinorum antiquorum et advocati protunc presidencium in iudicio bannito, coram quibus in iudicio bannito eadem resignacio exusta acticata fuit. Quod et nos Johanes advocatus M y e c z n y k cum scabinis superius scriptis in iudicio bannito presidentibus [b] testamur habentes id in recenti me[m]oria. Quod eadem inscripcionis resignacio [te]nnebatur hiis verbis et forma [b]no constitutus personaliter famatus [Sta]nczel Haza consul et civis [Leo] poliensis[1] unacum filio ipsius [leg]itimo Blasio, habente annos [discre]cionis perfecte et dictus Blasius [b]atinum Stanczel Haza patrem [legi]timum et tutorem iudi[cio...cons[c]] titutum recognovit a[c] Thom[e] Proszyecz v[c] [civ]itat[is] Lubline[nsis] [d].

256. *s. 40*

Zapis dokumentu Byliczowej z dn. 31 stycznia 1487 r., który zachował się od ognia.

Szymon zeznał przez swojego opiekuna Jakuba, że zapisał Katarzynie (swojej?) żonie (...) 10 grzywien.

XLII. [a] *Datacja zapisek według wzmianek o wójcie Janie mieczniku (nr 255), w l. 1503 i 1504 ławniku, w 1512 rajcy, zmarłym w 1521 r. oraz o Tomaszu Prosieczu (nr 258), w 1495 r. ławniku, w l. 1504-1520 rajcy, w l. 1515-1516 wójcie sądowym, zm. w 1522 r. (M. Chojęta, Elita władzy lubelskiej gminy miejskiej od XIV do połowy XVI wieku. Maszynopis pracy doktorskiej w Zakładzie Historii Polski Średniowiecznej Instytutu Historii UMCS w Lublinie, s. 162-163, 175).*

255. [a] *Brak większego fragmentu zapiski ze względu na umieszczenie jej na poprzedniej, niezachowanej karcie.* [b] *Wyraz nieodczytany z powodu zniszczenia brzegu karty.* [c] *Brakuje około dwóch słów z powodu zniszczenia brzegu karty.* [d] *Zapis niedokończony, brakuje ponad połowy karty.*

255. [1] *Stenczel Haza, zapewne tożsamy ze Stanisławem Hazą, ławnikiem lwowskim w latach 1486-1500, wójtem 1500, rajcą 1500-1522 – M. Kapral, Urzędnicy miasta Lwowa w XIII-XVIII w., Toruń 2008, s.387.*

Inscripcio Byliczowa littere conservate ab igne.

Nos Johannes Stodolnyk viceadvocatus Lublinensis unacum septem scabinis: Stephano aurifabro, Mathia Podwydz, Jacobo Boryek, Gregorio Concza, Johanne Wysznowsky et Nicolao Do[y]szwon in iudicio presidentibu[s], quod fiunt celebratum feria q[uarta] proxima ante festum Purificacio[nis] Gloriose Marie Virginis an[no] Domini millesimo quadrig[entesimo] octuagesimo septimo *(31 stycznia 1487 r.)*. Sig[nificamus] tenore presencium presentibus et f[uturis], quomodo constitutus personaliter c[oram] eodem iudicio bannito Symo[n …[a]] recognovit per Jacobum C[[a]] tutorem ipsius, quod [[b]] inscripsit Kat[h]erine con[sorte …[b]] decem marcas [[b]] suo [[c]]

257. *s. 41*

(Zachowany jedynie początkowy fragment zapisu). Powołując się na pamięć o dokonaniu wpisu (do zniszczonej przez pożar?) księgi sądowej, za zgodą rajców i ławy odtworzono jego treść. Dotyczył on transakcji dokonanej przez rajcę Jakuba.

Ex unanimi consensu consulum et scabinorum, prout eorum memoria continentem hanc inscripcioni acticate [[a]] dum acta advocati per incineracionem civitatis consumpta fuerunt. [[b]] tempori superori famatus Jacobus [... cons[b]]ul et civis Lublinensis [[c]] recognovit quomodo [[c]] consulum [[c]] coll[[d]]

258. *s. 42*

Na potrzeby Mikołaja Wiśniowskiego mieszczanina lubelskiego podwójci i ławnicy lubelscy, którzy zasiadali w sądzie gajonym przed spaleniem miasta, jednogłośnie zaświadczyli, że zmarły Andrzej Wiśniowski zrzekł się dóbr ruchomych i nieruchomych po rodzicach.

Ad requisicionem Nicolai Wysznowsky civis Lublinensis Thomas Prosyecz viceadvocatus Lublinensis unacum septem scabinis, qui ante incineracionem civitatis in iudicio bannito presidebant, unanimi eorum <voce[a]> testificati sunt, quod olim Andreas Wysznowsky coram ipsis in iudicio protunc presidentibus se ipsum [[b]]cunet

256. [a] *Brak jednego słowa z powodu zniszczenia brzegu karty.* [b] *Brak około dwóch słów z powodu zniszczenia brzegu karty.* [c] *Nie zachował się dalszy ciąg zapisu, brak ponad połowy karty.*
257. [a] *Nieczytelne jedno lub dwa słowa z powodu zbutwienia karty.* [b] *Brak jednego lub dwóch słów na zniszczonym brzegu karty.* [c] *Brak około czterech słów.* [d] *Nie zachowała się dalsza część karty, licząca ok. 4/5 całości.*
258. [a] *Nadpisano nad wierszem.* [b] *Brak jednego lub dwóch słów na zniszczonym brzegu karty.* [c] *Brak około czterech lub pięciu słów.* [d] *Nie zachowała się dalsza część karty, licząca ok. 4/5 całości.*

alias wyrzeklszya de omib[us…[b]]lis bonis mobilibus et imm[obilibus paternis] et maternis et satisfa[cit …[c]] inscripcio unit[[c]]sumpta es[[d]]

XLIV. *s. 43. 16 kwietnia 1466 r.*[a]

Ciąg dalszy zapisu nr **254** *s. 43*

[c] iam in uxorem suam <iure constitutum, quod[d]> sua recepi[t … [c]] Andreas benivole et mature amici [c] consensam econverso in omnibus et singulis boni[s] suis mobilibus et immobilibus, sibi Katherin[e] uxori sue legittime asecurabit et dat, donavit et resignavit XL marcas pecuniarum, quod supra.

259. *s. 43*

Jan Piątek zeznał przed sądem, że rajcy lubelscy ułożyli ugodę między nim a Piotrem Szachtarzem dotyczącą zastawu dwóch łanów z sadzawką i folwarkiem za 100 florenów. Zastaw zostanie umorzony, gdy Jan Piątek zwróci tę sumę do Bożego Narodzenia Piotrowi Szachtarzowi; do tego czasu Szachtarz może korzystać z tych nieruchomości.

╞Veniens coram bannito iudicio Johannes Pyontek recognovit, quod ex concordia per dominos consules inter ipsum et Petrum Schachtarz occasione invadiacionis duobus laneorum cum Szadzewka et praedio alias folwark in centum florenis ubi mortificaverunt inter ipsos omnes litteras, inscripciones et fideiussiones, quacumque idem Johannes Pyonthek iam totaliter in nocuum perdicionis eorum laneorum suorum, qualiter solvere et dare centum florenis paratis ad Natale Christi proximum *[25 XII]*, mediante suorum dilacionis sine iuris auxilio Petro dicto Schachtarz, que intromissionem eisdem laborabit sine omni aresto ipsius ├si casu, quia non exsolveret extunc┤ [a] in abendum *[s]* eisdem duos laneos suos predictos, et debet resignare in forma idem Pyontek eidem Szchachtarz tamquam iam emptum et venditum, resignabit in ewm.╡

260. *s. 43*

Mikołaj, Elżbieta, Dorota i Małgorzata dzieci Marka zwane Markowymi (albo Markowie) sprzedały za pośrednictwem kołodzieja Jana – swojego pełnomocnika, ogród z domkiem poza

XLIV. [a] *Datacja zob. nr* **XLII**.
254. (Ciąg dalszy) [c] *Nie odczytano jednego słowa na wyblakłym, górnym fragmencie karty.* [d] *Nadpisano nad wierszem; odczyt niepewny z powodu zatarcia tekstu.*
259. [a] *Jedno słowo nieczytelne.*

miastem, położony naprzeciwko Smigrosza, Andrzejowi Markorskiemu za cztery grzywny płatne w ratach w ciągu czterech lat.

Nicolaus, Elizabeth, Dorothea, Margaretha pueri Marci alias Markowe ortum cum domicula ipsorum extra civitatem Lublin, ex opposito Smigroszy situm, per referendarium suum Johannem rotificem ipsorum omnibus tali proprietatis et censu, iuris, ita longum et latum, prout soli inhactenus tenuerunt, providi Andree Markorsky et suis legittimis habendum, tenendum, vendendum in ewm resignaverunt. Ita tamen, quod se eisdem obligat solvere pecuniam pro orto empto dicto, videlicet IIII^{or} marcas: unam, quam nunc exolvere *[s]* residuum habet, videlicet XIIII grossis, ad Pentecostes proximum *[25 V 1466 r.]*. Item iterum marcam unam a dicto Pentecostis proximum ad annum, siue per annum ad aliud festum Pentecostes *[17 V 1467 r.]*, et iterum ad terciam marcam ad Pentecostes *[5 VI 1468 r.]*, extunc per annum sequencius, et iterum residuertum *[s]* et ultimam quartam marcam in quarto anno Pentacostes *[21 V 1469 r.]*.

261. *s. 43*

Michał Dirdol stawił się po raz drugi w sądzie przeciw wszystkim, jeśli ktoś zaskarżyłby (wyrok – por. nr 238).

Michael Dordel stetit iudicium secundum contra omnes, si quos sibi cause dederint ├qui eum citaverat┤

262. *s. 43*

Grzegorz Marko zastawił ogród za jedną grzywnę woskobojnikowi Wawrzyńcowi do Św. Michała, jeśli do tego czasu nie zwróci pieniędzy, odda go (Wawrzyńcowi).

Gregorius Morco obligavit ortum suum in una marcas *[s]* Laurencio w o s k o b o y k solvere ad festum Michaelis proximum *[29 IX]*, et si non solverit, extunc resignaverit in ewm.

263. *s. 44*

(...) uwolnił się od zarzutów (w sprawie) przeciw Szczurkowi.

[a] quarto iustificavit se contra Sczurek [a] stetit, ubi iurare habuit sibi Sczurek.

263. [a] *Brakuje około 2-3 słów z powodu uszkodzenia brzegu karty.*

XLV. *s. 44.* **Iudicium bannitum etc. feria quarta expo[si]ta ante Philipi et Jacobi 1466** *(30 kwietnia 1466 r.).*

264. *s. 44.*

Cieśla Wawrzyniec stawił się po raz drugi w sądzie, gdzie został oczyszczony ze zniesławienia.

Laurencius carpentarius stetit secundum iudicium in expurgacione sue infamie, ubi iustificatus est contra omnes.

265. *s. 44*

Czapnik Jan uczynił pełnomocnikiem Fiola w swoich sprawach (sądowych) przeciw Kuczyńskiemu.

Jan pileator fecit plenipotentem Phiol ad agendum contra Cuczinsky in causas suas.

266. *s. 44*

Wawrzyniec Balanda przedstawił (do wykupu) półłanek za 5 ½ grzywny i sześć groszy Wojciecha Ćwiklicza.

Laurencius Balanda astillavit ½ laneum in V ½ marcis et VI grossis iudicio primo Alberti Czwiklicz.

267. *s. 44*

Stanisław Kupczyk przedstawił (do wykupu) strzelbę (por. nr 230, 253).

Stanislaus Cupczik astillavit pixidium, ut supra, iudicio tertio.

268. *s. 44*

Jan Trzęsitoboła przekazał nożownikowi Nikielowi dom położony za tyłami domów Marcina Kwanty i Wawrzyńca zwanego Olescornyk (?) poza Lublinem. Nikiel zapłaci mu jedną grzywnę

268. [a] *Odczyt niepewny z powodu zatarcia tekstu.*

czynszu w dniu sprzedaży, a miastu dwa grosze na Św. Marcina. Należność dla Trzesitoboły przekazać ma do najbliższego (święta) Św. Michała.

Johannes Trzansitobola domum suam inter ortum iuxta postico domini Martini Quanta et Laurencii dicti olescornyk *[?]* domos extra Lublin, ita longe et late, cum totali proprietate iuris provido Nikel cutellifabri et suis legittimis habendum, tenendum, vendendum, alienandum, donandum, obligandum in ewm [resignavit[a]] tali condicione habita et salebra, quod idem Nikel cultellifaber censu dabit unam marcam in diem eidem resignacione et suis legittimis successoribus. Et si vendendum cum tali causa sibi resignatione fiendo, cum censu II grossis ad festum Martini *[11 XI]* civitati, et sibi resignacionem ad festum Michaelis *[29 IX]* proximum marcam *[?]*.

269. *s. 44*

Szymon Dyski ze swoim synem Janem zrzekł się domu położonego między domami Ozimka i Mikołajka zwanego Klosz poza Lublinem, z czynszami należnymi prepozytowi szpitala lubelskiego według prawa ziemskiego, na rzecz swojego zięcia Jana i jego żony Małgorzaty córki Szymona.

Simon Disky cum Johanne filio suo, personaliter stantes coram bannito iudicio, domum ipsorum sitam inter Oszomek et Nicolayek alias Closz domos extra Lublin cum tali proprietate et iuris, dominio, census ius ex agris terrestris domino preposito hospitalis Lublinensis, ita longe, late etc. provido Johanni genero suo et Margarethe consortis sue, filie eiusdem Simonis, resignatis in solidum et ipsorum legittimis habendum, tenendum, vendendum etc. in ewm resignavit, promittens etc.

270. *s. 44*

Młynarz Jakub stawił się w sprawie z Bernardem i Piątkiem o zrzeczenie się domu przez Bernarda.

Jacobus molendinator stetit in et super Bernardum et Pyontek racione resignacionis domus eiusdem Bernardi iudicium primum.

271. *s. 44-45*

Kazimierz ustanowił swoim pełnomocnikiem Jakuba Klekota w sprawie o zastaw siedmiu grzywien przeciw Jakubowi Szczepanowiczowi.

Cazmir constituit plenipotentem procuratorem Jacobum Clecoth ad inveniendum obligacioni VII marcarum, contra videlicet Sczepanowicz Jacobum *[s. 45]* [a].

XLVI. *s. 45* **Iudicium bannitum etc. feria quarta in vigilia Ascensionis Domini anno etc. LXVI**to. *(14 maja 1466 r.).*

272. *s. 45*

Stanisław Kupczyk po raz czwarty przedstawił (do wykupu) strzelbę za 18 groszy Jana Ślusarza (por. nr 230, 253, 267).

Stanislaus Cupczik astillavit pixidium in XVIII grossis Johannis Slosszar iudicio quarto.

273. *s. 45*

Jan Poganek uwolnił się samotrzeć od zarzutów Mikołaja Kuczyńskiego w sprawie czterech grzywien.

Johannes Poganek iustificavit se mettercius contra Nicolaum Cuczinsky, qui eum de iuramentis dimissit occasione quattuor marcis eundem inculpatum.

274. *s. 45*

Leonard, Piotr i Jan bracia z Lublina, sprzedali Piotrowi Wilczopolskiemu za pośrednictwem woźnego miejskiego Jana ogród położony poza miastem między ogrodami rzeźnika Marcina Kozy i Wawrzyńca Woskobojnika.

Leonardus et Petrus et Johannes fratres germani de Lublin ortum ipsorum inter Martini Coza carnificis ex una et Laurencii W o s k o b o y n i k ortos extra Lublin iacentem, per Johannem mi[nisterialem[a]] civitatis cum tali proprietate, iuris et dominio, ita longe, late, prout soli tenuerunt, provido Petro Wilczopolskemu et suis legittimis habendum, tenendum, etc. in ewm resignaverunt.

271. [a] *Brak około jednego wiersza tekstu z powodu wyblaknięcia górnego brzegu karty. Nie ma pewności, czy był to dalszy ciąg zapisu, czy też kolejny.*

275. *s. 45*

Jerzy Pherd z Lublina, przez swojego pełnomocnika Jana Opoczyńskiego, sprzedał Jakubowi Winiarzowi browar z ogrodem, położony między ogrodami Hanuszkowicza i bednarza Mikołaja, za ogrodem Marcina Kwanty, wraz z drogą między Marcinem Kwantą a Janem Gambalą.

Veniens honorabilis dominus Georgius Phard de Lublin, per suum tutorem Johannem Oppoczinsky, braseatorium suum cum orto, iacentem inter ortum Hanuskowicz et Nicolai doleatoris ortum et in postico domini Martini Quanta ortus extra Lublin, cum tali proprietate, iuris et dominio, ita longe, late, prout solus hoc ipsum in hactenus tenuit, nihil sibi iuris in ibidem reservando, provido Jacobo Wynarz et suis legittimis succesoribus de Lublin habendum, tenendum, possidendum, vendendum etc. in ewm resignavit, et cum via itineris, que vadit inter Martinum Quanta et Johannem Gambala.

276. *s. 45*

W sprawie prawa bliższości do dóbr po zmarłym Mikołaju Żaku między Janem Kudzinem, występującym w imieniu swojej żony Małgorzaty Gierki i Katarzyną Żakową jej siostrą, sąd najwyższy (prawa niemieckiego) na zamku krakowskim (uznał) równe prawa tych sióstr, a Katarzynie Żakowej przyznał prawo do zapisania swej części po jej śmierci Świątosławowi.

In causa propinquitatis et sangwinis mota inter dominum Johannem Cudin nomine uxoris sue <Margarethe[a]> Gerke ex una et Katherinam Zakowa occasione bonorum suorum, sibi post mortem Nicolai Zak derelictorum, ius supremum castri Cracoviensis relinquas sorores prefatas in divisionem equali ad eadem bona; Katherina Zakowa post mortem suam, sicut ille <Swathoslaus[b]>, cui eadem domina post mortem suam donavit, cum sunt in sanguine equales.

277. *s. 45*

Michał Dirdol oczyścił się stanąwszy po raz czwarty w sądzie przeciw każdemu, kto wytoczyłby mu sprawę o zniesławienie.

Michael Dirdol stetit iudicium quartum contra omnes, si quod sibi cause ad infamie dederint se expurgando.

274. [a] *Słowo częściowo nieczytelne, zamazane kleksem.*
276. [a] *Nadpisano nad wierszem.* [b] *Dopisano pod zapisem, wskazując znakiem // miejsce umieszczenia słowa w tekście.*

278. *s. 45*

Młynarz Jakub po raz drugi stawił się w sądzie w sprawie zrzeczenia się domu tegoż Bernarda i uwolnienia go od roszczeń.

Jacobus molendinator stetit super Pyontek et Bernardum racione resignacionis domus eiusdem Bernardi, libertando inhibicionem ipsum Bernardum, iudicium secundum.

279. *s. 46*

Ugoda między Janem Trzesitobołą a Jakubem Szczepanowiczem w sprawie 100 florenów dotąd zastawionych i innych interesów: Jakub Szczepanowicz zeznał, że unieważnione są między nimi wszystkie skargi i spory; spłata 100 florenów Janowi Trzesitobole nastąpi w ciągu trzech tygodni po św. Jana Chrzciciela; jeśli jej Jakub nie uczyni, wówczas da Trzesitobole wprowadzenie w dwa łany położone obok łanów Trzesitoboły oraz w połowę stawu.

[a] amicabili unione et concordia inter prov[idos] Johannem Trzanszitobola et Jacobum Szczepa[no]vicz occasione centum florenis ad presencia obligatorum et aliorum negociorum occasione. Idem dominus Jacobus Sczepanovicz recognovit benivole, quod mortificacionem inter se omnes rancores, si causas litis motas obligavit se omnino sine omni iuris auxilio et dilacioni, a quibus recedit, sed paratis florenis centum florenos dare et solvere domino Johanni Tr[za]nsszitobola in tribus ebdomadis post Johannis Baptiste *[24 VI]* proximum. Et casu quo non solverit, extunc iam recedit in eodem termino a duobus laneis suis, iacentibus penes laneos ipsius Johannis Trzasszitobole, et a medietate piscine, quam habet in eidem in ewm, nihil iuris sibi in eisdem recedendi. Qui dominus Johannes Trzansszitobola ex tali unione dimisit liberos fidiussores ipsius, videlicet Jacobi Sczepano[vi]cz, videlicet Gregorium Gosdz et Nicolaum Oppath.

280. *s. 46*

Grzegorz Baran stawił się w sądzie przeciw Bernardowi, który był zobowiązany dostarczyć sądowi dowody („przynieść prawo") i tego nie uczynił, ani sam się nie stawił.

Gregorius Baran stetit iudicium contra Bernardum, qui habuit sibi ius portare et non stetit, nec portavit.

279. [a] *Jedno krótkie słowo wytarte na zniszczonym rogu karty.*

281. *s. 46*

Cieśla Wawrzyniec stawił się (w sądzie) przeciw Janowi Piszczykurowi i jego (bliskim?), ale oni nie stawili się, ani nie dostarczyli dowodów.

Laurencius carpentarius stetit contra Johannem Pisczikur et ipsis, qui non statuerant nec ad portandum ius.

XLVII. *s. 46* **Iudicium bannitum expositum etc. feria quarta infra octavas Pentecostes anno quo supra** *(28 maja 1466 r.)*.

282. *s. 46*

Mateusz pełnomocnik Brunowskiego uwolnił się od zarzutów w trzech skargach Szczurka, dotyczących podwójnych kosztów i innych rzeczy.

Mathias procurator Brunowsky iustificavit se contra Sczurek in tribus querelis occasione binum expensarum et aliarum rerum.

283. *s. 46*

Jakub młynarz stawił się w sądzie po raz trzeci w sprawie z Piątkiem i Bernardem, zwalniając (jej procesowe) wstrzymanie.

Jacobus molendinator stetit iudicium tercium super Pyontek et Bernardum libertando inhibicionem ipsius, ut supra.

284. *s. 46*

Kuśnierz Mikołaj zapłacił dwie grzywny jako ratę, którą miał dać Janowi olejarnikowi na Zielone Świątki.

Nicolaus pellifex solvit duas marcas pro rata solucionis, quam facere habuit pro presenti festo Pentecostes *[25 V]* provido Johanni olearnik.

285. *s. 46-47*

Jakub Winiarz 15 grzywien, które jego przodek Marcin Winiarz przyjął z racji opieki nad dziećmi (zmarłego) Popka, przekazał Agnieszce jego najmłodszej córce, wykupując się z opieki i umarzając wszelkie(związane z nią) zapisy.

Rymarz Michał Bąk zeznał, że te 15 grzywien, które Jakub Winiarz oddał Agnieszce, wziął na swój użytek i zabezpieczył na swoich dobrach. Krawiec Borzywoj poręczył za niego, że w ciągu roku winien złożyć tę sumę przed sądem i opiekować się Agnieszką; za tę porękę Bąk zastawia Borzywojowi inne swe dobra.

Veniens coram bannito iudicio honestus Jacobus Wynarz pecunias XV marcas, quas nomine tutorie providus Martinus Wynarz predecessor suus incrudentus *[s]* reciperat providorum puerorum Popkonis, illas realiter et effectu reposuit Agneti ├tamquam┤ filie eiusdem Popkonis, <iunioris filie[a]> exemerando se de tutoria, quoquem *[?]* mortificando iam inscripciones omnes, si que de superferenti facere *[s. 47]* [b].

Et incontinenti veniens Michael Bong sellator recognovit se, quod XV marcas, quas Jacobus Wynarz reposuit Agneti iunioris filie olim Popkonis, illas realiter recepit in usum suum, quas in bonis suis omnibus inscribit. Et ad maiorem caucionem providus Borziwoy sartor fideiussit ita, quod ad annum infra hinc easdem XV marcis eidem Agneti coram bannito iudicio reponere debet, quam iuniorem filiam Agnetam Bong habet providere in victu et amictu intineri, salvis tamen dictis XV marcas eidem Agneti filie Popkonis, quique Bong bonis viceversa eidem Borziwoy racione fideiussorie aliqua bona sua obligat in manum suam.

286. *s. 47*

Na mocy ugody uczynionej za pośrednictwem rajców, Mikołaj Kalewski z racji (użytkowania) pieniędzy dzieci (zmarłego) Popka ma dać w ciągu roku trzy grzywny Maszy córce Popka i 30 grzywien należącego do niej kapitału do Zielonych Świątek. Jeśli nie zwróci tych pieniędzy, ma dać w zastaw swój dom.

Nicolaus Kalewsky ex unione et invencione dominorum consulum inter matrem et filias Popkonis, obligavit se dare occasione pecuniarum ipsorum puerorum tres marcas paratas infra hinc ad annum Masszie filie eiusdem Popkonis et triginta marcas capitalis pecunie eidem ad dictum annum Pentecostes sine dilacioni. Et casu quo non reponeret, extunc dabit evacuacionem et intromissionem in domum suam, iuris auxilio renuncciando, iuxta priorem inscripcionem earundem pecuniarum.

285. [a] *Słowo dopisane u dołu karty, miejsce umieszczenia w tekście zaznaczono znakiem #.* [b] *Połowa wiersza zatarta na górnym brzegu karty.*

XLVIII. *s. 47* Iudicium bannitum etc. feria quarta infra octavas Corporis Christi *(11 czerwca 1466 r.).*

287. *s. 47*

Leonard Długi w imieniu swoim i córki Anny, uwalniając Jana Piątka z opieki, za zgodą córki zrzekł się na rzecz młynarza Jakuba połowy swojego domu Blonkowskiego, położonego przy narożnym (domu) Talągi, idąc w kierunku łaźni.

Leonardus Longus, veniens coram bannito iudicio sui et Anne filie sue nominibus, evincendo Johannem Pyontek de resignacionis tutoria, benivole medietatem domus sue Blonkowsky, iacentem inter Talenga acialem eundo ad balneum, consensu habito Anne filie sue, cum tali proprietate, ita longe, late, prout solus eandem inhactenus tenuit, nihil sibi iuris in eadem tenendo, provido ⊢Joh⊣ Jacobo molendinatori et suis legittimis successoribus habendum, tenendum, vendendum etc. in ewm resignavit.

288. *s. 47*

Wawrzyniec Balanda przedstawił (do wykupu) pół łanu za pięć i pół grzywny oraz sześć groszy Wojciecha Ćwiklicza (por. nr 266).

Laurencius Balanda astillavit ½ laneum in V½ marca et VI grossis Alberti Czwiklicz iudicio secundo.

289. *s. 47-48*

Kowal Mikołaj Burkart, krawiec Andrzej i Mateusz z Bronowic poręczyli spłatę do święta św. Jakuba Apostoła 16 florenów rajcy lubelskiemu Jakubowi, synowi Stefana, przez Stanisława Morsztyna, który przejął dług Jana Pieczenia z Krakowa z racji wstrzymania sprzedaży jego kamienicy położonej w Lublinie, w zamian za co rajca Jakub zezwala mu na objęcie kamienicy.

Venientes honesti Nicolaus Burkarth faber, Andreas sartor, Mathias procurator de Brunowicze[1], tamquam fideiussores pro domino Stanislao Mornsteyn[2] coram banni-

289. [a] *Słowo nadpisane nad wierszem, miejsce umieszczenia w tekście oznaczono znakiem //.*
289. [1] *Por. nr 162, przyp. 1.* [2] *Stanisław Morsztyn w l. 1456-1482 wójt lubelski (M. Michalewicz, Morsztyn (Mornsteyn, Morstin) Stanisław [w:], Polski słownik biograficzny, t. XXI, Warszawa 1976, s.. 821-822; B. Nowak, Morsztyn Stanisław, wójt lubelski, [w:] Słownik biograficzny miasta Lublina, t. I, red. T. Radzik, J. Skarbek, A. A. Witusik, Lublin 1993, s. 192).* [3] *Jan Pieczeń, syn wójta lubelskiego Jana Pieczenia (por. nr 303), szwagier Stanisława Morsztyna (zob. B. Nowak, Pieczeń Janusz (?-1457). [w:] Słownik biograficzny miasta Lublina, t. I, s. 215-216.*

to iudicio, omnes manu coniuncta et in solidum pro dicto domino *[s. 48]* [S]tanislao Mornstyn, tamquam illo, qui debitum providi Johannis Pyeczin civis Cracoviensis[3] in et super se cepit occasione arestacionis resignacionis lapidee ipsius Peczin, fideiusserunt XVI florenis Hungaricalis paratos, nullo vadio aut iuris auxilio solucionem evandendo, solvere provido domino Jacobo Stephani consuli Lublinensi, qui in dictis XVI <florenis[a]> resignacionem lapidee Peczin sibi Mornstyn arestaverat et dare ad festum Jacobi Apostoli proximum *[25 VII]* indilate, ob spem quorum solucionem idem dominus ├Step┤ Jacobus in resignacionem lapidee in Lublin sibi Mornstyn consensit.

XLIX. *s. 48* **Iudicium bannitum etc. feria quarta post Johannis Baptiste proxima 1466** *(25 czerwca 1466 r.).*

290. *s. 48*

Stanisław Biały wraz ze swoją żoną sprzedał kowalowi Stanisławowi Małżonkowi ogród położony między szewcem Michałem Drągiem i Jakubem Winiarzem wzdłuż ulicy poza Lublinem za pięć grzywien bez sześciu groszy, które zostały zapłacone.

Stanislaus Byaly cum uxore sua ortum suum, iacentem inter Michaelem Drong sutorem et Jacobum Wynarz, penes plateam extra Lublin, cum tali proprietate, iuris et dominio, ita longe, late, prout solus tenuit, provido Stanislao Malschonek fabro civi Lublinensi et suis legittimis habendum, tenendum, possidendum, vendendum etc. in ewm resignavit. Itero *[s]* vendicionis pro quinque marcis minus VI grossis, quas solvit.

291. *s. 48*

Wacław, Piotr i Maciej Goczałkowie zostali uniewinnieni w sprawie przeciwko Maciejowi rządcy z Bronowic, gdyż byli gotowi dostarczyć dowody przeciwko niemu, a ten nie stawił się przed sądem.

Venceslaus, Petrus et Mathias Goczalkovie iustificati sunt contra Mathiam procuratorem de Brunovicze[1] proposicionibus suis, qui parati sentencialiter similiter ius portare contra Mathie procuratorem, et ipse procurator non stetit iuri, sibi silencium de super eviternum imponendo.

292. *s. 48*

Wawrzyniec Porczek zeznał, że Jan Opoczyński zadośćuczynił mu za ogród zwany „Sempiurkowky".

291. [1] *Por. nr 162, przyp. 1.*

Laurencius Porczek recognovit, quod Johannes Oppoczensky satisfecit sibi pro orto dicto Sempiurkowky quem tunc tenet.

L. *s. 48* Iudicium magnum expositum feria quarta post Johannis Baptiste proxima etc. 1466 *(25 czerwca 1466 r.)*.

293. *s. 48*

Elżbieta Talążyna (żona) Jana przedstawiła (do wykupu) czarną suknię podbitą lisami, poszwę i trzy dzbany Szymona łaziebnika (zastawione) za trzy grzywny.

Elizabeth Talenszina Janowa astillavit tunicam nigram subducta wlpibus cum p o s z w a et tres cauteros in tribus marcis Simonis balneatoris.

LI. *s. 48* Iudicium magni p o w i a t h e k.

294. *s. 48*

Sąd pozwolił Elżbiecie Talążynie sprzedać suknię, poszwę i trzy miski (lub kubki) Szymona łaziebnika.

Ius decrevit vendendum tunicam et p o s z w a m cum tribus scultellis *[s]* fore per Elizabeth Talenszina Simonis balneatoris sub forma iuris.

295. *s. 48*

Lorek (został) uniewinniony przy pomocy dwu przysiąg w sprawie z Piotrem Lazarem dotyczącej kopy (groszy) za konia i (innej, dotyczącej?) sześciu grzywien.

Lorek iustificatus pro sexagena racione equi et VI marcis Petro Lazari in duobus iuramentis.

296. *s. 49*

Mikołaj Tobołek został uniewinniony w sprawie z Piotrem Lazarem o siedem postawów sukna.

Nicolaus Thobolek iustificatus est contra Petrum Lazarz pro panno VII staminum.

297. *s. 49*

Młynarz Jakub uniewinnił się przy pomocy przysięgi (od zarzutów) Bernarda w sprawie o sześć grzywien.

[Ja]cobus molendinator iustificavit se contra Bernardum pro VI marcis iuramento suo.

298. *s. 49*

Maciej rządca Bronowic oczyścił Mikołaja sługę Jakuba Kreidlara z zarzutów, którymi go obwinił, (oświadczając, że) nic złego o nim nie wie i że jest człowiekim dobrym i szanowanym.

Nicolaum familiarem Jacobi Creidlar iustificavit et expurgavit Mathias procurator Brunowicz[1] in eo, in quo eum inculpavit, ita quod de eo nihil mali scit, sed bonum hominem et honestum.

LII. *s. 49* **Iudicium bannitum expositum etc. feria IIII^ta^ ante Margarethe anno etc. LXVI^to^ proxima** *(9 lipca 1466 r.).*

299. *s. 49*

Jakub Szczepanowicz zeznał, że zgodnie z pierwszym zapisem zobowiązał się dać Janowi Trzesitobole 100 florenów do najbliższego święta Narodzenia NMP. Jeśli nie zapłaci, wówczas da Janowi wprowadzenie w dwa łany i połowę stawu i unieważni wcześniejszy zapis.

╞Jacobus Sczeponowicz *[s]* ex amicabili unione inter ipsum et Johannem Trzansszitobola occasione I^C^ florenis supranotarum recognovit, quod iuxta preteritam proximam inscripcionem obligavit se dare I^C^ florenis ab hinc ad Nativitatis Marie proximum *[8 IX]* paratis in florenis. Et si non solverit, extunc iam recedit et tunc a duabus laneis et medietate piscine in ibidem dicto Johanni Tobola, dans sibi intromissionem et evacuationem, et iam mortificans sibi priores obligaciones iuxta priorem inscripcionem in bannito iudicio in vigilia Ascensionis *[6 V 1466 r.]* factam, demum cum omnibus utilitatibus in ibidem et resignare in ibidem ob non solucionem huius I^C^ florenis habet.╡

298.[1] *Por. nr 162, przyp. 1.*

300. *s. 49*

Arbitrzy zeznali, że pogodzili łaziebnika Szymona i Michałka odnośnie długu w ten sposób, że Szymon ma zapłacić w trzech ratach po pięć grzywien: pierwszą na Św. Jakuba – jeśli jej nie uiści da wwiązanie w swój nowy ogród położony przy (ogrodzie) złotnika Michała poza Lublinem; drugą na święto podwyższenia Krzyża – jeśli nie zapłaci opuści ogród; trzecią na Św. Marcina – jeśli nie zapłaci na zawsze zrezygnuje z ogrodu.

Venientes providi Martinus Quanta, Szanyczsky, Belziczky, Nikel doleator, Wollo, tamquam arbitri recognoverunt, quod Simonem balneatorem et Michalek tali concordaverunt occasione debiti supranotati, videlicet quod ipse Simon tenet solvere V marcas ad Jacobi *[25 VII]*, et itidem quinque marcas ad Crucis in autumpno *[14 IX]*, et residuas quinque marcas ad Martini *[11 XI]* festa proxime se sequencia. Et si non ad primam ratam, extunc dabit in ortum suum novum, penes Michaelem aurifabrum extra Lublin iacentem, intromissionem. Eciam iterum si ad secundam ratam non solverit alias quinque marcas, extunc eundem ortum evacuabit alias promowanye dacz, et iterum si ad ultimam ratam residuas quinque marcis non solverit, extunc eundem iam eviterne habebit, possidebit, tamquam iure prosecultum, et vendere pariter et resignare, sicut solus Simon, in quod idem Simon consensit.

301. *s. 49*

Grzegorz Baran ustanowił swoim pełnomocnikiem Stanisława Białego w sprawie przeciw Jakubowi Stodolnikowi i wszystkich innych.

Gregorius Baran constitit procuratorem suum ad agendum contra Jacobum Stodolnik et aliis causis Stanislaum Bialy.

Xc[a]

LIII. *s. 49* **Iudicium bannitum expositum civile feria quarta proxima post Bartholomei anno etc. LXVI**[to] *(27 sierpnia 1466 r.).*

302. *s. 49*

Mikołaj Opat ustanowił Fiola swoim pełnomocnikiem we wszystkich sprawach i przeciw Piątkowi.

301. [a] *Skrót* Jesus Christus *umieszczona pod zapiską.*

╞Nicolaus Oppath constitit Phiol in omnibus suis causis et contra Pyontek ad agendum, ut in forma procuratorem plenipotentem.╡

303. *s. 50*

Maciej Kuninoga jako opiekun Jana Pieczenia oraz Janka i Agnieszki, dzieci zmarłego Jana Pieczenia wójta lubelskiego, przekazał wieczyście Stanisławowi Morsztynowi ich dom położony w Lublinie przy rynku, między (domami) Grzegorza Goździa i Jana Gembali, (należący) do Jana Pieczenia ze strony ojca, a do Janka i Agnieszki ze strony matki.

Mathias Cuninoga tutor plenipotens hon[e]storum Johannis Pyeczyn et Janek cum Agnetha [fi]liorum olim Johannis Pyeczyn advocati Lublinensis[1], domum ipsorum in Lublin sitam inter Grego[ium] Gosdz et Johannem Gambala, in cirulo [a] ipsius Johannis Pyeczin ex parte patris et Janek et Agnetis ex parte matris, cum tali proprietate iuris, ita longe, late, famoso domino Stanislao Mornstyn et suis legittimis in ewm resignavit, promittens similem ius civitatis pro inpedimento *[5]*.

304. *s. 50*

Dorota i Zofia, córki Darmopicha, przez swoich mężów Stefana rzeźnika i Jana męża Zofii, oddały Mikołajowi Gorczycy swój dom, położony między (domami) Łazarza i Szymka.

Dorothea et Zophia filie Darmopich per maritos suos, videlicet Stephanum carnificem et Johannem virum Zophie, domum sitam inter Lazarz et ╞Mady╡ <Schimek[a]> ipsorum provido Nicolao Gorczicza et suis legittimis in ewm resignaverunt, ut supra.

305. *s. 50*

W sprawie między Janem czapnikiem a Mikołajem Kuczyńskim szewcem sąd postanowił, że Grzegorzowi synowi Jana czapnika przypadła w udziale jako dziedzicowi po śmierci żony Jana czapnika, a jego matki, połowa domu, w którym obecnie mieszka Mikołaj Kuczyński. Jan czapnik ma tę część domu dzierżyć do pełnoletności Grzegorza.

In causa Johannis pileatoris et Nicolai Cuczinsky ius decrevit et adiudicavit Gregorio filio et puero dicti Johannis pileatoris, medietatem domus, in qua Nicolaus Cuczinsky sutor nunc sedet, tamquam illi heredi post matrem suam, ╞uxoris╡ uxorem dicti

303. [a] *Brak jednego krótkiego słowa z powodu uszkodzenia bocznego brzegu karty.*
303. [1] *Por. nr 289, przyp. 2.*
304. [a] *Słowo nadpisane powyżej skreślenia.*

Johannis pileatoris. Que medietas domus de iure eidem puero Gregorio post mortem matris sui sibi advenit, quam medietatem domus pater eiusdem Gregorii pueri et filii sui tenebit ad annos discrecionis sue indempnacionem.

306. *s. 50*

Dorota i Zofia siostry rodzone, córki Darmopicha zeznały, że podzieliły między siebie (pieniądze za?) sprzedany dom i zachowają wieczysty pokój o ogród i wszystkie dobra (por. nr 304).

Dorothea et Zophia sorores germanes et filie Darmopich recognoverunt, quod inter se domum prefatum resignatum *[ss]* ⊢inter ipsos est⊣ iuste dividerunt et pacem eviternam habere pro omnibus bonis ipsorum et ortus, et aliis.

307. *s. 50*

Katarzyna Żakowa za pośrednictwem Stanisława Białego przekazała czapnikowi Janowi Pogankowi dom położony poza miastem między (domami) Świątosława i Pierzchały oraz połowę ogrodu między (ogrodami) Andrzeja Wiska i Konopki. Po dwóch latach wolnizny, on i jego następcy mają płacić Katarzynie i jej spadkobiercom grzywnę czynszu rocznego. Pani ta zobowiązała się także dać (Pogankowi?) wieniec (opaskę) z pereł w ciągu roku od św. Michała.

Honesta Katherina Zakowa per Stanislaum Byali domum, iacentem inter Pirzchala et Swanthoslaum, extra civitatem Lublinensem, cum medio orto, iacente inter Andream Wisek et Conopka, cum tali dominio, ita longe, late, prout sola tenuit, providio Johanni pileatori Poganek et suis legittimis habendum, tenendum, nunc in ewm resignavit. Ita tamen, quod a festo Pasce proxime futuro *[29 III 1467]* per duos annos libere sedebit sine omni censu, post duos vero annos a festo Pasce idem Poganek, aut sui legittimi, censum unius marce dabit in ewm eidem domine Katherine Zakowe, aut suo legittimo, in manus ipsius, quoque domina etiam obligavit se dare sertam de margarithis a festo Michaelis proximum *[29 IX]* ad futurum annum ad festum Michaelis.

308. *s. 51*

Mikołaj Warta sprzedał Janowi młynarzowi parcelę położoną między Piątkiem w sąsiedztwie miasta i początkiem (działki) młynarza Jakuba poza Lublinem za 10 grzywien, z których pozostałe trzy ma zapłacić do Zielonych Świątek.

---

308. [a] *Słowo nadpisane nad wierszem, niemożliwe do odczytania z powodu zniszczenia górnego fragmentu karty.*

Nicolaus Wartha <[a]> fundum sive aream, iacentem inter Pyontek in vicine civitatis et [s]ita in occipite ⊢Joh⊣ Jacobi molendina[to]ris extra Lublin, cum tali dominio, ita longe, late, prout solus tenuit, provido Johanni molendinatori et suis legittimis in ewm resignavit ⊢quam vendidit pro X marcis, super quam solucionem, videlicet residuam tres marcas, solvit eidem Wartha ad Pentecostes *[17 V 1467]* proximum.⊣

309. *s. 51*

Mikołaj Warta, uwalniając od zastawu dom i swoje dobra, zapisał Strobelowi sześć grzywien i 16 groszy na domu budowanym (niezasiedlonym?).

Nicolaus Wartha eliberando et evincendo bona sua, sex marcas cum XVI grossis, quas inscripserat in domo et bonis suis, iam obligat et inscribit eas in et super domo sua edificata, provido Strobel, [minus sedentem][a].

310. *s. 51*

Wawrzyniec Balanda przedstawił (do wykupu) półłanek Wojciecha Ćwiklicza (zastawiony) za pięć i pół grzywny oraz sześć i pół grosza (por. nr 266, 288).

Laurencius Balanda astillavit ½ laneum in V½ marcis cum VI½ grossis Alberti Czwiklicz iudicio tercio.

311. *s. 51*

Piotr Szachtarz zeznał, że Jan Piątek zastawił mu dwa łany za 100 florenów i dał mu swój dokument na te łany, który (Piotr) ma trzymać aż do spłaty długu.

Petrus Schachtarz recognovit, quod Johannes Pyontek invadiavit sibi duos laneos in I[C] florenis et inposuit aput eum privilegium suum super his laneos, quidem sibi restituere non habet, ⊢quamusque⊣ quousque sibi exolvet I[C] florenis.

LIV. *s. 51* **Iudicium bannitum etc. feria quarta post Nativitatis Virginis Marie proxima 1466** *(10 września 1466 r.).*

309. [a] *Odczyt ostatnich słów niepewny.*

312. *s. 51*

Żadnych zapisów (nie dokonano) z powodu przybycia królewiczów.

Nihil est actum propter advencionem Regulum *[s]*.

LV. *s. 51* **Iudicum bannitum etc. feria quarta post Crucis Exaltacionis**
(17 września 1466 r.).

313. *s. 51*

Stanisław Pierzchała opiekun swoich synów: księdza Klemensa i Fałka, przekazał wieczyście (w ich imieniu) Janowi Gambali dom i ogród położone między (działkami) bednarza Mikołaja i Marcina Kwanty.

Veniens Stanislaus Pirzchala tutor plenipotens discreti Clementis presbiteri et Phalek filis sui domum cum orto inter Nicolaum doleatorem ex una et inter Martinum Quanta ex altera iacentem, cum proprietate iuris, ita longe etc. honesto Johanni Gambala in ewm resignavit.

314. *s. 51*

Wawrzyniec Balanda przedstawił (do wykupu) pół łanu Wojciecha Ćwikiełki (por. nr 266, 288, 310).

Laurencius Balanda astillavit ½ laneum, ut supra, Alberti Czwikelka iudicio quarto.

315. *s. 51*

Sąd przysądził Janowi młynarzowi sumę 18 groszy od bednarza Michała, gdyż ten nie przedstawił sądowi dowodów, których sąd zażądał.

Johanni molendinatori ius adiudicatur pro lucro XVIII grossis in super Michaelem doleatorem ex eo, quia non portavit sibi ius mettercius, prout sibi fuit decretum.

316. *s. 51*

Zofia wygrała sprawę z postrzygaczem sukna, który nie stawił się przed sądem.

Zophia iustificavit contra pannirasorem, quod solus non paruit.

317. *s. 51*

Sąd przysądził Balandzie posiadanie przez rok i dzień połowy łanu Wojciecha Ćwiklicza, (którego zastaw) przedstawił (do wykupu) po raz czwarty; po tym terminie go zawiadomi, co z (zastawem) będzie czynił dalej (por. nr 266, 288, 310, 314).

Ius adiudicavit Balandze tenendum annum et diem tenere ½ laneum, quem astillavit quarto iudicio Alberti Czwiklicz et illo facto demum eundem informabit, quod cum eo ultra faciet.

LVI. *s. 52* **Iudicum bannitum etc. feria quarta post Francisci proxima anno etc. LXVI**to *(8 października 1466 r.).*

318. *s. 52*

Jan olejownik poświadczył, że kuśnierz Mikołaj zapłacił pięć grzywien jako część sumy za sprzedaż domu, a o inne krzywdy będzie go nadal skarżył.

Johannes oleownik fassus est, quod Nicol[aus] pellifex pro ratis circa resignacionem domus sue [per]solvit sibi quinque marcas, consensciens sibi in rat[um] resignacionem et pro aliis iniuriis ius sibi fiat.

319. *s. 52*

Anna żona Andrzeja zeznała, że otrzymała od księdza Jakuba, swojego opiekuna, 13 grzywien własnych pieniędzy z sumy 30 grzywien, które otrzymał on na czas sprawowania opieki i które pożyczył małżonkom Mikołajowi Żakowi i Katarzynie. Pozostałe pieniądze Jakub zwróci Annie w dwóch ratach (cztery grzywny na Oczyszczenie NMP, dziewięć na Zielone Świątki), odbierając dług od Katarzyny Żakowej; pieniądze te, podobnie jak wspomniane 13 grzywien, wypłaci Świętosław w ramach zapłaty za kupioną od niej kamienicę.
(Uwaga: Z zapisu wynika, że mimo rozliczenia się księdza Jakuba z 30 grzywien, w istocie miał on zwrócić Annie w sumie 26 grzywien.)

Anna consors legittima Andree fassa est, quod percepit a discreto domino Jacobo presbitero, tutore eius, XIII marcas pecuniarum suorum triginta marcarum, quas tamquam tutor in tutoriam suam recepit, quasque commutaverit providis Nicolao Zak et Katherine coniugi ipsius, et residuas pecunias idem dominus Jacobus tutor prefate Anne habet IIIIor marcas ad Purificacionis *[2 II 1467]* et residuas novem marcas solvet et solvere se obligavit ad Pentecostes festa proximo *[17 V 1467]* se sequentia, recipiendo

a dicta Katherina Zakowa relicta, quosque pecunias intercessit solvere Swentoslaus pro predicta Katherina Zakowa in vim solucionis empcionis lapidee ipsius Katherine Zakowe, pariter et dictas XIII marcas pro ipsa Katherina sibi domino Jacobo solvit, quos dederit idem dominus Jacobus eidem Anne.

320. *s. 52*

Świadkowie poświadczają prawość Jana Zemborki (w sprawie) o zniesławienie, które mu wyrządzili powieszeni złodzieje, a sąd nakazał mu powołać trzech sędziów i usprawiedliwić się, jeśli ktoś zechce go obwinić.

Venientes Johannes balistator, Macze Konopka, Martinus cramarz, Petrus faber, Martinus et Albertus ipsius hospes, Martinus Byaloscornik, Stanislaus Byali pistor, Laurencius Balanda, Nicolaus amicus Wisszek, Mathias Zak tamquam fideles testes testaverunt, iustificantes providum Johannem <Zemborka[a]> de infamia, quam sibi irrogarunt fures suspensi, et iudicium sibi decrevit tribus iudiciis statuere et se iustificare, si quos sit, qui eum culpam vellet dare tamquam iustum.

321. *s. 52-53*

Sąd przysądził Katarzynie Żakowej, zgodnie z jej przywilejami, dobra mające być niebawem sprzedane (może chodzi o nr 307?), ale Jan Kudzin zgłosił swe prawa do sumy (pieniędzy) za te dobra i naganił dokumenty. Uznał, że skoro pani Katarzyna Żakowa uzyskała w sprawie ceny i pouczenia wyrok grodu krakowskiego później niż pouczenie pana Kudzina (wydane) tamże w sądzie najwyższym, (należy) pominąć jej pouczenie, zatwierdzając Kudzina, był bowiem wydany wyrok, aby pani Małgorzata, żona Jana Kudzina, z innymi siostrami, krewnymi Żakowej, miały taką część po jej śmierci, jak Świątosław (por. nr 276); Żakowa nie zważając na to zawarła ze Świątosławem, swym krewnym kontrakt, sprzedając mu kamienicę (por. nr 319), odłączając ją od dóbr wspomnianych sióstr tak samo bliskich, jak Świątosław. Jan Kudzin wstrzymał tę transakcję i skierował do sądu najwyższego (prawa niemieckiego) zapytanie, czy jego wcześniej wydane pouczenie jest takie jak ławników i czy wyrok jest zgodny z prawem [Dalszy ciąg zapiski jest niezrozumiały]: wskazując, że Katarzyna nie może przekazać Świątosławowi części za sumę nierówną tej, jaką jest winna siostrze, bo dobra sprzedane za 350 grzywien i 10 (?), z trudem przewyższają 100 (?).

Ius decrevit Katherine Zakowe iuxta privilegia sua bona sua vendenda fore, quam summam pars adversa dominus Johannes Cudin, per suum procuratorem, pro iure non suscepit tamquam iniustam et increpando et litteris [hab[a]]endis *[?]* edixit sibi

320. [a] *Słowo nadpisane nad wierszem, miejsce umieszczenia w tekście oznaczono znakiem //.*

melius ius pro summa dicens: ex quo domina Katherina Zakowa suscepit pro summa et pro ortilegio sententiam Cracoviensis castri, quam sibi emerat ultra ortilegium domini Cudin ibique in iure supremo, dictum ortilegium exivit pro dicto domino Cudin, confirmando ortilegium suum, tali iure, quia edictum est factum, quod domina Margaretha *[s. 53]* consors Johannis Cudin cum aliis sororibus propinquis, que sunt innate eidem domine Zakowe, quod debent habere ita porcionem [et] sortem in bonis ipsius post mortem, sicut ipse Swanthoslaus, ibi eadem domina Zakowa percepit pro iure ortilegium Cracoviensis quondam et bannito iudicio constante, et demum non attento ortilegio predicto, per eam suscepto, et hoc refutans, fecit contractum nonnullum cum dicto Swanthoslao sibi innato, vendendo lapideam pro non s[imilem (?)[b]] summam pecuniarum eidem favendo bona sua et alienando eadem ab eisdem sororibus ita propinquis, sicut ipse Swanthoslaus, ubi ipsis ortilegium Cracoviensis adiudicavit, quod ultra ortilegium Cracoviensis fecit, volens resignare eidem Swanthoslao, et dominus Johannes prohibuit eos ei cum dictis sororibus resignacionem et demum ius adiuvet et sententiavit resignare eidem Katherine Zakowe dicto Swanthoslao, quod dominus Cudin pro iure non suscepit, sed se cepit ad ius supremum Cracoviensem cum dicto ortilegio priori Cracoviensis exorare ego procurator pro sententia edico, quod dicta Zakowa non poterit eidem Swantoslao pro non s[imilem[b]] summa pecuniarum resignare, sed teneo se ortilegio Cracoviensis, quod debuit hinc similem sortem dicte sororis, sicut ipse Swantoslaus, et in Cracoviensis ortilegium, quia bona huiusmodi, que vendidit pro III½[C] marcis et X, vix extant pro centum, et in tali verbe edicto ponat pecunias cum dicto ortilegio ad ius supremum Cracoviensis querens, si ortilegium meum primo edictum sit ita in acticacione sicut scabini, vel quare iuris sit, quo concludo sententiam.

322. *s. 53*

Piotr Szachtarz przedstawił (do wykupu) ćwierć łanu Jana Piątka (zastawioną) za sześć i pół grzywny.

⊨Petrus Schachtarz astillavit quartam partem lanei Johannis Pyantek in VI½ marcis iudicio primo.⊨

323. *s. 54*

Mikołaj Kuczyński i Jan Poganek pogodzili się pod wadium 10 grzywien we wszystkich sprawach o skóry i innych, które mieli o dom.

321. [a] *Odczyt niepewny.* [b] *Nie odczytano jednego, krótkiego słowa rozpoczynającego się na literę* s.

Nicolaus Cuczinsky et Johannes Poganek fassi sunt, quod concordaverunt sub X marcis vadio, quod de omnibus et singulis causis pro cuttibus et aliis, quos habebunt pro domo, illas totaliter mortificaverunt in ewm, amiciciam habentes inter se bonam, cassantes liti et cause in ewm.

LVII. *s. 54* **Iudicium bannitum etc. feria quarta post XI milia Virginum anno etc. LXVI**to *(22 października 1466 r.).*

324. *s. 54*

Piotr Szachtarz przedstawił (do wykupu) ćwierć łanu Jana Piątka (zastawioną) za sześć i pół grzywny (por. nr 322).

Petrus Schachtarz astillavit quartam partem lanei in VI½ marcis Pyontek iudicio secundo.

325. *s. 54*

Wawrzyniec woskobojnik skwitował Grzegorza Marko z łokci (ziemi) zastawionych w ogrodzie (por. nr 198).

Laurencius woskoboynik quittat Gregorium Marco de una *[s]* obligata in orto suo, superius annotata, per presentes.

326. *s. 54*

Stefan sługa pana (t.zn. starosty – por. nr 229) sieradzkiego zeznał, że Mikołaj Szustek spłacił 10 grzywien, które wcześniej otrzymał jako pożyczkę.

Stephanus familiaris domini Siradiensis[1] recognovit, quod Nicolaus Schustek solvit sibi X marcas, quas a superiori tempore ob in mutuum receperat, de quius *[s]* omni quittat.

327. *s. 54*

Mikołaj Opat przedstawił (do wykupu) łan Jana Piątka położony koło miedzy łanów (...) (zastawiony) za 40 grzywien.

326. [1] *Por. nr 229, przyp. 1.*

Nicolaus Opath astillavit laneum in XLam[a] <ta[b]> marcis, iacentem circa metam laneorum [...[c]]suorum Johannis Pyontek iudicio primo.

328. *s. 54*

Maciej Matekowicz obiecał bronić na swój koszt kuśnierza Stefana przed roszczeniami swego brata i krewnych do sprzedanego mu ogrodu.

Mathias Mathekovicz promisit evincere suis sumptibus ab impedimento et propinquitata *[s]* fratris sui germani et aliorum amicorum racione orto sibi venditi per eum Stephano pellifici. Eundem pellificem indempna reddere.

329. *s. 54*

Maciej Matekowicz zrezygnował za pośrednictwem swojego opiekuna, woźnego miejskiego Jana, z ogrodu położonego między ogrodami zakonnicy Jadwigi i szewca Konopki na rzecz kuśnierza Stefana.

Mathias Mathekovicz per suum tutorem Johannem ministrum civitatis ortum suum, iacentem inter Hedvigim ├mole┤ monialem et Conopka sutorem ortos, provido Stephano pellifici et suis legittimis in ewm resignavit.

LVIII. *s. 54* Iudicium bannitum etc. feria quarta ante Leonardi 1466 *(5 listopada 1466 r.).*

330. *s. 54*

Szachtarz przedstawił (do wykupu), jak wyżej (por. nr 322, 324).

├Schachtarz astillavit, ut supra, iudicio tercio.┤

331. *s. 54*

Neta córka Latoszyny ustanowiła swojego męża pełnomocnikiem we wszystkich sprawach (sądowych).

Netha filia Lathoszine constituit plenipotentem maritum suum in omnibus suis causis ad agendum.

---

327. [a] *Odczyt niepewny.* [b] *Nadpisano nad poprzednim słowem.* [c] *Nie odczytano początku słowa.*

332. *s. 54*

Michałek Garbacz oddał kuśnierzowi Piotrowi ogród, niegdyś należący do Niklaszka, położony poza Lublinem, między Niklem łaziebnikiem a Mateuszem Puchlnym.

Michalek Garbacz per Nicolaum Szanyczky ortum suum, qui olim fuit Niklasek, iacentem penes Nikel balneatorem et Mathis Puchlny extra Lublin, cum tali proprietate etc. domino Petro pellifici et suis legittimis, civi Lublinensis in ewm resignavit.

333. *s. 54*

Opat przedstawił (do wykupu), jak wyżej (por. nr 327).

Oppath astillavit, ut supra, iudicio secundo.

334. *s. 54*

Maciej Szklarz stawił się przed sądem w sprawie przeciw Beszowskiemu.

Mathias Sklarz stetit primum iudicium super Beszowsky.

335. *s. 54*

Krawiec Jan ze swoją żoną Elżbietą, córką Miczkową, (dokonali sprzedaży?) ojcowskiego łanu bez półćwierci, położonego między Jakubem Szczężują (?) i Wojciechem.

Johannes sartor cum Elizabeth uxore sua, filia Miczkowa, laneum minus ½ quarta suum paternale, iacentem inter Jacobum Scesrzaia *[?[a]]* et Albertum [[b]]

335. [a] *Odczyt bardzo wątpliwy.* [b]*Zapis niedokończony, być może jego dalszą część umieszczono na kolejnej, niezachowanej karcie.*

336. *s. 55*

Kuśnierz Piotr mieszczanin i kupiec lubelski zeznał, że otrzymał posag w wysokości 15 grzywien za swoją żonę Elżbietę, który wraz z wianem zabezpieczył na swoich dobrach o wartości 30 grzywien, według niemieckiego prawa magdeburskiego. Szlachcic Janek ojciec Elżbiety uwolnił z poręczenia Pawła sukiennika (postrzygacza sukna) i Miętusa, mieszczan lubelskich, jakiego udzielili za Piotra kuśnierza.

[Pe[a]]trus pellifex, civis et mercator de Lublin [coram[a]] bannito iudicio benivole et sana mente recognovit, quod nomine uxoris sue Elizabeth legittime, post duccionem ipsius recepit quindecim marcarum racione cuius et dotalicii sui inscribit et reformat eidem in bonis suis paternalis mobilibus et immobilibus, presentibus futurisque habendis, triginta marcas sanxionem *[s]* iuris Maideburgensis Theuthunici, removendo omnes amicos suos ab eisdem. Ita quod si Deus promittit eum prius mori, quod sit principalis eadem Elizabeth consors sua legittima possesor dictarum triginta marcarum racione dotalicii in bonis suis omnibus prefatis; et incontinenti nobilis Janek pater germanus dicte Elizabeth dimisit liberos et absolutes providos Paulum pannirasorem et Menthus, cives Lublinensis, fideiussores ipsius Petri pellificis, qui prefatam inscripcionem dotalicii antea fideiusserunt.

337. *s. 55*

Kuśnierz Mikołaj Łysy jest winien Maciejowi Lachecie dwie grzywny i sześć groszy, które zapisał mu na swoim domu. Pieniądze te ma zwrócić w trzech ratach: pół grzywny na Oczyszczenie NMP, pół na Zielone Świątki i pozostałą grzywnę i sześć groszy na święto Szymona i Judy.

⊨Nicolaus Lisszy pellifex recognovit se tenere mutui certi debi[ti] duas marcas pecuniarum cum sex grossis provido Mathie Lachetha, que quod *[ss]* obligavit in domo sua et bonis suis, ita quod medietatem ad Purificacionis *[2 II 1467]*, aliam medietatem ad Pentecostes *[17 V 1467 r.]* et residuas, videlicet marcam cum VI grossis, ad Simonis et Iude festo proxime *[28 X 1467 r.]* se sequencia solvere se inscribit.⊨

LIX. [a] *Między datowaną na 5 XI 1466 r. zapiską na s.54 a s. 55, na której zaczynają się zapiski z 1467 r. (zob. nr LX) może brakować jednej lub kilku kart, na których mogły znajdować się zapiski z 19 XI, 3 i 17 XII, zakładając, że sąd, jak poprzednio, zasiadał co dwa tygodnie (por. nry LVI, LVII, LVIII).*
336. [a] *Brak początku wiersza z powodu zniszczenia rogu karty.*

LX. *s. 55* **Anno Domini millesimo CCCC^mo^ LX^mo^ septimo.**

Iudicium bannitum feria quarta proxima post Epifaniarum Domini
(7 stycznia 1467 r.).

338. *s. 55*

Mikołaj Warta zeznał, że otrzymał całą zapłatę za parcelę, którą sprzedał Janowi młynarzowi.

Nicolaus Wartha coram bannito iudicio et iuratis fassus est se recepisse solucionem totalem pro area sua resignata et vendita, que provido Johanne molendinatore *[ss]* ipsum de residua solucioni quittans.

339. *s. 55*

Sąd nakazał Stanisławowi Kupiczkowi (zapewne Kupczykowi) wypłacić 18 groszy Szolutkowej albo jej córce Jadwidze, jeśli jej matka umrze, a po wyzdrowieniu (matki) na mocy zgody Szolutkowej (wyrażonej) przed ławnikami.

Ius decrevit solvere XVIII grosis Szolutkowe, aut filie sue Hedvigis, si mater morietur, Stanislao Cupiczkowy, post quem convalebit, ex consessione *[s]* ipsius Szolutkowe coram ⊢iuris⊣ iuratis factam.

340. *s. 56*

Maciek Norkowicz zrzekł się za pośrednictwem woźnego sądowego Jana połowy ogrodu położonego poza Lublinem, między ogrodami Marcina Bambneka i klasztoru św. Stanisława, na rzecz swojego zięcia Andrzeja.

Maczek Norkowicz medium ortum su[um], iacentem inter ortos Martini Bembnek [et] monasterii sancti Stanislai extra Lublin, cum tali proprietate, ita longe, late etc. provido Andree genero suo et suis legittimis in ewm resignavit per Johannem budellum.

341. *s. 56*

Teofil ze swoją żoną Anną zeznał, że ma 40 grzywien długu u Handzela pod zastaw kamienicy, w której mieszka ten Handzel, położonej między (domami) Marcina Klozmana i Mikołaja Opata.

jeśli Teofil zechce sprzedać kamienicę, wtedy zgodzi się, żeby Handzel nie opuścił jej aż (otrzyma) spłatę 40 grzywien; (strony) umarzają pierwszy zapis 16 grzywien.

Theophilus cum Anna consorte sua legittima coram bannito iudicio veniendi, cum consensu eiusdem consortis sue id consencientis recognoveunt se teneri XL^{ta} marcas communis pecunie certi debiti, quas obligaverunt et inscripserunt in et super domo lapidea ipsorum, in qua residet providus Handzel, iacente inter Martini Clozman et Nicolai Oppath eidem provido Handzel. Ita tamen, quod si eandem lapideam idem Theophilus voluerit vendere, extunc consensit, quod idem Handzel de eadem lapidea non debet exire quousque integraliter sibi solvet dictas XL^{ta} marcas, et iam mortificantes priorem inscripcionem XVI marcarum ut supra.

342. *s. 56*

Stodolnik ma złożyć przysięgę w sprawie, jaką ma z Baranem o 230 futer (skórek) zajęczych.

Stodolnik iurabit in duabus septimanis pro II^{C} leponus pellinis *[ss]* et triginta ├Baran┤ contra Baran.

343. *s. 56*

Kowal Marcin Burkart sprzedał rajcy Markowi swój ogród, który uzyskał od niego z racji bliższego pokrewieństwa, położony między (ogrodami) Świątosława Sawnicy i tegoż Marka.

Martinus Burkarth faber ortum suum, quem propinquitate sanguinis a provido domino Marco consule acquisivit, iacentem inter Swenthoslai Sewnicza et ipsius Marci ex alia parte, cum tali proprietate etc. eidem domino Marco consuli et suis legittimis in ewm resignavit nomine empcionis et vendicionis et solucionis totalis ├pertep┤ percepte ex concordia facta inter ipsos per dominos consules.

344. *s. 56*

Szachtarz kwituje Piątka z sześciu i pół grzywny, za które zastawił ćwierć łanu, uwalniając ten zastaw (por. nr 322, 324).

Schachtarz quittat Pyontek de VI½ marcis, in quibus quartam partem lanei invadiavit, eliberans eandem ab eodem.

345. *s. 56*

Jan Zemborka stawił się w sądzie po raz trzeci w wyżej wspomnianej sprawie (por. nr 320).

Johannes Zemborka stetit iudicum tercium, ut supra.

346. *s. 57*

Jan Piątek zeznał, że otrzymał 100 florenów i sześć i pół grzywny od Michała Szarowieskiego za sprzedane trzy łany i folwark z sadzawką; sprzedaż mają potwierdzić świadkowie i zgodnie z ich zeznaniem Piątek ma oddać (te dobra) Michałkowi.

[Joha]nnes Pyontek recognovit se recepisse [c]entum florenis cum VI½ marcis a provido Michaele Scharowiesky super tres laneo *[s]* suos cum predio et s z a d z a v k a, quos sibi vendidit, quam vendicionem recognoscere habent marcipatores *[s]* et iuxta recognicionem eorum habet resignare idem Pyontek eidem Michalek.

347. *s. 57*

Kuśnierz Wojciech Wollo, mieszczanin lubelski, zobowiązał się spłacić dług w wysokości 11 grzywien Marcinowi Starzewiczowi z Drohobycza w ciągu trzech lat.

Veniens honestus Albertus Wollo pellifex et civis Lublin[ensis] benivole et mature recognovit coram iudicio bannito, quod tenetur certi debiti obligati undecim marcas communis pecunie provido Martino Starzenycz de Drohobicza[1]. Quas se infra hinc et a festo Purificacionis proximo *[2 II 1467 r.]* per tres annos ad aliud in ibidem in terminum, seu post elapsum trium annorum ad festum Purificacionis solvere obligavit et inscribit solvendum in dom[o ...[a]] et de aliis bonis suis.

348. *s. 57*

Wyżej wspomniany Marcin Starzenski z Drohobycza ustanowił bednarza Mikołaja, mieszczanina lubelskiego, swoim pełnomocnikiem do odbioru tych 11 grzywien od Wojciecha Wolla, a w razie swej śmierci przeznacza je na potrzeby kościoła dla zbawienia duszy.

347. [a] *Kilka liter nieczytelnych z powodu plamy.*
347. [1] *Drohobycz, miasto obecnie na Ukrainie w obwodzie lwowskim.*

Et incontinenti in ibidem stans Martinus Starzensky de Drohobicza[1] ad suscipiendum dictas undecim marcis in eodem terminis fecit plenipotentem providum Nicolaum doleatorem, civem Lublinensem, procuratorem ad dicto Alberto Wolle, ita quod si Deus super eundem constituentem mortem permiserit et niturus morieturque, extunc plenam habeat potestatem dictas pecunias suscipere et pro salute anime constitutis ad pias usus et pro fabrica ecclesie convertere sine omni amicorum suorum impedimento, quovis ab eisdem alienati.

LXII. *s. 57* Iudicium bannitum etc. feria IIII^ta^ post Purificationis

(4 lutego 1467 r.).

349. *s. 57*

Klemens Lupczek ślusarczyk z Rzeszowa uwolnił się od zarzutów Piotra ze Stężycy w sprawie utraty jednej kopy i czterech groszy.

Clemens Lupczek S l o s z a r c z i k de Rzeschow iustificavit se contra Petrum de Stenszicza[1] occasione perdicionis occasione *[ss]* unius sexagenis et IIII^or^ grossis, de quibus eundem inculpaverat.

350. *s. 57*

Stanisław Biały ma po Niedzieli Przewodniej złożyć przysięgę w sprawie z Grocholskim o pół grzywny.

Stanislaus Byali iurabit post Conductum Pasce *[5 IV]* pro ½ marce contra Grocholsky.

351. *s. 57*

Świątosław siostrzeniec Katarzyny Żakowej złożył za tę Żakową cztery grzywny Annie żonie kuśnierza Andrzeja, dla Jakuba Pietucha, opiekuna Anny.

Swanthoslaus sororius Katherine Zakowe per iure obligacioni pro eadem Zakowa reposuit IIII^or^ marcas honeste Anne, Andree pellificis consortis, pro domino Jacobo Pyethuch tutore eius Anne.

348. [1] *Por. nr 347, przyp. 1.*

349. [1] *Stężyca, wieś nad Wisłą w woj lubelskim, pow. rycki, ok. 67 km NW od Lublina; w średniowieczu siedziba powiatu sądowego.*

352. *s. 58* [a]

Stodolnik (ma przedstawić?) przysięgi w sprawie, jaką ma z Baranem o trzy grzywny.

Stodolnyk [b] iuramenta contra Baran pro tribus marcis [c] pro eius [c].

353. *s. 58*

Michał Szydłowski ustanowił Fiola (swoim pełnomocnikiem) we wszystkich swoich sprawach o długi i pokrewnych.

Michael Schydlowsky constituit Phiol contra res suas debitoris et innexies, ut in forma.

LXIII. *s. 58* **Iudicium magnum post die Agathe** *(po 5 lutym 1467 r.).*

354. *s. 58*

Hittiszek przedstawił (do wykupu) płaszcz aksamitny murarza Mikołaja (zastawiony) za 11 groszy.

Hittiszek astillavit peplum de examito in XI grossis Nicolai muratoris.

355. *s. 58*

Mikołaj z Czwartku przedstawił (do wykupu) kaptur i buty Błażeja z tegoż (przedmieścia) (zastawione) za dziewięć groszy.

Nicolaus de Czwartek astillavit capucium cum caligis in IX grossis Blassii de ibidem.

LXIV. *s. 58* **Iudicium bannitum subdelegale feria VI[ta] ipso die sancte Dorothee** *(6 lutego 1467 r.).*

356. *s. 58*

Postanowiono, że zatrzymanie (przez) Michała Szydłowskiego w domu Jakuba (syna) Stefana, rajcy lubelskiego, sukna Macieja Hana z Wrocławia zostaje w mocy, a Han ma uwolnić dobra zatrzymane (...)lumisowi Howerne, mieszczaninowi wrocławskiemu, do jarmarku na Zielone Świątki, a gdyby (któraś) strona nie stawiła się, (wtedy) sąd nakaże stronie obecnej co prawnie należy czynić.

Sententiatum est, quod arestacio Michaelis Schidlowsky super panno Mathie Han de Wratislawia in domo domini Jacobi Stephani consulis Lublinensis debet habere robur sic, quod Mathis Han debet eliberare bona arestata provido []lumis Howerne civi Wratislaviensi infra hinc ad forum Pentecostes proximum *[17 V]* inclusive, et quo pars non institerit, ius decrevet parti presenti, quod iuris fuerit faciendi.

LXV. *s. 58* Powyatek iudicii magni feria sabbati post Dorothee
(7 lutego 1467 r.).

357. *s. 58*

Sąd zezwolił Mikołajowi z Czwartku sprzedać kaptur i buty (zastawione u niego) za dziewięć groszy.

Nicolao de Czwartek decretum est vendicionem fere capucii et caligarum in IX grossis, ut supra.

358. *s. 58*

Maciek Mozel z Krasnegostawu uwolnił się od zarzutów Piotra Wałacha i jego wspólnika z Krakowa w sprawie ryb rzecznych.

Maczek Mozel <de Krasznistaw[a]>[1] iustificavit se pro piscibus fluvialis contra Petrum Walach et socium suum de Cracovia.

359. *s. 58*

Kowal Marcin Burkart ma przysiądz przeciw Maciejowi Wieluńskiemu w sprawie o konia zranionego podczas poprawiania swego kucia (?[a]), o 40 groszy szkody i o innego konia za 3 grzywny, którego uszkodził w czasie podkuwania.

Martinus Brukarth faber iurabit duo iuramenta post Conductum Pasce *[5 IV]* in primo iudicio contra dominum Mathiam Wielunsky: primo pro equo, quem destrinxit in emenda sua cussioni, item pro XL[ta] grossis dampni, [cet]ero pro alio equo, quem sibi in cudicioni sua offendit pro tribus marcis.

---

352. [a] *Nad tym zapisem znajdował sie jeszcze jeden, składający się z dwóch wierszy tekstu. Jego odczytanie nie jest możliwe ze względu na zniszczenie górnego fragmentu karty.* [b] *Nie odczytano około dwóch słów z powodu wyblaknięcia fragmentu tekstu.* [c] *Nie odczytano jednego słowa*
358. [a] *Słowo nadpisane nad wierszem, miejsce umieszczenia w tekście oznaczono znakiem //.*
358. [1] *Por. nr 100, przyp. 2.*
359. [a] *Możliwe jest też tłumaczenie: na poprawinach świniobicia.*

360. *s. 58*

Sąd zezwala na sprzedaż płaszcza aksamitnego za 12 groszy murarza Mikołaja.

Ius decrevit vendendum peplum de examito in XII grossis Nicolai muratoris, ut in forma.

361. *s. 58*

Dorota Popkowa zobowiązała się zapłacić dwie grzywny Wojciechowi synowi oberżysty Bartosza z Krakowa za pół beczki wina.

Dorothea Popkowa obligavit se solvere duas marcas communis pecunie ex unione arbitrorum provido Alberto filio Barthossii cauponis de Cracovia occasione medii cuffii *[s]* vini, pro quo eandem citaverat infra hinc ad Pentecostes proximum *[17 V]*, sine omni dilacione.

362. *s. 59*

Mikołaj Opat i jego brat Piotr zobowiązali się zapłacić mieszczaninowi wrocławskiemu Jakubowi Gutlarowi 175 florenów długu w trzech ratach, zabezpieczając spłatę na wszystkich swoich dobrach. Gutlar uwalnia Mikołajowi Opatowi za pośrednictwem Białki 9500 (florenów?) tegoż Mikołaja Opata zdeponowanych na potrzeby handlowe we Wrocławiu u Jurka, dodając, że dokument dłużny Opata nie może być przez niego (użyty) do jego niepokojenia.

[V]enientes honesti Nicolaus Oppath et Petrus frater eius germanus cives Lublinenses recognoverunt ambo unanimiter per expressum, quia obligantur certi debiti centum LXXV florenis Ungaricales provido Jacobo Guthlar civi Wratislaviensi <alias[a]> iuxta litteram obligacionis ipsius Oppath super se datam. Quos I^{C}LXXV florenis partim, videlicet LX^{ta} ad Nativitatis Marie *[8 IX]*; item alios LX^{ta} ad Simonis et Iude *[28 X]* et iterum residuitatem, videlicet L^{ta} quinque ad Purificationis festo proxime *[2 II 1468 r.]* se sequencia obligaverunt se solvere paratis in pecuniis, nullo vadio solucionem evandendo et tuendo. Et casu quo pro aliqua rata solucioni eidem Jacobo non facerent, extunc subdiderunt se tam in via, quam [in domibus[b]] ubicumque arestandum cum bonis suis et retinerendi usque ad solucionem eiusdem rate. Quosque I^{C}LXXV florenis obligarunt in omnibus bonis suis mobilibus et immobilibus, ita quod si eadem bona ubicui vendere, obligare, commutare aut donare vellet idem Oppath, que extunc idem Jacobus sit principalis creditor ad eadem bona sua occasione prefati debiti. Idem eciam

362. [a] *Słowo nadpisane nad wierszem.* [b] *Odczyt niepewny z powodu nieczytelnego skrótu.*

Jacobus coram eodem bannito iudicio libere mittit Byalkam novem cum medio milia ipsius Nicolai Oppath depositas in Wratislavia apud Jurek ad usum vendicionis, ipsi Nicolao Oppath. Hoc eciam addito, quod littera prefata obligacionis ipsius Oppath idem Jacobus civis Wratislaviensis non debet eundem Nicolaum Oppath quomodoque vexare aut arestare, turbare, ad quod se subdidit idem Jacobus.

363. *s. 59*

Florian z Przytyku na mocy ugody z Kacprem Ospiusem z Krakowa zobowiązał się zapłacić trzy floreny długu temuż Kasprowi, albo rajcy lubelskiemu Markowi, jego człowiekowi i (przedstawicielowi?), a Marek (zwróci te pieniądze) złotnikowi Michałowi; następnie (strony) unieważniły dokument dłużny i umorzyły spory i sprawy sądowe.

Veniens Florianus opidanus de Przithik[1] ex unione amicabili inter ipsum et providum Casperum Ospius civem Cracoviensem occasione certi debiti, obligavit se solvere tres florenis Hungaricalis ad Simonis et Iude *[28 X]* forum proxime affuturum eidem Caspero, aut domino Marco consuli Lublinensi, suo homini et tutori, et ipse dominus Marcus econverso Michaeli aurifabro, et exinde cassaverunt litteram obligacionis, mortificans iam omnes lites et terminos iuris.

364. *s. 60*

Katarzyna wdowa po Janie Wigancie zawarła ugodę z Jerzym sługą i przedstawicielem Mikołaja Gebla mieszczanina krakowskiego w sprawie 22 florenów, jakie pożyczył jej mąż w ubiegłym roku. Katarzyna ma oddać pieniądze w trzech ratach na ręce Piotra Siestrzeńca; jeśli tego nie uczyni, da wprowadzenie w swój ogród.

Veniens honesta Katherina relicta Johannis Weiganth coram bannito iudicio recognovit, quomodo ex amicabili concordia per dominos consules Lublinenses inter ipsam factam et providum Georgium familiarem et factorem plenipotentem famosi Nicolai Gebel civis Cracoviensis[1] occasione XXII florenorum Hungaricalium certi debiti per maritum ipsius de anno etc. LXVI f[eria] IIII[ta] post Letare *[19 III 1466 r.]* in magno bannito iudicio inscriptarum, obligavit se solvere solvere *[ss]* eidem domino Nicolao Gebel, aut suo familiari Georgio partim, videlicet sex ad Pentecostes *[17V]*, item sex ad Simonis et Iude *[28 X]*, et iterum ad Purificationis *[2 II]* decem residuos florenis festa

363. [1] *Przytyk, wieś w woj. mazowieckim, ok. 100 km NW od Lublina; w l. 1333-1869 miasto.*
364. [1] *Mikołaj Goebel (Gebel, Gobil), mieszczanin krakowski, w latach 1463-1469 wzmiankowany jako ławnik, rajca w 1469 i 1472 r., burmistrz w 1472 r. Zmarł przed 18 VIII 1473 r. – M. Starzyński, Krakowska rada miejska w średniowieczu, Kraków 2010, s. 289. Por. nr 1165, przyp. 1*

proxime se sequencia in manus domini Petri Sziestrzeniecz, quem ad suscipiendum dictos florenorum pro ratis idem Georgius familiaris constituit plenipotentem. Et casu quo pro aliqua rata non solverit, extunc dabit intromissionem in ortum suum, usque ad solucionem totalem. Quam inscripcionem priorem per presentem obligacinem cassaverunt et extunc extinxerunt.=

LVI. *(Wymieniono władze miasta:) wójt Marek rajca i ławnicy: Stanisław Pierzchała, złotnik Michał, Mikołaj krawiec Długi, Jakub Winiarz, Mikołaj Szustek, Jakub Kreidlar oraz Maciej Szklarz. (Najprawdopodobniej zapis elekcji ławy na 1467 r.)*

LVI. s. 60 **Anno Domini millesimo quadringesimo sexagesimo septimo** *(1467 r.)* **Advocatus dominus** Marcus consul, scabini iurati: Stanislaus Pirzchala, Michael aurifaber, Nicolaus sartor Longus, Jacobus Wynarz, Nicolaus Schustek, Jacobus Creidlar, Mathias Sklarz.

LVII. *s. 60* **Iudicium bannitum feria quarta ante Kathedram Petri** *(18 lutego 1467 r.).*

365. *s. 60*

Jakub (syn) Stefana rajca lubelski i pełnomocnik Franciszka Botnara z Wrocławia przedstawił (do wykupu) z powodu upływu terminu spłaty, srebrny pas, pozłacany przy dużym guzie, i dwa kubki, inaczej k o r c z a k i albo naczynia na wodę zmarłego Żyda Pieszaka z Łucka (zastawione) za 60 florenów.

Jacobus Stephani consul Lublinensis, plenipotens tutor Francisci Bothnar de Wratislawia[1], astillavit cingulum argenteum ad nodulis magnum deaureatum et duos piccarios alias k o r c z a k y, a u t futeos *[s]* in LX^ta florenis Hungaricalis Iudei olim Pyeschak de Luczko[2] propter fluxum tempus solucionis, iudicio primo.

366. *s. 60*

Elżbieta Skubiszowina z synem i innymi dziećmi sprzedała ogród ze stodołą Handzelowi za sześć grzywien.

365. [1] *Botener Frantzke kupiec i przedsiębiorca wrocławski zaangażowany w hutnictwo i górnictwo w Złotym Stoku, prowadzący handel głównie z Węgrami i utrzymujący kontakty handlowe z Budą – G. Myśliwski, Wrocław w przestrzeni gospodarczej Europy (XIII-XV wiek): centrum czy peryferie?, Wrocław 2009, s. 286, G. Pfeiffer, Das Breslauer Patriziat im Mittelalter, Breslau 1929, s. 301-302.* [2] *Łuck, miasto nad rzeką Styr, obecnie na Ukrainie stolica obwodu wołyńskiego; ok. 190 km E od Lublina.*

Elizabeth Skubischovina cum filio suo et aliis pueris suis fassa est se vendidisse ortum cum s t o d o l a provido Hanzel pro VI marcis, quas ab eodem recepit. Ita que primo iudicio bannito post Conductum Pasce *[5 IV]* eiusdem resignabit cum pueris suis.

367. *s. 60*

Ksiądz Jerzy Pherd zeznał, że otrzymał 44 grzywny od Jakuba Winiarzowicza jako ratę za sprzedaż browaru.

Honorabilis Georgius Phard recognovit se levasse XLIIII^{or} marcas in vim solucionis braseatorii sui a provido Jacobo Wynarzowicz pro rata Purificacionis *[2 II]* proxime preterita.

368. *s. 61*

Stanisław Maliska i bednarz Marcin poręczyli Grocholskiemu półtora grzywny za słód, jaki Rzepka otrzymał z browaru od Wrony.

Nicolaus Schustek recognovit tamquam iudex et advocatus, quod Stanislaus Maliska et Martinus doleator fideiusserunt manu coniuncta pro Rzepka I½ marca pro braseo, provido Grocholsky, quem Rzepka reciperat de braseatorio a Vrona.

369. *s. 61*

Łaziebnik Szymon winny jest 13 grzywien i 16 groszy księdzu Jakubowi Pietuchowi altaryście ołtarza Świętego Krzyża w kościele parafialnym w Lublinie, które zabezpieczył na swoim ogrodzie położonym poza Lublinem, między (ogrodami) złotnika Michała i Kierstawej, który uwolni od podległości prawu niemieckiemu. Jeśli ksiądz Jakub umrze przed uregulowaniem należności, te pieniądze (Szymon) da do rąk Piotra Siestrzeńca, jego żony Małgorzaty i jej syna Jakuba Kreidlara jako patronów (?) ołtarza na czynsz przeznaczony dla wspomnianego Świętego Krzyża w kościele parafialnym.

Veniens coram bannito iudicio Simon balneator recognovit se teneri XIII marcas cum XVI grossis communis pecunie certi debiti honorabili domino Jacobo Pyethuch altariste altaris sancte Crucis in ecclesia parrochiali Lublinensis, quas obligat in et super orto suo inter Michaelis aurifabri ex una et Kyerstawe extra Lublin iacente, tali addita condicione, quod eundem ortum suum sanctionis iuris Theutonici liberabit, evincet aut vendat infra annum et diem, et solucionem eidem domino Jacobo faciet, quique eciam dominus Jacobus presbiter easdem XIII marcas cum XVI grossis, si interim

Deus super eum mortem permiserit, dat et assignat in manus honestorum Petri Sziestrzenyecz, Margarethe ipse consortis legittime ac Jacobo Creindlar filii sui, tamquam patronorum ad altare pro censu comparando prefatum sancte Crucis in eadem ecclesia parrochiali in Lublin.

370. *s. 61*

Piotr Siestrzeniec pełnomocnik zmarłego Mikołaja księdza z Lublina zeznał, że otrzymał sześć grzywien od szewca Michała Bąka mieszczanina lubelskiego, które ten dawno zobowiązał się zapłacić.

Veniens honestus ┼Michael Bong sutor civis Lublinensis┼ Petrus Sziestrzenecz tutor olim discreti Nicolai presbiteri de Lublin recognovit, quia recepit et levavit sex marcas a provido Michaeli Bong sutore et cive Lublinensi, quos a superioribus temporibus se solvere obligavit.

371. *s. 61*

Dorota Popkowa otrzymała sześć grzywien od szewca Michała Bąka z 15, ktore ten dawno zobowiązał się zapłacić.

Veniens Dorothea Popkowa recognovit, quia levavit a provido Michaele sutore Bong sex marcas solucionis super XV marcis, quas se eidem solvere obligavit a tempore superiori.

LXVIII. *s. 61* **Iudicium bannitum feria quarta ante Letare** *(4 marca 1467 r.).*

372. *s. 61*

Piotr Szachtarz pełnomocnik Jana Mazura z Andrzejowa przedstawił (do wykupu) dwa ogrody Anny Wiszozglodowej (zastawione) za 10 grzywien i pół kopy.

Petrus Schachtarz tamquam tutor Johannis Mazur de Andrzeow[1] astillavit duos ortos in X marcis et ½ sexagenis Anne Wisszozglodowe iudicio primo.

372. [1] *Andrzejów, zapewne Jędrzejów miasto ok. 140 km SW od Lublina, obecnie siedziba powiatu w woj. świętokrzyskim.*

373. *s. 62*

Jan (...)sky poręczył za Andrzeja woźnicę z Warszawy szlachcicowi Piotrowi z Grabianowic osiem florenów za konia i (w razie niezapłacenia) winien mu dać wprowadzenie w swój ogród położony poza Lublinem.

Johannes [Opoczen[a]]sky recognovit se fideiussisse pro Andrea vectore de Warschowa octo florenis pro equo nobili Petro de Grabyanowicze[1], in quibus intromissionem debet eidem nobili Petro in ortum suum realem extra Lublin tenere annum et diem.

374. *s. 62*

Paweł brat Prządki i opiekun jego dziecka zobowiązał się przechować półtora grzywny, aż do osiągnięcia wieku sprawnego przez chłopca, którego troskliwie wziął pod opiekę.

Paulus frater ├Paleczkones┤ Przondkonis tamquam tutor pueri fratris sui obligat se conservare I½ marca eidem puero ad etatem debitam pueri, quem soliter in tutelam recepit.

375. *s. 62*

Stanisław Biały, Stanisław Maliska, Maciej Żak, Mikołaj Szyszka jako poręczyciele woźnicy Piotra Szembreka zobowiązali się zapłacić Piotrowi z Wojciechowa sześć florenów w dwóch ratach.

Stanislaus Byali, Stanislaus Maliska et Mathias Zak, Nicolaus Sziska obligaverunt se tres florenos manu coniuncta ad Palmas *[22 III]* et iterum residuos tres florenos ad Pentecostes festa proxime *[17 V]* se sequentia solvere indilate et nullis pignoribus evadendo, provido Petro de Woyczechow[1], tamquam fideiussores pro Szembrek Petro vectore.

376. *s. 62*

Jan Grocholski zeznał, że krawiec Jan Kulawy zapłacił mu 30 grzywien dawnego długu, którego zapis kasuje.

373. [a] *Por. nr 592.*
373. [1] *Grabianowice, wieś ok. 10 km NE od Lublina; dziedzic Piotr herbu Lubicz notowany w l. 1443-1480 (SHG, s. 80-81; APL, KzL 5, k. 160v, 164v, 197v; KzL 9, k. 161v).*
375. [1] *Wojciechów, wieś ok. 22 km W od Lublina; w 1483 r. odnotowano w Wojciechowie sołtysa Piotra (Księgi sądowe miasta Wąwolnicy z lat 1476-1500. Oprac. G. Jawor, A. Sochacka, red. R. Szczygieł. Lublin 1998, nr 26).*

Johannes Grocholsky recognovit, quod Johannes claudus sartor solvit sibi realiter XXX marcas, quas a superioribus annis se obligavit, quam inscripcionem et obligacionem cassat per presentem quittacionem suam.

377. *s. 62*

Nikiel postrzygacz sukna skwitował z długu Macieja zięcia Dziadowej, kasując wcześniejszy zapis.

Nikel pannirasor quittavit Mathie generis Dzadowe de debito suo, quod sibi exolvit *[s]*, cassando inscripcionem suam perprius factam.

378. *s. 62*

Sędzia ziemski lubelski Mikołaj, za zgodą swego syna, sprzedał parcelę położoną za domem Marka rajcy lubelskiego i obok (domu) wójta, temuż Markowi za 30 grzywien, i zobowiązał się przekazać mu ją przez rajcę Grzegorza Goździa, którego ustanowił swym pełnomocnikiem.

Veniens nobilis Nicolaus iudex terrestris Lublinensis[1] recognovit coram bannito iudicio, quia aream suam, iacentem in postico domum domini Marci et penes domini advocati Lublinensis, de iure vendidit provido domino Marco consuli Lublinensi pro triginta marcis, quas se levasse realiter ab eodem domino Marco. Quamque aream obligavit se per providum Gregorium Gosdz consulem Lublinensem, quem coram eadem bannito iudicio plenipotentem constituit, resignare primo bannito iudicio post Pasca *[29 III]*, presente filio suo decreti iudicis in talem resignacionem consenciantem per expressum et non contradicentem.

379. *s. 62-63*

Hanuszkowicz zobowiązał się zapłacić w przeciągu roku licząc od Zielonych Świątek pożyczone 13 grzywien, sześć groszy i dwa floreny proboszczowi Mikołajowi z Sieciechowa, pokonując Michała Goczałka, ponieważ w imieniu plebana Mikołaja sprzedał ogród (zwany) Miklaszek kuśnierzowi Piotrowi za długi, a pleban tę transakcję potwierdził. Hanuszkowicz zabezpieczył tę sumę na swoich dobrach i stawił poręczycieli, mianowicie kuśnierza Jana Minczara.

378. [1] *Mikołaj herbu Bończa z Prawiednik i Osmolic, w l. 1430-1446 podsędek, następnie w l. 1447-1473 sędzia ziemski lubelski (Urzędnicy małopolscy, nr 566, 580).*

veniens honestus Hannuszkowicz per amicabilem unionem proborum hominum obligavit se solvere XIII marcas et VI grossis cum duobus florenis mutuatos sibi de per se discreto domino Nicolao plebano in Szeczechow[1], intercedendo et evincendo providum Michalem *[s]* Goczalek, qui ortum Miclaszek nomine prefati Nicolai plebani in certo debito suo vendidit *[s. 63]* honesto Petro pellifici [a] in eisdem XIII marcis cum VI grossis et resignavit nomine dicti plebani, ut quem resignacionem idem plebanus Nicolaus in Szeczechow coram eodem bannito benivole et expressa voce consensit et ratificavit. Quas que XIII marcas cum VI grossis et duobus florenis Hungaricalibus idem dominus Hannuskowicz in bonis suis dumptaxat *[s]*, inscribit et obligat. Ita quod a festo Pentecostes proxime venturo *[17 V]* ad aliud festum Pentecostes proximum *[5 VI 1468 r.]* per annum debet omnino paratis pecuniis bona eadem sua obligata eliberare et eudem *[s]* solvere, nullo vadio et exposicione eorundem solucionem evadendo. In et super quam obligacionem, inscripcionem et solucionem fideiussores suos eidem domino plebano idem Hannuschkovicz statuit, videlicet Johannem Manczar pellificem, qui ad hiis obligacionem manu coniuncta fideiussit cum eodem Hannuszovicz, quem fideiussorem idem plebanus usque ad totalem solucionem non dimitterit.

380. *s. 63*

Mikołaj proboszcz z Sieciechowa ustanowił swoim pełnomocnikiem Stanisława Białego dla odebrania pieniędzy należnych mu od Michała Goczałka i innych 12 florenów i ośmiu grzywien od łaziebnika Szymona, oraz w celu rezygnacji w jego imieniu z ogrodu (zwanego) Miklaszek na rzecz kuśnierza Piotra.

Nicolaus plebanus in Szethechow[1] constituit plenipotentem Stanislaum Byali in acquirandis pec[uniis] a Michaele Goczalek et aliis pecuniis a balneatore Simone occasione XII florenis et VIII marcarum. Et ad resignandum nomine suo et confirmandum resignacionem super orto Miklasek Petro pellifici factam.

LXIX. *s. 63* **Iudicium bannitum feria quarta ante "Domine, ne longe"** *(18 marca 1467 r.).*

381. *s. 63*

Piotr Siestrzeniec przedstawił (do wykupu) dokument i przywilej na młyn, działkę i inne przynależności Macieja Norkowiczów w Batorzu zastawione mu za 3 ½ grzywny.

379. [a] *Nie odczytano około dwóch słów na zniszczonym, górnym fragmencie karty.*
379.[1] *Por. nr 211, przyp. 1.*
380. [1] *Por. nr 211, przyp. 1.*

Dominus Petrus Sziestrzenecz astillavit literam et privilegium in et super molendinum et aream, et alias pertinencias in Baturzs[1] sibi impignoratum in III½ marcis Norkoviczow Mathie iudicio primo.

382. *s. 63*

Piotr Szachtarz przedstawił (do wykupu) po raz drugi dwa ogrody (zastawione) za 10 grzywien i pół kopy (por. nr 372).

Petrus Schachtarz exhibuit ortos duos, ut supra, in X marcis et ½ sexagena, iudicio secundo.

383. *s. 63*

Jadwiga żona krawca Stanisława zajęła sprzęty domowe (znajdujące się) u Wojciecha Kraczmara po śmierci jej córki i wnuczki, przeznaczone jej według zeznania przed sądem.

Hedvigis consors Stanislai sartoris iure arestavit suppellectilia apud Albertum Craczimar post mortem filie sue et neptis sue, factam [per[a]] narracione coram iudicio sibi.

384. *s. 64*

Kowal Jakub i Agnieszka wstrzymali sprzedaż ogrodu kuśnierzowi Polowi aż do rozstrzygnięcia (sprawy) z organistą Stefanem, który ten ogród sprzedał.

Jacobus faber et Agnes iure inhibuerunt resignacionem orti provido Pole pellifici usque ad decisionem cum Stephano organiste, qui vendidit eundem ortum pellifici.

385. *s. 64*

Jan Mazur z Motycza przedstawił (do wykupu) kocioł Świętosława Sawnicy (zastawiony) za pół grzywny i jeden grosz.

Jan Mazur de Moticza[1] astillavit caldear in ½ sexagena et I grosso Swenthoslai Sawnicza, iudicio primo.

381.[1] *Batorz, wieś ok. 45 km S od Lublina.*
383. [a] *Skrót nieczytelny, odczyt niepewny.*
385. [1] *Por. nr 13, przyp. 1.*

386. *s. 64*

Jan Szarka ustanowił swoim pełnomocnikiem Jana Opoczyńskiego w celu przyjęcia rezygnacji z ogrodu, który kupił za pięć i pół grzywny od Hrynczyny, która zeznała, że pobrała już trzy i pół grzywny, a pozostałe dwie weźmie z synami przy przekazaniu (ogrodu).

Johannes Szarka constituit plenipotentem Johanem Oppoczensky ad suscipiendum resignacionem orti, quem emit apud honestam Hrynczina pro V½ marcis, que ├inter┤ recognovit, quod percepit III½ marcas iam descripto et circa resignacionem recipiet II marcas cum filiis suis.

387. *s. 64*

Stanisław i Zofia pasierbowie zmarłego kuśnierza Stanisława Hrynczy zeznali, że odbierają ogród położony między ogrodami Mikołaja Neko i Lubomelskiego, który został niegdyś sądownie przyznany Hrynczy prawem bliższości i odkupiony przez niego za siedem grzywien i 16 groszy, które otrzymał od Marcina Klozmana i Jana Kudzina jako ich opiekun, za co poręczyli kuśnierze Jakub Klekot i Wawrzyniec Porczek; Stanisław i Zofia uwalniają poręczycieli od zobowiązania.

Venientes Stanislaus et Zophia privigni honesti olim Stanislai Hryncza pellificis recognoverunt, quod ortum, quem acquisivit idem Stanislaus Hryncza propinquitate ab extraneos, iacentem inter ortos Nicolai Neko et Lubomelsky, dando VII marcas et XVI grossos et redimendo eundem, quas VII marcas cum XVI grossis idem Stanislaus Hryncza susceperat nomine dictorum privignorum suorum, tamquam tutor, a providis Martino Clozman et Johanne Chudin, et pro quibus fideiusserant eisdem privignis pro eodem Stanislao Hryncza honesti Jacobus Clekoth et Laurencius Porczek pellifices. Illum ortum pro eisdem VII marcis et XVI grossis recipiunt et pro rato habent, eosdem fideiussores de caucionem mittendo, dicti pueri Stanislaus et Zophia.

388. *s. 64*

Stanisław Maliska obiecał zająć słód znajdujący się u Wrony, za który (przedtem) poręczył Janowi Grocholskiemu za Rzepkę, znajdujący się w zastawie, jaki Grocholski polecił słodownikowi dać Rzepce.

Stanislaus Maliska coram bannito iudicio verbo suo recognovit, quod braseum dixit se arestasse iure circa Wrona, pro quo fideiusserat domino Johanni Grocholsky pro Rzepka, quem braseum in pignorum dixit, quod idem Grocholsky ├dare hoc┤ fecit dare eidem Rzepcze a braseatore, quam[a]

388. [a] *Zapiska prawdopodobnie nie skończona.*

389. *s. 64*

Elżbieta ma przysiądz przeciw Maciejowi Fiolkowi, że ogród, który jej mąż bednarz Nikiel sprzedał Fiolkowi za sześć grzywien, kupiony za jej pieniądze, odkupiła na pożytek męża i swój za własne pieniądze, a nie ich wspólne.

╞Honesta Elizabeth ex sententia iuris Theutunici iurabit primo iudicio bannito post Conductum Pasce *[5 IV]* contra Mathiam Phiolek, quod ortum, quem maritus ipsius Nikel doleator vendidit eundem Phiolek pro VI marcis, emendum suis propriis pecuniis, et non alienis, et in utilitatem ac manus econverso viri sui et ipsius, sui proprii et non alternis [red[a]]demit et exemit.╡

LXX. *s. 65* **Iudicum bannitum etc. feria quarta post Conductum Pasce anno etc. LXVII**[mo] *(8 kwietnia 1467 r.).*

390. *s. 65*

Wawrzyniec uwolnił się (od zarzutów) w sprawie przeciw Krzenczyrzyczynie o zabójstwo męża.

Laurencius iustificavit se contra Krzenczyrzyczyna pro capite viri de forma iuris.

391. *s. 65*

Stanisław Biały pełnomocnik Mikołaja Soczewki plebana z Sieciechowa zrzekł się w jego imieniu ogrodu Miklaszków, położonego między (ogrodami) Puchlnego i łaziebnika Nikiela, na rzecz kuśnierza Piotra.

Stanislaus Byali procurator plenipotens domini Nicolai plebani Szoczewka in Szeczechow[1] resignavit ortum Myclaskow, iacente inter Puchlni et Nikel balneatorem, Petro pellifici in ewm resignavit nomine dicti plebani.

392. *s. 65*

Jakub Kreidlar sprzedał Jakubowi Szczepanowiczowi rajcy lubelskiemu za 100 florenów i 10 grzywien swój dom położony za domem browaru, czyli kamienicą Marcina Kwanty i przy domu Jana Piszczykura.

---

389. [a] *Odczyt niepewny z powodu kilku zamazanych liter.*
391. [1] *Por. nr 211, przyp. 1.*

Jacobus Creidlar domum suam iacetem in postico braseatorii domus sive lapidee domini Martini Quanta et inter domum Johannis Pisczikur, cum tali iuris, dominio et proprietate, famoso domino Jacobo Sczeponovicz consuli Lublinensi et suis legittimis in ewm resignavit, quam vendidit pro I^{C} florenis et X marcis, quos persolvit, quos idem Creidlar realiter levavit.

393. *s. 65*

Jakub Stodolnik zrzekł się na rzecz Stanisława zięcia Sawnicy ogrodu położonego między ogrodami rajcy Marka i Jakuba Szczepanowicza, który drogą sądową uzyskał od Świętosława Sawnicy za dług (zaciągnięty u Stodolnika).

Jacobus Stodolnik per Gregorium Phiol tutorem ortum, quem iuris auxilio in debito suo a Swenthoslao Szewnicza acquisivit, iacentem inter ortos domini Marci consulis et Jacobi Sczeponovicz, cum tali proprietate, longe, late et censu, provido Stanislao genero Sewniczyn et suis legittimis in ewm resignavit.

394. *s. 65*

Wojciech Piech sprzedał rajcy Maciejowi Wieluńskiemu za sześć grzywien ogród położony między ogrodem kowala Kostrzewy i własnym.

Albertus Pyech ortum suum, quem vendidit pro sex marcis, quos levasse se recognovit, iacentem inter ortos fabrum Costrzewa et ex altera ipsius resignantis cum tali dominio et iure, ita longe, late, provido Mathie Wielunskemu consuli et suis legittimis in ewm resignavit.

395. *s. 65*

Wojciech Piech oświadczył, że Maciej Wieluński jego poręczyciel ma zapłacić do Zielonych Świątek jedną grzywnę rzeźnikowi Stefanowi, w zamian za co daje Wieluńskiemu w zastaw ogród.

Idem Albertus Pyech recognovit, quod Mathias Wielunsky, tamquam fideiussor pro eo, habet solvere unam marcam ad Pentecostes proximum *[17 V]* Stephano carnifici, in qua marca obligat ortum suum proprium.

396.[a] *Powinno zapewne być*: proprietate.

396. *s. 65*

Elżbieta Skubiszowa z dziećmi zastawiła swój ogród i inne dobra za sześć grzywien Handzelowi, który będzie go posiadał aż do osiągnięcia wieku sprawnego przez te dzieci. Wówczas będą mogły one spłacić dług lub sprzedać mu ten ogród.

╞Elizabeth Skubischova cum filio et aliis pueris suis obligavit in orto ipsorum et aliis bonis ipsorum VI marcas provido Handzel civi Lublinensi, quem ortum ex invencione dominorum consulum tenebit usque ad etates debitas puerorum dicte Skubischowe, ubi si voluerint resignare aut redimere, hoc erit tunc in ptate *[s[a]]* eorum.╡

397. *s. 66*

Szewc Maciej Konopka za zgodą żony Anny sprzedał kuśnierzowi Stefanowi ogród położony za Lublinem przy (ogrodzie) zakonnym i na rogu przy drodze, za trzy grzywny bez wiardunku.

Mathias Conopka sutor cum consensu uxore sue ├Margarethe┤ <Anne[a]> personaliter iudicio astantis, per procuratorem Phiol ortum ipsius, iacentem inter monialem et in acie circa viam, extra Lublin, quem vendidit pro tribus marcis minus I fertonis, quos levavit cum tali proprietate et in latitudine provido Staphanowi pellifici et suis legittimis in ewm resignavit.

398. *s. 66*

Małgorzata wdowa po Hrynczu wraz z dziećmi zastawiła Janowi Szarce ogród położony między (ogrodem) rzeźnika Stefana i Kuczyńskiego za cztery grzywny, który mu sprzedali za pięć i pół grzywny, ale za orzeczeniem rajców ma (wdowa) użytkować ten ogród do czasu, gdy dzieci osiągną wiek sprawny; wtedy osądzą czy chcą ogród odkupić czy sprzedać.

╞Margaretha relicta Hryncza cum pueris suis obligaverunt ortum ipsorum in quator marcis pecuniarum provido Johanne Szarka, quem eidem vendiderant pro V ½ marcis, sed ex invencione dominorum consulum eundem ortum tenebit et de eodem fruetur integrum, et meliorabit, et emendet usque ad etates legittimas puerorum predictorum, ubi tunc, si eundem ortum eidem Szarka resignare voluerunt, aut redimere, hoc erit in arbitrio ipsorum, qui ortus iacet inter carnificem Stephanum et Cuczinsky.╡

397. [a] *Słowo nadpisane nad wierszem.*

399. *s. 66*

Handzel przedstawił (do wykupu) kamienicę Teofila (zastawioną) za 40 grzywien.

Handzel astillavit lapideam in XL^ta marcis Theophili iudico primo.

400. *s. 66*

Piotr Siestrzeniec przedstawił (do wykupu) dokument, jak wyżej (por. nr 381).

Petrus Sziestrzenecz astillavit privilegium, ut supra, iudicio secundo.

401. *s. 66*

Grzegorz Goździ, jako pełnomocnik pana Mikołaja z Prawiednik, sprzedał rajcy Markowi parcelę położoną między domem tegoż Marka, z tyłu domu Goździa i obok ściany domu wójta lubelskiego, za 30 grzywien.

Gregorius Gosdz plenipotens tutor domini Nicolai de Praweldincza[1] aream sitam inter domum domini Marci consulis, in postico domini Gosdz et penes parietem domus domini advocati Lublinensis, ita longe, late, cum proprietate iuris etc. provido domino Marco consuli et suis legittimis in ewm resignavit, quam vendidit pro triginta marcis, quas levavit.

402. *s. 66*

Na mocy wyroku sądu Teofil zgodnie ze swym zobowiązaniem ma zapłacić gotówką 11 grzywien bez wiardunku Marcinowi Kwancie.

Sententiatum est, quod Theophilus iuxta obligationem suam debet solvere XI marcas minus fertonis Martino Quanta paratis pecuniis.

403. *s. 66*

Jakub Winiarz sprzedał Szklarzowi za osiem grzywien ogród położony między (ogrodami) postrzygacza sukna Pawła i Andrzeja Słodownika.

401.[1] *Prawiedniki, dawniej Prawiedlniki, wieś ok. 12 km SW od Lublina; dziedzic Mikołaj zob. nr 378, przyp. 1.*

Jacobus Wynarz ortum inter Pauli pannirasoris et Andree Slodownik ortos suum, cum tali proprietate iuris et dominio, ita longe, late, provido Sklarz in ewm resignavit pro VIII marcis venditum.

404. *s. 66*

Szachtarz przedstawił (do wykupu) dwa ogrody (por. nr 372, 382).

Schachtarz astillavit duos ortos, ut supra, iudicio tercio.

LXXI. *s. 66* **Iudicium bannitum feria quarta ante Alberti** *(22 kwietnia 1467 r.).*

405. *s. 66*

Sąd nakazał Jerzemu Pherdowiczowi w ciągu trzech dni zawiadomić Elżbietę o sukni do odkupienia za trzy grzywny bez wiardunku; jeśli jej nie wykupi (on) sprzeda (tę suknię).

Ius sententiavit domino Georgio Phardowicz avisare Elizabeth pro redimenda tunica in tribus marcis minus I fertonis ad tertiam diem, quam si non eximet, sub testimonio vendet.

406. *s. 67*

Maciej Koladzę, odsądzając swego syna, zrzekł się na rzecz bratanka Macieja połowy sprzętów przynależnych do swej ćwierci (dóbr?), przeto ma on paszki (?) obrabiać, a ojca swego utrzymywać do śmierci, po której w pełni uzyska te sprzęty.

Mathis Coladze resignavit attinencias [qu[a]]artis sue, medietatem eorundem attinnenciarum, filiastro nomine Mathie. Ita que paszky *[?]* habent et debent laborare et unire et eundem patrem suum idem filius debet tenere in cura sua usque ad mortem suam, et eidem providere de victu et amictu. Et casu quo moriret idem <resignans[b]>, extunc plenarie filiaster obtinebit easdem attinencias alias naczyne, alienando filium suum ab eisdem attinenciis.

406. [a] *Zniszczenie brzegu karty nie pozwala odczytać 1-2 liter.* [b] *Słowo nadpisane nad krótkim, skreślonym, nieczytelnym słowem.*

407. *s. 67*

Bogun Klos kmieć ze Skrzynic zeznał, że czapnik Wojciech Tryks zapłacił mu 13 grzywien bez wiardunku za dom, który od niego kupił.

Bogwn Clos kmetho de Krzyszmicze[1] recognovit, quod providus Albertus Trix pileator persolvit sibi ├ted┤ tredecim marcas minus uno fertone, in superque debito suo racione domus, quam circa ipsum emit, promittens eundem Trix propriis sumptibus a impedimento propinquorum racione vendicionis domus sue defensare et tueri.

408. *s. 67*

Handzel przedstawił (do wykupu) kamienicę Teofila (zastawioną) za 40 grzywien (por. nr 399).

Handzel astillavit lapideam Theophili in XL^ta^ marcis iudicio secundo.

409. *s. 67*

Piwowar Wrona uwolnił się od zarzutów w sprawie o słód, jaką miał z Maliską (por. nr 388).

Wrona braseator iustificavit se pro brasea contra Maliska.

410. *s. 67*

Falkombarkowa zwolniła Jana Piszczykura z zastawu izby w jego domu tak, że nadal będzie mieszkać, o ile od niego otrzyma siedem florenów ponad umowę. Piszczykur ma również kupić jej futro baranie do najbliższej jesieni.

Falkombarkowa dimisit liberum *[s]* Johannem Pisczikur de obligacionis camere in domo ipsius, sic quod alias demorabitur, quare ab eo receperat VII florenis ultra forum atcum, idem Pisczikur debet et tenetur eidem emere pelliceam arietis ad tempus autumpni proximum omnino.

407.[1] *Por. nr 94, przyp. 1.*

411. *s. 67*

Jadwiga Lankoszyna zobowiązała się spłacić dług wynoszący dwie grzywny i osiem groszy rzeźnikowi Grzegorzowi Kunczy do najbliższego święta Szymona i Judy.

Hedvigis Lankoszina obligavit se duas marcas et VIII grossos certi debiti solvere provido Gregorio Cunczky carnifici infra hinc ad festum Simonis et Iude proximum *[28 X]* indilate.

412. *s. 67*

Zofia córka zmarłego rajcy Wojciecha Allena przekazuje swojemu sąsiadowi i opiekunowi Maciejowi Długoszowi pół kamienicy i ogród, położone między (posiadłościami) Jakuba Kreidlara i Macieja Wieluńskiego, z czynszem w wysokości trzech grzywien z tego domu (w XVII w. należącym do ołtarza pod wezwaniem świetej Agnieszki?); majątek ten sprzedała mu za 60 florenów płatnych kiedy będzie wychodziła za mąż i jedną grzywnę, którą już jej dał.

Census altaris sanctae Agnetis[a]

Zophia filia olim Alberti Allen consulis Lublinensis medietatem lapidee et ortus extra Lublin, per suum[b] Johannem Oppoczensky, iacentem inter Jacobum Creidlar ex una et Mathiam Wielunsky ex altera parte, cum tali proprietate et iuris, dominio et cum censu trium marcarum de dicta domo dando ┼provido┼ ita longe, late, prout sola tenuit, provido Mathie Dlugosch rywalo suo in ewm resignat, quam vendidit pro LX[ta] florenis Hungaricalibus et una marca, quos eidem solvere tenebit quando maritabitur, tamquam tutor ipsius, quam marcam iam dedit eidem filie realiter.

413. *s. 68*

Piotr Siestrzeniec przedstawił (do wykupu) dokument, jak wyżej (por. nr 381, 400).

Petrus Sziestrzenecz astillavit literam, ut supra, iudicio tercio.

412. [a] *Nagłówek dopisany – sądząc z pisma – w XVII w.* [b] *Zapewne brak słowa:* procuratorem

414. *s. 68*

Marcin Klozman i Jan Grocholski, w związku z ustąpieniem burgrabiego i więźnego grodu lubelskiego z ich ziemi, uczynili między sobą ugodę w sprawie rozgraniczenia winnicy i gruntów, umarzając dawne zapisy i sprawy toczące się między nimi.

Martinus Clozman et Grocholsky Johannes coram bannito iudicio recognoverunt, quod ex condescensu burgrabii et turreii *[s]* castri Lublinensis[1] in agros ipsorum, fecerunt eviternam composicionem occasione limitum agrorum ipsorum inter ipsos. Ita quod iam eviterne amicant inter se vinetum et agros ac limites ipsorum, videlicet m e d z e habeant secundum quidem ipsi signaverunt et limitaverant, mortificando inter ipsos antiquas inscripciones et causas motas propterea, aut movendas.

415. *s. 68*

Agnieszka, żona kowala Jakuba, uzyskała w oparciu o prawo bliższości trzecią część domu położonego przy wale i ogród, należące do jej brata Stefana, które tenże wcześniej sprzedał kuśnierzowi Piotrowi.

Agnes consors Jacobi fabri acquisivit terciam partem domus fratris sui circa wallum iacentem et ortum ipsius, quorum vendiderat Stephanus frater ipsius Agnetis Petro pellifici, propinquitate sanguinis et attinencias in eadem domo omnes, prout vendiderat.

416. *s. 68*

Sąd rozstrzygnął i umorzył wszystkie spory pomiędzy Jakubem Stodolnikiem i Grzegorzem Baranem.

Ius sententiavit et mortificavit omnes lites inter Jacobum Stodolnik et Gregorium Baran, ita que eam adiuvicem *[s]* non litigent, nisi que iudicio fuerit notum.

LXXII. *s. 68* **Iudicium bannitum feria quarta in vigilia Ascen<sionis Domini[a]>** *(6 maja 1467 r.).*

417. *s. 68*

Piotr Szachtarz przedstawił (do wykupu) dwa ogrody, jak wyżej (por. nr 372, 382, 404).

414. [1] *Burgrabią lubelskim 2 VI 1466 r. był jeszcze Jakub z Kozic, a od 22 VI 1468 notowany był na tym stanowisku Jan Grocholski, w 1472 r. wzmiankowany jako były burgrabia – por. nr 589 oraz: Archiwum Archdiecezjalne w Lublinie [dalej cyt.:] AAL, Księgi Oficjała Lubelskiego [dalej cyt.: KOfL] 4, k.108v, 175.*
LXXII. [a] *Nadpisano nad datacją.*

Petrus Schachtarz astillavit duos ortos, ut supra, iudicio quarto.

418. *s. 68*

Handzel przedstawił (do wykupu) kamienicę Teofila (zastawioną) za 40 grzywien (por. nr 399, 408).

Handzel astillavit lapideam Theophile in XL^ta^ marcis iudicio tercio.

419. *s. 68*

Andrzej z Krasienina przedstawił (do wykupu) dom Mikołaja Lojskiego (zastawiony) za trzy grzywny.

Andreas de Craszyenyna[1] astillavit domum Nicolai Loysky in tribus marcis iudicio primo.

420. *s. 68*

Małgorzata Oszynkowa zeznała, że jej dzieci Stanisław i Anna posiadają u niej dwa woły, dwie krowy i 16 świń z majątku po ojcu, które zobowiązuje się im wydać kiedy któreś z nich zechce mieć swoją część.

Margaretha Oszynkowa recognovit, quod pueri sui Stanislaus et Anna habent circa ipsam duos boves et duas vaccas, et XVI porcos de bonis patris ipsorum puerorum, que bona obligavit se eisdem pueris suis dare quando voluerit unus quisque ex eisdem partem suam habere.

421. *s. 68*

Piotr Siestrzeniec czwarty raz przedstawił (do wykupu), jak wyżej (por. nr 381, 400 i 413).

Petrus Sziestrzenecz astillavit, ut supra, iudicio quarto.

419.[1] *Krasienin, wieś ok. 14 km NW od Lublina.*

422. *s. 68*

Piwowar Jan stawił się przed sądem przeciw wszystkim zniesławiającym jego cześć, chcąc wykazać swoją niewinność.

Johannes braseator stetit iudicium primum contrarius diffamatores suis honoris, seu volens se iustificare contra omnes.

423. *s. 68*

Jan Cichosz uwolnił się od zarzutów w sprawach, jakie miał z Piotrem Lazarem, który nie stawił się przed sądem.

Jan Czichosz iustificavit se contra Petrum Lazar, quod idem Lazar iudicio non stetit pro omnibus causis.

424. *s. 68*

Maciej Goczałek stawił się w sądzie przeciw oskarżeniom Rzepki, który się nie stawił.

Mathias Goczalek stetit iudicium primum contra Rzepka, quod citatus ipse actor sibi non stetit, nec paruit.

LXXIII. *s. 69* Iudicium bannitum etc. feria IIII[a] post Pentecostes [a]
(20 maja 1467 r.).

425. *s. 69*

Handzel przedstawił (do wykupu) kamienicę Teofila, jak wyżej (por. nr 399,408, 418).

Handzel astillavit lapideam Theophili, ut supra, iudicio tercio *[s]*.

426. *s. 69*

Piwowar Jan stawił się przed sądem, jak wyżej (por. nr 422).

Johannes braseator stetit iudicium secundum, ut supra [a] primo.

LXXIII. [a] *Data roczna nieczytelna na zniszczonym brzegu karty.*
426.[a] *Nie odczytano jednego słowa z powodu jego zatarcia.*

427. *s. 69*

Jan Neideke zastawił dwie chaty (domki) poza miastem od strony ogrodów panien (zapewne brygidek[1]*) rybakowi Bartoszowi za 10 grzywien. Jeśli do jesieni nie uczyni z nim i jego młodszym bratem targu, wtedy ma oddać pieniądze, a tymczasem rybak ma pobierać z nich czynsz.*

⊨Johannes Neydeke obligavit domiculas suas duas extra civitatem, eundo ad ortarum virginem *[s]*, in X marcis, quos levavit provido Barthossio piscatori, ita que ad tempus autumpnale forum cum eodem de eisdem faciet. Et casu quo non complenerint forum, extunc eidem piscatori solvere habebit ⊨eis⊨ easdem X marcas, et interim iam de censu earundem se exemerat eisdem piscatori eundem censum donando, et cum fratre sui iuniori.⊨

428. *s. 69*

Jakub Głowacz ustanowił swoim pełnomocnikiem Stanisława Białego w sprawie, jaką ma z Taborkiem o 10 grzywien i osiem groszy.

Jacobus Glowacz constituit procuratorem Stanislaum Byeli contra Thaborek ad agendum pro X marcis et VIII grossis.

429. *s. 69*

Barbara z Rawy oskarżyła Dorotę Bielawską, że po śmierci jej męża Łukasza zabrała towary z racji jej 50 florenów, oraz o to, że z dóbr sprzedanych przez jej męża, a będących dziedzictwem Barbary, po jego śmierci Dorota zabrała 100 kop (groszy). Dorota zaprzeczyła obu oskarżeniom. Sąd nakazał jej złożenie dwóch przysięg, które złożyła i została uniewinniona.

Actio domine Barbara de Rava[1] contra Dorotheam Byelawska.

Proponit primo, quod post mortem viri sui Luce ipsius Barbare, Dorothea, nescivit quo specium, percepit mercanciarum occasione suarum L^ta^ florenis.
Item proponit contra eam secundo, quod idem vir suus, venditis bonis hereditariis ipsis Barbare et ipsis usis, eadem domina Dorothea post mortem viri prefati percepit centum sexagenis pecuniarum.

427.[1] *W Lublinie w tym czasie był tylko ten jeden klasztor żeński mający dobra ziemskie w sąsiedztwie miasta (por. S. Kamińska, Klasztory brygidek w Gdańsku, Elblągu i Lublinie. Założenie i uposażenie. Gdańsk 1970; J. Swastek, Święta Brygida Szwedzka i zakon Najświętszego Zbawiciela ze szczególnym uwzględnieniem klasztorów na ziemiach polskich. Lublin 1986).*

Evasio Dorthee

Ad primum proposicionem per verum negationem negavit. Item ad 2um simile negavit.

Ortilegium

Ius decrevit duo iuramenta manu propria Dorothee si parfuerit *[s]* coram Deo die tercia, vel de consensu parcium incontinenti, quorum eadem Dorothea incontinenti fecit et sic iustifica[vit] de consensu partis sue actricis.

430. *s. 69*

Grzegorz i Paweł synowie zmarłego rzeźnika Kunczy zobowiązali się zwrócić Maciejowi Norkowiczowi 16 grzywien długu.

Gregorius et Paulus filii olim Cuncze ⊢iam⊣ carnificis obligaverunt et fassi sunt se teneri certi debiti provido Mathie Norkouicz XVI marcas pecuniarum et eidem solvere ad beneplacitum suum.

431. *s. 69*

Jakub Miętus zobowiązał się zapłacić Mikołajowi Geblowi jednego florena do święta Szymona i Judy jako pozostałą (część) długu.

⊨Jacobus Myenthus de Lublin obligavit se solvere in paratis unum florenum Hungaricalium residui debiti provido Nicolao Gebel ad festum ac feriam Simonis et Iude *[28 X]* proximum indilate.⊣

432. *s. 69*

Jan z Wilna, Babia i Piotr zawarli zgodę w sprawie stu kóp (groszy).

Johannes de Wilna, Babya et Petrus sunt uniti in ewm occasione centum sexagenis per concordiam.

429. [1] *Być może obecna Rawa Ruska, miasto na Ukrainie w obwodzie lwowskim, ok. 130 km SE od Lublina, od średniowiecza ważny ośrodek przy szlaku do Lwowa, albo Rawa Mazowiecka, miasto powiatowe w woj. łódzkim, ok. 140 km NW od Lublina, w średniowieczu stolica księstwa.*

433. *s. 69*

Jan Bieżałkwia (?) z Poznania przy pomocy trzech przysiąg uwolnił się (od zarzutów) Macieja Madeja, dotyczących siedmiu grzywien.

Johannes Bezalkvya de Poznania iustificavit se tribus iuramentis pro VII marcis contra Mathiam Madey.

LXXIV. *s. 70* [Iudicium bannitum[a]] feria IIII[ta] infra octavas Corporis Christi *(3 czerwca 1467 r.).*

434. *s. 70*

Michałek z Szydłowa przedstawił (do wykupu) dwie dostawy (?) sukna Macieja Hana z Wrocławia za 300 florenów.

Michalek de Szidlow[1] astillavit duo compacta panni Mathie Han de Wratislawia in III[C] florenis iudicio primo.

435. *s. 70*

Kowal Jakub z żoną Agnieszką sprzedał kupcowi Miklaszowi ogród położony między (ogrodami) Stanisława Czystopłowego i kuśnierza Stefana, poza Lublinem, za 15 grzywien.

Jacobus c o w a l cum Agnethe consorte sua ortum ipsorum inter Stanislaum Czistoplowi et inter Stephanum pellificem extra Lublin, cum tali proprietate et iuris dominio, venditum pro XV marcis provido Miklarz mercatori et ipsius legittimis in ewm resignavit.

436. *s. 70*

Marcin Wojciech zrzekł się na rzecz Marcina Klozmana browaru położonego obok stawu poza Lublinem i obok browaru należącego do szpitala.

Martinus Albertus braseatorium, iacentem in et super piscinam extra Lublin et penes braseatorium hospitalis, ita longe, late, cum tali proprietate et iuris dominio, provido domino Martino Clozman et ipsius legittimis in ewm resignavit.

LXXIV. [a] *Zniszczenie górnego brzegu karty uniemożliwia odczytanie jednego wiersza.*
434. [1] *Por. nr 49, przyp. 1.*

437. *s. 70*

Sąd postanowił, że Handzel może sprzedać obcym dom, który zgłaszał Teofilowi do odkupienia (por. nr 399, 408, 418, 425).

Sententiatum est pro iure, quod Handzel, avisato Theopilo ad redimendum domum ipsius astillatam IIII^{or} iudiciis, alias vendet sub testimonio proclamacionis ad vendendum facta.

438. *s. 70*

Andrzej z Krasienina przedstawił (do wykupu), jak wyżej (por. nr 419).

⊨Andreas de Craszyeny[n]a[1] astillavit, ut supra, iudicio secundo.⊨

439. *s. 70*

Uczyniono zgodę pomiędzy Andrzejem z Łucka synem zmarłego Bełżyckiego a jego matką i braćmi w sprawie należnych mu dóbr po ojcu. Andrzej zeznał że otrzymał swoją część dóbr.

Andreas de Luczko[1], filius olim Belziczkego, concordatus est cum matre sua et fratribus suis occasione sortis sue paterne post mortem patris sui, per iuratos omni presentis ⊨videlicet⊨ , ita videlicet, quod iam omnino de bonis paternis suis omnibus hereditatibus et aliis servilis idem Andreas se excipit, nolens ad eadem quodquem habere, et in ewm pacificans matrem suam et fratres pro eisdem et recognoscens, quod partem, seu sortem suam de bonis paternis iam totaliter in effectum recepit et levavit.

440. *s. 70*

Skubiszowa ze swoim najstarszym synem Jakubem wyraziła zgodę Handzelowi na pracę i budowę w ogrodzie zastawionym mu za sześć grzywien, do ewentualnego zgłoszenia przez kogoś (prawa) bliższości.

Skubischowa cum Jacobo filio suo seniore consensit in laborem domino Handzel in orto suo eidem invadiato, ita quod sub testimonio laborabit et edificabit ad redimendum, si quos redimere propinquitate voluerit, quem invadiavit in VI marcis.

438.[1] *Por. nr 419, przyp. 1.*
439.[1] *Por. nr 365, przyp. 1.*

441. *s. 70*

Piotr Siestrzeniecz pełnomocnik Gebla z Krakowa, skwitował (Katarzynę?) wdowę po Wigancie z sześciu florenów, (stanowiących) pierwszą ratę z 22 florenów.

Veniens dominus Petrus Sziestrzenecz, tamquam plenipotens tutor dominum Gebel de Cracovia[1], quittavit dominam ├Katherinam┤ relictam Wigant de VI florenis iuxta inscripcionem pro prima rata XXII florenis.

442. *s. 70*

Handzel ustanowił swoim pełnomocnikiem swego wspólnika Macieja Milkę we wszystkich sprawach, a zwłaszcza do sprzedaży domu Teofila.

Handzel constituit procuratorem Mathiam socium suum Milka ad agendum de omnibus suis causis, et signanter ad vendendum domum Theophili.

443. *s. 70*

Piwowar Jan stawił się przed sądem, jak wyżej (por. nr 422, 426).

Johannes braseator, ut supra, stetit iudicium tercium.

444. *s. 70*

Tomasz z Wilna ustanowił swoim pełnomocnikiem woźnego miejskiego Jana w sprawach, jakie ma ze Szczurkową i innych o 14 florenów za szubę.

Thomas de Wilno constituit ministrum civitatis Johannem procuratorem ad agendum contra Sczurkowa et aliis causis pro XIIII florenis pro s c h u b a.

LXXV. *s. 71* **Iudicium bannitum etc. feria IIII[ta] post Viti** *(17 czerwca 1467 r.).*

441.[1] *Mikołaj lub Jerzy Goebel, por. nr 364, przyp. 1.*
445.[a] *Nie odczytano dwóch lub trzech słów z powodu uszkodzenia górnego brzegu karty.*

445. *s. 71*

Michałek przedstawił (do wykupu), jak wyżej (por. nr 434).

Michalek astillavit, ut supra, iudicio [a].

446. *s. 71*

Kramarz Maciej Ciasny przekazał Michałowi Bąkowi swój ogród położony poza Lublinem, między czapnikiem Michałem a Piotrem Lazarem.

Mathias Czaszny institor ortum suum inter Michaelem pileatorem et Petrum Lazar extra Lublin iacentem, cum tali proprietate iuris et dominio, ita longe, late, provido Michaeli Bong et suis legittimis in ewm resignavit.

447. *s. 71*

Piwowar Jan stawił się, jak wyżej (por. nr 422, 426, 443).

Johannes braseator, ut supra, stetit iudicium quartum.

448. *s. 71*

Sąd pozwolił Jakubowi Kreidlarowi wstrzymać prace i zatrzymać plony z półłanka, do którego zgłosił prawo bliższości i o który ma sprawę przeciw Szczuce, aż do wyjaśnienia, z jakiej racji go pozwał, a ów pozwany nie stawił się w sprawie tego półłanka.

Ius admisit inhibicionem et arestacionem domini Jacobi Creidlar factam in et super medio laneo contra Sczuka, ita que laborem et fructum de eodem ½ laneo, usque ad planacionem negocii, pro quo eundem citaverat, et ipse citatus, non stetit, pro eodem ½ laneo, quem dicit fore ipsius proprium.

449. *s. 71*

Pan Szklarz pozwał Sanickiego i Jana Neideke jako poręczycieli Beszowskiego o to że:

1° – w sprawie wyposażenia wozu, tj. siedzenia i innych (rzeczy) za półtora grzywny mieli stawić chłopca w ciągu sześciu tygodni i tego nie uczynili;
2 °– (któryś z poręczycieli) wziął bezprawnie w imieniu niedorosłego dłużnika siedem florenów;
3 °– o 14 florenów, które zapłacił za płaszcz i szubę kunią o wartości 30 florenów.
Poręczyciele wyjaśnili, że z powodu wieku dziecięcego (dłużnika) nie poręczali powodowi żadnych pieniędzy ani sprzętów. Sąd odłożył decyzję za 2 tygodnie.

Accio domini Sklarz contra Szanyczky cum Johannem Neideke,
tamquam fideiussores Beszowsky.

Primo proponit cum testimonio <iuramentorum[a]> contra eosdem fideiussores ipsius pro attinenciis currus uti pro sellatudis *[s]* et aliis dimidiam alteram marcam, quem puerilem statuere in VI ebdomadis hicmet, et non statuerat.
Secundo proponit cum testimnio arbitrorum contra eos pro VII florenis, quos nomine debitoris ipsius puerilis percepit, ubi recipere non habuit.
Tercio pro XIIII florenis, quos solvit pro pallium cum szuba mardurea in valore XXX florenis cum testimonio.

Responsio fideiussoris

Primis ad primam responderunt dicentes hic: domini advocate et scabini Lublinensi, estimationem presens alias z a p l a c z e n e non videbamus, quare ad primam respondere, quod pro puerili sibi actori nullas pecunias aut attinencias non fideiussimus, quare sibi nihil recognoscimus, volens evadere secundum iuris formam, similiter ad 2^{dam} et terciam proposicionem a prima et secunda, et tercia nullas pecunias sibi recognoscimus, tamquam fideiussores, et hic non video estimacionem presens, prout hic proponit, quare et nihil fatemur, volens evadere iuris forma, quam decisionem domini distulerunt ad II^{as} septimanes.

450. *s. 71*
Andrzej z Krasienina przedstawił (do wykupu), jak wyżej (por. nr 419, 438).

Andreas de Craszenyna[1] astillavit, ut supra, iudicio.

449.[a] *Słowo nadpisane nad wersem.*
450.[1] *Por. nr 419, przyp. 1.*

451. *s. 71*

Jan Darenga oczyścił Stanisława Białego ze słów obelżywych, którymi wczoraj go obraził i odwołał niepoczciwe słowa.

Johannes Darenga coram iudicio bannito, providum Stanislaum Byaly expurgando de verbis diffamatoriis, quibus eundem vituperavit pridie, eundem expurgavit et honestavit dicens de eo nihil mali, sed [h]ominem bonum, honestum, de eo testificans, et sibi nullum verbum inhonestum dixisse revocavit.

452. *s. 71*

Maczek uwolnił się od zarzutów kowala Wrony sługi Białego Jakuba w sprawie wędzidła i pieniędzy, o które go sądownie obwiniał.

Maczek iustificavit se contra Wrona fabrum servum Byali Jacub pro franeo *[s]* et pecunias, pro quis eundem inculpavit iudicialiter.

LXXVI. *s. 72* **[[a]] post Johannis Baptiste** *(po 24 czerwca 1467 r.).*

453. *s. 72*

(...)przedstawił (do wykupu) suknię i szubę łaziebnika Szymona (zastawione) za cztery grzywny i jeden wiardunek.

[[a]] astillavit tunicam, schubam [[a]] in IIII[or] marcis cum I fertonis Simonis balneatoris in iudicio magno.

LXXVII. *s. 72* **Iudicium magnum powyatek feria tercia ante Proces** *[s] (30 czerwca 1467 r.).*

454. *s. 72*

Sąd pozwolił Maciejowi Zdunkowi sprzedać (rzeczy) wcześniej przedstawione (do wykupu).

Ius decrevit vendendum Mathie Sdunek astillata, ut in forma iuris sub testimonio.

LXXVI. [a] *Zachowany jedynie fragment datacji na zniszczonym górnym brzegu karty.*
453. [a] *Nie odczytano około dwóch lub trzech słów z powodu zniszczenia górnego brzegu karty.*

455. *s. 72*

Michał Szydłowski przedstawił (do wykupu), jak wyżej (por. nr 434, 445).

Michael Schidlowsky astillavit, ut supra, iudicio tercio.

456. *s. 72*

Jan syn Stalina, pasierb Stodolnikowej zeznał, że Marcin Kwanta zadośćuczynił mu za wszystkie pieniądze i sprzęty domowe z części jego (zmarłej) matki Elżbiety, w obecności jego wuja Jakuba Krolowicza z Motycza.

Johannes filius Stalyn, privignus Stodolnykowe, recognovit benivole, quod dominus Martinus Quanta, tamquam tutor ipsius, eidem satisfecit de pecuniis omnibus et in supellectilibus pro parte ⊢matris⊣ ipsius matris dicte Elizabeth, sic que eundem de omnibus maternalibus bonis quittavit in presencia Jacobi Crolovicz ⊢avul⊣ avunculi sui de Mothicza[1].

457. *s. 72*

Mikołaj Łysy zastawił Maciejowi Szklarzowi swój dom za trzy grzywny, które ma spłacić w dwóch ratach; jeśli tego nie uczyni zrzeknie się go za te trzy grzywny.

⊢Nicolaus Lisszi obligavit in et super domo sua tribus marcis Mathie Sklarz, ita que I½ solvet ad Simonis et Iude *[28 X]* et residuam ad Purificationis proximo *[2 II 1468 r.]* se sequencia festa. Que si non solvet pro ultima ratie, extunc debebit in eisdem tribus marcis eandem tenere, et idem N[icolaus] Lysszi eidem debet resignare in eisdem tribus marcis.⊣

456.[1] *Por. nr 13, przyp. 1.*

458. *s. 72*

Szewc Stanisław Mrzygłód sprzedał szewcowi Michałowi Szirdchochowi swój dom położony między (domem) szewca Tomasza a łaźnią. Należność za dom ma Michał uiścić w dwóch ratach po pięć grzywien.

Stanislaus Mrziglod sutor domum suam, iacentem inter Thomam sutorem et penes balneum in occipicio *[s]*, ita longe, late etc. provido Michaeli Szirdchoch sutoris etc. in ewm resignavit, tali tamen modo, quod idem Michael tenetur et obligavit in residuam solucionem fori pro eadem domo solvere quinque marcas ad Natalis Christi *[25 XII]* et residuam quinque marcis iterum ad Pasce festa proxime *[17 IV 1468 r.]* se sequencia in eadem foro vendicionis facta.

459. *s. 72*

Grzegorz Marko sprzedał ogród położony między (ogrodami) Bradka i Sramkowej kupcowi Miklaszowi Czechowi z Lublina za trzy i pół grzywny.

Gregorius Morco *[s]* ortum suum inter Bradek et Sramkowa venditum pro III ½ marca cum tali iuris dominio etc. provido Myclasz Czech mercatori de Lublin etc. mo[do evm[a]] resignavit.

460. *s. 72*

Sąd zezwolił na zrzeczenie i sprzedaż przez Wojciecha Tryksa trzeciej części ogrodu dzierżonego od Zaniowej.

Ius admisit facere resignacionem per Albertum Trix ┤res├ et vendicionem terciam partem orti sui habenti a Zanyowa.

461. *s. 72*

Mikołaj Sanicki z nakazu prawa i zgodnie ze swoim zobowiązaniem dał wprowadzenie (w zastaw?) Stefanowi mężowi Popkowej.

459. [a] *Odczyt niepewny.*

Nicolaus Szanyczsky ex decreto iuris et obligacione ipsius dedit intromissionem et evacuacionem provido Stefano marito Popkowe iuxta obligacionem suam ad annum et diem tenendum.

462. *s. 72*

Jan bratanek pana Wieluńskiego stawił się przed sądem w imieniu swoich sług o zadane im rany przeciw ratajowi Borzywojowi i jego wspólnikom w sporze.

Jan filiaster domini Wyelunsky stetit iudicium primum nomine servorum suorum wlneatorum in et super Rathay Borziwoy et suorum litis consortum.

LXXIX. Iudicium bannitum expositum etc. feria [quarta post [a]] **festum sancti Bartholomei** *(26 sierpnia 1467 r.[a])*.

463. *s. 73*

Ksiądz Klemens (syn) Zygmunta, niegdyś mieszczanin lubelski, uczynił Jakuba Kiełbaskę wikarego w Lublinie i bednarza Mikołaja pełnomocnikami swoimi i swojego nieletniego wnuka Jana w sprawie sprzedaży domu położonego między (domami) Skubiszowej, Opata i Kudzina oraz w opiece nad tym chłopcem.

Veniens discretus Clemens Sigismundi p[resbiter[a]], olim civis Lublinensis, fecit plenipotentes tutores suos et nepotis sui Johannis minori annis, et in super domum ipsius, iacentis inter Skubischowa <Opath[b]> et Cudin in Lublin vendendum, pecunias levandum et resignandum, quittandum et puerum eundum tutandum, discretum et honestum Jacobus *[s]* Kielbaska viccarium in Lublin et Nicolaum doleatorem insolidum, ut in forma meliori.

464. *s. 73*

Jakub Kiełbaska i bednarz Nikiel pełnomocnicy księdza Klemensa i jego wnuka przekazali sukiennikowi (postrzygaczowi sukna) Mikołajowi dom należący do Klemensa położony w Lublinie między (domami) Opata i Kudzina za 30 grzywien. Postrzygacz prosi, by pieniądze te zostały w jego użyciu

LXXIX. [a] *Brak około 2-3 słów z powodu uszkodzenia górnego brzegu karty; sesje sądu odbywano zazwyczaj w odstępach dwutygodniowych, zatem datę 26 VIII można odtworzyć na podstawie datacji następnej zapiski (por. nr LXXX).*

463.[a] *Fragment słowa nieczytelny z powodu wytarcia górnego brzegu karty.* [b]*Słowo nadpisane nad wierszem.*

przez 4 lata i by (dano mu) chować chłopca na własny koszt. W przypadku złego traktowania opiekunowie będą mogli zabrać od niego chłopca i oddać innym na wychowanie, a postrzygacz zobowiązuje się dawać czynsz od tych 30 grzywien. Jeśli w tym czasie chłopiec umrze, wówczas tutorzy będą pierwszymi do wwiązania w dobra z powodu niespłacenia 30 grzywien. Postrzygacz dał pięć grzywien (czynszu?) od tej sumy, a opiekunowie to pokwitowali.

Venientes discretus et honestus Jacobus Kielbaska et Nikel doleator, tutores discreti Clementis presbiteri et nepotis sui, per ipsorum referendarium Gregorium Phiol domum ipsius Clementis, iacentem inter Oppath et Cudin in Lublin, cum tali proprietate et iuris dominio, ita longe, late, prout solus tenuit, provido Nicolao pannirasori et ipsius legittimis in ewm resignavit *[s]* pro triginta marcis. Tali condicione addita, quod eisdem pecuniis petit frui de consensu tutorum ad quatuor annos et eundem puerum, domini Clementis nepotem, in expensis suis propris iustis fovere. Et casu quo iniuriam pueri faceret, extunc potentes sunt eundem puerum ab eadem pannirasore recipere et eundem aliis ad fovendum dare, et ipse demum pannirasor obligavit se censum dare ab eisdem XXX marcis. Et iterum casu quo initerim infra eosdem quatuor annos decederet morte, extunc ipsi tutores primi deberent esse intromissores in bona ipsius pannirasoris ob non solucioni XXX marcis.
Et incontinenti idem pannirasor Nikek *[s]* dedit quinque marcas eisdem tutoribus ad dictas triginta marcis, de quibus eundem pannirasorem idem tutores quittaverunt.

465. *s. 73-74*

Jan Piątek zrzekł się na rzecz Michałka Szydłowskiego trzech łanów położonych między łanem szpitalnym a drogą między łanami poza Lublinem i z tyłu łanu Szydłowskiego.

Johannes Pyontek per seipsum coram bannito iudicio tres laneos ipsius, iacentes ┤laneos├ laneum hospitalis Lublinensis et inter viam laneorum extra Lublin, cum tali proprietate iuris et dominio, ita longe, late, prout solus tenuit, non emensurando laneos nihil iuris reservando etc., provido Michalek Schidlowsky et ipsius legittimis in ewm resignavit, et in postico laneorum *[s. 74]* [a] iacentem inter laneo Schidlowsky [b] servare medianter sibi resignatis [b] habet resignacionem.

465.[a] *Brak jednego wiersza tekstu z powodu zniszczenia górnego fragmentu karty.* [b] *Jedno lub dwa słowa nieczytelne z powodu zbutwienia karty.*

LXXX. *s. 74* Iudicium bannitum etc. feria quarta post Nativitatis Marie
(9 września 1467 r.).

466. *s. 74*

Tkacz Jakub zrzekł się swojego domu położonego między (domem) Barwy a rogiem naprzeciw zegarmistrza na rzecz Jana Czarnoty.

Jacobus textor domum suam inter Barwa et aciem versus horologistam cum tali proprietate, iuris et dominio, ita longe, late, provido Johanni Czarnotha et suis legittimis in ewm resignavit.

467. *s. 74*

Katarzyna wdowa po Macieju Bełżyckim zrzekła się na rzecz Jakuba Kreidlara dwóch części łanu, które Jakub trzymał jako zastaw, położonych między łanami tegoż Jakuba.

Katherina relicta Mathie Belziczky, per Phiol procuratorem ipsius, duas partes lanei ipsius, iacentes inter laneos Jacobi Creidlar cum tali proprietate, iuris et dominio, ita longe, late etc., ├provido┤ quas in obligacionem habuit providus Jacobus Creidlar, eidem domino Jacobo Creidlar et ipsius legittimis in ewm resignavit, ut in forma meliori.

468. *s. 74*

Teofil z żoną Anną zrzekli się kamienicy położonej między Klozmanem a Mikołajem Opatem na rzecz Handzela w drodze zamiany za ogród, płaszcz i suknię podbitą lisem za siedem grzywien z dodatkiem 150 grzywien, z których 50 florenów Handzel zobowiązał się zapłacić za Teofila witrykowi kościoła parafialnego w Turobinie, a jeśli nie zapłaci, będzie temu witrykowi płacił od tej sumy dwie grzywny czynszu aż do zapłacenia 50 florenów.

Theophilus cum Anna consorte sua domum lapideam ipsorum, iacentem inter Clozman et Nicolai Oppath cum tali proprietate, iuris et dominio, ita longe, late, provido Handzel et ipsius legittimis in ewm resignavit more et condicione intercertis *[s]* commutacionis pro orto et palio, et tunica subducta wlpinum pro VII marcis et addendo I½^{C} marcis cummunis pecunie, ├quas┤ quas persolvit eidem. Ita tamen, quod L^{ta} florenis de eisdem I½^{C} marcis idem Handzel obligavit se pro eu[n]dem Theophilo solvere ├ad monasterium virginis Marie extra Lublin┤ vitricis ecclesiae parrochialis in Thurobin[1] tali

468.[1] *Por. nr 32, przyp. 1*

modo, quo idem Theophilus eosdem L^ta^ tenuit, si non solveret extunc extunc *[ss]* II marcas censuabit ab eisdem L^ta^ florenis eidem vitrici tandiu *[s]*, quousque persolverit L^ta^ florenis eisdem vitrici, extunc liberabitur ab eadem censu.

469. *s. 74*

Handzel stawił się przed sądem i (zeznał), że nie wyłącza żony Nastazji z dóbr i kamienicy, a nawet zapisuje i oprawia jako jej własne.

⊨Et incontinenti stans idem Handzel sanus mente et corpore uxorem suam Nastaszya legittimam ab eisdem bonis suis et lapidea non alienat, ymmo eidem tamquam sibi propriale ascribet et reformat.⊨

470. *s. 74*

(Zapis niedokończony.) Handzel ze swoją żoną Nastazją ogród, który zamienili z Teofilem za kamienice, położony między (ogrodami) Winiarza a Ponikwodzkiego, (przekazuje temu Teofilowi?).

⊨Handzel cum Nastaszya consorte sua ortum ipsorum inter Wynarz et Ponikuoczsky iacentem, quem ortum commutaverant pro lapidea cum Theophilo supradicto, eundem cum tali proprietate et dominio provido [a]⊨

LXXXI. *s. 75* **Iudicium bannitum etc. feria quarta ante Leonardi** *(4 listopada 1467 r.).*

471. *s. 75*

Małgorzata wdowa po Stanisławie Hrynczy zrzekła się swojego ogrodu położonego między (ogrodami) Kuczyńskiego i rzeźnika Stefana na rzecz Jana Szarki.

Margaretha relicta olim Stanislai Hryncza per suum referendarium Johannem ministrum civitatis ortum ipsius, iacentem penes Cuczinsky et Stephani carnificis, extra civitatem, provido Johanni Szarcze et ipsius legittimis in ewm resignavit.

470.[a] *Zapis datowany na 9 IX znajduje się na dole karty, brak jego kontynuacji na kolejnej karcie, zawierającej zapisy od 4 XI.*

472. *s. 75*

Dorota wdowa po Bogaczu zeznała, że wszystkie dobra, jakie posiada, posiadała (dzięki) nabytkom Marcina Klozmana. Dlatego, jeśli umrze, czyni go w testamencie opiekunem swoich dóbr, matki i dzieci, dając matce sprzęty domowe i izbę do końca jej życia. Jeśli i dzieci umrą, wtedy dobra te, odebrane matce, mają być przez Klozmana sprzedane, jej długi spłacone, a sumę pozostałą ma przekazać na Kościół.

Dorothea relicta Bogacz per Johannem Oppoczensky recognovit, quia bona, que possidet, illa possedit providi Martini Clozman acquisicioni, quare eidem testamentum facit, ita quod si decedet testatrix, extunc instituit eundem dominum Martinum Clozman tutorem omni bonorum suorum et puerorum, ac matris testatricis, dando utensila domus matri et cameram usque ad vitam ipsius. Et si pueri decedent, extunc alienando bona eadem a matre, dat et commisit eadem bona, per eundem tutorem vendenda, et solvere debita testatricis, et residuas pecunias pro salutem ipsius ad ecclesias dandas.

473. *s. 75*

W sprawie między Janem Opoczyńskim i Mikołajem z Żukowa o dwie grzywny bez czterech groszy, jako(by) mu danych, i o uznanie go za złodzieja, Mikołaj z sześciu (innymi) usprawiedliwił się, uwolnił Opoczyńskiego od badania w tej sprawie, a sąd uznał go za sprawiedliwego i szanowanego.

In causa mota diffamie per Johannem Oppoczensky et honesto Nicolao de Zukow[1] occasione duarum marcis minus IIII^{or} grossis, tamquam sibi datarum, et recognicioni eiusdem furis, idem Nicolaus met septimus iuridice et ex sententia iuris iuste se ├infra┤ iustificavit, careit eundem Oppoczinsky de eadem causa recognicionis, et demum ius eundem iustum et honestum decrevit de forma iuris.

474. *s. 75*

Elżbieta Skubiszowa zrzekła się ogrodu położonego między (ogrodami) kramarza i Istebki na rzecz Handzela.

Elizabeth Scubischowa, per procuratorum Koprek tutorem suum, ortum iacentem inter penesticam et Ystebka, ita longe etc. provido Handzel et suis legittimis in ewm resignavit.

473.[1] *Żuków, wieś ok. 27 km SE od Lublina.*

475. *s. 75*

Mikołaj Opat zeznał, że 200 florenów pewnego długu zwróci Nikielowi Lamprachtowi z Czchowa do najbliższego święta Jana Chrzciciela; gdyby był nieobecny, uczyni to na ręce Jana Kudzina, którego Lampracht ustanowił swoim pełnomocnikiem. Jeśli nie zapłaci, winien dać wprowadzenie do swojej kamienicy.

╞Nicolaus Oppath sana mente et benivole recognovit se teneri II^{C} florenorum Hungaricalis provido Nikel Lampracht de Cchow[1] et solvere ad Johannis Baptiste proximum *[24 VI 1468 r.]* certi debiti. Et casu quo non solverit, extunc debebit dare intromissionem et evacuacionem alias r u m o v a n e in domum lapideam ipsius sibi omni iuris aresto. Et quem solverit, extunc dabit florenis in manu domini Johannis Cudin, si actor absens fuerit, extunc idem eundem Oppath quittabit, quem idem Lamprecht plenipotentem constituit.╡

476. *s. 75*

Katarzyna Żakowa wykonując swe zobowiązanie (por. nr 307) dała wieniec (opaskę?) z pereł Janowi Pogankowi, z której została skwitowana.

Katherina Zakowa, parendo obligacionem sue coram dominis consulibus et iuratis, dedit sertam de margaritis Johanni Poganek, de qua eandem quittat.

477. *s. 76*

Maciej Kuninoga w imieniu Doroty (...) przeciw Piotrowi Lazarzowi w nieokreślonej sprawie.

[Mathias Cun^{a}]inoga nomine Dorothee [^{a}] stetit primus iuridice super bon[^{a}] Petri Lazarz.

478. *s. 76*

Świętochna żona Szymka stawiła się w sprawie dóbr Taborka za trzy grzywny.

Swenthochna consors Simkonis stetit prima super bona Thaborek pro tribus marcis.

475.[1] *Czchów, miasto w pow. brzeskim, woj. małopolskim, ok. 175 km SW od Lublina.*
477.[a] *Nieczytelne jedno lub dwa słowa z powodu zbutwienia górnego brzegu karty.*

LXXXII. *s. 76* **Iudicium magnum etc. feria quarta in octava sancti Martini** *(18 listopada 1467 r.).*

479. *s. 76*

Marcin Bambnek przedstawił (do wykupu) szatę, płaszcz i całun zmarłej Goleniowej (zastawione) za dwie kopy (groszy).

Martinus Bembnek astillavit tunicam et palium, et c z a l u n in II^{bus} sexagenis olim Gelenowe.

480. *s. 76*

Małgorzata Hrinczyna przedstawiła (do wykupu) dwie rękawiczki i welon na głowę zmarłej Lizygoździowej (zastawione) za pół grzywny.

Margaretha Hrinczina astillavit duas manicas cum vela capitis in ½ marca olim Lizigoszdzowe.

481. *s. 76*

Chodorkowa przedstawiła (do wykupu) aksamitny płaszcz zmarłej Lizygoździowej (zastawiony) za pół kopy (groszy).

Chodorkowa astillavit peplum de axamito in ½ sexagenis olim Liszigosdzowe.

LXXXIII. *s. 76* **Iudicium bannitum expositum civile etc. feria quarta in octava Martini proxima** *(18 listopada 1467 r.).*

482. *s. 76*

Wojciech Burkartowicz zrzekł się na rzecz Wawrzyńca Balandy domu poza Lublinem, na rogu idąc w kierunku klasztoru bernardynów, i ogrodu poza miastem, między Adamkiem a stelmachem.

Albertus Burkarthowicz per Stanislaum Byalem *[s]* domum ipsius extra civitatem Lublin, in acie eundo ad conventus Bernardinum, et ortum inter Adamek et s t e l m a c h extra Lublin, ita longe, late etc. provido Laurencio Balanda et ipsius legittimis in ewm resignavit.

483. *s. 76*

Jan ze Snopkowa przedstawił (do wykupu) modrą suknię Sawnicy (zastawioną) za jedną grzywnę.

Johannes de Snopkow[1] astillavit tunicam flaveam in I marca Szawnicza iudicio primo.

484. *s. 76*

Bigwant przedstawił (do wykupu) (...) Staszowskiego za dwie kopy (groszy).

Bigwanth astillavit p[ar..[a]]nem in II [bus] sexagenis Sthaszowsky iudicio primo.

485. *s. 76*

Wawrzyniec Balanda zastawił pół ogrodu za trzy i pół grzywny swojej siostrze Dorocie (z czynszem rocznym ?) w wysokości sześciu groszy.

Laurencius Balanda obligavit medium ortum suum in III ½ marcis Dorothee sorori sue cum sex grossis ad anno tenere.

486. *s. 76*

Mikołaj z Dysu przedstawił (do wykupu) czarkę i płaszcz młynarza Jana (zastawione) za pół grzywny i trzy i pół grosza.

Nicolaus de Dysza[1] astillavit scutellam cum iopula in ½ marca cum III½ grossis Johannis molendinatoris iudicio primo.

487. *s. 76*

Jan siostrzeniec Wieluńskiego złożył przed sądem pieniądze, jako resztę długu u Andrzeja z Krasnegostawu za półłanek, życząc sobie jego zrzeczenia.

483.[1] *Snopków, wieś ok. 8 km NW od Lublina.*
484. [a] *Nieczytelny skrót.*
486.[1] *Dys, wieś ok. 6 km N od Lublina.*

Johannes sororius domini Wielunsky pro residua solucione reposuit pecunias coram bannito iudicio Andree de Crasznistaw[1] pro ½ laneo, optans resignacionis.

488. *s. 76*

Maciej Kuninoga stawił się przed sądem w sprawie zajęcia dóbr Łazarza.

Mathias Cuninoga stetit iudicium secundum iuxta arestacionem suam super bona Lazarz.

LXXXIV. *s. 76* **Iudicium magnum p o w i a t e k feria VI[ta] post Elizabeth** *(20 listopada 1467 r.).*

489. *s. 76*

Sąd pozwolił Marcinowi Bambnekowi sprzedać (rzeczy) przedstawione (do wykupu) (por. nr 479).

Ius decrevit vendendum Martino Bembnek astillata, ut de forma iuris.

490. *s. 77*

Sąd pozwolił [Hrynczynie] sprzedać (rzeczy) przedstawione (do wykupu) (por. nr 480).

Ius decrevit vendendum astillata [per Hrynczy[a]]na sua in magno iudicio, ut de forma iuris.

491. *s. 77*

Sąd pozwolił Chodorkowej sprzedać (rzeczy) przedstawione (do wykupu) (por. nr 481).

Ius decrevit vendendum astillata Chodorkowa in magno iudicio de forma iuris.

487.[1] *Por. nr 100, przyp. 2.*
490.[a] *Dwa słowa słabo czytelne z powodu zniszczenia górnego brzegu karty, odtworzone na podstawie zapiski nr 480.*

492. *s. 77*

Jan Piątek uwolnił się od zarzutów w sprawie o 20 groszy z Hrinczyną.

Johannes Pyontek iustificavit se contra Hrinczina pro XX grossis in powatek.

LXXXV. *s. 77* **Iudicium bannitum etc. feria quarta ante festum sancte Barbare virginis** *(2 grudnia 1467 r.)*

493. *s. 77*

Starzec Maciej Kołodze zgodnie ze zrzeczeniem się swojego domu na rzecz czapnika Wacława Czajki, będzie w nim mieszkał do najbliższej Wielkanocy i wówczas go opuści.

Mathis Colodze antiquus, iuxta priorem resignacionem suam factam in et super domo sua eandem, bonivole recognovit, quod debet et wlt evacuare et de eadem eadem *[ss]* integraliter a festo Pasce proxime *[17 IV 1468 r.]* affuturo provido Venceslao Czaika pileatori, et initerim in eadem libere residebit ad dictum temporis *[s]* Pasce.

494. *s. 77*

Jan ze Snopkowa przedstawił (do wykupu), jak wyżej (por. nr 483).

Johannes de Snopkowa[1] astillavit, ut supra, iudicio secundo.

495. *s. 77*

Jan Lubomelski w imieniu swojej żony Małgorzaty, wskutek pojednania przez arbitrów z łaziebnikiem Szymonem w sprawie długu zmarłej zakonnicy Jadwigi, zobowiązał się zapłacić mu do Wielkanocy trzy grzywny. Jeśli tego nie uczyni ma dać wprowadzenie w ogród zmarłej Jadwigi.

Veniens Johannes Lubomelsky et nomine Margarethe consortis sue, in id consencientis ex unione arbitrorum inter ipsos et providum Simonem balneatorem occasione certi debiti olim Hedvigis monialis, obligaverunt se eidem Simoni balneatori tres marcas

494.[1] *Por. nr 483, przyp. 1.*

communis pecunie solvere ad festum Pasce proximum *[17 IV 1468 r.]* sine omni iuris cavillacione. Et casu quo non solverint, extunc obligaverunt se dare intromissionem in ortum olim eiusdem Hedvigis monialis occasionem huiusmodi trium marcarum ├eundem┤ eidem Simoni balneatori et debent extunc uti de fructibus et obvencionibus de orto eodem tamquam iuris convicti et *[s[a]]* evacuacionem eisdem ortum.

496. *s. 77*

Mikołaj Opat stawił się przed sądem w sprawie zajęcia dóbr Jana Piszczykura przez niego samego jako pierwszego sekwestratora.

Nicolaus Oppath stetit iudicium primum in et super arestacionem suam, quam fecit super bona Johannis Pisczikur ante, tamquam primus arestator, qui et est primus.

497. *s. 77*

Dorota wdowa po Hanuszkowiczu wszystkie swoje dobra, jakie otrzymała po śmierci rodziców, po swojej śmierci zapisuje wujowi Janowi Trzesitobole i wyklucza wszystkich swoich krewnych i stryjów. Jeśli wyjdzie za mąż i będzie mieć dzieci, wtedy dobra te będą im się należeć.

Veniens honesta Dorothea olim consors Hannuschkowicz benevolencia sua ├circa┤ per Gregorium Phiol tutorem suum, omnia bona sua, que ceciderent super ipsam post mortem patris sui et matris, illa post mortem suam, si Deus permisserit super illa, omnia et singula domino Johanni Trzensszitobolye avunculo suo resignat et dat, alienando omnis amicos suos et patruos. Et si illam maritari contingat et pueros habuerit, extunc eisdem pueris suis et ipsi eadem bona advenire ipso iure debent.

498. *s. 78*

Arbitrzy ogłosili ugodę w sprawie pomiędzy Wojciechem Grundisem i jego żoną a Maciejem Madejem: Madej ma zapłacić Grundisowi i jego żonie 10 grzywien i odstąpić im ogród, a za ich zgodą ma również (prawo) mieszkać w ich domu.

[a] proconsul Gregorius Gosdz tamquam arbitri inter Albertum Grundis et uxorem ipsius ex una et Mathiam Madey recognoverunt, quod ├idem┤ ex unione ipsorum laudarunt, quod idem Mathias Madey dederit X marcas eisdem Grundis et uxori, et

495. [a] *Winno być zapewne* ad.
498. [a] *Fragment tekstu niemal całkowicie wyblakły. Brakuje około 1 ½ wiersza w górnej części karty.*

ortum eisdem cesserit, ita que idem Madey ex consensu ipsorum Grundis et uxoris sue omnino habet residere in domo ipsorum pacifice.

LXXXVI. *s. 78* **Iudicium bannitum etc. f[eria] IIII[ta] ante festum sancti Thome Apostoli etc. LXVII** *(16 grudnia 1467 r.).*

499. *s. 78*

Jakub (syn) Stefana zeznał, że Katarzyna wdowa po Klekocie zadośćuczyniła mu odkupując ogród należny jej prawem bliższości, który trzymał w zastawie ów Szczepanowicz.

Jacobus Stephani recognovit, quod domina Katherina relicta Clekoth satisfecit eidem redimendo ortum propinquitate sua, quem ortum idem dominus Sczepanowicz in vadio tenuit.

500. *s. 78*

Jakub Kreidlar stawił się w sądzie w sprawie zajęcia za długi dóbr Ponikwodzkiego jako pierwszy wierzyciel.

Jacobus Creydlar astitit in et super bona et debita Ponifoczky tamquam primus arestator.

501. *s. 78*

Jan Lasek ze Snopkowa przedstawił (do wykupu) suknię Sawnicy (zastawioną) za jedną grzywnę (por. nr 483, 494).

Johannes Lassek de Snopkow[1] astillavit tunicam in una marca Savnicza iudicio tercio.

502. *s. 78*

Piotr Szachtarz z wyroku sądu jest (wyznaczony) jako drugi wierzyciel do zajęcia dóbr Ponikwodzkiego.

Petrus Schachtarz ex decreto iuris est secundus arestator super bona Ponifoczky.

501.[1] *Por. nr 483, przyp. 1.*

503. *s. 78*

Gawin stawił się w sprawie zajęcia dóbr Ponikwodzkiego jako trzeci wierzyciel.

Gawyn iterim tercius arestator astitit super bona eadem dicti Ponifoczky.

LXXXVII. *(s. 78)* **Anno Domini millesimo CCCC^mo^ sexagesimo octavo. Iudicium bannitum feria quarta in octava Epifaniarum Domini** *(13 stycznia 1468 r.).*

504. *s. 78*

Jan Kudzin przedstawił (do wykupu bliżej nieokreślone) dobra Andrzeja Wyszka (zastawione) za 17 grzywien.

├Jacobus Creidlar astilavit┤

Johannes Cudin astillavit bona Andree Wissek omnia in XVII marcis iudicio primo.

505. *s. 78*

Michał Bąk przekazał wieczyście na rzecz Wawrzyńca Porczka ogród położony poza Lublinem, między (ogrodami) czapnika Michała a Piotra Łazarza.

Michael Bong ortum suum inter Michaelem pileatorem et Petri Larzarz extra Lublin provido Laurencio Porczek in ewm resignavit secundum formam iuris.

506. *s. 78*

Szlachcic Stanisław Krusz przedstawił (do wykupu) dwa ogrody i dom zmarłego Mikołaja Ponikwodzkiego (zastawione) za 12 i pół grzywny i cztery grosze – por. nr 192.

Nobilis Stanislaus Crusz astillavit duos ortos cum domo olim Nicolai Ponifoczky iuxta inscripcionem suam in XII ½ marcis cum IIII^or^ grossis iudicio primo <per Phiol procuratorem[a]>.

506. [a] *Fragment dopisany na końcu zapiski, brak oznaczenia miejsca usytuowania go w tekście.*

507. *s. 78*

Maciej Walenka uwolnił się od zarzutów szlachcica Stefana Łagiewnickiego w sprawie trzech grzywien i innych krzywd.

Mathias Walenka iustificavit se contra nobilem Stephanum Lagewnisky occasione trium marcarum et alia iniuria.

508. *s. 78*

Jan ze Snopkowa przedstawił (do wykupu), jak wyżej (por. nr 483, 494, 501).

Johannes de Snopkow[1] astillavit, ut supra, iudicio quarto.

509. *s. 79*

Mikołaj Neko zeznał, że za 10 grzywien (długu), według wcześniejszego zapisu w księdze radzieckiej ma dać (Stanisławowi Kruszowi) wprowadzenie do własnego domu.

<1468>[a] [Veni]ens Nicolaus Neko recognovit domino [Stanisla]o [Cr]usz *[?][b]* X marcas iuxta inscripcionem suam priorem, scriptam in libro consulum, quos inscripsit in et super domo sua, in quam habet per presentem dare intromissionem iuxta iuris formam.

LXXXVIII. *(s. 79)* **Iudicium bannitum etc. f[eria] IIII[ta] post conversionis Pauli** *(27 stycznia 1468 r.)*.

510. *s. 79*

Piotr Jocundus (Wesoły) uwolnił się od zarzutów Czajki (w sprawie) siodła.

Petrus Iocundus iustificavit se contra Czayka pro sella.

508. [1] *Por. nr 483, przyp. 1.*
509. [a] *Na górnym marginesie karty umieszczono datę 1468, być może później, przy porządkowaniu składek.* [b] *Odczyt imienia i przydomku domyślny.*

511. *s. 79*

Stanisław Krusz przez Fiola przedstawił (do wykupu), jak wyżej (por. nr 506).

Stanislaus Crusz per Phiol astillavit, ut supra, iudicio secundo.

512. *s. 79*

Jan Kudzin przedstawił (do wykupu), jak wyżej (por. nr 504).

Johannes Cudin astillavit, ut supra, iudicio secundo.

513. *s. 79*

Czapnik Wojciech Tryks zrzekł się ogrodu położonego między Burkartem a Długim Janem na rzecz Jana Koszki.

Albertus Trix pileator ortum suum inter Burkarth et Dlugy Jan provido Johanni Koszka in ewm resignavit.

514. *s. 79*

Święszek Sawnica zapisał jedną grzywnę i trzy grosze na swoim domu Mikołajowi kmieciowi z Dziesiątej zwanemu Krakowski.

Sweszek Savnicza obligavit unam marcam cum tribus grossis in domo sua tenendum ad annum provido Nicolao kmethoni de Dzeszonthe[1] Crakowsky dicto.

515. *s. 79*

Maciej Kuninoga i Piotr Siestrzeniec zeznali, że zostali ustanowieni pełnomocnikami przez księdza Mikołaja (syna) Krystyna z Lublina w sprawie zrzeczenia się jego domu na rzecz szwagra Andrejka. Następnie Marek witryk kościoła św. Bernarda zeznał, że wraz ze swoim teściem Mikołajem Żakiem, również witrykiem tego kościoła, przeniósł na kościół 50 grzywien (należności?) od An-

514. [1] *Por. nr 65, przyp. 1.*

drejka; opiekunom polecił sprzedać dom (co wykonali) za 60 grzywien. Kajcy odłożyli do przybycia Mikołaja (rozstrzygnięcie) czy 10 grzywien (różnicy między ceną sprzedaży domu a wysokością darowizny) zwrócić Andrejkowi lub jego bratu.

Venientes honesti Mathias Cuninoga et ├Martinus Quanta┤ <Petrus Sziestrzeniecz[a]> recognoverunt, quomodo honorabilis dominus Nicolaus Christini de Lublin constetit eosdem ad resignacionem tutores domus sue Andrekony *[s]* genero suo, et statim venerabilis dominus Marcus tamquam vitricus Ecclesie sancti Bernardini recognovit, quod levavit cum socero suo domino Nicolao Zak, eciam vitrico eisdem ecclesie, L[ta] marcas ad fabricam ecclesie dicte a dicto Andrekone ├iuxta┤, quam domum comisit eisdem tutoribus vendendum pro LX[ta] marcas. Ideo domini consules prefati distulerunt ad adventum domini Nicolai Christini, si easdem X marcas voluit remittere Andrekoni aut fratri suo.

LXXXIX. *(s. 79)* **Iudicium magnum f[eria] VI[ta] in die Agathe** *(5 lutego 1468 r.).*

516. *s. 79*

Urban z Opola uwolnił się od zarzutów Jana sługi i woźnicy starościny lubelskiej.

Urbanus de Oppolie[1] iustificavit se Johanni servitori aurige domine capitaneisse Lublinensis.

517. *s. 79*

Pan Forhynst w sprawie z Michałem Szydłowskim ma złożyć w pierwszym dniu posiedzenia sądu po Zielonych Świątkach trzy przysięgi dotyczące rzeczy, o które został obwiniony.

Dominus Forhynst iurabit tria iuramenta contra Michaelem Schidlowsky prima die iuris post Pentecostes *[5 VI]* pro rebus, pro quibus dedit eidem culpam.

XC. *(s. 79)* **Iudicium bannitum f[eria] IIII[ta] ipso die sancte Scolastice** *(10 lutego 1468 r.).*

515. [a] *Słowo nadpisane nad skreśleniem.*
516 [1] *Miejscowość o niepewnej identyfikacji, może chodzić o Opole Lubelskie, miasto ok. 40 km SW od Lublina albo Opole, miasto wojewódzkie na Śląsku.*

518. *s. 79*

Elżbieta wdowa po bednarzu Mikołaju zrzekła się na rzecz swojego zięcia Adama ogrodu położonego poza Lublinem między (ogrodami) Jana Gambali i garncarza Bartosza.

Elizabeth relicta Nicolai doleatoris per Stanislaum Byali referendarium suum ortum ipsius inter Johannis Gambala et Barthosch figuli extra Lublin ortos, provido Adam genero suo in ewm resignavit.

519. *s. 79*

Kudzin przedstawił (do wykupu), jak wyżej (por. nr 504, 512).

Cudin astillavit, ut supra, iudicio tercio.

520. *s. 80*

(...) i Marcin z Przeworska zobowiązali się usunąć wszelkie przeszkody i przyczyny sporów zaszłych między nimi, m. in. w sprawie dotyczącej futer.

[a]czno et Martinus de Przeworsko[1] iustificaverunt se pro omnibus causis et pellibus [a] ibidem. Ita quod idem duo iustificati omnes impedimentis impediantur in via pro eisdem causis et expensis eundem remittendo ├ac dominus┤ Jacobum emendum.

521. *s. 80*

W sprawie obłożenia sekwestrem przez Andrzeja z Poznania izby w domu Jakuba (syna) Stefana jako składu Żyda Benka z Łucka, sąd postanowił utrzymać areszt. Gospodarz ma zawiadomić Żyda pismem od wójta lub rajców, że ma skład pod aresztem do uwolnienia w ciągu sześciu tygodni.

In causa arestacionis domini Andree de Poznania super certam stubam Iudei Benko de Luczko[1] depositam in domo domini Jacobi Stephani ius decrevit arestum ipsius habere vigorem. Ita quod hospes Iudeum avisabit litteram domini advocati aut consulum, quod se [e[a]]a debet arestata ad evicendum eandem de aresto infra hinc ad sex ebdomadis et alias ad annum et diem et alias iure [b].

520. [a] *Brak około dwóch słów z powodu wyblaknięcia tekstu na górnym brzegu karty.*
520. [1] *Przeworsk, miasto powiatowe w woj. podkarpackim, ok. 150 km S od Lublina.*

522. *s. 80*

Stanisław Krusz przedstawił (do wykupu), jak wyżej (por. nr 506, 511).

Stanislaus Crusz per Phiol astillavit, ut supra, iudicio tercio.

523. *s. 80*

Na mocy wyroku sądu pan Grabianowski ma stawić przed sądem dzieci Hektora w sprawie z Małgorzatą Oszomkową o bliższość do dóbr, które są u Miętusa.

Sententiatum est, quod dominus Grabyanowsky[1] de iure debet statuere pueros Hectoris honeste Margarethe Osszomkowe infra hinc ad annum et diem, occasione propinquitatis ad bona, que sunt circa Myenthus.

524. *s. 80*

Anna Ćwiklina zrzekła się łanu położonego za Lublinem między Żakową a Barbarą na rzecz swojego zięcia krawca Jakuba.

Anna Czwiklina per Johannem ministrum laneum ipsius inter Zakowa et Barbara extra Lublin, ita longe, late est, provido Johanni sartori genero suo in ewm resignavit.

525. *s. 80*

Jan Piątek zobowiązał się oddać dług w wysokości 10 grzywien szlachcicowi Mikołajowi Grocholskiemu do Św. Jakuba; jeśli tego nie uczyni wówczas da Mikołajowi wprowadzenie do swojego domu. Jednocześnie unieważnił wcześniejszy zapis sześciu grzywien, dany Janowi bratu Mikołaja Grocholskiego.

Johannes Pyontek obligavit se et super domo sua X marcas communis pecunias certi debiti nobili Nicolao Grocholsky solvere ad festum sancti Jacobi *[25 VII]*. Et si non solverit, extunc dabit intromissionem in domum suam eidem Nicolao tamquam iure ┣vit┫ victus, et iam mortificans inscripcionem per prius factam super sex marcis Jo-

521. [a] *Nieczytelny skrót jednego słowa.* [b]*Ostatni wiersz tekstu został usunięty współcześnie przez jego wytarcie. Widoczne tylko pojedyncze litery.*
521.[1] *Por. nr 365, przyp. 1.*
523. [1] *Por. nr 373, przyp. 1.*

hanni fratri ipsius Nicolai Grocholsky, qui Johannes pronunciavit, astans consensit in cassacionem inscripcionis sue.

526. *s. 80*

Michał Szydłowski zobowiązuje się zwrócić przed 24 czerwca w Poznaniu dług w wysokości 200 florenów w wosku (każdy kamień po 2 floreny i 2 grosze) Tidemanowi Esfinkhausynowi albo jego słudze Ludkemu z Gdańska lub temu, kto okaże dokument zastawny. Jeśli tego nie uczyni, poniesie wszelkie szkody wynikające z niezapłaenia tej sumy.

Michael Schidlowsky obligavit se solvere II^{C} florenis in cera, unuquemque *[s]* lapidem per duos florenis et duabus grossis, honesto Thideman Esfinkhaussyn, aut suo familiari Ludke de Gdansko, occasione certi debiti, aut illi, qui suam litteram obligatoriam ostenderit, infra hinc ad festum Johannis Baptiste proxima *[24 VI]* in Poznania. Et casu quo non solverit, extunc promittit omne dampnum quidem racione non solucionis reciperet sibi restaurare et reparare cum capitali summam.

527. *s. 81*

Jan Ćwikła i Stanisław (...) poręczyli za Jana Oszmonka uwolnić od odszkodowania (?) pół grzywny wzięte od sądu, które to pieniądze należały do pana Jana Żelaznego.

Johannes Czwikla et Stanislaus [a] fideiusserunt manu coniuncta pro media marca iudicio recepta de iudicio, que pecunia fuit domini Johannis Zelaszny, pro Johannem Oszmonek evincere de indempnitate.

528. *s. 81*

Ksiądz Marcin syn Wczonka za zgodą braci i sióstr zrzekł się swojej części domu, czyli wykuszu (!) między Pierzchałą a murem miejskim na rzecz akuszerki Świętochny i jej syna.

Religiosus Martinus filius Wczonkonis per Martinum Bambnek, cum consensu fratris et sororis ipsius, domum alias w i k u s c h inter Pizchala et murum civitatis etc. honeste Swenthochne obstitrici *[s]* et filio suo in ewm resignavit.

527.[a] *Nie odczytano dwóch słów w zniszczonym, górnym fragmencie karty.*

XCI. *(s. 81)***Anno Domini millesimo CCCC^mo^ LXVIII^vo^** *(14 lutego 1468 r.[1]).*

529. *s. 81*

(Wybrano) nowego wójta Jana Kudzina i nowych ławników: Stanisława Pierzchałę, krawca Mikołaja Długiego, Macieja Fiolka, Piotra Piecza, złotnika Michała, Mikołaja Szustka i Jakuba Winiarza.

In die Valentini novi advocatus et iurati sunt isti; advocatus Johannes Cudin, iurati: Stanislaus Pizrzchala *[s]***, Nicolaus sartor Longus, Mathias Phiolek, Petrus Pyecz, Michael aurifaber, Nicolaus Schustek, Jacobus Wynarz.**

XCII. (*s. 81)* **Iudicium compulsum hospitale bannitum sabbato in die Walentini** *(13 lub14 lutego 1468 r.[a])*

530. *s. 81*

Maciek i Mikołaj Borzimowicz słudzy z Poznania uwolnili się z zarzutów o dokonanie bezprawnych czynów, za które zostali zakuci w dyby przez pana Stefana Szczepanowicza.

Maczek et Nicolaus Borzimowicz de Poznania servitores iustificaverunt se pro omnibus causis minus iustis, tamquam illi, qui sunt incippati per dominum Stephanum Sczepanovicz, sibi facta advocati, bedelli et iuratorum, non habentes causam infamie neque rem tam ante se, quam post se, et ius decrevit eos in hac causa iustos et insoletes ac iustificates.

XCIII. *(s. 81)* **Iudicium bannitum etc. f[eria] IIII^ta^ in vigilia Mathie** *(24 lutego 1468 r.).*

531. *s. 81*

Krusz przedstawił (do wykupu), jak wyżej (por. nr 506, 511, 522).

Crusz astillavit per procuratorem suum, ut supra, iudicio quarto.

XCI. [1] *Data dzienna zob. nr 529.*
XCII.[a] *Dzień Św. Walentego w 1468 r. przypadał w niedzielę.*

532. *s. 81*

Jan Kudzin przedstawił (do wykupu), jak wyżej (por. nr 504, 512, 519).

Johannes Cudin astillavit, ut supra, iudicio quarto.

533. *s. 81*

Elżbieta Hanuszowa z synem Stefanem i za zgodą swojego męża Gambali wyznaczyła swoim pełnomocnikiem Grzegorza Fiola we wszystkich sprawach, a jeśli nie zdoła rozwiązać ich, czyni go pełnomocnikiem w kolejnych procesach.

Domina Elizabeth Hannuschowa cum Stephano filio suo, de consensu domini Gambala mariti sui, constitit procuratorem plenipotentem ad agendum in omnibus suis causis Gregorium Phiol, ita que si idem procurator non poterit expedire causam et causas ipsorum, que habebunt, plenitudem a illa ad secundum et tercium et quartum procuratorem.

534. *s. 81*

Dorota Rzepczyna zobowiązała się zwrócić dług w wysokości jednej grzywny bez sześciu groszy Stanisławowi Malisce w dwóch ratach: 18 groszy na święto Jana Chrzciciela i pół grzywny na Szymona i Judy.

Dorotha Rzepczina obligavit se solvere unam marcam minus VI grossis provido Stanislao Maliescze, ita videlicet, quod solvet XVIII grossis ad Johannis Baptiste *[24 VI]* et residuum, videlicet ½ marca ad Simonis et Jude festa proxime *[28 X]* se sequencia certi debiti.

535. *s. 82*

Katarzyna żona Marcina Klozmana zapisała swojemu mężowi wszystkie swoje dobra posażne (lub szczebrzuch) i sprzęty domowe, wykluczając krewnych od ich dziedziczenia. Natomiast Marcin Klozman zapisuje na rzecz żony i syna Jakuba swoje dobra dziedziczne i ruchomości, którymi mają się oni podzielić po równo. Jeżeli Jakub umrze pierwszy, wtedy Katarzyna odziedziczy wszystkie dobra, a w przypadku gdy umrze także matka, dobra mają zostać przekazane na potrzeby kościołów.

Veniens honesta domina Katherina consors legittima domini Martini Clozman, per Johannem Oppoczensky plenipotentem ipsius tutorem iudicialiter constitutum, non

compulsa neque coacta, sed sana mente et corpore, maturoque animo et consilio amicorum suorum freta, omnia parafernalia et supellectilia ipsius ad ipsam concernenctia *[s]*, presencia et futura, quamlibet iuri fusum, honesto domino Martino Clozman marito suo prefato legittimo habendum, tenendum, vendendum, utifruendum, alienandum ac in usus suos in ewm convertandum resignavit et donavit, alienando omnis et singulis amicos et agnatas suas ab eisdem, et eidem marito suo inscribendo et apropriendo. Ita que post mortem ipsius domine Katherine nullus amicorum suorum et consanguineorum ad eadem supellectilia aliquam habet, sed pacifice vir ipsius eadem possidebit et utifruetur. Et incontinenti stans ibidem prefatus dominus Martinus Clozman per se benivole eidem domine sue et filio suo Jacobo omnia bona sua hereditaria et mobilia quocumque vocabula vocantur habendum, tenendum, possidendum, utifruendum post mortem ipsius, in ewm resignavit et ascribit, alienando omnes et singulis amicos et consanguineos suos ab eisdem bonis suis, et eadem bona dicte domine Katherine uxori sue et puero suo apropriando. Ita que si filius idem Jacobus ipsum concorditer uniet cum matre sua prefata, sin autem extunc mater ipsa domina Katherina habebit et habere debet equalem sortem et partem in eisdem bonis hereditaris et mobilis omnibus et singulis, sicut ipse filius suus dictus Jacobus. Et si Deo permittente idem filius Jacobus prius morietur, extunc dicta domina Katherina mater omnia et singula prefata pacifice possidere debet et utifruetur ad beneplacitum. Et si iterum eadem domina morietur, extunc omnia bona huiusmodi ad ecclesias et fabricas earundem assignat et donat, alienando similiter omnes amicos suos ab eisdem bonis.

536. *s. 83*

Mikołaj Poganek i Michał (Chodo)rek wraz z żoną Anną poręczyli w sprawie pięciu grzywien bez dwóch groszy za sprzęty domowe, które otrzymał garncarz Jan brat zmarłego Bartosza, stryj jego nieletniej córki Doroty, od jej opiekunów Handzela i Jana Długiego. Ma je zwrócić bratanicy za sześć lat, albo poręczyciele zapłacą.

Nicolaus Poganek et Michael [Chodo[a]]rek cum Anna consorte sua legittima personaliter astante iudicio bannito, stantes benefide posuerunt se fideiussores omnes manu coniuncta pro quinque marcis minus II grossis occasione supellectilium alias g r a d, que recepit providus Johannes lutifigulus frater olim Barthossii, tamquam patruus Dorothee filie minorennis ipsius Barthossii, a tutoribus ipsis Dorothee, videlicet Handzel et Johanne Dlugy, quas eidem Dorothee filiastre sue ad annos sex restituendum, aut tutoribus ipsius a[d libri[b]]s in bonis ipsorum omnibus inscribunt. Ita que idem Johannes patruus filiole Dorothee elapsis VI annis easdem quinque marcas minus II grossis reponet, alias in defectum idem fideiussores solvant.

536.[a] *Wyraz częściowo nieczytelny z powodu uszkodzenia i wyblaknięcia, zrekonstruowany na podstawie zapiski nr 859.* [b] *Słowo nieczytelne.*

537. *s. 83*

Tkacz Jakub uwolnił się ze zniesławiających go zarzutów.

Jacobus ├ba┤ linifex iustificavit se contra omnes deintegratores sue fame, si qui sunt, iudicio primo.

538. *s. 83*

Sąd nakazał dać uprowadzenie Maciejowi Lachecie w dom Mikołaja Łysego z tytułu (długu?) dwóch grzywien i sześciu groszy.

Sentenciatum est de iure, quod Mathias Lacheta habet intromissionem in domum Nicolai Lisszy occasione duarum marcarum cum VI grossis, quam intromissionem a die presenti ius eidem admisit et habet.

539. *s. 83*

Rajcy: Jan Trzęsitoboła, Marcin Klozman i Grzegorz Goździ poręczyli każdy po cztery grzywny za Szymona i jego żonę Świętochnę z Krasnegostawu za sprzęty i inne rzeczy domowe wartości 16 grzywien, do których ci uzyskali prawo bliższości po śmierci brata Piotra Łazarza. Pieniądze te poręczyciele wypłacą synowi zmarłego Łazarza Mikołajowi po osiągnięciu przez niego dorosłości.

Venientes famosi ├Mathias Cuninoga┤ <Johannes Trzensszitobola[a]>, Martinus Clozman, Gregorius Gosdz consules fideiusserunt, quilibet de per se et non manu coniuncta, per quatuor marcas pecuniarum occasione suppelectilium et aliarum rerum domesticarum receptarum et taxatarum ad XVI marcas pro provido Simone et uxore sua Swentocha de Crasznistaw[1], quas receperunt propinquitate post mortem fratris sui Petri Lazarzs. Ita que postquam puer, filius ipsius Petri Lazarz, ad annos etatis sue debitos adveniat, quod idem fideiussores per quatuor marcas eidem filio Nicolao reponerent paratis in pecuniis.

XCIV. *(s. 83)* **Iudicium bannitum etc. f[eria] IIII[ta] post Invocavit**
(9 marca 1468 r.).

539.[a] *Słowa zostały nadpisane nad skreślonym tekstem.*
539.[1] *Por. nr 100, przyp. 2.*

540. *s. 83*

Szewc Piotr Filipowicz da uprowadzenie do swojego domu Szymonowi Daskiemu z tytułu półtorej grzywny.

╞Petrus sutor Philipovicz dat intromissionem in domum suam occassione I ½ marcam provido Simoni Dasky tenere secundum ius civitatis.╡

541. *s. 83*

Tkacz Jakub stanął po raz drugi dla uwolnienia się od zarzutów (stawianych mu przez) wszystkich zniesławiających go ludzi.

Jacobus linifex stetit iudicium secundum se iustificando ut supra contra omnes infamatores suos.

542. *s. 84*

Sąd uznał, że zmarła Zofia żona czapnika Wojciecha Grundisa, nie mogła zbyć sprzętów domowych bez krewnych po kądzieli; są one przeznaczone dla jej siostry Małgorzaty, żony Marcina Burkarta.

Sententiatum est, quod domina olim Zophia Alberti Grundus pileatoris consors sua legittima paraffernalia cui fusum alienare a cognatis suos minime potuit, queque sunt apropriate sorori ipsius ├Zolszlhar┤ Zophie, videlicet domine Margarethe consorte domini Martini Burkarth.

543. *s. 84*

Sąd zezwolił Andrzejowi Łojkowi, z racji wydzierżawienia swojej izby, sprzedać wszystko co w niej się znajduje, (będące własnością) zmarłej Maszy szwaczki, i co jej córka przekazała Łojkowi.

Sententiatum est, quod ├Andreiconem┤ Andreas Loyek occasione arende camere sue debet vendere quodquem in eadem camera inveniat, olim Massie Swaczcze, quos res dimisit filia sua eidem Loykoni nolens ad easdem nihil habere.

545. [a] *Słowa zostały nadpisane nad skreślonym tekstem.*

544. *s. 84*

Sąd postanowił, że Katarzyna wdowa po Marcinie kowalu przy szpitalu, wraz z córką odziedziczyła na mocy testamentu wszystkie dobra po swoim mężu, czemu nie ma czynić żadnych przeszkód brat tegoż Marcina Stanisław, który został spłacony.

Sententiatum est, quod domina Katherina relicta olim Martini fabri circa hospitale, vigore testamenti pacifice cum filia sua possidere debet et uti bona ipsius olim Martini non obstancionem, citacionem et vexacionem ex opposito Stanislai fratris olim ipsius Martini, qui pro summa cepit, et silencium debet habere in ewm.

XCV. *(s. 84)* **Iudicium bannitum compulsum legale expositum etc. feria sexta ante Reminescere** *(11 marca 1468 r.).*

545. *s. 84-85*

Ksiądz Mikołaj (syn) Krystyna z Lublina, prebendarz Św. Pankracego z jednej strony, i Mikołaj brat zmarłego Andrejka, mieszczanin lubelski oraz Jakub Winiarz z żoną Katarzyną z drugiej strony zawarli ugodę. Ksiądz Mikołaj oświadczył, że sprzedał swój dom dziedziczny położony pomiędzy (domami) Jakuszowicza i Malzonka Mikołajowi bratu Andrejka za 70 grzywien, z których już otrzymał 50, a 20 ma dostać. Tenże Mikołaj do prowadzenia tej sprawy swoim pełnomocnikiem uczynił Macieja Kuninogę, i ten dokonał przekazania domu bratu Andrejka.
╞Mikołaj brat Andrejka zobowiązał się zapłacić dodatkowo 20 grzywien Mikołajowi (synowi) Krystyna, które ten dał Andrejkowi, swemu szwagrowi z racji posagu swojej siostry stryjecznej Katarzyny, na co ona i jej (obecny) mąż Jakub Winiarz zgodzili się. Brat Andrejka obiecał zapłacić całą sumę 40 grzywien w ciągu dwóch lat.╡
Tenże Mikołaj potwierdził zrzeczenie się na rzecz Mikołaja brata Andrzejka domu, będącego przedmiotem ugody.
╞Mikołaj brat Andrzejka oddał pozostałe 30 grzywien z 50 grzywien posagu przeznaczonych Katarzynie żonie Jakuba Winiarza przez jej pierwszego męża Andrejka. Winiarz przyjął pieniądze w imieniu żony i zapisał jej na swoich dobrach 60 grzywien oprawy. ╡

Venientes honorabilis et honesti domini Nicolaus Christini de Lublin, prebendarius sancti Pancracii etc. ex una et Nicolaus germanus frater olim Andrekonis, civis Lublinensis ac Jacobus Wynarz cum Katherina consorte sua legittima partibus ex altera, ex unione et concordia ipsorum amicabili, recognovit idem dominus Nicolaus Christini se domum suam paternalem et maternalem, inter Jacuschovicz et Malzonek iacentem, vendidisse pro septuaginta marcis prefato Nicolao fratri Andrekonis, super quos se in effectu per-

cepisse et levasse idem dominus N[icolaus] Christini per providum dominum Marcum consulem Lublinensem, tutorem suum legittimum, fassus est de per se quinquaginta marcis de quibus eosdem quittat. Qui domum Nicolaus ⊢Christini⊣ <Andrekonis[a]> tenetur in residuo ad hoc viginti marcas in solucionem dictarum LXX[ta] marcarum. Et incontinenti dictus dominus N[icolaus] Christini coram bannito iudicio sanus mente et corpore stans fecit plenipotentem tutorem dominum Mathiam Cuninoga ad resignandum et recognoscendum, que ad infra sequuntur accionem huiusmodi domus sui vendite, quam statim idem dominus Mathias Cuninoga plenipotens factor domini Nicolai Christini eidem Nicolao fratri Andrekonis in ewm resignavit habendum, tenendum, utifruendum, vendendum, alienandum, ut in forma meliori.

[s. 85] ⊨Insuper eciam prefatus Nicolaus frater Andrekonis recognovit se obligari et dare alias viginti marcas ultra prefatas XX marcas eidem domino Nicolao Christini, quos dictus dominus Nicolaus Christini racione dotalicii provido olim Andrekoni fratris ipsius Nicolai, riwalo suo cum sorore sua patrueli dicta Katherina in mutuum dederat, in quas recipiendas sibi Nicolao Christini eadem Katherina cum domino Jacobo Wynarz, marito suo legittimo, ab eodem Nicolao Andrekonis tamquam occasione dotis ipsis domine Katherine sibi debende et dando consenserunt. Quas quindem XL[ta] sicut promittens in summa marcas idem Nicolaus Andrekonis germanus obligavit se super domo sua prefata solvere a die presencia in duabus annis sibi domino Nicolao Christini, aut illi, qui mandatum sufficiens sui nomine ostendit in manus ipsorum.⊨

Insuper dictus dominus Nicolaus Christini sanus mente et corpore benivole per se et suum factorem dominum Mathiam Cuninoga, coram eodem bannito iudicio consensit et ratificat resignacionem factam domum prefate ipsius habens ratam, gratam in ewm, promittens que eundem Nicolaum fratrem Andrekonis et ipsius succesores evincere, defendere ab omni impedimentis et vexacionis ab omnibus sua quomodolibet interesse putantibus suum ius civitatis et legem.

⊨Dominus prefatus Nicolaus frater Andrekonis reposuit in effectu triginta marcas honeste domine Katherine legittime consorti domini Jacobi Wynarz, quos occasione dotis tamquam residuas, videlicet L[ta] marcarum assignatarum eidem domine Katherine per priorem virum ipsius, videlicet Andrekonem, honestus Jacobus Wynarz maritus ipsius domine Katherine legittimus nomine ipsius consortis sue Katherine levavit ab eodem domino Nicolao Andrekonis fratre, eundem nomine sue ⊢ux⊣ uxoris dicte domine Katherine et sui iam totaliter de eisdem L[ta] marcis dotis sui quittat et absolvit. In recompensam quarum triginta marcarum idem Jacobus Wynarz eidem consorti sue Katherine dotem inscribere debet et modo inscribit sexaginta marcas, quos inscribit in bonis suis omnibus et singulis, praesentibus et futuris.⊨

XCVI. *(s. 85)* Iudicium bannitum etc. f[eria] IIII[ta] ante Letare
(23 marca 1468 r.).

546. *s. 85*

Tkacz Jakub stawił się, jak wyżej, po raz trzeci (por. nr 537, 541).

Jacobus linifex stetit, ut supra, iudicio tercio.

547. *s. 85*

Dorota wdowa po Hanuszkowiczu zwróciła się (odwołała się?) do opiekuna w sprawie przeciw Szklarzowi.

Dorothea relicta Hannuskovicz iudicio primo cepit se ad tutorem in causa contra Sklarz.

548. *s. 86*

Jan Gambala z żoną Elżbietą oświadczyli, że zwrócą Marcinowi Kwancie rajcy lubelskiemu 500 florenów węgierskich w złocie w ciągu trzech tygodni od święta św. Jana Chrzciciela. Jeśli tego nie uczynią, dadzą Marcinowi wprowadzenie w swoje dobra, które będzie użytkował aż do spłaty całości długu. Małżonkowie poniosą wszystkie koszty z tytułu opóźnienia spłaty.

╞Veniens famosus Johannes Gambala cum Elizabeth conthoralis sua legittima pariter astantes coram bannito iudicio benivole recognoverunt in solidum et manu coniuncta, concorde voce et palam, quia certi mutui veri debiti tenentur et obligantur quingentas florenos aureas Hungaricales auri puri, boni et iusti ponderis famoso domino Martino Quanta consuli Lublinensi, quos in solidum obligant et inscribunt in omnibus et singulis bonis ipsorum mobilibus et immobilibus mercanciis, que solvere in tribus ebdomadis post festum sancti Johannis Baptiste proximum *[24 VI]* paratis florenis prenominatis promittunt eciam in solidum. Et casu quo non solverint ├extunc┤ ad predictum terminum, extunc debent dare in eisdem omnibus et singulis bonis suis mobilibus et immobilibus mercanciis eidem domino Martino Quinta intromissionem, ita que primus sit intromissor ac traditor ad eadem bona ipsorum obligatorum occasione dictorum quingentorum florenorum usque ad plenariam solucionem, obligant que se omnem expensionem et impensionem sibi domino Martino providere quamlibet occasione negligencie solucionis huiusmodi imposuerit ad [a] assentionem.╡

548. [a] *Nie odczytano dwóch słów z powodu zaplamienia i zatarcia fragmentu tekstu.*

549. *s. 86*

Ksiądz Jakub Pietuch altarysta ołtarza Św. Krzyża w lubelskim kościele parafialnym przekazał na ręce Piotra Siestrzeńca i Jakuba Kreidlara, rajców lubelskich, patronów tego ołtarza, 13 grzywien i 16 groszy reszty długu zapisanego przez łaziebnika Szymona, zabezpieczonego na ogrodzie.

Veniens discretus Jacobus Pyethuch altarista altaris Sancte Crucis ecclesie parrochiali in Lublin per suum tutorem Johannem Byali roborando donacionem cessionem *[?[a]]* pecuniarum ipsius XIII marcis cum XVI grossis sibi debitorum per providum Simonem balneatarum obligatarum super orto suo iuxta recognicionem obligacionis ipsius superius factam, sanus mente et corpore easdem XIII marcas cum XVI grossis cessit, dat, donat et assignat in manus famosorum Petri Sziestrzenicz et Jacobi Creidlar, consulum Lublinensium, patronorum dicti altaris sue, ita que benivole disponere debent iuxta voluntatem ipsorum condictatam et velle ipsorum in ewm cum dictis pecuniis.

550. *s. 86*

Sąd orzekł, że Jan Kudzin zgodnie z zobowiązaniem uczynionym przez Andrzeja Wiskowicza, jest głównym (pierwszym) sprzedawcą jego dóbr z racji długu, jaki ma u Andrzeja. Jeśli uzyska więcej (niż wynosi dług), pozostawi drugiemu wierzycielowi, a jeśli nie wypełni (swej należności), dostanie (zapis) na innych dobrach.

Sententiatum est pro iure, quod Johannes Cudin iuxta obligacionem per providum Andream Wiskouicz factam sibi Cudin debet esse primus venditor bonorum suorum in debito suo. Ita que quosquem resultaverit, relinquerit alteri creditori, et si non ad plenum supersit, acquiret in aliis bonis.

551. *s. 87*

Sprawa dotycząca długu w wysokości 15 grzywien zaciągniętego przez Gierkę Wyszkową u Katarzyny Żakowej.

Gerka Wiskowa recognovit, quod [ten]etur eidem XV marcis certi debiti [...[a]ho]neste Katherine Zakowa, que est [[a]] arestatoris et creditoris.

XCVII. *(s. 87)* **[Iu]dicium bannitum etc. f[eria] IIII[ta] ante "Domine, ne longe"** *(6 kwietnia 1468 r.).*

549. [a] *Odczyt niepewny.*
551. [a] *Nie odczytano jednego lub dwóch słów na zniszczonym górnym fragmencie karty.*

552. *s. 87*

Grzegorz Kuncza przedstawił (do wykupu) sprzęty i stół (lub kram?) szewski Jana Żydka (zastawione) za sześć grzywien.

Gregorius Kuncza astillavit grad et mensam sutorie artis in sex marcis Johannis Szidek iudicio primo.

553. *s. 87*

Jakub Kreidlar może nadal trzymać dwa domki położone poza Lublinem w kierunku klasztoru św. Brygidy, naprzeciwko Piecza i Teofila, w zastawie za 24 grzywny (uczynionym) w imieniu braci Stefana i Jana Neideke, aż do decyzji (w sprawie) między Stefanem i jego bratową Dorotą wdową po Janie Neideke. Wtedy Kreidlar winien stawić się (w sprawie dzierżenia tych domków) ze Stefanem i Dorotą oraz innymi roszczącymi prawo do tych 24 grzywien, a także dla unieważnienia wcześniejszego zapisu na 40 grzywien, a Stefan uwolni go od przysięgi nakazanej przez króla z racji tych pieniędzy.

╞Venientes honesti Jacobus Creidlar et Stephanus Neideke benivole recognoverunt, quomodo idem dominus Jacobus Creidlar duas domiculas extra Lublin, eundo ad sanctam Brigittam[1], ex opposito Pyecz et Theophile iacentem, debet tenere in postine *[s]* cum censibus ipsarum in XXIIII marcis nomine ipsius Stephani et Johannis Neideke fratrum, tamquam illas, quas eidem obligarunt tamdiu, usque ad decisionem iudicaliter inter honestam Dorotheam glotem alias n y e w i e s t k a et ipsum Stephanum post mortem ipsius Johannis fratris ├ip┤ bonorum occasione, et quem primum inter ipsos decisio iudicialis fiat, extunc idem Jacobus Creidlar debet ├iure astare cum┤ <illas astituere[a]> dicto Stephano, et domina Dorothea et aliis interesse putantibus pro dictis XXIIII marcis et iam cassacionem inscripcionis per prius factam superius occasione XL[ta] marcarum, remittens que dictum Creidlar idem Stephanus de iuramentis per dominum Regem decretis occasione dictarum pecuniarum.╡

554. *s. 87*

Sąd nakazał milczenie Marcinowi Masło w sprawie ogrodu, który wykupiła jego żona Agnieszka za swoje pieniądze; egzekutorzy jej testamentu, mają postępować zgodnie z jego brzmieniem.

553. [a] *Słowa zostały nadpisane nad skreślonym tekstem.*

553. [1] *Kościół i klasztor św. Brygidy ufundowany przez Władysława Jagiełłę jako wotum za zwycięstwo pod Grunwaldem; obecnie tzw. powizytkowski przy ul. Narutowicza 8. Por. S. Kamińska, Klasztory; S. Ekdahl, St Brigitta of Sweden, the Battle of Tannenberg (Grunwald) and the Foundation of the*

Sententiatum est pro iure, quod Martino Maslo silencium est impositum pro orto, quem sua Agnes uxor exemit propriis pecuniis, et disponere debent executores testamenti ipsius Agnetis ├us┤ iuxta testamenti tenorem.

555. *s. 87*

Tkacz Jakub stawił się przed sądem, jak wyżej (por. nr 537, 541, 546).

Jacobus linifex stetit iudicio tercium, ut supra.

556. *s. 87*

Mikołaj Dytko kupił sprzęty domowe za pięć grzywien – zgodnie z wyceną przez Stanisława Pierzchałę i Mikołaja Szustka – od Grzegorza Goździa opiekuna dziecka zmarłej Anny żony tegoż Dytki; pieniądze zapłaci temu, kogo wskaże opiekun i kto będzie opiekować się chłopcem, a Dytko aż do zapłacenia tych 5 grzywien (...)

╞Nicolaus Dithko recognovit, quod emit totam suppellectiliam alias g r a d integraliter pro quinque marcis iuxta taxam per providos Stanislaum Pirzchala et Nicolaum Schustek a famoso Gregorio Gosdz tutore pueri olim Anne uxoris ipsius Nicolai Dithko, quos quinque solvet, qui voluit tutor et qui eas habebit, quem puerum tenebit in tutela, Dithko usque ad solucionem earum quinque marcarum[a]╡

557. *s. 88*

Sąd w oparciu o wyrok królewski orzekł, że Katarzyna wdowa po Mikołaju Szczurku bez przeszkód i płacenia długów jej męża zachowa na swój użytek ogród z dwoma domkami, oraz niebieskie kapelusze i plecionkę (wieniec?) ze złotym spojeniem (?).

Sententiatum est pro iure, quia benedigna gratia regali, quam pro iure decrevit dominus rex pro parte Katherine relicte Nicolai Scurek, eadem Katherina debet tenere pacifice sine o[mni] impedimento et solucioni debitorum ipsius olim Nicolai Scurek: primo

Monastery „Triumphus Mariae" in Lublin [w:] Między Śląskiem a Wiedniem. Księga Jubileuszowa z okazji 60. urodzin prof. dr. hab. Krzysztofa A. Kuczyńskiego. Pod red. A. Kozłowskiego, M. Znyk, Płock 2008, s. 287-301 oraz nr 427, przyp. 1.

556. [a] *Z treści wynika, że zapiska nie została ukończona.*

ortum cum duas domiculas iure hereditarie in ewm, et pileos flaveos et viminem *[?]* cum tab[u]lamento auro in usum suam continentem debet et habet.

558. *s. 88*

Maciej Norkowicz oznajmił, że Katarzyna Żakowa spłaciła jemu i jego zmarłej siostrze Annie długi, które zaciągnął jej zmarły mąż Mikołaj Żak.

Veniens honestus Mathias Norkouicz recognovit benivole et mature coram iudicio bannito, quomodo honesta Katherina Zakowa satisfecit eidem et sorori sui nomine Anna bone memorie pro pecuniis omnibus, quas maritus olim Nicolaus Zak ipsius Zakowe ad se receperat in debitum, de quibus eandem ipse Norkowicz quittat et litteram mittit, mortificando eadem quittacionem et cassando omnes et singulas inscripciones seu obligaciones, qui de super fuissent facti.

XCVIII. *(s. 88)* **Iudicium bannitum f[eria] IIII ante Zophie** *(11 maja 1468 r.).*

559. *s. 88*

Grzegorz Kuncza przedłożył stół (kram?) i sprzęty rzemieślnicze szewca Jana Żydka za sześć groszy (długu) (por. nr 552).

Gregorius Kuncza deposuit mensam et g r a t h artis Johannis Sydek sutoris in sex marcis iudicio secundo.

560. *s. 88*

Mikołaj z Woli Giełczwickiej uczynił Stanisława Białego swoim pełnomocnikiem we wszystkich sprawach.

Nicolaus de Wolya Gyelczuiczska[1] fecit [pleni]potentem Stanislaum Byali in causis suis omnibus coram iure agendum ac querendum.

560. [1] *Wola Giełczwicka (Giełczewska), dziś Wola Sobieska, wieś ok. 35 km SE od Lublina (SHG, s. 268; Osady zaginione, s. 133).*

561. *s. 88*

Jan Gambala i Jakub Stodolnik zaświadczyli, że Mikołaj Zdun powinien uczynić zadość Maciejowi Szklarzowi za dwa postawy sukna, a ten się temu podporządkował i zobowiązał do pokrycia szkód.

Venientes honesti Johannes Gambalya et Jacobus Stodolnik in vim testimonii recognoverunt, quod Nicolaus Sdun debuit satisfacere pro duobus staminibus panni provido Matis Sklarz ├et p┤ et subdidit se idem Sdun dicens <sic[a]>, quem dampnum in iis staminibus habent, debuit satisfacere super Mathie Sklarz.

562. *s. 88*

Michał Rymarz zrzekł się na rzecz Jana Długiego swojego ogrodu położonego przy ogrodzie tegoż Jana Długiego.

Veniens providus Michael Rimarz coram bannito iudicio resignavit ortum suum situm penes orto Johannis Dlugii, ita late et longe, prout solus tenuit et possedit, cum tali iure liberum censu, provido Johanni Dlugi et suis legittimis succesoribus perpetue et in ewm.

563. *s. 89*

Grzegorz Kuncza (...) Jadwigi Lankoszyny za dwie grzywny i osiem groszy.

Gregorius Cuncza po[suit …[a]]mum Hedvigis Lankoschina in duabus marcis et VIII^to^ grossis iudicio primo.

564. *s. 89*

Dorota żona kuśnierza Piotra, siostra Mikołaja Opata, nałożyła sekwestr na wszystkie dobra swojego brata, gdyż nie są podzielone między nimi, aż do czasu wypłacenia jej wszystkich należnych pieniędzy.

Veniens honesta domina Dorothea uxor Petri pellificis, soror Nicolai Oppath, coram bannito iudicio arestavit alias z a p o w y e d z a l a ├omniam┤ in et super omnibus bonis prefati Nicolai Oppath, tam in civitate et extra civitatem, quod prefata bona non sunt

561. [a] *Dopisane nad wierszem.*
563. [a] *Nie odczytano jednego lub dwóch słów z powodu zniszczenia górnego fragmentu karty.*

divisa cum ipsa et iam ipsa domina Dorothea non wlt admittere inscripciones, seu arestaciones ⊢se⊣, nisi prius sibi fecit integrale solucio pecuniarum suarum.

565. *s. 89*

Szewc Mikołaj Kuczyński zrzekł się ogrodu położonego pomiędzy ogrodami Szarka i Mikołaja Zyszka na rzecz kupca Jana Ottłuczka.

Veniens circumspectus Nicolaus Kuczinsky sutor coram bannito iudicio resignavit ortum suum, iacentem inter ortum Scharcze ex una et ex alia parte orti Nicolai Zyszka, cum omni iure, ita late et longe, prout in suis metis est et continetur, nihil iuris et proprietatis in eodem sibi reservando, provido Johanni Ottluczek mercatori et suis successoribus perpetue et in ewm tenere, habere et possidere.

566. *s. 89*

Dorota Popkowa zobowiązała się zwrócić jedną grzywnę Kraszce z Pliszczyna na tydzień przed Zielonymi Świątkami.

Dorothea Popkowa recognovit unam marcam pecunie Kraszcze de Plyszczin[1], quam obligatur solvere in una septimana ante festum Pentecostes proximum venturum *[5 VI]* indilate.

567. *s. 89*

Jan Piszczykur został uniewinniony w sprawie trzech nieujeżdżonych koni z oskarżenia Macieja Szklarza.

Johannes Pysczykur iustificatus est pro tribus equis indomitis, in quibus ipsum inculpavit Mathie *[s]* Sklarz.

568. *s. 89*

Jan Długi przekazuje żonie Małgorzacie po swojej śmierci wszystkie dobra, odsuwając od dziedziczenia innych krewnych.

566. [1] *Por. nr 125, przyp. 1.*

Veniens providus Johannes Dlugy sanus mente et corpore, non compulse, nec coacte, scilicet deliberato bono que proposito coram bannito iudicio resignavit omnia bona ⊢bon⊣ sua mobilia et immobilia propriis fundo[...a]bus acquisita honeste Margarethe legittime sue consorti post mortem suam, ⊢li⊣ alienando omnes consanguineos, seu propinquos suos.

569. *s. 90*

Małgorzata przekazuje swojemu mężowi Janowi Długiemu po swojej śmierci wszystkie dobra oraz wyprawę, odsuwając od dziedziczenia innych krewnych.

Veniens honesta Margaretha consors Johannis Dlugy sana mente et corpore existens, non compulse, nec coacte, scilicet bono et deliberato proposito, resignavit omnia bona sua mobilia et immobilia et parafferne *[s]* alias g r a t h totam provido Johanni Dlugy marito suo post mortem suam, alienando omnes amicos consanguineos.

570. *s. 90*

Stanisław Maliska uwolnił się od zarzutów Jana Grocholskiego.

Stanislaus Malyska iustificavit se in iure Johanne Grocholsky pro quo ipsum inculpavit.

571. *s. 90*

Szlachcic Jan Gut z Pliszczyna okazał (do wykupu) żelazo i chrastelia (?) złożone przy wale, (należące do) Bartosza z Piotrawina za cztery grzywny (jego długu?).

Nobilis Johannes Gutt de Plyszczyn[1] exhibuit ferrum et c h r a s t e l y a posita aput wallo, Barthossy de Pyotrawin[2] in IIII^{or} marcis pecunie primo iudicio.

572. *s. 90*

Nożownik Nikiel mieszczanin lubelski zrzekł się na rzecz Stanisława Ligonia swojego domu położonego pomiędzy (domami) białoskórnika i tulnika[1], z jedną grzywną czynszu na rzecz miasta.

568. [a] *Nietypowy skrót kilku zapewne liter.*

571. [1] *Por. nr 125, przyp. 1; dziedzic Jan Gut herbu Rawa wzmiankowany w l. 1447-1491 (SHG, s. 183; APL, KzL, sygn. 9, k. 503v, 533, 583, 628. Por. też J. Wroniszewski, Ród Rawiczów, s. 114 i n.* [2] *Piotrawin, wieś nad Wisłą, ok. 55 km SW od Lublina.*

Veniens Nikel cultellifactor civis Lublinensis coram bannito iudicio resignavit domum suam sitam inter b y a l o s k o r n y k et T u l n y k cum omni iure et dominio et cum unam marcam census et proventibus civilibus provido Stanislao Ligon perpetue et in ewm.

XCIX. *(s. 90)* **Iudicium bannitum etc. f[eria] IIII[ta] [a] Ascensionis Domini [a]** *(25 maja lub 1 czerwca 1468 r.[1]).*

573. *s. 90*

Grzegorz Kuncza przedstawił (do wykupu) (...) Lankoszowej, jak wyżej (por. nr 563).

Gregorius Cuncza astillavit [... Lanko[a]showe, ut supra, iudicio secundo.

574. *s. 90*

Grzegorz Kuncza przedstawił (do wykupu) sprzęty domowe Jana Żydka (por. nr 552, 559).

Gregorius Cuncza astillavit [g r a d Johannis [a]] Szidek, ut supra, iudicio tercio.

575. *s. 90-91*

Arbitrzy zeznali, że Jan Piszczykur ma zapłacić w trzech ratach Jakubowi Wirzchowskiemu 10 grzywien, które pożyczył pod zastaw swojego srebra.

Venientes honesti Mathias Sklarz, Nicolaus [a] arbitri recognoverunt, quod providus Jo[hannes Pis]czikur nobili Jacobo Wirzchowsky [a] certi debiti mutui debet solvere: tres marcis a festo Pentecostes proximo *[5 VI]* per annum ad aliud festum Pentecostis pro prima rata. Iterum ab eadem festo Pentecostes in secundo anno ad aliud Pentacostes alias tres marcas pro secunda rata, et demum residuas quatuor marcas in tercio anno ad festum ├pas┤ Pentecostes pro ultima rata. In quibus decem marcis obligavit

572. [1] *Tulnik – rzemieślnik wyrabiający tuły, czyli kołczany (Słownik staropolski, t. IX, z. 3 (57), s. 227).*
XCIX. [a] *Brak około dwóch słów z powodu całkowitego zaplamienia tekstu.*
XCIX. [1] *Środa przed Wniebowstąpienem Pańskim przypadała w 1468 r. 26 V, a po tym święcie 1 VI.*
573. [a] *Brak około dwóch słów z powodu całkowitego zaplamienia tekstu.*
574. [a] *Zaplamiony i nieczytelny fragment tekstu odtworzony na podstawie zapisu nr 552.*
575. [a] *Brak jednego słowa z powodu całkowitego zaplamienia tekstu na brzegu karty.* [b] *Brak około trzech słów z powodu całkowitego zaplamienia tekstu na brzegu karty.* [c] *Nie odczytano dwóch znacznie zatartych słów.* [d] *Nieczytelny fragment słowa z powodu zatarcia tekstu.*

argentum suum ⊨quod argentum omnia eidem dominus Jacobus habet restituere sine contradiccione benivole eidem domino Johanni Pisczikur⊨. Et si quos eorundem decesserint *[s. 91]* [a]re propinquioris [b] recipere de bonis relictis Johanni Pisczikur, aut Jacobi Wirzchowsky, [c]tum des[d] restituit realiter ex [c].

576. *s. 91*

Mikołaj Opat ustanowił swoim pełnomocnikiem Grzegorza Fiola.

Nicolaus Oppath constituit plenipotentem ad agendum, luendum, perdendum in omnibus suis causis contra cuicumque persone Gregorium seu Phiol.

577. *s. 91*

Mikołaj Opat na mocy ugody uwolnił zajęte srebra Jana Piszczykura.

Nicolaus Oppath per Phiol procuratorem suum bona argentea Johannis Pisczikur eosdem ex unione infrascripte sibi libere mittit, cassando inscripciones arestacionis desuper factis.

578. *s. 91*

Jan Toboła odstąpił rzeźnikowi Grzegorzowi Kunczy dwie jatki rzeźnicze koło Żakowej, pod warunkiem płacenia z nich Tobole dwóch grzywien czynszu rocznie oraz ich odbudowy, gdy zajdzie taka potrzeba.

Johannes Tobola duo macella carnium sua [a] Zakowa unum et aliud inter [b] macella, prout solus eadem tenuit, provido Gregorio Cuncza carnificis et ipsius legittimis in ewm possidendum, vendendum, utifruendum, alienandum, resignandum resignavit. Ita que idem Gregorius Cuncza [b] prefato Johanni Tobola [b] annuatim duas marcas census a dictas duabus macellas dare tenetur [b] suo in ewm. Et casu si [b] extunc ille, qui censum levabunt eadem [ma]cella reedifica[re suis sumptibus[c]] tenebunt.

578. [a] *Brak jednego słowa z powodu zatarcia pisma.* [b]*Brak około dwóch słów z powodu całkowitego wyblaknięcia tekstu na brzegu karty.* [c] *Odczyt niepewny z powodu złego stanu tekstu.*

579. *s. 91*

Jan Piszczykur zobowiązał się spłacić Mikołajowi Opatowi dług w wysokości 40 florenów w dwóch ratach.

Johannes Pisczikur obligavit se solvere a Pentecostes proximum *[5 VI]* viginti florenis Ungaricalis ad aliud festum Pentecostes proximum. Et iterum ab eodem festo Pentecostes [a] alios viginti florenos Hungaricalis occasione certi debiti, provido Nicolao Oppath [a] in florenis sine omni dilacione ad aliud [a] ac tercium festum Pentecostes extunc [a] sequenti.

580. *s. 91*

Jan Trzesitoboła osadził na swoich trzech łanach folwarcznych, położonych przed Lublinem przy granicy Ciechanowskiego zwanego Pieczowskim, trzech kmieci: Michałka Długosza, Macieja Wiczka i Jana. Mają oni płacić mu na św. Marcina czynsz w wysokości połowy kopy (groszy) oraz składać daniny w postaci kogutów i jajek oraz inne przewidziane prawem ziemskim, a także odrabiać jeden dzień pańszczyzny tygodniowo na łanach folwarcznych. Jeśli Trzesitoboła zechce usunąć kmiecia z któregoś łanu, wówczas dwie osoby wyznaczone przez pana i dwie ze strony kmiecia wycenią wartość postawionych przez kmiecia budynków, a po wypłaceniu tej sumy łan będzie wolny. Jeśli zaś kmieć zechce opuścić pole, wówczas sprzeda budynki, a w swoje miejsce osadzi innego kmiecia.

Honestus Johannes Trzensszitobola locavit laboriosos Michalkonem Dlugosz, Mathiam Wiczka et Johannem kmethones suos in tribus laneis suis predii sui ante Lublin iacentis, a graniciis Cziechanowsky dictis Pyeczowsky, unicuique per unum laneum habere, tenere, arare, utifruere, tali condicione, quod quilibet eorum et ipsorum legittimi successores tenebunt ad quidem festum sancti Martini sibi domino Johanni Trzensszitobola et ipsius legittimis successoribus dare censum mediam sexagenis pecuniarum minutarum *[?]* et more terrestri census gallos, oves et alia donatia et unum diem in septimana tenebunt laborare ad mandata *[?]* domini et sui procuratoris et ipsius legittimis <in eodem predio lanei[a]>. Et casu quo dominus Johannes Tobola aut sui legittimi successores *[s. 92]* [b]alem et realem usuram alicui kmethonum, videlicet laneum suum recipere ab eodem kmethone, extunc locare habet dominus Tobola, aut sui successores, duos homines probos et ipse kmetho duos homines, et quidquid his homines pro edificio kmethonis in eodem laneo facto invenerunt, extunc hic solvere

579. [a] *Nie odczytano jednego słowa z powodu wyblaknięcia tekstu.*
580.[a] *Fragment dopisany na końcu zapiski, miejsce umieszczenia w tekście oznaczono znakiem //.* [b] *Brak jednego słowa z powodu zniszczenia górnego brzegu karty.*

habet prefatus dominus Johannes Thobola eidem kmethoni et laneus liber esse debet eidem domino. Insuper si kmetho voluerit recedere, extunc ├edffccia┤ edificia sua vendere parti et recipere pecunias et alium kmethonem loco sui locare.

C. *(s. 92)* **Iudicium bannitum etc. f[eria] IIII[ta] infra octavas Pentecostes** *(8 czerwca 1468 r.).*

581. *s. 92*

Rzeźnik Kuncza przedstawił (do wykupu) dom, jak wyżej (por. nr 563, 573)

Cuncza carnifex astillavit domum, ut supra, iudicio tercio.

582. *s. 92*

Tenże przedstawił (do wykupu) sprzęty domowe szewca (por. nr 552, 559, 574).

Idem astillavit g r a d sutoris, ut supra, iudicio quarto.

583. *s. 92*

Jan Forhynst uwolnił się przy pomocy dwóch ławników od zarzutów stawianych mu przez Michała Szydłowskiego (por. nr 517).

Johannes Forhynst iustificavit se contra Michaelem Schidlowsky per duobus iuratis pro inculpacionis, ut supra, ad purificacionis iudicium suspectis.

CI. *(s. 92)* **Iudicium bannitum f[eria] IIII[ta] infra octavas Corporis Christi** *(22 czerwca 1468 r.).*

584. *s. 92*

Małgorzata żona Andrzeja z Krasnegostawu przez swojego wuja Mikołaja Stawireja i matkę Luchnę Szczepanową zrzekła się na rzecz Jana siostrzeńca Wieluńskiego półłanka położonego między łanem Darmopichowskim a drogą.

Margaretha Andree consors de Crasznistaw[1] per awnculum suum Nicolaum Stawirey ac matrem suam Luchna Sczepanowa medium laneum ipsius, iacentem inter laneos dictos Darmopichowsky p o s z a m o d r o g a, ita longe, late etc. provido Johanni sororino domini Wyelunsky et ipsis legittimis in ewm resignavit.

585. *s. 92*

Stanisław Krusz pisarz grodzki lubelski sprzedał krawcowi Andrzejowi za 11 grzywien płatnych w trzech ratach dom z ogrodem, który uzyskał jako zastaw za długi zmarłego Mikołaja Ponikwodzkiego, położony za domem kata (zob. nr 732) i przy ogrodzie Jakuba Kreidlara.

╞Nobilis Stanislaus Crusz notarius castri Lublinensis[1], per Gregorium Phiol plenipotentem suum, domum cum orto olim Nicolai Ponifoczsky, iacentem retro domum C a t h et penes ortum domini Jacobi Creidlar, quam domum cum orto iure obtinuit debiti sui obligati causa ab eodem Nicolao Ponifoczsky, ita longe, late, prout solus eundem tenuit et cum censu dicto *[s]* domus, provido Andree sartori et legittimis ipsis in ewm resignavit. Qui Andreas sartor obligat se solvere ad festum Michaelis *[29 IX]* quinque marcas pro prima rata et iterum pro secunda tres marcis ad Purificationis *[2 II 1469 r.]* Et iterum ad festa Pasce *[2 IV]* tres marcis pro ultima rata eidem domino Stanislao Crusz pro predicta domo et orto certi debiti. ╡

586. *s. 92*

Kuncza przedstawił (do wykupu) dom, jak wyżej (por. nr 563, 573, 581).

Cuncza astillavit, ut supra, domum iudicio quarto.

587. *s. 93*

Piotr Siestrzeniec (...) łaziebnikowi Szymonowi.

Veniens Petrus Sziestrzenecz [a] Simonis balneatoris in [a] marcis et [a] iudicio primo.

584. [1] *Por. nr 100, przyp. 2.*
585. [1] *Por. nr 142, przyp. 1.*
587. [a] *Brak około dwóch słów zatartych z powodu zniszczenia górnego brzegu karty.*

588. *s. 93*

Maciej Norkowicz zeznał, że Grzegorz Kunczowicz zadośćuczynił mu za dług jego ojca Kunczy.

Mathias Norkowicz recognovit, quod Gregorius Cunczovicz satisfecit sibi pro debito Cuncza patris sui, de quo eandem quittat.

589. *s. 93*

Jakub Szczepanowicz zobowiązuje się uznać pełnomocnika Jana Grocholskiego burgrabiego zamku lubelskiego (w osobie) Jana Ragowskiego i zwrócić (na ręce) tegoż pełnomocnika dług w wysokości 37 grzywien do święta Oczyszczenia [NMP]. Jeśli tego nie uczyni ma dać Ragowskiemu wprowadzenie do swojego domu.

Jacobus Sczepanovicz obligat et recognoscit domino Johanni Grochalsky burgrabio Lublinensi[1] et civi Lublinensi plenipotenti huius modi nobilis Johannis Ragowsky[2] generis sui, quem coram iudicio constituit plenipotentem, triginta et septem marcas certi mutui debiti sibi domino Ragowsky solvere ad Purificationis proxime affuture *[2 II 1469 r.]*. Et si non adimpleverit, extunc eidem domino Ragowsky addidit in domum suam idem dominus Sczepanovicz intromissionem et evacuacionem.

590. *s. 93*

Mikołaj Zdun uwolnił się od zarzutów Macieja Szklarza w sprawie o dwa postawy sukna.

Nicolaus Sdun iustificavit se contra Sklarz Mathie pro duabus staminibus panni.

591. *s. 93*

Bigwant zobowiązał się zwrócić dług w wysokości dwóch grzywien bez sześciu groszy Marcinowi Bambnekowi do św. Bartłomieja.

589. [1] *Por. nr 414, przyp. 1.* [2] *Może Rogowski ze wsi Rogów, ok. 40 km W od Lublina, gdzie w 1457 r. notowani byli dziedzice Jakub, Jan i Maciej, synowie Świętosława, wnukowie Piechny, która miała w Lublinie jakieś dobra. Wieś stopniowo wykupował od nich tenutariusz kazimierski Grot z Ostrowa (SHG, s. 200-201; APL, KzL 1, s. 292; KzL 4, k.77, 81v, 82, 83v; A. Sochacka, Własność ziemska, s. 75). Możliwa jest też identyfikacja z Regowem, wsią nad Wisłą, obecnie w pow. kozienickim, woj. mazowieckim, gdzie w 1439 r. występował dziedzic o imieniu Jakub (Zbiór dokumentów katedry i diecezji krakowskiej. Cz. II, wyd. S. Kuraś, Lublin 1973, nr 394).*

Bigwant obligavit solvere duas marcas minus sex grossis certi debiti provido Martino Bambnek ad festum Bartholomei proximum *[24 VIII]* paratis pecuniis.

592. *s. 93*

Szlachcic Piotr z Grabianowic skwitował Jana Opoczyńskiego z ośmiu florenów, które pożyczył mu pod zastaw ogrodu.

Nobilis Petrus de Grabianowicze[1] quittavit Johannem Oppoczensky de octo florenorum, quos obligatus fuit eidem Grabianowsky et inscripserat super orto suo, et iam cassando inscripcionem illum.

593. *s. 93*

Dorota Popkowa stawiła się w sądzie przeciw Janowi Trzesitobole, który miał jej zwrócić 14 grzywien i tego nie uczynił.

Dorothea Pop ⊢e⊣ kowa stetit iudicium primum super dominum Johannem Trzenszitobola, qui debuit reponere eidem XIIII marcis et non reposuit.

594. *s. 93*

Michałek Szydłowski stawił się w sądzie przeciw Janowi Trzesitobole, który miał stawić przed sąd Jana Forhynsta i nie tego uczynił.

Michaelek Schidlowsky, per Phiol procuratorem suum, stetit iudicium primum super Johannem Trzensszitobola, qui Johannem Forhynst statuere ad iudicium presens eidem habuit et non statuit.

595. *s. 93-94*

Anna żona Piotra Piecza przekazała mu wszystkie swoje dobra i sprzęty domowe, a Piecz zapisał jej na swoich dobrach sumę 30 grzywien na wypadek jego śmierci.

592. [1] *Grabianowice, wieś ok. 10 km NE od Lublina; dziedzic Piotr, brat Mścisława, notowany w źródłach w l. 1445-1480 (SHG, s. 81; APL, KzL, sygn. 5, k. 13v, 160v, 164v,197v; sygn. 8, k. 122v; sygn. 9, k. 79v, 124, 161v).*

veniens honesta Anna, consors legittima providi Petri Pyecz civis Lublinensis per Stanislaum Byali tutorem suum omnia et singula bona sua et alias g r a d ad ipsam continentem, presentem et futurum, prefato marito suo legittimo Petro Pyecz resignat, donat et assignat, alienando amicos suos, ex nunc et in ewm habendum, tenendum, utifruendum, vendendum, alienandum et in usus beneplacitos convertendum. Et statim similiter non compulsus, neque coactus prefatus dominus Petrus Pyecz, sed benivole et mature *[s. 94]* [a] adversa[b] resignacionis prefate reformavit, ascribit et inscribit prefate domine Anne consorti sue legittime in et super bonis suis presentibus et futuris triginta marcas communis pecunie post mortem ipsius habendas, tenendas et possidendas et in usus suos convertandas, salvis eo, quod eidem consorti sue meliorare voluerit.

CII. *(s. 94)* **Iudicium magnum bannitum f[eria] II[a] post Baptiste** *(27 czerwca 1468 r.).*

596. *s. 94*

Jan Gutek przedstawił (do wykupu) beczkę p a c z e s i oraz tarcicę (z) trzech i pół dęba (zastawione) za dwie kusze o wartości dwóch grzywien Bartosza „Dzecze" brata proboszcza z Piotrawina.

Johannes Gutek ├pro┤ per Oppoczensky suum procuratorem astillavit vas unum p a - c z e r z s z y[1] et fritus III½ quercus in duabus balistis pro II marcis Barthosii D z e c z e fratris plebani in Pyotrawin[2].

CIII. *(s. 94)* **Iudicii magni powatek f[eria] V[ta] post Petri et Pauli** *(30 czerwca 1468 r.).*

597. *s. 94*

Sąd postanowił, że Jan Gutek może sprzedać wyżej wymienione (rzeczy) (por. nr 596).

Ius sententiavit Johanni Gutek vendendum astillata, ut supra, de forma iuris faciendo.

CIV. *(s. 94)* **Iudicium bannitum f[eria] IIII[ta] ante Margarethe** *(6 lipca 1468 r.).*

595. [a] *Nieodczytane jedno słowo na zniszczonym górnym brzegu karty.* [b] *Odczyt niepewny z powodu zniszczenia tekstu na górnym brzegu karty.*
596. [1] *Pacześ – włókna lnu lub konopi używane jako środek opatrunkowy lub do uszczelniania łodzi, zob. Sł. XVI, t. XXIII, s. 11.* [2] *Por. nr 571, przyp. 2.*

598. *s. 94*

Piotr Piecz oznajmił, że Dorota Rzepczyna spłaciła dług zaciągnięty niegdyś przez nią i jej męża w wysokości czterech (grzywien) bez wiardunku, w postaci trzech poduszek (lub pierzyn) i pewnych pieniędzy, a pozostałe siedem wiardunków Piecz odpuszcza jej dla Boga (jako pobożny uczynek?).

Petrus Pyecz recognovit, quod Dorothea Rzepczina solvit sibi pecunias IIII^{or} minus I fertonis, quos cum viro suo obligabatur. In qua solucioni tres plumares et certas pecunias dederit et residuum, videlicet VII fertones, pro Deo dimittit, et Pyecz debet pacifice tam a pueris, quam a Rzepczina tenere in solucioni sua predictis plumares.

599. *s. 94*

Katarzyna Klekotowa zrzekła się na rzecz Mikołaja Stawireja swojego ogrodu położonego między ogrodami Opoczeńskiego i Skodziny.

Katherina Clekothowa per Stanislaum Byali suum referendarium ortum suum inter ortos Oppoczensky et Skodzine, cum tali dominio, iure, provido Nicolao Stawirey in ewm resignavit habendum, tenendum, vendendum.

600. *s. 94*

W sprawie między Agnieszką Sannicką a Dorotą Hannuszkową sąd postanowił, że Agnieszka ma oddać Dorocie córce Sannickiego wszystkie sprzęty przynależne mężczyznom, m.in. miecz, które przypadły jej prawem bliższości po wcześniejszej śmierci brata. Natomiast Agnieszka zachowa sprzęty dziedziczone po kądzieli, jakie pozostały po śmierci jej męża i których używa od czasu małżeństwa do teraz bez sprzeciwu Doroty.

In causa dominarum Agnetis Szanyczske et Dorothee Hannuskowe sententiatum pro iure, quod domina Agnes suppelectile ⊢massi⊣ masculinum, scilicet gladium totaliter quod extat, debet dare et extradere prefate domine Dorothee, que obtinuit eundem propinquitate iure post mortem prius fratris sui germani, quem habet hodie tradere. Similiter pro iure sententiatum est, quod prefata domina Agnes suppelectile totum secundum fustiny *[s]* debet obtinere pacifice post mortem viri sui successioni, in quem introducta est tempore matrimonii sui sine contradicione prefate domine Dorotee filie eisdem Szanyczsky, et utabatur usque ad presens tempus.

601. [a] *Brak około dwóch słów z powodu całkowitego wyblaknięcia tekstu na brzegu karty.*
601. [1] *Turów, wieś ok. 65 km NE od Lublina; dziedzic Marcin wzmiankowany też w 1471 r. (AAL, KOfL, sygn. 3, k. 74).*

601. *s. 94-95*

Szlachcic Marcin [syn] Hektora z Turowa i Jakub Miętus, pojednani przez szlachcica Andrzeja Strachockiego, oznajmiają, że Miętus z racji długu u zmarłego księdza Jana Żelaznego, stryja tegoż Marcina, zobowiązał się zapłacić Marcinowi do Wielkanocy 40 grzywien wraz z czynszem (odsetkami?) w wysokości siedmiu grzywien, zabezpieczając dług na swoim domu. Jeśli tego nie uczyni, może wynajmować wspomniany dom od Marcina, a jeśli ten nie zechce, Miętus ma go bez sprzeciwu oddać mu na własność.

Venientes nobilis Martinus Hectoris de Thurow[1] et honestus Jacobus Myenthus recognoverunt, quod ex unione amicabili per nobilem Andream Strachoczsky inter ipsos factam concordati sunt taliter: Quod prefatus Jacobus Mienthus iuxta obligacionem suam super XL^{ta} marcis discreto Johanni Szelaszny presbitero, patruo germano *[s. 95]* prefati nobilis Martini in et super [^{a}]quam iure ipso civili prestatus est easdem XL marcas unacum septem marcis census a dictam domo adinventis eisdem XL^{ta} sic, quod in summa XL^{ta} et septem marcas pecuniarum inscribit et obligat se solvere paratis pecuniis eidem domino Martino Hectoris, filiastro germano prefati domini Johannis Szielaszny vita functi, successori ipsi legittimo Szielaszny ad festum Pasce proximo affuturum *[2 IV 1469 r.]*. Qua solucione facta domus ipsius debet fore libera. Et casu quo non exolverit, extunc domum eandem suum, si sibi placuerit, arendare dabit a dicto domino Martino. Et si noluerit, extunc eandem domum prefatus Menthus evacuare alias r u m o w a c z debet sine contradicione prefato domino Martinis *[s]*, quem ├eam┤ eandem tandem apreciabit tamquam suam propriam.

602. *s. 95*

Fiol pełnomocnik Szydłowskiego stawił się przed sądem w sprawie z Janem Trzęsitobołą po raz drugi (por. nr 594).

Phiol procurator Schidlowsky stetit iudicium secundum super Johannem Trzensszitobola, ut supra.

603. *s. 95*

Kramarz Mikołaj stawił się przed sądem po raz trzeci w sprawie z Janem Zemborkiem, który zaprzeczył targowi o kupno ogrodu i zobowiązał się złożyć w tej sprawie przysięgę, czego nie uczynił. Z tej przyczyny Mikołaj wygrał sprawę.

Nicolaus penestica *[s]* stetit iudicio tercio super Johannem Zamborek, qui negavit sibi forum empcionis orti et debuit iustificare iuramento, quod non fecit, quare ius decrevit

tenendum forum et pro lucro sibi penestice contra Zemborek, sic quod solucionem habere debet vetus iuxta forma.

604. *s. 95*

Dorota Popkowa stawiła się w sądzie w sprawie z Janem Trzęsitobołą po raz drugi (por. nr 593).

Dorothea Popkowa stetit iudicium secundum super Johannem Trzensszitobola, ut supra.

605. *s. 95*

Piotr Siestrzeniec przedstawił (do wykupu), jak wyżej (por. nr 587) po raz drugi.

Petrus Sziestrzenecz astillavit, ut supra, iudicio secundo.

CV. *(s. 95)* **Iudicium bannitum f[eria] IIII[ta] post alias in octava sancte Margarethe** *(20 sierpnia 1468 r.).*

606. *s. 95*

Szewc Jan Polesko zrzekł się na rzecz krawca Andrzeja ogrodu położonego między ogrodami Grzegorza Goździa i zakonnicy Jadwigi.

Johannes Poleska sutor per Stanislaum Byali et per scriptum ortum ipsius, iacentem inter ortos domini Gregorii Gosdz et Hedvigis monialis, ita longe, late etc. provido Andree sartori et ipsius legittimis ac consorti sue in ewm resignavit habendum, tenendum, vendendum, alenandum *[s]*, etc.

607. *s. 95*

Fiol pełnomocnik Szydłowskiego stawił się po raz trzeci w sprawie przeciw Janowi Tobole poręczycielowi Forhynsta, który nie przybył na sąd (por. nr 594, 602).

Phiol procurator Schidlowskygo stetit iudicium tercium super dominum Johannem Tobola, tamquam fideiussorem pro Forhynst, quem iudicio non statuit iuxta fideiussoriam suam.

608. *s. 95*

Maciej Norkowicz zeznał, że ksiądz Jakub Pietuch jego opiekun spłacił go z ojcowizny, przekazując 33 grzywny.

Mathias Norkowicz sanus mente et corpore per se ipsum recognovit, quomodo honorabilis dominus Jacobus Pyethusch presbiter et tutor ipsius satisfecit sibi de per se pro sorte sua paternali de triginta tribus marcis pecuniarum, quos ab ipso domino Jacobo tutore levavit integraliter, de quibus triginta tribus marcis eundem dominum Jacobum presbiterum tutorem quittat.

609. *s. 96*

Ksiądz Jakub Pietuch opiekun Anny Norkówny zeznał, że w obecności Jana Piszczykura przekazał na ręce jej męża Andrzeja siedem grzywien.

[Veniens[a]] honorabilis dominus Jacobus Pyethuch presbiter, tutor honeste Anne Norkowne, recognovit, quod ⊢eidem diee⊣ in presencia Johannis Pisczikur, qui presencialiter iudicio primo stetit et id ipsum recognovit, quomodo septem marcas dedit in manus Andree viri legittimi ipsius Anne, quas tamquam tutor ipsius Anne habuit. E[b]

610. *s. 96*

Piotr Siestrzeniec przedstawił (do wykupu) ogród jak wyżej (por. nr 594, 605).

Petrus Sziestrzenecz astillavit ortum, ut supra, iudicio tercio.

611. *s. 96*

Popkowa stawiła się w sądzie w sprawie przeciw Trzesitobole po raz trzeci (por. nr 593, 604).

Popkowa stetit iudicium ⊢q⊣ tercium super Trzensszitobola, ut supra.

609.[a] *Pierwsze słowo nieczytelne na zniszczonym górnym brzegu karty.* [b] *Końcowy fragment zapiski liczący dwa wiersze został usunięty współcześnie poprzez jego dokładne wydrapanie.*

612. *s. 96*

Bracia Stanisław i Andrzej synowie Burharda niegdyś z Konopnicy zeznali, że ich bracia stryjeczni, kmiecie Stanisław i Jakub synowie Ostroszycy z Konopnicy zadośćuczynili im z ich ojcowizny w Konopnicy w postaci sześciu grzywien. Nie będą wysuwać dalszych roszczeń, za co poręczył ich krewny kramarz Mikołaj.

Venientes Stanislaus et Andreas fratres germani, filii Burhardi olim de Konopnicza[1] recognoverunt benivole, quod ex unione amicabili per dominos consules Lublinenses facta, laboriosi Stanislaus et Jacobus filii Ostroszicczy de ibidem satisfacerunt ipsis fratribus patruelibus cum sex marcis paratis pecuniis, quas idem Stanislaus Burhardi ad se recepit pro patrimonio ipsorum in Konopczina *[s]* et iam quittando ipsos de sorte ipsorum patrimonii in ibidem, ac providum Nicolaum penestica amicum suum prefatus Stanislaus Buarhdi *[s]* nomine sui ac fratris sui pro indempnitate ac pace habenda pro eisdem bonis paternalibus in Konopnicza in ewm utifruendum, vendendum statuit et posuit. Qui penestica presencialiter stans fideiussit pro eisdem fratribus eisdem Stanislao et Jacobo Ostrzosziczom occasione patrimoni huiusmodi pro eviterna pace habenda ipsos evincere ac similiter Stanislaus Burachdi *[s]* promisit evincere Nicolaum penestica pro instanciis et impedimentis a fratre suo Andree Burhardi pro tribus marcas, que ad eundem pertinent.

613. *s. 96*

Jakub Ostroszyc z Konopnicy zeznał, że nie będzie rościł pretensji wobec brata Stanisława do nabytych przez niego dóbr w Bełżycach, a to z tytułu trzech grzywien, które za niego uiścił Stanisław wspomnianym wyżej kmieciom konopnickim z tytułu ojcowizny. Ojcowiznę w Konopnicy obaj mają posiadać po równo.

Et incontinenti Jacobus Ostrzoszicz de Konopnicza[1] stans coram bannito iudicio benivole recognovit, quod Stanislaum fratrem suum germanum libere promittit uti et tenere ac possidere, ac posse vendere in usum suum, et alienare iuxta volle suum bona empta per eum in Belzicze[2] pacifice, de quibus bonis eisdem se excipit, nihil ad eadem habere volens, et hic occasione trium marcarum, quos pro ipso Jacobo idem Stanislaus supradictis fratribus dedit, demptes tamen bonis patrimonialibus in Konopnicza, quibus ambo equaliter uti et possidere debent.

612.[1] *Por. nr 12, przyp. 1.*
613. [1] *Por. nr 12, przyp. 1.* [2] *Bełżyce, miasto ok. 20 km SW od Lublina.*

614. *s. 96*

Maciej Norkowicz stawił się w sądzie w sprawie przeciw Wojciechowi, który nie przyprowadził poręczyciela i milcząco odstąpił od sprawy.

Mathias Norkovicz stetit iudicium primum super Albertum adversarium suum, qui non statuit fideiussorem sibi et recessit silenter a iudicio.

615. *s. 97*

Jan Piszczykur zeznał, że pobrał pieniądze pozostawione po śmierci bajtka (t. zn. popa) i zapisane jego małoletniej córce, złożone na ręce rajców, w obecności Wasyla stryja owej córki. Zostały one zabezpieczone na jego dobrach i ma od tej sumy płacić roczny czynsz.

Johannes Pisczikur recognovit, quod [a] pecuniarum olim Baythconis, videlicet repositas [a] manus dominorum consulum filie minus annis [ipse[a]] olim Baythkonis levavit de manibus consulum in presencia Waszil patrui suum, quas inscribit in omnibus suis bonis mobilibus et immobilibus, a quibus habet censum dare annuatim secundum invencionem dominorum consulum.

CVI. *(s. 97)* **Iudicium bannitum f[eria] IIII[ta] post Bartholomei** *(31 sierpnia 1468 r.).*

616. *s. 97*

Elżbieta żona Mikołaja ma złożyć trzy przysięgi oczyszczające ją z zarzutów w sprawie przeciw kuśnierzowi Wawrzyńcowi Porczkowi o zniesławienie.

Elizabeth consors Nicolai iurabit tria iuramenta se iustificando contra dominum Laurentium Porczek [pellifi[a]]cem pro infamosis verbis [a] sibi pro [b]

617. *s. 97*

(Zapis słabo czytelny, pokreślony i wyblakły). Kramarz Mikołaj (sprzedał?) swój ogród (zwany Adamowski?), położony między drogami, naprzeciw kościoła, Mikołajowi Zdunowi za pewną sumę pieniędzy płatną w dwóch ratach.

615. [a] *Brak jednego lub dwóch słów z powodu całkowitego wyblaknięcia pisma na brzegu karty.*
616. [a] *Nieczytelne jedno słowo z powodu wyblaknięcia zapiski.* [b] *Brak trzech słów z powodu wyblaknięcia tekstu.*

⊨Nicolaus penestica ortum suum situm [a] civitatis inter vias, ex opposito ecclesie [a] dictum Adamowsky ad [b] provido Nicolao Sdun vitrico [a]. Qui quidem Nicolaus Sdun obligavit se solvere [a] residuas tres marcas deindem resignavit eidem Nicolaum penestica a festo sancti Michaelis *[29 IX]* proximo [venturis] ad aliud festum sancti Michaelis dare [a] paratis pecuniis, nullum [c] et si non solverit illi [c] perdere iam data solutura tam [c] ibidem et se ortus [a] eidem penestica.⊨

618. *s. 97*

Elżbieta uwolni się trzema przysięgami od zarzutów w sprawie ze Świętosławem w ciągu dwóch tygodni.

Elizabeth iustificaverit se tribus iuramentis contra Swenthoslaum in duabus septimanis.

619. *s. 97*

Piotr Siestrzeniec po raz czwarty przedstawił (do wykupu) ogród (por. nr 587, 605, 610).

Petrus Sziestrzenecz astillavit, ut supra, iudicio quarto ortum.

620. *s. 97*

Norkowicz stawił się w sądzie po raz drugi (por. nr 614) w sprawie przeciw Wojciechowi, który nie przyprowadził poręczyciela i milcząco odstąpił od sprawy.

Norkovicz stetit iudicium secundum super Albertum, qui non statuit fideiussorem sibi iuxta decretum et recessit silenter.

621. *s. 97*

Grzegorz Goździ przedstawił (do wykupu) 100 noży za pięć florenów i cztery grzywny długu Czecha Szymona Chrzanstbunka.

---

617. [a] *Brak około dwóch słów z powodu całkowitego wyblaknięcia pisma na brzegu karty.* [b] *Brak około trzech słów z powodu całkowitego wyblaknięcia pisma na brzegu karty.* [c] *Brak około czterech słów z powodu całkowitego wyblaknięcia pisma na brzegu karty.*

Gregorius Gosdz astillavit I^{C} cultes in quinque florenis et IIII^{or} marcas certi debiti Simonis Chrzanstbunk[a] Bohemi iudicio primo.

622. *s. 97*

Bigwant i Bigwantowa zobowiązali się zapłacić Marcinowi Bambnekowi dwie grzywny bez czterech groszy w ciągu trzech tygodni pod groźbą uwięzienia.

Bigwanth et Bigwantowa obligaverunt se solvere duas marcas minus IIII^{or} grossis in tribus ebdomadis a festo sancti Bartholomei proxime *[24 VIII]* prefato Martino Bambnek paratis pecuniis, alias sub carceribus involuendis.

623. *s. 97*

Jan Kreidlar zrzekł się na rzecz nożownika Jana domu Klemensa z ogrodem, położonego poza Lublinem, obok domu krawca Andrzeja Somkacza, z jedną grzywną czynszu.

Johannes Creidlar Clementis domum cum orto [paterna[a]]lem penes Andree sartoris alias Somkacz [iacentem extra[a]] Lublin cum censu unius marce ad festum Sancte Crucis *[14 IX]* providi Johanni cultellifabri in ewm resignavit.

624. *s. 97*

Jan Poganek zrzekł się połowy domu (położonego) między Michałem Bąkiem a Stanisławem Kiełbasą na rzecz Mikołaja i jego żony Małgorzaty.

Johannes Poganek medietatem domus ipsius inter Michaelem Bong et Stanislaum Kielbassa, providis Nicolao et Margarethe consortibus in ewm resignavit, uti in forma meliori.

625. *s. 98*

Maciej Fiolek wraz z żoną Anną otrzymali (tytułem pożyczki) od Mikołaja wikariusza w Bystrzycy 12 florenów, które zobowiązali się zwrócić do święta Szymona i Judy Apostołów.

621. [a] *Niepewny odczyt jednego słowa, zapewne przydomku Szymona, z powodu wyblaknięcia tekstu.*
623. [a] *Odczyt częściowo uzupełniony przez wydawców, niepewny z powodu zaplamienia i wyblaknięcia tekstu.*

├[Veniens honestus[a]] Mathias Phiolek recognovit coram iudicio bannito, quod ├manu coniuncta insolidum cum Anna consorte sua legittima┤ tenetur XII florenis Ungaricalis certi mutui debiti et obligantur discreto Nicolao vicario in Bistrzicza[1], quos insolidum obligantur solvere prefato domino Nicolao ad festum sanctorum Simonis et Iude Apostolorum proximum *[28 X]* paratis florenis, nullis vadio et alia causa solucionem evadendo┤

CVII. *(s. 98)* **Iudicium bannitum etc. feria IIII[ta] ipso die sancti Venceslai martiris (***28 września 1468 r.***).**

626. *s. 98*

Grzegorz Goździ przedstawił (do wykupu), jak wyżej (por. nr 621).

Gregorius Gosdz astillavit, ut supra, iudicio secundo.

627. *s. 98*

Marcin przeor klasztoru Brygidek poza Lublinem wraz ze swoim konwentem wyznaczył dwóch pełnomocników: Grzegorza Goździa i Macieja Długosza, w miejsce zmarłego Olbrichta, do poboru pieniędzy zapisanych na rzecz klasztoru przez nożownika Jakuba Tyma z Turobina. Mogą oni pożyczać te pieniądze za czynsz, który winni przekazywać braciom na użytek konwentu.

Venientes honorabiles et religiosus dominus Martinus prior sancte Brigitte extra Lublin[1] cum fratribus conventus sui fecerunt et eligerunt, ac plenipotetes *[s]* ordinaverunt circumscriptos dominos: Gregorium Gosdz et Mathiam Dlugosz, loco domini Olbricht vita functi, tutores in et super levandas pecunias easdem, que providendas ipsis datas per honestum olim Jacobum Thym cultellifabrum de Thurobyn[2]. Ita que ipsas potuerunt a quo voluerunt recipere et in censum alteri dare, quo census ipsis fratribus cedere debent ab illis pecuniis in ewm in usum fructum conventus prefati.

628. *s. 98*

Marcin Placzmionsko z żoną Małgorzatą zrzekł się domu (czyli) wykuszu przy Szymonie woskobojniku na rzecz Piotra Jokundusa (Wesołka?).

---

625. [a] *Odczyt niepewny z powodu zniszczenia górnego brzegu karty.*
625. [1] *Bystrzyca, wieś ok. 12 km NE od Lublina.*
627. [1] *Por. nr 553, przyp. 1.* [2] *Por. nr 32, przyp. 1.*

Martinus Placzmionsko cum Margaretha consorte sua domum wikusch ipsorum inter Simon woskoboynik cum censu et tali proprietate, ita longe etc. honesto Petro Iocundus in ewm resignavit.

629. *s. 98*

Jan Bezwiorowicz zrzekł się na rzecz byłej wojewodziny sandomierskiej Anny Głowaczowej z Dłotlic barci swoich dziedzicznych po ojcu, położonych w granicach dóbr dłotlickich, nasutowskich, dąbrowskich i kamionkowskich należących do tej Anny.

Jan *[s]* Bezvyo[ro]wicz mellificum alias barcz suum hereditarie post patrem suum ad ipsum continens, iacens in graniciis Dlothliczke[1], Naszutowske[2], Dombrowske[3], et Kanyenyczke[4] *[s]* bonis hereditariis domine olim palatinisse Sandomierensis domine Anne[5], ita longe, late, cum tali proprietate, servicio et censu, prout pater suus tenuit, prefate domine Anne Glowaczowe de Dlothlicze et ipsius legittimis successoribus, per procuratorem ipsius nobilem Johannem Pyotrkowsky, habendum, possidendum etc. in ewm resignavit.

630. *s. 98*

Fiol pełnomocnik Michała Szydłowskiego stawił się w sądzie w sprawie z Janem Trzesitoboląą (por. nr 594, 602, 607).

Phiol procurator Michaelis Schylowsky stetit iudicium quartum super Johannem Trzensszitobola cum consensu ambarum, ut supra.

631. *s. 98*

Norkowicz stawił się w sądzie, jak wyżej (por. nr 614, 620).

Norkowicz stetit iudicium tercium, ut supra.

629. [1] *Dłotlice, wieś ok. 7 km N od Lublina* [2] *Nasutów, wieś ok. 12 km N od Lublina* [3] *Dąbrówka, wieś ok. 18 km N od Lublina* [4] *Niewątpliwie Kamionka, miasto ok 24 km N od Lublina, w średniowieczu w kluczu wyżej wymienionych wsi (SHG, s. 94; A. Sochacka, Własność ziemska, s. 81, 83).* [5] *Anna z Tęczyna, córka Andrzeja herbu Topór, żona Jana Głowacza z Oleśnicy herbu Dębno wojewody sandomierskiego zmarłego w 1460 r.; zmarła po 1477 r. (J. Kurtyka, Tęczyńscy, s. 554-555; J. Pielas, Oleśniccy herbu Dębno w XVI-XVII wieku. Studium z dziejów zamożnej szlachty doby nowożytnej. Kielce 2007, s. 61-76).*

632. *s. 98*

Jan Ćwikła stawił się w sądzie w sprawie z Żakową, ponieważ pozwana (do sądu) nie stawiła się.

Johannes Czwiczla stetit iudicium primum super Zakowa, quia citata non paruit.

633. *s. 98*

Rymarz Michał został uwolniony od zarzutów Bigwanta, który nie stawił się i dlatego ponosi karę.

Michael r z i m a r z absolutus est iuridice contra Bigwant, qui tamquam actor et citans non paruit et exinde luit penam.

CVIII. *(s. 99)* **Iudicium bannitum f[eria] IIII**[ta] [a] *(między28 września a 26 października 1468 r.).*

634. *s. 99*

Dorota wdowa po Hanuszu i Dorota Popkowa zeznały, że Popkowa otrzymała od Hanuszkowej 10 grzywien spłaty długu jej ojca Sanickiego; Hanuszkowa zobowiązała się zapłacić do 24 czerwca 18 grzywien, które po śmierci dzieci przypadły Popkowej prawem sukcesji. Jeśli nie zapłaci, to Popkowa będzie mogła sprzedać dom zastawiony Hanuszkowej za te pieniądze, jako prawnie uzyskany; wyraża przy tym zgodę na wejście i pozostawanie w nim Hanuszkowej.

Venientes honesta Dorothea relicta Hanusch [a] et Dorothea Popkowa [a] recognovit eadem Popkowa, quod levavit X marcis pecuniarum a prefata domina Dorothea Hannuskowa super debitum patris ipsius, videlicet Saniczskego, ad acta presencia inscriptam, que Dorothea Hannuskowa obligavit se pariter de per se decem et octo marcas tales pecunias, quales inscripte sunt eidem domine Dorothee Popkowe, que post mortem puerorum ipsius legittimam successionem in fundem ipsius ├ced┤ ceciderunt, solvere infra hinc ad festum Johannis Baptiste proximum *[24 VI]* paratis pecuniis. Et si non solverit, extunc potens erit eadem Popkowa eundem domum, que in hiis talibus pecuniis fuit per presentem eius Hannuskowe obligata, iam ├solve┤ vendere tamquam iure prosecutam et obtentam, sine omni astillacioni, et iam consentit eadem Hannuskowe in domum eandem introire et manere.

CVIII. [a] *Brak około trzech słów z powodu zniszczenia górnego brzegu karty, co uniemożliwia dokładną datację zapisek.*
634. [a] *Brak jednego słowa z powodu wyblaknięcia brzegu karty.*

635. *s. 99*

Mikołaj Szustek jako opiekun ogrodu Babiszowskiego zrzekł się na rzecz Stanisława Kupczyka owego ogrodu położonego między ogrodami tegoż Kupczyka i Kunczowicza.

Nicolaus Schustek tutor legittimus orti Babischowsky ortum eandem inter Cunczowicz et Stan[islaum] Kupczik ortos iacentem, ita longe, late etc. provido prefato Stanislao Kupczikowi in ipsias legittimis in ewm resignavit.

636. *s. 99*

Maciej Norkowicz stawił się przed sądem po raz czwarty w sprawie z Wojciechem z Krzczonowa (por. nr 614, 620, 631) i został uwolniony od zarzutów z powodu nieobecności powoda.

├Nicolaus┤ Mathias Norkowycz stetit iudicio quarto contra Albertum de Krczonow[1] tamquam actorem, qui quidem Albertus existens actor iuri minime parere curavit. Ideo ius pars reum ipsum Mathiam Norkowycz eliberavit et omnibus, pro quo ipsum citaverat.

637. *s. 99*

Jan Opoczeński usprawiedliwił się (przeciwko) Rzepczynie.

Johannes Oppoczensky iustificatus est Rzepczina.

638. *s. 99*

Grzegorz Goździ przedstawił (do wykupu) noże, jak wyżej (por. nr 621, 626).

Gregorius Gosdz astillavit cultes, ut supra, iudicio tercio.

639. *s. 99*

Grzegorz Kuncza zrzekł się domku (chaty) położonego między (posiadłościami) szewca Grzegżoła na rzecz Piotra Kemli.

636.[1] *Krzczonów, wieś ok. 25 km SE od Lublina.*

Gregorius Cuncza dominculam suam inter Gzegzol sutorem, ita longe etc. provido Petro Kemly et ipsius legittimis in ewm resignavit.

640. *s. 99*

Jastremb uwolnił się od zarzutów ze strony rajcy Marka, który nie stawił się przed sądem.

Jastremb iustificavit se contra Marcum consulem, qui eum citans non stetit et ius eum iustificatur.

CIX. *(s. 99)* **Iudicium bannitum etc. f[eria] IIII[ta] ante Simonis et Iude** *(26 października 1468 r.).*

641. *s. 99*

Grzegorz Goździ przedstawił (do wykupu), jak wyżej (por. nr 621, 626, 638).

Gregorius Gosdz astillavit, ut supra, iudicio quarto.

642. *s. 100*

Przybyli: Mikołaj Czech mieszczanin krakowski oraz Marcin sługa i pełnomocnik Mikołaja Domslara mieszczanina krośnieńskiego. Mikołaj Czech na mocy ugody między nimi zobowiązał się zgodnie z zapisem dłużnym zapłacić Mikołajowi Domslarowi pozostały dług w wysokości 70 florenów bez pół florena wyłącznie we florenach, do jarmarku na Oczyszczenie (NMP) w Lublinie.

[Venie]ntes honesti Nicolaus Bohemus civis de Cracovia et Martinus familiaris plenipotens providi Nicolai Domslar civis de Croszno[1], recognovit prefatus Nicolaus Bohemus, quod certi debiti obligati residui iuxta litteram suam obligatoriam obligat et inscribit se solvere et expagare septuaginta florenos Hungaricales paratis florenis eidem domino Nicolao Domslar de Croszna ad forum annuale Purificacionis *[2 II]* Lublinensis in Lublin, nullo vadio, excepcione iuris et auxilio solucionem evadendo, nisi paratis florenis septuaginta minus ½ florenis, ex unione et concordia amicabili inter ipsos facta.

642.[1] *Krosno, miasto w woj. podkarpackim, ok. 140 km S od Lublina.*

CX. *(s. 100)* Iudicium compulsum bannitum f[eria] II[a] ante Martini *(7 listopada 1468 r.)*.

643. *s. 100*

Mikołaj Opat i jego żona Jadwiga, małżonkowie z Lublina, zobowiązali się spłacić dług w wysokości 200 florenów Nikielowi Lamprechtowi mieszczaninowi z Czchowa na najbliższym jarmarku w Gnieźnie na św. Bartłomieja. Jeśli tego nie uczynią, mają dać Nikielowi wprowadzenie w kamienicę, w której mieszkają.

╞Venientes honesti Nicolaus Oppath et Hedvigis consors sua legittima personaliter coram bannito iudicio et Nikel Lampricht civis de Czchow[1] recognoverunt benivole, quod ex unione amicabili inter ipsas partes facta, recognoverunt prefati Nicolaus Oppath et Hedvigis consors sua legittima, coniuges et cives de Lublin, quod obligantur et tenentur veri certi debiti, alias et per presens obligati, ducentos florenos Hungaricales provido prefato domino Nikel Lampricht solvere et adimplere pro foro annuali sancti Bartholomei *[24 VIII]* in Gnezno proxime venturo paratis florenis, nullo vadio aut iuris auxilio, ac excepcione solucionem evadendo, renuncciando defensioni et auxilio tam iuris Theutonici et ius supremum castri Cracoviensis, tam eciam iuris spiritualis et terrestris, sed dumptaxat *[s]* paratis florenis solvere promitterunt. Et casu quo non solverint et adimplenuerint, extunc obligant se dare intromissionem, evacuacionem eidem domino Nikel Lampricht in domum ipsorum lapideam, in qua ubi sedent, sine omni iuris aresto aut excusacione, aut obligacione aliqua, tamquam foro venditam et iure prosecutam et obtentam in ewm.╡

CXI. *(s. 100)* Iudicium hospitale bannitum feria tercia ante festum sancti Martini *(8 listopada 1468 r.)*.

644. *s. 100-101*

Smael Marszowicz z Trok zeznał, że Jan Trzesitoboła poręczyciel Jana Forhynsta zapłacił za tegoż Forhynsta dług za sukna i inne rzeczy w wysokości 400 florenów bez 12.

Veniens Smaelo Marschovicz de Troky[1] coram bannito iudicio personaliter astans benivole recognovit, quod dominus Johannes Trzensszitobola satisfecit et solvit sibi tamquam fideiussor et obligator pro Johannem Forhynsth, iuxta litteram suam obligatoriam solvendo sibi pro Forhynst prefato, quadringentos florenis Hungaricales *[s. 101]* minus duodecim,

643.[1] *Por. nr 475, przyp. 1.*
644. [1] *Troki, miasto na Litwie, jedno z jej średniowiecznych stolic.*

tam pro pannis, quam pro aliis rebus obligatis. De quo quidem debito tam pro Forhynst, quam pro se ipso fideiussore eundem dominum Johannem T[rza]nszitobola quittat et absolvit, ac litteram ipsorum obligatoriam in vim quittacionis sibi Tobole restituit.

645. *s. 101*

Jan Trzęsitoboła domaga się przed sądem zajęcia narożnej kamienicy Forhynsta w Lublinie z racji 400 florenów bez 12, które poręczył za Forhynsta, jako pierwszy wierzyciel.

Johannes T[rza]nszitobola iuridice impedivit et addixit se ad lapideam Forhynst acialem in civitate Lublin, occasione IIII^{C} florenorum pro Forhynst fideiussorum minus XII, existens primus arestator ad eandem.

646. *s. 101*

Michał Szydłowski jest zobowiązany zapłacić do Oczyszczenia (NMP) 21 florenów za sukno Lutkowi domownikowi pana Jurgi Boka mieszczanina z Poznania.

Michael Schidlowsky recognovit, quod tenetur veri certi debiti viginti unum florenos occasione panni ├qui┤ provido Lutek familiari domini Jurga Bok civi Poznaniensi[1], quos obligat et promittit sibi aut illi, qui potestatem nomine sui habuit solvere ad Purificationis proximum *[2 II 1469 r.]* sine omni diliacione paratis florenis, nullo vadio evadendo.

CXII. *(s. 101)* **Iudicium bannitum f[eria] IIII^{ta} ante Martini** *(9 listopada 1468 r.).*

647. *s. 101*

Sąd przyznał Małgorzacie Olkowiance prawo bliższości do ogrodu – odkupiła go za własne pieniądze od Jana Szarka, który kupił go od córki Olkowianki.

╞Ius decrevit propinquitate habere ortum Margarethe Olcowancze, quem redemit propriis pecuniis a Johannis Szarka, quem ortum emerat a filie Olcowancze, non permittens [a] dictum vendicionem exire.╡

646. [1] *Jerzy Bok krojownik sukna, burmistrz, rajca i ławnik poznański w latach 1452, 1454-82, zmarły w 1482 r., J. Wiesiołowski, Socjotopografia średniowiecznego Poznania. Poznań 1997, s.56, 149.*
647. [a] *Dwa krótkie słowa zatarte i nieczytelne.*

648. *s. 101*

Barbara, córka zmarłego Stanisława Małżonka ustanowiła swoim pełnomocnikiem księdza Jana, swojego stryja.

Barbara filia olim Stanislai Malzanek constituit procuratorem dominum Johannem presbiterum, patruum suum germanum, ad agendum in omnis suis causis ipsam concernentibus.

649. *s. 101*

Piotr Kaprek zrzekł się swojego ogrodu (u ujścia rzeki?) naprzeciwko tkacza i od strony drogi, inaczej koło ogrodu Gościsza, na rzecz Mikołaja brata Andrejka.

Petrus Kaprek ortum suum orificio ex opposito lanifico et partibus penes viam, alias penes ortum Goszczisch, provido Nicolao fratri Andrekonis in ewm resignavit.

650. *s. 101-102*

Szlachcice Jakub i Michał Kilowscy bracia rodzeni zeznali, że sprzedali za 16 grzywien Janowi Kudzinowi swój łan, położony między Janem Chromym i innymi łanami poza Lublinem, z zagrodnikiem, gajem, pastwiskiem (ciągnącym się) od rzeki do rzeki i zasiewami; dodali warunek, że jeśli zapłacą Kudzinowi przed 24 czerwca 10 grzywien, wtedy on zwróci im ów łan z wyjątkiem zasiewów. Natomiast jeśli bracia nie zapłacą tej sumy, Kudzin zapłaci im jeszcze sześć grzywien i weźmie ich zasiewy, a bracia zrzekną się na zawsze na jego rzecz swoich praw do tego łanu.

Venientes nobiles Jacobus et Michael Kylowsczy fratres germani recognoverunt, quod in sorte ipsorum laneum agri, iacentem inter Johannem Claudum et circa alium earundem laneum extra civitatem Lublin, cum ortulano in eodem sedentem, cum gayo, cum pascuis a fluvio ad fluvium, vendiderunt pro sedecim marcis communis pecunie provido domino Johanni Chudin tenendum, possidendum cum pratis et seminandum; tali condicionem addita, quod prefati Jacobus et Michael prefato domino Johannis Chudin solvere debent decem marcas communis pecunie ad festum sancti Johannis Baptiste proximum *[24 VI]*, ipse que Johannes Chudin debet econtra cedere eisdem fratribus de eodem laneo et restituere cum ipsorum segetibus dempto *[s. 102]* [a] ipse dominus Chudin pro se frumentum idem defalcare et recipere pro se habet; et ipsi prefati fratres decem marcis eidem domino Chudin ad predictum tempus non

650. [a] *Nie odczytano jednego słowa z powodu zniszczenia górnej krawędzi karty.*

solverunt, extunc dictus Chudin eisdem fratribus debet addere et adimplere adhuc sex marcas et seminationem ipsorum pro se Chudin reciperit sine contradicione, et ipsi fratres debent eundem laneum in eodem foro iam facto resignare in ewm habendum pacifice, qui fratres exnunc unus alium, si quis absens ad terminum prefatum fuerit, ad resignandum plenipotentem constituit.⸗

651. *s. 102*

Jan brat zmarłego Stanisława Małżonka odstąpił od opieki nad swoją bratanicą i ona podobnie ustąpi.

Johannes frater germanus Stanislai Malzonek excepit se de tutela filiastre sue, et ipsa similiter cesserit.

CXIII. *(s. 102)* **Iudicium bannitum in octava sancti Martini feria [IIII[a]]** *(16 listopada 1468 r.?).*

652. *s. 102*

NN przedstawił (do wykupu) łochnik (?) Wawrzyńca Balandy.

[a]lsky astillavit Lochnyk [a] Laurencii Balanda[b].

653. *s. 102*

[Treść niemożliwa do odtworzenia; zachowały się jedynie pojedyncze słowa z dwu wierszy zapiski].

[a] ius visti *[?]* sicut [a]aczirzina, quod [a].

654. *s. 102*

[Zachowały się jedynie pojedyncze słowa z krótkiej, liczącej trzy wiersze zapiski].

Iudicium magnum [a] decrevit vend[ere a] astillatum in iudicem magnis [a].

CXIII. [a] *Odczyt niepewny z powodu wyblaknięcia tekstu.*
652. [a] *Nie odczytano dwóch lub trzech słów z powodu całkowitego wyblaknięcia tekstu.* [b]*Odczyt zapiski niepewny z powodu poważnego wyblaknięcia tekstu.*
653. [a] *Brak około dwóch słów z powodu całkowitego wyblaknięcia tekstu.*
654. [a] *Brak około trzech słów z powodu całkowitego wyblaknięcia tekstu.*

CXIV. *(s. 102)* **Iudicium bannitum f[eria] IIII[ta] infra octavas sancti Clementis**[1] *(30 listopada 1468 r.).*

CXV. *(s. 102)* **Iudicium bannitum f[eria] IIII[ta] ante Concepcionis Marie** *(7 grudnia 1468 r.).*

655. *s. 102*

Małgorzata wdowa po Ormienisie (lub Ormianka) zeznała, że Jan Szarka zapłacił jej 10 grzywien za sprzedany mu ogród.

Margaretha relicta Ormyenisa *[s]* recognovit coram bannito iudicio benivole et sane, quod Johannes Szarka solvit integraliter eidem decem marcis pecuniarum pro orto suo sibi vendito, eudem quittans.

656. *s. 102*

Dorota wdowa po Stanisławie Blonce uwolniła Jana Trzesitobołę z zabezpieczenia poręki, które uczynił w zeszłym roku jej i jej małoletnim pasierbom. Jan zwrócił im pół domu zmarłego Blonki, który stanowił zastaw owej poręki.

Veniens Johannes Trzansszitobola recognovit, quod honesta Dorothea relicta olim Stanislai Blonka liberavit eum de caucione fideiussoria, quam a superioribus annis pro ipsa et privignorum puerorum, que super eam advenerunt, fecerat eidem satisfaciendo pro fideiussoria. Et econtra prefatus Johannes Tobola dimisit libere et posessionem[a] realem dedit in medietatem domus olim Blonczin, quam in obligacionem occassione fideiussorie tenuit, mortificans ad invicem omnes obligaciones, inscripciones, tam hic, quam in libro dominorum consulum pro omnibus pecuniis eidem domine Dorothee Popkowe et ipsius liberis.

657. *s. 103*

Piechna Chabina sprzedała Janowi Dłotnickiemu dom położony między (domami) Kuninogi i Hiticha poza miastem za 11 grzywien, z których dwie grzywny zostały już zapłacone, a resztę Dłotnicki

CXIV. [1] *Pod datacją nie umieszczono żadnego zapisu.*
656. [a] *Odczyt niepewny z powodu nietypowego skrótu.*

zobowiązał się uiścić w trzech określonych ratach i zezwolił Chabinie pozostać na stałe w izbie, którą dotychczas zajmowała.

Pyechna Chabina coram bannito iudicio stans, sana mente et benivole recognovit, quod vendidit domum suam extra civitatem, inter Cuninogam et Hithich iacentem, pro undecim marcis pecuniarum provido Johanni Dlothniczky, super quas fassa est, quod levavit in effectu duas marcas, dans et concedans eidem terminos solucionis pecuniarum residuarum, videlicet: ad Purificacionis proximum festum *[2 II 1469 r.]* duas marcas, et iterum ad sancti Michaelis proximum *[29 IX 1469 r.]* marcam cum media, et iterum residuas pecunias ad Purificacionis festa per annum proxime *[2 II 1470 r.]* sequencia se, videlicet V ½ marcas, quas pecunias prefatus Johannes Dlothniczky eidem domine Chabine pro eisdem prescriptis ratis solvere se obligavit. Ac eciam cameram, in qua prefata Chabina residet exnunc, et quam pro se in emptionem excepit, ⊢perfat⊣ eidem domine Chabine prefatus Dlothniczsky libere residere eidem in eadem in ewm dimisit et permisit.

CXVI. *(s. 103)* **Iudicium bannitum etc. feria IIII^{ta} post Trium Regum annum Domini etc. LXIX^{num}** *(11 stycznia 1469 r.).*

658. *s. 103*

Szlachcic Mikołaj Grocholski zeznał, że Jan Piątek zapłacił mu cztery grzywny z 10 należnych, a resztę uiścić ma do Zielonych Świątek.

⊢Nobilis Nicolaus Grocholsky recognovit, quod Johannes Pyontek solvit sibi IIII^{or} marcis super decem marcarum iuxta inscripcionem suam, ad presenciaque acta factorem debet minus IIII^{or} marcis earundem quittare. Sic tamen, quod residuas VI marcis tenetur eidem nobili solvere ad Pentecostes proximum *[21 V]* iuxta priorem obligacionem suam idem Johannes Pyontek.⊣

659. *s. 103*

Andrzej Kwasznowicz przez swojego pełnomocnika Jana Kaczana zrzekł się na rzecz rzeźnika Stefana połowy łanu położonego pomiędzy łanami Jana bratanka Wieluńskiego i tegoż Kaczana.

Andreas Quasznowicz per Johannem Kaczan tutorem suum medium laneum inter Johannis filiastri domini Wielunsky et ipsius Kaczan laneos iacentem, provido Stephano carnifici habendum in ewm resignavit, quem totaliter eundem exolvit iuxta recognicionem suam Andree.

660. *s. 103*

Jakub Miętus zeznał, że otrzymał cztery grzywny jako pożyczkę od Jakuba Szczepanowicza, które zapisał mu na swoim ogrodzie i obiecał je spłacić do Wielkanocy.

Jacobus Myenthus recognovit provido domino Jacobo Sczepanowicz quatuor marcis pecuniarum certi debiti teneri, quas ostendit et inscribit super ⊢domo sua⊣ orto suo, et solvere promittit ad festum Pasce *[2 IV]* indilate. Et si non solverit, extunc in eodem Myenthus non laborare debet, sed dominus Jacobus facerit cum eodem orto, quantum ius ⊢dece⊣ decreverit.

661. *s. 103-104*

Stanisław Biały zrzekł się (?) połowy ogrodu położonego poza Lublinem między (ogrodem) szewca Michała Szirdziocha i drogą miejską na rzecz NN kobiety.

Stanislaus Byali medium ortum suum inter Michael Szirdzoch sutor ex una et penes viam civitatis extra Lublin iacentem, honeste *[s. 104]* [a] et heredisse olim [Stanislai... czek suum primum maritum[b]] habendum in ewm resignavit.

662. *s. 104*

Stachna żona zmarłego Jana z Konopnicy zeznała, że kmieć Mikołaj Mały (młodszy) z Konopnicy, brat jej męża, zadośćuczynił jej za część dóbr pozostałych po śmierci męża i za oprawę, kwitując go i dzieci z tych należności.

Veniens honesta Stachna, consors olim Johannis de Konop[ni]cza[1], recognovit coram bannito iudicio, quod post mortem viri sui prefati Johannis, laboriosus Nicolaus Parvus *[?]* de Konopnicza frater germanus prefati Johannis et levir dicte Stachne satisfecit sibi integraliter pro sorte sua de bonis prefati fratris sui et pro dote sua, quittans eundem et pueros suos et sucessores legittimos prefati Nicolai in ewm de eadem sorte et dote sua.

663. *s. 104*

Grzegorz Goździ witryk kościoła św. Stanisława przekazał ogród dany kościołowi na mocy testamentu Małgorzaty Przekorzyny, położony poza Lublinem między (ogrodami) Barbary i Mikołaja, (kuśnierzowi Stefanowi) za sześć grzywien.

661. [a] *Brak około dwóch słów z powodu uszkodzenia górnego brzegu karty.* [b] *Odczyt niepewny z powodu uszkodzenia brzegu karty.*
662. [1] *Por. nr 12, przyp. 1*

Gregorius Gosdz vitricus ecclesie sancti Stanislai ortum datum pro fabrica ecclesie prefate per honestam Margaretham Przekorzine vigore testamenti eandem, inter Barbaram et Nicolaum [a] extra Lublin iacentem, provido [Stephano pellifici[b]] pro VI marcis in ewm resignavit.

CXVII. *(s. 104)* **Iudicium bannitum f[eria] IIII[ta] in die Conversionis sancti Pauli etc. anno etc. LXIX[no]** *(25 stycznia 1469 r.).*

664. *s. 104*

Maciej Fiolek zobowiązał się spłacić Mikołajowi wikaremu z Bystrzycy dług w wysokości sześciu grzywien do jarmarku w dniu Oczyszczenia NMP.

Mathias Phiolek obligavit se solvere sex florenis certi mutui debiti discreto Nicolao viccario in Bistrzicza[1] ad festum et forum Purificacionis Marie proximum *[2 II].*

665. *s. 104*

Maciej Norkowicz zrzekł się na rzecz Marcina Kwanty rajcy lubelskiego, swojego ogrodu, położonego między ogrodami przeora konwentu św. Stanisława i Marcina Bambneka.

Mathias Norkovicz personaliter astans coram bannito iudicio, sanus mente et corpore, benivole et necessitate sua per honestum Stanislaum Byali tutorem et referendarium suum ortum suum, iacentem inter ortos prioris conventus sancti Stanisłai et Martini Bembnek, cum tali proprietate et iuris dominio, ita longe, late, prout in se est distinctus, nihil iuris sibi reservando, provido domino Martino Quanta, consuli Lublinensi et ipsius legittimis habendum, in ewm resignavit, promittens pro impedimento evincere secundum ius civitatis.

CXVIII. *(s. 104)* **Iudicium bannitum f[eria] IIII[ta] post Dorothee proxima** *(8 lutego 1469 r.).*

666. *s. 104*

Dorota, wdowa po Hanuszowiczu, zobowiązała się spłacić Wojciechowi Wysockiemu siedem florenów długu w ciągu dwóch tygodni.

663. [a] *Nie odczytano jednego słowa z powodu zatarcia fragmentu tekstu.* [b] *Odczyt niepewny z powodu zatarcia fragmentu tekstu.*
664. [1] *Por. nr 625, przyp. 1.*

Honesta Dorothea relicta Hanuszowicz obligavit se solvere septem florenis pecuniarum certi debiti infra hinc et decursum duarum ebdomadarum provido Alberto Wiszoczky sub pena magni iudicii.

667. *s. 104*

Wawrzyniec Balanda został uniewinniony wyrokiem sądu w sprawie z Maciejem Lubomelskim, który nie stawił się w celu złożenia przysiąg.

Laurencius Balanda iustificatus est per sententiam iudicii banniti contra Mathiam Lubomelsky, qui non stetit ad iuramenta, que sibi debuerit.

668. *s. 104*

Mikołaj Gomółka oczyścił się (z powodu) nieposłuszeństwa (niestawienia się?) Porczka.

Nicolaus Gomolka iustificavit se contumacia Porczonis *[s]*.

669. *s. 104-105*

Mikołaj Bem mieszczanin krakowski zobowiązał się spłacić resztę długu za sobole Mitkowi z B(...) w postaci czterech tysięcy noży styrskich do jarmarku w Lublinie na Zielone Świątki, pod karą 40 florenów.

Veniens honestus Nicolaus Bem civis de Cracovia obligavit se solvere quatuor milia cultellorum S t y r z s k a ad forum Pentecostis *[21 V]* annuale in Lublin proximum residui debiti occasione sabellorum perceptorum *[s. 105]* honesto Mithkoni civi de B[a] sub pena et vadio quadraginta florenis. Et casu quo non persolvit ad dictum termino *[s]*, extunc obligat se tam capitale debitum, quam dictos XL^{ta} florenis pene et vadii interpositorum intuitu solvere eidem et expagare sine omni contradiccione et dilacione, qua inscripcione potens erit ipsum et mercancias suas, ac bona ubique arestare et perpediere usque ad totalem promissorum solucionem, nec litteris Regalibus se excipere, aut solucionem evadere, iuxta litteram priorem ├suobus┤ <suam^{b}> obligatoriam eidem creditori datam.

669.[a] *Brak fragmentu słowa na zniszczonym górnym brzegu karty.* [b] *Słowo nadpisane nad skreślonym wyrazem.*

CXIX. *(s. 105)* **Anno Domini millesimo CCCC^mo^ LX^mo^ nono** *(15 lutego 1469 r.[1]).*

670. *s. 105*

W dniu 15 II 1469 r. odbyła się elekcja wójta i ławników. Wójtem został Piotr Siestrzeniec, a ławnikami: Stanisław Pierzchała, krawiec Mikołaj Długi, złotnik Michał, Maciej Szklarz, Piotr Piecz, Wawrzyniec Porczek i Maciej Długosz.

Ad Valentini feria tercia Carnisprivii electio advocati et iuratorum novorum. Petrus Sziestrzenecz advocatus, iurati: Stanislaus Pirzchala, Nicolaus sartor Longus, Michael aurifaber, Mathias Sklarz, Petrus Pyecz, Laurencius Porczek, Mathias Dlugosch scabini.

CXX. *(s. 105)* **Iudicium bannitum expositum civile feria quarta post dominicam Invocavit proximam** *(22 lutego 1469 r.).*

671. *s. 105*

Dorota Popkowa sprzedała połowę domu Blonka Jakubowi Hrynczy za 10 grzywien, z czego sześć już otrzymała, a resztę ma otrzymać w dwóch ratach.

Honesta Dorothea Popkowa recognovit coram bannito iudicio, quod mediam domum suam Blonkonis vendidit domino Jacobo dicto Hryncza pro X marcis, super quos iam in effectu levavit et percepit sex marcis communis pecunie et obligat se in presenciali iudicio bannito post Conductum Pasce *[9 IV]* eandem domum sine omni dilacione et contradiccione resignare eidem Jacobo Hryncza. Ita tamen, quod idem dominus Jacobus tenetur circa huiusmodi resignacionem dare et reponere duas marcas. Et residuas duas marcas pro foro Pentecostis proximum *[21 V]* in Lublin pro finali solucione huiusmodi X marcis.

672. *s. 105*

Szymon Kulka stawił się przed sądem w sprawie o zniesławienie przez złodzieja, chcąc uwolnić się od zarzutów.

CXIX. [1] *Data dzienna zob. nr 670.*

Simon Kulka stetit iudicium primum sibi /[/] infamacionem, quam fur super eum fecit, volens se iustificare unicuique de isto, si quis sit qui eundem vellet inculpare.

673. *s. 105*

Barbara z synem Stanisławem stawiła się przed sądem w sprawie obwinienia przez złodzieja, chcąc się usprawiedliwić.

Barbara cum Stanislao filio suo stetit iudicium primum de inculpacione furis, ut supra, volens iustificare se.

674 *s. 105*

Jakub Sklarz zobowiązuje się zapłacić 10 grzywien Jakubowi Szczepanowiczowi w ciągu dwóch tygodni.

⊨Mathias Sklarz obligat se solvere X marcis paratis pecuniis, nullo vadio se excipiendo, domino Jacobo Sczepanowicz ad duas ebdomadas.⊨

675. *s. 106*

NN uwolnił się od zarzutów Łazarza (w sprawie) o owies i worek (?).

[a] iustificavit se contra Larzarz, quod solus [a] pro [b] avene et sacco.

676. *s. 106*

Stefan Goluski wójt z Iłży, w imieniu swojej córki, zgłosił pretensje do dóbr po zmarłym Janie Piątku, do których ma bliższe prawo, niż Jan archidiakon zawichojski.

Honestus Stepanus Golusky advocatus de Iszla[1], nomine Katherine filie sue, arestavit bona olim Johannis Pyontek, alias przipowyedzal szie propinquitate, tamquam que propinqiuor fieret ad eadem, quam dominus Johannes archidiaconus Zawichowstensis[2] /[s]/ ipso iure arestavit tamquam prima.

675. [a] *Brak około dwóch słów z powodu uszkodzenia brzegu karty.* [b] *Nie odczytano jednego, częściowo zamazanego słowa.*
676. [1] *Por. nr 67, przyp. 3* [2] *Por. nr 67, przyp. 2.*

CXXI. *(s. 106)* Iudicium bannitum feria quarta post dominica Oculi *(8 marca 1469 r.)*.

677. *s. 106*

Rajca Marek ustanowił swoim pełnomocnikiem Stanisława Białego.

Marcus consul coram iudicio constituit et potentem fecit in suis causis omnibus Stanislaum Album in procuratore.

678. *s. 106*

Maciej Madej uczynił swoim pełnomocnikiem Stanisława Białego.

Mathias Madey coram bannito iudicio fecit potentem et constituit in suis causis et in procuratorem Album Stanislaum.

679. *s. 106*

Ksiądz Jan ze strony mistrza Jana z Sienna uczynił swoim pełnomocnikiem Grzegorza Fiola.

Discretus dominus Johannes presbiter, ex parte magistri Johannis de Syenno[1], fecit et constituit in procuratorem in suis causis Gregorium Phiol.

680. *s. 106*

Stachna ze Świdnika uczyniła swoim pełnomocnikiem Stanisława Białego w sprawie z Koczanem.

Stachna de Swydnyk[1] coram iudicio fecit potentem et constituit in procuratorem in suis causis Album Stanislaum contra Koczan.

679. [1] *Sienno, wieś w pow. Lipsko, woj. mazowieckie, ok. 75 km W od Lublina; mistrz Jan – por. nr 67, przyp. 2.*

680. [1] *Świdnik, obecnie miasto ok. 8 km E od Lublina. W średniowieczu istniały trzy wsie: Świdnik Wielki, Świdnik Mały i Świdniczek zwany też Biskupie (SHG, s. 235-236; Osady zaginione i o zmienionych nazwach, s. 29-30).*

681. *s. 106*

Mikołaj Ziancz uwolnił się przysięgą od zniesławienia przez Piotra Koprka (w sprawie o skórę wołową?), zaś Koprek oświadczył, że nic złego o nim nie wie.

Nicolaus Zyąncz coram iure iustificavit se de infamia, videlicet pro cutta bovinia *[ss]*, pro quo providus Petrus Coprek infamavit, predictus vero Zyąncz testimonium sufficienti expurgavit et predictus Petrus Coprek verbis subiunxit <dicens[a]> de ipso nihil mali scire, tantummodo boni et honesti.

682. *s. 106*

Mikołaj syn zmarłego Marka z Abramowic sprzedał Jakubowi Nabokowiczowi ogród położony na narożnym wzgórzu, przy ogrodzie postrzygacza sukna Nikiela, za 5 ½ grzywny.

Veniens Nicolaus filius olim Marci de Abramouycze[1] recognovit coram bannito iudicio, quod vendidit ortum suum situm in monte aciali, penes ortum Nikyel pannirasoris, cum omni iure et proprietate, Jacobo Nabokowycz pro dimidia sexta marca, pro quo solucionem idem Nicolaus a Jacobo totaliter suscepit.

CXXII. *(s. 107)* LXXIIIIa. Iudicium bannitum expositum feria quarta proxima post Conductus Pasche *(12 kwietnia1469 r.)*.

683. *s. 107*

Apoliniusz uczynił swoim pełnomocnikiem Grzegorza Fiola w sprawie z Grzegorzem Goździem, dla prowadzenia sprawy, przyjmowania przysiąg i innych czynności, gdy sam będzie niobecny.

Appolinius constituit ac plenipotentem fecit Gregorium Phiol in causa cum Gregorio Gosdz agendi, faciendi, iuramenta accipiendi et dimittendi, aliaque singula facere circa promissa, uti solus personaliter adesset.

684. *s. 107*

Ksiądz Jan z Turowa stawił się na sprawie o dom Miętusa, jego żony i dzieci, na którym ma zapisane 40 grzywien.

681. [a] *Nadpisano nad tekstem.*
682. [1] *Abramowice, wieś ok. 5 km S od Lublina.*
CXXII. [a] *Liczba nadpisana nad datacją, tą samą ręką, być może dawna numeracja strony.*

Honorabilis dominus Johannes de Thurow[1] ├posuit┤ stetit iudicium primum super domum Jacobi Myenthus et uxoris sue in XL[ta] marcis iuxta inscripcionem in actis, et filii ipsorum.

685. *s. 107*

Hanuszowicz Neideke stawił się w sądzie po raz drugi przeciw Piotrowi Koprkowi, który nie stawił Jana Długiego, jak się zobowiązał.

Hannusowicz Neydecke astitit terminum contra Petrum Koprek, quia non statuit Johannem Longum, prout se submisit, iudicio secundo.

CXXIII. *(s. 107)* **Iudicium feria IIII[ta] Rogacionum** *(10 maja 1469 r.).*

686. *s. 107*

Ksiądz Jan z Turowa stawił się na sprawie o dom Jakuba Miętusa, jego żony i dzieci po raz drugi (por. nr 684), zgodnie z zapisem 40 grzywien.

Honorabilis dominus Johannes de Thurow[1] stetit iudicium secundum super domum Jacobi Menthus et uxoris sue in XL[ta] marcis iuxta inscripcionem in actis, et filii ipsorum.

CXXIV. *(s. 107)* **Iudicium bannitum feria IIII[ta] infra octavas Corporis Christi** *(7 czerwca 1469 r.).*

687. *s. 107*

Jan z Turowa stawił się na sprawę w trzecim terminie o dom Jakuba Miętusa (por. nr 684, 686), na którym ma zapisane 40 grzywien.

Dominus Johannes de Thurow[1] stetit iudicium tercium super domum Jacobi Mienthus, ut supra, in XL [ta] marcis iuxta inscripcionem.

684. [1] *Por. nr 601, przyp. 1.*
686. [1] *Por. nr 601, przyp. 1.*
687.[1] *Por. nr 601, przyp. 1.*

688. *s. 108*

Gierka Onyskowa ma w ciągu trzech dni opuścić dom i ogród, które mocą prawa niedawno uzyskał Jan Kudzin.

Gerka Onyskowa habet evacuare alias r u m o w a c z tercia die domum et ortum, quem ipsa Gerka per Stanislaum Byali in iure amisit domino Johannem Chudzin, quem domum et ortum predictum ipse dominus Johannes Chudzin in ipsa Gerka iure aquisivit, nulla occasione medicam *[s]*.

689. *s. 108*

Barbara wraz z synem Stanisławem stawili się przed sądem po raz drugi (por. nr 673), chcąc oczyścić się z zarzutu o kradzież.

Barbara cum Stanislao filio suo astitit iudicio secundo super difamacione furis, volens se iustificare.

CXXV. Iudicium bannitum feria IIII[ta] post dominicam Iudica *(22 marca 1469 r.).*

690. *s. 108*

Marcin Masło przywiódł świadków, że Mikołaj Warta powiedział w ich obecności, że nie ma nikogo bliższego, niż Marcin Masło jego siostrzeniec.

Testes, quos induxit Martinus Maslo, videlicet: Lorek Loykouycz, Simon Kozyoko et Petrus Zawada, quod Nicolaus Wartha coram ipsis prenominatis testibus dixit nullum habere propinquiorem, [quam pariter[a]] Martinum Maslo, asserens ipsum fieri sibi sororinum germanum.

691. *s. 108*

Stanisław syn Barbary stawił się w sądzie po raz trzeci (por. nr 673, 689) w celu usprawiedliwienia i oczyszczenia się ze zniesławienia.

690. [a] *Odczyt niepewny.*

Stanislaus filius Barbare astitit, volens se iustifcare et expurgare de infamia iudicio tercio.

692. *s. 108*

Marcin Klozman, Jan Gambala, Marek i Adamek zeznali, że byli obecni przy testamencie zmarłego Stanisława Hrinczy (sporządzonego?) w Strykowie, w którym powierzył 16 grzywien opiece Jana Kudzina. Kudzin z tych pieniędzy w pełni się rozliczył, tak że nic nie jest winien, co oni przed sądem poświadczyli.

Quomodo venientes famose domini, videlicet: Martinus Klozman, Johannes Gambalya, Marcus et Adamek coram iudicio bannito publice recognoverunt unanimi voce, quod presentes interfuerunt testamento olim Stanislai Hrinicza in Strykow[1], ita quod ipse Stanislaus Hrinicza in eodem testamento comisit in tutoriam, videlicet sedecim marcas ├et XIII grossis, de quibus sedecim marcas prefa┤ domino Johanni Chudzin, de quibus sedecim marcas prefatus dominus Johannes Chudzin sufficientem et plenam racionem fecit, sic quod in hiis nihil tenetur, prout predicti domini in testimonio coram iure deposuerunt.

693. *s. 109*

Wawrzyniec Porczek zeznał, że poręczył wraz z Klekotem spłatę reszty ze wspomnianych w poprzednim zapisie 16 grzywien. Obecnie zostali z tego poręczenia uwolnieni, gdyż w zamian za 7 grzywien i 16 (groszy) żona (zmarłego Hriniczy) otrzymała ogród.

Item eodem iudicio providus Laurencius Porczek recognovit, quia fideiussit cum Klecoth residuitatem predictorum *[s]* sedecim marcarum, septem marcis cum XVI, coniuncta manu, et iam liberati sunt de fideiussoria ipsi fideiussores, quia in ista pecunia uxor sua recepit ortum.

CXXVI. *(s. 109)* Iudicium feria IIII post Conductum Pasche *(12 kwietnia 1469 r.).*

694. *s. 109*

Mikołaj Opat z żoną Jadwigą mają zapłacić Piotrowi Pszonce dziedzicowi z Babina 100 grzywien bez dwóch do 2 stycznia. Jeśli tego nie uczynią dadzą mu wprowadzenie we wszystkie swoje ruchomości i nieruchomości, jakie posiadają w mieście i poza nim.

692.[1] *Stryków, zapewne miasto w obecnym woj. łódzkim, ok. 220 km NW od Lublina.*
694. [a] *Słowa dopisane z lewej strony zapisu, miejsce wstawienia w tekście oznaczono znakiem //.*

Quomodo veniens providus Nicolaus Oppath civis noster Lublinensis unacum consorte sua legittima Hedvigii, coram bannito iudicio personaliter comparentes, non compulsi, nec coacti, neque aliquo dolo seducti, sed animo suo deliberato, sani mente et corpore existentes recognoverunt et presentibus publice recognoscunt centum marcas bone pecunie in Regno currentis minus duabus marcis ⊢quas quidem centum marcas minus duobus marcis⊣ generoso ac nobili domino Petro Psonka heredi de Babin[1] Quas quidem centum marcis minus duobus marcis prefatus Nicolaus Oppath cum Hedvigi consorte sua obligatus est prefato domino Petro solvere et complere ⊢ad festum⊣ in crastino Circumcisionis Domini proximum venturum *[2 I 1470 r.]*. Quod si non solverint ad prefatum diem easdem centum marcis minus II^{bus} marcis, extunc eodem die, sine excusacione prefato domino Petro Psonka, in sua bona mobilia et immobilia, <in civitatem et extra civitatem^{a}> stancia et iacencia, intromisionem dare debent. Que bona iam dicta idem dominus Petrus debet tenere secundum consuetudinem iuris Thevtunicis Maydburgensis et prefatus Nicolaus Oppath ab omnibus impedimentis evincere et liberare, et ab omnibus personis, sua pecunia et gresso. Et si fuerunt super predicta bona alique inscripciones, ab omnibus debent eliberare suis impensis ipsi domino Petro iuxta pertensam inscripcionem, usque ad plenam illorum pecuniarum solucionem centum marcis minus II^{bus}.

CXXVII. *(s. 109)* Iudicium bannitum feria IIII^{ta} post Conductum Pasche *(12 kwietnia 1469 r.)*

695. *s. 110*

Mikołaj syn zmarłego Marka z Abramowic zrzekł się na rzecz Jakuba Nabokowicza ogrodu położonego przy ogrodzie postrzygacza (sukna) Nikiela naprzeciw rzeki lub stawu.

Veniens Nicolaus filius olim Marci de Abramowycze[1] per Johannem ministrum resignavit ortum suum situm penes ortum Nikel rasoris ex una parte et ex opposito fluvii, vel piscine, cum omni iure et proprietate, nichil sibi proprietatis ibidem reservando, Jacobo Nabokowycz tenere et habere perpetue et in ewm sibi Jacobo et suis successoribus, ita late et longe, prout in suis metis est et continentur.

694.[1] *Babin, wieś ok. 17 km SW od Lublina (SHG, s. 24); dziedzic Piotr Pszonka herbu Janina wzmiankowany od 1445 r., w l. 1461-1462 był sędzią sądu kasztelana lubelskiego w Wąwolnicy, w l. 1490-1499 podsędkiem, a w l. 1501-1504 sędzią ziemskim lubelskim (APL, KzL 8, k. 23; KzL 10, k. 1; Urzędnicy małopolscy, nr 569; Urzędnicy województwa lubelskiego XVI-XVIII wieku. Spisy. Oprac. W. Kłaczewski, W. Urban, red. A. Gąsiorowski. Kórnik 1991, nr 210, 265; A. Sochacka, Własność ziemska, s.92).*
695.[1] *Por. nr 682, przyp. 1.*

696. *s. 110*

Dorota Popkowa zrzekła się na rzecz młynarza Jakuba połowy domu położonego przy domu Piotra Piecza, którą uzyskała od Jana Trzęsitoboły.

Veniens coram iudicio bannito honesta Dorothea Popkowa per suum tutorem Stanislaum Album resignavit medietatem domus site penes domum Petri Pyecz, quod medietatem domus predicta Dorothea a domino Johanne Trzanszythobola acquisierat cum omni iure et proprietate, ita late et longe, prout sola tenuit, nichil sibi in eadem reservando, provido Jacobo molendinatori et suis legittimis successoribus perpetue et in ewm.

697. *s. 110*

Jan kmieć z Krępca przedłożył (do wykupu) płaszcz Lankoszyny za 18 groszy za (niezapłaconą?) pszenicę.

Johannes kmetho de Krampyecz[1] exposuit palium Lancoszyney in XVIII grossis pro tritico iudicio primo.

698. *s. 110*

Jan Stalia (zrzekł się) na rzecz Jana Chanczyny ogrodu położonego między ogrodami łaziebnika Szymona i Szczerbińskiego.

Veniens coram bannito iudicio Johannes Stolya per providum Jacobum Stodolnyk tutorem suum ortum suum situm inter ortos Simonis balneatoris ex una et Scirbinsky partibus ab altera, provido Johanni Chanczina cum omni iure, ita late et longe, prout in suis metis est et continetur, perpetue et in ewm, ac suis legittimis successoribus.

699. *s. 110*

Jan Chanczyna jest winien Janowi Stali trzy grzywny bez wiardunku i osiem łokci dobrego sukna amsterdamskiego po cztery grosze; pieniądze ma zwrócić na Zielone Świątki po powrocie z Bełza.

697. [1] *Krępiec, wieś ok. 12 km SE od Lublina.*

╞Johannes Chanczina recognovit se teneri eidem Johanni Stalya IIIes marcis minus I fertonis et octo ulnas boni panni Ostrodomiensi per IIII^{or} grossis, et *[5]* Pentecostes proximum *[21 V]* et pecuniam reveniendo de Belz proximum venturi╡

700. *s. 111*

Małgorzata Oleownikowa (zrzekła się) na rzecz swojego zięcia młynarza Jakuba ogrodu położonego między ogrodami rzeźnika Stefana i Jana Otłuczka.

Veniens virtuosa Margaretha Olyeownykowa coram bannito iudicio, per suum tutorem Stanislaum Byali, ortum suum situm inter ortos Stephani carnificis ex una et Johannis Ottluczek partibus ex altera, cum omni iure et dominio, nihil sibi reservando, provido Jacobo molendinatori genero suo et ipsius legittimis successoribus perpetue et in ewm tenendum, habendum.

701. *s. 111*

Sąd zezwolił Piotrowi Siestrzeńcowi i Jakubowi Kreidlarowi sprzedać ogród zmarłego łaziebnika Szymona i zawiadomić (jego) dzieci; jeśli sprzedany zostanie za sumę większą niż 13 grzywien i 16 groszy, winni (nadwyżkę) zwrócić stronie, jeśli za mniejszą, mają (różnicy) dochodzić sądownie.

Ius decrevit domino Petro Syestrzenyecz et Jacobo Credlar vendere ortum olim Simonis balneatoris, prout iam iuri fecerunt, et debent avisare alias o l e s z l a c z pueros. Et si vendetur pro maiori summam quasi XIII marcas et XVI grossis, debent restituere parti, si autem pro minori, debent iure acquirere.

702. *s. 111*

Sąd postanowił, że Miętusowa w ciągu dwóch tygodni ma opuścić dom zgodnie z zapisem uczynionym szlachcicowi Marcinowi Żelaznemu.

Sententiatum est iuxta iuris formam, quod domina Menthussowa debet in duabus septimanis domum evacuare alias r o m o w a c z indilate iuxta inscripcionem in actis factam nobili Martino Szelaszny.

703. *s. 111*

Piotr Siestrzeniec i Jakub Kreidlar zrzekli się na rzecz Jana wytwórcy łuków ogrodu położonego między ogrodami złotnika Michała i Kierstankowej, uzyskanego za długi zmarłego łaziebnika Szymona.

Venientes famosi domini Petrus Syestrzenyecz et Jacobus Credlar, quia ortum olim Simonis balneatoris per ipsos iure debite acquisitum, resignaverunt eundem ortum situm penes Michaelem aurifabrum ex una Kyerstankowey parte ex altera, provido Johanni arcufici cum omni iure et proprietate, ita late et longe, prout in suis metis est et protenditur, ac suis legittimis successoribus perpetue et in ewm.

704. *s. 111-112*

Piotr Siestrzeniec, Maciej Zdunek i Stanisław Kiełbasa witrykowie kościoła parafialnego pod wezwaniem św. Michała zeznali, że otrzymali od kuśnierza Stefana siedem grzywien zapisanych w testamencie przez jego żonę kościołowi; obecni i przyszli witrycy winni bronić Stefana i tych pieniędzy od pretensji jakiejkolwiek osoby.

Famosus dominus Petrus Syestrzenyecz, Mathias Sdunek et Stanislaus Kyelbassa patres et vitrici ecclesie sancti Michaelis parrochialis recognoverunt, quod receperunt a Stephano pellifice septem marcis testamento uxoris sue, et moderni vitrici et post existenti debent ipsum Stephanum *[s. 112]* defensare et protegere a quolibet impedimento cuiuslibet persone pecuniis ecclesie, si quod impedimentum idem Stephanus habuerit pro dictis septem marcis.

705. *s. 112*

Krawiec Stanisław Parzuczjaj prawem bliższości do piwowara Tomasza Byka uzyskał dom położony przy murze zwany Wiaczkowski.

Stanislaus sartor Parzuczyay iure acquisivit domum sub muro situm dictum Wyaczkowsky iure propinquitatis in Thome Byk braxare *[s]*.

706. *s. 112*

Stanisław syn Barbary stawił się przed sądem po raz czwarty (por. nr 673, 689, 691) w celu oczyszczenia ze zniewagi.

Stanislaus filius Barbere /s/ astitit, volens se iustificare et expurgare de infamia, iudicio quarto.

707. *s. 112*

Soluchowa stawiła się w sądzie przeciw Grzegorzowi Liskowi, który miał złożyć przysięgę, a nie był obecny, dlatego Soluchowa została uniewinniona.

Soluchkowa astitit iudicium contra Gregorium Lyssek, quod iuramentum habuit aspicere, et non interfuit, ideo Soluchkowa est de eodem iustificata.

708. *s. 112*

Piotr Hardy oczyścił się (z zarzutów) Widawskiego z Turobina.

Petrus Hardy iustificavit se Wydawsky de Thurobin[1].

709. *s. 112*

Mikołaj Gomółka oczyścił się (z zarzutów) Jana Szczekockiego i Stanisława Boguckiego dotyczących pięciu florenów.

Nicolaus Gomolka iustificavit se domino Johanni Sczecoczsky[1] et Stanislao Boguczsky[2] pro quinque florenis.

CXXVIII. *(s. 112)* Feria quarta post sancti Jeorgii iudicium bannitum *(26 kwietnia 1469 r.)*.

710. *s. 112*

Anna wdowa po krawcu Janie Chudym zrzekła się na rzecz Szymona z Lublina ogrodu położonego między ogrodami Stanisława Porzuczjaja i Dambieńskiej.

708. [1] *Por. nr 32, przyp. 1.*

709. [1] *Jan Szczekocki herbu Odrowąż, syn Dobiesława stolnika sandomierskiego, dziedzic w Garbowie i Bogucinie wzmiankowany w l. 1466-1483 (SHG, s. 34, 72; APL, KzL 9, k. 380v)* [2] *Stanisław Szczekocki herbu Odrowąż, syn Dobiesława stolnika sandomierskiego, brat Jana, dziedzic w Bogucinie i Garbowie, wzmiankowany w l. 1467-1520 (SHG, s. 34, 72; APL, Księgi Grodzkie Lubelskie [dalej cyt.: KgL], sygn. 1, k. 206).*

Anna relicta olim Johannis Chudy sartoris per suum tutorem Stanislaum ├Ch┤ Byali coram bannito iudicio resignavit ortum suum ├sin┤ situm inter ortos Stanislai Porzwczyaya et Dambyenska partibus ab utrasque *[s]*, cum omni iure et dominio, prout in suis metis est et continetur, provido Simoni de Lublin et suis successoribus, perpetue et in ewm.

711. *s. 112*

Jan kmieć z Krępca okazał płaszcz Lankoszyny za 18 groszy (należnych) za pszenicę (por. nr 697).

Item Johannes kmetho de Krampyecz[1] exposuit palium Lancossyney in XVIII grossis pro tritico, iudicio secundo.

712. *s. 112*

Dorota Popkowa zeznała, że Jakub Chrinicza zadośćuczynił jej ostatnią spłatą za dom i nic jej już nie jest winien.

Dorothea Popkowa recognovit, quod Jacobus Chrinicza satisfecit sibi ultime solucioni pecunie pro domo, ita quod sibi nichil tenetur idem Jacobus eiusdem debiti.

713. *s. 113*

Rajca Marek zeznał, że Szymon Kozieoko uczynił mu zadość za wosk, o który go pozywał.

Dominus Marcus consul recognovit, quod sibi Simon Kozyoko satisfecit sibi pro cera, pro quo ipsum citaverat, ita quod sibi iam nichil tenetur.

714. *s. 113*

Mikołaj Grocholski z Iłży zeznał, że kuśnierz Wojciech Wollo zwrócił mu 20 grzywien długu.

Nicolaus Grocholsky de Iszlza[1] recognovit, quia providus Albertus Wollo pellifex solvit sibi et satis fecit pro viginti marcis debiti et inscripcionem in actis desuper factam presentibus mortificat.

711.[1] *Por. nr 697, przyp. 1.*
714. [1] *Por. nr 67, przyp. 3.*

715. *s. 113*

Mikołaj Zyszka i Szymon Kozieoko poręczyli – każdy po dwie grzywny – za Szymona i jego żonę Świętochnę, za spadek pozostawiony przez zmarłego Piotra Łazarza i zabezpieczają porękę na swych dobrach jako pierwsi poręczyciele.

Nicolaus Zyszka et Simon Kozyocco, quolibet illorum per duas marcas, pro Simone et Swanthochna consorte ipsius fideiusserunt pro delictis olim Petri Lazarz, et obligant in hiis bona sua, tali modo, prout priores fideiussores se inscripserunt.

716. *s. 113*

Miętusowa stawiła się przed sądem i pozwała Marcina Żelaznego w sprawie o 30 grzywien, aby oczyścił się z zarzutów tejże Miętusowej.

Menthussowa stetit coram iure adixit se alias p r z y p o w y e d z a l a super triginta marcas contra Martinum Zelaszny, quod idem Martinus Zelaszny debet sibi iustificare pro quo ipsum inculpabit ipsa Mienthussowa penes eandem pecuniam.

717. *s. 113*

Szlachcic Marcin Żelazny zrzekł się na rzecz Nikiela Filcza z Wrocławia, obywatela Lublina, domu zwanego Mientuszowski, położonego za uszkodzoną kamienicą, za który otrzymał 17 grzywien.

Nobilis Martinus Zelazny, per Gregorium Phiol procuratorem suum, coram iure resignavit domum suam iure acquisitam et iuxta inscripcionem obligacionis, dictam Mienthussowsky, provido Nikel Phylcz de Wrathoslawia civi nostro, cum omni iure et proprietate, ita late et ita longe, prout se habet et extendit perpetue et in ewm, sibi et suis legittimis successoribus, sitam ⊢exoppo⊣ in postico fracte lapidee et super hanc domum dedit ipsi Martino XVII^{tem} marcis.

718. *s. 113*

Miętusowa zeznała, że (jest winna) kopę i sześć groszy Jakubowi Szczepanowiczowi, co wraz z sumą zapisaną mu przez jej zmarłego męża czyni pięć grzywien i sześć groszy zabezpieczonych na ogrodzie.

Menthussowa coram iure recognovit domino Jacobo Sczepanovycz unam sexagenam cum VI grossis ad primam inscripcionem per olim maritum ipsius in actis factam, ita que summam erit V marcis cum VI grossis in orto obligatas.

719. *s. 113-114*

Szlachcic Jan wójt z Iłży ze swoją córką Katarzyną, siostrzenicą zmarłego Jana Piątka, domagał się przyznania mu prawa bliższości do dóbr po zmarłym Piątku.

Nobilis Johannes advocatus de Iszlza[1] cum Katherina filia sua, sororina olim Johannis Pyąnthek, adixit alias p r z y p o w y e d z a l s e *[s. 114]* propin[quum[a]] super bona olim Johannis predicti Pyanthek iudicio primo, ac astitit.

720. *s. 114*

Grzegorz Baran nie stawił się w celu złożenia przysięgi (w sprawie z) panem Markiem i z tego powodu przegrał sprawę i ma Markowi zapłacić.

Gregorius Baran non paruit ad iuramentum domino Marco, ideo amisit causam et pro quo citatus solvere tenetur domino Marco.

721. *s. 114*

Nikiel Filcz mieszczanin lubelski ma zapłacić szlachcicowi Marcinowi Żelaznemu w ciągu roku 30 grzywien za dom.

╞Nikel Philcz civis de Lublin recognovit triginta marcis pecunie bone ab hinc per annum solvere et complere nobili Martino Zelaszny racione solucionis domus, nullo evandendo termino, paratis pecuniis solucionem facere tenebitur.╡

722. *s. 114*

Tkacz Jakub nie złożył przysięgi w sprawie o dwie grzywny ze Szczepanowiczem i przegrał sprawę.

Jacobus textor non paruit iuramento domino Jacobo pro duabus marcis, amisit causam Sczepanowicz.

719. [a] *Brak jednego słowa na początku wiersza na zniszczonym rogu karty.*
719. [1] *Por. nr 67, przyp. 3.*

723. *s. 114*

Marcin opat klasztoru św. Brigidy położonego za murami wraz z całym konwentem wstrzymał sprzedaż ogrodu po zmarłym Lubomelskim przez Małgorzatę żonę kowala Jana. Zgodnie z zapisem w testamencie (tegoż Jana?) Małgorzata ma posiadać ten ogród dożywotnio, następnie ma on przypaść wyżej wspomnianemu zgromadzeniu.

Religiosus dominus Martinus prior cum toto conventu sancte Brigitte extra muros prohibuit et arestavit vendicionem et resignacionem ortus olim Lubomelsky, Margarethe Johannis fabri <consortis[a]>, scilicet eadem tenebit eundem ortum iuxta inscripcionem testamenti ad vitam suam, et post vitam ipsius idem ortus cedat pro convento predicto.

CXXIX. *(s. 114)* **Item feria IIII[ta] in vigilia Ascensionis Domini iudicium bannitum** *(10 maja 1469 r.).*

724. *s. 114*

Jan Oszomek ślusarz i Małgorzata jego żona nie powinni zgłaszać pretensji w sprawie rzeczy, co do których została przez arbitrów zawarta zgoda ze szlachcicem Marcinem Żelaznym, a winni zapłacić, gdy Małgorzata zawrze z nim ugodę w sprawie dóbr należnych po matce; pozew złożył też jej brat.

Johannes Ossomek s l o s s a r et Margaretha uxor sua non debent inquietare nobilem Martinum Zelaszny in omnibus rebus, in quibus ipsos domini concordaverunt modo arbitrali et plere debent si ipsa Margaretha in bonis hereditariis maternalibus concordie habuerit cum eodem nobili Martino Zelaszny; iure agat et ipsius frater germanus.

725. *s. 114*

Bogun kmieć ze Skrzynic zeznał, że czapnik Wojciech Tryks zadośćuczynił mu w sprawie zapłaty za dom.

Bogun kmetho de Crzinicze[1] coram iure recognovit quod Albertus Trix pileator satisfecit sibi pro domo de tota pecunia, quisque tenebatur.

723. [a] *Dopisano na marginesie i miejsce umieszczenia w tekście zaznaczono znakiem* ".
725. [1] *Por. nr 94, przyp. 1.*

726. *s. 114*

Jan kmieć z Krępca okazał po raz trzeci płaszcz Lankoszyny za 18 groszy (por. nr 697, 711).

Johannes kmetho de Krampyecz[1] exposuit palium Lancossyey in XVIII grossis iudicio 3°.

727. *s. 115*

Jan Grocholski wójt z Iłży wraz z córką Katarzyną, siostrzenicą zmarłego Jana Piątka, stawił się po raz drugi w sprawie prawa bliższości do dóbr po zmarłym Piątku (por. nr 719).

Nobilis Johannes Go[lusky ad[a]]vocatus de Iszlza[1] cum Katherina filia sua, sororina olim Johannis Pyantek, astitit propinquitate super bona olim Johannis Pyanthek laudito[b] iudicio secundo.

728. *s. 115*

Anna i Dorota córki zmarłego łaziebnika Szymona mają zapłacić cztery grzywny i 16 groszy Jakubowi Kreidlarowi do święta św. Michała. Jeśli tego nie uczynią, dadzą mu wwiązanie do ogrodu, który Kreidlar otrzyma na własność mocą upadku zarzutu (lub przegrania sprawy karnej?).

⊨Anna et Dorothea filie olim Simonis balneatoris per suum tutorem Nicolaum penisticam *[s]* recognoverunt quatuor marcis cum XVI grossis domino Jacobo Credlar, quas obligantur solvere ad festum sancti Michaelis proximo affuturo *[29 IX]*. Quod si non solverint, extunc predicte Anna et Dorothea debent dare in ortum suum alium, quem tenent, intromissionem domino Jacobo Credlar, quem ortum ipse possidebit tamquam suum proprium in vim perdicionis crimentu *[s]*.=⊨

729. *s. 115*

Jakub Kreidlar przedłożył (do wykupu) dwa domy poza murami, w których mieszkają Bartek Piszczek i Mazurek, które trzyma w zastawie uczynionym przez zmarłego Jana Hanuszkowicza i jego brata Stefana za 24 grzywny.

726. [1] *Por. nr 697, przyp. 1.*
727. [a] *Fragment nieczytelny na zniszczonym rogu karty.* [b] *Odczyt niepewny.*
727. [1] *Por. nr 67, przyp. 3.*

Dominus Jacobus Credlar coram iure exposuit duas domos extra muros, in qua habitat Barthek Piscek et Mazurek, in XX^{ti} IIII^{or} marcis primo iudicio, quas habet obligatos a olim Johanne Hanuskovycz et Stephano fratre suo.

730. *s. 115*

Piwowar Andrzej leżący na łożu, lecz kierując się dobrym rozumem, przed ławnikami zeznał (że jest winien?) Jakubowi Wirzchowskiemu dziewięć grzywien bez dwóch groszy, i w razie swej śmierci zabezpieczył te pieniądze na browarze.

Andreas brazeator licitat egretudis lecto decumbes, scilicet bone racione consurgens, coram scabinis recognovit novem marcis minus II^{bus} grossis pecunie <Jacobo Wyrzchowsky^{a}>. Et idem Andreas de hac luce decederit, extunc ├habebit idem┤ dabit et habebit intromissionem dominus *[s]* Jacobi Wyrzchowsky in brazeatorium suum, quod tenebit modo iuris Baydburgensis *[s]*.

731. *s. 115*

Sąd postanowił, że jeśli Miętus chce otrzymać prawo bliższości do domu, ma złożyć całą sumę, za którą dom został kupiony.

Sententiatum est de iure, quod si wlt obtinere propinquitate domum Menthus, debet reponere totam pecuniam, pro quo est domus empta in paratis pecunis.

CXXX. *(s. 115)* Iudicium bannitum celebratum feria quarta proxima in festo Penthecostes anno Domini Mo CCCCo LXIX *(24 maja 1469 r.)*.

732. *s. 115-116*

Szlachcic Stanisław Krusz pisarz grodzki lubelski zeznał, że otrzymał od krawca Andrzeja całą zapłatę za dom z ogrodem, położony między domem Kota (lub kata, zob. nr 585) i przy ogrodzie Jakuba Kreidlara.

Veniens nostram ad presenciam nobilis Stanislaus Crusz notarius castri Lublinensis[1] fassus, quomodo a Andree sartore cive Lublinensis plenariam et omnimodam solucionem accepit

730. [a] *Słowa dopisane na marginesie karty po lewej stronie zapiski, miejsce umieszczenia w tekście oznaczono znakiem #.*
732. [1] *Por. nr 585, przyp. 1.*

pro domo unacum ortu, iacentem inter domum Coth *[s]* et penes *[s. 116]* ortum domini Jacobi Creydlar, cum omni iure et dominio, sibi Andrea pretacti anno preterito resignavit pretactus Stanislaus Crusz *[ss]* tenendi libere et quiete, anno Domini M° CCCC° LXIX.

733. *s. 116*

Wawrzyniec Balanda nie stawił się w sądzie w imieniu Mikołaja Zemborka w sprawie z Michałem Szydłowskim.

Eodem die.

Laurencius Balanda non astitit termino iuris primo pro Nicolao Zambork, quem in termino debuit ponere Michaeli Sydlowszky.

734. *s. 116*

Jan Stalya zeznał, że otrzymał od Jana Chanczyny zapłatę za ogród położony między ogrodem łaziebnika Szymona a Skurbińskim.

Eodem die.

Veniens nostram ad praesenciam Johannes Stalya fassus est se recepisse solucionem omnimodam et finalem solucionem pro ortu sito in ortos Simonis balneatoris parte ex una et inter Szkurbinszky parte ex alia, a Johanni Chanczyna sibi que Johanni Chanczyna tenendum libere et quiete.

735. *s. 116*

Mikołaj Bigwant mieszczanin lubelski dwukrotnie pozwany przez Zygmunta z Turobina do zapłaty do Bożego Ciała, nie uznając roszczenia, zgodził się w ciągu dwóch tygodni opuścić dom i przekazać go Zygmuntowi (wraz z dziewięcioma wiardunkami czynszu?).

Eodem die.

Veniens Nicolaus Bygwanth civis Lublinensis, prout per Sigismundum de Thwrobin[1] citatus, ut sibi pro festo Corporis Christi *[1 VI]* solucionem faceret, se subiugavit

735. [a] *Odczyt niepewny z powodu niestarannego pisma.*
735. [1] *Por. nr 32, przyp. 1.*

demum secundario citatissent, ut satisfaceret, ipse que Nicolaus non habende cum quo solverit, et subdedit se, quod de domo exiret et faceret sibi Sigismundo dictum domum cederet infra duabus septimanis, uti in iure devolutum est [in censu novem fertonis[a]].

736. *s. 116*

Sąd orzekł, że Jan Forhynst mieszczanin wrocławski, czyniąc zadość Michałowi Szydłowskiemu, ma jeszcze odpowiadać w innych sprawach, o które go obwinił.

Eodem die.

Facemur, quia iuxta iuris adivencione decretum est, quorum Johannes Forhinsth civis de Wratislavia, satisfaciendo Michaeli alias Schydlowyeczky aduc *[s]* tenetur sibi respondere pro aliis causis, pro quibus ipsum inculpaverat formam de iuris.

737. *s. 116*

Jan Koczan został uwolniony (od zarzutów stawianych) przez Stachnę we wszyskich sprawach.

Eodem die.

Fecemur, quia iuxta adinvencione iuris Jan Koczan iam liber est a muliere Stachna ab omnibus suis causis, tam magnis, quam parvis, et silencium perpetuum est inpositum libere et quiete.

738. *s. 116*

Jan Trzęsitoboła uwolnił się od poręczenia, jakie uczynił Michałowi Szydłowskiemu za Jana Forhynsta.

Eodem die.

Veniens Johannes Trąssytobola se liberum fecit et liberavit de fideiussoria, quam habuit et fideiussit ergo Michaele Schydlowszky pro Johanne Forhynsth.

739. *s. 116*

Jakub Kreidlar stawił się w sądzie po raz drugi w sprawie o dwa domy, które ma w zastawie od Januszowej i jej brata Stefana (por. nr 729).

Eodem die.

Veniens dominus Jacobus Creydlar astitit secundo termino iuris super duos domos, que in vadio habet a domina Januszkowa et fratre suo germano Stephano.

740. *s. 117*

Jakub Czweklo (Ćwikło?) ma zapłacić Janowi Koszce trzy i pół grzywny i pięć groszy w czterech ratach. Jeśli nie zapłaci, zostanie uwięziony.

Veniens Jacobus Czweclo [a] fassus est se tenere dimidiam quartam marcis et quinque grossis Johanni Koszka: pro festo sancti Jacobi *[25 VII]* infra decursum unius septimane I½ marcis, ad festum sanctis Simonis et Iude *[28 X]* ½ marcis, ad festum Purificationis Marie *[2 II 1470 r.]* unam marcam, pro festo autem Penthecostes proxime venture *[10 VI 1470 r.]* residuitatem pecuniarum. Quarum si non solverit, extunc subdedit se sibi suis mancipacionis ubicumque ipsum arestaverint.

741. *s. 117*

Piwowarka Andrzejowa zobowiązała się zapłacić Jakubowi Wierzchowskiemu dziewięć grzywien bez dwu groszy w ciągu dwóch tygodni.

Eodem die.

Veniens Andrissowa braseatrix fassa est se teneri novem marcis communis pecunie minus duabus grossis domino Jacubo *[s]* Wyeszchowszky, quas novem marcis minus duobus grossis se obligavit solvere in ┣una┫ <duabus[a]> septimanis irrecuse.

740. [a] *Nie odczytano dwóch słów z powodu zniszczenia górnego brzegu karty.*
741. [a] *Słowo nadpisane nad skreśleniem.*

742. *s. 117*

Podopieczna (lub służąca) Ormieninowej (por. nr 655) zastrzegła przed sądem (prawa) do ogrodu macierzystego, uwalniając go (od roszczeń) dzieci.

Eodem die.

Ancilla Ormyenynawe interdixit coram iure bannito ortum ipsius maternis, primum terminum iuris, exliberat ipsius natis.

743. *s. 117*

Jan Piszczykur pozwał Jana Zemborka, że ten zagrodził jego ogród. Zgodnie z decyzją sądu powinnien go znów odgrodzić.

Eodem die.

Veniens Johannes Pyszczicur proposuit contra Johannem Ząborka, quod sepes fecit alias z a g r o d z y l in ortu suo, extunc idem Zamborka viceversa debet reedificare o d g r o d z y c z iuxta formam et ad invencione iuris.

744. *s. 117*

Szlachcic Jan wójt z Iłży wraz ze swoją córką Katarzyną, siostrzenicą zmarłego Jana Piątka, upomniał się po raz trzeci o prawo bliższości do dóbr po zmarłym Piątku (por. nr 719, 627).

Eodem die.

Nobilis Johannes advocatus de Ilsza[1] cum Katherina filia sua, sororina olim Johannis Pyąthek, edixit alias p r z y p o w y e d z a l s ą propinquitate super bona olim Johannis Pyątek iudicio tercio astans, anno ut supra.

745. *s. 117*

Jan z Andrzejowa pozywany przez Szachtarza, zadośćuczynił i oddalił sądownie (zarzuty?).

Eodem die.

744. [1] *Por. nr 67, przyp. 3.*

Johannes de Andrzeow[1], prout ipsum Schachtarsz citaverat, satisfecit et evasit iure mediante.

746. *s. 117*

Rajca Jakub stawił się w sprawie przeciw Maciejowi Szklarzowi, który miał złożyć przysięgę, (czego nie uczynił) i z tego powodu przegrał sprawę.

Eodem die.

Veniens dominus Jacobus consul astitit termino iuris super Mathiam Szklarz, qui debuit facere unum iuramentum, ideo nunc causam suam amisit. Anno Domini M° CCCC° LX IX.

747. *s. 118*

Sąd zobowiązał rajcę Jakuba, który Mikołajowi Neko poręczył za Jana Forhynsta, że ten stawi się przed sądem w ciągu dwóch tygodni po św. Janie Chrzcicielu, a jeśli nie będzie roków, stawi go przed wójtem.

Fascemur, quomodo dominus <Jacobus[a]> consul civitatis nostre Nicolao Neco fideiubueruit *[s]* pro Johanne Forhynsth, ipsum ponendo ad terminum iuris in duabus septimanis post festum sancti Johannis Baptiste *[24 VI]*, quod si non fuerit iudicium bannitum, extunc ipsum ponere debet coram advocato. Anno Domini 1469.

748. *s. 118*

Cieśla Wacław stawił się przed sądem w sprawie z przedmieszczką Jakubową, która winna mu zadośćuczynić przez złożenie przysięgi, i sprawę przegrała.

Eodem die.

Veniens Venceslaus carpentarius astitit termino iuris super Jacobowa suburbana pro eo, quod satisfacere debuit medio iuramento, et causam suam perdidit.

745. [1] *Por. nr 372, przyp. 1.*
747. [a] *Nadpisano nad wierszem.*

749. *s. 118*

Wojtek syn Skorupiny stawił się przed sądem aby złożyć przysięgę przeciwko Łazarzowi; Łazarz przegrał sprawę.

Eodem die.

Veniens Voytek Szkorwpyne filius astitit termino iuris super Lasarz, quod iurare debuit contra Lasarz. Ideo causam suam Lasarsz perdidit. Anno ut supra.

750. *s. 118*

Cieśla Marcin stawił się aby złożyć przysięgę przeciw staruszce Sawnickiej, (która) nie przybyła i przegrała proces.

Veniens Martinus C z e s z l a iurare debuit contra antiquam Schavnyczka et in termino iuris non comparuit. Ideo causam suam perdidit. Anno ut supra.

CXXXI. *(s. 118) 31 maja 1469 r.* [1]

751. *s. 118-119 i 120* [a]

Szlachcic Jakub Kilowski, działając w imieniu szlachcica Jana Grocholskiego, przekazał rajcy lubelskiemu Janowi Kudzinowi w dzierżawę na 10 lat folwark poza Lublinem z wszystkimi przynależnościami, dla poprawy stanu tego folwarku. Kudzin ma corocznie płacić jedną grzywnę czynszu dla grodu lubelskiego i dwie dla Grocholskiego, oddawać dziesięcinę tym, komu dawałby Grocholski. Do tej dzierżawy dodano dwa stogi żyta, trzeci owsa na wysokość siedmiu łokci, sześć wołów, trzy krowy i cielęta – tyle po ustaniu dzierżawy Kudzin ma zwrócić Grocholskiemu, podobnie jak zbiory z tegorocznych zasiewów ozimych i jarych zrekompensuje po 10 latach. Kudzin będzie karczował zarośla pod nowe role tego folwarku, a Grocholski przekazuje mu jeden pług i trzy brony. Zniszczony dom i inne budynki ma swoim kosztem naprawić i oddawać miastu podatki z tych dóbr. Wydatki na naprawy, poświadczone przez sąsiadów, zostaną odliczone od czynszu. Ponadto ile kop wymłóci tego roku (ze zbiorów ubiegłorocznych?), tyle po ustaniu arendy odda Grocholskiemu, który je własnym sumptem zbierze i zwiezie, a jeśli będzie większy plon, nadwyżkę otrzyma Kudzin.

CXXXI. [1] *Ciąg zapisek* eodem die *wskazuje na roki z 24 V (por. nr CXXX, 732-750), ale zapis nr 751 zawiera datację o tydzień późniejszą, co nasuwa przypuszczenie, że także część wcześniejszych zapisek mogła być wniesiona po 24 V.*

Eodem die.

Veniens nobilis Jacobus Kylowszky plenipotens tutor et procurator nobilis Johannis Grocholszky predium ipsius extra civitatem Lublin locatum, inter laneos domini Martini Closzman ac ipsius Jacobi Kylowszky, a festum Pentecosten proxime preteritum *[21 V 1469 r.]* ad decem annos continue se sequentes, cum omnibus et singulis laneis, pratis, pascuis, rubetis, virgultis et aliis omnibus singularis ad dictum predium spectantibus, ita longe, late, prout solus tenuit et possidet, nihil iuris in ibidem sibi reservando, dempto g a y o, quem pro hereditate illesum wlt experuntque habere, duntaxat pro emenda illius predii et attinenciarum ad predium: sepum, stabulorum, equirearum et aliorum, conceditque ligna vel robora excidendum, famoso domino Johanni Chwdin consuli Lublinensi more et pretextu arende, secum contente tenendum, habendum et possidendum, in eodem laborandum, seminandum, metandum, conducendum, utifruendum ac ad aliosque beneplacitos sibi necessos et utiles convertendum et providendum, arendavit et convenit. A quo predio annuatim prefatus dominus Johannes *[s. 120]* Chwdin tres marcas communis pecunie [c] dare tenebitur, videlicet unam marcis *[s]* pro festum sancti Martini *[11 XI]* census ad castrum Lublinensem ac duas marcas pro festo quolibet Pentecostenses per annos tales predictos sibi domino Johanni Grocholszky. Ac etiam decimam tenebitur dare illis, quibus ipse dominus Grocholszky dederit. Hoc tamen arende huiusmodi addito, quod ├tres┤ <duos[b]> acervos siliginis et ├quartum┤ <tercium[b]> avene in alcitudine *[s]* septem ulnorum, quos ipse dominus Grocholszky sibi domino Johanni Chwdin in effectu stantes et paratos concedit et addit, tamen sex bobus *[s]* tribusque vaccis et vitulis, illos post decursum decim annorum, postquem dominus Johannes Chudin predium huiusmodi resignare de arenda, cedere sibi domino Grocholszky voluerit in tali modo, restituere tenetur. Item seminata per dominum Grocholszky iam ad yemam, quam ad estatem de anno presenti habet recipere et metere dominus Johannes Chwdin propriis suis impensis in certo numero numerata cassularum ex contenta arendacione huiusmodi, et quecum prefatus dominus Johannes Chwdin de presenti anno ex seminatas huiusmodi cassulis frumenti avene, b l a d i ordei, pisi et aliorum segetum recipiat, tantum et tales in numero eidem domino Grocholszky post decursum huiusmodi decem annorum, postquam cedere de arenda voluerit restituere tenebitur. Que frumenta et segetes, ac seminata in certo huiusmodi numero numerata recipienda illo tempore decimi anni dictus Grocholszky metere et recipere tenebitur propriis impensis et expensis. Et quisque et quantumcumque resultaverit ultra prefata recepta anni presentis numerata et sic restituta decimi anni, illud erit proprium prefati domini Johannis Chwdin, quod et

751. [a] *Nieprawidłowe (odwrotne) wszycie pojedynczej karty do księgi spowodowało, że ten obszerny zapis rozpoczyna się na s. 118, kontynuowany jest kolejno na s. 120 i 119.* [b] *Zapisano nad przekreślonym słowem.* [c] *Brak jednego lub dwóch słów na zniszczonym, górnym brzegu karty.*

recipere tenebitur suis impensis in usum suum dictus dominus Johannes Chwdin, et locare illud resultum in predio stare habet ad volle ipsius domini Jo[hannis] Chudin, quandum sibi ibidem placuerit. Cui convenire dominus Grocholszky non debet ceterum pro utilitate hereditatis et predii huiusmodi, prefatus dominus Grocholszky benivole concedit extirpacionem rubetorum, virgultorum pro agris novis in dicto predio sibi domino Johanni Chudin, quod in beneplacito ac bene esse dicti Jo[hannis] Chudin addederit, si eandem fieri voluit. Item aratrum unum cum tribus arpicis in dicto *[s. 119]* [°] et dum arendarius concedit ad [°] Johannes [°] viceversa eidem tenebitur et [°]. Item fractum domus in predio huiusmodi, camerarum, stabularum et aliorum reservactiorum *[?]*, si adessent, et emendarum illarum, domino Grocholszky suis propriis impensis reformare et reedificare tenebitur, ac civitatis exaccionem civilem de huiusmodi bonis suis, quando fieret expedire, tamquam perpetuarius dominus tenebitur de per se. Que si iuste impensis emendis et reformacionibus remissus fuerit post avisacionem dicti Johannis Chudi, extunc sub testmonio vicinorum dictus dominus Jo[hannes] Chudy reformare distinctum ad defalcacionem tenebitur census.
Item obligat se ex arendacionem huiusmodi prefato domino Grocholszky dictum dominum Johannem Chwdin a qualibet persona nocerate *[s]* eundem et impediente in eodem predio defendere suis propriis inpensis tamquam hereditarius. Presentibus quibus infra. Actis feria quarta in vigilia Corpus Christi *[31 V]* anno Domini M°CCCC LX nono. Presentibus circumspectis prudentibusque Mathia Phiolek viceadvocato, Eulogio notario, Nicolao Schusztek, Petro que Koprek, Johanne Poganek, Stanislao Szarka mercipotatribus testibus ad premissa.
Ceterum quantumcumque cassule alias k o p y anno presenti trituerunt et dominus Johannes Chwdin acceptaverit, tot in anno decime restituere tenebitur, et dictus dominus Grocholszki cum suis propriis impensis et expensis metare et conducere se obligatur. Que si aliquid superfluens *[?]* fuerit, extunc domino Jo[hanni] Chwdin acceptare et commutare in usum suum obligatur.

752. *s. 119*

Sąd nakazał Szymonowi z Krasnegostawu złożyć (w sądzie?) sprzęty domowe, m. in. płaszcze i suknie i inne rzeczy syna zmarłego Piotra Łazarza; obie strony ortyl przyjęły.

Sentenciatum est in iure, quod Simon de Crasznystaw[1] debet reponere parafferne *[s]* alias g r a t h, videlicet palia et tunicas et alias res etc. filii olim Petri Lazarz, quam ortilegem partes ambe ⊢pro eadem⊣ susceperunt pro iure.

752. [1] *Por. nr 100, przyp. 2.*

CXXXII. *(s. 119)* Iudicium bannitum feria quarta ante festum sancti Johannis Baptiste *(21 czerwca 1469 r.)*.

753. *s. 119*

Jakub Kreidlar po raz trzeci przedłożył (do wykupu) dwa domy na przedmieściu: Hanuszkowej i Stefana (por. nr 729, 739).

Dominus Jacobus Credlar exposuit duas domos in suburbio Hanuskouyey et Stephani iudicio 3°.

754. *s. 119*

Świątochna wdowa po Andrzeju browarniku zrzekła się swojego browaru (zapis urwany).

Veniens honesta Swanthochna relicta olim Andree brazeatoris, per Stanislaum Byali tutorem suum, resignavit brazeatorium ipsius[a].

755. *s. 121*

Zachowany końcowy fragment zapisu najprawdopodobniej związanego z rozstrzygnięciem prawa Katarzyny, córki wójta z Iłży, do spadku po Janie Piątku (zob. nr 719, 727, 744). (...) jeśli Katarzyna umrze w dziewictwie, wówczas łan przejmie mistrz Jan, a dom przypadnie wójtowi, jej ojcu; jeżeli wyjdzie za mąż, wówczas ona będzie mieć te posiadłości.

[a] domina prefata Katherina de hac [luce[b]] decederit in virginitate sine contr[actu[b]] matrimonii, extunc laneus predictus super magistrum Johannem cedere debebit, super advocatum predictum, patrem suum, cedere debet <domus[c]>. Si autem antedicta Katherina contraherit matrimonium, extunc eadem possidebit prefatum laneum et domum dictum libere, sicut verus heres, pacifice et quiete.

---

754. [a] *W tym miejscu zapis się urywa, nie odnaleziono jego kontynuacji.*
755. [a] *Zachowała się jedynie końcowa część zapisu.* [b] *Brak części słowa ze względu na zniszczenie górnego brzegu karty.* [c] *Zapisano nad wierszem.*

756. *s. 121*

Jan Forhynst z Wrocławia pozwany przez Michała Szydłowskiego oddalił jego roszczenia dotyczące 500 florenów tytułem dziedzictwa i wiana; również o 600 florenów długu oraz o skrzynię, łyżki srebrne, len wartości 240 florenów. Michał nie zatroszczył się o odebranie trzykrotnej przysięgi Forhynsta i sąd nakazał mu wieczyste milczenie.

Providus Johannes Forhinst civis de Warthoslavya *[s]* iustificatus est in iure Michaeli Schidlowsky pro causas in proposicionibus coram <iudicio[a]> per ipsum factis contra eundem Johannem Forhinst, ├quequidem┤ videlicet pro quingentis florenis pro hereditariis et dote alias w y a n o. Secunda pro sexgentis florenis et prout asseruit litteram super eundem debitum sexingentorum florenorum. 3ª pro cista, coclerariis *[s]* argentis cispho *[s]* et linum valoris CC et XL aure florenorum. Scilicet que iuxta decretum iuris idem Forhinst iurare ad prefatas proposiciones debuit ter ipsi Michaeli, tandem prefatus Michael existens actor iuramentum aspicere minime tuerit. Ideo idem Johannes Forhinst iuxta decretum est a predictis liber et ipsum omnimodo ius iustificavit. Et ipse Michaele Sydlowsky silencium perpetuum in premissum inpositum et super hoc memoriale idem Johannes imposuit.

757. *s. 121*

Jan Balicki wójt iłżecki zapłacił sześć grzywien szlachcicowi Mikołajowi Grocholskiemu za dom zmarłego Jana Piątka, który przypadł jego córce.

Providus advocatus Iszlensis Johannes Balyczsky[1] dedit et solvit sex marcas super domum olim Johannis Pyąntek, que cessit filie sue, nobili Nicolao Grocholsky.

758. *s. 121*

Szlachcic Jan Balicki wójt iłżecki ustanowił swoim pełnomocnikiem Jana Opoczeńskiego.

Nobilis Johannes Balyczsky advocatus Iszlensis[1] constituit et plenipotentem fecit in ceteris omnibus causis suis Johannem Oppoczenszky.

756. [a] *Dopisane nad wierszem.*
757. [1] *Por. nr 67, przyp. 3.*
758. [1] *Por. nr 67, przyp. 3.*

CXXXIII. *(s. 121)* **Iudicium magnum et legale feria secunda post festum Johannis Baptiste** anno Domini M° CCCC° LX nono *(26 czerwca 1469 r.)*.

759. *s. 122*

(Zapis poważnie zniszczony). NN okazał (do wykupu) sieć NN kobiety.

[a]yszky exposuit rethe [a] mulieris.

760. *s. 122*

Stanisław Kupczyk przedłożył (do wykupu) łyżkę srebrną szewca Macieja Konopki wartości pół grzywny.

Stanislaus Kupczyk exposuit unum coclear argenteum in media marca Mathie Konopka sutoris.

761. *s. 122*

Krawiec Marcin Bambnek przedłożył (do wykupu) delię, rękawiczki, trzy noże i dzbany za dwie kopy i trzy grosze.

Martinus Babnek *[s]* sartor exposuit pallium [deliaris[a]], manicas et tres scultelle *[s]* et cauteris in duabus sexagenis et III[bus] grossis.

762. *s. 122*

Grzegorz Lisek przedłożył (do wykupu) kożuch barani Marcina Płacimiensko za 19 groszy.

Gregorius Lyssek exposuit pelliceum agnellinum Martini Placimiensko in XIX grossis.

759.[a] *Brak około dwóch słów na zniszczonym, górnym brzegu karty.*
761. [a] *Odczyt niepewny.*

763. *s. 122*

Grzegorz Lisek przedłożył (do wykupu) czarny płaszcz Klyzyny za 20 groszy.

Idem Gregorius Lyssek exposuit pallium nigri coloris in XX ti grossis Klyzyney.

CXXXIV. *(s. 122)* **Iudicium powyetak** *[s]* **feria IIII^{ta} ante Petri et Pauli** *(28 czerwca 1469 r.).*

764. *s. 122*

Wszystkie wadia wyżej opisane, przedłożone w czasie roków wielkich, ten sąd zwany powiatkiem zezwala sprzedać.

Item omnia vadia in magno iudicio exposita super descripta, hec in powyethak *[s]* sunt ipsis personis, ius adiudicat vendicionem illorum secundum iuris formam.

765. *s. 122*

Mikołaj rektor (kościoła) z Bochotnicy wyznaczył na swojego pełnomocnika Stanisława Białego w sprawie z Maciejem Fiolkiem, tak jak sam ją (dotąd) prowadził.

Discretus dominus Nicolaus rector de Bochtnycza *[s]*[1] constituit et plenipotentem fecit Stanislaum Album in causa iuxta inscripcionem in actis cum domino Mathia Phiolek, ita prout solus agerat personaliter.

766. *s. 122*

Postrzygacz Paweł odparł zarzuty postrzygacza sukna Nikiela, dotyczące dziewięciu florenów i trzech kóp groszy; Nikiel nie powinien o nie ścigać Pawła.

Item Paulus rasor iure evasit Niklonem pannirasorem, videlicet pro IX^{vem} florenis et pro tribus sexagenis, quem Paulum ipse Nikyel pro hiis non debet inquiscere *[s]* eviterne.

765.[1] *Bochotnica, w średniowieczu wieś parafialna, ok. 20 km W od Lublina; obecnie część miasta Nałęczów (SHG, s. 33; Osady zaginione, s. 31).*

767. *s. 122*

Łucznik Nikiel postrzygaczowi Nikielowi przekazał jedną kuszę, a pozostałe cztery zobowiązał się dać mu do św. Szymona i Judy.

Nikyel arcufex coram iure recognovit quinque balistas, unam balistam nunc debet dare idem Nikyel arcufex et quatuor obligat dare ad festum Simonis et Jude *[28 X]* proximum prefato Nikyel rasori.

CXXXV. *(s. 122)* **Iudicium bannitum feria IIII[ta] infra octavas Visitacionis Marie** *(5 lipca 1469 r.)*.

768. *s. 122*

Katarzyna Świąszkowa wygrała sprawę z Madejem o jednego florena, z powodu jego niestawienia się przed sądem.

Katherina Swąnskowa acquisivit in iure unum florenum in Madey, eo quo idem Madey non paruit ad iuramentum. Ideo causam amisit pro eodem.

769. *s. 123*

Jan (...) zrzekł się ogrodu położonego między ogrodami Jana Istepki i Wysogląda, na rzecz Jana Litwina.

Veniens providus Jahannes [[a]] coram bannito iudicio per Stanis[laum] Byali resignavit ortum suum situm inter ortos Johannis Gysdepka ex una et Wyssogląnd, cum omni iure, ita late et longe, prout solus tenuit et possedit et in metis est et protenditur, provido Johanni Lythwano et ipsius successoribus perpetue et in ewm.

770. *s. 123*

Szlachcic Mikołaj Grocholski oskarżył panią Kmetuszową o osiem grzywien poręczenia za jej męża, z którego już przed sądem ją uwolnił i odtąd nie powinien jej niepokoić.

769. [a] *Brak jednego słowa z powodu zniszczenia górnego brzegu karty.*

Prout nobilis Nicolaus Grocholsky inculpaverat dominam Kmethussowe pro octo marcis fideiussorie, factam pro viro suo, quarum idem Nicolaus coram iure pro eisdem dimisit et satisfecit, quem eviterne iam amodo non debet inquietari.

771. *s. 123*

Kmieć Szadek z Dziesiątej stawił się po raz pierwszy, chcąc (uczynić) spłatę browarniczce Andrzejowej według (wcześniejszego) zapisu.

Kmetho Schadek de Dzessanthe[1] stetit cupiens solucionem pecuniarum iuxta inscripcionem in Andrzeowa brazeatrix primo iudicio.

772. *s. 123*

Rajca Zygmunt z Turobina, jako pełnomocnik zmarłego Jakuba Tuna (por. nr 64, 87, 177, 183), przedłożył po raz pierwszy (do wykupu) dom z browarem Macieja Madeja na sumę 24 grzywien właściwego (długu) i siedmiu grzywien czynszu.

Famosus Zygismundus consul de ├Crasznistaw[1]┤ Thurobin[2] exposuit domum cum braxatorio in sumam XX^{ti} IIII^{or} marcarum essencie et in septem marcis census, existens plenipotentem olim Jacobi Thun, Mathie Madey iudicio primo.

773. *s. 123*

Jakub Kreidlar przedłożył (do wykupu) dwa domy za murami: Hanuszkowej i Stefana po raz czwarty (por. nr 729, 739, 753) i sąd zezwolił mu na ich sprzedaż.

Dominus Jacobus Credlar exposuit duas domos extra muros Hanuskowey et Stephani iudicio quarto et ius decrevit vendicionem illorum iuxta iuris formam.

774. *s. 123*

Jakub Czuryło stawił się po raz pierwszy i chce się usprawiedliwić, jeśli ktokolwiek go obwini.

771. [1] *Por. nr 65, przyp. 1.*
772. [1] *Por. nr 100, przyp. 2.* [2] *Por. nr 32, przyp. 1.*

Jacobus Czvrilo stetit primo iudicio in hec facto, quod si quis ⊢sibi⊣ inculpaverat ipsum wlt iustificare.

CXXXVI. *(s. 123)* **Iudicium bannitum feria IIII[ta] post festum beati** *[s]* **Allexii Confessoris** *(19 lipca 1469 r.).*

775. *s. 123*

Zygmunt obywatel z Turobina po raz drugi przedstawił (do wykupu) dom z browarem Macieja Madeja za 24 grzywny właściwego (długu) i siedem grzywien czynszu (odsetek?) (por. nr 772).

Sigismundus civis de Thurobin[1] exposuit domum cum braxatorio in viginti IIII[or] marcis essenciale et in septem marcis census Mathie Madey iudicio secundo.

776. *s. 123*

Jakub Czuryło stawił się po raz drugi (por. nr 774) i chce usprawiedliwić się, jeśli ktokolwiek go obwinia.

Jacobus Czurilo stetit secundo iudicio, quod si quis inculparet, wlt iustificatus.

777. *s. 124*

Wojciech Wollo zgodził się, aby jego zięć kuśnierz Stanisław, (zbył?) część ogrodu, którą mu odstąpił (w posagu) jego żony Małgorzaty, córki Wojciecha.

[Ve]niens Albertus Vollo consensit [a] partem orti sui Stanislao pellifici, genero ipsius, que sibi Stanislao pellifici cessit post Margaretham consortem suam, filiam ipsius Alberti Vollo.

778. *s. 124*

Sąd zezwolił Dorotcie Popkowej na sprzedaż domu Hanuszkowej na rynku za 18 grzywien i poniesione potem wydatki (por. nr 634).

775. [1] *Por. nr 32, przyp. 1.*
777. [a] *Jedno słowo nieczytelne na zniszczonym rogu karty.*

ius decrevit vendicionem domus in circulo situm, Hanuszkowey domum, Dorothee Popkowey iuxta libris et inscripcionem, in XVIII^to^ marcis et impensis inde factis.

779. *s. 124*

Z polecenia króla Jan marszałek Królestwa Polskiego i starosta lubelski wraz z rajcami, uczynił ugodę kończącą wieloletnie spory między mieszczaninem wrocławskim Janem Forhynstem i Michałem Szydłowskim. Pod wadium w wysokości 1000 florenów nakazano obu stronom zaprzestać sporów we wszystkich sprawach za wyjątkiem długu we Lwowie, który obaj mają odebrać. Jan Forhynst ma zrzec się wszelkich roszczeń wobec dóbr dziedzicznych (w tym młyna) w Namysłowie oraz nie przeszkadzać Michałowi Szydłowskiemu w ich posiadaniu.

Facta est concordia et amicabilis composicio inter providos, videlicet Michaelem Schydlowszky ex una et Johannem Forhinst civem de Wrathoslawia partibus ab altera, quam de mandato et comissione serenissimi domini Kazimiri Regis Polonie, domini nostri graciosi, proinde magnificus dominus Johannes Regni Polonie marsalcus et capitaneus Lublinensis[1] recipiendo inter partes iam dictas modo arbitrali et concordie, volens ipsas partes sopire et unire in omnibus causis et controversiis, seu rebus, que a sex et ultra annis inter ipsas fuerunt ful[m]itenate *[s]* et pro omnibus debitis, et cum dominis consulibus sibi adiunctis in eadem concordiam tali condicione, que prefate partes debent sibi monere de istis rebus predictos dominos concordatas et sopiros non debet unus alium inquietare et ipsorum successores legittimi perpetue et in ewm, dempto hec, que debitum in Leopoli tam Michael, quam Johannes Forhinst debent mutuo illud debitum extorquere in debitore. Item bona hereditaria, videlicet molendinum et alia bona in Namislow[2] prefatus Johannes Forhinst <non[a]> habet sibi Michaeli ob non nocencie et de arestacione, si fuerunt, emittere libere. Et si que litem non ipsas partes fecerunt, illas mortificant quemquidem concordiam per dominum Johannem marsalcum ac dominos consules inter supradictas factam vallaniam *[s]* sub vadio mille florenorum, domino Regis medium et parti tenti cum predictis arbitris medium prefati vadii. Si autem fierunt litem super eundem molendinum et litem illam prefatus Johannes Forhinst ipsi Michaeli restituere et non retinere [b]

779. [a] *Dopiska na marginesie z zaznaczeniem odpowiednim znakiem jej mejsca w wierszu.* [b] *Brak końca zapiski znajdującgo się najpewniej na następnej, niezachownej stronie księgi.*

779. [1] *Jan z Rytwian herbu Jastrzębiec, syn Marcina wojewody łęczyckiego, marszałek koronny w l. 1462-1477, kasztelan sandomierski w l. 1474-1478 i wojewoda krakowski w l. 1477-1478; jako starosta lubelski notowany też w 1462 i 1470 r. (Urzędnicy małopolscy, nr 475, 763, 1321; Urzędnicy centralni, nr 402)*
[2] *Namysłów, miasto powiatowe w woj. opolskim, ok. 350 km W od Lublina.*

CXXXVII. *(s. 125)* Iudicium bannitum feria IIII [a] die sanctorum Felicis et [Adaucti] *(30 sierpnia 1469 r.).*

780. *s. 125*

Rajca turobiński Zygmunt przedłożył (do wykupu) po raz trzeci dom wraz z browarem Macieja Madeja za 24 grzywny właściwego (długu) i siedem grzywien czynszu (por. nr 772, 775).

Famosus Zigismundus consul de Thurobin[1] exhibuit domum cum braxatorio in XX^ti^ quatuor marcis essencie et in VII^tem^ marcis census Mathie Madey iudicio tercio.

781. *s. 125*

Jan Mazur z Andrzejowa zrezygnował na rzecz mieszczanina andrzejowskiego Mikołaja z ogrodu Wysoglądzkiego położonego między ogrodami Jana Litwinka i Turobińskim oraz drugiego narożnego, naprzeciwko ogrodu Bigwanta.

Veniens personaliter providus Johannes Mazur civis de Andrzeow[1], per Stanislaum Byaly tutorem suum, resignavit duos suos[a] dictas Wyssoglądskye: situm penes ortum Johannis Lythwinek ex una et Thurobinsky ortum partibus ex altera et alium acialem ex oposito ortus Bygwanth, ita late et longe, prout in suis metis existunt et protenduntur, cum omni iure provido Nicolao civi ibidem de Andrzeow et ipsius legittimis successoribus perpetue et in ewm.

782. *s. 125*

Szewc Michał Bąk opiekun Jakuba syna zmarłego prasoła Szymona przekazał dom położony obok domów Istepki i szewca Kiemli na rzecz szewca Piotra zwanego Kseksoł (Gżegżoł?).

Veniens providus Michael Bąnk sutor, tutor ex parte Jacobi filii olim Simonis p r a s s o l, resignavit domum suam sitam circa domum Gyszdepka et domum sutoris Kyemlya, cum omni iure, dominio et proprietate, ita late et longe, prout idem Jacobus tenuit et possedit, nihil sibi omnino reservando, provido Petro dicto Xexol sutori civi de Lublin ac ipsius legittimis successoribus tenendum, possidendum perpetue et in ewm.

CXXXVII. [a] *Brak jednego słowa z powodu zniszczenia górnego brzegu karty.*
780. [1] *Por. nr 32, przyp. 1.*
781. [a] *W tym miejscu brak słowa :* ortos.
781.[1] *Por. nr 372, przyp. 1.*

783. *s. 125*

Rymarz Maciej Lacheta zapisał po swojej śmierci wszystkie swoje dobra ruchome i nieruchome swojej żonie Annie, odsuwając od nich swoich krewnych.

Veniens providus Mathias Lachetha r i m a r, civis noster sanus mente et corpore, non compulsus, nec coactus, scilicet animo deliberato coram iudicio bannito resignavit et presentibus inscribit omnia bona sua mobilia et immobilia, que nunc habet et in post acquiret et peraferne alias g r a t h, honeste Anne sue legittime uxori post mortem suam obtinendum sine vexacionis proximorum, alienatque idem Mathias a predictis bonis omnes proximos et consangvineos suos.

784. *s. 125-126*

Anna, żona rymarza Macieja Lachety przekazała swemu mężowi po śmierci wszystkie swoje dobra, odsuwając od nich wszystkich krewnych.

Item veniens honesta <Anna[a]> consors providi Mathie Lacheta r i m a r sana *[s. 126]* [mente] pariter et corpore, non compulsa [nec] coacta, animoque suo deliberato, resignavit et presentibus inscribit omnia bona sua mobilia et immobilia et suppellectile ipsius post mortem suam, provido Mathie Lachetha marito suo, alienando et se movendo omnes amicos et consanguineos suos.

785. *s. 126*

(Zapis z licznymi usterkami pisarskimi, stąd częściowo niezrozumiały). Jan Handzel zapisał oprawę swojej żonie Nastazji na połowie swoich dóbr. Jeśli umrze pierwszy, Nastazja otrzyma połowę dóbr. Z drugiej połowy mają dać 100 grzywien kościołowi błogosławionej Marii za murami, a jeśli z tych dóbr nie będzie 100 grzywien, mają dać na pokrycie tej świątyni gliną inaczej skorupą. W przekreślonym fragmencie zawarto też darowizny dla kościoła św. Stanisława i św. Bernarda, jeśli z połowy dóbr byłoby więcej niż 100 grzywien przychodu.

Veniens providus Johannes Handzel coram bannito iudicio benivole reformavit et inscripsit honeste domine Nastazye consorti sue dilecte in medietate omni bonorum suorum mobilium et immobilium, semovendo omnes consanguineos a bonis predictis.

784.[a] *Zapisano nad tekstem.*
785. [a] *Dopisano na marginesie, zaznaczając miejsce umieszczenia w tekście znakiem „.*

Ita tamen sub condicionem tali, que si ipsum Handzel prius decedere contingerit et mori, extunc de predictis bonis ⊢prefata domina Nastazya centum marcis in paratis pecuniis⊣ dando domine Nastazye medietatem bonorum per tutores, tunc centum marcis dare debebunt ad ecclesiam beate Marie extra muros <de sua medietate[a]> si fuerunt centum marce ⊢extunc⊣ . Si autem non fuerunt centum marce in bonis, extunc meditatem ecclesie predicte sancte Marie et ⊢medietatem⊣ ad fabricam ad tegendum superius hec ipsum templum testilinis alias s k o r u pą et medietatem domine Nastazye ⊢residuitatem, quod *[?]* si fuerit ultra centum marcis in bonis, extunc partem ad sanctum Stanislaum et ad sanctum Bernardum partem pro fabrica illorum.⊣

786. *s. 126-127*

Nastazja żona Jana Handzela zapisała wszystkie swoje dobra mężowi po swojej śmierci z zastrzeżeniem, że ten da 15 grzywien (temu) komu zapisała je w testamencie. Hendzel wyznaczył czterech opiekunów, którzy mają zarządzać tymi dobrami po jego śmierci.

Veniens honesta domina Nastazya consors legittima Johannis Handzel coram bannito iudicio <per Phiol tutorem>[a] reformavit et inscripsit omnia bona sua mobilia et immobilia et suppellectile suum provido Handzel marito suo, omnes consanguineos a predictis bonis alienando, post mortem suam. Tali condicione, quod prefatus Handzel XV marcas, cui in testamento ipsa domina Nastazya legavit, dare debebit prefatus Handzel. Item prefatus Handzel coram bannito iudicio elegit et constituit in tutores, videlicet Myklasch sartorem, Petrum Manszyk et *[s. 127]* Laurencium Porczek et M[ichaelem] aurifabrum ad predicta bona dis[po]nendum post mortem suam. Et si unus ex hiis tutoribus decederit, ipsi debent alium loco illius locare in tutorem.

787. *s. 127*

Mikołaj Barczka wyznaczył Stanisława Białego swoim pełnomocnikiem.

Nicolaus Barczka fecit plenipotentem Album Stanislaum in suis rebus et negociis.

788. *s. 127*

Piotr Siestrzeniec, Grzegorz Goździ i Marcin Kwanta oświadczyli, że Jakub Stodolnik wywiązał się z darowizn na rzecz kościołów: św. Michała, św. Stanisława i św. Bernarda, uczynionych w testamencie przez jego zmarłą żonę Katarzynę.

786. [a] *Dopisano na marginesie, zaznaczając miejsce umieszczenia w tekście znakiem „.*

Venientes honesti viri <et victrici[a]>, videlicet Petrus Systrzenyecz, Gregorius Gosdz et Martinus Quinta coram bannito iudicio recognoverunt, quod providus Jacobus Stodolnyk satisfecit pro pecuniis predictis ecclesiis: sancti Michaeli, sancti Stanislai et B[er]nardini *[s]*, que fuerunt legata testamentaliter per uxorem suam piie memorie Katherine.

789. *s. 127*

Handzel oświadczył, że otrzymał cztery grzywny od Jakuba Stodolnika, zapisane w testamencie przez jego zmarłą żonę.

Handzel coram bannito iudicio recognovit, quia recepit et levavit IIII^{or} marcis testamenti pecuniarum legati olim uxoris Stodolnyk a prefato Jacobo Stodolnyk.

790. *s. 127*

Marcin Kwanta stawił się na pierwszy termin przeciw Janowi Piszczykurowi o zaoranie ogrodu.

Martinus Quinta astitit primo iudicio super araferturam *[s]* orti contra Johannem Pysczykur.

791. *s. 127*

Rymarz Paweł Sieczek uwolnił się przysięgą w sprawie o płótno (albo krosna) przeciw ślusarce.

Paulus Syeczek sellator iustificavit se pro tela s l o s s o r c z e petus *[s]* iuramento.

792. *s. 127*

Marek Wasznik uwolnił się od oskarżenia kuśnierza Barana w sprawach, o które ten go obwiniał.

Item Marcus Wasznyk iustificavit se Baran pellifici, pro quibus ipsum inculpaverat idem Baran.

788. [a] *Napisano nad tekstem zaznaczając miejsce umieszczenia znakiem „.*

793. *s. 127*

Małgorzata Dziadowa zrezygnowała na rzecz kuśnierza Stanisława zięcia Ottłuczka z ogrodu położonego obok ogrodów Lubomelskiego i murarza Stanisława.

Veniens Margaretha Dzadowa coram bannito iudicio per Stanislaum Byaly ipsius tutorem resignavit ortum suum situm penes ⊢Lube^{m}⊣ Lubomelsky et muratoris Stanislai ortos, cum omni iure, proprietate, ita late et longe, provido Stanisłao pellifici genero Ottluczek et suis legittimis successoribus perpetue et in ewm ⊢et iam⊣

794. *s. 127*

Marcin Kwanta stawił się przed sądem po raz pierwszy przeciwko Janowi Gambali o niestawennictwo.

Martinus Quinta stetit iudicio primo contra Johannem Gambalya, quia non paruit in sex septimanis.

795. *s. 128*

Rymarz Jan Kuntor ma sprawę przeciwko złotnikowi Stefanowi o kuszę.

[Veniens] Johannes Cuntor sellator [^{a}]sit cum Stephanum aurifabrum pro balista, pro qua inculpatus erat, et est iustus.

796. *s. 128*

Mikołaj Szustek zrzekł się na rzecz rzeźnika Marcina Kozy domu pod murami, inaczej wykuszu należącego do zmarłego Babiaczowskiego, położonego z tyłu domów Macieja Wieluńskiego i rzeźnika Stefana.

Veniens providus Nicolaus Sustek civis noster, existens tutor, resignavit domum sub muro alias w y k u s c h olim Babyaczowsky, situm in postico domorum Mathie Wyelunsky et Stephani carnificis, cum omni iure et proprietate, ita late et longe, provido Martino Coza carnifici et ipsius legittimis seccessoribus perpetue et in ewm.

795. [a] *Nie odczytano części słowa na zniszczonym rogu karty.*

797. *s. 128*

Dorota Hanuszkowa oczyściła się z zarzutu Macieja Szklarza o pięć wiardunków i dlatego zapłaciła pamiętne, a (Szklarz) zapłacił jej karę.

Dorothea Hanuskowa iustificata est Mathie Sklarz, pro qua ipsam inculpaverat, pro V° fertonis, et super hoc memoriale posuit, et ille luit penam.

798. *s. 128*

Szlachcic Jan Wiśniowski, Jan Opoczeński i sługa miejski Mikołaj oświadczyli, że piwowar Michał oskarżył Grzegorza Goździa o słód, co następnie odwołał i dlatego Goździ został uwolniony od tego zarzutu.

Item venientes nobilis Johannes Wysznowsky, Johannes Oppoczensky et Nicolaus servus civitatis recognoverunt publice, qui prout Michael brazeator inculpaverat dominum Gregorium Goszdz pro brazeo, extunc econverso idem Michael coram ipsis et iure Warszovyense ⊢reco⊣ revocavit et reclamavit, de quo est liber et iustus.

CXXXVIII. *(s. 128)* **Iudicium bannitum feria quarta in vigilia Nativitatis Marie** *(6 lub 7 września 1469 r.* [1]**).**

799. *s. 128*

Rajca turobiński Zygmunt przedłożył po raz czwarty sprawę domu i browaru Macieja Madeja za 24 grzywny i siedem grzywien czynszu i sąd zgodził się na ich sprzedaż.

Circumspectus Zygismundus consul de Thurobin[1] exhibuit domum et braxatorium in XX^ti^ IIII^or^ marcis essentie et septem marcis census Mathie Madey quarto iudicio et ius decrevit iuridice domino Zygismundo vendicionem ipsam foro vendicioni.

800. *s. 128*

Czapnik Wojciech Kraczmar oraz rzeźnicy Mikołaj Gorczyca i Mikołaj Stawirej, a także Katarzyna Sramkowna stawili się przed sądem po raz pierwszy, chcąc oczyścić się, (gdyby) ktoś ich obwinił.

CXXXVIII. [1] *W 1469 r. święto Narodzenia Marii 8 IX przypadało w piątek. Środa przed tym świętem była 6 IX.*
799.[1] *Por. nr 32, przyp. 1.*

Providi Albertus Craczmar pileator, Nicolaus Gorczyza, Nicolaus Stawyrey carnifices et Katherina Sramkowna astiterunt primo iudicio, volentes se ipsos iustificare, quis ipsos inculparet.

801. *s. 128*

Kowal Jan Lubomelski wraz z żoną stawili się przed sądem po raz pierwszy w celu uwolnienia ogrodu za murami z sekwestru nałożonego przez mnichów.

Johannes Lubomelsky faber astitit iudicio primo ├evin┤ cum uxore sua, evincentes de arestacionis ortum suum per monachos extra muros.

802. *s. 129*

Szewc Maciej Konopka zrzekł się na rzecz szewca Tomasza swojego domu, położonego między domami Stanisława Kiełbasy i szewca Adamka, zastrzegając, że staruszka Konopczyna może do śmierci zajmować w nim izbę od ulicy.

Veniens providus Mathias Konopka sutor per Stanislaum Byali tutorem suum coram bannito iudicio resignavit domum suam sitam inter domos Stanislai Kyelbassa ex una et inter domum Adamek sutoris, cum omni iure et proprietate, ita late et longe, nichil sibi in *[s]* reservando, providio Thome sutori civi nostro et ipsius legittimis successoribus tenendum, habendum, possidendum perpetue et in ewm. Exemit et condixit idem Mathias Konopka antique Konopczina cameram ad mortem aput eundem Thomam superius a platea, ipsamque non debet movere.

803. *s. 129*

Wyżej wspomniany Tomasz zobowiązał się zapłacić Maciejowi Konopce całą sumę za ten dom, mianowicie 11 ½ grzywny, do najbliższej Wielkanocy.

Item Thomas prefatus recognovit pro eodem domo, quia ipsum Mathie Konopka complere summis pecuniarum, videlicet ad festum Pasche proximum venturum *[22 IV 1470 r.]* XII marcis minus ½ marca.

804. *s. 129*

Marcin Kwanta stawił się po raz drugi przed sądem w celu uwolnienia zajętego przez Piszczykura ogrodu kupionego u Mirka (?)

Item dominus Martinus Quinta steit iudicio secundo evincendo ortum de arestacione per Pisczykur, quem emit aput Mirek *[?]*.

805. *s. 129*

Rzeźnik Jakub stanął przed sądem po raz pierwszy pozwany przez nieokreślonego człowieka o dom, a ten nie przybył przed sąd.

Jacobus carnifex astitit iudicio primo, quia citatus per hominem, idem homo non paruit iuxta citacionem pro domo sua.

806. *s. 129*

Witrykowie kościoła parafialnego: Piotr Siestrzeniec, Maciek Zdunek i Stanisław Kiełbasa, otrzymali od Maćka Konopki na kościół jedną grzywnę, należącą do sukcesorów jego sługi Jana Lipka. Jeśli Lipek wróci, wówczas witrykowie zwrócą mu te pieniądze, lub sukcesorom, jeśliby się ubiegali.

Venientes providi et honesti viri: Petrus alias Schesztczenyecz, Maczek Szdunek necnon Stanislaus Kyelbasza vitrici protunc ecclesie parrochiali fassi sunt se recepisse unam marcam pecunie ad ecclesiam parrochialem a Maczek Konopka, que pecunie erant Johannis Lypek famuli successoris. Que si idem dictus Johannes Lypek viceversa venire, extunc dicti vitrici prenominati, aut eorum successores dum affectarent, econverso restituere tenentur. Anno Domini M° CCCC° LX nono.

CXXXIX. *(s. 130)* **[Iudicium[a]] septimatum** *[s]* **celebratum feria quarta post festum sancti Francisci anno Domini M° CCCC^mo^ LX nono** *(11 października 1469 r.)*.

807. *s. 130*

Wójt i siedmiu ławników zaświadczają, że kanonik Zbigniew uczynił Stanisława Białego swoim pełnomocnikiem we wszystkich sprawach.

Nos advocatus cum septem iuratis fatemur, quomodo nostram ad presenciam venerabilis dominus Sbygneus canonicus[1] veniens, fecit, constituit suum verum ac legittimum procuratorem Album Stanislaum in omnibus suis causis agendi et faciendi, prout solus propria in persona erit.

CXXXIX. [a] *Brak co najmniej jednego słowa na zniszczonym rogu karty.*
807. [1] *Por. nr 247, przyp. 1.*

808. *s. 130*

Jan bratanek starego Trzęsitoboły ustanowił swoim pełnomocnikiem Stanisława Białego w sprawach, jakie ma z Janem Trzęsitobołą.

Eodem die

Veniens Johannes antiqui Trąsszytobola filiaster fecit, constituit prefatum Album Stanislaum suum procuratorem in causis, quas habet cum Johanne Transsytobola.

809. *s. 130*

Jan Ślązak ustanowił Grzegorza Fiola pełnomocnikiem we wszystkch swoich sprawach.

Eodem die

Johannes Sląsak fecit, constituit suum verum procuratorem Gregorium Fiol in omnibus suis causis.

810. *s. 130*

Z polecenia króla sędzia królewski Grzymała i pan Sempiński przekazali kuśnierzowi Nekonowi opiekę nad synem Lasarta, aż do osiągnięcia wieku sprawnego.

Eodem die

Fatemur ex mandato serenissimi principis et domini domini Regis Kazimiri regis Polonie per dominum Grzymala iudicem regalem[1], necnon per dominum Sempynszky[2] adinvenientum est et decretum tutoria filii Lasart provido Neco pellifici sibi tenere quousque ad annos discrecionis pervenerit.

811. *s. 130*

Adamek przekazał Grzegorzowi Liskowi swój ogród położony obok (ogrodów) Jana Gambali i Bartłomieja Zdunka.

810. [1] *Grzymała, sędzia królewski, bliżej nieznany.* [2] *Może Jan Sepieński notowany w służbie królewskiej już w 1457 r. (J. Kurtyka, Tęczyńscy, s. 482), później w l. 1473-1483 wojski poznański, a następnie w l. 1483-1494 sędzia kaliski i kasztelan biechowski (T. Jurek, Sepieński Jan h. Nowina, [w:] Polski słownik biograficzny, t. XXXVI, s. 280-282).*

Eodem die

Veniens Adamek resignavit ortum suum Gregorio Lysek cum omni iure et dominio, qui ortus iacet penes Johannem Gąbala et eciam Bartholomeum Zdunek tenendum libere et quiete.

812. *s. 130*

Kasper przeor klasztoru św. Stanisława sprzedał rzeźnikowi Jakubowi dom położony na końcu obok (domu) Świąszka.

Eodem die

Veniens dominus Casper prior claustri sancti Stanislai vendidit domum Jacobo carnifici, qui domus iacet in fine penes Swyąsek ipsumque promisit intercedere a quovis homine.

813. *s. 130*

Sąd orzekł, że Helena niegdyś dziewczyna służebna pana Macieja Kuninogi jest winna grzywnę (albo: winna stanąć na zamku, czyli przed starostą?) w ciągu dwóch tygodni w sprawach, o które została obwiniona.

Eodem die

Ius decrevit, quod Helena olim ancilla servilis domini Mathie Kwnynoga marce[a] debet in duabus septimanis solat *[s]* met pro causis, pro quibus inculpata fuit.

814. *s. 131*

Jan Wiśniowski wraz z żoną Dorotą zapisali na rzecz Mikołaja Byliny mieszczanina z Szydłowca folwark z ogrodem, stodołą i domem, położony na przedmieściu lubelskim, obok Michała Szydłowskego, za 20 florenów, które mają mu zapłacić w ciągu roku, albo dać wwiązanie (do tych dóbr).

Veniens nostram ad presenciam Johannes dictus Wysznowszky cum uxore sua legittima dicta Dorothea inscripserunt alias z a p y s a l y Nicolao Bylyna civi de Schydlow[1] predium cum orto necnon oreum *[s]* et domum, quod predium iacet in suburbio civitatis Lublin penes Michaelem Schydlowszky, in viginti florenis Ungaricalibus solvendum

813. [a] *Inna możliwość odczytu tego słowa to:* in arce. *Stąd biorą się warianty w tłumaczeniu na język polski.*
814. [1] *Por. nr 434, przyp. 1.*

infra spacium unius anni, hoc est a festo Symonis et Jude proxime venturo [28 X] usque ad aliud festum sanctis Symonis et Jude. Anno Domini M° CCCC° LX nono. Que si dictus Johannes Wyschnowszky cum uxore sua legittima ad tempore suum prefatum dicto Nicolao Bylyna dictos XX florenis non solverint, extunc intromissionem sibi dare debent, non admittendo ad aliquo ius.=

815. *s. 131*

Katarzyna niegdyś służąca balwierza w ciągu tygodnia ma dostarczyć dowody w sprawie o którą została obwiniona.

Eodem die

Katherina olim famula barbitonsoris ius pertare *[s]* debet met tercia infra spacium septimanarum pro causa, qua est inculpata.

816. *s. 131*

Jakub Szczepanowcz ma w ciągu dwóch tygodni zapłacić 51 ½ florena Maciejowi Szklarzowi.

Eodem die

Ius decrevit domino Jacobo Sczepanowycz quinquaginta florenis et dimidium alterum florenis Mathie Sklarsz infra spacium duarum septimanarum solvere, nihil in iure cum rebus quibusvis reponendo.

817. *s. 131*

Marcin Kwanta stawił się po raz trzeci w sprawie przeciwko Janowi Piszczykurowi o zajęcie ogrodu (por. nr 804).

Eadem die

Martinus Quinta tercio iudicio astitit contra Johannem Pyszczykur super arestacionem orti.

818. *s. 131*

Jan Zdun stawił się po raz drugi w sprawie przeciw Handzlowi o należne mu pieniądze.

Eodem die

Johannes Zdwn astitit secundo termino super Handzel pro pecunia, quem sibi dare debuit alias y s z c z y c z.

819. *s. 131*

Jakub Kreidlar otrzymał od kuśnierza Pawła zięcia łaziebnika zapłatę za ogród położony między Gwoździem i Chanczyną.

Eodem die

Veniens Jacobus Kreydlar fassus est, quomodo sibi solucio facta est a Paulo pellifice genero balneatoris pro orto, qui ortus iacet inter Gwoszdz et eciam Chączyna, sibique ipsum libere misit eundem ortum tenendum.

CXL. *(s. 132)* **Iudicium bannitum celebratum feria quarta post Undecium Milia Virginum anno Domini millesimo CCCC° LX nono** *(25 października 1469 r.)*.

820. s. *132*

Świątochna z Kurowa sprzedała Piotrowi [?] Jocundzie za trzy grzywny ogród, położony między Janeczkiem a Połasinachlebem.

Veniens nostram ad presenciam honesta domina dicta Szwyanthochna de Cwrow[1] vendidit <pro III marcis[a]> et resignavit ortum cum omni iure, dominio, provido Patro *[s]* Jocundo, civi Lublinensi, ita longe et late, prout sola tenuit, habuit. Qui ortus iacet inter Janeczko parte ex ⊢met⊣ una et Poloszmachleba, et solucionem finalem fecit sibi tenendum libere et quiete, summa III marcis.

820. [a] *Nadpisano nad tekstem, zaznaczając miejsce jego umieszczenia znakiem /.*
820. [1] *Por. nr 22. przyp. 1.*

821. *s. 132*

Rajca Jan Gambala uczynił swoim pełnomocnikiem Stanisława Białego we wszystkich swoich sprawach.

Veniens providus Johannes Gambala, civis Lublinensis necnon consul, fecit, constituit, ordinavit Album Stanislaum in suum verum ac legittimum procuratorem in omnibus suis causis. Quod si dictas causas idem Stanislaus perficere non posset, extunc ab isto procuratis ad secundum, ad tercium, ad quartum.

822. *s. 132*

Jan Piszczykur ustanowił Stanisława Białego pełnomocnikiem we wszystkich swoich sprawach.

Eodem die

Veniens providus Johannes Piszczykur, civis Lublinensis, constituit suum verum et legittimum procuratorem in omnibus suis causis, que habebit coram iudicio, quarum faciendum Album Stanislaum. Quod si dictas causas idem Stanislaus non perficere non posset, extunc ab isto procuratis ad secundum, ad tercium, ad quartum.

823. *s. 132*

Jan wicepleban kościoła parafialnego w Lublinie zrzekł się na rzecz woskobojnika Szymona domu położonego obok (domu) Warczowskiego na rogu ulicy. Szymon ma dać cztery i pół grzywny na kościół parafialny i drugie tyle dał już temu Janowi, który winien je zapłacić ludziom.

Eodem die

╞Veniens honorabilis dominus Johannes viceplebanus ecclesie parrochalis in Lublin resignavit domum per tutorem suum Album Stanislaum Symoni w o s z k o b o y n y k civi Lublinensi, cum omni iure et dominio, ita longe et late, qua domus iacet penes Warczowszky in acie in platea, tali condicione, quod idem Symon w o s z k o b o y n y k dare tenetur dare *[ss]* dimidiam quintam marcis ad ecclesiam parrochialem ad festum Pentecosten proxime venturum *[10 VI 1470 r.]*, et <alteram[a]> dimidiam quintam marcis dicto domino Johanni viceplebano dedit. De qua pecunia dictus dominus Johannes solvere hominibus tenetur, sibi Symoni tenendum domum libere et quiete.╡

823. [a] *Dopisano nad wierszem, zaznaczając miejsce umieszczenia w tekście znakiem „.*

824. *s. 133*

Jan Kreidlar za zgodą swojej matki i rodzeństwa ustanowił swoim pełnomocnikiem Grzegorza Fiola we wszystkich swoich sprawach.

Veniens famosus Johannes Creydlar [civis noster[a]] cum consensu et voluntate matre sue et eius puerorum, videlicet fratrum et sororum, fecerunt constituerunt suum verum et legittimum procuratorem Gregorium Fyol in omnibus suis causis. Quod si dictus Gregorius perficere non posset, extunc ad primo, ad secundum, ad tercium, ad quartum.

825. *s. 133*

Katarzyna Obczaszgowa uwolniła się przysięgą od zarzutów wysuniętych przez zmarłego piwowara Michała.

Eodem die

Ius decrevit quemadmodum honesta Katherina Obczaszgowa inculpata fuit a Michaele braseatore piie memorie, extunc eadem Katherina Obczaszowa iure mediante iustificata est de tali inculpacione.

826. *s. 133*

Jakub Szczepanowicz stawił się w sprawie z Maciejem Szklarzem o 61½ florena, których nie dał mu mimo wyroku sądowego.

Eodem die

╞Dominus Jacobus Sczepanowycz astitit iure super Mathiam Sklarsz pro eo, quia pecuniam, que fuit in iure decreta dicto domino Jacobo, videlicet LX^ta florenis et I½ florenis, ponere debuit et non posuit.╡

827[a]. *s. 133 i 134.*

Burmistrz i rajcy oświadczyli, że przed nimi i w obecności kasztelana i podkomorzego lubelskiego, zawarto umowę, na mocy której Katarzyna Żakowa przekazała Janowi Kudzinowi kamienicę

824. [a] *Brak ok. dwóch słów na zniszczonym brzegu karty.*
827. [a] *Do ukończonej na s. 133 zapiski na następnej stronie (po wpisaniu zapiski nr 828) dopisano dodatkowe klauzule.*

za 200 grzywien i otrzymała już 20 grzywien zadatku. Zobowiązała się również do złożenia rezygnacji z kamienicy przed sądem ławniczym. Pozostała należność zostanie wypłacona w trzech ratach, a kamienica przekazana Kudzinowi po uiszczeniu ostatniej.

Eodem die

Venientes circumspecti et honesti domini, videlicet Jacobus Creydlar preconsul, Johannes Gambala, Jacobus Sczepanowycz consules, recognoverunt forum factum, quod fecit Katherina Zakowa cum domino Johanne Chwdyn pro lapidea ipsius pro ducentis marcis pecunie, et pro eadem mercipotum iudicaverunt in presencia dominorum magnificorum Kmytha castellani Lublinensis[1] et Groth de Kazimirs *[s]* succamerario Lublinensi[2]. Et demum recognoverunt predicti domini, quia ipsa Katherina Zakowa ab ipso Johanne Cudyn recepit z a d a t h k w XX^{ti} marcis in paratis et feria quarta coram bannito iudicio iuxta foris pretacta eadem Katherina eandem lapideam resignare debuit ipsi domino Johanni Cwdyn, anno ut supra
[s. 134] dictum ad festum Nativitatis Domini *[25 XII]* tollere debet a dicto domino Johanne Cwdyn proxime venturo octuaginta marcis, ad festum sancti Johannis proxime venturo *[24 VI 1470 r.]* quinquaginta marcis, ad festum Michaelis *[29 IX 1470 r.]* eciam quinquaginta marcis, summa istarum pecuniarum valebit ducente marcis minus XX^{ti} marcis. Et circa ultimam pecuniam exire debet de domo isto a festo sancti Michaelis.

828. *s. 133*

Jan Kudzin ma sprawę z Katarzyną Żakową.

Eodem die

Johannes Cudin primo iudicio stetit super Katherina Zakowa.

829. *s. 134*

Wójt i siedmiu ławników poświadcza, że Michał Kaczel mieszczanin z Sącza, w imieniu woźnicy Mikołaja Sikory również mieszczanina z Sącza, wypłacił pięć grzywien i wiardunek jako karę

827. [1] *Dobiesław Kmita z Wiśnicza herbu Śreniawa, kasztelan biecki w l. 1458-1459, wojnicki (1460-1463), lubelski (1464-1474), wojewoda lubelski (1474-1478) i sandomierski w 1478 r. (Urzędnicy małopolscy nr 15, 541, 585, 992, 1144; A. Sochacka, Kmita Dobiesław z Wiśnicza (zm. 1478), pierwszy wojewoda lubelski, [w:] Słownik biograficzny miasta Lublina, t. I, s. 137-140).* [2] *Por. nr 222, przyp. 1.*

za zabójstwo woźnicy Grzegorza z Lublina jego synowi Janowi. Dlatego on i wdowa Katarzyna odstępują od roszczeń.

Nos advocatus cum septem iuratis fatemur iudicio ex bannito, quomodo nostram ad presenciam providus Michael Kaczel civis de Sądecz[1] nomine et loco Nicolai Schykora vector necnon civis de Sądecz, attulit et posuit pecuniam pro capite Gregorii vectoris civis de Lublin, quinque marcis et unum fertonis in presencia consanguineis sue et filii ipsius Johannis [a] Gregorii vectoris civis de Lublin. Tali condicione[m], quod se ab aliquo homine eliberare Nicolaus Szykora vector necnon civis de Sądzecz obligavit, iam ipsum libere mitterunt prefati Katherina uxor prefati Gregorii vectoris pie memorie unacum filio ipsius nomine Johanne, et silencium perpetuum inponuerut.

CXLI. *(s. 134)* **Iudicium bannitum celebratum feria quarta in octava Omnium Sanctorum anno Domini M° CCCC° LX nono** *(2 listopada 1469 r.).*

830. *s. 134*

Katarzyna świeść (siostra żony) Ślązaka uwolniła się przy pomocy prawa od oskarżenia balwierza Wojciecha.

Veniens Katherina s w y e s z c z y Sląsak iustificata est iure mediante pro causa ut ipsam inculpaverat Albertus barbitonsor et evasit manendo.

831. *s. 134*

Marcin Masłowski sprzedał przedmieszczaninowi powroźnikowi Stanisławowi dom swój zwany Warczyński za osiem grzywien płatnych w dwóch ratach.

Eodem die

Veniens Martinus Maszlowszky, per procuratorem suum Album Stanislaum, resignavit domum suam Warczynszky, ita longe et late, prout solus tenuit Stanislao p o w r o s z n y k suburbano, solucio dicte domus valet sicut VIII marcis: pronunc solvit dimidietatem et ad festum Penthecostes proxime venturum *[10 VI 1470 r.]* aliam dimidietatem. Anno Domini M° CCCC° LX nono.

829. [a] *Nie odczytano jednego słowa z powodu wyblaknięcia tekstu.*
829. [1] *Nowy Sącz lub Stary Sącz, średniowieczne miasta, obecnie pow. nowosądecki w woj. małopolskim, ok. 230 km SW od Lublina.*

832. *s. 134*

Jan Kudzin stawił się po raz drugi przeciwko Katarzynie Żakowej (por. nr 828).

Dominus Johannes Cwdin secundo iudicio stetit super Katherinam Zakowa.

CXLII. *(s. 135)* **Iudicium generale celebratum die sabbati in octava sancti Martini Episcopi anno Domini M° CCCC° LX IX** *(18 listopada 1469 r.).*

833. *s. 135*

Eulogiusz niegdyś pisarz miejski złożył zastaw, tj. pas srebrny, pozłacany, za zobowiązanie w wysokości dziewięciu florenów i 18 groszy.

Veniens nostram ad presenciam Ewlogius olim notarius civitatis vadium posuit, quod invadiatum est sibi in novem florenis et XVIII grossis, videlicet cingulum argenteum deauratum.

834. *s. 135*

Urszula wdowa po Janie Toboli ma złożyć przysięgę w sprawie, o którą pozwał ją Maciej Kuninoga.

Eodem die

Ius decrevit, quod honesta domina Ursula relicta domini Johannis Tobola iurare debet tercia die sola per se ipsam domino Mathie Kwnynoga, prout ipsam inculpavit super powyatek.

835. *s. 135*

Dziewczyna służebna Anna obwiniona przez Katarzynę Szczurkową ma złożyć dwie przysięgi.

Eodem die

Anna ancilla servilis iurare debet duo iuramenta per se metipsam *[ss]* tercia die, prout ipsam inculpavit honesta Katherina Sczurkowa super powyathek.

CXLIII. *(s. 135)* **Iudicium subdelegale celebratum feria secunda post octavas sancti Martini anno Domini M° CCCC° LX IX** *(20 listopada 1469 r.)*.

836. *s. 135*

Sąd zezwolił Eulogiuszowi sprzedać srebrny pas złocony, jako zastaw za dziewięć florenów i 18 groszy; jeśliby sprzedał drożej, resztę pieniędzy ma oddać (dłużnikowi).

Veniens nostram ad presenciam nostri banniti iudicii, evidens iuxta discrecionem iuris edicti, discretus Ewlogius vadium, videlicet cingulum argenteum deauratum posuit in presenciam nostri sibique devolutam est, ut dictum vadium venderit, prout sibi invadiatum est. Si autem preciosius vendiderit, extunc restituere debet pecuniam residuitatem dictorum pecuniarum viceversa tribuere, qui fuerunt super dictis IX florenis et super XVIII grossis de iuris formam.

837. *s. 136*

Urszula Trząsitobolina uniewinniła się od zarzutu Macieja Kuninogi, dotyczącego 12 grzywien szerokich groszy; Maciej uwolnił ją z przysięgi, ale nie od (zwrotu?, zapłaty?) pieniędzy.

Honesta domina Ursula Trąssytobolina iustificavit se coram iudicio bannito provido domino Mathie Kwninoga, prout ipsam inculpaverat pro XII marcis latorum grossorum, et misit ipsam dominus Matis libere de iuramento, sed de pecunia non. *[s]*

CXLIV. *(s. 136)* **Iudicium bannitum celebratum feria quarta ipso die sancte Cecilie anno Domini M° CCCC° LX IX** *(22 listopada 1469 r.)*.

838. *s. 136*

Jakub Czuryło stawił się w sądzie po raz trzeci, chcąc usprawiedliwić się w sprawie, o którą został obwiniony (por. nr 774, 776).

Jacobus Czurilo tercio iudicio stetit, volens se iustificare pro quibus ipsum inculpare <aliquis[a]> anno ut supra.

838. [a] *Nadpisano nad wierszem.*

839. *s. 136*

Mikołaj Stawirej przy pomocy siedmiokrotnej przysięgi uwolnił się od oskarżenia ze strony Marcina Kwanty i Jana Kudzina.

Nicolaus Stawirey iustificatus est metseptimus, prout ipsum inculpaveret actores: dominus Martinus Quinta, dominus Johannes Cudyn et evasit medio iuramento.

840. *s. 136*

Jan Kudzin stawił się po raz trzeci przeciw pani Żakowej (por. nr 828, 832).

Veniens ├nobilis┤ dominus Johannes Chwdzin tercio iudicio stetit super dominam Zakowa.

CXLV. *(s. 136)* **Iudicium bannitum celebratum feria quarta proxima in vigilia sancti Thome anno Domini etc. LX IX** *(20 grudnia 1469 r.).*

841. *s. 136*

Jan Litwinek zwany Monetą otrzymał ogród na podstawie ortylu sądu najwyższego na zamku krakowskim, wpisanego do księgi prawa niemieckiego, a Marcinowi Kozie nakazano wieczne milczenie w tej sprawie.

Johannes Lytphinek dictus Moneta ortum suum coram iure obtenuit iuxta illud ortilegium iure de supremo, videlicet de castro Cracoviensi misso et iuxta illud ortilegium suum de libris iuris Theuthunicalibus *[s]* sibi devolutum, et iam sibi Martino Kkoza silencium perpetuum est impositum pro dicto orto, et Johannes Moneta ipsum tenere, possidere debet realiter cum omni affectu de iuris forma.

842. *s. 137*

Maciej Konopka sprzedał Katarzynie Stanisławowej kram szewski za siedem grzywien, płatnych w trzech ratach w ciągu roku. Jeśli Katarzyna umrze, wówczas pięć grzywien (zapłaconego już zadatku) zapisuje swemu synowi Janowi.

├Veniens nostram ad presenciam Mathias Konopka fassus est se vendidisse Katherine Stanislawowe mensam alias y a d t k y more sutorum pro VII marcis pecunie, nunc primam pecuniam alias z a d a t h e k dicta domina Katherina sibi Mathee Konopka

dedit, videlicet quinque marcis pecunie. Unam marcam eciam dare tenetur ad festum Symonis et Jude *[28 X]* et reliquam marcam ad festum Purificacionis Marie *[2 II]* per annum a data presencia. Pro isto autem fideiusserunt Gawyn et Poganek c z a p n y k. Anno Domini M° CCCC° LX^mo^ IX.
Quod si dicta domina Katherina de hoc luce migraverit, extunc puero suo Johanni nomine quinque marcis ad dictam mensam inscribit.=

843. *s. 137*

Jan Kudzin stawił się po raz czwarty w sprawie przeciw Katarzynie Żakowej (por. nr 828, 832, 840).

Eodem die

Dominus Johannes Cudin quarto iudicio stetit super honestam Katherinam Zakowa anno ut supra.

844. *s. 137*

Rajca Jan Kudzin zgodnie z zapisem złożył przed sądem 80 grzywien za kamienicę, którą sprzedała mu Katarzyna Żakowa, a Katarzyna odmówiła przyjęcia pieniędzy.

Eodem die

Veniens nostram ad presenciam famosus dominus Johannes Cwdin consul civitatis nostre satisfecit inscripcioni et posuit pecuniam coram iudicio bannito, videlicet octuoginta marcis pro lapidea, quem domina Katherina Zakowa wendidit *[s]* sibi domino Johanni Cwdin, quas dare debuit ad Natale Domini, et dicta domina Katherina noluit accipere ab ipso.

CXLVI. *(s. 138)* **Iudicium bannitum celebratum feria quarta infra octavas sollemnas Epiphanie Domini anno Domini M° CCCC° LXX** *(10 stycznia 1470 r.).*

845. *s. 138*

Szlachcic Jan Grocholski z dzierżawy na okres 10 lat już zapisanej w księdze (zob. nr 751) otrzymał od Jana Kudzina zapłatę za zasiewy; jeśli w ciągu tych 10 lat Jan Kudzin zechce odstąpić

Janowi Grocholskiemu ten targ (opłatę?) w zasiewach, wtedy ma oddać trzy stogi: dwa z pszenicą, trzeci z owsem, a za czwarty zapłaci.

Veniens nobilis dominus Johannes Grocholszky in presencia nostri fassus est se vendidisse famoso domino Johanni Chwdin cum foro in decim annis, prout ante in actis extat, et iam sibi dictus dominus Johannes sibi solucionem pro dictis seminacionis fecit. Tali condicione cum idem dominus Johannes Chwdin in decurso decim annorum prefato domino Johanni Grocholszky cedere voluerit dictam forisacionem in seminatis, extunc sibi tenetur restituere tres atrecopos *[s]*: duos cum silygine *[s]* et tercium cum avena, quartum autem sibi solvit.

846. *s. 138*

Wojciech Wolo zrzekł się na rzecz Jakuba Winiarza trzeciej części ogrodu,(t.j.?) sadu ze stodołą, położonego obok jego zięcia kuśnierza Stanisława i tegoż Jakuba.

Eodem die.

Veniens Albertus Vollo per prolocutorem suum Album Stanislaum resignavit terciam partem orti pomerii *[s]* cum horreo Jacubo Wynarsz, iacentem penes suum generum Stanislaum pellificem et pretactum Jacobum Wyarsz.

847. *s. 138*

Czuryło stawił się po raz czwarty celem oczyszczenia z zarzutów, jeśli ktokolwiek go obwini (por. nr 774, 776, 838).

Eodem die

Veniens Czurilo astetit quarto termino volens se iustificare, qui ipsum inculpare vollet anno ect. LXX.

848. *s. 139*

Kuśnierz Paweł przez trzy przysięgi odparł zarzuty jego siostry Katarzyny.

Veniens Paulus pellifex iuravit tria iuramenta sorori sue germane nomine Katherine, prout ipsum inculpaverat et evasit medio iuramento. Anno ut supra.

849. *s. 139*

Kuśnierz Stanisław zięć Wollo ma w ciągu dwóch tygodni złożyć pieniądze do ksiąg (tj. w sądzie prowadzącym w księgach zapisy notarialne), skoro jako bliższy wraz z dziećmi do majątku jego żony podważył sprzedaż trzeciej części ogrodu, (t.j.?) sadu i stodoły.

Veniens Stanislaus pellifex gener Vollo iuxta iuris decrecionem ponere debet pecuniam ad libras in duabus septimanis, ideo que ipse dicit, quod esset propinquior post uxorem suam unacum pueris interdicere resignacionem, videlicet terciam partem orti pomorii *[s]* et orreii alias z s t o d o l ą.

850. *s. 139*

Mikołaj Gorczyca, obwiniony przez Marcina Kwantę i Jana Kudzina, uwolnił się przysięgą od oskarżenia o kradzież słodu.

Eodem die

Veniens Mykolay Gorczicza est iustificatus medio iuramento, prout ipsum inculpaverant dominus Martinus Quinta et dominus Johannes dictus Chudin pro furticinio, videlicet pro braseo et evasit iure.

851. *s. 139*

Katarzyna Burkartowa, obwiniona przez Marcina Kwantę i Jana Kudzina, uwolniła się przysięgą od zarzutu kradzieży słodu.

Eodem die

Katherina Burkarthowa iustificata est medio iuramento, prout ipsam inculpaverant dominus Martinus Quinta, dominus Johannes Chwdin pro furticinio braseorum et evasit iure mediante.

852. *s. 139*

Handzel uwolnił się za pomocą przysięgi z zarzutu wysuniętego przez Jana Zduna.

Eodem die

Handzel civis Lublinensis ⊢iustificus⊣ est iustificatus medio iuramento Johanni Szdun, prout ipsum inculpaverat et evasit iure.

853. *s. 140*

Maciej Szklarz położył przed sądem ławniczym pieniądze za dom kupiony u księdza Stanisława Krusza, zaś Krusz nie stawił się przed sądem celem odebrania pieniędzy i przekazania domu.

Veniens Matis Sklarsz civis Lublinensis pecuniam posuit in presencia banniti iudicii pro domo, que emit et forisavit apud honorabilem Stanislaum Crusz et satisfecit iudicio, quia hodie sibi debuit resignare et solucionem ab ipso recipere, prout dicta forisatio inter ipsos fuit contracta, extunc idem dominus Crusz non stetit in termino.

854. *s. 140*

Mikołaj Opat mieszczanin lubelski prosił w sprawie zastawionych u niego za dług dóbr Piszczykura, by nikt nie był pierwszy do tych dóbr.

Eodem die

Veniens Nicolaus Oppath civis Lublinensis interrogatus est alias p r z y p y t a l s c h ą super omnia bona Pyszczykur mobilia et immobilia in debito suo. Ita quod nullus debet esse primus ad dictam bona.

855. *s. 140*

Mikołaj Opat zrzekł się na rzecz swojej siostry Doroty Hardej Piotrowej kamienicy na rogu, obok (kamienicy) Żakowej. W zamian Dorota zrzekła się dalszych roszczeń do ojcowizny i macierzyzny.

Eodem die

Veniens Nicolaus Oppath civis Lublinensis <per procuratorem suum[a]>, resignavit domum suam lapideam sorori sue Dorothee Harde Pyotrowe, que lapidea iacet in acie penes Zakowa, cum omni iure, proprietate et dominio, prout solus tenuit et habuit. Ipsaque dicta Dorothea soror sua ipsum Nicolaum Oppath libere et quiete misit de omnibus bonis patrimonialibus et satis sibi fecit, eciam de bonis paternalibus et maternalibus, que si alique erant inscripciones super dicta bona, illas omnes mortificavit.

855.[a] *Nadpisano nad wierszem.*

856. *s. 141*

Mikołaj Bigwant uwolnił się od zarzutów ze strony kmiecia Gotarda z Janowic.

Nicolaus Bygwanth iustificatus est Gothardo kmethoni de Janowycze[1], pro quo ipsum citaverat.

857. *s. 141*

Garncarz Jan oświadczył, że Handzel przekazał wszystkie pieniądze i rzeczy po garncarzu Bartoszu bracie tegoż Jana, jakie miał pod opieką; należeć winny one do chłopca (tj. syna) zmarłego Bartosza.

Veniens Johannes lutifigulus coram bannito iudicio recognovit, quia providus Handzel satis sibi fecit tam in pecuniis, quam eciam in aliis rebus omnibus olim Barthosii lutifiguli, fratris ipsius Johannis, a minimo usque ad maximum, quas idem Handzel habuit in tutoria, ipsum non inquietare in ewm, que pecunia et res debent esse pueri olim Barthosii.

858. *s. 141*

Mikołaj Bigwant przekazał swój dom położony między Miętusem a Maciejem Goczałkiem, Zygmuntowi z Turobina.

Veniens Nicolaus Bygvanth coram bannito iudicio, sanus mente et corpore per Johannem ministrum recognovit domum suam sitam penes domum Myentus ex una et circa domum Mathie Goczalek, ita late et longe, prout eadem domus est protensa, cum omni iure, dominio et proprietate, nihil sibi necque successoribus suis in eadem reservando perpetue et in ewm, provido Sigismundo civi de Thurobin[1] tenendum, habendum ac possidendum.

856. [1] *Por. nr 100, przyp. 3.*
858. [1] *Por. nr 32, przyp. 1.*

859. *s. 141*

Stanisław niegdyś zięć Wojciecha Wollo prawem bliższości otrzymał ogród, położony obok ogrodu Jakuba Winiarza, wraz ze stodołą.

Veniens Stanislaus olim gener Alberti Wollo iure propinquitatis obtinuit ortum totulare *[s]* situm penes ortum Jacobi Winarz in late et longe, ├proist┤ prout in se est idem ortus eum *[?]* tenebit, perpetue et in ewm et successores, cum alodio eiusdem orti.

860. *s. 141-142*

Mikołaj i Jan Pogankowie oraz Michał Chodorek z żoną Anną poręczyli Dorocie, córce zmarłego Bartosza Zduna pięć grzywien bez dwóch groszy za sprzęty domowe, sześć grzywien i 19 ½ grosza w gotówce i płaszcz modry za garncarza Jana brata zmarłego Bartosza. Pieniądze te będzie on trzymał przez sześć lat, będzie również na swój koszt utrzymywał bratanicę Dorotę, nic nie ujmując z tych pieniędzy. Po upływie tego czasu pieniądze zwróci Jan lub wymienieni ręczyciele na ręce rajców w ratuszu. Pieniądze te otrzymał Jan od głównych opiekunów: Handzela i Długiego Jana.

Venientes providi Nicolaus <et Johannes[a]> Pogan ├nnek┤ <kowye[b]> et Michael Chodorek cum Anna consorte sua coram bannito iudicio publice recognoverunt, quia fideiusserunt, videlicet quinque marcis minus II[bus] grossis pro g r a t h, sex marcis cum XX[ti] grossis minus ½ grossis in paratis pecuniis et pallium flaveum s t u c z i n i[1], et fideiusserunt pro Johanne coniuncta manu *[s. 142]* lutifigulo fratre olim Barthossii Sdun, Dorothee filie ipius Barthosii, filiastre ipsius Johannis, et debet tenere eandem pecuniam circa se ad spacium sex annorum, et ipsam Dorotheam servare in suis expensis nihil de pecunia prefata defalcando. Elapsis vero sex annis prefatus Johannes lutifigulus, aut fideiussores supradicti debent et tenebunt dictam pecuniam in manus dominorum consulum in pretorio, quam pecuniam ipse Johannes percepit a Handzel et Dlugy Jan tutoribus principalibus, et primam inscripcionem, quem in actis presentibus mortificant.

CXLVIII. *(s. 142)* **Iudicium magnum celebratum feria secunda ipso die sancte Agathe Virginis** *[5 II]* **anno Domini millesimo CCCC° LXX[mo], necnon feria feria** *[ss]* **quarta post festum sancte Dorothee** *[7 II]* **iudicium p o w y a t h e k celebratum. Eodem die iudicium eciam bannitum celebratum anno ut supra** *(5 i 7 lutego 1470 r.).*

860. [a] *Zapisano nad tekstem, zaznaczając miejsce umieszczenia znakiem „.* [b] *Zapisano nad skreślonym fragmentem.*

860. [1] *Sztuczny w języku staropolskim oznczał zrobiony z tkaniny pochodzącej ze zwoju zwanego sztuką (Słownik staropolski, t. VIII, Wrocław [itd.] 1981, z. 7(54), s. 581).*

861. *s. 142*

Ogłoszono, że wydano ortyl sądu najwyższego (prawa niemieckiego) na zamku krakowskim, uznający pełnoletność dzieci zmarłego Jana Trzęsitoboły.

Eodem die

Fatemur quomodo ortilegium iuris supremi castri Cracoviensis exivit usque pueri pervenerunt ad annos discrecionis et ducerunt *[s]* iuxta decreta et divoluta iuris supremi Cracoviensis, pueris piie memorie Johannis Trząsszytobola, anno ut supra.

862. *s. 142*

Marek i Klemens kmiecie z Radawca zobowiązali się w ciągu roku zwrócić rajcy Marcinowi Klozmanowi 10 grzywien.

Venientes Marcus et Clemens de Radawyecz[1] kmethones obligati sunt et inscripserunt se domino Martino Closzman consuli necnon civi Lublinensis solvere decim marcis pecuniarum a festo Purificacionis Marie *[2 II]* nuper elapse per annum omni obs *[s]* more ad aliam Purificacionis Marie. Anno Domini M° CCCC° LXX

863. *s. 143*

Rajca lubelski Marcin Klozman wraz z synem Jakubem sprzedali trzy łany z dworem i sadzawką położone między Grocholskim a Dorotą Sawnicką Markowi i Klemesowi kmieciom z Radawca za 120 grzywien, z których wcześniej zapłacili 10, a teraz czynią spłatę końcową.

Venientes nostram et presenciam providus dominus Martinus Closzman consul et civis Lublinensis unacum filio suo germano Jacobo per prelocutorem suum Johannem Oppoczenszky resignaverunt tres laneos, iacentes penes nobilem Grocholszky parte ex una et penes honestam dominam Dorotheam dictam Schamnyczka, ita longe et late, prout solus tenuit, cum curia et piscina alias s z a d z a w k o u , prout sunt et in se continentur, providis Marco et Clementi kmethonibus de Radawyecz[1] cum omni iure, dominio, proprietate nihil sibi et suis legittimis successoribus in eisdem tribus laneis reservando. Qui lanei venditi sunt pro XX et centum marcis pecuniarum et nunc solucio finalis facta est demptis X marcis in ante inscriptis.

862. [1] *Radawiec, wieś ok. 10 km SW od Lublina.*
863. [1] *Por. nr 862, przyp. 1.*

864. *s. 143*

Mikołaj Dytko złożył zastaw za 20 groszy, mianowicie rzemień Michała zwanego Garbacz.

Veniens Nicolaus Dythko posuit pignus, videlicet copulam in primo iudicio in XX^ti^ grossis pecuniarum. Que copula est Michaelis dicti Garbacz. Anno ut supra.

865. *s. 143*

Obywatel turobiński Widawski uwolnił się od oskarżenia dotyczącego pięciu grzywien i jednego wiardunku.

Veniens providus Wydawszky civis Thurobinszky[1] stetit primo iudicio et libertavit alias w y s z w a l a pecuniam, videlicet quinque marcia et unum fertonem, qui ipsum inculpare nollet, anno Domini ut supra.

866. *s. 143*

Obywatel turobiński Widawski wyznaczył swoim pełnomocnikiem we wszystkich sprawach Stanisława Białego.

Eodem die

Veniens Wydawszky civis Thurobinszky[1] fecit, constituit et ordinavit in suum verum ac legitmum procuratorem Album Stanislaum in omnibus suis causis, quos habet vel habiturus est.

867. *s. 144*

Bąkowa żona Michała oczyściła się przy pomocy prawa od zarzutów Gerali z Parczewa.

Veniens nostram ad presenciam Michaelis uxor Bonkowa iustuficata est coram iudicio bannito, que debuit ius portare Gerala de Parczow[1] et evasit iure mediante.

865. [1] *Por. nr 32, przyp. 1.*
866. [1] *Por. nr 32, przyp. 1.*
867. [1] *Parczew, miasto ok. 45 km NE od Lublina.*

868. *s. 144*

Lamprycht z Czchowa wraz z zięciem swoim Wojciechem oświadczyli, że Mikołaj Opat z Lublina zwrócił im wszystkie długi.

Veniens nostram ad presenciam providus Lamprycht de Schowa[1] unacum genero suo Alberto fassi sunt, quod a Nicolao Oppath cive in Lublin sufficientem et omnimodam solucionem receperunt pro debito, quem ipsi Lamprycht pretactus Oppath tenebatur, ipsum iam liberum eviterne mittunt de omnibus et singulis debitis, necnon inscripciones omnes ipsi pretacti Lamprycht et ipsius gener Albertus super ipsum Oppath per dicto debito inscriptas inscriptas *[ss]* mortificant. Anno ut supra.

869. *s. 144*

Postrzygacz sukna Paweł zgodził się, że (przyniesiony przed sąd?) postaw sukna zawiera (albo nie zawiera) 37 ½ łokcia, według miary naszego miasta (to znaczy Lublina).

Veniens Paulus pannitonsor coram nostro iudicio bannito fassus est, quod ne stamine isto inventum est, quod portatum est, XL^{ta} ulnas minus II ½ ulna secundum mensuram nostri civitatis mensuratam.

CXLIX. *(s. 144)* **Anno Domini millesimo CCCC^{o} septuagesimo, feria quarta die sancti Valentini** *(14 lutego 1470 r.).*

870. *s. 144*

W dzień św. Walentego wybrano nowego wójta i ławników. Wójtem został Jakub Szczepanowicz, zaś ławnikami: Stanisław Pierzchała, krawiec Miklasz, Piotr Piesz, złotnik Michał, Mikołaj Neko, Adamek, Jan Szarka.

Electio advocati et iuratorum novorum ├Petrus┤ Jacobus Sczepanovicz advocatus, iurati Stanislaus Pyrszchala, Myklasch sartor, Petrus Pyesch, Mychael aurifaber, Nicolaus Neko, Adamek, Johannes Scharka.

868. [1] *Por. nr 475 przyp. 1.*

871. *s. 145*

Mikołaj Mnich złożył (do wykupu) zastaw, mianowicie płaszcz zastawiony za 40 groszy.

Veniens Nicolaus Mnych posuit vad[ium], hoc est pallium in primo iudicio, qui invadiatus est in XXXX grossis pecuniarum.

872. *s. 145*

Mikołaj Opat sprzedał za 50 florenów przeorowi i zgromadzeniu św. Brygidy łan położony obok klasztoru Błogosławionej Marii Dziewicy z zastrzeżeniem, że łan ten podlegać będzie prawu miejskiemu.

Eodem die

Veniens providus Nicolaus Oppath, civis Lublinensis, transmisit alias s p w s z c y l unum laneum agri venarabili domino Martino priori <et toto conventui[a]> ad sanctam Brigittam in quinquaginta florenis Ungaricalibus, tali iure et proprietate, prout solus tenuit et possidebat, qui laneus iacet penes claustrum Beate Virginis Marie. Ita tamen, quod dictus laneus non debet separari a iure civili sue a civitate.

873. *s. 145*

Jan Czarnota oświadczył, że od Jana Dłotlickiego otrzymał zadośćuczynienie za działkę, która należała do Chabiny, położoną obok Macieja Kuninogi i Witycha.

Veniens Johannes Czarnotha fassus est, quod a Johanne dicto Dlothlyczky satisfaccia est pro aream, que fuit Chabine extra muros civitatis Lublinensis. Que area iacet penes providum Mathiam Kwninoga parte ex una et [circa[a]] Wythych ex alia.

874. *s. 145-146*

Rajcy Jan Gambala i Jakub Kreidlar, przybywszy z rady, na której był obecny Jan z Rytwian marszałek Królestwa Polskiego oznajmili, że w ich obecności Jan Kudzin i Katarzyna Żakowa potwierdzili zawartą wcześniej w obecności kasztelana lubelskiego Kmity i podkomorzego lubelskiego

872. [a] *Zapisano nad tekstem, zaznaczając miejsce umieszczenia tego fragmentu znakiem „.*
873. [a] *Lekcja domyślna; pisarz posłużył się w tym miejscu znakiem #.*

Grota umowę dotyczącą sprzedaży kamienicy (por. nr 827). Katarzyna do 29 IV ma przekazać Kudzinowi kamienicę, a on ma jej dać 80 grzywien w terminie wcześniej zapisanym. Kudzin ustanowił swoim pełnomocnikiem czapnika Jana na wypadek gdyby nie był obecny. Jednocześnie umorzone zostały wszelkie pozwy i oskarżenia zapisane w księgach (dotyczące tej sprzedaży).

Venientes ad presenciam iudicii banniti famosi domini Johannes Gambala, Jacobus Creydlar, consules civitatis, ex consulatu dominorum consulum, dum magnificus dominus Johannes de Rythwani marsalcus Regni Polonie[1] presens interfuit, ex unanimi voluntate et consensu dominorum pretactorum recognoverunt, quomodo in presencia ipsorum providus Johannes Chwdin necnon honesta domina Katherina Zakowa ambo insimul consenserunt iuxta iuxta *[ss]* priorem inscripcionem et mercipoti *[s. 146]* vendicacionem factam, dum magnifici et famosi domini presentes interfuerunt, videlicet dominus Kmytha castellanus Lublinensis[2], dominus Groth succamerarius Lublinensis[3]. Tali condicione interposita, quod dicta domina Katherina Zakowa debet resignare domino Johanni Chwdin lapideam suam in primo iudicio post Conductum Pasche *[29 IV]* per suum referendarium, et dominus Johannes Chwdin tenetur eidem domine Katherine Zakowe dare octuaginta marcis pecuniarum pro tunc temporis, pro in ante in priori inscripcioni inscriptum est. Et dictus dominus Johannes Chwdin fecit et constituit suum plenipotentem procuratorem Johannem pileatorem sibi resignare, si protunc non erit presens, omnes et singulas ipsorum res, quas inter se habent, per et infra mortificando, anno ut supra, pro quibus se ipsos citaverant et inculpaverant, que in actis sunt inscripte.

CL. *(s. 146)* **Iudicium bannitum celebratum feria quarta ipso die Cinerum anno Domini M° CCCC LXX^mo** *(7 marca 1470 r.).*

875. *s. 146*

Sąd postanowił, że Czuryło ma pod groźbą nałożenia kary pozostawić w spokoju Mikołaja Opata (oddalając) wszelkie jego oskarżenia.

Ius decrevit Nicolao Oppath, quod Czurilo iam debet dimittere in pace ipsum Nicolaum Oppath pro omnibus et singulis, pro quibus ipsum inculpaverat, sub pena vallata.

876. *s. 146*

Bracia Mikołaj i Jan Pogankowie poręczyli zapłatę do 25 VII 1½ grzywny za modry płaszcz sztuczny (por. nr 860).

874. [1] *Por. nr 779, przyp. 1.* [2] *Por. nr 827, przyp. 1.* [3] *Por. nr 222, przyp. 1.*

Veniens Nicolaus Poganek et Johannes Poganek fratres germani fassi sunt, quia fideiubuerunt pro palio flavei coloris s t w c z n i in 1½ marcis ad festum sancti Jacobi Appostoli proxime venturum *[25 VII]* solvere indilate.

877. *s. 147*

Jan Tobołka zastawił rajcy Janowi Gambali 12 grzywien i 18 „s e r c z y o w" srebra za 50 florenów. Jeśli nie odda długu we florenach do Zielonych Świątek, wówczas zapłaci w monecie „mniejszej", licząc po 16 skojców za florena. Jeśli i tego nie uczyni, podda się pod egzekucję (swego majątku), a Jan Gambala za każdą grzywnę otrzyma cztery floreny.

⊨Veniens providus Johannes Tobolka nostram ad presenciam invadiavit famoso domino Johanni Gambala consuli ⊨XXII⊣ XII marcis et XVIII s e r c z y o w argenti in quinquaginta florenis Ungaricalibus auri puri et iusti ponderis. Ita quodquidem dictus Johannes Tobolka exemere debet dictum argentum ad festum Spiritus Sancti, hoc est ad Penthecosten proxime venturum *[10 VI]*. Tali condicione, quod si non habuerit pro tunc temporis florenis paratos, extunc pecuniam minutam dare sibi domino Johanni Gąmbala est obligatus pro quolibet florenis XVI scotos. Que si non exemerit dictus Johannes Tobolka argentum ad tempore prefatam, extunc subdedit se sine omni iure et nullo vadio interponito in iure, extunc per IIII^{or} florenis tenetur eliberare sive exemere et dominus Johannes Gambala quamlibet marcis suscipere debet pro IIII^{or} florenis Ungaricalibus. ⊨

CLI. *(s. 147)* **Iudicium bannitum celebratum feria quarta ante Reminiscere anno LXX** *(14 marca 1470 r.)*

878. *s. 147*

Grzegorz Kunicza winien jest Jakubowi Konińskiemu 20 grzywien za słód, które ma zwrócić do 6 XII bez opóźnienia.

⊨Veniens providus Gregorius Kwnycza civis fassus est se tenere domino Jakubo *[s]* Conynszky[1] XX^{ti} marcas pecuniarum pro braseis, quas idem dictus Kuncza obligatus est solvere ad festum sancti Nicolai proxime nunc venturum *[6 XII]*, omnium abs mora.⊨

878. [1] *Jakub Koniński herbu Rawa, dziedzic Jakubowic Konińskich, Rokitna, Krasienina i Woli Krasienińskiej wzmiankowany w l. 1441-1477 (SHG, s. 86; APL, KzL 9, k. 207v, 255; A. Sochacka, Własność ziemska, s. 77).*

Mikołaj Opat wraz z żoną Jadwigą otrzymali od Piotra Pszonki z Babina 98 grzywien. Jeśli ich nie zwrócą do Nowego Roku, wówczas dadzą Pszonce wprowadzenie we wszystkie swoje dobra, mianowicie domy w mieście i poza nim, folwark z ogrodami oraz kamienicę, w której obecnie mieszkają.

Veniens providus Nicolaus Oppath civis Lublinensis cum uxore sua legittima Hedvigi personaliter confessi sunt coram bannito iudicio nobili domino Petro de Babin Pszonka[1], *[s. 148]* quia receperunt apud eum centum marcis pecuniarum minus II marcis in Regno currentis et obligati sunt sibi solvere ad festum Circumcisionis Domini proxime venturum *[1 I 1471 r.]*. Que si non solverit dictus Nicolaus Oppath ad tempore pretactum centum marcis minus II marcis pretacto domino Petro Pszonka de Babin, extunc sibi debet dare intromissionem in omnia sua bona mobilia et ymobilia *[s]*, hoc est in omnes suos domos, quos habet in civitate et extra civitatem et in predium cum ortis quemeciam, et in lapideam, in qua moratur. Et dando sibi intromissionem, debet sibi omnes domos evacuare et illam lapideam, in qua ipse moratur, et predium.

CLII. *(s. 148)* Iudicium bannitum celebratum feria quarta post dominicam Letare anno Domini M° CCCC LXX *(4 kwietnia 1470 r.)*

880. *s. 148*

Świątochna Konopczyna zawarła ugodę ze swoim zięciem Maciejem Konopką, na mocy której zniesiono stare spory i zapisy. Maciej zobowiązał się dać Świętochnie jedną grzywnę po Niedzieli Przewodniej i jedną do Szymona i Judy.

Veniens Swyąthocha Konopczina cum Mathie Konopka ipsius genero silencium inter se inposuerunt ab omni impedicione. Itaque ambe partes [a] manere debuerunt, uti ante ea fierunt. Et dictus Mathias Konopka obligavit se dare unam marcam pretacte Swyanthochne post Conductum Pasche *[29 IV]* et aliam marcam ad Symonis et Iude proxime affuturum *[28 X]*, omnes inscripciones, si que sunt, mortificando iuxta concordiam inter ipsos factam.

881. *s. 148*

Mikołaj Łysy na mocy ugody z Matysem Lachetą ma mu dać pół grzywny do Zielonych Świątek, a resztę do św. Bartłomieja.

879. [1] *Por. nr 694, przyp. 1.*
880. [a] *Jedno lub dwa słowa nie odczytane z powodu niedbałego pisma.*

╞Veniens Nicolaus Lissy, Matis Lachetha factam unionem inventam consenserunt et composuerunt, quod dictus Lissy dare sibi debet mediam marcis ad festa Pentheco-sten *[10 VI]* et residuitatem pecuniarum ad festum Bartholomei Apostoli *[24 VIII]* pecuniam essencialem.╡

882. *s. 149*

Szyszka, Wojciech Wollo i Mikołaj Kulawy oświadczyli, że Madej pozostaje dłużny Szyszce ratę wynoszącą siedem i pół grzywny. Szyszka ustanowił Stanisława Białego pełnomocnikiem we wszystkich swoich sprawch.

Veniens Szyszka cum Alberto Vallo et Nicolao Claudo fassi sunt, quomodo Madey mansit sibi Szyszka super racione sua, quem fecerunt VII½ marcam pecuniarum. Super istam pecuniam idem Szyszka fecit, constituit Album Stanislaum procuratorem in omnibus suis causis.

883. *s. 149*

Kuśnierz Łazarz przedkłada pieniądze w imieniu syna, nie chcąc dopuścić przed upływem roku i dnia do bliższości Wacława wnuka Miętusa, (por. nr następny).

╞Veniens Lazarus pellifex ex parte filii ├sui┤ <Myenthusz[a]> ponit pecuniam propi-nquitate nolens admittere ad annum et diem exire ex parte Venceslai filii dicti Myen-thusz ipsius w n u k a.╡

884. *s. 149*

(Zapis dotyczy tej samej sprawy co przekreślony nr 883.)

Veniens Lazarus pellifex ponit pecuniam propinquitate filii sui, nolens admittere ad annum et diem pervenire ex parte Venceslai w n w k a *[s]* Myenthuszove.

885. *s. 149*

Jakub z Czołn wraz z żoną Anną ustanowił swoim pełnomocnikiem Jana Opoczeńskiego w sprawach, jakie będzie miał przed sądem ławniczym.

883. [a] *Zapisano nad skreślonym słowem.*

Jacobus de Czolny[1] cum uxore sua legittima Anna fecit et constituit plenipotentem Johannem Opoczenszky in procuratorem in omnibus suis causis, quas habebit coram iudicio bannito.

886. *s. 149*

Jan Piszczykur zapisał na swoim domu osiem grzywien, które ma przekazać na ręce rajców i pana Marka do św. Michała.

╞Veniens Johannes Pyszczicur civis noster obligatus est et inscripsit se super domum suam ponere pecuniam, videlicet VIII ^{to} marcis, post festum sancti Michaelis proxime afuturum *[29 IX]* coram dominis consulibus et domino Marco ad manus eorum dictam pecuniam.╡

887. *s. 149-150*

Kuśnierz Paszek i Mikołaj Knop z żonami, Dorotą i Anną jako dziedzicznymi właścicielkami, zapisali rajcy Maciejowi Kuninodze dziewięć grzywien długu na ogrodzie położonym między (ogrodem) złotnika Michała i Kierstankowej. Jeśli długu nie zwrócą do Zielonych Świątek, wówczas Kuninoga będzie mógł ogród sprzedać lub obrocić na własną korzyść.

╞Venientes nostram ad presenciam Paschek pellifex, Nicolaus Knop cum heredibus eorum uxoribus legittimis in presencia nostra acceperunt apud famosum dominum Mathiam Kunynoga consulem et civem nostre civitatis in mutuam accomodacionem novem marcis super ortum eorum, tali modo et proprietate, quod si prefati *[s. 150]* Paschek pellifex et Nicolaus Knap cum heredibus pretactis nomine Dorothea et Anna eorum uxoribus dictam pecuniam, videlicet IX marcis, sibi prefato domino Mathie Kwninoga ad festum Penthecosten proxime affuturm *[10 VI]* non dederint et solverint, extunc idem dominus Matis Kwninoga consul potens erit dictum ortum, qui iacet penes Michaelem aurifabrum parte ex una et Kyerstankova parte ex alia vendere, in suos usus beneplacitos convertere, prout sibi melius videbitur expedire, non reponendo rebus cum nullis in iure.╡

CLIII. *(s. 150)* **Iudicium bannitum celebratum feria IIII^{ta} post Conductum Pasche anno Domini M^{o} CCCC LXX** *(2 maja 1470 r.)*

885. [1] *Czołna, wieś ok. 20 km SW od Lublina, albo wieś o tej samej nazwie ok. 40 km NW od Lublina.*

888. *s. 150*

Szewc Tomek spłacił szewcowi Maciejowi Konopce całą sumę za kupiony od niego dom położony między Adamkiem i Kiełbasą, w którym Tomek mieszka.

Veniens Thomek sutor fassus est, quia omnimodam et plenam solucionem fecit Mathie Konopka sutori pro domo, que sibi vendidit, in qua idem Thomek moratur. Qua domus iacet inter Adamek et Kyelbasza partes, anno ut supra.

889. *s. 150-151*

Dorota Smoleńska odstąpiła trzecią część domu położonego między wałem miejskim a (domem) kowalowej Maćkowej swemu szwagrowi rymarzowi Janowi. Dorota będzie mogła aż do swojej śmierci zajmować w nim izbę bez żadnych opłat. Jan zapłaci jej należność w czterech ratach. Dorota oświadczyła też, że rymarz Jan przekazał jej część wyposażenia po jej siostrze.

Veniens honesta Dorothea Smolenszka per referendarium suum Album Stanislaum resignavit terciam partem domus provido Johanni sellatori ipsius rivali. Quedam domus iacet inter Maczkowa fabrissa parte ex una et penes vellem *[s]* civitatis ex alia. Et unam cameram in dicto domo sibi Dorothee ad tempora vite excipiendo, in qua morari debet demptis omnibus solucionibus. Solucionem autem dictus Johannes sellator pro dicta domo facere sibi Dorothee tenetur tres fertonis ad festum Penthecosten proxime affuturum *[10 VI]*, unam marcam ad festum Sancti Crucis *[14 IX]* aliam marcam ad festum sancti Simonis et Jude *[28 X]*, residuitatem autem ad Purificacionis Marie *[2 II 1471 r.]*. Ipsaque Dorothea *[s. 151]* publice recognovit, quod ad dictum Johannem sellatorem sortem suppellectilium post sororem ipsius percepit, ipsumque liberum dimisit de dictis suppellectilibus, anno quibus ut supra.

890. *s. 151*

Wojciech Wollo przekazał na rzecz Wojciecha Kraczmara swój dom położony między domem Piotra Mążyka a ulicą prowadzącą do składu drewna (tartaku?).

Veniens providus Albertus Vollo per suum referendarium Johannem preconem resignavit domum suam provido Alberto Creczmer, ita longe, late, prout est et in se continetur, nulli sibi iuris in dicto domo reservando. Qui domus iacet inter domum Petri Mąszyk et penes plateam eunde ad lignefactorium, cum omni iure, proprietate et dominio, removendo omnes suos propinquos.

891. *s. 151*

Katarzyna Żakowa przekazała rajcy Janowi Kudzinowi swoją kamienicę położoną między domami Grzegorza Goździa i Piotra Hardego.

Veniens honesta Katherina Zakova per referendarium suum Album Stanislaum resignavit domum lapideam suam, iacentem inter domum Gregorii Goszdz parte ex una et Petrum Hardy parte ex alia, famoso domino Johanni Kwdin consuli et civi Lublinensi, cum omni iure, proprietate et dominio, tam longe, late, prout est et in se dicta domus continetur, nihil sibi pretacta domina Katherina Zakowa iuris reservando. ⊢removendo omnes suos propinquiores⊣

892. *s. 151*

Paszek i Mikołaj zięciowie łaziebnika wraz ze swoimi żonami Anną i Dorotą córkami łaziebnika zrzekli się na rzecz rymarza Andrzeja ogrodu położonego między ogrodami Grzegorza Goździa i Chanczyny.

Venientes providi Paschek, Nicolaus generes balneatoris cum uxoribus eorum, videlicet Anna, Dorothea filiabus eiusdem balneatoris, per referendarium eorum Album Stanislaum resignaverunt ortum ipsorum, iacentem inter ortos domini Gregorii Goszdz parte ex una et inter ortum Chanczina parte ex alia, provido Andree frenifici, seu corrigiatori, cum omni iure, dominio et proprietate, tam longe, late, prout est et in se continentur, nihil ipsius in dicto orto iuris reservando. Anno Domini millesimo CCCC° septuagesimo.

893. *s. 152*

Rymarz Andrysz został uniewinniony od oskarżenia pana Czechowskiego, który nie stawił się przed sądem.

Veniens Andrysz corrigiator iustificatus est iure mediante domino Czechowszky[1], prout ipsum inculpaverat, prout iurare debuit ipsum citando, in iure non comparuit.

CLIV. *(s. 151)* **Iudicium bannitum celebratum feria quarta post Zophie anno ut supra** *(16 maja 1470 r.)*

893. [1] *W l. 1470-1475 jako dziedzic Czechowa notowany jest Skarbek Piwko z Zastępowa herbu Awdaniec (APL, KzL 8, k. 130; KzL 9, k. 11, 24v, 78, 84v).*

894. *s. 152*

Katarzyna Latoszyna zrzekła się na rzecz Macieja zwanego Lacheta ogrodu położonego między łaziebnikiem Nikielem a Wojciechem Chrościelem.

Veniens honesta Katherina Lathoszina per referendarium suum Johannem preconem resignavit ortum suum, iacentem inter Nykel balneatorem parte ex una et inter Albertum Chroszczel ex alia ├providum┤ circumspecto ├Johanni┤ <Matis[a]> dicto Lacheta, cum omni iure, proprietate et dominio, ita longe, late, prout in se dictus est et continetur ortus, nichil sibi et suis legittimis heredibus reservando.

895. *s. 152*

Szymek Dyski zrzekł się na rzecz Marcina Zduna domu z ogrodem położonego między Klosem a rymarzem Andryszem.

Veniens Symek Dyszky resignavit domum suam cum orto, iacentem inter Closz parte ex una et inter Andrysz sellatorem ex alia, Martino Sdun, cum omni iure, proprietate, dominio, tam longe, late, uti in se est et continetur, nihil sibi in ipsam domo iuris reservando.

896. *s. 152*

Katarzyna Żakowa ustanowiła Piotra Gżegżoła pełnomocnym opiekunem Mikołaja i Gertrudy dzieci jej wnuka.

Veniens honesta Katherina Zakowa fecit, constituit plenipotentem tutorem Petrum Gszegszol ex <parte[a]> pueris ipsius w n u k a nomine Nicolai et Gertrvdis.

897. *s. 152*

Matysz Szklarz gotów jest zapłacić za dom, który kupił od Stanisława Krusza, niegdyś pisarza grodzkiego.

894. [a] *Dopisano nad skreślonym wyrazem.*
896. [a] *Dopisano nad wierszem.*

Veniens honestus Matis Sklarsz civis paratus est ponere pecuniam pro domo, quem emit apud discretum Stanislaum Crusz olim notarium castrensem[1].

898. *s. 152*

Mikołaj Bogacz uczynił swoim pełnomocnikiem Stanisława Białego we wszystkich sprawach na czas swojej nieobecności.

Veniens Nicolaus Bogacz fecit, constituit suum verum ac legittimum procuratorem in omnibus suis causis, quas habet, vel habiturus est cum quibuscumque personis Album Stanislaum. Quod si idem Nicolaus Bogacz non fuerit presens, extunc potens erit suis causas omnes deponere, uti solus presens esset propria in persona.

899. *s. 153*

Jan Długi uzyskał prawnie po zmarłym bracie Marcinie Świderku połowę domu i ogrodu, co przypadło mu zgodnie (z zapisami) w księgach prawa niemieckiego.

Veniens Longus Johannes iure mediante domum et ortum fratris ipsius Martini Swydrek pie memorie, eciam civis civitatis Lublin, acquisivit, iuxta quod ex libris Teuthwnicalibus sibi fuit iure devolutum, anno ut supra.

900. *s. 153*

Ślusarz Jan Oszomek uwolnił szlachcica Piotra Mniskiego z poręczenia czterech grzywien, udzielonego za szlachcica Piotra Grabianowskiego.

Veniens Johannes Oschomek slessar civis Lublinensis libere mittit nobilem dominum Petrum Mnyszkyego[1] de caucionem fideiussorie, prout idem dominus Petrus alias Mnyszky fideiusserat sibi Johanni Oschomek civi pro nobili domino Petro Grabyanowszky[2] pro IIII^{or} marcis pecunie.

897. [1] *Por. nr 585, przyp. 1.*
900. [1] *Może to Piotr z Mniszka, wsi klasztoru klarysek z Krakowa, położonej ok. 60 km SW od Lublina, gdzie w l. 1470-1480 notowany był sołtys Piotr z Trzydnika herbu Nałęcz (SHG, s. 154).* [2] *Por. nr 592, przyp. 1.*

901. *s. 153*

Malarz Wojciech z Lublina zobowiązał się, że kupiony od rajcy krakowskiego i wójta lubelskiego Stanisława Morsztyna dom naprzeciwko Macieja Fiolka nie podda prawu kościelnemu, a jeśli umrze jego żona i Wojciech zechce zostać księdzem, wówczas ma odsprzedać dom za taką samą cenę lub większą, tak by znów podlegał prawu miejskiemu, jak teraz i przedtem.

Veniens personaliter providus Albertus pictor de Lublin publice recognovit, quomodo domum, quam emit apud sagacem dominum Stanislaum Morsteyn civem, consulem Cracoviensem necnon advocatum Lublinensem[1], sitam ex opposito providi Mathie Phiolek, quamquidem prefatam domum obligat se presenti scripto non inducere ad ius spirituale et nullo iure. Et si contigerit, qui uxor sibi decederit de hac mundo et ipse vellet affici presbiter, tunc prefatam domum debet viceversa vendere pro eisdem pecuniis sive maioribus, et nullo modo alio alienare, tantum quod prefata domus debet reverti ad ius civile, uti nunc et ante fuit.

902. *s. 153-154*

Jan z Brucha (?) pełnomocnik rajcy krakowskiego i wójta lubelskiego Stanisława Morsztyna przekazał mieszczaninowi lubelskiemu, malarzowi Wojciechowi dom położony obok (domu) szewca Jana Ślązaka naprzeciwko Macieja Fiolka. Wojciech uzyskał na okres trzech lat zwolnienie z czynszu, a po upływie tego okresu płacić będzie wójtowi Morsztynowi po trzy wiardunki rocznie.

Veniens honestus Johannes de Bruch[1] procurator sagacis domini Stanislai dicti Morsteyn civis et consulis Cracoviensis necnon advocati Lublinensis[2], ex parte domini sui resignavit domum, iacentem penes Johannem Slanszak sutorem et civem Lublinensem, ex opposita Mathie Phiolek, provido Alberto pictori, civi Lublinensi, cum omni iure, proprietate et dominio, ita longe, late, prout est et in se continetur, nihil sibi iuris in dicto domo reservando. Tali condicione, quod debet tenere et manere debet in dicto domo tres annos libere, *[s. 154]* in quarto autem anno a data presencium tenetur solvere, dare idem Albertus pictor pretacto Stanislao Morsteyn advocato Lublinensi tres fertones et sic deinceps omni anno dictum censum, hoc est tres fertonis dare est astrinctus et tenetur solvere censum eviternum. Anno Domini M° CCCC° LXX.

901. [1] *Por. nr 289, przyp. 2.*
902. [1] *Jan z Brucha (?) bliżej nieznany, może krewny Pawła Brucha, ławnika i rajcy krakowskiego w l. 1462-1463 (M. Starzyński, Krakowska rada, s. 286, nr 281).* [2] *Por. nr 289, przyp. 2.*

903. *s. 154*

Jan Lubomelski z żoną Małgorzatą przekazali Piotrowi Mążykowi ogród położony między kuśnierzem Stefanem a Włochem Andrzejem krawcem.

Venientes providi Johannes Lubomelszky civis unacum uxore sua legittima nomine Margaretha per referendarium suum Johannem preconem resignaverunt ortum eorum iacentem penes pellificem Stephanum parte ex una et [I]talicum Andream sartorem parte ex altera, provido Petro Manszyk civi Lublinensi, cum omni iure, proprietate et dominio, prout est et in se continetur, nihil sibi iuris de eodem orto reservando.

904. *s. 154*

Burmistrz Jakub Kreidlar i dwaj rajcy oznajmili, że wzięli od Lojka 12½ grzywny w groszach praskich tytułem 12½ grzywny w półgroszach (zapisanych) przez tych rajców na dobrach Hanuszkowicza, i dali te pieniądze Dorocie Popkowej. W ten sposób Popkowa otrzymała już 21 grzywien i sześć groszy z długu, jaki miała (zabezpieczony) na tych dobrach.

Venientes nostram ad presenciam famosi domini Jacobus Creydlar protunc preconsul, Matis Kunynoga, Martinus Closzman consules civitatis fassi sunt, quia receperunt, <videlicet a Loyek civi[a]> XII½ marcis grossorum Pragensium nomine[b] XII½ marcis grossorum mediantum a dominis pretactis nostris consulibus super bonis Hanuszkowycz, que pecuniam dederunt Dorothee Pepkowe *[s]*. Demum pretacti domini consules recognoverunt, quod dicta domina Dorothea Popkowa iam levavit de dictis bonis Hanuszkovicz XX[ti] unam marcis et VI grossis super dictum debitum.

905. *s. 154-155*

Rajca Maciej Kuninoga zeznał, że wójt Jakub Szczepanowicz nałożył sekwestr na znajdujące się w jego rękach dobra, mianowicie beczkę z "byalką"[1] należącą do mieszczanina krakowskiego Jana Leipolta. Kuninoga oświadczył, że będzie ją nadal u siebe trzymał jako pierwszy wierzyciel, aż do czasu zwrotu przez Leipolta 95 florenów i 13 groszy.

Veniens honestus dominus Matis Kwninoga consul et civis nostre civitatis confessus est, quomodo veniens circumspectus Jacobus Sczepanouicz advocatus noster Lublinensis ex nunc interdixit apud dictum dominum Matis Kwninoga bona, videlicet unum vas cum b y a l k a Johannis Leypolt civis de Cracovia, et cum consensu ipsius notatis dictum

904. [a] *Zapisano nad wierszem.* [b] *Odczyt niepewny ze względu na znaczne wyblaknięcie fragmntu tekstu*
905. [1] *Może chodzi o mąkę? Por. Sł. XVI, t. II, Wrocław [itd.] 1967, s. 69; Białka – białe pieczywo, bułka.*

vas versus iuratis misit in nomine ipsius, que ipse primus arestator est super dicta bona *[s. 155]* et ipsa non extradere tam diu, quousque sibi satisfactio quinque et nonaginta et XIII grossis et florenis per ipsum Hannus [Leyp]olt facta fuerit, anno ut supra.

CLV. *(s. 155)* Iudicium bannitum celebratum feria IIII^{ta} in vigilia Ascensionis Domini anno Domini M^{o} CCCC LXX^{mo} *(30 maja 1470 r.)*

906. *s. 155*

Mikołaj synowiec Piotra Gżegżoła wraz z tym Piotrem oraz ciotką Gertrudą ustanowili termin przeciwko Janowi Kudzinowi, ponieważ zlekceważył ich pozew.

Veniens Nicolaus ├Sorinus┤ filiaster Petri Gszegzel cum Petro eodem Geszgzel et Gertrude ipsius amica steterunt terminum contra Johannem Chwdin, quia citatus in terminum minime parere studuit.

907. *s. 155*

Kleryk Jan Miętusz ze względu na przeniesienie sprawy z Marcinem Żelaznym o pieniądze do sądu kościelnego, zwolnił go od roszczeń przed sądem miejskim.

Veniens discretus Johannes Myentusch clericus libere misit Martinum alias Zelazny de iure Theuthwnicali pro pecunia, quem interdicerat in iure bannito, eviterne et secum debet agere iure in spirituali, anno ut supra.

908. *s. 155*

Maciej Fiolek za pomocą przysięgi trzech wiarygodnych mężów uwolnił się od oskarżenia szlachcica Manaczkowskiego o pierścień.

Veniens providus Mathias Phyelek, civis Lublinensis iustificatus est met tercius cum viris idoneis et honestis iuramento pro annulo, pro quo ipsum inculpaverat nobilis [^{a}] Manaczkowszky et evasit iure mediante.

908. [a] *Pozostawione wolne miejsce zapewne na wpisanie imienia Manaczkowskiego.*

909. *s. 155*

Stefan pleban z Bystrzycy i szlachcic Andrzej Strachocki poręczyli za Marcina Żelaznego (klerykowi) Janowi Miętusowiczowi, że stawili Żelaznego przed sądem kościelnym i uwolnili pieniądze, znajdujące się w skrzynce panów ławników.

Venientes honorabilis Stephanus plebanus in Bysztricza[1], nobilis Andreas alias Strachoczky unanimiter fideiusserunt pro Marthino Zelaszny discreto Johanni Myenthwszouicz, ut ipsum statuerant in iure spirituali et pecuniam de cista dominorum iuratorum eliberaverunt iure mediante.

910. *s. 155*

Mikołaj Opat zobowiązał się dzisiaj przekazać Dorocie Popkowej trzy grzywny, a we wtorek dziewięć grzywien i osiem groszy, bez żadnej zwłoki.

Veniens Nicolaus Oppath fassus est, quomodo obligatus est honeste domine Dorothee Popkowe hodie dare tres marcas et feria III[a] novem marcis cum VIII[o] grossis omni abs dilacione nulla re ipsam evadendo.

CLVI. *(s. 155)* **Iudicium bannitum celebratum feria IIII[ta] proxima post festum Penthecosten anno Domini M[o] CCCC LXX[mo]** *(13 czerwca 1470 r.).*

911. *s. 156*

Szlachcic Hektor z Niedrzwicy wraz ze swoim synowcem Piotrem Górskim i jego synami Janem, Stanisławem i Szczęsnym poręczyli Jakubowi Winiarzowi za synów młodszych, Stanisława i Szczęsnego, że będą go bronić przed wszelkimi roszczeniami w sprawie domu, położonego między (domami) Macieja Wieluńskiego i Jana Kudzina, w którym obecnie mieszka. Winiarz zapłacił już za niego całość sumy.

Veniens nobilis dominus Hector Nyedrwyczky[1] cum filiastro suo Petro Gorszky[2] necnon Johanne, Stanislao, Scząnszny ipsius filiis, ex consensu ipsorum, fideiuberunt pro Stanislao et Sczanszni, pro filiis iunioribus prefati Petri Gorszky ⊢que⊣ dominum

909.[1] *Por. nr 625, przyp. 1.*

911. [1] *Niedrzwica Duża, wieś ok. 23 km SW od Lublina; dziedzic Hektor notowany w l. 1429-1476, komornik ziemski lubelski w l. 1441-1451, podczaszy lubelski w l. 1442-1475 (SHG, s. 158; Urzędnicy małopolscy, nr 558, 570, s. 349).* [2] *Piotr Górski, tenutariusz z Radawca w 1470 r. nabył dział w Niedrzwicy, gdzie wzmiankowany był do 1484 r., zm. przed 1486 r. (APL, KzL 5, k.27, 122, 132v, 248; KzL 9, k. 9, 23v, 158v, 241v).*

Jacobum Wynarsz et ipsius successores legittimos intercedere ab omni impedimento, si que fuerunt ab aliquibus hominibus, pro domo in quo moratur. Que domus iacet penes Mathiam Wyelunszky parte ex una et Johannem Chwdin parte ex alia, et recedunt hii omnes ab omni propinquitate pretacti domus pretacto domino Jacubo *[5]* Wynarsz et suis posteris, et recognoverunt, quod solucionem totalem ab ipso domino Jacobo susciperunt, omnes inscripciones et res mortificando presentes. Anno etc. LXX^{mo}.

912. *s. 156*

Sąd zezwolił Jakubowi Szczepanowiczowi na wstrzymanie zajęcia beli sukna, którą Hanusz Leipolt z Krakowa pierwotnie obłożył sekwestrem u Macieja Kuninogi.

Ius decrevit domino Jacobo Sczepanovicz primam arestacionem super primariam arestacionem unius b e l l e panni, quam interdixit apud dominum Mathiam Kunynoga Hanus Leypelt de Cracovia.

913. *s. 156*

Jakub Stodolnik zeznał, że Jakub Wierzchowski zapłacił wszystkie pieniądze, jakie mu zapisał.

Veniens providus Jacobus Stodolnik recognovit domino Jacobo Wyrszchowszky, quod fecit solucionem totalem, uti sibi hic in actis obligavit et inscripsit.

914. *s. 156*

Jan Kudzin zrzekł się na rzecz Andrzeja Gajka i Nikiela Filca ogrodu zwanego Wyszowski wraz z domem, położonego między Jakubem Szczepanowiczem i Burkartem.

Veniens famosus dominus Johannes Chwdin per referendarium suum Gregorium Fyol resignavit ortum suum Wyschowszky cum domo providis Andree Gayek necnon Nykel Fylcz, iacentem penes dominum Jacobum Sczepanovicz parte ex una et Burkarth fabrum ex alia, cum omni iure, proprietate et dominio, tam longe, late, prout est et in se continetur, ipsis et eorum successoribus legittimis, nihil sibi in dicte orto reservando, quemeciam et in domo.

915. *s. 156*

Marcin Żelazny oświadczył, że Nikel Filc zapłacił mu 30 grzywien długu.

Veniens circumspectus Nykel Fylcz cum Martino Zelaszny fassus est idem Martinus Zelaszny, quia iam omnimodam et finalem solucionem fecit in XXX^ti^ marcis, prout ipse Nikel Fylcz se sibi obligavit et inscripsit in dictis actis, ipsumque iam liberum dimisit de dictis XXX^ti^ marcis. Anno Domni M^o^ CCCC LXX^mo^ ut supra.

916. *s. 157*

Grzegorz Kuncza oraz bracia Walenty i Andrzej wraz z ich matką Katarzyną, zgodzili się zapisać Małgorzacie żonie Grzegorza, a ich bratowej, 60 grzywien na domu położonym między Smajdą a Piescholinym, w którym mieszka tenże Grzegorz wraz z matką i braćmi.

Veniens nostram ad presenciam circumspectus Gregorius Kwyncza necnon Valentinus et Andreas fratres germani unacum matre ipsorum nomine Katherina, omnes in simul conferunt inscribere Margarethe uxori legittime pretacti Gregorii Kwyncza, ipsorum gloti, sexaginta marcis pecunie super domo ipsorum, in quo domo moretur idem Gregorius Kuncza cum matre, fratribus germanis. Que domus iacet inter Smayda parte ex una et inter Pyescholynym ex alia, anno ut supra.

917. *s. 157*

Mikołaj Bigwant zobowiązał się zwrócić rajcy Jakubowi Winiarzowi trzy grzywny do św. Michała.

Veniens Nicolaus Bygwanth fassus est se tenere certi veri et legittimi debiti tres marcis pecuniarum famoso viro domino Jacobo Wynarsz consuli. Quas quidem tres marcis pecuniarum obligat, promittit idem Nicolaus Bygwanth solvere sibi domino Jacobo Wynarsz ad festum sancti Michaelis proxime affuturum *[29 IX]* indilate, nullo vadio summe et re sibi reponendo.

918. *s. 157*

Wencel sługa pana Macieja Szolwy z Krakowa ustanowił pełnomocnika we wszystkich sprawach (nie zapisano kogo).

Veniens Venczel servus domini Mathie Scholwa civis de Cracovia[1] fecit, constituit suum verum et legittimum procuratorem, absentem tamquam presentem in omnibus

918. [1] *Maciej Szolwa bliżej nieznany; w Krakowie występował Mikołaj Szolwicz ławnik w l. 1430, 1442 i 1443 i rajca w 1444 r. (M. Starzyński, Krakowska rada, s. 276, nr 251).*

suis causis, quascumque habiturus erit cum quibuscumque personis, tam magnis, quam et parvis.

919. *s. 157*

Mikołaj Hincza z Wrocławia uczynił Stanisława Białego swoim pełnomocnikiem we wszystkich sprawach sądowych.

Nicolaus Hincza civis de Wratislavia fecit, constituit suum verum et legittimum procuratorem Album Stanislaum in omnibus suis causis, quas habebit cum quavis persona coram iudicio.

CLVII. *(s. 157)* **Iudicium magnum celebratum feria III[a] post Johannis Baptiste anno etc. LXX[o]** *(26 czerwca 1470 r.).*

CLVIII. *(s. 157)* **Iudicium bannitum celebratum feria quarta post Johannis Baptiste anno ut supra** *(27 czerwca 1470 r.).*

920. *s. 157*

Jan Piszczykur ustanowił Jana Opoczeńskiego swoim pełnomocnikiem we wszelkich sprawach z rajcą Markiem.

Veniens Johannes Pyszczicur fecit, constituit suum verum ac legittimum procuratorem, factorem in omnibus suis causis, quas habet vel habiturus est cum domino Marco consule, Johannem Opoczenszky, iuramenta paranda, dimittenda, tamquam solus propria in persona esset.

921. *s. 158*

Sąd wyrokuje, że zarówno Jan Piszczykur jak i jego pełnomocnik Jan Opoczeński, w razie swojej nieobecności mogą powołać na tę okazję kolejnych pełnomocników.

Ius decrevit Johanni Pyszcz[yk]ur et Johanni Opoczenszky suo procuratori, quod in absenciam ipsorum amborum, tam Johannis Pisczicur, quam eciam et Johannis Opoczenszky, potentes loco ipsius alium procuratorem plenipotentem facere, constituere, agere, facere cum quibuscumque personis habuerint, facere in iure tamquam soli propria in persona essent, de forma iuris.

922. *s. 158*

Michał Nabdziwoda i jego żona Stachna przekazali sobie nawzajem swój majątek na wypadek śmierci któregoś z nich, odsuwając od dziedziczenia wszystkich krewnych.

Veniens Michael Nabdzywoda cum uxore sua legittima nomine Stachna omnia bona mobilia et immobilia ambo in simul resignaverunt. Tali modo, quod si pretactus Michael Nabdzywoda de hac luce decesserit, extunc ad nullum alium, tantum ad uxorem ipsius Stachnam devolvi debent et donaturi. Eadem mutuum et Stachna eius uxor sibi Michaeli resignavitque post mortem ipsius ad nullum pariter ipsius maritum, alienando omnes suos amicos, tamquam magnos, quam parvos.

923. *s. 158*

Jan z Brucha służebnik Stanisława Morsztyna obywatela Krakowa i wójta lubelskiego, oraz rajcy lubelskiego Macieja Kuninogi ze strony mieszczanina krakowskiego Jana Litawskiego i jego żony Doroty, przeprowadził zrzeczenie się przez tych małżonków trzeciej części domu położonego między (domami) Jana Gambali i Grzegorza Goździa, na rzecz Stanisława Morsztyna. Pozostałe dwie części zostały wcześniej przekazane przez Litawskich.

Veniens ad presenciam iudicii banniti Johannes de Bruch[1] officialis domini Stanislai Morsteyn[2] cum litteris omnimodis et cum plena facultate et dominio Matis Kuninoga consule civitatis Lublinensis ex parte Johannis Litawszky civis Cracoviensis et uxoris sue legittime nomine Dorothea, per tutorem eorum Mathiam Kwnynoga, resignaverunt terciam partem domus provido Stanislao Morsteyn civi Cracoviensi et advocato Lublinensi, iacentis inter dominum Johannem Gambala et Gregorium Goscz, cum omni iure, proprietate et dominium, ita longe, late, prout in se est extensa. Quarum due partes pretacti domus ante fuerunt resignate, nihil ipsius pretacti Johannes ┣Br┫ Litawszky et Dorothea ipsius uxor legittima in eadem reservando.

924. *s. 158*

Dorota Popkowa oświadczyła, że Dorota Sawnicka z mężem Janem Wiśniowskim spłaciła ją z wszystkich swoich długów.

Veniens honesta Dorothea Popkowa fassa est, quia honesta domina Dorothea Schamnyczka cum viro suo <Johanne Wyszniwszky[a]> satisfecit de omnibus et singulis debitis,

923.[1] *Por. nr 902, przyp. 1.* [2] *Por. nr 901, przyp. 1*
924.[a] *Dopisano pod tekstem, zaznaczając miejsce umieszczenia w tekście znakiem „.*

quis sibi tenebatur, mortificando omnes priores inscripciones in actis inscriptis. Anno Domini M° CCCC° LXX^mo.

925. *s. 159*

Szlachcic Jakub Ragowski skwitował Jakuba Szczepanowicza z długów.

Veniens nobilis Jacobus Ragowszky[1] est fassus, quia dominus Jacobus Sczepanovicz satisfecit pro debitis, que sibi tenuit et ipsum libere dimisit iam eviterne, omnes inscripciones pro dicto debito mortifcando.

926. *s. 159*

Katarzyna Żakowa otrzymała 150 grzywien od rajcy Jana Kudzina za sprzedany przez nią dom (kamienicę).

Veniens honesta Katherina Zakowa per referendarium suum Johannem ministrum civitatis fassa est, quia I½ centum marcis a provido Johanne Chwdin consule, et que levavit, percepit pro domo sive lipidea *[s]*, quam sibi vendidit.

CLIX. *(s. 159)* Iudicium positum feria IIII^ta ante festum Margarethe *(11 lipca 1470 r.)*.

927. *s. 159*

Powroźnik Stanisław przekazał Janowi Milczkowi dom z ogrodem położony obok ogrodu Pawła Gościsza.

Providus Stanislaus p o w r o s z n y k coram bannito iudicio per suum tutorem Johannem ministrum resignavit domum cum orto, situm penes ortum Pauli Goszczysch, cum omni iure et proprietate, ita late et longe, prout solus tenuit et possedit, providO Johanni Mylczek perpetue et in ewm tenendum, habendum.

928. *s. 159*

Czapnik Wojciech przekazał Bernardowi mieszczaninowi lubelskiemu swój dom położony między domami Marcina Kwanty i Popkowej.

925.[1] *Por. nr 589, przyp. 2.*

Veniens providus Albertus c z a p n y k per suum tutorem Stanislaum Byali coram bannito iudicio resignavit domum suam sitam inter domum Martini Quanta ex una, inter domum Popkowey parte ex altera, provido Bernardo civi nostro, cum omni iure, dominio et proprietate, ita late et longe, prout solus tenuit et possedit, nihil sibi et suis proximis in eadem reservando perpetue et in ewm.

929. *s. 159*

Jan Piszczykur jako powód wystąpił przeciw panu Markowi w nieokreślonej sprawie.

Johannes Pyszczykur attemptavit ├iudicium┤ contra dominum Marcum primo iudicio existens actor.

930. *s. 159*

Bernard ma dać 20 grzywien czapnikowi Wojciechowi Tryksowi za dom do św. Jana Chrzciciela. (Już) ów Wojciech wziął 30 grzywien.

Veniens providus Bernardus coram bannito iudicio, quia tenetur XX^ti^ marcis communis pecunie bone in Regno currentis Alberto Tryx c z a p n y k complere et solvere ad festum beati Johannis Baptiste proximo venturo *[24 VI 1471 r.]* pro eadem domo, et idem Albertus recepit XXX^ta^ marcis.

931. *s. 159-160*

Jan Łazarz wraz z synem Wacławem zrzekł się na rzecz Czecha Mikołaja Miklasza domu swojego zwanego Mientuszowskim, położonego z tyłu zniszczonej kamienicy i domu Mikołaja Opata, obok domu Mikołaja Bigwanta.

Veniens ad presenciam banniti iudicii Johannes dictus Lazarz cum filio suo Wanceslao resignavit *[s. 160]* domum suam dictam Menthussowsky, sitam in postico fracte lapidee et in postico domus Nicolai Oppath, et penes domo Nicolai Bygwant, cum omni iure et dominio, ita late et longe, prout solus tenuit et possedit, nichil sibi cum filio in eadem reservando, provido Nicolao Myklasch Bohemo et suis legittimis successoribus perpetue et in ewm.

932. *s. 160*

Kuśnierz Jan Łazarz wraz z synem Wacławem otrzymał 55 grzywien za dom Miętuszowski od Czecha Mikołaja Miklasza.

Veniens Johannes Lazarz pellifex cum Wanceslao filio coram bannito iudicio recognovit, ├iam┤ quam pro dicta domo Myethvssowsky percepit et realiter levavit quinquaginta marcas et quinque marcis a Nicolao Myklasch Bohemo.

933. *s. 160*

Mikołaj brat zmarłego Andrejka ma oddać do św. Bartłomieja Stefanowi (synowi) Stefana 24 floreny.

Veniens providus Nicolaus frater olim Andreykonis coram bannito iudicio recognovit domino Stephano Stephani XX^{ti} florenos et quatuor florenos, quos obligavit solvere ad festum beati Bartholomei proxime venturum *[24 VIII]* nullo ipsum vadio, nec pignore se eximendo.

934. *s. 160*

Kuśnierz Stanisław Ostrożycz uwolnił kramarza Mikołaja z poręczenia sześciu grzywien, jakiego udzielił braciom Jakubowi i Stanisławowi Ostrożyczom.

Veniens Stanislaus pellifex Ostrozycz coram bannito iudicio evicit et intercessit Nicolaum penestica ex fideiussoria VI marcorum et est liber, quam fideiusserat fratribus Jacobo et Stanislao Ostrozyczy et debet ex post de libro deleri.

935. *s. 160*

Kuśnierz Neko i wójt opolski Zygmunt zgodzili się, aby do dorocznego jarmarku na św. Szymona i Judy obie strony doprowadziły do zawarcia pozasądowej ugody w sprawie o beczkę ryb wartości pięciu grzywien.

Veniens providus Neko pellifex, tutor Petri filii Lazarsz ├petit┤ cum providio Sigismundo advocato de Opole[1], unitificant *[s]* invicem pro uno vasze *[s]* piscium in valore quinque marcarum. Ita que ad festum sancti Symonis et Iude nunc affuturum *[28 X]* forum ad annuale de bona voluntate ambe homines statuere, ponere debent et ipsos

935. [1] *Por. nr 516, przyp. 1.*

concordare pro dicto vase piscium, non agendo coram iure bannito et quodcumque homines dicti invenerint, tenere servare eviterne debent.

CLX. *(s. 161)* **Iudicium bannitum celebratum feria [quarta[a]] ipso die Decollacionis sancti [Johannis[a]] Baptiste anno Domini ut supra** *(24 czerwca 1470 r.).*

936. *s. 161*

Stanisław Barzyn zrzekł się ogrodu położonego między Klemensem Bylicą a odłogiem (pustką?) Byliczynym, na rzecz Macieja syna Konopki.

╞Veniens Stanislaus Barzin resignavit ortum, iacentem inter Clementem Bylycza et solam *[s]* Byliczynem, Mathie filio Konopka cum omni proprietate et dominio, prout solus tenuit.╡

937. *s. 161*

Rajca Jakub Kudzin uczynił rajcę Jakuba Kreidlara swoim pełnomocnikiem w celu przeprowadzenia przejęcia domu od Elżbiety Gambaliny, jej syna Stefana oraz Doroty Sawnickiej.

Veniens Johannes Kwdin consul et civis noster plenipotentem actorem factorem fecit, constituit Jacobum Creydlar eciam consulem ad suscipiendum resignacionem domus a honesta domina Eliszabeth Gambalina et filio ipsius Stephano et Dorothea Schawniczka.

938. *s. 161-162*

Elżbieta Gambalina wraz z synem Stefanem i Dorotą Sawnicką zrzekli się na rzecz rajcy Jana Kudzina: kamienicy narożnej obok kuśnierza Wawrzyńca Porczka (przy ulicy) prowadzącej do łaźni oraz browaru i domu drewnianego położonych za tą kamienicą, obok domu Piotra Mążyka; domu drewnianego przy murze obok domu panów rajców, za domem zmarłego bednarza Nikiela, w którym mieszka Lorek; murowanej słodowni z ogrodem i studnią naprzeciwko domu słodownika Grzegorza Goździa. Ponadto trzech ogrodów położonych obok ogrodu Jana Kudzina – dwa z nich dzierżawi za czynsz Marcin Bambnek, trzeci zwany Markowski znajduje się na rogu obok drogi, również (wydzierżawiony) za czynsz; dwóch domów obok domu kupca Marcina z jednej strony i obok stodoły i ogrodu Wiśniowskiego; innego ogrodu ze stajnią i sadem naprzeciwko klasztoru św.

CLX. [a] *Jedno słowo niewidoczne z powodu zniszczenia rogu karty.*

Bernardyna, obok ogrodu Piotra Siestrzeńca; dwóch ogrodów, jednego koło słodowni krawca Jana Kulawego, drugiego Pisarzowskiego Marcina.
╞Wszystkie te nieruchomości Jan Kudzin nabył za 450 grzywien, płatne w trzech, ściśle określonych ratach. Zobowiązany też jest do wypłacania przez 4 lata synowi Gambaliny Stefanowi po 10 grzywien na wydatki i zabierania go (towarzyszenia mu?) na jarmarki╡

Veniens honesta domina Elizabeth alias Gambalina cum Stephano filio ipsius et honesta domina Dorothea Schawniczka, per ipsius procuratorem Gregorium Phiol cum omni facultate, resignavit et resignaverunt omnes in simul domum sive lapideam in acie, penes Laurencium Porczek pellificem eundo ad balneum, cum braxatorio necnon domum ligneam in postico eiusdem lapidee, penes braxatorium et circa domum Petri Mąszik. Eciam domum ligneam sub muro, circa domum dominorum consulum, in qua habitat sive moratur Lorek, in postico domus olim Nykel doleatoris. Quemeciam braseatorium muratum ex oposito domum Gregorii Goszdz braseatorii, cum orto et fonte. Item tres ortos sitos: penes ortum Johannis Kwdzin primus, secundus ortus, quem tenet Martinus Bambnek in censu, tercius ortus Markowszky in acie circa viam, eciam in censu. Item duas domus sitas penas *[s]* domum Martini mercatoris ex una et ex alia parte olodii et orti Wysznowszky. Item ortum cum pomerio ex oposito claustri sancti Bernhardini, penes ortum domini Petri Schosztczenyecz, cum aequirea. Item duos ortos: unum circa brazeatorium Johannis Claudi sartoris, alium Pyszarszowszky Martini, famoso domino Johanni Kwdin consuli et civi nostro cum omni proprietate, dominio, prout dicti domus et orti, et bona fuerunt et in se sunt *[s. 162]* et in se continentur, tam longe et late, nihil ipsis in dictis bonis et suis legittimis successoribus reservando ╞que bona empta et vendita sunt pro mediis quintis centis marcis pecuniarum. Tali condicione, quod idem dominus Johannes Kwdin subiugatus est Stephanum filium pretacte domine Elizabet Gambaline in expensis servare debet per quatuor annos. Et per istos quatuor annos omni anno debet dare per decem marcis. Et ipsum secum per vias *[s]* ad fora annualia. Iam dictus dominus Johannes Kwdin primam summam dedit II ½ centis marcis pecuniarum pretactis resignantibus, centum autem marcis ad festum Nativitatis Domini proxime affuturum *[25 XII]*, residuitatem autem ad festum Pentecosten. *[2 VI 1471 r.]*╡

939. *s. 162*

Jan Miętuszowicz zrzekł się na rzecz Macieja Miłka ogrodu, położonego obok (ogrodu) rzeźnika Stefana i Wawrzyńca.

Veniens discretus Johannes Myąnthusovicz per referendarium suum resignavit per Gregorium Fyol ortum, iacentem penes Stephanum carnificem ex una et Laurenti ex alia, provido Mathie Mylek cum omni proprietate, dominio, tam longe, late, prout in se est extensus.

940. *s. 162*

Teofil zrzekł się na rzecz Macieja Miłka ogrodu zwanego Handzlowski, położonego obok Jakuba Winiarza.

Veniens Theophilus per referendarium suum Gregorium Fyol resignavit ortum dictum Handzlowszky in occipite Jacobi Wynarsz, provido Mathie Mylek cum omni proprietate, dominio, tam longe, late, prout in se est extensus.

941. *s. 162*

Szewc Tomek zapisał swej żonie Agnieszce oprawę[1] *w wysokosci 20 grzywien na swoim domu.*

Veniens providus Thomek sutor inscribit et donavit pro dotalicio uxori sue legittime nomine Agnetis XX^{ti} marcis pecuniarum super bonis ipsius, videlicet super domo.

942. *s. 162*

Rajca turobiński Hincza zrzekł się na rzecz Mikołaja Czecha domu zwanego Madejowski, w sąsiedztwie domu Piotra Szachtarza, obok (z przodu?) domu zwanego Bogaczowicz. ⊨*Czech już zapłacił 12 grzywien, zaś pozostałe 12 da do św. Jakuba.*⊨

Veniens famosus vir Hincza consul et civis de Thwrobin[1] resignavit domum dictam Madeowszky in occipite domus Petri Schachtarsz, penes domum dictum Bogaczovicz, provido Nicolao Czech, cum omni proprietate, dominio, tam longe et late, prout est et in se continetur, et idem ⊨Czech hodie obligatus est sibi Hincza dare XII marcis et alias XII marcis pro festo sancti Jacobi Apostoli nunc venturo [25 VII], omnium abs dilacione.⊨

943. *s. 162*

Mikołaj Bogacz ma w ciągu czterech tygodni zapłacić Stefanowi Szczepanowiczowi 24 floreny.

⊨Veniens Nicolaus Bogacz obligatus est in quatuor septimanis solvere domino Stephano Sczepanovicz XX^{ti} IIII^{or} florenos iuxta inscripcionem priorem, nullo vadio ipsum evadendo.⊨

941. [1] *Zabezpieczenie na wypadek wdowieństwa.*
942. [1] *Por. nr 32, przyp. 1.*

944. *s. 163*

Woskobojnik Szymon rozliczył się wobec witryków kościoła parafialnego św. Michała ze zobowiązań ciążących na jego domu.

Veniens Symon woszkoboynik [satisfecit[a]] pro domo, in qua moratur, omnibus suis debitoribus, videlicet vitricis ecclesie sancti Michaelis ecclesie parrochialis; ipsum liberum, quietum dimittunt eviterne.

945. *s. 163*

Wojtek Tryks uwolnił się przy pomocy prawa (od oskarżenia) Jana Szarka.

Veniens Woytek Tryxa, prout ius portare debuit Johanni Scharka, iam iustificatus est iure mediante.

CLXI. *(s. 163)* **Iudicium bannitum celebratum feria IIII[ta] infra octavas Nativitatis Marie anno Domini CCCC LXX** *(12 września 1470 r.).*

946. *s. 163*

Jakub Szczepanowicz przedłożył (do wykupienia) zastaw, który dał mu Piotr Koprek za pięć florenów i jednego orta.

Dominus Jacobus Sczepanovicz posuit pignus primo iudicio, quod pignus Petrus Koprek sibi invadiavit in quinque florenis et <uno[a]> orto.

947. *s. 163*

Dominikanin Stanisław zezwolił matce swojej Latoszynie na sprzedaż jego dziedzictwa po zmarłym ojcu.

Veniens Stanislaus religiosus frater ordinis sancti Dominici fecit, constituit matrem ipsius Lathoschiną super ipsius patrimonium vendere, alienare, prout sibi melius videbitur expedire et convenire, qui sors sibi post mortem patris cessit.

944. [a] *Odczyt niepewny ze względu na wyblaknięcie górnego brzegu karty.*
946. [a] *Zapisano nad wierszem.*

948. *s. 163*

Prasoł Marcin położył (do wykupu) błękitną suknię, należącą do jego służebnej Doroty.

Veniens Martinus saliscussor posuit alias p o k l a d a l tunicam flavei coloris iudicio in primo, que tunica est Dorothee eiusdem ancille servilis.

949. *s. 163*

Łaziebnik Nikiel ma trzymać dom w zastawie za trzy grzywny (długu) przez rok i dzień według prawa miemieckiego magdeburskiego.

Veniens Nikel balneator iuxta iuris decretum domum Wronine tenere debet annum et diem in tribus ├fertonibus┤ <marcis[a]> iuxta ius Thewthunicum Maydburgensis alias w s z a s t h a w y e.

950. *s. 163*

Jakub Szczepanowicz położył (do wykupu) po raz drugi zastaw, który dał mu Piotr Koprek za pięć florenów i jednego orta (por. nr 946).

Veniens Jacobus Sczepanovicz secundo iudicio posuit pignus, sive vadium Petri Koprek in quinque florenis et uno o r t h.

951. *s. 163*

Pan Marek oczyścił się przysięgą z zarzutu ze strony Jana Piszczykura.

Dominus Marcus iustificavit se medio iuramento Johanni Pyszczicur, pro quo ipsum inculpaverat, et evasit iure.

952. *s. 163*

Grzegorz Kunica, obwiniony przez Stanisława furmana z Dysa oczyścił się przysięgą.

949. [a] *Zapisano nad skreślonym słowem.*

Gregorius Kwnycza civis iustificatus est medio iuramento Stanislao furmano de Dysz[1], prout ipsum inculpaverat, et evasit iure mediante.

953. *s. 164*

Dorota Popkowa z synem Mikołajem i córką Anną zrzekła się na rzecz piwowara Stanisława Dembonosa ogrodu położonego między tkaczem Klosem a kuśnierzem Maciejem Puchlnym.

Veniens honesta domina Dorothea Popkowa cum filio suo Nicolao et filia Anna, per suum referendarium Album Stanislaum, resignavit ortum suum inter Closz linificem ex una et Mathiam Puchlny pellificem partibus ab altera, provido Stanislao Dembonosz braseatoris, sibi et suis legittimis heredibus cum omni iure, proprietate et dominio, nihil ipsis dicta Dorothea Popkowa cum suis pueris pretactis in dicto orto iuris reservando, tam longe, late, prout in se continetur.

954. *s. 164*

Jan Kudzin zapłacił ostatnią ratę za kamienicę kupioną od Katarzyny Żakowej i w ten sposób rozliczył się z całej transakcji.

Veniens dominus Johannes Chwdin satisfecit foro contracto inter dominam Katherinam Zakowa pro lapidea apud ipsam emptam, ponendo ultimam solucionem pecuniarum pro dicta lapidea.

955. *s. 164*

Jan Kudzin ustanowił swoim pełnomocnikiem czapnika Jana celem przeprowadzenia sprawy opuszczenia przez Katarzynę Żakową kamienicy i domu (nabytych) przez Kudzina.

Idem dominus Johannes Chwdin fecit et constituit suum verum et legittimum procuratorem, actorem, factorem in omnibus suis causis Johannem pyleatorem *[s]*, absentem tamquam presentem, quas habet cum domina Katherina Zakowa ad evacuacionem domus et lapidee, prout sibi evacuare debuit iuxta priorem inscripcionem, sibi evacuare tamquam solus esset presens circa dictas causas.

952.[1] *Por. nr 486, przyp. 1.*

956. *s. 164*

Halszka Złotaszyja z Piszczykurem przyjęli wzajemnie (postępowanie) ugodowe.

Halszka Zlothaschya cum Piszczicur acceperunt ad concordiam invicem [a].

CLXII. *(s. 164)* **Iudicium bannitum feria IIII[ta] post Dyonisii anno Domini millesimo CCCC LXX** *(10 października 1470 r.).*

957. *s. 164*

Świętochna Wawrzyńcowa zrzekła się na rzecz Maćka Mazura domu położonego naprzeciw Piotra Mążyka, między domami Hanuszowicza i kramarza Marcina.

Veniens Swyenthochna Wawrszinczowa per Johannem ministrum resignavit ├providoǀ domum, iacentem ex opposito Petri dicti Mąnszik et penes domum Martini k r a m a r s z etx *[s]* una et domum Hanuszovicz partibus ex alia, providoMaczek Maszur, tam longe, late, cum tali proprietate et dominio, et iure, prout in se est extensa, nihil sibi dicta Swyenthochna Wawrszinczowa in dicta domo reservando, iure hereditarie.

958. *s. 165*

Przed burmistrzem i rajcami uczyniono ugodę między Andrzejem i Stanisławem synami Burharda Ostrogi (Ostrożyca) z Konopnicy a Jakubem synem Mikołaja z Konopnicy, kończącą waśnie i spory o dobra dziedziczne. Bracia Andrzej i Stanisław zostali z tych dóbr spłaceni, nałożono też wadium w wysokości 30 grzywien na stronę, która naruszyłaby ugodę.

Facta est concordia per arbitros, [dominos] consules: Martinum Closzman protunc magistrum civium, Mathiam Konynoga, Petrum Schesztrzenyecz, Mathiam Wyelunszky, Gregorium Goszdz, consules in arbitrio sedentes, inter Andreum, Stanislaum filios Burhardi Ostrosycz de Konopnicza[1] ex reubus *[s]* et Jacobum filium Nicolai de ibidem partibus ex alia, pro omnes et singulis controversiis et litis et pro hereditate et aliis bonis suis in Konopnicza, que inter ipsos certe erunt. Sic quod iam dictus Andreas et Stanislaus filii Burhardi Osztroga satis bene pro dicta hereditate, et pecunie ipsorum fuerunt expediti et solucionem omnimodam receperunt, et iam silencium eviternum

956. [a] *Jedno słowo nieodczytane z powodu niezrozumiałego skrótu.*
958.[1] *Por. nr 12, przyp. 1.*

ipsis Andree et Stanislao filiis Burhardi Osztroga de Konopnicza imponendum est, iuramentum ex hiis fratribus dictum inscripcionem moverint, extunc XXX^ta^ marcis succumbent.

CLXIII. *(s. 165)* **Iudicium bannitum celebratum feria quarta antea Symonis et Iude anno Domini millesimo CCCC LXX^mo^** *(24 października 1470 r.).*

959. *s. 165*

Mikołaj i Zofia dzieci Jana Gambali wyznaczyły swoim pełnomocnikiem Stanisława Białego we wszystkich swoich sprawach przed sądem ławniczym.

Venientes Nicolaus, Zophia filii Johannis Gambala plenipotentem, procuratorem, actorem, factorem fecerunt, constituerunt Stanislaum Album in omnibus eorum causis, tam magnis, quam parvis, cum quibuscumque personis habuerunt agere coram bannito iudicio. Si ipse procurator non potuerit suam causam peragere, extunc ad alium, tercium, ad quartum.

960. *s. 165*

Dorota Wiśniowska zdjęła sekwestr z pieniędzy, który nałożył jej brat Jan Trzęsitoboła na (dobrach) rajcy Jana Kudzina.

Veniens honesta domina Dorothea Wysznyowszka coram bannito iudicio eliberavit alias w y s z w a l a pecunias, quas interdixit frater suus Johannes Trząnszitobola apud dominum Johannem Kwdin civem et consulem, iudicio primo, anno Domini ut supra.

961. *s. 166*

Jan Kudzin zawarł ugodę z Katarzyną Żakową oraz Gertrudą i jej bratem rodzonym Piotrem, w sprawie sprzedanej Kudzinowi przez Żakową kamienicy, położonej między Grzegorzem Goździem a kuśnierzem Piotrem Hardym. Kudzin dał już (w zmian) Żakowej dom drewniany, położony między starym postrzygaczem sukna Mikołajem a kuśnierzem Mikołajem Neko. Żakowa ma natomiast zwrócić Kudzinowi wszystkie dokumenty dotyczące kamienicy, a on w zamian dokumenty domu drewnianego. Kudzin zezwolił jej do końca życia ważyć piwo w browarze należącym do sprzedanej mu kamienicy. Żakowa ma dzierżawić od Kudzina sprzedaną kamienicę do najbliższej Wielkanocy. ╞*Nadal Kudzin pozostaje dłużny Żakowej 70 grzywien w drobnym pieniądzu – 10 grzywien winien zapłacić w ciągu roku, zaś pozostałe pieniądze w ciągu czterech lat.*╡

[Venientes] nostram ad presenciam famosus dominus Johannes Chwdin cum honesta domina Katherina Zakowa necnon Gertrudis cum ├Johanne┤ <Petro[a]> fratre grermano *[s]* unanimum voto et consensu, et arbitrio inter partes facta pro domo lapidea ipsius domine Katherine Zakowe vendita et resignata sibi domino Johanni Kwdiń, iacente inter providum dominum Gregorium Goszdz ex una et providum Petrum Hardy pellificem partibus ex alia. Tali condicionem interposita, quod iam dictus dominus Johannes Kwdin addedit et ├donavit┤ <melioravit[a]> dicte domine Katherine Zakowe domum ligneam, iacentem inter providum Nicolaum antiquum pannitonsorem ex una et Nicolaum Neko pellificem partibus ex alia, temporibus eviternis ipse domine Katherine Zakowe tenendum, utifruendum, ratificando priorem inscripcionem et resignacionem factam dicte lapidee. Que dicta Katherina Zakowa omnia privilegia dare, restituere, ponere sibi domino Johanne Chwdin, que habet super dicta bona vendita, resignata. Et idem dominus Johannes Kwdin admisit sibi domine Katherine Zakowe cervisiam braxare in braxatorio eiusdem lapidee usque ad mortem. Ex uterque partes omnes suos propinquos alienando, neque suis successoribus in dicta domo colequendo *[s]* et dictus dominus Johannes Kudin privilegium, quod habet super dictam domum dicte domine Katherine ├do┤ Zakowe dare, extendere tenetur. Et domina Katherina Zakowa a data presencium a tempore autumpnali *[s]* usque ad festum Pasche nunc futurum *[14 IV 1471 r.]* apud dominum Johannem Kwdin convenit et arendaverit dictam lapideam ipsius. *[s. 167]* ├Et in continuente dominus Johannes K[wdin] apud dominam Katherinam Zakowa in mutuum accomodavit septuaginta marcis minute pecunie, quas LXX[ta] marcis idem dominus Johannes Kwdin tenetur solvere sibi domine Katherine Zakowe a die presencium per annum decem marcis et residuitatem dictarum LXX[ta] marcis in quatuor annis solvere se obligavit.┤

962. *s. 167*

Jan Gambala stawił się po raz pierwszy w sprawie pieniędzy Kunczy Czeringera, za którego poręczyli (?) Jan Kudzin i Jakub Winiarz, każdy po 27 florenów.

Dominus Johannes Gambala primo iudicio astitit super pecunias Kwuncza Czeringer, quas pecunias dominus Johannes Kwdin et Jacobus Wynarsz recognoverunt, quilibet eorum fassi sunt per septem et viginti florenis Ungaricalibus.

963. *s. 167*

Jan Kudzin zrzekł się na rzecz Katarzyny Żakowej domu drewnianego, położonego między postrzygaczem sukna Mikołajem a Mikołajem Neko.

961. [a] *Zapisano nad przekreślonym słowem.*

Veniens dominus Johannes Kwdin per Johannem preconem, ipsius referendarium, resignavit honeste domine Katherine Zakowe domum ligneam, iacentem inter Nicolaum pannirasorem ex una et Nicolaum Neco partibus ex alia, cum omni iure, proprietate et dominio, tam longe et late, prout est et in se continetur, nihil sibi iuris dictam domo reservando.

CLXIV. *(s. 167)* **Iudicium bannitum fuit feria IIII[ta] post Omnium Sanctorum anno LXX** *(7 listopada 1470 r.).*

964. *s. 167*

W sprawie długu w wysokości 100 florenów bez jednego orta Jana Stodolnika, jaki ma u Nikiela Czemermana z Wrocławia, postanowiono rozpatrzeć sprawę 2 II 1471 r., gdyż Stodolnik nie uznał dotyczącego jej ortyla.

Venientes Johannes Stodolnik et Nekel Czemerman civis de Wratislavia causam inter ipsos motam pro debito centum florenorum minus uno hortho, iuxta quod ortilegium dominorum pro dicto Nekel Czemerman existit, ut sibi dictus Johannes Stodolnik solverit et noluit pro ortilegio suscipere, extunc iam dicta causa inter partes suscepta est abhuc usque ad Purificacionis Marie *[2 II 1471 r.]* nunc affuturum.

965. *s. 168*

Jakub Szczepanowicz położył po raz trzeci wadium za (pożyczone) Piotrowi Koprkowi pięć florenów i jeden ort (por. nr 946, 950).

Veniens dominus Jacobus Sczepanovicz tercio iudicio vadium sibi invadiatum a Petro Koprek in quinque florenis Ungaricalibus cum uno horto ponit iuxta iuris decisionem, anno ut supra.

966. *s. 168*

Dorota Wiśniowska zdejmuje po raz drugi sekwestr nałożony przez jej brata Jana Trzesitobołę na (dobra) rajcy Jana Kudzina (por. nr 960).

Veniens honesta domina Dorothea alias Wyschnyowszka pecunias, quo *[s]* interdixit Johannes Trzansztobola frater suus apud dominum Johannem Kwdin civem et consulem, iudicio scundo eliberat alias wyszwala.

967. *s. 168*

Dorota Popkowa z synem Mikołajem winna jest Janowi Szarce 10 grzywien zapisanych na ich domu. Jeśli ktoś inny ten dom od Popkowej kupiłby, Szarka będzie miał pierwszeństwo nabycia tego domu za owe 10 grzywien i inne (dodatkowe) pieniądze.

Veniens honesta Dorothea Popkowa cum filio suo Nicolao recognoverunt provido Johanni Scharka decim marcis pecuniarum, quas dedit super domum ipsius, sibi dictis X marcis dare ad festum sancti Michaelis nunc affuturum *[29 IX 1471 r.]* et in isto debent invicem pro dicta domo cum dicto Johanne Scharka forisare. Quod si alter quis dictam domum apud dictam Dorotheam Popkowa emerat sive forisaret, extunc idem Johannes Scharka proprior erit ad ad *[ss]* istas X marcis cum alia pecunia dictam domum emere sive forisare, anno ut supra.

968. *s. 168*

Stanisław Biały jako pełnomocnik wójta z Iłży i jego córki Katarzyny zdjął sekwestr (z pola?) zmarłego Piątka.

Veniens Albus Stanislaus procurator advocati de Yszlsza[1] et filie ipsius Katherine eliberat alias w y s z w a l a arestacionem, quem arestaverant super agere *[s]* olim Pyenthkonis iudicio primo.

969. *s. 168-169*

Anna córka Doroty Popkowej otrzymała sześć grzywien od Jana Szarki jako jej część na domu, na którym Szarka ma (zapis) 10 grzywien, i zgadza się na jego bliższość do kupna innych części tego domu.

Veniens honesta Anna filia legittima Dorothee Popkowe fassa est recepisse sex marcas pecuniarum a provido viro Johannem Scharka pro sorte sua a dicta domo, super quam <[a]> X marcis *[s. 169]* dedit, et iam eadem filia Popkowa consensit dum aliis eandem domum partes ipsum emere reluerit, extunc proprior erit super dictis X marcis eandem domum ipsarum cum propriis pecuniis exemere et solvere.

968.[1] *Por. nr 67, przyp. 3.*
969. [a] *Nad tekstem zapisano dwa nieczytelne słowa.*

970. *s. 169*

Jan Kuntor zrzekł się na rzecz przedmieszczanina kołodzieja Macieja domu położonego obok wału miejskiego i domu Maćkowego inaczej Kowalowego za murami. Maciej zobowiązał się utrzymywać do końca życia Dorotę Smoleńską i dać jej w tym domu izbę jako opiekun i gość. Ma jej też dać dwie grzywny i wiardunek, dając po sześć groszy kiedy tego zażąda.

╞*Maciej zapłaci za dom Kuntorowi osiem grzywien w trzech wyznaczonych ratach.*╡

Veniens Johannes Kwntor civis per referendarium suum Album Stanislaum resignavit domum, iacentem penes vallem civitatis et domum Maczkowe alias Kowalowo extra muros civitatis, cum omni iure, proprietate et dominio, tam longe et late, prout in se est extensa, provido Mathie rotifici suburbano, nihil sibi in eadem domo reservando. Et dictus Mathias rotifex subiugatus est Dorotheam Smolenszka servare usque ad mortem, unam cameram sibi dare, intercedere pro ipsa, si quis ipsam inquietaverit, prout tutor ipsius et hospes. Et II marcis pecuniarum cum uno fertonis idem Matis rotifex tenetur eidem Dorothee dare, dum sibi oportunum fuerit per VI grossis dando, iuxta quod ipsa habuisse affectaverit, extradidit II marcis et solvet.
╞Et incontinenti Matis rotifex obligatus est dare Johanni Kuntor quatuor marcis ad festum Purificacionis Marie nunc affuturum *[2 II 1471 r.]*, ad festum Pentecosten *[2 VI 1471 r.]* II marcis, ad festum Symonis et Iude Apostolorum *[28 X 1471 r.]* residuitatem eciam duos marcis. Quod si non solverit, extunc de dicto foro nihil fieri debet et z a d a t h e k in nihilum subluit Mathis totum et nihil tenetur.╡

CLXV. *(s. 170)* **Iudicium bannitum fuit feria IIII^ta^ post Elizabeth anno etc. LXX** *(21 listopada 1470 r.)*.

971. *s. 170*

Katarzyna, wdowa po piwowarze Michale, oskarżona przez Jana Wiśniowskiego o zasiedziany (zaległy) czynsz uwolniła się od zarzutu przy pomocy potrójnej przysięgi.

Veniens Katherina relicta Michaelis braseatoris, prout ipsam dominus Johannes Wysznowszky inculpaverat pro censu z a s c h e d z a n y cum testimonio ex iudicio bannito, extunc iam iuramento met tercia evasit iure mediante.

972. *s. 170*

Duchowny Jan komendarz z Krężnicy zabronił przekazania (zrzeczenia) ogrodu Piotra Dembińskiego, a jeśli ktoś chce go kupić, on życzy sobie postępowania przed sądem.

Veniens honorabilis dominus Johannes comendarius de Krąsznicza[1] interdixit resignacionem ortus Petri Dembynszky, quod si que esset, qui wollet dictum ortum emere sive forisare, extunc ipse dominus Johannes wult cum ipse iure procedere, anno ut supra.

973. *s. 170*

Dorota Wiśniowska po raz trzeci uwolniła pieniądze Jana Kudzina, zastrzeżone przez Jana Trzesitobołę (por. nr 960, 966).

Veniens honesta Dorothea Wyschnyowszka pecunie apud dominum Johannem Kudin per Johannem Trzenszitobola interdictis iudicio tercio eliberavit.

974. *s. 170*

Stanisław Biały, pełnomocnik wójta z Iłży i jego córki Katarzyny, po raz drugi zdejmuje sekwestr z pola zmarłego Piątka (por. nr 968).

Veniens Albus Stanislaus procurator advocati de Yszlsza[1] et filie sue Katherine eliberat alias w y s z w a l a arestacionem, quem arestaverant super agro olim Pyothkonis iudicio secundo.

975. *s. 170*

Mikołaj Opat zrzekł się na rzecz postrzygacza sukna Mikołaja swojego domu położonego między (domami) Skubiszowskim i rajcy Jana Kudzina.

Veniens Nicolaus Oppath, per procuratorem suum Gregorium Fyol, resignavit domum suam, iacentem penes Nicolaum pannirasorem ex una et penes Skwbyszowszky partibus ab altera, famoso Johanni Kwdin, consuli, et suis legittimis successoribus, cum omni iure, proprietate et dominio, tam longe et late, prout est et in se continetur, nihil iuris in eadem reservando.

972.[1] *Krężnica Jara, wieś ok. 12 km SW od Lublina.*
974.[1] *Por. nr 67, przyp. 3.*

976. *s. 171*

Marcin Zdun zrzekł się na rzecz Jana Zduna domu położonego poza murami Lublina, przy (domu) Wojciecha Tryksa i tkacza Klosa.

Veniens Martinus Szdun, per procuratorem suum Johannem Opoczenszky, resignavit domum suam extra muros Lublinenses, sitam penes Albertum Tryxa ab una et Closz linificem partibus ex altera, provido Johanni Szdun et suis legittimis successoribus, cum omni iure, proprietate et dominio, tam longe, late, prout in se est extensa, nihil iuris sibi in dicta domo reservando, cum omni facultate vendendum, alienandum et in usus liberos convertendum, ut in forma meliori videbitur expedire.

CLXVI. *(s. 171)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta in vigilia sancti Nicolai Confessoris anno Domini M° CCCC LXX^mo^** *(5 grudnia 1470 r.).*

977. *s. 171*

Dorota Wiśniowska uwalnia po raz czwarty pieniądze u Jana Kudzina, zajęte przez Jana Tobołkę (por. nr 960, 966, 973).

Veniens honesta domina Dorothea Wysznyowszka pecunias apud dominum Johannem Kwdin per Johannem Tobolka interdictas, iudicio ├tercio┤ <quarto[a]> eliberat.

978. *s. 171*

Stanisław Biały pełnomocnik wójta z Iłży i jego córki Katarzyny po raz trzeci zdejmuje sekwestr z pola zmarłego Piątka (por. nr 968, 974).

Albus Stanislaus procurator advocati de Yszlsa[1] et Katherine filie sue eliberavit alias w y s z w a l a arestacionem agri olim Pyanthkonis iudicio tercio.

979. *s. 171*

Kuśnierz Mikołaj Neko zapłacił rzeźnikowi Grzegorzowi Kunczy za nowy płaszcz przez niego na tym Kunczy podarty, starym, z dodatkiem półtorej kopy (groszy).

977. [a] *Wyraz dopisany na końcu zapisu, miejsce umieszczenia w tekście oznaczono znakiem //.*
978. [1] *Por. nr 67, przyp. 3.*

Nicolaus Neko pellifex iuxta decisionem iuris solvit Gregorio Kuncza carnifici pallium antiquum pro novo per ipsum Nicolaum Neko super ipso Kuncza laniatum, I ½ sexagenis pecuniarum, prout solus emerat.

980. *s. 172*

Jan Tlod na zasadzie bliższości otrzymał ogród przekazany przez Stanisława Barana Maciejowi Konopce, położony między Klemensem Bylicą a Byliczyną.

Veniens Johannes Thlod iure propinquitatis ortum resignatum Mathie Konopka per Stanislaum Baran, situm inter Clementem Bylicza et Byliczyna, presentibus obtinuit.

981. *s. 172*

Rajca Jakub Szczepanowicz położył po raz czwarty wadium zastawione przez Koprka za pięć florenów i orta (por. nr 946, 950, 965).

Dominus Jacobus Sczepanovic, consul et civis, vadium per Petrum Koprek in quinque florenis invadiatum cum uno horto iudicio quarto posuit.

982. *s. 172*

Kmieć Stanisław Stawirej z Czwartku w sporze z kmieciem Janem z (?) otrzymał pół łanu dziedzicznego, gdyż Jan przez sześć tygodni nie przedstawił swoich świadków, do czego się zobowiązał.

Veniens Stanislaus Stawyrey kmetho de Stwarthek[1] quemadmodum cum provido Johanne de [a] *[?]* kmethone [b] se litigerunt pro hereditate alias paternalem, videlicet pro ½ laneum agri, quod eadem Stanislao Stawyrey et Johanne kmethone decretum fuit, quod testes ducere pro dictum ½ laneum, et dictus Johannes protunc suscepit et testes usque ad sex septimanas non statuit, extunc dictus Stanislaus Stawyrey dictam hereditatem iure obtinuit et cum fratribus ipsius.

982. [a] *Jedno słowo nieczytelne na zaplamionej karcie.* [b] *Nie odczytano jednego lub dwóch słów z powodu wyblaknięcia tekstu.*
982. [1] *Czwartek, obecnie dzielnica Lublina.*

983. *s. 172*

Szlachcic Ignacy Wołczko ze Świerż oświadczył, że Jan Kudzin zwrócił mu 96 grzywien i dlatego unieważnia wszelkie dotyczące tej sprawy zapisy.

Veniens generosus dominus Ignatius Wolczko heres de Swyrze[1] recognovit publice coram bannito iudicio, quia famosus dominus Johannes Hudzin, civis Lublinensis, satis sibi fecit pro summa, videlicet centum marcarum minus quatuor marcis, secundum inscripcionem super hiis factam, et si que inscripciones et littere super dictis pecuniis facte, has litteras et inscripciones mortificat et presentibus in nihilum convertat.

CLXVII. *(s. 173)* **Iudicium bannitum fuit feria IIII[ta] infra octavas Ephiphanie anno Domini milesimo CCCC LXX[mo] primo** *(9 stycznia 1471 r.).*

984. *s. 173*

Andrzej Kloka i Jan Gryzioko przedmieszczanie z Czwartku poręczyli za Rusina Fiedecza z Czwartku, że po czterech latach zwróci siedem wiardunków należących do Pawła i Anny dzieci zmarłego kmiecia Zajna z Czwartku; pieniądze zostaną złożone w ratuszu przed rajcami.

Venientes providi Andreas Cloca, Johannes Gryszioko suburbani de Stwarthek[1] ambo insolidum manu coniuncta fideiusserunt pro Fyedecz Rutheno eciam de Stwarthek occasione septem fertonum in decursu quatuor annorum dare, reponere puero et filie Paulo et Anne pueris olim Zayn kmethonis de Stwarthek. Quem caucionem fideiussorie in presencia dominorum consulum in pretorio Lublinensi promiscerent bona fide pecuniis paratis reponere et solvere nullo vadio ipsos evadendo.

985. *s. 173*

Stanisław Biały w imieniu wójta z Iłży i jego córki Katarzyny zdejmuje po raz czwarty sekwestr z pola zmarłego Piątka (por. nr 968, 974, 978).

Veniens providus Albus Stanislaus procurator providi advocati de Yszlsza[1] et filie sue Katherine eliberat alias w y s z w a l a arestacionem agri olim Pyąnkonis iudicio quarto.

983. [1] *Świerże, wieś w pow. chełmskm woj. lubelskiego, niegdyś miasto, ok. 80 km E od Lublina; właścicielami w XV w. była rodzina bojara litewskiego Piotra Wołczka Rokutowicza herbu Działosza, notowanego w tej wsi ok. 1443 r. Zob. W. Czarnecki, Sieć osadnicza ziemi chełmskiej od połowy XIV do połowy XV wieku. „Rocznik Chełmski", t. 3 (1997), s. 39; tenże, Rozwój sieci osadniczej ziemi chełmskiej w latach 1451-1510. „Rocznik Chełmski", t. 5 (1999), s. 36-37.*
984. [1] *Por. nr 982, przyp. 1.*
985. [1] *Por. nr 67, przyp. 3.*

986. *s. 173*

Jan Tobołka ustanowił Stanisława Białego swoim pełnomocnikiem we wszystkich sprawach.

Veniens providus Johannes Tobolka fecit, constituit et ordinavit suum verum, legittimum procuratorem Album Stanislaum in omnibus suis causis cum quibuscumque personis habet, vel habiturus est.

987. *s. 173*

Jadwiga z Piask ustanowiła swojego męża Andrzeja pełnomocnikiem we wszystkich sprawach, a w razie jego nieobecności Stanisława Białego.

Veniens honesta Hedvigis de Pyaszek[1] fecit, constituit et ordinavit suum verum et legittimum procuratorem Andream maritum suum in omnibus suis causis, tam magnis, quam parvis, cum quibuscumque personis habet, vel habitura fuit in iure, et in absenciam ipsius mariti Andree, providum Album Stanislaum actorem, factorem.

988. *s. 174-175*

Mikołaj Opat wraz z żoną Jadwigą pożyczyli od szlachcica Piotra Pszonki z Babina 100 grzywien na rok. Jeśli po tym czasie pieniędzy nie oddadzą, wówczas przekażą Pszonce wszystkie swoje dobra ruchome i nieruchome, domy, kamienicę, w której mieszkają, folwark, ogrody itd.

Veniens providus Nicolaus Opath civis Lublinensis unacum uxore sua legittima nomine Hedviga *[s]* personaliter recognoverunt coram bannito iudicio nobili Petro Psonka heredi de Babyn[1], quia receperunt apud eum centum marcis pecuniarum in Regno currentum, quas centum marcis pecuniarum solvere et complere tenentur dicti Nicolaus Opath cum uxore sua domino Petro de Babyn ad festum Circumcisionis Domini nunc affuturum *[1 I 1472 r.]*. Quod si non solverint, extunc in crastino post dictum festum Circumcisionis Domini proxime affuturum debent sibi dare intromissionem ob non solucionem dictarum centum marcis in omnia bona sua mobilia et immobilia, iacencia, stancia et in omnes dominiis, que habent in civitate et extra civitatem, et in predium, et in omnes ortos ipsorum, et in lapidea, in qua cum capite eorum morantur, dando sibi intromissionem ad dicta bona, evacuare debent alias r w m o w a c z omnia et singula bona, que habent in civitate et extra civitatem, hoc in omnis dominiis, quos habent in civitate et extra civitatem, et in lapideam, qua morantur cum capite evacuare

987. [1] *Piaski, miasto ok. 22 km SE od Lublina.*
988. [1] *Por. nr 694, przyp. 1.*

debent, et predium cum omnibus et singulis ortis. Et iam abscedunt annum et diem, quod potens erit vendere dicta bona tamquam propria. Et si alique inscripciones super dicta bona erunt, illas omnes ⊢mortificant⊣ dictus Nicolaus Opath cum uxore sua debent defendere et intercedere *[s. 175]* dictum nobilem Petrum Pszonka ab omnibus et singulis personis. Et si aliquod dampnum esset eiusdem Petro Pszonka, debent dicti Nicolaus Opath et uxor sua Hedvigis habere, nullo iure ipsum evadendo.⊣

989. *s. 175*

Grzegorz Lis przepytywany przez wójta na okoliczność nazwania mieszczanina Mikołaja Filca złoczyńcą oświadczył, że nic złego o nim nie wie, a tylko wszystko dobre, co powtórzył cztery razy.

Ius decrevit, prout Gregorius Lysz inculpaverat pro nonnulla culpa sive maleficio ipsum Nikel Fylcz civem nostrum, extunc ipse Nykel Fylcz ad ius bannitum citavit et in iure secum agebat, demum per advocatum clara voce fuit requisitus idem Gregorius Lyssy, qui dixit et respondit primo „nihil scio mali et inhonesti de ipso, nisi omne bonum", et sic secundo, tercio et quarto dixit, quod nihil mali de ipso sciret, nisi omne bonum.

990. *s. 175*

Kasper przeor klasztoru św. Stanisława oświadczył, że Wojciech Wysocki zapłacił za osiem mszy gregorianek, zapisanych w testamencie klasztorowi przez zmarłą Katarzynę Hunową.

Veniens religiosus dominus Casper prior claustri sancti Stanislai est fassus et recognovit, quia prout honesta Katherina Hwnowa pie memorie assignavit et legavit testamentaliter octo tricessimas datas ad dictum claustrum ⊢ex⊣ et legatas, quas trecesimas octo Albertus alias Wyssoczky solvere debuit, extunc iam idem Albertus Wyssoczky satisfecit et complevit pro dictis octo tricesimas, et iam liber est ab omnibus hiis iam eviterne.

991. *s. 175-176*

Rajca Jakub Kreidlar zrzekł się swojego ogrodu z budynkami, położonego na przedmieściu obok rajcy Macieja Kuninogi, naprzeciwko klasztoru św. Bernardyna na rzecz Borzuja, Agnieszki i Małgorzaty dzieci szlachcica Piotra Żukowskiego.

Veniens famosus Jacobus Creydlar civis et consul Lublinensis per procuratorem suum Album Stanislaum resignavit *[s. 176]* [ortum] suum situm in suburbio civitatis Lublin, penes famosum Mathiam [Kun]ynoga civem et consulem Lublinensem ex una et ex oposito clausure sancti Bernhardini partibus ab altera, nobilibus et generosis Borzwy

et Angnetis, Margarethe filiis generosi domini Petri Zukowszky[1] cum omni iure, proprietate et dominio, tam longe, late, prout est et in se continetur, nihil idem dominus Jacobus Creydlar in dicto orto et suis legittimis successoribus reservando. Quod si ab aliquo nonulla impedimenta dicti Borzwy, Angnes, Margaretha pro dicta orto filii generosi domini Petri Zukowszky habuerint, extunc ab omnibus, videlicet a fratre, matre et amicis suis ipsos intercedere tenetur, et cum omni edificio in dicto orto ipsos tueri tenetur iuxta ius Tewthwnicum.

992. *s. 176*

Jadwiga żona Mikołaja Opata wraz z synem Adamem składa przed sądem pieniądze, tj. 98 grzywien, dla wykupienia prawem bliższości do dóbr od szlachcica Piotra Pszonki z Babina.

Veniens honesta Hedvigis uxor providi Nicolai Opath cum filio suo Adam propinquitate ponit pecuniam coram iure exemendo bona ipsius apud nobilem dominum Petrum Pszonka heredem de Babyn[1], videlicet centum marcis minus duabus marcis primo iudicio.

993. *s. 176*

Jan Kudzin i Jakub Winiarz, każdy osobno, przyznają Janowi Gambali długi Czewingera, mieszczanina z Norymbergi w wysokości po 27 florenów, które winni są temu Czewingerowi (zob. też nr 998).

Venientes famosi Johannes Kudyn, Jacobus Wynarsz fassi sunt necnon recognoverunt, quilibet secesum, domino Johanne Gambala, debita Czevingero de Norenberg XX[ti] septem florenos, quia tenentur dicti Jacobus Kwdin et Jacobus Wynarsz certi et veri iusti debiti dicto Czevyngero civi de Norenberg, et dictus Johannes ⊢Kudin⊣ Gambala iudicio primo stat super dominum p[rocuratorem?[a]]

994. *s. 177*

Rajca Marek i Jan Borzywy poręczyli Janowi Gambali stawienie przed sąd Jana Kudzina.

991. [1] *Piotr Żukowski z Żukowa w ziemi radomskiej h. Łabędź mąż Ofki z Łysakowa h. Rawa, tenutariusz w Sobianowicach wzmiankowany w l. 1459-1487 (APL, KzL 8, k. 254; KzL 9, k. 160, 176, 178v, 223v, 27; J. Wroniszewski, Ród Rawiczów, s. 113-114).*
992.[1] *Por. nr 694, przyp. 1.*
993. [a] *Odczyt tego słowa niepewny ze względu na jego częściowe wszycie w brzeg karty.*

╞Veniens providus dominus Marcus consul necnon Johannes Borzywy civis fideiusserunt domino Johanni alias Gambala statuere et ponere dominum Johannem Kwdin in duabus septimanis coram bannito iudicio.╡

995. *s. 177*

Rajca Jan Kudzin zapisuje na wszystkich swoich dobrach 70 grzywien długu, jaki ma u Katarzyny Żakowej, który zobowiązuje się spłacić w ratach w ciągu trzech lat.

╞Veniens famosus dominus Johannes Kwdyn consul inscribit super omnia sua bona honeste domine Katherine Zakowe septuaginta marcis communis pecunie. Quas LXX^ta^ marcis dare, extradere tenetur: decem marcis ad festum sancti Michaelis proxime nunc affuturum *[29 IX]*, residuitatem autem, videlicet sexaginta marcis, ad decursum tercium annorum a festo sanctorum Symonis et Jude *[28 X]* debitum verum, essencialem.╡

996. *s. 177*

Maciej Przestąpidroga wygrał sprawę przeciw kmieciowi Belce z Łuszczowa, gdyż ten nie stawił się.

Veniens Mathias Przestąmpydroga quemadmodum ius portare debuit contra Belka kmethonem de Lwszczow[1], extunc astetit iure, et pars non stetit, et evasit iure.

CLXVIII. *(s. 177)* **Iudicium bannitum fuit feria IIII^ta^ infra octavas sancte Agnetis anno Domini M° CCCC LXX primo** *(23 stycznia 1471 r.)*.

997. *s. 177*

Mikołaj Opat wyznaczył Grzegorza Fiola swoim pełnomocnikiem sądowym.

Veniens providus Nicolaus Oppath civis fecit, constituit suum procuratorem, actorem, factorem in omnibus suis suis *[ss]* causis providum Gregorium Fyol, quas habet vel habiturus est cum quibuscumque personis, quod si ipse suam causam non posset remittere, extunc a primo, secundo, tercio usque ad quartum.

996.[1] *Łuszczów, wieś ok. 12 km NE od Lublina.*

998. *s. 178*

Jan Gambala po raz drugi ma sprawę z Janem Kudzinem i Jakubem Winiarzem o dług, jaki mają u Czeringera z Norymbergi, każdy po 27 florenów (por. nr 993).

Veniens dominus Johannes Gambala iudicio secundo stetit super ├septuaginta┤ viginti septem florenos, quas dominus Johannes Kwdin tenetur Czeringero civi de Noremberg, et alias XX septem florenos, quos dominus Jacobus Wynarz eciam eidem tenetur Czeringero civi de Noremberg.

999. *s. 178*

Mikołaj Opat oświadczył, że Jan Piszczykur zwrócił mu 40 florenów długu i dlatego anuluje dotyczące go zapisy.

Veniens providus Nicolaus Oppath est fassus, quia Johannes Piszczikur satisfecit sibi occasione quadraginta florenorum, quas sibi inscripsit et iam priorem inscripcionem desuper factam omnino mortificando.

1000. *s. 178-179*

Katarzyna Żakowa przekazała swojemu wnukowi Mikołajowi ogród poza miastem, położony między cyrulikiem a czapnikiem Janem Pogankiem i folwark z budynkiem poza miastem, położony między krawcem Janem a Mikołajem Cyckowiczem. Jeśli Katarzyna i jej wnuk Mikołaj w tym samym czasie umrą, wówczas opiekunowie tego majątku, kramarz Mikołaj i Maciej Długosz sprzedadzą go, a uzyskane pieniądze przeznaczą na ubogich.

├Veniens honesta Katherina Zakowa, per procuratorem suum Album Stanislaum, resignavit ortum suum extra civitatem Lublin, situm inter Cirulekonem ex una et Johannem Poganek pilieatorem *[s]* partibus ab altera. Demum eciam predium suum extra civitatem, situm inter Johannem sartorem ab una et Nicolaum Cziczkouicz partibus ab altera, unacum domo sive edificio, Nicolao consangwineo suo alias w n w k o w y cum omni iure, proprietate et dominio, ita longe, late, prout in se dicta bona sunt extensa, nichil sibi dicta Katherina Zakowa in dictis bonis penitus reservando. Quod si dictus puer Nicolaus de hac luce decederit unacum dicta Katherina Zakowa, extunc super eadem bona denominata fecit et constituit providos Nicolaum penesticam et Mathiam Dlwgosz et nunc tutores plenipotentes, procuratores *[s. 179]* facit et ordinat solennis [a] bona, videlicet ortum, predium cum duos dicti tutores, Nicolaus penestica

1000. [a] *Jedno słowo nieczytelne na zniszczonym brzegu karty.*

et Mathias Dlwgosch vendere debent pro summa pecuniarum et dictam pecuniam pro pauperibus distribuere et dare.=

1001. *s. 179*

Maciej Fiolek zięć rajcy Marka uwolnił się przy pomocy przysięgi od jego zarzutu o zaległy czynsz.

Veniens Mathias Phiolek gener domini Marci consulis iustificatus est iure mediante, prout ipsum dictus dominus Marcus inculpaverit, videlicet pro censu alias z a c y n s z z a s c h e d z o n i et evasit iuramento medio.

1002. *s. 179*

Jan Łazarz odwołał oskarżenie Stanisława Rzepki o kradzież.

Veniens Johannes Lazarsz in ius, quemadmodum Stanislaum Rzepka pro furticinio inculpaverat, extunc iam ipsum omnino expurgavit et talem infamiam ipse Johannes Laszarsz revocavit asserendo, quod nichil mali de ipso sciret, nisi omne bonum, anno ut supra.

1003. *s. 179-180*

Marcin Kwanta zapisuje oprawę swej żonie Katarzynie, tj. narożną kamienicę przy rynku, obok Macieja Kuninogi i 50 grzywien zabezpieczonych na wszystkich jego dobrach ruchomych i nieruchomych.

Veniens famosus Martinus Quanta, per plenipotentem procuratorem suum Album Stanislaum, sanus mente et corpore, non coactus, nec compulsus, nec aliquo fraude dolo seductus, benivole preordinat et preordinavit alias o p r a w y a honeste Katherine uxori sue legittime domum sive lapideam suam acialem sitam in circulo civitatis, penes famosum dominum Mathiam Kwnynoga, tali condicione, quod si ipsum dominum Martinum Quanta prius de hac luce decedere contigerit, extunc eadem domina Katherina in dicta domo manere debet et uti cum omni proprietete *[s. 180]* super dicta domo sine et [a], alienando omnis suos amicos et propinquos. Qua domus tenere et possidere debet dicta Katherina uxor sua legittima dicti Martini Quanta ad tempora vite sue. Et cum hoc dicte Katherine uxori sue legittime idem dominus Martinus Quanta dat, donat et inscribit quinquaginta marcas pecuniarum bonorum in Regno currencium super omnia sua bona mobilia et ymobilia *[s]*, quecumque habet, vel

1003.[a] *Nie odczytano jednego słowa na zniszczonym górnym rogu karty.* [b] *Inny możliwy odczyt tego słowa to:* presens.

possedet ad melioracionem suam alias n a p o l e p s c h e n y e, ut dictas quinquaginta marcis prius[b] et ante omnia post mortem ipsius mariti sui dicti Martini Quanta de dictis bonis mobilibus et ymobilibus *[s]* ipsa Katherina uxor sua levare, tollere, recipere de eadem domum. Si ipsam Katherinam prius de hac luce decedere contigerit, extunc dicta domus cum dictas quinquaginta marcis cedere et venire dicto Martino Quantha marito suo revenire debent.

CLXIX. *(s. 180)* **Iudicium bannitum magnum celebratum ipso die sancte Agathe Virginis anno Domini millesimo CCCC LXX^mo^ primo** *(5 lutego 1471 r.).*

1004. *s. 180*

Maciej Kuninoga okazał przed sądem zastawiony mu przez Katarzynę Szczurkową za siedem grzywien płaszcz brunatny i czarną suknię.

Veniens famosus Mathias Kwnynoga posuit alias p o c l a d a l coram iudicio bannito pallium brunaticum unacum tunica nigra in septem marcis sibi per Katherinam Sczurkowa invadiata. Acta in magno iudicio anno Domini ut supra.

CLXX. *(s. 181)* **Iudicium celebratum fuit feria [IIII[a]] ipso die sancte Dorothee** *(6 lutego 1471 r.).*

1005. *s. 181*

Jan Stodolnik jako poręczyciel na mocy ugody zobowiązał się zwrócić Nikielowi Czemermanowi z Wrocławia trzy floreny, jakie Nikel zapłacił we Wrocławiu za (naukę) sztuki kuśnierskiej syna Opmiana.

Venientes providi Johannes Stodol[nyk] unacum Nykel Czemerman civis de Wratislavia [a]nulus unionem pro [tres] florenis, quos idem Nykel Czemerman solvit pro filio Opmyany inductum in Wratislavia occasione artificii pellificum, quos tres florenos Johannes [dictus] Stodolnyk eidem Nykel Czemerman solvere hodie consti[tutus[b]] pro eo[dem] caucionis fideiussorie [a].

1005. [a] *Nie odczytano jednego słowa z powodu znacznego zniszczenia tekstu.* [b] *Połowa wiersza nieczytelna pod bibułką użytą do konserwacji.*

1006. *s. 181*

Dorota Popkowa wraz z synem Mikołajem mają otrzymać w tym dniu od Jana Szarki 11 grzywien z 50 za sprzedany dom. Pozostałą kwotę Szarka uiści do św. Szymona i Judy.

Veniens honesta Dorothea Popkowa unacum filio suo Nicolao recognoverunt forum factum pro domo ipsorum, quem vendiderunt provido Johanni Scharka pro quinquaginta marcis pecuniarum, iam hodie dare tenetur pretactis Dorothee Popkowe et Nicolao filio ipsiusmet undecim marcis pecuniarum, residuitate autem ad festum sanctorum Symonis et Jude proxime affuturum *[28 X]*.

1007. *s. 181*

Nikel Filc poświadczył, że wziął od szlachcica Mikołaja Jawidzkiego 143 grzywny, za które temuż poręczył rajca Jakub Szczepanowicz, i zapisuje tę sumę na swoim domu i kamienicy; ma ją spłacić w dwa tygodnie po Bożym Narodzeniu.

⊨Veniens providus Nykel Fylcz civis noster Lublinensis fassus est in mutuum recepisse a nobili Nicolao dicto Yawyczky alterum dimidium centum marcis pecuniarum minus septem marcis, pro quibus pecuniis fideiussit dicto domino Nicolao Yawyczky famosus Jacobus Sczepanowicz consul et civis Lublinensis et inscribit dictam summam in et super domo et lapidea sua, quam summam pecuniarum solvere tenetur post festum Nativitatis Domini in duabus septimanis nunc affuturum ante in adventu.⊨

1008. *s. 182*

Rajca Marcin Klozman skwitował braci Klemensa i Marka, kmieci z Radawca, z zapłaty za sprzedany im folwark i łan.

Veniens famosus Martinus Closzman consul et civis Lublinensis fassus est, quia omnimodum et finalem solucionem a providis Clemente, Marco fratribus germanis, kmethonibus de Radawiecz[1], pro predio et laneum ipsis vendite ipsos proprius liberos dimittit et quittat temporibus eviternis.

1008.[1] *Por. nr 862, przyp. 1.*

1009. *s. 182*

Marcin Kwanta wyznacza na wypadek swojej śmierci Macieja Kuninogę opiekunem swojej żony Katarzyny.

Veniens famosus Martinus Quanta sanus mente et corpore, non compulsus, nec coactus fecit, constituit necnon solemniter ordinavit suum verum et legittimum tutorem Katherine uxori sue legittime sagacem virum Mathiam Kwnynoga. Quod si de hac luce migraverat, extunc tutor eius dictus Mathias Kunynoga ipsam debet tueri tamquam verus et legittimus tutor.

CLXXI. *(s. 182)* **Iudicium expositum alias p o w y a t h e k fuit feria V^ta^ post Dorothee festum anno ect. LXX primo** *(7 lutego 1471 r.).*

1010. *s. 182*

Maciej Kuninoga może sprzedać płaszcz brunatny i czarną suknię z (sukna) amsterdamskiego, które posiada jako zastaw za siedem grzywien długu Katarzyny Szczurkowej.

╞Ius decrevit domino Mathie Kwnynoga vendere pallium brunaticum cum tunica nigra Asztrodomiens[is[a]] per Katherinam Sczurkowa sibi invadiata in septem marcis pecuniarum primum forum.╡

1011. *s. 182*

Piotr Mążyk przedkładał (do wykupu) płaszcz „vollowy" (folowy ?) zastawiony mu za trzy grzywny i wiardunek; sąd zezwolił mu go sprzedać.

╞Veniens Petrus Mąnszik ad magnum iudicium posuit alias p o c l a d a l pallium v o l l o w e in tribus marcis et in uno fertone sibi invadiato et iam ius decrevit dicto Petro Mąnszik dictum pallium vendere primo foro. Anno Domini M° CCCC LXX primo.╡

1012. *s. 183*

Notariusz warszawki Eulegiusz pożyczył rajcy Grzegorzowi Goździowi 25 grzywien, a ten zapisał je na swoich dobrach ruchomych i nieruchomych.

1010. [a] *Możliwy też odczyt* Asztrodomensa.

╞Veniens discretus Ewlegius notarius Wa<r[a]>schowiensis fassus est se dedisse in mutuum XX quinque marcis pecuniarum famoso domino Gregorio Goszdz civi et consuli Lublinensi, autem dominus Gregorius Goszdz recognovit dictam summam ad dicto Ewlegio recepisse, et inscribit eandem pecuniam super bona ipsius mobilia et immobilia.╡

1013. *s. 183*

Eulegius mieszczanin z Warszawy uczynił swoim pełnomocnikiem Wawrzyńca Porczka w sprawach o ściągnięcie należnych mu długów i we wszystkich sprawach toczących się według prawa niemieckiego.

╞Veniens providus Ewlegius civis de Warschovia fecit ├[a]┤ <pleni[b]>potentem suum verum ac legittimum tutorem, actorem, factorem providum Laurencium Porczek civem nostrum Lublinensem in et super omnia sua debita exigenda, suscipienda, prout solus propria in persona esset, necnon in in *[ss]* omnibus suis causis cum quibuscumque personis habuerint agere, facere in iure coram quocumque iudice iuxta ordinem iuris Theuthnici *[s]*.╡

1014. *s. 183-184*

Bracia Jan i Stanisław Trzęsitobołowie synowie zmarłego rajcy Jana oraz ich matka Urszula Trzęsitobolina i ich szwagier Andrzej Gorczowski zobowiązali się zwrócić szlachcicowi Piotrowi Konińskiemu 80 grzywien w ratach po 10 grzywienw ciągu ośmiu lat. Koniński wyznacza rajcę Marcina Klozmana do prowadzenia sprawy ściągnięcia tej należności.

╞Venientes providi Johannes alias Trzanszitobola, Stanislaus germanus frater ipsius, Andreas Gorczowszky necnon honesta Ursula Trząnszitobolina mater dictorum Johannis et Stanislai filiorum olim Johannis Trząnszitobola civis et consulis Lublinensis, recognoverunt se teneri octuaginta marcis pecunie generoso ac nobili domino Petro Konynszky[1] veri, iusti debiti. Quasquidem octuaginta marcis dicti Johannes, Stanislaus fratres germani, filii pretacti Johannis Trząnszitobola necnon Andreas Gorczowszky gener ipsorum et Ursula Trzanszitobolina mater dictorum filiorum, *[s. 184]* [inscribunt octuaginta marcis[a]] pecuniarum in et super omnia eorum bona mobilia et immobilia,

1012. [a] *Literę r dopisano nad wyrazem, przed lierą* s.
1013. [a] *Skreślony, początek wyrazu nieczytelny.* [b] *Nadpisane nad skreśleniem.*
1014. [a] *Trzy lub cztery słowa zatarte na zniszczonym górnym brzegu karty.*
1014. [1] *Piotr Koniński herbu Rawa, syn Dziersława, notowany w źródłach w l. 1430-1484, dziedzic Witowic, Opoki, Chrząchowa, a od 1474 r. Czechowa i folwarku Żydowskie pod Lublinem oraz domu w Lublinie (SHG, s. 263; A. Sochacka, Własność ziemska, s. 76-77; J. Wroniszewski, Ród Rawiczów, s. 44-45).*

quecumque habent in civitate et extra civitatem Lublin et promittunt solvere, complere dicto domino Petro dicto Konynszky pretactam summam octuaginta marcarum ab hunc a data presencium usque ad decursum octo annorum ad quodlibet festum sancti Martini Episcopi *[11 XI]*, usque dicta summa ex integre persoluta fuit per decem marcis solvere tenebuntur, nullo vadio sive re in iure ipsum dominum Petrum Konynszky evadendo, solummodo parati cum pecunia super dictam summam pecuniarum octuaginta marcis. Dictus dominus Petrus Konynszky famosum dominum Martinum Closzman consulem ad exigendum fecit et constituit agere, facere, uti solus propria in persona esset.⊨

1015. *s. 184*

Mikołaj Stawirej oczyścił się przy pomocy zarządcy sług od oskarżenia Marcina z Turobina, dotyczącego woła.

Veniens Nicolaus Stawyrey civis noster iustificatus est Martino civi de Thwrobin[1] pro bove, prout ipsum inculpavit, quia suum serviductorem dictus Stawyrey coram iure statuit, qui ipsum de tali causa exemit.

1016. *s. 184*

Jan Forhynst mieszczanin z Wrocławia zeznał, że nie ma żadnej sprawy z Janem synem Trzesitoboły, tylko o dług lwowski, jak go w sądzie we Wrocławiu obwinił; jeśli zaś zechce inne sprawy wytoczyć, to tylko przed sądem w Lublinie.

Veniens providus Johannes Forhwst civis Wratheslaviensis recognovit, quia cum circumspecto Johanne filio Trząnszitobola nihil habent agere pro nulla causa sive re, tantum pro debito illo Leopoliensis, uti ipsum coram iure in Wratislavia inculpavit. Si autem ⊨voluerit⊨ secum voluerit pro quibusvis causis, dempto dicto <debito[a]>, agere, extunc hic in isto iure agere debet, et non alium de hoc est in iure Lublinensi.

1017. *s. 185*

Ksiądz Mikołaj (syn) Krystyna uczynił rajcę Jakuba Winiarza swoim pełnomocnikiem we wszystkich sprawach, jakie ma lub będzie miał z Mikołajem bratem Andrejka, w tym do pobrania pieniędzy i zdeponowania u rajców.

1015. [1] *Por. nr 32, przyp. 1.*
1016. [a] *Nadpisano nad wierszem, zaznaczając miejsce wstawienia znakiem „.*

Veniens honorabilis dominus Nicolaus Christini sanus mente et corpore, coram iure fecit, constituit et solemniter ordinavit suum verum et legittimum tutorem, actorem, factorem, absentem tamquam presentem, famosum virum dominum Jacobum Winarsz civem et consulem, in omnibus suis causis, tam magnis, quam parvis, quas habet, vel habiturus est cum provido Nicolao fratre Andreykonis, quem eciam ad tollendum pecunias et easdem consulibus in repositum deponendum, uti solus propria in persona dictus dominus Nicolaus interesset.

CLXXII. *(s. 185)* **Anno Domini millesimo CCCC°septuagesimo primo** *(około 14 lutego 1471 r.*[1]*).*

1018. *s. 185*

Około dnia św. Walentego wybrano na rok 1471 wójtem Grzegorza Goździa, zaś ławnikami: Stanisława Pierzchałę, Macieja Szklarza, Mikołaja Szustka, złotnika Michała, Mikołaja Neko, Jana Jakuszowicza, Stefana Szczepanowicza.

Electio advocati et iuratorum. Advocatus Gregorius Goszdz, iurati sunt Stanislaus Pyrszchala, Matis Sklarsz, Nicolaus Suszthek, Michael aurifaber, Nicolaus Neko, Johannes Jakuszouicz, Stephanus Sczepanouicz, circa festum sancti Valentini.

CLXXIII. *(s. 185)* **Iudicium bannitum fuit feria IIII[ta] ante kathedram sancti Petri** *(20 lutego 1471 r.).*

1019. *s. 185-186*

Grzegorz Kuncza według wcześniejszego zapisu winien jest szlachcicowi Jakubowi Konińskiemu 20 grzywien (albo florenów?) za kupiony od niego jęczmień. Z tej sumy ma do najbliższego piątku zapłacić siedem grzywien pod groźbą uwięzienia. Pozostałą należność spłacić ma w dwóch wyznaczonych ratach.

╞Veniens providus Gregorius Kwncza iuxta priorem inscripcionem fassus est tenere nobili domino Jacubo *[s]* Konynszky[1] veri, iusti debiti XX[ti] marcis occasione brasei sibi venditi. Nunc autem dictus Gregorius Kwncza subiugatus est sibi nobili Jacubo Konynszky nuper feria ├quarta┤ sexta proxima *[s. 186]* solvere septem marcis minute pecunie. Si autem non solverit dictas septem marcis, extunc subdedit se sub sessione

CLXXII. [1] *Data dzienna zob. nr 1018.*
1019. [1] *Por. nr 878, przyp. 1.*

carcerum. Septem marcis in decursu unius anni a data presencium, residuitatem autem dictorum XX[ti] florenorum *[ss]* tercio anno a data presencium, omnium abs mora.=

1020. *s. 186*

Woskobojnik Szymek wziął od Handzela 10 grzywien zabezpieczonych na jego domu położonym obok powroźnika. Jeśli tych pieniędzy nie odda na św. Jana Chrzciciela, wówczas odstąpi Handzelowi ten dom.

Veniens Schimek w o s z k o b o y n i k fassus est recepisse decem marcis apud Handzel civem in et super domum suam sitam penes p o w r o s z n i k. Quod si idem Schimek hac X marcis sibi Handzel ad festum sancti Johannis Baptiste nunc affuturum *[24 VI]* non solverit, extunc resignacione dictus Symek dicto Handzel subiugatus est dictam domum.

1021. *s. 186*

Dorota Wiśniowska oświadczyła, że Jan Kudzin zadośćuczynił jej za dobra.

Veniens honesta Dorothea Wysznowszka fassa est, quia circumspectus dominus Johannes Kwdin satisfecit sibi pro bonis.

1022. *s. 186*

Jan Wiśniowski wraz ze swoją żoną Dorotą oświadczyli, że zostali spłaceni przez Jana Kudzina ze sprzedanej mu kamienicy narożnej obok kuśnierza Wawrzyńca Porczka i innych dóbr, a także ogrodów (należących do) słodowni.

Veniens providus Johannes Wyschnowszky cum uxore sua legittima dicta Dorothea, per procuratorem ipsorum Gregorium Fyol, recognoverunt, quia ipsis famosus Johannes Kwdyn consul et civis satisfecit pro ipsorum sorte bonorum ipsi vendite, videlicet pro lapidea aciali, iacente penes Laurencium Porczek pellificem, necnon pro omnibus bonis, ortis braseatoribus et solucionem finalem iam ipsis omnino fecit.

1023. *s. 186*

Szlachcic Jakub Koniński wraz ze swoim synem Andrzejem zostali spłaceni z długu, jaki miał u nich Mikołaj Opat.

Veniens nobilis Jacobus Konynszky cum filio suo Andrea[1] fassus est, quia sibi providus Nicolaus Opath civis satisfecit pro suo debito, quod tenebatur sibi et iam ipsum liberum dimittit, quia dicit litteram obligatoriam amisisse, quam Nicolaus Opath sibi dedit.

CLXXIV. *(s. 187)* **Iudicium bannitum fuit [feria quarta...[a]] dominica Invocavit anno ect. primo** *(27 lutego lub 6 marca 1471 r.* [1]*).*

1024. *s. 187*

Katarzyna Żakowa korzystając z prawa bliższości odkupiła od Andrzeja Gajka i Nikela Filcza dom, wcześniej sprzedany im przez Jana Kudzina, który mają jej przekazać po zwróceniu nakładów poczynionych na ten dom.

Veniens honesta Katherina Zakowa iure propinquitatis exemit domum apud providos Andream Gayek [et] Nykel Pfylcz, quem dominus Johannes Kudin ipsis resignavit et iam ipsum exintegro persolvit, demptis pecunias ipsorum alias n a k l u d y[a], quas ibidem apposuerunt, hoc dictam domum Katherina Zakowa ipsis deponere tenetur.

1025. *s. 187*

(Tekst w znacznym stopniu zniszczony). Krawiec (albo szewc) Andrzek po raz pierwszy przedłożył (do wykupu) zastawy za siedem florenów od Macieja Konopki: dwie suknie, płaszcz, dwie łyżki.

Veniens Andrzek surtor *[s]* vadia per Mathiam Konopka invadiata, videlicet duas tunicas, unum pallium, duo coclearum in septem florenis primo iudicio posuit.

1026. *s. 187*

Uczyniono ugodę między klerykiem Stefanem Kowalem (Fabrem?) a Janem Kuntorem o sprzęty kowalskie. Kuntor ma dać Stefanowi dwie kopy groszy do Zielonych Świątek.

1023. [1] *Andrzej syn Jakuba Konińskiego (por. nr 1019, przyp. 1) dziedzic Krasienina i Rokitna, wzmiankowany w źródłach w l. 1479-1492 (A. Sochacka, Własność ziemska, s. 77-78; J. Wroniszewski, Ród Rawiczów, s. 42-43, 50; APL, KzL 9, k. 239, 625v).*
CLXXIV. [a] *Brak kilku wyrazów z powodu zniszczenia górnego brzegu karty. Proponowana rekonstrukcja zakłada utrzymanie terminu sesji sądu we środę.*
CLXXIV. [1] *W nieczytelnym fragmencie datacji mogło być* ante *lub* post dominicam. *Stąd brak możliwości określenia dokładnej daty dziennej sesji sądowej.*
1024. [a] *Pismo bardzo niestaranne, możliwy też odczyt jako:* naklady.

Veniens discretus Steffanus Faber clericus cum Johanne Kmithor[a] ipsius rivalo concordiam intraverunt pro instrumentis fabrilibus, prout ipsum inculpaverat. Ita quod dictus Johannes Kmithor obligavit sibi Sthephano Faber clerico dare, solvere duas sexagenas ad festum Penthecosten nunc affuturum *[2 VI]* indilate, mortificando inter eosdem omnes controversias et silere debent eviterne.

1027. *s. 187*

Matys Puchlny z żoną Anną korzystając z prawa bliższości otrzymali zgodę na wykup ogrodu od Andrzeja Gawina.

Veniens Matis Puchlny cum Anna ipsius uxore legittima iure propinquitatis ortum, quem Andreas ├Gaye┤ Gawyn in possesione habuit, acquisivit et ius decrevit ipsum propinquitate exemere alias o k w p y c z et exemit, et post Conductum Pasche *[21 IV]* sibi resignare tenetur.

CLXXV. *(s. 188)* **[Iudicium banni[a]]tum fuit feria quarta ante dominicam Oculi anno LXX primo** *(13 marca 1471 r.).*

1028. *s. 188*

Jan Gambala po raz trzeci stawił się w sprawie należnych Czeringerowi z Norymbergi 27 florenów od Jakuba Winiarza i innych 27 florenów od Jana Kudzina (por. nr 993, 998).

Veniens dominus Johannes Gambala iudicio tercio stetit super viginti septem florenos, quas dominus Johannes Kwdin Czeringer civis de Noremberk tenetur, et alias viginti septem florenos, quos Jacobus Wynarsz eidem Czeringer tenetur arestam terciam super hoc domino Johannis Gambala facit iure mediante.

1029. *s. 188*

Jan Gambala uczynił Stanisława Białego swoim pełnomocnikiem we wszystkich sprawach.

Veniens dominus Johannes Gambala fecit, constituit suum verum et legittimum procuratorem Album Stanislaum in omnibus suis causis, tam magnis, quam parvis a primo, secundo, tercio usque ad quartum.

1026.[a] *Albo* Knuthor – *zob. nr 1172*
CLXXV. [a] *Początek wiersza zniszczony.*

1030. *s. 188*

Grzegorz Fiol działający w imieniu Mikołaja Opata przeciw Dorocie Hardej przedłożył skargę, na której uczynił „gwar", że nie ma (o nic) więcej (ją) skarżyć, tylko o to, co zawiera ta skarga.

Gregorius Fyol procurator Nicolai Oppat contra Dorotheam Harda misit edictum alias l u p r i n k[1] et in tali edicto fecit g w a r[2], quod non plus habet proponere, tantum ut incepit in edicto.

1031. *s. 188*

Jakub Kreidlar przy pomocy prawa wystąpił o zajęcie kamienicy Jana Frohensza (Forhynsta, zob. nr 993), mieszczanina z Wrocławia, którą u niego kupił za 250 florenów.

Veniens famosus Jacobus Creidler iure mediante fecit primam arestacionem super domum lapideam Johannis Frohengsch civis Wratislaviensis, quem apud eum emit pro II ½ centis florenis.

1032. *s. 188*

Rajca Maciej Kuninoga, działający w imieniu mieszczanina wrocławskiego Jana Forhynsta (Forhigsza), zobowiązał się przekazać Jakubowi Kreidlarowi kamienicę na rogu rynku, w której mieszka Adamek.

Veniens famosus Mathias Kunynoga civis et consul fassus est, quod providus Johannes Forhigsch civis Wratislaviensis fecit, constituit et sollempniter ordinavit ad resignandum domum lapideam ipsius, situm in acie circuli, in qua moratur Adamek, famoso domino Jacobo Creydlar post Conductum Pasche *[21 IV]*.

CLXXVI. *(s. 189)* **Iudicium bannitum fuit feria IIII** [a] [a] **dominicam Domine, ne longe, LXX primo** *(3 lub 10 kwietnia 1471 r.)*.

1030.[1] *Luprink, luprunk – skarga, zob. K. Koranyi, Objaśnienie wyrazów i form przestarzałych oraz tych szczegółów prawniczych, które w dziele Groickiego nie są objaśnione, [w:] B. Groicki, Artykuły prawa maydeburskiego. Wyd. K. Koranyi, Warszawa 1954, s. 234.* [2] *Gwar – gest symboliczny gwarantujący, że nie zmieni się treści oskarżenia, polegający na uniesieniu palca prawej ręki zawiniętego w rękaw (por. Sł. XVI, t. VIII, Wrocław [itd.] 1974, s. 260).*

CLXXVI. [a] *Brak wyrazu* post *lub* ante *z powodu zniszczenia górnego fragmentu karty.*

1033. *s. 189*

Jan Szarka wyznaczył Stanisława Białego pełnomocnikiem do przyjęcia zrzeczenia się (nieruchomości) przez Dorotę Popkową, jej syna Mikołaja i córkę Annę.

Veniens providus Johannes Scharka fecit verum et legittimum procuratorem <Album Stanislaum[a]> in causis suis, fecit, constituit et ordinavit ad suscipiendum resignacionem domine Popkove et ipsius filii Nicolai proxima feria IIII[ta] post Conductum Pasche *[24 IV]* ab honesta Dorothea Popkowa et Nicolao filio, Anna filie, pueris ipsius.

1034. *s. 189*

Jakub Winiarz uczynił woźnego Jana swoim pełnomocnikiem w celu wydania mu domu Mikołaja brata Andrzejka.

Veniens famosus dominus Jacobus Wynarsz suum verum et legittimum procuratorem in causis suis fecit, constituit et ordinavit Johannem ministrum [civitatis[a]] ad exhibicionem domus Nicolai fratri Andrikonis alias [[a]] uti solus propria in principium esset [[b]].

1035. *s. 189*

Jan Kraska z Krasnegostawu wyznaczył swoim pełnomocnikiem w wszystkich sprawach Stanisława Białego.

Veniens Johannes Craszka civis de Crasznistaw[1] ├fecit p┤ fecit, constituit et ordinavit suum verum et legittimum procuratorem Album Stanislaum in omnibus suis causis, quas habet, vel habiturus est tamquam solus propria in persona esset.

1036. *s. 189*

Elżbieta Porzuci[jaj]owa odstąpiła swemu szwagrowi Maciejowi Baranowi ogród wraz z domem położonym pod murem, naprzeciw (domu) Stanisława Pierzchały.

1033. [a] *Dopisano nad tekstem, zaznaczając miejsce umieszczenia w nim znakiem „.*
1034. [a] *Nie odczytano jednego słowa z powodu znacznego zniszczenia fragmentu tekstu.* [b] *Celowo usunięto ostatni wiersz zapisu.*
1035. [1] *Por. nr 100, przyp. 2.*

Veniens honesta Elizabet Porzuczi[yay[a]]owa emisit alias w y p u s z c z i l a ortum suum Mathie Baran leviro suo cum omni iure et dominio, necnon domum sub muro retro Stanislaum Pyeszchala. Ita quod iam non debet ipsam inquietare dictus Mathias Baran, nec pueri ipsius temporibus eviternis.

CLXXVII. *(s. 190)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta post Conductum Pasche anno ect. LXXI** *(24 kwietnia 1471 r.).*

1037. *s. 190*

Rajca Grzegorz Goździ otrzymał od Macieja Kuninogi 30 grzywien, które były zapisane na jego kamienicy, z których płacił doroczny czynsz na rzecz ołtarza św. Jakuba w kościele parafialnym. Goździ zobowiązuje się Kuninodze na wszystkich swych dobrach i domu, że będzie płacić czynsz roczny w wysokości 1 ½ grzywny; Anna Woszczyńska (mieszkająca w tej kamienicy?) płaci te pieniądze zgodnie z zobowiazaniem.

╞Veniens providus Gregorius Goszdz civis et consul fassus est se recepisse a provido Mathie Kwninoga triginta marcis pecuniarum, que fuerunt inscripta et obligata in et super lapidea sua, quas solvebat annuatim censum ad altare manuale sancti Jacobi in ecclesia parrachiali *[s]*. Quis triginta marcis dictus Gregorius Goszdz inscribit et obligat super omnibus bonis mobilibus et immobilibus suis et super domo sua solvere dicte Mathie Kwninoga ad manus suas ad festum Nativitatis Domini *[25 XII]* quodlibet censum annualem per I ½ marcis solvere. [Vosczinszka Anna iuxta obligacionem istam pecuniam solvit[a]].═╡

1038. *s. 190*

Na mocy ugody Barbara Wronina przekazała łaziebnikowi Nikielowi swój dom, położony obok bramy miejskiej, naprzeciwko łaźni miejskiej i obok domu Marcina Kwanty.

Veniens honesta Barbara Wronyna, per procuratorem ipsius Album Stanislaum, resignavit domum suam, sitam penes portam civitatis, retro balneum civile ├provido┤ et penes domum Martini Quanta, provido Nikel balneatori et suis legittimis successoribus, cum omni iure, proprietate et dominio, ita longe et late, ut in se est extensa, nihil iuris sibi dicta Barbara Wronyna in dictam domo reservando, dando, conferendo sibi omnimodam facultatem dictam domum donare, vendere et in usus beneplacitos

1036. [a] *Początek wiersza wytarty, nieczytelna jedna lub dwie litery.*
1037. [a] *Możliwe, że ostatnie zdanie dopisano po skreśleniu zapiski.*

convertere, prout sibi melius et suis successoribus legittimis expedire videbitur. Et domini consules in concordia eiusdem damus, dum dicta Barbara pecuniam ab ipso Nikel balneatori recepit.

1039. *s. 191*

Jan Kreidlar poręczył, że siodlarz Grzegorz Lisek zapłaci pięć grzywien synowi Barbary Wroniny, który jeszcze nie osiągnął wieku sprawnego.

Veniens famosus Johannes Cre[ydla]r fideiussit pro Gregorio Lyssek selatore quinque marcis solvere puero Barbare Wronyne, qui nondum annos discrecionis habet de iuris forma.

1040. *s. 191*

Woźny miejski Jan, działając w imieniu Jakuba Winiarza, wystawił (do wykupu) dom Mikołaja brata zmarłego Andrejka za (dług?) 50 grzywien.

╞Veniens Johannes minister civitatis ex parte providi Jacobi Wynarsz exhibuit domum Nicolai olim Andreky fratris in quinquaginta marcis pecuniarum iudicio primo.╡

1041. *s. 191*

Anna Dziadowa i jej córka Małgorzata zrzekły się na rzecz Jana Gambali ich domu wraz ze stajnią, położonego między Mizerą a Janociną.

Veniens famosa, honesta Anna <Dzadowa[a]> cum filia Margaretha eiusdem domine Dzadowe per referendarium suum Album Stanislaum resignaverunt domum ipsorum cum stabulo alias s t a n y c z ą cum omni iure, proprietate et dominio, ita longe, late, prout in se est extensa, famoso domino Johanni Gambala et suis legittimis successoribus. Que domus iacet penes Mysera ex una et Janoczina partibus ex alia, nihil iuris sibi dicta Anna Dzadowa cum sua filia Margaretha in dicta eorum domo reservando. Sic aliquos contenciones et impedimenta dictus Johannes ├Kwdin┤ Gambala pro dicta domo habuerit, extunc dicta Anna Dzadowa cum ipsius filia ipsum intercedere debent et subiugati sunt iure mediante ab omnibus personis cuiuscumque status, condicionis fuerunt.

1041. [a] *Zapisano nad tekstem, zaznaczając miejsce umieszczenia słowa znakiem „.*

1042. *s. 192*

Rajcy Marek i Jakub Kreidlar poręczyli stawienie się przed sądem w ciągu dwu tygodni Jana Kudzina (w sprawie) z Janem Gambalą.

Famosi viri: dominus Marcus consul et Jacobus Creydler eciam consul fideiusserunt dominum Johannem Kwdin ad statuendum coram iudicio bannito in duabus septimanis domino Johanni Gambala iure mediante.

1043. *s. 192*

Sąd nakazał Ormianinowej (Ormianinowym?) zapłacić Jakubowi Stodolnikowi trzy floreny i osiem groszy wraz z kosztami w wysokości 11 (groszy?).

Ius decrevit Ormyenynowe solvere domino Jacobo Stodolnik in duabus septimanis tres florenos cum octo grosis et cum impensis summa fecit XI ex tres florenos et VIII° grosis.

1044. *s. 192*

Jan Gambala nakłada sekwestr po raz czwarty na 27 florenów, które winien jest Jan Kudzin Czeringerowi z Norymbergi, i na następne 27 florenów długu Jakuba Winiarza u tego Czeringera (por. nr 993, 998, 1028).

Veniens providus Johannes dictus Gambala iudicio quarto stetit super viginti septem florenos, quos dominus Johannes Kudin eundem Czeringer civi de Noremberk tenetur et alios XX^{ti} septem florenos, quos dominus Jacobus Wynarsch dicto Czeringer eciam tenetur et arrestam *[s]* quartam facit.

1045. *s. 192*

Matis syn Maszy opuścił cech kuśnierzy i nie ma wykonywać tego rzemiosła, a gdyby chciał je wykonywać, winien od nowa wstąpić do cechu jako mniejszy wśród nich.

Veniens providus Mathis filius Maschin dimisit fraternitatem alias s p u s z c z i l pellificum, ita quod iam non debet exercere hec idem artificium. Quod si voluerit exercere, extunc denuo debet suscipere fraternitatem et fere uti minor fuerat inter ipsos.

1046. *s. 192*

Rymarz Andrzej odstąpił czapnikowi Wojciechowi swój dom położony naprzeciw murów, między domami Stanisława Pierzchały i Jana Zduna.

Veniens providus Andreas sellator per referendarium ipsum Album Stanislaum resignavit domum ex muros Lublinenses, sitam penes domos Stanislai Pirzchala ex una et Johannis Szdun ex alia, provido Alberto pyleatori *[s]*, cum omni iure, proprietate, dominio, prout in se est extensa.

1047. *s. 193*

Jan Kudzin w sporze z Janem Gambalą jako powodem, mimo upływu dwóch tygodni nie stawił się przed sądem.

Dominus Johannes Kwdin pars ad[versa] domini Johannis Gambala actoris, sic[ut] due septimane elapse sunt, suscepit ad procuratoris in causa sua, uti ipsum dominus Johannes Gambala inculpaverat, ad duas septimanas et in duabus septimanis non stetit coram iure primo iudicio.

1048. *s. 193*

Woskobojnik Szymon w sprawie o kamień wosku przeciw panu Markowi nie stawił się przed sądem i dlatego Marek wygrał ten spór.

├Veniens┤ Symon w o s z k o b o y n y k iuxta decretum iuris iurare debuit contra dominum Marcum et iuri non comparuit pro uno lapis cere, et iam suam causam dominus Marcus lucratus est super eo.

1049. *s. 193*

Marek oskarżony przez Macieja Czapka z Motycza, który nie stawił się w sądzie, wygrał sprawę o trzy grzywny.

Dominus Marcus iurare debuit contra Mathiam Czapka de Mothicz[1], uti ipsum inculpaverit et non stetit iuri idem Czapka, et iam causam suam lucratus super eo est, et iam pars amisit causam pro tribus marcis, uti ipsum inculpavit et evasit iure mediante.

1049. [1] *Por. nr 13, przyp. 1.*

1050. *s. 193*

Panowie ławnicy oświadczyli, że Krusz pleban z Jaroszyna, niegdyś pisarz grodzki lubelski, uczynił Jakuba Kreidlara swoim pełnomocnikiem w celu sprzedaży Maciejowi Szklarzowi domu położonego obok Smajdy, z tyłu (domu) Sawnicy.

Domini scabini pro nunc temporis sedentes fassi sunt, quomodo honorabilis dominus Crusz plebanus in Yaroschin, olim notarius castri Lublinensis[1], fecit et constituit dominum Jacobum Creydler plenipotentem, actorem, factorem ad resignandum domum suam sitam penes Smaydo et in postico Sawnicza, provido Mathie Sklarsz civi Lublinensi tamquam solus propria in persona esset ipse constituens.

1051. *s. 194-195*

Rajca Jakub Kreidlar, działając jako pełnomocnik Stanisława Krusza plebana z Jaroszyna i niegdyś pisarza grodzkiego lubelskiego, zrzekł się domu położonego obok Jana Smajdy i z tyłu domu Świętosława Szewnicy, na rzecz Macieja Szklarza.
W przekreślonym fragmencie zapisu Szklarz zobowiązał się spłacać należność po pięć kop (groszy) w trzech wyznaczonych terminach.

Veniens famosus Jacobus Creydlar consul et civis noster, existens tutor plenipotens constitutus ex parte honorabilis domini Stanislai Crusz plebani in Jaroschin, olim notarii castri Lublinensis[1], habens plenam facultatem et mandatum ipsius, resignavit domum suam sitam in civitate Lublyn penes Smaydo Jan ex una necnon Swenthoslaum Sewnicza retro, sive in postico ipsius domus partibus ex alia, provido Mathie Sklarsz civi nostro cum omni iure, proprietate et dominio, ita longe, late, prout ex antiquo dicta domus est extensa, nihil iuris sibi in dicta domo dictus Stanislaus Crusz et suis legittimis successoribus sive posteris reservando, dando, censendo dicto Mathie Sklarsz et suis legittimis successoribus omnimodam facultatem dictam domum vendere, donare, alienare, prout sibi nelius expediere *[ss]* videbitur.
╞Et in continente idem Mathias Sklarsz subiugatus est solvere quinque sexagenis pro dicta domo ad festum Penthecosten nunc affuturum. Que si non solverit, extunc primam solucionem perdere debet et recedere debet a dicta domo; alias quinque sexagenis ad festum sancti Johannis Baptiste nunc affuturis [25 VI] et [a] sexagenas; autem ad

1050. [1] *Jaroszyn, wieś na lewym brzegu Wisły, ok. 48 km NW od Lublina; Stanisław zwany Krusz, pisarz grodzki lubelski por. nr 142, przyp. 1.*
1051. [a] *Słowo nie odczytane z powodu przekreślenia fragmentu tekstu.* [b] *Nie odczytano około dwóch słów z dopiski nad wierszem, przekreślonej przed anulowaniem całego fragmentu zapisu.* [c] *Końcowy fragment zapisu mocno przekreślony, poszczególne słowa robią wrażenie dopisanych w późniejszym czasie.*
1051.[1] *Por. nr 142, przyp. 1 i nr 1050, przyp. 1.*

festum sancti Michaelis nunc instans < ├residuas …┤ >[b] iuxta quod mercipotate res, quem iudici baniti mercipotum recognoscunt. Similiter in secunda *[s. 195]* solucione, si non solverit, primam solucionem perdere debet et recedere ad *[s]* dicta domo, et in tercia solucione eodem modo, ut subiugatus est solvere ├pronuncit perdere debet et vendere dicta domo [a]┤ primam, secundam solucionem┤ .c╡

CLXXVIII. *(s. 195)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta in vigilia Ascensionis Domini etc. anno Domini millesimo etc. LXX primo** *(22 maja 1471 r.).*

1052. *s. 195*

Woźny miejski Jan jako (pełnomocnik) Jakuba Winiarza po raz drugi przedstawił (do wykupu) dom Mikołaja Andrejki za 40 grzywien (długu) – por. nr 1040.

╞Johannes minister civitatis ex parte providi domini Jacobi Wynarz exhibuit domum Nicolai Andreyko in quadraginta marcis iudicio secundo.╡

1053. *s. 195*

Bracia Jan i Stanisław synowie zmarłego kuśnierza Piotra Rzepki zrzekli się na rzecz bednarza Michała i jego żony Elżbiety ogrodu położonego między ogrodami Michała Syrdziowa i Adamka.

Venientes Johannes et Stanislaus fratres germani, filii Petri olim Rzepka pellificis, per Stanislaum Byali procuratorem ipsorum, resignaverunt ortum suum situm inter ortos Michaelis Szirdzow ex una et Adamek partibus ab altera, cum omni <iure[a]>, dominio et proprietate, ita late et longe, prout soli tenuerunt, habuerunt et possederunt, nichil iuris in eodem orto ├s┤ ipsi et suis successoribus penitus reservando, perpetue et in ewm, provido Michaeli doleatori et Elizabeth consorti sue legittime tenendum, habendum, possidendum, utifruendum et in usus beneplacitos convertendum, prout melius et utilius ipsi videbitur expedire.

1054. *s. 195-196*

Dorota Popkowa wraz z jej dziećmi Mikołajem i Anną przekazała Janowi Szarce swój dom położony między domami Bernarda i Jana Piszczykura.

1053. [a] *Dopisano nad wierszem.*

Veniens honesta Dorothea Popkowa cum Nicolao et Anna pueris suis legittimis, per providum Stanislaum Byali procuratorem ipsorum, resignaverunt domum suam, sitam inter *[s. 196]* domos Bernardi[ni ex un]a et Johannis Pisczikur partibus ab altera, provido Johanni dicto Szarka civi Lublinensi et suis successoribus legittimis, cum omni iure, dominio et proprietate, prout soli tenuerunt, habuerunt et possederunt, nichil iuris ipsius et ipsorum successoribus in eadem domo penitus reservando. Quam domum predictam ipse Johannes Sarka et sui legittimi successores tenebit, habebit et possidebit perpetue et in ewm tamquam verus et legittimus heres, ita late et longe, prout dicta domus in suis circumferenciis est et continetur.

1055. *s. 196*

(Zapis zniszczony w stopniu uniemożliwiającym pełne zrozumienie jego treści). Dorota Popkowa wraz z jej dziećmi Mikołajem i Anną oznajmiają, że w pełni przekażą Janowi Szarce sprzedany dom, gdy otrzymają zapłatę sześciu grzywien.

Veniens honesta Dorothea Popkowa unacum Nicolao et Anna pueris suis, publice recognoverunt hic coram iure bannito [a] penitus eandem resignacionem domus ipsorum [habebunt ?a] et levabunt in parata pecunia ab provido Johanni Sarka cive Lublinensis in sex marcas [a]as pecunie.

1056. *s. 196*

Jan Piszczykur (żąda? obiecuje zapłatę lub milczenie?) rajcy Markowi.

Johannes Pisczikur [soluci...a] domino Marco consuli et civi Lublinensi.

1057. *s. 196-197*

Katarzyna żona Mikołaja Gomółki zrzekła się na rzecz szewca Jana Kozobrota swojego domu położonego między domami Jakuba Konwczara i krawca Miklasza. Kozobrot zobowiązał się żywić i przyodziewać Katarzynę aż do jej śmierci.

Veniens honesta Katherina consors Nicolai Gomolka civis de Lublin per providum Michaelem dictum [Bo...a] suum tutorem resignavit domum suam sitam inter domos

1055. [a] *Nie odczytano jednego słowa z powodu wyblaknięcia tekstu.*
1056. [a] *Wyblakły tekst umożliwia odczytanie tylko kilku liter z dwóch słów; inna lekcja to* [silenc...]
1057. [a] *Nie odczytano jednego słowa z powodu wyblaknięcia tekstu.*

Miklassi sartoris ab una et Jacobi Konwczar partibus ab altera, provido Johanni dicto Kozobroth sutori et civi Lublinensi et suis successoribus legittimis, cum omni iure, dominio et proprietate, ita late et longe, prout sola tenuit et habuit, nichil iuris in eadem domo sibi et suis successoribus penitus relinquendo. Quam domum primo descriptam ipse Johannes Kozobroth et sui successores legittimi tenebit et possidebit perpetue et in ewm, tamquam verus et legittimus heres.
Insuper ipse Johannes Kozobroth ipsi Katherine Gomolczyne presenti *[s. 197]* scripto obligavit se providere de victu et amictu usque ad mortem suam.

1058. *s. 197*

Rajca Jakub Kreidlar po raz drugi nałożył sekwestr na kamienicę Jana Forhynsta z Wrocławia, którą od niego kupił za 250 florenów (por. nr 1032).

Veniens famosus Jacobus Creydlar consul et civis Lublinensis iure mediante fecit secundam arestacionem super domum lapideam Johannis Forhengsth civis Wratislawiensis, quam apud eum emit pro II ½ centis florenis Hungaricalibus. Et ius admisit eandem inscripcionem in robore suo stare, ac si in secundo iudicio bannito proxime preterito iudicialiter staret.

1059. *s. 197*

Rzeźnik Grzegorz Kuncza wraz z matką Katarzyną oraz braćmi Walentym i Andrzejem zrzekli się na rzecz rzeźnika Jakuba swojej jatki, położonej między jatką Marcina Klozmana a (inną) jatką należącą do Grzegorza Kunczy.

Veniens Gregorius Kuncza carnifex unacum Katherina matre sua et Valentino et Andrea fratribus suis germanis resignaverunt suum macellam situm carnium situm inter macella providi domini Martini Closman ab una et ipsius Gregorii Kvncza prefati ex alia partibus, sagaci Jacobo carnifici civi Lublinensi, cum omni iure, dominio et proprietate, ita late et longe, prout soli tenuerunt et habuerunt, nichil iuris in eadem macelle sibi et suis propinquis penitus relinquendo. Quod macellum ipse Jacobus prefatus et sui successores legittimi tenebit et possidebit perpetue et in ewm, tamquam verus et legittimus heres, dando et confirmando dicto Jacobo carnifici et suis successoribus legittimis omnimodam facultatem dictum macellum vendere, donare, alienare et in usus beneplacitos convertere, prout sibi melius et utilius expedire videbitur.

1060. *s. 197*

Rajca Jan Kudzin ustanowił pełnomocnikiem czapnika Jana w celu przeprowadzenia sprawy opuszczenia kamienicy Żakowej.

Johannes Kvdin consul et civis Lublinensis constituit suum tutorem Johannem pileatorem super evacuacionem domus lapidee Zakowe.

1061. *s. 198*

Burmistrz Jan Gambala po raz czwarty nałożył sekwestr na 27 florenów u Jana Kudzina i tyleż u Jakuba Winiarza, które są winni Czyngierowi z Norymbergi (por. nr 993, 998, 1028).

Famosus Johannes Gambala protoconsul et civis Lublinensis iure mediante fecit quartam arestacionem super florenis, videliet apud Johannem Kudin viginti septem florenis et apud Jacobum Wynarzs viginti septem florenis. Qui floreni sunt Czynger de Normberga.

1062. *s. 198*

Mikołaj syn Świąszka oraz wnuk zmarłego Jana Żaka i Katarzyny Żakowej, wraz ze swoim dziadkiem Grzegorzem, korzystając z prawa bliższości złożyli pieniądze na (zakup) kamienicy Katarzyny Żakowej.
Jan Kudzin sprzeciwił się temu zapisowi.

Veniens Nicolaus <filius Swassek[a]> nepos alias w n u k Nicolai Zak et Katherine Zakowe pie memorie cum Gregorio avo suo posuerunt pecunias racione propinquitatum super lapideam domum Katherine Zakowe in tempore et hora solitis et debitis, ante spacium unius anni.
Ex adverso dominus Johannes <Kvdin[b]> arestavit suprascriptam inscripcionem.

CLXXIX. *(s. 198)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta infra octavas Corporis Christi anno Domini millesimo CCCC LXX primo** *(19 czerwca 1471 r.).*

1062. [a] *Zapisano nad wierszem, zaznaczając miejsce umieszczenia w tekście znakiem „.* [b] *Zapisano nad wierszem.*

1063. *s. 198*

Wawrzynek został oczyszczony z oskarżenia Macieja neofity o kradzież, gdyż tamten wycofał zarzuty.

Quemadmodum Wawrszynek civis per Mathiam neophisatum *[s]* pro furticino *[s]* inculpatus fuit, extunc ipsum viceversa expurgavit nihil de ipso sciendo, nisi omne bonum.

1064. *s. 198*

Rajca Jakub Kreidlar po raz trzeci nałożył sekwestr na kamienicę Jana Forhynsta z Wrocławia, kupioną przez niego u Forhynsta za 250 florenów (por. nr 1032, 1058).

Veniens famosus Jacobus Creydler consul et civis Lublinensis iure mediante fecit ├secundam┤ <terciam[a]> arestacionem super domum lapideam Johannis Forhinsth civis Wratislaviensis, quam apud eum emit pro II ½ centis florenis Ungaricalibus et ius admisit eandem inscripcionem in robore suo stare, ac si in secundo iudicio bannito proxime preterito iudicialiter staret de forma iuris.

1065. *s. 198-199*

Woźny miejski Jan działający w imieniu Jakuba Winiarza po raz trzeci wystawił dom Mikołaja Andrzejka za 40 grzywien (długu) – por. nr 1040, 1052.

╞Veniens Johannes minister civitatis ex parte providi domini Jacobi Wynarsz *[s. 199]* exhibuit domum Nicolai Andreek [[a]] in quadraginta marcis iudicio ├secundo┤ <tercio[b]> et ius admisit eandem inscripcionem in robore suo stare, ac si in secundo iudicio bannito proxime preterito staret iudicialiter de forma iuris.╡

1066. *s. 199*

Na mocy ostatecznego wyroku rajca Jakub Kreidlar, nabywca za 250 florenów kamienicy sprzedanej przez mieszczanina wrocławskiego Jana Forhynsta, został uwolniony na podstawie ortyla od sprzeciwu dotyczącego tej transakcji, zgłoszonego przez Jana Trzesitobołę. Roszczenia Trzesitoboły wynikały z wcześniejszych zobowiązań, jakie miał u Forhynsta. Uznano, że nie mogą być one podstawą wstrzymania sprzedaży tej nieruchomości.

1064. [a] *Zapisano nad skreślonym słowem.*
1065. [a] *Brak jednego słowa z powodu zniszczenia górnego brzegu karty.* [b] *Dopisano na lewym marginesie karty na wysokości odpowiedniego wiersza.*

Ius difinitum decrevit, quemadmodum dominus Jacobus Creydlar consul et civis pecuniam ad librum unacum Johanne Trząnszithobola pro domo lapidea Johannis Forhinst civis Wratislaviensis per ipsum Jacobum Creydlar pro II ½ centis florenis empta, et dictam lapideam per Johannem Trząnszitobola sibi resignacionem interdictam occasione eiusdem pecuniarum et fatigarum cum ipsa, Johanne Forhengsth in Wratisalvia factorum, ex enuo *[s]* ortilegium inscripti pro et cum ipso Jacobo Creydlar exivit, quod Johannes Trząnszitobola non est potens interdicere aliquam resignacionem domus huius lapidee. Tunc ipse evictor alias y s z c z e c z fecit et constituit suum actorem quemcumque voluerit in presencia banniti iudicii debet fore et admitti resignacio cuilibet. Si autem evictor alicui tenetur aliqua ipsum querere debet et pars pro iure ortilegio suscepit nolens impedire dictam arestacionem domus lapidee per ipsum Forhengsth venditam.

1067. *s. 200*

Jakub Winiarz uwolnił się od sprawowania opieki nad Heleną wdową po postrzygaczu sukna Mikołaju starym ustanowionej w jego testamencie.

Veniens famosus Jacobus Wynarsz [ad]emet se alias w y v i o g l s z ą de tutoria honeste Helene relicte Nicolai antiqui pannitonsoris, prout ipsem in testamento constituit, ordinavit et denominavit.

1068. *s. 200*

Jan Ślązak otrzymał jako pożyczkę trzy grzywny i jeden wiardunek od Jakuba Stojantkowicza i Mikołaja Koszki ze Snopkowa, które zapisał im na swoim domu i ma od tych pieniędzy corocznie płacić jeden wiardunek.

Veniens providus Johannes Sląnszak civis noster recognovit se recepisse tres marcas cum uno fertone pecunie communis apud Jacobum Stoyanthkowycz et Nicolaum Koszka de Snopkow[1] in mutuum. Quas tres marcas cum uno fertone inscribit in et super domo sua et annatim de his pecuniis a festo sancti Jacobi *[25 VII]* nunc affuturo in decursu unius anni unum fertonem dare tenetur, et si ipse voluerit ulterius tenere, extunc per fertonem dare tenetur.

1068. [1] *Por. nr 483, przyp. 1.*

1069. *s. 200*

Jakub Kreidlar pełnomocnik Stanisława Kruszа plebana z Jaroszyna oświadczył, że otrzymał od Macieja Szklarza 10 kóp groszy za sprzedany dom zgodnie z zapisem o spłacie w dwóch ratach: na Zielone Świątki i na św. Jana Chrzciciela.

Veniens famosus Jacobus Creydlar existens tutor domini Stanislai Crusz plebani in Yaroschin[1] recognovit se recepisse decem ├marcis┤ sexagenis pecuniarum occasione domus sibi vendita, iuxta quod se inscripsit solvere quinque sexagenis ad festum Pentecosten nuper elapsum *[2 VI]* et alias quinque ad festum sancti Johannis Baptiste proxime affuturum *[24 VI]* ├ide┤ a provido viro Mathie Sklarsz, qui iam paratas X sexagenas solvit pro dicta domo.

1070. *s. 200-201*

Mikołaj Zdun zobowiązany jest zapłacić Janowi z Krasnegostawu pięć grzywien w dwóch ratach.

Nicolaus Szdun obligatus est iure mediante solvere Johanni de Crasznistaw[1] tres marcis pecunie ad festum Penthecosten nunc affuturum *[2 VI]*, residuitatem autem duas marcis ad festum Kyliani *[8 VII] [s. 201]* minus [a] vadio interp[...a] cum pecunia de iuris forma.

1071. *s. 201*

Rajca Marek miał złożyć Janowi Pisczikurowi podwójną przysięgę w sprawie ośmiu grzywien bez jednego wiardunku i ów stawił się w sądzie i wygrał spór.

Quamadmodum dominus Marcus consul iurare debuit ├ter┤ <bis[a]>Johanni Pisczicur pro octo marcis minus uno fertone, hic ipse iuri astitit et lucratus est ipsius causam.

1072 *s. 201*

Rajca Marek stawił się w sądzie przeciw Szczerbie, który miał złożyć trzykrotnie przysięgę: pierwszą w sprawie dwóch groszy, drugą w sprawie wiardunku, trzecią w sprawie 13 ½ grosza i Szczerba przegrał sprawę.

1069. [1] *Por. nr 142, przyp. 1 i nr 1050, przyp. 1.*
1070.[a] *Brak około 4-5 słów z powodu uszkodzenia górnego brzegu karty.*
1070. [1] *Por. nr 100, przyp. 2.*
1071.[a] *Zapisano nad skreślonym słowem.*

Dominus Marcus consul iure astitit super Sczirba, qui iurare debuit ter: primo pro II grossis, secundo pro fertonis, tercio pro XIII ½ grossis et j[a] non ste[...[b]]to, et amisit suam causam dictus Sczirba.

1073. *s. 201*

Marcin Szklarz stawił się w sądzie przeciw Michnie Płacimiensko, który miał złożyć przysięgę w sprawie poręczenia 1½ grzywny za Jana, i nie uczynił tego. Dlatego Szklarz wygrał ten spór.

Dominus Matis Sklarsz iure astitit super Michno Placzymyenszko, qui iurare debuit et non comparuit termino. Ideo iam suam causam dictus Matis Sklarsz, videlicet I½ marcis in fideiussorie ipsius Johanne, lucratus est.

CLXXX. *(s. 201)* **Iudicium bannitum magnum celebratum fuit feria quarta post Johannis Baptiste anno Domini M° CCCC LXX primo** *(26 czerwca 1471 r.).*

CLXXXI. *(s. 201)* [[a]] **alias powyathek [... po[a]]st Johannis Baptiste** *(zapewne 26 czerwca 1471 r.[1]).*

1074. *s. 201*

Andrzejkowa oczyściła się przy pomocy prawa od zarzutów Macieja Konopki dotyczących: siedmiu groszy za płótno, dwóch grzywien z racji poręczenia za pana Dominowskiego, trzech kóp (groszy) za łój.

Veniens ho[nesta...[a]]etha Andrzeykowa iustificata est iure mediante Mathie Konopka pro VII grossis pro tela, pro duabus marcis occasione fideiussionis pro domino Domynowszky[1], pro tribus sexagenis pro sepo, et evasit iure mediante.

1072. [a] *Znak, którego sensu trudno się domyślić.* [b] *Skrót nierozwiązany.*
CLXXXI. [a] *Brak około trzech słów z powodu dziury w karcie.*
CLXXXI. [1] *Brak zapisów na rokach wielkich (por. nr CLXXX) pozwala przypuszczać, że powiatek mógł być tego samego dnia.*
1074. [a] *Brak fragmentu słowa z powodu ubytku tekstu.*
1074. [1] *Dominów wieś ok. 6 km S od Lublina, zamieszkała przez drobną szlachtę – zob. SHG, s. 67; A. Sochacka, Drobna szlachta w województwie lubelskim w średniowieczu. „Rocznik Lubelski", t. 25/26 (1983/1984), s. 26, 28.*

CLXXXII. *(s. 202)* **[[a]]ta infra [... Visitationis ?[a]] Marie anno LXX primo**
(3 lipca 1471 r. ?[1])

1075. *s. 202*

Jakub Winiarz wykazał po raz czwarty Michnie bratu Andrzejka 40 grzywien (długu?) i w związku z tym sąd nakazał sporządzenie zapisu.

╞Veniens Jacobus Wyniarsz exhibuit domino Michno fratris Andrzekonis in quadraginta marcis iudicio quarto et ius admisit eandem inscripcionem in robore suo stare, ac si in eadem iudicio bannito proximo procreato iudicialiter staret.╡

1076. *s. 202*

Katarzyna Żakowa zrzekła się na rzecz rzeźnika Stefana jatki położonej między jatkami Marcina Klozmana i Jana Trzęsitoboły.

Veniens honesta Katherina Zakowa, per procuratorem suum Album Stanislaum, resignavit macellum suum sitam inter macellum Martini Kloszman ex una et Johannem Thranszithobole macellibus ab altera, cum omni iure proprietate et dominio ita longe, late, provido Stephano carnifici et suis legittimis succesoribus [[a]].

1077. *s. 202*

Zapis znacznie uszkodzony; sprawa Urszuli Trzęsitoboliny i jej dzieci dotycząca domu narożnego kupionego przez Jakuba Kreidlara od Forhynsta.

[[a]] quod domina Ursula Trząnszitobolina cum pueris suis iunioris et senioris super domum Forszinsth emptam per Jacobum Creidlar, sitam penes domum ipsius in acie, si que [[b]] in duabus septimanis coram iudicio bannito.

CLXXXII. [a] *Z powodu uszkodzenia (oderwnia) górnego brzegu karty brak prawie całych dwóch wierszy tekstu zawierającego datację.*
CLXXXII. [1] *Wnioskując z resztek tekstu i porządku chronologicznego roków można przyjąć przypuszczalną datację:* feria quarta infra octavas Visitationis Marie, *czyli 3 VII 1471 r.*
1076. [a] *Brak prawie dwóch wierszy z powodu całkowitego wyblaknięcia tekstu.*
1077. [a] *Brak dwóch słów z powodu całkowitego wyblaknięcia tekstu.* [b] *Nie odczytano jednego słowa z powodu znacznego wyblaknięcia i zatarcia tekstu.*

1078. *s. 202*

Katarzyna Wiśniowska zrzekła się na rzecz rymarza Michała ogrodu, położonego obok (ogrodu?) Chreszczela.

Veniens honesta Katherina Wysznyowska, per ipsius procuratorem ministrum civitatis Johannem, resignavit ortum su[um penes...[a]] Chreszczel ex u[na ...[a]] partibus altera [cum omni] iure, proprietate et dominio, ita l[ong]e et late, prout in se est extensus, provido Mich[aeli] sellatori et suis legittimis heredibus in ewm.

1079. *s. 202-203*

Urszula, wdowa po Janie Trzęsitobole z dziećmi Janem i Elżbietą, oraz Jakub i Stefan bracia Urszuli, a wujowie tychże dzieci, zeznali, że dokonali podziału swoich dóbr, młynów i pieniędzy (zapisanych) na wsiach Krępiec i Raciborowice. Jakub i Stefan poręczyli także za znajdujące się pod ich opieką inne małoletnie dzieci Trzęsitoboły: Stanisława, Andrzeja, Annę i Zofię, że po dojściu do lat sprawnych uznają one ten podział. Obie strony zobowiązały się go dotrzymać pod wadium wynoszącym 100 grzywien.

Venientes personaliter nostram ad presenciam famosi, honesti: Ursula relicta Johannis Trząnszitobola cum pueris suis Johanne, *[s. 203]* Eliszabeth et Jacobus, Stephanus fratres germani dicte Ursule uxoris prefati Johannis Trzanszithobola pie memorie, avunculi dictorum puerorum, recognoverunt publice, quia inter se mutuo consenserunt et consencierunt divisionem omnium bonorum suorum mobilium et immobilum, molendini ac eciam pecuniarum, quas habent in et super bonis et villis Crampyecz[1] et Racziborovicze[2]. Et predicti Jacobus et Stephanus fratres, awnculi necnon tutores puerorum aliarum, videlicet Stanislai, Andree, Anne, Zophie etatem non habentibus, fideiusserunt pro ipsis, quia dum ad etatem perfectam venerint, predictam divisionem factam recognoscere et consentire debent et ipsam temporibus eviternis observare sub vadio centum marcarum. Et ipsos Ursulam matrem puerorum, necnon Johannem fratrem seniorem et Elizabeth sororem dicti Jacobus et Stephanus fratres, avunculi puerorum predictorum, ab impedimento tamquam tutores a quatuor sortis ipse matri et Johanni fratri et Eliszabeth sorori in partem eorum cessis intercedere, tueri, evincere sub eodem vadio debent, tenentur. Et si non evincerint, extunc quodcumque dampnum ipsi Ursula mater, Johannes, Eliszabeth aut aliquis eorum exinde incurrerit, hoc

1078. [a] *Brak około 2-3 słów z powodu uszkodzenia (przedziurawienia) karty.*

1079. [1] *Por. nr 697, przyp. 1.* [2] *Raciborowice, niegdyś wieś ok 14 km SE od Lublina, w XVI w. zapewne wchłonięta przez Krępiec (SHG, s. 194; Osady zaginione, s. 114).* [3] *Por. nr 125, przyp. 1 i nr 571, przyp. 1.* [4] *Niewątpliwie Brzezice, wieś ok. 25 km SE od Lublina; dziedzic Mirz wzmiankowany w źródłach w l. 1418-1471, był podstarościm lubelskim w 1469 r. (SHG, s. 39, 128; APL, KzL 10, k. 254).*

ipsorum Jacobi et Stephani fratrum germanorum esse debet. Presentibus nobilibus, famosis Johanne Guth de Plyszczin[3], Myrsz de Brzesze[4], Martino Closzman protunc preconsule civitatis, Mathie Kwnynoga, Petro Schesztrzenyecz, Mathie Wyelunszky.=

1080. *s. 204-206*

Jakub Szczepanowicz ze swoim bratem Stefanem wujowie i opiekunowie małoletnich dzieci zmarłego Jan Trzęsitoboły: Stanisława, Andrzeja, Anny i Zofii oraz Urszula wdowa po Janie, a także dorosłe już dzieci Jan i Elżbieta z mężem Andrzejem, dokonali podziału ojcowizny po zmarłym Janie Trzęsitobole. W skład dzielonej substancji majątkowej wchodziły: kamienica narożna położona przy (domu) Jana Gambali (przy ulicy) biegnącej od rynku do klasztoru św. Stanisława; młyn pod zamkiem; ogród albo wielki sad; dom drewniany poza murami obok tego sadu, między (dobrami) Dyskiego i Kota (kata? por. nr 585 i 732); dwie jatki rzeźnicze zwane Kunczowskie; czynsz roczny z dwóch ław rzeźniczych Marcina Klozmana, który wynosi sześć kamieni smalcu (łoju przetopionego) płaconego na św. Marcina; trzy domy poza miastem, położone między (domami) Handzela i Marcina Kwanty; dwa ogrody przy zamku; wsie Krępiec i Raciborowice; folwark poza miastem z połową stawu i młyna należącego do tego folwarku.
Urszula otrzymała dwie części kamienicy narożnej z wielkim sadem albo ogrodem, dom drewniany obok tego sadu i dwie jatki rzeźnicze zwane Kunczowskie.
Nieletnie dzieci otrzymały dział we wsiach Krępiec i Raciborowice oraz folwark poza miastem z połową stawu i młyna.
Dorosły brat Jan i siostra Elżbieta z mężem Andrzejem otrzymali działy na młynie wielkim pod zamkiem, wspomniany wyżej czynsz roczny z dwóch jatek rzeźniczych Marcina Klosmana, trzy domy na przedmieściu i dwa ogrody pod zamkiem.

Venientes nostram ad presenciam famosi, honesti: Jacobus Sczepanovicz cum fratre suo germano Steffano, awnculi puerorum et tutores existentes Stanislai, Andree, Anne, Zophie nondum etatem habentes puerorum Johannis olim Trząnszitobola pie memorie ex una necnon honesta Ursula relicta Johannis Trząnszitobola mater dictorum puerorum, Johannes filius frater senior, Eliszabet cum Andrea marito suo soror senior, sani mente pariter et corpore, non compulsi, nec coacti, sed animo deliberato recognoverunt amicabilem unionem, concordiam et divisionem perpetualem inter partes pretactas pro bonis mobilibus et immobilibus Johannis Trzanszitobola pie memorie et eorum patrimonio factam, videlicet pro domo lapidea aciale sita penes Johannem Gambala, eundo ex circulo ad claustrum sancti Stanislai, pro molendino sub castro Lublinensi sito, orto sive pomerio *[s]* magno et domus lignea extra muros Lublinenses ibidem circa dictum pomerium, penes Dyszky ex una et Koth[a] partibus

1080. [a] *Możliwy też odczyt* Kath [b] *Zapis niedokończony lub jego dalsza część nie zachowała się.*
1080. [1] *Por. nr 697, przyp. 1.* [2] *Por. nr 1079, przyp. 2.*

ex alia situm, duobus maccellis carnium sive banccis Cunczowszke nuncupatis, necnon census anualis a banccis carnium Martini Closzman, videlicet sex lapidis sepi lignefici alias s m a l c z o w a n e g o l o g y w, quem pro festi Martini Episcopi *[11 XI]* dare solvere tenentur et tribus domibus extra civitatem Lublin, inter domus Handzel ex una et Martini Quinta sitis, duobus ortis sub castro sitis, necnon pro villis Crampyecz[1] et Racziborovicze[2], predio cum media piscina et medio molendini sub dicto predio extra civitatem sito. Tali condicione modo et via, prout inferius continetur:
[s. 205] In primis et ante omnia honeste Ur[sule] matri dictorum puerorum due sortes sive partes cesserunt dictam domus lapidea acialis cum pomerio sive orto magno et domus lignea ibidem circa pomerium sita extra civitatem et duo banci carnium sive macella Cunczowszke nuncupate.
Item Stanislao, Andree, Anne, Zophie pueris minoribus nondum etatem habentibus cessit in sortem villa Crampyecz, Racziborovicze necnon predium extra civitatem situm cum media piscina, medio molendino ibidem sub dicto predio.
Johanni fratri seniori et Eliszabet sorori seniori cum Andrea marito suo cessit in sortem ipsis molendinum magnum sub castro Lublinensi situm, necnon census anualis a duobus *[s]* banccis carnium Martini Closzman, qui facit sex lapidis sepi lignefici, quem solvere tenetur ad quodlibet festum sancti Martini Episcopi *[11 XI]* cum tribus domibus in suburbio civitatis Lublinensis et duobus ortis sub castro sitis, uti pretactum est. Quam divisionem sive concordiam firmiter pro rato et grato temporibus eviternis tenere, servare dicte partes tenentur omni abs impedimento et inquietacionem, omnes et singulas res et causas inter partes mortificando. Quod si pueri pretacti: Stanislaus, Andreas, Anna, Zophia nondum annos discrecionis habentes, quoquem fratrem Johannem et matrem, Elizabeth sororem cum marito suo *[s. 206]* [An]drea pro dicta divisione et sorte in ex post inquietaverint, extunc dicti Jacobus et Stephanus fratres germani, awnculi dictorum puerorum, tamquam tutores promittunt intercedere et evincere a matre et fratre, sorore ipsorum puerorum iuniorum nondum etatem habencia et presertum *[ss]* pro dicta villa et bonis terrigenalibus. Et iam matri cum omnibus pueris super dicta bona divisa iura, privilegia quilibet parcium sunt data et extradita. Eciam si contingat debita patris ipsorum puerorum a creditoribus extorquere, tunc mater cum omnibus pueris manu coniuncta propriis impensis et expensis apponere tenetur. Cum autem extorquerunt, tunc unus sine alio dictum debitum percipere non tenetur, quousque debita per patrem ipsorum hominibus credita cum his pecunis solvere, exolvere *[s]* tenetur. Nos itaque partes superius denominate considerando talem divisionem iustam et divinam alias p o b o s z n i factam uni sicut et reliquo pro grato et rato scienciamus *[?]*, tenemus. Ceterum si aliquem dicte due sortes, que matri iure cesserunt a quovis evadere vallent sive cedere, extunc mater dictorum puerorum suas duas sortes in et super pueris respicere debet omnibus. In super dum et quando dicta divisio facta facta *[ss]* fuit in presencia dictorum Jacobi et Stephani tutorum dictorum puerorum Stanislai, Andree, Anne, Zophie, Johannes frater senior, horum puerorum racionem de omnibus p [b]

CLXXXIII. *(s. 207)* [a] **post festum** [b] **anno Domini M°** [c] **primo**
(między 3 lipca a 28 sierpnia 1471 r.? [1]*).*

1081. *s. 207*

Andrzej Kleryk i Jan Gryzieoko kmiecie i przedmieszczanie z Czwartku poręczyli za Fiedecza Rusina z Czwartku, że w ciągu czterech lat da siedem wiardunków Pawłowi i Annie, dzieciom zmarłego Zajna z Czwartku.

Venientes providi viri Andreas Cleric, Johannes Gryszeoko kmethones et suburbani de Stwartek[1] ambo in solidum manu coniuncta fideiuserunt pro Fyedecz Rutheno de Stwartek racione septem fertonum pecunie in decursu quatuor annorum dare, reponere puero dicto Paulo et Anne filiis pie memorie Zayn eciam de Stwartek, et enim caucionem fideiussorie in presencia dominorum consulum in et supra pretorio Lublinensi omni abs dilacione paratis cum pecunie reponere tenentur, nullo vadio interposito.

1082. *s. 207*

Jan Trzęsitobolicz zobowiązał się zapłacić 30 grzywien Janowi Gutowi z Pliszczyna i Zawiszy z Głuska do św. Marcina; a jeśli jeden bez drugiego będzie obecny w terminie spłaty, wtedy albo Gutowi, albo Zawiszy ma wypłacić (te pieniądze).

Veniens circumspectus Johannes Trząnszithobolicz civis Lublinensis fassus est tenere triginta marcis minute pecunie bone in Regno currentis et presentibus obligat se solvere dictas triginta marcis nobilibus dominis Johanne Guth de Pliszczin[1] et Zawyscha de Gluszko[2] infra hinc ad festum sancti Martini Episcopi *[11 XI]* nunc affuturum paratis cum pecunis et nullo vadio interposito, uni sicut et aliquo. Que si unius absque alio ad tempore pretactum solucionis presentes essent, extunc aut

CLXXXIII. [a] *Brakuje jednego wiersza z powodu zniszczenia (oderwania) brzegu karty.* [b] *Brakuje około 4-5 wyrazów z powodu uszkodzenia górnego brzegu karty.* [c] *Brakuje części datacji z powodu uszkodzenia górnego brzegu karty.*
CLXXXIII. [1] *Datacja przybliżona na podstawie dat sąsiednich roków – por. nr CLXXXII i CLXXXIV.*
1081. [1] *Por. nr 982, przyp. 1.*
1082. [1] *Por. nr 125, przyp. 1 i 571, przyp. 1.* [2] *Głusko, wieś ok. 40 km W od Lublina; dziedzic Zawisza, syn Nieustępa z Głuska i Kowali, dworzanin króla Władysława III Warneńczyka, notowany w l. 1439-1479 (Zbiór dokumentów małopolskich, cz. 2, wyd. S. Kuraś, Wrocław 1963, nr 528; SHG, s. 76; A. Sochacka, Własność ziemska, s. 181).*

domino Johanni Guth, aut Zawischa dare presentibus et exolvere obligatus est dictus Johannes Trząsztobolicz civis Lublinensis omni abs mora sive dilacione.⸗

1083. *s. 208*

Zapis poważnie uszkodzony, treścią łączy się z kolejnymi. (Jakub Kreidlar) obiecuje bronić Macieja Kuninogę od roszczeń innych osób z racji przekazania domu narożnego koło domu tegoż Kreidlara.

[a] et inscribit se in et super omnia sua bona intercedere et tuere famosum virum Mathiam Kwninoga pro resignacionem domus acialis, site penes domum eiusdem Jacobi Creydler, a omnibus et singulis personis, si quas habebit ac inquietaciones pro dictum resignacionem domus propriis impensis et expensis.

1084. *s. 208-209*

Dokument wójta Przedborka i sądu ławniczego w Krakowie z 18 III 1471 r., na mocy którego jego okaziciel mieszczanin lubelski Maciej Kuninoga uzyskał pełnomocnictwo od mieszczanina wrocławskiego Jana Forhynsta w celu przeprowadzenia sprzedaży i zrzeczenia się dziedzictwa Forhynsta, tj. domu narożnego położonego przy domu Jakuba Kreidlara w Lublinie na rzecz tegoż Jakuba.

Procuratorium Cracoviensis ex iudicio bannito missum.

Nos scabini civitatis Cracovie recognoscimus publice per presentes, quia constitutus coram nobis in bannito iudicio compulso residentibus, cui famosus dominus Przedborek noster advocatus[1] presidebat, providus vir Johannes Forhengst civis Wratislaviensis constituit ex omnibus modis, quibus melius poterit, fecit et solemniter ordinavit dominum Mathiam Kwninoga civem Lublinensem, ostensorem presencium, ad resignandum hereditatem et domum suam acialem ibidem in Lublin, penes domum domini Jacobi Creidler iacentem, eidem domino Jacobo Creidler cum omnibus eiusdem iuribus, modis et limitibus, sicut eandem adusque habuit hereditarie, liberam habendam et possidendam. Quamquidem domum prefato domino Jacobo Creidler iusto foro realiter et cum effectu vendidisse, plenariamque solucionem pro eadem in plenam contentacionem *[s. 209]* suscepisse ad modum [a] [pro]nuncians ipsum liber[um...a] in ewm dare preno-

1083. [a] *Brak dwóch i pół wiersza z powodu ubytku górnego brzegu karty.*
1084. [a] *Brak około 2-3 słów z powodu uszkodzenia (ubytku) górnego brzegu karty.*
1084.[1] *Stanisław Przedbor (Przedborek), wielokrotny rajca krakowski w latach 1471-1492, burmistrz (1477, 1482, 1483, 1487), wójt sądowy w latach 1469-1472 (M. Starzyński, Krakowska rada, s. 291).*

minato Mathie Kwninoga plenam potestatem omnia faciendi et singula in iudiciis et extra, quecumque circa huiusmodum resignacionem iusticia fuerint sive quemodolibet oportuna in plena forma, tamquam ipsemet constituens personaliter adesset. Cuius rei in testimonium sigillum nostrum presentibus est subimpressum. Datum feria secunda post dominicam Oculi anno Domini M° CCCC LXX primo *[18 III 1471 r.]*.

1085. *s. 209-210*

Maciej Kuninoga rajca i mieszczanin lubelski, pełnomocnik Jana Forhynsta, zrzekł się w jego imieniu domu zwanego Szramikowska, położonego przy rynku na rogu, przy domu Jakuba Kreidlara, na rzecz tegoż Jakuba. Dom ten Jan Forhynst sprzedał Kreidlarowi za 250 florenów i otrzymał za niego zapłatę.

Veniens famosus Mathias Kuninoga consul et civis noster, existens tutor plenipotens providi Johannis Forhengst civis Wratislaviensis, in iudicio bannito Cracoviensis constitutus cum omni facultate, resignavit domum ipsius Forhengsth acialem, sitam in circulo, penes domum Jacobi Creydler sitam, cum omni iure, proprietate et dominio, ita longe, late, prout in se est extensa et ex antiquo limitata, Schramikowszka nuncupatam, famoso Jacobo Creydler consuli et civi Lublinensi et suis legittimis successoribus. Quia Johannes Forhinsth recognovit recepisse ad dicto Jacobo Creidler omnimodam solucionem pro dicta domo sibi vendita pro II ½ centis florenis Ungaricalibus, nichil sibi dictus Johannes Forhinsth et suis legittmis *[s. 210]* [a] et dominii in dicta domo reservando, dando, conferendo eidem Jacobo Creydler et suis legittimis successoribus omnimodam facultatem dictam domum dare, donare, vendere, alienare, prout sibi et suis heredibus melius expedire videbitur in ewm.

1086. *s. 210*

Hińcza, rajca z Turobina, zeznał, że otrzymał całą zapłatę za dom w wysokości 24 grzywien od mieszczanina lubelskiego Mikołaja Czecha.

Veniens famosus vir Hincza consul et civis de Thurobin[1] recognovit, quia a provido Nicolao Czech cive Lublinensi omnimodam et plenam solucionem pro domo sibi vendita, necnon resignata pro XXIIII[or] marcis, suscepit, ipsum liberum et quietum

1085.[a] *Brak około 2-3 słów z powodu uszkodzenia górnego brzegu karty.*
1086. [1] *Por. nr 32, przyp. 1.* [2] *W 1471 r. święto Ścięcia św. Jana (29 VIII) przypadało we czwartek, a nie w środę, można jednak uznać, że chodziło o środę, gdy zwykle zasiadał sąd.*

temporibus eviternis dimittit, ut supra; resignacio dicte domus feria IIII^ta^ ipso die sancti Johannis decollatio *[28 VIII 2]* extat.

1087. *s. 210*

Mikołaj Opat mieszczanin lubelski, którego ksiądz Przecław z Niezabitowa oskarżył o dług w wysokości 70 florenów i „naddatki", uwolnił się od zarzutów za pomocą przysięgi.

Veniens providus Nicolaus Oppath civis Lublinensis quemadmodum honorabilis Przeczlaus presbiter de ┣Ponyathowa[1]┫ Nyeszabythowa[2] inculpaverit pro debito, videlicet pro septuaginta florenis et n a d a t h k y alias, ideo ipsum admisit admisit *[ss]* ad iuramentum, quia Nicolaus Oppath ipsum Przeczlaum presbiterum evasit iuramento medio ipsum Przeczlaum presbiterum.

1088. *s. 210*

Jan Gambala oskarżył Grzegorza Liska i jego żonę o obcięte (?) sukno za 20 florenów. Grzegorz z żoną uwolnili się od zarzutów przysięgą.

Quemadmodum famosus Johannes Gambala inculpaverat coram iudicio Gregorium Lyszek cum uxore sua pro panno computato pro viginti florenis, extunc ipse et cum sua uxore se evaserunt ipsum medio iuramento, de forma iuris est iustificatus sibi Johanni Gambala.

1089. *s. 211*

Jan Gambala ustanowił Stanisława Białego swoim pełnomocnikiem we wszystkich sprawach.

Famosus Johannes Gambala suum verum et legittimum procuratorem Album Stanislaum in omnibus suis causis, tamquam magnis, quam parvis, quas habebit cum quibuscumque personis. Que si ipse non potuerit causam perducere, extunc a primo, secundo, tercio, usque ad quartum.

1087. [1] *Poniatowa, dawniej wieś, obecnie miasto ok. 30 km SW od Lublina.* [2] *Niezabitów, wieś ok. 30 km W od Lublina; w l. 1457-1467 notowany był w tej wsi dziedzic Przecław syn Bieniasza jako osoba świecka (Biblioteka Jagiellońska w Krakowie, rkps 5012, k. 473; SHG, s. 161).*

CLXXXIV. *(s. 211)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta post festum sancti Bartholomei anno Domini millesimo CCCC LXX primo** *(28 sierpnia 1471 r.).*

1090. *s. 211*

Stanisław Lisgoźdź wraz z żoną Elżbietą zrzekł się na rzecz przedmieszczanina Jana Zduna domu z ogrodem i stodołą, położonego poza miastem przy (posiadłościach) Barbary Sopkowej i Kieltawy.

Veniens providus Stanislaus Lyszgoszdz cum uxore sua legittima Elizabeth, ambo stando personaliter coram iudicio nostro bannito, per referendarium ipsorum Gregorium Fyol domum suam cum orto et horreo extra civitatem, situm penes honestam Barbaram Sopkowa ex una et providum Kyeltawa partibus ab altera, resignaverunt provido Johanni Szdwn suburbano cum omni iure et proprietate, dominio et suis legittimis successoribus, ita longe et late, prout in se est extensa, nihil iuris sibi dictus Stanislaus Lyszgodz cum sua uxore et suis legittimis heredibus in dicta domo, orto penitus reservando.

1091. *s. 211*

Tkacz Klosz zrzekł się na rzecz cieśli Stanisława swojego ogrodu położonego na przedmieściu między ogrodem bednarza Michała i Mikołaja Czecha.

Veniens providus Closz linifex per suum referendarium Johannem ministrum civitatis ortum suum in suburbio civitatis situm penes Michaelem doleatorem ex una ortum et Nicolaum Czech partibus ex alia, cum omni iure, proprietate et dominio, ita longe, late, prout in se est extensus, provido Stanislao carpentario et suis legittimis heredibus in ewm resignavit.

1092. *s. 212*

Przedmieszczanin Jan Moneta na podstawie przepisów z ksiąg prawa niemieckiego utrzymał ogród zapisany mu w testamencie przez jego żonę znajdującą się na łożu śmierci, do którego brat jej Wawrzyniec chciał uzyskać prawo bliższości.

Johannes Monetha suburbanus iuxta locrisfacione *[s]* iuris Theutwnici ex libris legum lutam, ortum suum legatum in testamento sibi per ipsius uxorem agone in mortis in lecto egretudinis, quemquidem Laurencius frater ipsius asserebat et lucrare propinquitate voluit mediante iure, idem Monetha obtinuit et per libros legum devolutus est, quem tenere, habere, possidere habet libere, pacifice, quiete, uti prius omnia abs impedimento et inquietacione.

1093. *s. 212*

Helena wdowa po postrzygaczu sukna Mikołaju Starym wraz ze swoim synem Janem nałożyła sekwestr na zrzeczenie się domu księdza Klemensa, nie chcąc pozwolić na przekazanie swego wiana i dowodząc prawa bliższości jej syna do tego domu.

Veniens honesta Helena relicta Nicolai antiqui pannitonsoris iure mediante fecit arestacionem in et super resignacionem domus honorabilis Clementis presbiteri unacum ipsius filio Helene nomine Johanne, nolens admittere resignacionem in dotalicio suo, asserendo obtinere propinquitate pueri sui Johannis dictam domum.

1094. *s. 212*

Grzegorz Skopański z wnukiem Mikołajem na podstawie ortyla złożył pieniądze z tytułu prawa bliższości do kamienicy po zmarłym Mikołaju Żaku.

Veniens Gregorius Skopanszky cum Nicolao ipsius nepote ponit pecunias propinquitate in et super domum lapideam olim Nicolai Zak iudicio primo post decisionem ortilegii ex libris legum Theuthwnicum lutam.

CLXXXV. *(s. 212)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta infra octavas Nativitatis Marie anno Domini millesimo CCCC LXX primo** *(11 września 1471 r.).*

1095. *s. 212*

Jan syn Tomasza z Krężnicy, szwagier Małgorzaty Zdunkowej, otrzymał szary płaszcz, który w testamencie zapisał mu jej mąż.

Veniens Johannes filius Thome de Kransznicza[1], levir honeste Margarethe Zdunkowe, pallium grisei coloris percepit, quem maritus suus in testamento legavit et promisit ipsam nunquam impedire temporibus eviternis.

1096. *s. 213*

Stanisław Grzanczycz zrzekł się na rzecz Mikołaja Stawireja domu położonego przy (domu) Macieja Goczałka i Czarniczyny.

1095. [1] *Jedna z dwóch wsi o nazwie Krężnica – Jara por. nr 972, przyp. 1, albo Okrągła, ok. 23 km SW od Lublina.*

Veniens Stanislaus Grzanczicz, per procuratorem ipsius Album Stanislaum, resignavit domum ipsius situm penes Mathiam Goczalek ex una et Czarniczina partibus ab ┼altare┼ altera, cum omnibus eisdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe et late, nihil penitus ibidem reservando, provido Nicolao Stawyrey et suis legittimis successoribus.

1097. *s. 213*

Uczyniono zgodę między Piotrem Pejneszem i jego bratową Agnieszką Ćwikiełczyną w sprawie domu położonego poza miastem. Agnieszka ma płacić z tego domu Piotrowi czynsz roczny w wysokości pół grzywny. Jeżeli zajdzie konieczność budowy domu, obie strony poniosą jej koszty, zaś Agnieszka ma prawo mieszkać w tym domu aż do śmierci.

Facta est unione et concordia amicabilis inter providum Petrum alias Peynesz et honestam Angnetam *[s]* Czwykelczina ipsius glotem pro domo extra civitatem situm, in qua moratur, tali condicione, quod dicta Angnes *[s]* subiugata est per presentes anuatim solvere censum a dicta domo dicto Petro Peynesz ipsius generi per mediam marcam. Et si contingat edificare dictam domum, extunc ambo partes propriis impensis et expensis edificare tenentur et dicta Angnes *[s]* usque ad mortem in domo manere debet.

CLXXXVI. *(s. 213)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta proxima ante festum sancti Michaelis anno Domini millesimo CCCC^mo^ septuagesimo primo** *(25 września 1471 r.).*

1098. *s. 213*

Sąd postanowił dać wprowadzenie rajcy Jakubowi Winiarzowi do domu Mikołaja, brata Andrejka, za 40 grzywien (długu?).

Ius decrevit et invenit, dedit iure mediante intromissionem dare in domum Nicolai fratris Andrekonis famoso Jacobo Wynarsz consuli Lubinensi tenere, possidere iuxta formam iuris Theuthunici in quadraginta marcis pecuniarum.

1099. *s. 214*

Kuśnierz Maciej Puchlny i jego żona Anna przekazali Janowi Miernikowi ogród położony między ogrodem ich i szwagra Jarka.

Veniens providus Mathias Puchlni pellifex cum uxore sua legittima Anna, per procuratorem ipsius Album Stanislaum, resignaverunt ortum eorum situm inter ortos

generem *[s]* Jarek ex una et ipsorum ortum, cum omni iure, proprietate et dominio, ita longe, late, prout soli tenuerunt, possiderunt, provido Johanni Myernik et suis legittimis successoribus, nihil iuris dicti Mathias Puchlni et uxor sua Anna suisque legittimis successoribus penitus reservando, dando, conferendo omnimodam facultatem dictum ortum dare, donare, vendere, alienare, prout sibi et suis legittimis successoribus expedire melius videbitur.

1100. *s. 214*

Handzel i Maciej Milek doszli do zgody, że jeśli dokonają podziału dóbr ruchomych, wtedy Handzel otrzyma przed podziałem 14 grzywien z tych dóbr, nie ruszając dóbr nieruchomych w mieście i poza nim. Następnie zostaną zapłacone wszelkie ciążące na nich zobowiązania, a reszta podzielona po połowie.

Venientes providi Hanszel, Mathias Mylek cives ex unione benivole, non compulsi, nec coacti, sani mente et corpore, uniti, concordati invicem tali modo, quod si contingerit pro bonis eorum mobilibus habere divisionem, que sunt, habent et exlaboraverunt, extunc dominus Hanszel ante omniam divisionem accipere tenetur XIIII^{or} marcis pecuniarum ex his bonis, que invicem habent, non movendo bona stancia, que sunt in civitate et extra, solutis et solvendis eciam penis, et ante omnia et singula debita eorum, que erunt sub testimonio et scitu bonorum hominum demum solvendo debita, extunc dividere et divisionem habere debent pro bonis mobilibus invicem ex luberatis *[s]* medietatem Handzel et medietatem Mathie Milek et hiis bonis invicem habitis.

1101. *s. 215*

Kowal Wawrzyniec Balanda zrzekł się na rzecz dzieci Jana Borzywego połowy łanu położonego na przedmieściu między (łanami) Jana Borzywego i Wojciecha, szwagra Ćwikliny, rozciągającego się od rzeki Czechówki do granic dyskich. Dzieci Borzywego uzyskały ten półłanek od Balandy prawem bliższości.

Veniens providus Laurencius B[alanda] faber et civis noster, per procuratorem suum Johannem ministrum civitatis, resignavit medium laneum ipsius situm in suburbio civitatis, penes Johannem Borzywy ex una et Albertum generem Czicline *[s]* partibus ab altera, currentem a fluvio dicto Czechowka[1] usque ad limitates Dyszke[2], cum omni iure, proprietate, dominio, ita longe, late. Quem laneum medium pueri

1101. [1] *Czechówka, lewoboczny dopływ Bystrzycy, wpadający do niej w granicach Lublina.* [2] *Por. nr 486, przyp. 1.*

Johannis Borzwy iure propinquitatis acquisiverunt super dicto Laurencio Balanda, provido Johanni Borziwy et suis legittimis successoribus, nihil iuris et dominium in dicto medio laneo idem Laurencius Balanda et suis legittimis successoribus penitus reservando.

CLXXXVII. *(s. 215)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta ipso die Dyonisii martiris anno Domini millesimo CCCC LXX primo**
(2 lub 3 października 1471 r.[1]*).*

1102. *s. 215*

Mikołaj Chwila uwolnił się przy pomocy prawa od zarzutów Stanisława Tarchały.

Nicolaus Chwyla iustificatus est iure mediante Stanislao Tharchala, uti ipsum inculpaverat et liberum dimisit eviterne.

1103. *s. 215-216*

Uczyniono umowę między rajcą Jakubem Kreidlarem a mieszczaninem Janem Wiśniowskim w sprawie sznura (albo rury) właśnie położonego nad ziemią w domu Wiśniowskiego, że jeśli przyjdzie budować ścianę między nimi, sznur (rura?) ma się znajdować nad ziemią (po stronie?) Wiśniowskiego.

Factum est condictamen inter providos Jacobum Creydler consulem ex una et Johannem Wysznyowszky civem et eorum legittimos heredes tali condicione pro cannuli *[s]* iacente super terra in domo ipsius Wysznyowsky, quod nuper locavit. Quia dum ipsos contigerit parietem murare, edificare partibus ex ambabus, extunc hic *[s. 216]* canuale nec dominus Jacobus prefatus Creydler, nec Johannes Wysznyowszky in dicto muro sive in pariete locare debent et ponere, sed in et super terra ipsius dominus Wysznowszky.

1104. *s. 216*

Stanisław Pierszchała obecnie podwójci oraz ławnicy Mikołaj Szustek i złotnik Michał zeznali, że na prośbę Jana Smagi spoczywającego na łożu śmierci spisali testament w jego domu, w którym przekazał swojej żonie Katarzynie dobra ruchome i nieruchome, mianowicie dom z ogrodem i przyległościami, bydło oraz pozostałe rzeczy.

CLXXXVII. [1] *Święto św. Dionizego przypada 3 października, jednakże środa w 1471 r. była 2 X.*

Nos Stanislaus Pyrszchala protunc temporis viceadvocatus, Nicolaus Schusztek, Michael aurifaber, scabini, recognoscimus per presentes, quia dum ad petita Johannis Smaga pro faciendo testamento per ipsum in domum ivimus, ipse dictus Johannes Smaga recumbens in lecto egretudinis, sanus mente et tempus racionis in presencia nostri omnia et singula bona sua mobilia et immobilia, videlicet domum cum orto cum omnibus attinenciis, pecudibus et ceteris rebus Katherine uxori sue legittime resignavit, dedit et asignavit, tam longe, late, cum omni iure, proprietate et dominio, nihil iuris et dominii suis legittimis heredibus et successoribus dictus Johannes Smaga penitus reservando.

1105. *s. 216*

Małgorzata Mikołajowa Ząbkowa zrzekła się na rzecz Stanisława Kreczowicza z Ciecierzyna domu położonego przy bramie miejskiej, naprzeciwko łaźni miejskiej.

Veniens honesta Mikolaiowa Margaretha Zambkowa, per procuratorem Album Stanislaum, resignavit domum suam sitam penes portam civitatis et retro balneum civile, provido Stanislao Kreczouicz de Czeczerzin[1] et suis legittimis successoribus cum omni iure, proprietate et dominio, ita longe et late, prout in se est extensus, nihil iuris dicta Margaretha Zambkowa et suis legittimis successoribus penitus reservando.

1106. *s. 216-217*

Rajca Marcin Kwanta zrzekł się na rzecz rajcy Jana Gambali połowy kamienicy narożnej zwanej Pieczowska oraz połowy innego domu usytuowanego przy tejże kamienicy, i dwóch innych domów położonych na tyłach wyżej wspomnianej kamienicy.

Veniens famosus Martinus Quanta consul et civis noster per tutorem ipsius providum Jacobum dictum *[s. 217]* Stodolnik resignavit domum medietatem in acie situm et Pyeczowsky nuncupatum et aliam medietatem domus penes dictam domum sitam necnon alias duas domos in postico dicte lapidee acialis sitas, que bona ambo remictuum *[s]* invicem famoso Johanni Gambala, eciam consuli et civi, cum omni iure, proprietate et dominio, ita longe et late, prout in hactenus tenuit et possidebat, nihil iuris et proprietatis dominii prefatus Martinus Quanta et suis legittimis successoribus in dictis bonis penitus reservando, dando, conservando, pretacto Johanni Gambala et suis legittimis successsoribus omnimodam facultatem dicta bona vendere, dare, donare, commutare, prout sibi melius expedire videbitur.

1105.[1] *Ciecierzyn, wieś ok. 9 km N od Lublina..*

1107. *s. 217*

Jan Siestrzeniec nie stawił się w sądzie w sprawie przeciw Małgorzacie żonie Piotra Siestrzeńca, swojej macosze.

Circumspectus Johannes Schesztrzenyecz primo iudicio non astitit contra honestam Margaretham uxorem <Petri[a]> Schesztrzenyecz, novercam ipsius.

1108. *s. 217*

Rajca Jakub Kreidlar reprezentujący Stanisława Krusza proboszcza w Jaroszynie i niegdyś pisarza grodzkiego lubelskiego, zdjął sekwestr z pieniędzy zajętych przez Macieja Szklarza.

Famosus Jacobus Creydler consul et civis ex parte honorabilis Stanislai Crusz plebani in Jaroszin, olim notarii castri Lublinensis[1], ├ex┤ eliberat pecuniam interdictam per procuratorem Mathie Sklarsz primo iudicio.

1109. *s. 218*

Mieszczanin Stanisław Ostroga wraz z żoną Elżbietą zastawił za trzy grzywny do św. Bartłomieja Jakubowi Stodolnikowi ogród położony przy starym ogrodzie Lubomelski(ego). Jeśli do tego czasu nie zwrócą pieniędzy, utracą ogród.

Providus Stanislaus Osztroga civis noster unacum consorte sua legittima nomine Eliszabeth ortum suum situm penes ortum Lubomelszky antiquum vadio mediante alias z a s t a w y a provido Jacobo Stodolnik in tribus marcis infra hinc, usque ad festum sancti Bartholomei *[24 VIII]*. Quod si non solverit dictas tres marcis dicto Jacobo Stodolnik ad tempore pretactum, extunc perdere dictum ortum debet.

CLXXXVIII. *(s. 218)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta post Undecim Milla Virginis anno Domini M° LXX primo** *[s] (23 października 1471 r.).*

1110. *s. 218*

Piechna Piechowa zrzekła się na rzecz rajcy Macieja Wieluńskiego ogrodu położonego przy (ogrodach) tegoż Macieja i Jana Lubomelskiego.

1107. [a] *Dopisano na lewym marginesie, zaznaczając miejsce umieszczenia w tekście znakiem „.*
1108. [1] *Por. nr 142, przyp. 1 i nr 1051, przyp. 1.*

Veniens honesta Pyechna Pyechowa, per ipsius procuratorem Franek lanificum cum omni facultate et potestate, ortum suum situm penes famosum Mathiam Wyelunszky consulem Lublinensem ab una et Johannem Lubomelszky partibus ab altera famoso viro Mathie Wyelunszky consuli et [civi nos]tri cum tali proprietate, iuris et dominii, ita longe, late, prout sola [a] hactenus tenuit, possidebat, habuit, sibi resignavit, nihil iuris, proprietatis et dominii sibi dicta Pyechna Pyechoua et suis legittimis heredibus penitus reservando.

1111. *s. 218-220*

Rajca Jan Kudzin sprzedał rajcy Janowi Gambali: kamienicę narożną zwaną Bryndlarowską, (położoną) obok kuśnierza Wawrzyńca Porczka (przy ulicy prowadzącej) do łaźni miejskiej, wraz z browarem; dom drewniany z tyłu tej kamienicy, przy browarze i domu Piotra Mąszika; inny dom przy murze obok domu rajców, w którym mieszka Lorek Lojkowicz, położony na tyłach domu zmarłego bednarza Nikiela; słodownię murowaną położoną naprzeciw słodowni Grzegorza Goździa wraz z ogrodem i studnią; ponadto trzy ogrody: pierwszy położony przy ogrodzie Jana Kudzina, drugi, który trzyma za czynsz Marcin Bambnek, trzeci zwany Markuszowski, również wydzierżawiony za czynsz i leżący na rogu przy drodze; dwa domy między domem kupca Marcina a stodołą i ogrodem zwanym Wiśniowski; ogród z sadem naprzeciwko klasztoru bernardynów przy ogrodzie Piotra Siestrzeńca wraz z uzyskaniem dwu ogrodów: jednego (od) szewca Kulawego przy browarze Jana Kudzina, drugiego zwanego Pisarzowski. Za wszystkie te dobra Jan Kudzin otrzymał całą zapłatę.

Veniens famosus Johannes Kudin consul et civis Lublinensis, per procuratorem ipsius Gregorium Fyol plenipotentem cum omni facultate, resignavit domum lapideam in acie penes *[s. 219]* Laurencium Porczek pellificem, Bryndlarowszka nuncupatam, eundo ad balneum civile, unacum braxatorio necnon domum ligneam in postico eiusdem lapidee, penes braxatorium et domum circumspecti Petri Mąszik, et aliam domum sub muro penes domum dominorum consulum Lublinensium, in qua Lorek Loykowicz moratur, in postico domus olim Nikel doleatoris; eciam braseatorium muratum ex opposito Gregorii Goszdz braseatorio unacum orto et fonte, necnon tres ⊢fontes⊣ ortos, iacentes penes ortum Johannis Kwdin, secundus quem tenet Martinus Bambnek in censu, tercius ortus dictus Markuszowszky in acie penes viam eciam in censu; duas domos penes domum Martini mercantoris ab una et ab alia parte olodii et orti nuncupati Wysznowszky. Quemeciam ortum cum pomerio ex opposito claustri sancti Bernhardini penes ortum domini Petri Schesztrzenyecz, unacum acquirea, duos ortos: unum penes braxatorium Johannis Kwdin, sartoris Claudi, alium ortum nuncupatum Pyszarzowszky, famoso Johanni Gambala consuli et civi cum omni iure, proprietate et dominii, ita

1110. [a] *Brak jednego słowa z powodu wyblaknięcia i zatarcia tekstu.*

longe et late, prout dicti domus et orti sunt et in se continentur, quemeciam et dicta bona *[s. 220]* ab antiquo sunt emensurata, nichil iuris et suis legittimis successoribus dominus Johannes Kudin in dictis bonis penitus reservando, dando, conferendo eidem Johanni Gambala omnimodum facultatem dicta bona et suis legittimis successoribus vendere, dare, donare, alienare in usus beneplacitos seu liberos convertere. Que bona iam solvit omnino et exolvit *[s]*.

1112. *s. 220*

Barbara Srampkowa zastawiła Jakubowi Hrynczy swój ogród za jedną kopę niezapłaconego czynszu, którą ma zwrócić do Wielkanocy. Jeśli tego nie uczyni Hryncza ma prawo sprzedać ogród.

Veniens Barbara ├Zakow┤ Srampkowa obligavit ortum suum ab hinc, hoc est a data presencium usque ad festum Pasche nunc affuturum *[29 III 1472 r.]* provido Jaco[bo] Hrincza civi nostro in una sexagena censu persessu. Quod si non exemerit ad tempore pretactum, extunc potens erit Jacobus Hrincza ipsum vendere tamquam suum proprium.

CLXXXIX. *(s. 220)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta proxima infra octavas Omnium Sanctorum anno LXX primo** *(6 listopada 1471 r.)*.

1113. *s. 220-221*

Kleryk Mikołaj Zambrek sprzedał rajcy Jakubowi Winiarzowi dom położony przy ulicy (prowadzącej) do łaźni miejskiej, przy domu Gilgińskiego i naprzeciw (domu) Piotra Menżyka za 56 grzywien. Z tej sumy pierwsze 26 grzywien Mikołaj Zambrek już otrzymał, a pozostałe pieniądze ma otrzymać w dwóch ratach.

Veniens <personaliter[a]> discretus Nicolaus Zambrek, per ipsius tutorem famosum Jacobum Creydler tamquam plenipotentem cum omni facultate, domum ipsius situm *[s]* in platea eundo ad balneum civile penes domum Gylginszky ex una et ex opposito Petri Manszik, famoso Jacobo Wynarsz consuli et civi et suis legittimis successoribus in ewm resignavit cum omni iure, proprietate et dominio, ita longe, late, prout ex antique est limitata, *[s. 221]* nichil iuris, proprietatis et dominii sibi idem Nicolaus Zambrek et suis legatis successoribus penitus in dicta domo reservando, dando, conferendo dicto Jacobo Vynarsz et suis legittimis successoribus omnimodam facultatem dictam domum vendere, dare, donare modo via, quibus melius expedire videbitur. Que domus est vendita pro quinquaginta sex marcis communis pecunie.

1113. [a] *Słowo nadpisane nad tekstem, miejsce wstawienia oznaczono znakiem //.*

Et incontinenti Nicolaus Zambrek clericus recognovit a dicto domino Jacobo Wynarsz solucionem pro dicta domo principalem XXVI marcas recepisse. Et ad festum Penthecosten nunc affuturum *[17 V 1472 r.]* obligatus est dominus Jacobus Vynarsz eidem Nicolao Zambrek dare X marcis, residuitatem autem, videlicet viginti marcis harum pecuniarum ad aliud festum Penthecosthen *[6 VI 1473 r.]* a dicto festo per annum.

1114. *s. 221*

Dorota Popkowa z synem Mikołajem oświadczyła, że otrzymała całą zapłatę za dom sprzedany Janowi Szarce. Obiecała również zabezpieczyć go od pretensji innych osób, w tym córki Anny i swojego zięcia.

Veniens honesta Dorothea Popkowa personaliter cum Nicolao ipsius filio recognovit se omnimodam plenam solucionem et totalem recepisse a provido Johanne Sarka pro domo sibi vendita et resignata. Et promissit unacum filio suo dicta Dorothea Popkowa ipsum Johannem intercedere pro dicta domo ab omni inquietacione et impedimento ab omnibus personis et a filia sua Anna et genero suo modo et iure Theuthunicali, annum et diem de forma iuris Maydburgensis.

1115. *s. 222*

Grzegorz Lisek wraz z żoną Elżbietą zostali uwolnieni od przysięgi i (od zarzutów) w sprawie z Janem Gambalą.

Quamadmodum Gregorius Lyssek unacum uxore sua Elizabeth in et contra circumspectum Johannem Gambala iurare debuerunt, extunc iam ipsi liberi sunt a tali iuramento, et ius decrevit eos fore liberos.

1116. *s. 222*

Michał Żyrzdzoch zrzekł się na rzecz bednarza Michała ogrodu położonego na przedmieściu między ogrodami Małżonka i Matiaszowej.

Veniens providus Michael Zyrzdzoch, per ipsius tutorem Petrum Philypovicz tamquam plenipotentem cum omnimoda facultate, ortum suum situm in suburbio civitatis penes ortos Malszonek ab una et Mathiassowa partibus ab altera, provido Michaeli doleatori et suis successoribus legittimis in ewm resignavit cum omni iure, proprietate et dominio, ita longe, late, prout ex antique in se est extensus et emensuratus.

1117. *s. 222*

Jakub Kreidlar reprezentujący Stanisława Krusza proboszcza w Jaroszynie, przy pomocy prawa po raz drugi zdjął sekwestr z pieniędzy, nałożony przez Dorotę Szklarzową (por. nr 1108).

Veniens famosus Jacobus Creydler ex parte honorabilis Stanislai Crusz plebani in Jaroschin[1] pecuniam per honestam Dorotheam Sklarszowa interdictam iudicio secundo eliberat iure mediante.

1118. *s. 222*

Jan Milczek przedstawił (do wykupu) po raz pierwszy ogród Stanisława Ligonia (zastawiony) za jedną kopę.

Veniens Johannes Milczek de suburbio civitatis exhibuit ortum Stanislai Lygon in una sexagena iudicio primo.

1119. *s. 222*

Anna, żona Jana Poganka ustanowiła męża swoim pełnomocnikiem we wszystkich swoich sprawach.

Veniens honesta Anna uxor legittima Johannis Poganek, per procuratorem suum Gregorium Fyol, fecit, constituit et ordinavit maritum suum Johannem Poganek in omnibus suis causis, tam magnis, quam parvis, tutorem cum omnibus personis.

1120. *s. 223*

Jan Siestrzeńcowicz nie stawił się po raz drugi w sprawie z Małgorzatą, żoną Piotra Siestrzeńca, na którą stawił się Jakub Kreidlar działający w imieniu jego matki (por. nr 1107).

Circumspectus Johannes Schesztrzenczouicz secundo iudicio non comparuit citatus ad terminum contra honestam Margaretham uxorem Petri Schesztrzenyecz, quem terminum Jacobus Creidlar astitit ex parte matris ipsius.

1117. [1] *Por. nr 142, przyp. 1 i nr 1051, przyp. 1.*

1121. *s. 223*

Szlachcic Mikołaj Gorajski obłożył sekwestrem dobra Macieja Szklarza jako zastaw za 12 grzywien.

╞Veniens nobilis ├Johannes┤ <Nicolaus[a]> Gorayszky[1] primam fecit arestacionem in et super omnia et singula bona providi Mathie Sklarsz in duodecim marcis communis pecunie sibi obligatis.╡

CXC. *(s. 223)* **Iudicum magnum celebratum feria secunda infra octavas sancti Martini Episcopi anno Domini millesimo CCCC LXX[mo] primo** *(18 listopada 1471 r.).*

1122. *s. 223*

Mieszczanin Grzegorz Mokro zobowiązany jest zapłacić do św. Mikołaja jedną grzywnę bez trzech groszy Janowi Opoczeńskiemu ze Stodoły.

╞Veniens Gregorius Mokro civis obligatus est solvere provido Johanni Opoczenszky civi de Stodola[1] unam marcis pecuniarum minus tribus grossis infra hinc ad festum sancti Nicolai *[6 XII]*, omnium abs dilacione, nullo vadio ipsum evadendo solummodo parata cum pecunia.╡

1123. *s. 223*

Rajca Marcin Kwanta przedstawił (do wykupu) srebrne łyżki Teofila (zastawione?) za jedną grzywnę.

Veniens famosus Martinus Quanta consul et civis argentum, videlicet coclearia argentea, providi viri Theophili in una marca exhibuit.

1124. *s. 223*

Jan Trzęsitoboła uczynił zadość zapisowi w testamencie złożonym przez postrzygacza sukna Mikołaja Starego na rzecz żony Mikołaja Heleny i jej dzieci, uwalniając (oddając?) jej leberum *(?) i kwit(?).*

1121. [a] *Słowo zostało nadpisane powyżej skreślonego wyrazu.*

1121. [1] *Mikołaj Gorajski herbu Korczak, jako dziedzic Goraja (niegdyś miasto, obecnie wieś ok. 58 km S od Lublina) i Turobina (por. nr 32, przyp. 1) notowany w l. 1443-1496 (SHG, s. 78; APL, KzL 11, k. 168)*

1122. [1] *Stodoła, najprawdopodobniej nazwa jakiejś części Lublina (np. miejsca, gdzie były miejskie stodoły solne – por. nr 1319), gdyż Jan Opoczeński nazwany jest mieszczaninem i miał posiadłości w obrębie miasta (por. nr 99, 592, 599).*

Veniens circumspectus Johannes Trzanszithobola satisfecit testamento per Nicolaum antiquum pannitonsorem legato honeste Helene uxori sue cum pueris ipsius, ipsam leberum *[s]* et quittum dimittendo.

1125. *s. 224*

Jarek okazał wadium za 6 ½ florena Czecha Szymona Chrasztelnika.

Veniens providus Jarek vadium in dimidio septimo floreno providi Symonis Bohemi Chrasztelnik in magno iudicio exhibuit.

1126. *s. 224*

Łucznik Nikiel zobowiązany jest zapłacić dwie grzywny zapisane w testamencie przez postrzygacza sukna starego Mikołaja jego żonie Helenie i ich dzieciom, w dwóch ratach.

Veniens providus Nikel arkufex *[s]* obligatus est solvere duas marcas pecuniarum per Nicolaum antiquum tonsorem panni in testamento legatas, unam marcam ad festum Penthecosten nuper affuturum *[17 V 1472 r.]*, aliam marcam ad festum sancti Michaelis *[29 IX 1472 r.]*, honeste Helene uxori ipsum Nicolai antiqui pannitonsoris et ipsius pueris.

1127. *s. 224*

Jakub Szodmiszon zobowiązany jest zapłacić pół kopy (groszy) Helenie i jej dzieciom.

Veniens Jacobus Schodmiszon civis obligatus est solvere mediam ├marcam┤ sexagenam honeste Helene et pueris ipsius ad festum Purificacionis Marie nunc instans *[2 II 1472 r.]*

CXCI. *(s. 224)* **Iudicium p o w y a t h e k celebratum fuit feria quarta proxima post festum sancte Elizabet anno Domini M° CCCC LXX primo** *(20 listopada 1471 r.)*.

1128. *s. 224*

Sąd zezwolił Marcinowi Kwancie sprzedać zastaw za jedną grzywnę (długu) Teofila. Jeśli sprzeda go ponad tę sumę, nadwyżkę zwróci (Teofilowi).

Ius decrevit domino Martino Quanta vadium exhibitum in una marca Theophili vendere. Quod si ultra marcam vendiderit, residuitatem sibi restituere tenetur.

1129. *s. 224*

Sąd zezwolił Piotrowi Jarkowi sprzedać zastaw za 6 ½ florena Szymona Czecha Chrasztelnika. Jeśli sprzeda go ponad tę sumę, nadwyżkę zwróci (Czechowi).

Ius decrevit Petro Jarek vadium in dimidio septimo floreno exhibitum Symonis Bohemi Chrasztelnik vendere et litteras eciam ipsius Symonis Bohemi pro summa prefata. Quod si ultra hanc summam vendiderit, residuitatem restituere *[s]* tenetur de iuris forma.

CXCII. *(s. 225)* **Iudicium bannitum celebratum fuit feria quarta post festum sancte Eliszabet anno Domini millesimo CCCC LXX^mo^ primo**
(20 listopada 1471 r.).

1130. *s. 225*

Jan Milczek po raz drugi przedstawił (do wykupu) ogród Stanisława Ligonia (zastawiony) za jedną kopę groszy (por. nr 1118).

Veniens Johannes Mylczek ortum Stanislai Lygon in una sexagena exhibuit iudicio secundo.

1131. *s. 225*

Marcin Kapusta kmieć z Rokitna przedstawił (do wykupu) trzecią część łanu Grzegorza Baranowskiego położoną przy łanach Jakuba Kreidlara za dziewięć grzywien (długu?).

Veniens Martinus Capusta kmetho de Rokithno[1] exhibuit tercium partem lanei in novem marcis et uno fertone, situm penes laneos Jacobi Creydler, Baranowszky Gregorii nuncupatam, iudicio primo.

1132. *s. 225*

Ortyl sądu najwyższego (prawa niemieckiego) na zamku krakowskim, wydany w sprawie (sporu) między Dorotą Hardą a Mikołajem Opatem tenże Mikołaj odrzucił i sprawę przekazał do sądu

1131. [1] *Rokitno, wieś ok. 16 km NE od Lublina.*

sześciu miast (małopolskich). Z tego względu mają stawić się na pierwszy termin po 6 stycznia przed tym sądem w Krakowie.

Ortilegium iuris supremi castri Cracoviensis, quod pro domina Dorothea Harda ex iure hanc sentenciandum, dominus ├Bartholomeus┤ <Nicolaus[a]> Oppath pro iure non suscepit, sed se traxit cum dicto ortilegio ad sex civitates, et terminum procurator domine Dorothee ab ipso quesivit, quando terminus fieri debet, qui ├Bartholomeus┤ <Nicolaus[a]> Oppath ipsum terminum assignavit adverse parti in Cracovia primo iudicio post festum Epiphanie Domini *[6 I]* nunc instans.

CXCIII. *(s. 225)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta ipso die sancte Barbare Virginis anno Domini M° CCCC LXX primo** *(4 grudnia 1471 r.).*

1133. *s. 225*

Jadwiga żona balwierza Wojciecha wydała dwa srebrne naszyjniki i jeden srebrny pierścień oraz szatę wierzchnią (lub czepek) ze złotej tkaniny (lub: ze złotym haftem), zastawione za pół grzywny.

Honesta Hedvigis uxor Alberti barbitonsoris exhibuit duo monilia argenta et unum annulum argenteum cum peplo de auro texto in media marcis invadiato iudicio primo.

1134. *s. 226*

Jakub Kreidlar przy pomocy prawa uwalnia z sekwestru po raz trzeci pieniądze proboszcza w Jaroszynie Stanisława Krusza zajęte przez Dorotę Szklarzową (por. nr 1108, 1117).

[Venien]s Jacobus Creidlar consul et civis pecunias honorabilis Stanislai Crusz plebani in Jaroschin[1] per honestam Dorotheam uxorem Mathie Sklarsz interdictas iudicio tercio iure mediante eliberat.

1135. *s. 226*

Marcin Kapusta kmieć z Rokitna po raz drugi przedstawił (do wykupu) trzecią część łanu położoną przy (łanach) Jakuba Kreidlara za dziewięć grzywien (zastawu) kuśnierza Barana (por. nr 1131).

1132. [a] *Słowo nadpisane powyżej skreślenia.*
1134. [1] *Por. nr 142, przyp. 1 i nr 1051, przyp. 1.*

Veniens Martinus Kapusta kmetho de Rokythno[1] terciam partem lanei penes Jacobum Creydlar situm in nonem marcis iudicio secundo ex parte Baran pellificis exhibuit iure mediante.

1136. *s. 226*

Rajca Maciej Kuninoga przedstawił (do wykupu) ogród kuśnierza Pawła zięcia łaziebnika (zastawiony?) za 10 grzywien.

Veniens famosus Mathias Kunynoga consul ortum Pauli pellificis, generis balneatoris, in decem marcis iudicio primo exhibuit iure mediante.

1137. *s. 226-227*

Wójt z ławnikami oświadczyli, że Jakub Kreidlar domagał się aby woźny miejski dokonał zajęcia dóbr, w których przebywają Piotr Siestrzeniec ojczym Kreidlara i jego matka, mianowicie kamienicy narożnej i folwarku poza miastem położonego przy folwarkach Michała Szydłowskiego i Jakuba Kreidlara. Woźny sądowy, gdy udał się dla zajęcia, uczynił jak wynika z prawa i oświadczył, że uczynił tak, aby Piotr Siestrzeniec nie wwiązał syna swego Jana do tych dóbr aż sprawa nie zostanie prawnie rozstrzygnięta.

⊨ Nos advocatus cum iuratis fatemur, quia iure mediante dominus Jacobus Creydler ministrum civitatis affectavit, ut sibi daretur minister inhibicionem facere in et super bona ⊢ipsius maternalia⊣, in qua moratur dominus Schesztrzenyecz vitricus suus et mater ipsius, videlicet domum lapideam acialem et predium extra civitatem Lublyn, penes Michaelis Schidlowszky ab una predium et Jacobi Creydler predium partibus ab altera in tempore et hora interdicere. Qui minister civitatis, dum ivit facere inhibicionem, fecit uti iuris extit et recognovit se fecisse taliter: ne dominus Schesztrzenyecz Petrus *[s. 227]* filium ipsius Johannem nomine immitterit in bona, videlicet in domum lapideam in predium uti pretactum est, in qua dominus Petrus Schesztrzenyecz cum uxore sua, matre dicti Jacobi Creydlar moratur quousque iure mediante volverentur inter ambas partes alias p r a w e m s z a p r z e t h o c z i l o.⊨

CXCIV. *(s. 227)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta infra octavas Epiphaniarum Domini anno Domini etc. LXX secundo** *(8 stycznia 1472 r.).*

1135. [1] *Por. nr 1131, przyp. 1.*

1138. *s. 227*

Rajca Maciej Kuninoga po raz drugi wydał ogród kuśnierza Pawła, zięcia łaziebnika (zastawiony) za 10 grzywien (por. nr 1136).

Veniens famosus Mathias Kuninoga consul et civis ortum Pauli pellificis, generis balneatoris in X marcis iudicio secundo exhibuit.

1139. *s. 227*

Marcin Kapusta kmieć z Rokitna po raz trzeci przedstawił (do wykupu, jako zastaw) trzecią część łanu kuśnierza Barana położoną przy (łanach) Jakuba Kreidlara (por. nr 1131, 1135).

Veniens Martinus Kapusta kmetho de Rokithno[1] terciam partem lanei penes laneos Jacobi Creidler sitam ex parte Baran pellificis iudicio tercio exhibuit.

1140. *s. 227*

Kleryk Mikołaj Zambrek zrzekł się roszczeń względem Jana Gambali w sprawie dóbr zmarłego Piotra Bartosza i obiecał bronić go przed niepokojeniem przez brata. Ponieważ jednak przy tym akcie nie było brata Zambrka, ten jego sprawę pominął.

Veniens discretus Nicolaus Zambrek clericus per tutorem suum providum Nicolaum Schustek libere dimittit famosum Johannem Gambala de bonis pie memorie Petir *[s]* Barthosz. Quod si alique inquietaciones a fratre suo habuerit, extunc idem Nicolaus Zambrek ipsum promittit intercedere iure mediante. Sed ipsius frater protunc non fuit presens, dum eadem inscripcio facta fuit, et ipse Nicolaus Zambrek clericus suam causam omnino omittit.

1141. *s. 228*

Małgorzata żona kowala Wojciecha Małżonka wraz z ich córką Barbarą zrzekła się domu położonego między (domami) rzeźnika Stefana i Mikołaja brata Andrejka, na rzecz swojego męża Wojciecha.

Veniens honesta Margaretha uxor legittima Alberti Malszonek cum ipsis filia Barbara, per procuratorem ipsius Johannem ministrum civitatis, domum ipsius situm inter Stephanum carnificem ab una et Nicolaum fratrem Andrekonis partibus ab altera,

1139. [1] *Por. nr 1131, przyp. 1.*

providio Alberto Malszonek fabro, marito ipsius, resignavit cum omni iure, proprietate et dominio, ita longe, late, prout ex antiquo in se est extensa et emensurata, nichil iuris et proprietatibus sibi dicta Margaretha uxor sua legittima cum ipsius filia et suis successoribus legittimis penitus reservando, sibi Alberto et suis legittimis habendum, tenendum, utifruendum, ut in forma meliori expedire videbitur eviterne, alienando omnis suos propinquos ex utraque parte, ius autem dictam Barbaram filiam ipsius acquisivit utrum annos discrecionis haberet, que respondit se habere.

1142. *s. 228-229*

Kowal Wojciech Małżonek zrzekł się na rzecz żony Małgorzaty po swojej śmierci wszystkich swoich dóbr z przyległościami w mieście i poza miastem oraz sprzętów domowych i innych rzeczy. Również Małgorzata zrzekła się na rzecz Wojciecha swojego męża po swojej śmierci wszystkich swoich dóbr w mieście i poza miastem, z przyległościami oraz sprzętów domowych należących do kobiecego gospodarstwa.

Veniens providus Albertus Malszonek faber, per ipsius procuratorem Johannem ministrum civitatis, omnia sua bona mobilia, immobilia, stancia, iacencia in civitate et extra, cum omnibus attinenciis necnon suppellectilibus et aliis rebus, uxori ipsius <nomine Margarethe[a]> legittime post mortem suam resignavit, omnes amicos et consanguineos propinquos ⊢resig⊣ alienando.

Et incontinenti honesta Margaretha uxor legittima Alberti Malszonek, per procuratorem ipsius Johannem ministrum civitatis, omnia et singula bona *[s. 229]* mobilia et immobilia, stancia et iacencia in civitate et extra, cum omnibus et singulis attinenciis, rebus, supellectilibus ad muliebrem statum pertinentis, provido Alberto Malsonek marito suo post mortem resignavit perpetue et in ewm, omnis propinquos, amicos, consanguineos alienando.

CXCV. *(s. 229)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta infra octavas Angnetis** *[s]* **Virginis anno Domini millesimo CCCC LXX secundo** *(22 stycznia 1472 r.).*

1143. *s. 229*

Marcin Kapusta kmieć z Rokitna po raz czwarty przedstawił (do wykupu, jako zastaw) trzecią część łanu kuśnierza Barana, położoną przy łanach Jakuba Kreidlara (por. nr 1131, 1135, 1139).

1142. [a] *Fragment dopisany na końcu akapitu, miejsce umieszczenia w tekście oznaczono znakiem //.*

Veniens Martinus Kapusta kmetho de Rokythno[1] terciam partem lanei penes laneos Jacobi Creydler sitam ex parte Baran pellificis quarto iudicio exhibuit.

1144. *s. 229*

Jadwiga żona balwierza Wojciecha po raz drugi przedstawiła (do wykupu) dwa srebrne naszyjniki, jeden srebrny pierścień i szatę wierzchnią (lub czepek) ze złotej tkaniny (lub ze złotym haftem), zastawione za pół grzywny.

Veniens honesta Hedvigis uxor Alberti barbitonsoris exhibuit duo monilia argentea, unum annulum argentum cum peplo de auro texto in media marcis invadiato iudicio secundo.

1145. *s. 229*

Nożownik Nikiel dał uprowadzenie rymarzowi Michałowi Nabdziwodzie w ogród położony między (ogrodami) Baryczki i szewca Tomasza.

Veniens Nikel cutellifaber *[s]* intromissionem Michaeli Nabdziwoda frenifici in ortum dedit, situm inter Bariczka ab una et Thomam sutorem partibus ab altera.

1146. *s. 229*

Mieszczanin gdański Burhard Grysen ustanowił swoim pełnomocnikem we wszystkich sprawach Jana Opoczeńskiego.

Veniens providus Buhardus Grysen civis de Gdaynszko providum Johannem Opoczenszky de Stodola[1] civem in omnibus suis causis, quas habet vel habebit cum quibuscumque personis procuratorem constituit iure hospitali.

1147. *s. 229*

Szlachcic Piotr Koniński upoważnił Marcina Klozmana do wysłuchania orzeczenia z ksiąg prawniczych w ciągu sześciu tygodni oraz do pobrania pieniędzy od Jana Trzęsitobołki.

1143.[1] *Por. nr 1131, przyp. 1.*
1146.[1] *Por. nr 1122, przyp. 1.*

Veniens nobilis Petrus Konynszky[1] fecit, constituit providum Martinum Closzman ad audiendum sententiam ex libris legum in sex septimanis, tamquam ipsemet constituens propria in persona esset, quem etiam et pecunias levare a JohanneTrąnszitobolka, uti lacius se ad acta inscripserunt.

1148. *s. 230*

Sąd zezwolił Marcinowi Kapuście kmieciowi z Rokitna sprzedać trzecią część łanu położonego między łanami Jakuba Kreidlara jako czterokrotnie przedstawionych sądowi (do wykupu (por. nr 1131, 1135, 1139, 1143).

Ius decrevit Martino Kapusta kmethoni de Rokithno[1] terciam partem lanei vendere, tamquam iure quatuor iudiciis exhibitis et astantibus, que tercia pars lanei iacet inter laneos providi Jacobi Creydlar consulis et civis.

1149. *s. 230*

Sąd zdecydował, że w sprawie przeciw Mikołajowi Neko świadkowie mają przysiądz, że słyszeli, iż otrzymał on od Kuninogi dziewięć grzywien i dał je teściowej (por. nr 1153).

Ius decrevit Nicolao Neko testes illi, qui testificati sunt contra ipsum, iuramento medio iurare debent, quos ipsi audiverunt, quod Neko pecuniis IX marcis a dominio Kuninoga receperat et viceversa ipsius gloti idem Neko extradidit dedit.

1150. *s. 230*

Kowal Wojciech Małżonek zapisał swojej pasierbicy Barbarze (zobowiązanie) spłaty z dóbr, których zrzekła się na jego rzecz przed dwoma tygodniami jego żona Małgorzata (matka Barbary), mianowicie dziewięciu grzywien płatnych w dwóch ratach.

╞Veniens providus Albertus Malszonek faber et civis inscribit honeste Barbare previgne ipsius solvere, dare de bonis his, que sibi honesta Margaretha in ante in duabus septimanis, videlicet IX marcis resignavit, quinque marcis ad Penthecosten nunc affuturum *[17 V]*, residuitatem autem harum IX marcarum ad festum Symonis et Iude Apostolorum nunc instans *[28 X]* <evasit in omnibus et solvit[a]>.╡

1147. [1] *Por. nr 1014, przyp. 1.*
1148. [1] *Por. nr 1131, przyp. 1.*
1150. [a] *Dopisano tą samą ręką bezpośrednio po zapisie.*

1151. *s. 230*

Jan Kudzin opłacił pamiętne w sprawie z Katarzyną, która (przyniosła) przed sąd skrzynkę z pieniędzmi chcąc wykupić dobra mu sprzedane, a (następnie) Maciej Długosz pozbawił Kudzina (możliwosci transakcji) twierdząc, że nie są to pieniądze Katarzyny, ale jego własne.

Quamadmodum dominus Johannes Kudin memoriale posuit contra honestam Katherinam, quia dum ipsa cistam cum pecunia ad iudicium bannitum, extunc ipse Johannes Kudin dixit: „Domini, hic ipsa domina Katherina cistam cum pecunia attulit, volens exemere bona michi vendita" et inex *[s]* dominus Mathias Dlugosz ipsum dominum Kudin surripuit, asserens: „non est ipsius domine pecunia, sed mea propria".

1152. *s. 230*

Rajca Maciej Kuninoga po raz trzeci przedstawił (do wykupu) ogród kuśnierza Pawła zięcia łaziebnika zastawiony za 10 grzywien (por. nr 1136, 1139).

Veniens famosus Mathias Kuninoga consul et civis ortum Pauli pellificis, generis balneatoris, in X marcis sibi invadiatum iudicio tercio exhibuit.

1153. *s. 231*

Rajcy Marcin Kwanta i Jan Trzesitoboła oświadczyli, że w domu rajcy Macieja Kuninogi słyszeli, że kuśnierz Mikołaj Neko otrzymał od Macieja Kuninogi dziewięć grzywien i oddał je swojej teściowej.

Venientes c[ircu]mspecti M[arti]nus Quantha consul, Johannes Trząnszitobola civis testificati sunt, quia in domum circumspecti Mathie Kuninoga consulis venerunt et audiverunt, quomodo Nicolaus Neko pellifex cum dicto domino Mathie Kuninoga mutuo loquebantur et narraverunt, quod idem Nicolaus Neko pellifex a dominio *[s]* Mathia Kuninoga IX marcis recepit et econverso Neko ipsius gloti alias t h e s z c z e dedit.

1154. *s. 231*

Małgorzata żona rzeźnika Grzegorza Kunczy pozwała Katarzynę żonę Mikołaja Neko i jej męża o swoją część, tj. 190 grzywien. Rajcy doprowadzili do zgody między stronami: aby Małgorzata podczas podziału uzyskała zwycięstwo i korzyść, Katarzyna z mężem ma jej zapłacić 12 grzywien w dwóch ratach.

Quamadmodum honesta Margaretha uxor legittima providi Gregorii Kuncza carnificis, honestam Katherinam uxorem legittimam circumspecti Nicolai Neko et ipsum

Nicolaum Neko pro sorte sua cittaverat, videlicet pro ducentis marcis pecuniarum minus X marcis, tandem domini consules auditis hincinde propositis et responsis dictarum parcium, unierunt et concordaverunt taliter: dum ipsa dicta Margaretha in et super temporis partius triumphum acquisita et lucrata fuit, quod ipsa Katherina uxor legittima Nicolai Neko et ipse Nicolaus Neko subiugatus et obligatus fuit et presentibus obligabatur et obligabantur ipse Margarethe Kunczine pro sorte sua XII marcis pecuniarum. Et iam ipsi Margarethe Kunczine pretacti Katherina Nekowa et Nicolaus Neko octo marcis pecuniarum dederunt, residuitatem autem, videlicet IIII^{or} marcis ad festum Pasche nunc affuturum *[29 III]* dare, solvere tenentur.

CXCVI. *(s. 232)* **Iudicium magnum celebratum feria quarta ipso die sancte Agathe Virginis anno Domini M° CCCC LXX secundo** *(5 lutego 1472 r.).*

1155. *s. 232*

Piotr Mążyk przedstawił (do wykupu) zielony płaszcz kobiecy, obrus i całun (zastawiony?) za trzy wiardunki i pięć groszy.

Veniens providus Petrus Mąnszik civis pallium viridum muliebre, mensale, c z a l w n in tribus fertonibus et quinque grossis in magno iudicio exhibuit.

1156. *s. 232*

Marcin Kwanta stawił się w sądzie przeciw rymarzowi Jakubowi zamieszkującemu za domem Jana Gambali w sprawie pożyczonych ośmiu groszy, a (ten) na sprawę nie przybył.

Veniens dominus Martinus Quantha iuri astitit in magno iudicio super Jacobum sellatorem in postico domus domini Johannis Gambala morantem, super octo grossis mutuatos, et iuri non comparuit.

1157. *s. 232*

Jan Gambala stawił się przeciw Janowi Tobołce w sprawie pięciu grzywien, które był mu winien jego zmarły ojciec za sukno, ze świadkiem, który był obecny, gdy wziął od niego sukno za pięć grzywien. Tobołka na sprawę nie przybył.

Veniens dominus Johannes Gambala consul iuri astitit in magno iudicio in et super Johannem Thobolka pro quinque marcis, quas pater suus pie memorie sibi tenebatur et cum homine teste testificabatur, quod idem homo presens fuit, dum pannum ab

ipso pro quinque marcis recepit, et idem Johannes Thobolka iuri non comparuit in eodem iudicio magno.

1158. *s. 232*

Grzegorz Fiol, pełnomocnik Marcina Kwanty, stawił się ze strony Mikuliny przeciw Stefanowi Newdekowi w sprawie o zniesławienie (złe słowa) i o nieprzybycie do sądu.

Veniens providus Gregorius Fiol procurator domini Martini Quantha iuri astitit ex parte Mykuline contra Stephanum Newdek pro malis verbis, que sibi intulit, et iudicio magno comparere minime curavit.

CXCVII. *(s. 132)* **Iudicium expositum p o w y a t e k celebratum feria sexta proxima post sancte Dorothee festum** *(7 lutego 1472 r.).*

1159. *s. 232*

Sąd zezwolił Piotrowi Mążykowi sprzedać zastaw za trzy wiardunki i pięć groszy, mianowicie zielony płaszcz kobiecy, obrus i całun (por. nr 1155).

Ius decrevit Petro Mąnszik civi vadium invadiatum in tribus fertonis et quinque grossis, videlicet palium viridum muliebre, mensale, c z a l u n vendere, ut in forma meliori.

1160. *s. 233*

Rajca Jan Gambala ustanowił swoim pełnomocnikiem we wszystkich swoich sprawach Grzegorza Fiola.

Veniens pr[ovidus] Johannes [G]ambala consul et civis [noster] providum Gregorium Fiol procuratorem in omnibus suis causis, tam magnis, quam parvis, quas habet, vel habiturus erit coram iudicio et extra ad audiendum sententias, ortilegia et alia, quod si ipse suam causam perducere non posset, extunc a primo, secundo, tercio usque ad quartum.

1161. *s. 233*

Rzeźnik Grzegorz Kuncza pozwał Mikołaja Neko o pół grzywny i dwa grosze za woła. Neko oddalił jego zarzuty za pomocą przysięgi.

Quemadmodum Gregorius Kuncza carnifex Nicolaum Neko pellificem pro media marca et duobus grossis pro bove citaverat, extunc idem Neko evasit dictum Gregorium Kuncza medio iuramento.

1162. *s. 233*

Stefan mieszczanin wileński oskarżył Grzegorza Bornbacha i Jana Bieniasza rajców warszawskich o 11 półpostawów (tkaniny). Grzegorz i Jan uwolnili się od zarzutów przysięgą.

Quemadmodum providus Stepan civis de Wylno famosos viros Gregorium Bornbach[1], Johannem Byenasch cives et consules Warschavienses[2] pro undecim medis *[s]* staminibus inculpaverit, extunc ipsi iure mediante iustificati sunt, quia ius decreverat, quod medio iuramento propriis manibus evadere deberent, extunc ipse Stepan ipsis iuramenta dimisit eviterne ipsos non inquietare pro dictis mediis staminibus, et evaserunt ipsum.

1163. *s. 233*

Elekcja nowego wójta i ławników 14 II 1472 r. Wójtem został Jakub Kreidlar, a ławnikami: Stanisław Pierzchała, Piotr Mążyk, krawiec Miklasz, Wawrzyniec Porczek, Jan Szarka, Jan Jakuszowicz i Jan Borszywy. Tego samego dnia nowa ława odbyła swoje pierwsze posiedzenie.

Electio novorum scabinorum et advocati circa festum sancti Valentini feria sexta sunt isti: advocatus Jacobus Creydlar, scabini: Stanislaus Pyrszchala, Petrus Manszik, Myklasz sartor, Laurencius Porczek, Johannes Szarka, Johannes Jakuschovicz, Johannes Borszywij, anno M° CCCC LXX II°.

CXCVIII. *(s. 234)* **Iudicium bannitum primum circa electionem fuit feria ├quarta┤ sexta ipso die sancti Valenini Martiris anno Domini millesimo CCCCLXX^mo secundo** *(14 lutego 1472 r.).*

CXCIX. *(s. 234)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta ante Kathedram sancti Petri Apostoli anno Domini millesimo CCCC LXX secundo** *(19 lutego 1472 r.).*

1162. [1] *Bornbach (Burnbach) Georgius (Jurga), mieszczanin warszawski, confrater consilii 1459 r., protoconsul 1476, 1480 r. – Księga radziecka miasta starej Warszawy, t.1, (1447-1527), wyd. A. Wolff, Wrocław 1963, s.584.* [2] *Benesch (Byenyasch) Johannes, mieszczanin warszawski notowany w latach 1459-1496, zmarły między 1501 a 1503 r.; vitricus eccl. s. Johannis Baptiste 1474 r., consul 1494-1496 – Księga radziecka, s.580.*

1164. *s. 234*

Anna żona Macieja Fiolka ustanowiła swojego męża pełnomocnikiem we wszystkich sprawach, zaś Maciej ustanowił swoim pełnomocnikiem Grzegorza Fiola.

Veniens honesta Anna uxor legittima providi Mathie Phiolek comisit, fecit, constituit in omnibus suis causis, tam magnis, quam parvis tutorem, actorem, factorem cum quibuscumquem habuerit agere coram iudicio. Et econverso providus Mathias Phiolek ex parte uxoris sui et ipsemet in omnibus suis causis puta magnis, quam parvis, cum quibuscumqe personis agere habuerit coram iure, providum Gregorium Fiol ab ipso primo ad secundum, tercium, quartum, que si ipse hanc causam perducere non potuerit.

1165. *s. 234*

Mieszczanin Maciej Szklarz obiecał zapłacić do Zielonych Świątek Jerzemu Geblowi rajcy krakowskiemu 30 florenów za kosy (lub sierpy). Jeśli tego nie uczyni, ma dać wprowadzenie w ogród położony poza miastem, obok stawu zamkowego.

╞Veniens providus Mathias Sklarsz civis presens coram nobis est fassus teneri triginta florenis Hungaricales pro falcastris famoso Georgio Goebel consuli et civi Cracoviensi[1], quos triginta florenos ipse Mathias Sklarsz promittit sibi solvere ad festum Penthecosten nunc affuturum *[17 V]*. Que si ipse ad tempus pretactum non solverit, extunc intromissionem sibi dare debet in ortum suum extra civitatem Lublin situm, prope piscinam castrensam.╡

CC. *(s. 234)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta post Dominicam Oculi anno ut supra LXX^mo^ secundo** *(4 marca 1472 r.).*

1166. *s. 234*

Rajca Maciej Kuninoga po raz czwarty przedstawił (do wykupu) ogród kuśnierza Pawła zięcia łaziebnika zastawiony za 10 grzywien (por. nr 1136, 1139, 1152).

Veniens Mathias Kuninoga consul et civis ortum Pauli pellificis, generis balneatoris, in X marcis invadiatum, iudicio quarto exhibuit.

1165. [1] *W pracy M. Starzyńskiego (Krakowska rada) nie występuje rajca krakowski Jerzy Gebel, natomiast taką funkcję pełnił zapewne jego krewny Mikołaj Goebel (Gebel, Gobil) – por. nr 364, przyp. 1.*

1167. *s. 235*

Katarzyna Żakowa wdowa po Mikołaju Żaku oświadczyła, że otrzymała 10 grzywien od rajcy Jana Kudzina z 70 grzywien, które jemu pożyczyła.

Veniens honesta Katherina Zakowa relicta Nicolai Zak recognovit a provido Johanne Kudin consule decim marcis recepisse super illas septuaginta marcis, quas sibi in mutuum accomodavit, et aduc *[s]* sibi tenetur sexaginta marcis iuxta priorem inscripcionem factam in et super dictas septuaginta marcis.

1168. *s. 235*

Sąd wydał ostateczny wyrok, że Katarzyna Żakowa ma przedłożyć wszystkie dokumenty w ciągu dwóch tygodni pod groźbą przegrania procesu w sprawie dóbr sprzedanych Kudzinowi. Sąd ma wysłuchać te dokumenty.

Ius difinitum difinivit, quod domina Katherina Zakowa omnia privilegia coram iudicio bannito in duabus septimanis ponere, locare sub amissionem rei super bona vendita Johanni Kudin et resignata, et ius dicta privilegia exaudire debet.

1169. *s. 235*

Ławnicy postanowili, że Jan Kudzin ma zapłacić w ciągu dwóch tygodni Janowi Gambali 27 florenów, które był winien Kunczy Czeringerowi. Gambala ma zabezpieczyć mu te pieniądze na swoich dobrach i bronić go od roszczeń Czeringera.

Sententia dominorum scabinorum decrevit, quod dominus Johannes Kudin solvere debet iuxta decreta nostra viginti septem florenos Hungaricales in duabus septimanis famoso Johanni dicto Gambala, quos florenos dominus Kudin Kuncza Czeringer tenebatur, et circa hanc pecuniam dominus Johannes Gambala sibi debet obligare et inscribere in et super omnia sua bona, et intercedere ab omni inquietacione, si quam habuerit, a Kuncza Czeringer occasione dictarum pecuniarum.

1170. *s. 235*

Małgorzata Kudzinowa, Anna żona czapnika Jana, wstrzymały w przewidzianym prawem terminie zrzeczenie, które uczyniła Katarzyna Żakowa na rzecz swojego wnuka Mikołaja, zgodnie z orzeczeniem sądu najwyższego (prawa niemieckiego) na zamku krakowskim.

Honesta Margaretha Kudinowa, Anna uxor legittima Johannis pileatoris in tempore et hora fecierunt inhibicionem in et super resignacionem, quam fecit honesta Katherina Zakowa Nicolao ipsius nepoti ante quam annus et dies exiret, nolens admittere exitum anni et diei, iuxta decisionem et lucrum iuris supremi castri Cracoviensis latum.

1171. *s. 236*

Kleryk Jan Zawisza ustanowił swoim pełnomocnikiem Stanisława Białego we wszystkich swoich sprawach, (zwłaszcza) przeciw Janowi Gambali o dziedzictwo.

Veniens discretus Johannes Zawyscha clericus fecit, constituit et ordinavit in omnibus suis causis, tam magnis, quam parvis, providum Album Stanislaum absentem, tamquam presentem, suum verum et legittimum procuratorem cum quibuscumque personis agere habebit in iudicio in et contra Johannem Gambala pro hereditate sua.

1172. *s. 236*

Rymarz Jan Kuntor i kowal Wawrzyniec Balanda poręczyli za Jana Lankarsza sumę 13 groszy, które wziął i mówi, że Paweł Szczeczek był mu (ją) winien.

Venientes providi Johannes Kunthor[a] sellator, Laurencius Balanda faber, cives nostri recognoverunt, quia ambe manu coniuncta fideiusserunt pro Johanne Lankarsz XIII grossis, quos ipse ex iure recepit et dicit, quod Paulus Sczeczek sibi tenebatur.

CCI. *(s. 236)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta post Conductum Pasche anno Domini M° CCCC LXX° II°** *(8 kwietnia 1472 r.).*

1173. *s. 236*

Anna Markowa ustanowiła pełnomocnikiem Jana Opoczeńskiego we wszystkich swoich sprawach z córką Anną.

Veniens honesta Anna Markowa coram nobis fecit, constituit et ordinavit in omnibus suis causis, tam magnis, quam parvis, providum Johannem Opoczenszky, quas habet vel habebit in iure agere in et contra Annam ipsius filiam. Quod si ipse ipsius causam non posset perducere, extunc ab ipso primo ad secundum, tercium, usque ad quartum.

1172. [a] *Możliwy też odczyt*: Knuthor *lub* Kmithor – *zob nr 1026.*

1174. *s. 236-237*

Czapnik Wojciech Kraczmar zrzekł się po swojej śmierci na rzecz swojej żony Elżbiety wszystkich swoich dóbr w mieście i poza nim, szczebrzucha i przyległości.

Veniens personaliter coram nobis providus Albertus Craczmer pileator civis noster, sanus mente et corpore, non compulsus, nec coactus, per ipsius referendarium Album Stanislaum honeste Elizabeth uxori sue legittime omnia sua bona mobilia et immobilia in civitate et extra sita, quem etiam et parafernalia et attinencia sua, quecumque habet, aut quecumque nomine censeantur, *[s. 237]* in ewm resignavit, dedit et [donavit] post mortem suam, omnes suos propi[nquos], amicos et consanguineos promisit ⊢reformando⊣ <alienando[a]>. Ita quod nullus alter sit propinquos ad dicta bona preter dictam Elizabeth uxorem suam.

1175. *s. 237*

Elżbieta Kraczmarowa żona czapnika Wojciecha Kraczmara zrzekła się na jego rzecz wszystkich swoich dóbr w mieście i poza nim oraz wyposażenia domu „od góry do dołu".

Veniens honesta Elizabeth dicta Craczmerowa uxor legittima Alberti Craczmer pileatoris, personaliter stans sana mente et corpore, non compulsa, nec coacta, nec aliquo dolo circumventa, per providum Album Stanislaum ipsius procuratorem, provido Alberto Craczmer marito suo legittimo omnia sua bona mobilia et immobilia in civitate et extra sita, necnon parafernalia de alto et basso, quemcumque nomine censeantur, inexdivisum *[?]*, alienando omnes suos propinquos, amicos et consanguineos resignavit. Ita quod nullus amicorum sit propinquos ad dicta bona preter dictum Albertum maritum suum.

1176. *s. 237-238*

Jakub Hryncza zrzekł się na rzecz Piotra Koprka domu położonego na rogu, przy ulicy (prowadzącej) do łaźni. Natomiast Piotr Koprek ma zapłacić za ten dom Jakubowi 13 grzywien bez 14 groszy w dwóch ratach. Jeśli tego nie uczyni da mu wprowadzenie do tegoż domu.

Veniens personaliter providus Jacobus Hrincza civis, sanus mente et corpore, non compulsus, nec coactus, per providum Hanszel ipsius tutorem resignavit domum suam sitam in platea eundo ad balneum civile in acie, penes domum Petri Mąszik, provido Petro Koprek et suis legittimis successoribus perpetue et in ewm, ita longe, late, prout dicta domus ex antiquo est limitata, nihil sibi idem Jacobus Hrincza in dicta domo et suis legittimis successoribus penitus reservando.

1174. [a] *Słowo nadpisane powyżej skreślenia.*

[s. 238] Et incontinenti stans Petrus dictus Koprek fassus est teneri XIII marcis minus XIIII^{or} grossis dicto Jacobo Hryncza pro dicta domo, quas XIII marcis idem Petrus Koprek submisit se solvere medietatem harum pecuniarum dicto Jacobo Hrincza ad festum Purificationis Marie nunc instans *[2 II 1473 r.]* et residuitatem autem a dicto festo Purificacionis Marie per annum, ad festum Penthecosten *[29 V 1474r.]*, extunc sibi intromissionem in eandem domum et evacuacionem eidem Jacobo Hrincza dare tenebitur ob non solucionem dictarum pecuniarum.

1177. *s. 238-239*

Piotr Koprek oświadczył, że ma u siebie 27 grzywien zmarłego księdza Macieja Matejki, z czego dwie grzywny ma dać dzisiaj księdzu za odprawianie mszy. Siedem grzywien przekaże do najbliższych Zielonych Świątek Handzelowi i księdzu Jakubowi Kiełbasce jako egzekutorom testamentu. Kolejne osiem grzywien da na Zielone Świątki za rok i dwie grzywny za odprawienie (kolejnych) mszy. Jeśli jeszcze coś zostanie z tych 27 grzywien, Piotr Koprek wraz z Handzelem przeznaczą tę sumę na potrzeby ubogich duchownych i opłaty za msze.

Veniens providus Petrus Koprek civis noster recognovit apud se habere viginti septem marcas pecuniarum olim domini Mathie Matheyco presbiteri pie memorie, de quibus viginti septem marcis idem Petrus Koprek submisit se solvere, dare hodie duas marcas honorabili presbitero racione lectionis missarum et septem marcis ad festum Penthecosten nunc instans a data presencium *[17 V]* circumspecto viro Handzel, honorabili dominio Jacobo Kyelbaszka, executoribus testamenti, ad manus eorum proprias. Item ad festum Penthecosten aliud per annum ab hinc a data presencium *[6 VI 1473 r.]* octo marcis dare se submisit provido Hanszel ad ipsius manus proprias et duas marcas eciam presbitero racione lectionis missarum. Residuitatem autem harum XX^{ti} septem marcarum, si quid supraverit, Petrus Koprek cum Hanszel *[s. 239]* distribuere debent pro pauperibus presbitris et pro lectionem missarum tricesimarum modo et via melioris, iuxta que ipsis libuerit *[s]* usque ad exitum dictarum XXVII^{tem} marcis.

1178. *s. 239*

Rajca Jan Gambala zwolnił Jana Trzesitobołkę (od zapłaty) pół grzywny i sześciu groszy do czasu osiągnięcia wieku sprawnego przez wszystkie dzieci.

Veniens famosus Johannes Gambala consul et civis emisit circumspectum Johannem Trzanszitobolka de media marca cum sex grossis usque ad annos discrecionis puerorum omnium.

1179. *s. 239*

Jan Gambala wysłuchał publicznego oświadczenia kleryka Jana z Kazimierza, dotyczącego prawa bliższości do dóbr. Gambala otrzymał dwa tygodnie (na wyznaczenie?) pełnomocnika.

Veniens dominus Johannes Gambala exaudiendo promulgacionem ab Johanne clerico de Kazimirsz[1] occasione propinquitatis bonorum, et idem dominus Gambala recepit super procuratorem [ad] duas septimanas termino iudicio.

1180. *s. 239*

Mieszczanin Maciej Lubomelski zobowiązał się zwrócić rajcy Janowi Kudzinowi 30 grzywien do święta św. Michała.

Veniens providus Mathias dictus Lubomelszky civis noster recognovit tenere triginta marcis pecunie, quas obligatur famoso Johanni Kudin consuli, quas submisit se solvere eidem domino Johanni Kudin dictas XXX[ta] marcis ad festum sancti Michaelis nunc instans *[29 IX]*.

1181. *s. 239-240*

Miklasz Czech zrzekł się na zasadzie zamiany domu położonego na przedmieściu, między domami Frelichowej i jego własnym, na rzecz powroźnika Stanisława. Natomiast Stanisław oddał mu inny dom położony przy domu Szymona woskobojnika i przy ulicy, z tyłu domu Piotra Mążyka. Czynsz z tych domów winni oddawać rajcom, każdy po trzy grosze rocznie.

Veniens circumspectus Myklasch Czech civis noster, per ipsius procuratorem Album Stanislaum plenipotentem, more cambii resignavit domum suam in suburbio civitatis, penes domum Froelylychowe ab una et domum ipsius Czech partibus ab altera sitam, provido viro Stanislao p o w < r[a] > o s z n y k et suis legittimis successoribus, ita longe, late, prout dicta domus ex antiquo est limitata. Ita quod idem Stanislaus p o w r o s z - n i k *[s. 240]* [dictum[b]] Myklasum Czech aliam domum pro ipsius dedit, nichil sibi in eisdem domibus penitus et suis legittimis heredibus reservando. Tali condicione, quod ipsi tenentur censum annualem solvere ad festum sancti Martini *[11 XI]*dominis consulibus, quilibet per tres grossis.
Et incontinenti prefatus Stanislaus p o w r o s z n i k stans personaliter sanus mente et corpore, non compulsus, nec coactus, nec aliquo dolo circumventus, per ipsis pleni-

1179. [1] *Kazimierz Dolny, miasto nad Wisłą, ok. 40 km W od Lublina.*

potentem procuratorem, eciam resignavit suam domum sitam penes domum Symonis woszkoboynik ab una et in postico domus Petri Manszyk in platea partibus ab altera, provido Myklasch Czech et suis legittimis successoribus, ita longe, late, prout dicta domus ex antiquo emensurata est, nichil sibi dictus Stanislaus powrosznik et suis legittimis successoribus in dicta domo penitus reservando, dando, conferendo sibi omnimodam facultatem dare, donare, vendere, ut in forma meliori sibi expedire videbitur.

1182. *s. 240*

Krawiec Andrzej zrzekł się ogrodu położonego na przedmieściach przy ogrodach Piotra Mążyka i Grzegorza Goździa na rzecz Bernarda Materny.

Veniens circumspectus Andreas sartor, civis noster, per ipsius plenipotentem procuratorem Gregorium Fyol, resignavit ortum suum situm in suburbio civitatis, penes ortum Petri Manszik ab una et ortum Gregorii Goszdz partibus ab altera, circumspecto Bernhardo Materna civi nostro et suis legittimis successoribus, ita longe et late, cum omni iure, proprietate et dominio, prout ex antiquo est emensuratus, nihil sibi idem Andreas et suis legittimis successoribus penitus reservando.

1183. *s. 241*

Katarzyna Szima zrzekła się na rzecz Jakuba Hrinczy ogrodu położonego na przedmieściach między ogrodami Mikołaja Czecha a Szimy.

Veniens honesta Katherina Sch[ima], per ipsius plenipotentem procuratorem Album Stanislaum, resignavit ortum suum in suburbio, penes ortos Nicolai Czech ab una et Schimam partibus ab altera situm, cum omni iure, proprietate et dominio, ita longe et late, prout ex antiquo est emensuratus, provido Jacobo Hrincza et suis legittimis heredibus, nichil sibi dicta Katherina in dicto orto et suis legittimis succesoribus penitus reservando, dando, conferendo sibi omnimodam facultatem dictum ortum dare, donare, vendere, in usus beneplacitos convertere, prout sibi melius expedire videbitur.

├Veniens p[a]┤

CCII. *(s. 241)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta in vigilia sancti Adalberti anno Domini millesimo CCCC LXX secundo** *(22 kwietnia 1472 r.).*

1181. [a] *Zapisano nad wierszem, na wysokości liter* wo. [b] *Brak jednego słowa na zniszczonym rogu karty.*
1183. [a] *Zapewne początek następnego zapisu, z którego sporządzenia zrezygnowano.*

1184. *s. 241*

Kleryk Jan z Kazimierza (zgłosił) po raz drugi prawo bliższości po wuju do pieniędzy należnych mu za dom zwany Dziadowski, nie chcąc dopuścić do upływu roku i dnia (por. nr 1179).

Veniens Johannes clericus de Kazimirsz[1] propinquitate pecunias pro domo Dzadowszky post avunculum germanum, nolens admittere exitum annum et diem iudicio secundo.

1185. *s. 241*

Jan z Szydłowca uczynił swoim pełnomocnikiem Jana Opoczyńskiego we wszystkich swoich sprawach w sądzie.

Veniens Johannes de Szidlowiecz[1] fecit, constituit et ordinavit suum verum et legittimum procuratorem absentem, tamquam presentem, providum Johannem Opoczenszky in omnibus causis, puta magnis et parwis, quascumque habuerit coram iudicio agere, facere, tamquam solus propria in persona esset.

1186. *s. 241*

Rzeźnik Grzegorz Kuncza zastąpił szewca Piotra Kemlę w sprawie o dom, który od niego kupił i spłacił.

Veniens providus Gregorius Kuncza carnifex intercessit providum Petrum Kemla sutorem pro domo, quam ipse apud eum emit et forisavit.

1187. *s. 242*

Anna Wyszoglindowa zapisała siedem grzywien Wojciechowi Wysockiemu i spłaci je w dwóch ratach.

Veniens honesta Anna Wyschoglyndowa inscribit septem fertonis provido Alberto Wyszoczky civi nostro solvere: marcam ad festum Penthecosten nunc instans *[17 V]* et tres fertonis ad festum Michaelis eciam nunc instans *[29 IX]*.

1184. [1] *Por. nr 1179, przyp. 1.*
1185. [1] *Szydłowiec, miasto powiatowe w woj. mazowieckim, ok. 110 km W od Lublina.*

1188. *s. 242*

Bednarz Michał Rychlik zrzekł się na rzecz Mikołaja Pierzchałki ogrodu na przedmieściu, położonego przy (ogrodach) kowala Wojciecha Małżonka i bednarza Michała albo Matiasowej.

Veniens providus Michael Rychlik doleator, per providum Johannem Opoczenszky ipsius procuratorem, ortum suum penes Albertum Malszonek fabrum ab una et Michaelem doleatorem alias Mathiassowa partibus ab altera, in suburbio civitatis situm, cum omni iure, proprietate et dominio, ita longe, late, prout ex antiquo in se est extensus et limitatus, provido Nicolao Pyrszchalka et suis legittimis heredibus perpetue et in ewm resignavit.

1189. *s. 242*

Rzeźnik Marcin Kosza uzyskał prawo bliższości do jatki rzeźniczej po swoim siostrzeńcu Grzegorzu Kunczy w sprawie z rzeźnikiem Jakubem.

Veniens providus Martinus Kosza carnifex propinquitate lucratus est macellum carnium in et super provido Jacobo carnifici, post sororinum suum Gregorio Kuncza.

CCIII. *(s. 242)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta in vigilia Ascensionis Domini anno etc. LXX secundo** *(6 maja 1472 r.).*

1190. *s. 242*

Mikołaj Złotaszyja z żoną Elżbietą zobowiązali się zwrócić kmieciowi Mikołajowi Długoszowi z folwarku Jana Trzesitoboły dług w wysokości trzech grzywien na św. Marcina.

Veniens providus Nicolaus Slothaschia cum Elizabet uxore ipsius legittima recognoverunt provido Nicolao Dlugosch kmethoni de predio Johannis Trzanszitobola tres marcis communis pecunie veri, iusti, legittimi debiti, quas tres marcis dicti Nicolaus Slothaschia cum ipsius uxore solvere, complere presentibus promittunt ad festum sancti Michaelis nunc instans *[29 IX]* pecuniam essencialem.

1191. *s. 243*

Przedmieszczanin Jan Dlot(licki) zobowiązał się zapłacić szlachcicowi Dzikowi ze Sławina osiem i pół grzywny do Bożego Narodzenia. Jeśli tego nie uczyni wtedy da mu wprowadzenie do swego domu.

Veniens providus Johannes Dlothl[yczky[a]] suburbanus, civis noster, recognovit [se[a]] teneri mediam novam marcis communis pecunie generoso ac nobili domino Dzik de Slawin[1] solvere, complere ad festum Nativitatis Domini nunc affuturum *[25 XII]*. Que si non solverit ad tempus iam dictum, extunc sibi debet dare intromissionem in domum suam.

1192. *s. 243*

Dorota Ziemaduchowa przedmieszczka z Czwartku zrzekła się na rzecz Marcina Sobola z tegoż przedmieścia domu z ogrodem.

Veniens honesta Dorothea Ziemaduchowa de suburbio Stwarthek[1], per ipsius procuratorem Album Stanislaum, domum suam cum orto provido Martino Sobol eciam de ibidem cum omni iure, proprietate et dominio, ita longe, late, prout ex antiquo est limitata, nihil iuris sibi et suis legittimis successoribus penitus reservando, in ewm resignavit, dando, conferendo eidem Martino Sobol et suis legittimis dictam domum vendere, donare, alienare et in usus beneplacitos, seu liberos convertere, prout sibi melius expedire videbitur.

CCIV. *(s. 243)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta post festa ├Pasch┤ Penthecosten anno Domini M° CCCC LXX° secundo** *(20 maja 1472 r.)*.

1193. *s. 243*

Szewc Jan Kozibrod zrzekł się na rzecz krawca Miklasza Długiego połowy „zatyłka" i ziemi na „zatyłku" domu tegoż Miklasza.

Veniens providus Johannes Cozebrod sutor et civis, per ipsius procuratorem providum Gregorium Fyol, medietatem postici et terre in postico domus Miclasch Longi sartoris prefato Myklasch sartori suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus, dominiis, ita longe, late, prout dicta terra emensurata est, resignavit, nihil sibi et suis legittimis heredibus penitus reservando.

1191. [a] *Brak fragmentu słowa na zniszczonym rogu karty.*
1191. [1] *Sławin, wieś ok. 4 km W od Lublina; Mikołaj Dzik herbu Doliwa, mąż dziedziczki Jadwigi wzmiankowany jest w l. 1462-1480 (SHG, s. 215).*
1192.[1] *Por. nr 982, przyp. 1.*

1194. *s. 244*

Szewc Tomek zrzekł się na rzecz Macieja Konopki domu położonego między dwiema ulicami wraz z "zatyłkiem", położonym za domem Jana Istepki.

Veniens providus Thomek sutor, civis noster, per ipsius procuratorem providum Gregorium Fyol tamquam plenipotentem, resignavit domum suam inter duas plateas et cum postico ad domum Johannis Histepka sutoris sitam, providio Mathie Conopka et suis legittimis successoribus, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus, dominiis, ita longe, late, prout dicta domus ex antiquo est extensa, nihil iuris sibi idem Thomek sutor et suis legittimis successoribus penitus reservando.

1195. *s. 244*

Rzeźnik Marcin Koza zrzekł się na rzecz rajcy Jana Gambali jatki rzeźniczej, położonej między jatkami Marcina Klozmana i Grzegorza Kunczy.

Veniens providus Martinus Coza carnifex, civis noster, personaliter, per ipsius plenipotentem procuratorem, quem constituit coram iudicio, providum Gregorium Fyol, maccellum sive bancum *[s]* carninum suum penes providum Martinum Closzman ab una et Gregorium Cuncza maccellos sive bancos *[s]* ab altera partibus situm, providio viro Johanni Gambala consuli et civi et suis legittimis heredibus perpetue et in ewm resignavit cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe et late, prout dictum maccellum ex antiquo est emensuratum, nihil iuris et dominii idem Martinus ├Cuncza┤ Coza et suis legittimis successoribus in dicto maccello penitus reservando.

1196. *s. 244*

Sąd nakazał mieszczaninowi Maciejowi Szklarzowi dostarczyć dowody (prawo) odnośnie 12 florenów mieszczanina krakowskiego Mikołaja Gebla na trzeci dzień (albo na wtorek) po święcie Szymona i Judy.

╞Ius decrevit Mathie Sklarsz nostro civi ius portare pro XII florenis famoso ├Georgio┤ Nicolao Gebel civi ├s┤ Cracoviensis[1] tercia die post Simonis et Iude nunc instans *[30 X lub 3 XI]*, tamquam hodierna die, non recedendo a iure ipsius.╡

1196. [1] *Por. nr 364, przyp. 1*

1197. *s. 245*

Sąd nakazał Mikołajowi Geblowi mieszczaninowi krakowskiemu dać w dniu dzisiejszym Maciejowi Szklarzowi uprowadzenie w ogród na rok i dzień.

⊢Ius et acta nostra decreverunt famosso Nicolao Gebel civi ⊢nostri⊣ Cracoviensi[1] intromissionem dare die hodierna in ortum ⊢su⊣ Mathie Sklarsz, prout inante in actis continetur, tenendum annum et diem iure mediante.⊣

1198. *s. 245*

Micz z Wilna puścił wolno Hanusza, swojego sługę, którego nazwał (wcześniej) prawie niewolnym. Jako wolny może podróżować i służyć gdzie chce.

Veniens Micz de Wylno emisit liberum Hannus ipsius familiarem, quem dicebat fere illiberum, ita que est liber ad omnis partes ire, transire, servire ubi voluit.

CCV. *(s. 245)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta infra octavas Corporis Cristi anno Domini etc. LXX^mo secundo** *(3 czerwca 1472 r.)*.

1199. *s. 245*

Jan Chanczyna ustanowił swoim pełnomocnikiem Stanisława Białego we wszystkich sprawach z Maciejem Konopką.

Veniens providus Johannes Chanczina civis noster providum Album Stanislaum suum verum et legittimum procuratorem in omnibus suis causis, tam magnis, quam parwis, absentem, tamquam presentem, in et contra Mathiam Konopka fecit, constituit et ordinavit.

1200. *s. 245*

Mikołaj proboszcz z Sieciechowa uczynił swoim pełnomocnikiem Piotra Siestrzeńca do pobrania 13 grzywien i dwóch florenów od Jana Wiśniowskiego i jego żony Doroty.

1197.[1] *Por. nr 364, przyp. 1.*

Veniens honorabilis Nicolaus plebanus in Syeczechow[1] fecit, constituit, ordinavit famosum Petrum Syesztrzenyecz consulem nostrum ad suscipiendum, levandum, acceptandum XIII marcis cum duabus florenis in et super provido viro Johanne Wysznyowszky cive nostro et Dorothea uxore ipsius legittima, tamquam ipsemet personaliter interesset, quos ipse tenentur et in actis continentur.

1201. *s. 245*

Jan Ul, mieszczanin krakowski, uczynił swoim pełnomocnikiem Jana Opoczeńskiego w sprawie nałożenia sekwestru na wszystkie dobra Jana Leipolta.

Veniens providus Johannes Wl[1] civis Cracoviensis personaliter suum verum et legittimum procuratorem, actorem, factorem fecit, constituit et solemniter ordinavit providum Johannem Opoczenszky agendum, faciendum pro arestacionem, quem ipse fecit super omnia, singula bona Johannis Leypolt, tamquam ipsemet personaliter interesset a ipso primo, secundo, tercio, usque ad quartum.

1202. *s. 246*

Urszula wdowa po Janie Trzesitobole (uczyniła) pełnomocnikiem we wszystkich swoich sprawach Grzegorza Fiola.

Veniens honesta Ursula relicta Johannis Trzanszithobola suum verum et legittimum procuratorem, actorem, factorem providum Gregorium Fyol in omnibus suis causis, puta magnis et parvis, tamquam ipsamet personaliter interesset. Quod si ipse hanc causam perducere non posset, extunc a ipse ad secundum, tercium, quartum.

1203. *s. 246*

Mikołaj brat Andrejka złożył przed sądem 40 grzywien za dom kupiony od księdza Mikołaja (syna) Krystyna. Pieniądze te przyjął rajca Jakub Winiarz, który obiecał bronić go od czyichkolwiek roszczeń i umorzył inne zapisy.

1200.[1] *Sieciechów, wieś w pow. kozienickim woj. mazowieckiego, ok. 60 km NW od Lublina; w średniowieczu gród kasztelański.*

1201.[1] *Jan Ul syn Tomasza rajcy krakowskiego, wójt krakowski w l. 1481-1486 (M. Niwiński, Wójtostwo krakowskie w wiekach średnich. Kraków 1938, s. 159), złotnik (Złotnicy krakowscy XIV-XVI w. i ich księga cechowa. T. 2. Oprac. J. Pietrusiński, B. Dybaś, J. Tandecki, Warszawa 2000, s. 694).*

Veniens providus Nicolaus Andrekonis frater posuit pecunias quadraginta marcis coram nobis pro domo, quam emit a honorabili Nicolao Cristini. Quas pecunias pretactas famosus dominus Jacobus Wynars consul levavit taliter, realiter cum effectu a dicto Nicolao Andrekonis fratre et promisit ipsum intercedere ab omni impedimento et inquietacionis, si quam, aut quas ipse racione dictorum pecuniarum habuerit a quibuscumque personis. Que si alique inscripciones super dicta bona essent, illas omnino mortificavit.

1204. *s. 246*

Sąd postanowił, że kleryk Jan Zawisza ma dowieść w sprawie domu Jana Gambali przekazanego przez Dziadową i jej córkę Małgorzatę, w jaki sposób Zawisza połączony jest powinowactwem i pokrewieństwem z jego wujem i dlaczego mieszkał on w tym domu.

Ius decrevit, quod Johannes Zawyscha clericus docere debet super domum Johannis Gambala per honestam antiquam Dzadowa et Margaretha ipsius filiam resignatam, quomodo ipse clericus ipsius awncul ┣u┫ is est affinitate et consangwineitate unitus et quomodo ipse in dictis bonis mansit.

1205. *s. 246*

Handzel i Jakub Kiełbaska zeznali, że otrzymali od Piotra Koprka 12 grzywien z pieniędzy, które Koprek zapisał w aktach (por. nr 1176), a należących do zmarłego Macieja Matejki.

Venientes: providus honorabilis Hanzel, Jacobus Kyelbaszka recognoverunt, quia XII marcis a provido Petro Koprek cive nostro pecunias olim honorabilis Mathie Matheyko recepisse, levasse, tulisse de illis pecuniis, que in actis scripte sunt et continentur. Quas ipse Petrus Koprek recognovit teneri et inscripsit feria quarta post Conductum Pasche *[8 IV]* anno presenti.

1206. *s. 247*

Sąd stwierdził na podstawie ksiąg, że stare świadectwo przeciw Mikołajowi Neko w sprawie 4 ½ grzywny, które złożył Grzegorz Kuncza w imieniu swej żony, oddał mu już jako nieważne, a Kuncza ma w sprawie tych pieniędzy zachować wieczyste milczenie.

Ius decrevit, quia testimonium an[tiquum] contra Nicolaum Neko pro media qu[inta] marcis, pro quibus Gregorius Kuncza dixit ex parte uxoris sue, extunc libri decreverunt, quod illud testimonium iam sibi invanum tradit, et silencium eviternum eidem Kuncza pro dicta media quinta marcis contra Nicolaum Neko et sibi pacem dare debet.

1207. *s. 247*

Mikołaj Szustek zobowiązał się zapłacić Mikołajowi Czechowi cztery grzywny do św Marcina. Jeśli tego nie uczyni da wprowadzenie w swój ogród, z którego czynsz w wysokości sześciu groszy (rocznie) należy się mnichom od błogosławionej Panny (tj. z klasztoru brygidek).

Veniens providus Nicolaus Schusztek civis noster recognovit, quia quatuor marcis pecunie tenetur, obligatur provido Nicolao Czech civi nostro, quas IIII^{or} marcis solvere tenetur et complere ad festum sancti Martini *[11 XI]* nunc instans. Et casu si non solverit, extunc sibi intromissionem dare debet in ortum suum et evacuare, vendere tamquam suum proprium bonum. Qui ortus est fundatus super censu monachorum sex grossorum ad beatam Virginem.

1208. *s. 247*

Wojciech Tereszko ustanowił swoim pełnomocnikiem woźnego miejskiego Jana we wszystkich swoich sprawach dotyczących umorzenia (spłacenia?) jego długów u Macieja Drapały.

Veniens Albertus Thereszko suum legittimum, verum procuratorem Johannem ministrum civitatis fecit, constituit, ordinavit in omnibus suis causis, tam magnis, quam parvis a sublevandum, tollendum omnia et singula debita sua in et super Mathie Drapala, tamquam ipsemet solus propria in persona personaliter interesset.

CCVI. *(s. 247)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta ante sancti Viti festum anno ut supra LXX^{mo} secundo** *(10 czerwca 1472 r.).*

1209. *s. 247-248*

Sąd stwierdził na podstawie (zapisów) w księgach, że Grzegorz Fiol jako pełnomocnik Jerzego sługi mieszczanina krakowskiego Stanisława Grazera, nie posiadał upoważnienia jego pana, ani sądu ławniczego do zabezpieczenia wierzytelności na dobrach zmarłego Jana Leipoltha. Dobra te zajął Jan Ul dla zabezpieczenia długów, jako bliższy i pierwszy wierzyciel.

Ius decrevit ex sententia librorum, ex quo Gregorius Fyol procurator Georgii, familiaris Stanislai Graszor[1], civis Cracoviensis, non habuit autoritatem ex parte domini ipsius, nec ex iudicio bannito in et super inhibicionem factam super bona olim *[s. 248]* Johannis Leypolth, dum circa festum Penthecosten *[17 V]* dicta bona arestavit dominus Johannes Wl[2], veniendo personaliter feria IIII^{ta} in vigilia Corporis Christi *[27 V]* protunc

1209. [1] *Stanisław Grazer, syn Katarzyny (Kodeks dyplomatyczny miasta Krakowa. Wyd. F. Piekosiński, cz. 2, Kraków 1880, s. 615).* [2] *Por. nr 1201, przyp. 1.*

arestavit, et inhibicionem super dicta bona fecit pro ipsius proprio debito, extunc ipse Johannes Wl primus et proprior est ad dicta bona taliter arestata principium, que habet de formam iuris, hanc sententiam ambe partes pro iure susciperunt.

1210. *s. 248-250*

Szlachcic Piotr Koniński, burmistrz Jan Gambala oraz starzy i urzędujący rajcy oznajmili ugodę w sprawie dóbr po zmarłym Jakubie Suchympiątku, pomiędzy Janem i Jakubem Kreidlarem braćmi niedzielnymi, ich matką Małgorzatą żoną Piotra Siestrzeńca a Janem Siestrzeńcem synem tegoż Piotra. Jan Siestrzeniec otrzymał z tych dóbr kamienicę na rogu (przy ulicy) prowadzącej do łaźni wójtowskiej i folwark z dwoma łanami, położony pomiędzy folwarkiem szpitalnym a folwarkiem Jakuba Kreidlara. Ojciec jego Piotr wraz z żoną Małgorzatą ma mieszkać w tej kamienicy i używać połowę folwarku: jeden łan, połowę bydła rogatego i nierogatego oraz zasiewów, aż do śmierci owego Piotra. Po śmierci ojca Jan ma zapłacić Małgorzacie lub jej dziedzicom 100 grzywien. Po otrzymaniu całości tej sumy Małgorzata ustąpi z kamienicy; natomiast jeśli Małgorzata umrze wcześniej, wtedy wspomniana spłata ma być (obowiązkiem) jej sukcesorów, a w razie, gdy nie zapłacą tej sumy, wtedy dziedzice Małgorzaty wejdą w posiadanie kamienicy. W przypadku śmierci Piotra i Małgorzaty, bydłem, trzodą i zasiewami z części ich folwarku podzielą się spadkobiercy obojga małżonków. Jeśli Jan zechce sprzedać czy zastawić te dobra obcym, Małgorzata i jej dziedzice będą posiadali do nich prawo bliższości. Ugodę tę obie strony mają utrzymać pod wadium 200 grzywien – po połowie dla skarbu królewskiego i dla arbitrów.

Concordia Johannis, Jacobi Creydlar, Margarethe matris ipsorum Johannis Syesztrzeniecz.

Venientes generosus ac nobilis Petrus Konynszky[1] necnon famosi: Johannes Gambala protunc proconsul, Matias Cwninoga, Mathias Dlugosch, Mathias Wyelunszky, Gregorius Goszdz, Martinus Closzman, Johannes Cudin, Jacobus Wynarsz consules moderni et antiqui, concordiam factam inter honorabilem, circumspectos Johannem, Jacobum Creydlar germanos indivisos, Margaretham uxorem Petri Syesztrzeniecz, matrem ipsorum ab una et Johannem filium dicti Petri Syesztrzeniecz cives de Lublin partibus ab altera, pro omnibus et singulis bonis olim Jacobi Suchopyanthek intra et extra civitatem iacentibus, recognoverunt tali modo, quod de dictis bonis Jacobi Suchopyanthek Johannes Syesztrzenyecz cessit domus lapidea in acie, eundo ad balneum advocati, necnon predium cum duobus laneis, inter predium hospitalis ab una et predium Jacobi Creydlar partibus ab altera situm, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo sunt et in se continentur. Tali condicione interposita, *[s. 249]* quod pater dicti Johannis Syesztrzeni[ecz] unacum Margaretha uxore ipsius legittima, matre predictorum Johannis et Jacobi, sedere debent pacifice et quiete in dicta domo lapidea aciali et pro usu ipsorum habere debent medietatem dicti predii cum uno laneo et medietatem peccorum et peccudum ac medietatem seminis cuiuscumque grani usque ad mortem dicti Petri Syesztrzeniecz patris

1210. [1] *Por. nr 1014, przyp. 1.*

dicti Johannis filii sui. Post mortem vero patris prefatus Johannes dare, solvere, complere centum marcas pecunie numeri et monete Polonicalis XL^ta^ VIII° grossis in quemlibet marcis computando, aut ipsius legittimi successores, honeste Margarethe suisque heredibus dare tenebuntur uxori legittime Petri Syesztrzeniecz. Et pretacta Margaretha suique legittimi successores dictam domum lapideam acialem Johanni filio Petri Syesztrzeniecz non debet remittere, condescendere quousque totalis solucio dictarum centum marcarum per dictum Johannem Syesztrzeniecz suosque per legittimos successores pretacte Margarethe et suis legittimis successoribus exsoluta, completa fuerit. Et cum dicte centum marce ipsis solute, complete fuerint, extunc ipsam ipsiusque successores dictam domum lapideam evacuare, condescendere tenebuntur. Et casu, si contingat dictum Petrum Syesztrzeniecz patrem Johannis ab hac luce priusquam ipsam Margaretham uxorem suam decedere. Si vero Margaretham, tunc ipsius successoribus legittimis ipsius Margarethe *[s. 250]* pretacta solucio centum marcarum per pretactum Johannem filium Syesztrzeniecz suosque per legittimos successores exolvi, compleri ipsi Margarethe et suis legittimis debet. Que si non non *[ss]* solverit, extunc ad totalem solucionem centum marcarum prefati successores legittimi ipsius Margarethe dictam domum acialem habere, tenere, possidere tenebuntur. Et post mortem ambarum parcium, tam Petri, quam Margarethe coniugum, peccora et peccudes, quameciam et semina cuiuscumque grani de sorte dicti Petri et Margarethe in dicto predio omnia per medium per successores ambarum parcium realiter et cum effectu debent dividi et recipi. Hoc actis addito, quod si Johannes filius Petri Syesztrzeniecz alicui dicta bona vendere, obligare post mortem patris suis more obligatorio vollet ⊢ad⊣ sic dicta Margaretha et a suis legittimis, extunc ipsa Margaretha et sui legittimi successores, priores et propinquiores dicta bona exemere, tenere, possidere erunt, quam aliquis alter, omni propinquitate secularo, omnes et singulas inscripciones, si que sunt in et super dicta bona Szuchopiantkowszkye, illas omnino ex utraque parte mortificant et in nihilum redigunt. Et hanc concordiam factam dicte partes perpetue et in ewm tenere debent sub vadio ducentarum marcarum, medium pro camera Regis, residuum pro arbitris superius denominatis. Acta sunt hec sabbato post octavas Corporis Christi anno Domini M^o^ CCCC LXX secundo *[6 VI 1472 r.]*.

1211. *s. 251*

Jan Opoczeński pełnomocnik Jana Ula mieszczanina krakowskiego obłożył sekwestrem dobra zmarłego Jana Leipolta mieszczanina krakowskiego, które są przechowywane przez Macieja Kuninogę.

Veniens providus Johannes Opoczensky procurator plenipotentes circumspecti Johanni W[1] civis Cracoviensis primam arestacionem fecit iuxta inhibicionem per ipsum factam in et super bona Johannis Leypolth civis Cracoviensis pie memorie, que bona sunt apud dominum Mathiam Kuninoga in reposito.

1211. [1] *Por. nr 1201, przyp. 1.*

1212. *s. 251*

Jan Gambala stawił się w sądzie po raz pierwszy przeciw klerykowi Stanisławowi Zawiszy, gdyż ten miał przedstawić w ciągu dwóch tygodni dowody w sprawie dóbr kupionych u Dziadowej.

Veniens dominus Johannes Gambala primo iudicio astitit contra Stanislaum Zawyscha clericum pro eo, quia ipse docere debuit in duabus septimanis super bona empta apud Dzadowa.

1213. *s. 251*

Rzeźnik Stefan zrzekł się na rzecz kmiecia Jakuba Krocza półłanka z ogrodem położonego między Janem siostrzeńcem Macieja Wieluńskiego i łanami Jana Chlasztka.

╞Veniens providus Stephanus carnifex, per ipsius procuratorem Album Stanislaum, medium laneum cum orto in dicto ½ laneum situm inter Johanem sororinum Mathie Wyelunszky ab una et Johannem Chlasztek laneos partibus ab altera, perpetue et in ewm provido Jacobo Krocz kmethoni et suis legittimis, ita longe, late, prout ex antiquo est emensuratus, resignavit.╡

1214. *s. 251*

Stanisław szwagier (albo teść?) Kokoszczyn stawił się przed sądem w celu złożenia przysięgi przeciw Dorocie Złotaszyi, która nie przybyła i przegrała sprawę.

Stanislaus Kokoszczin gener iuri astitit et iurare debuit contra Dorotheam Zlothaschia et non comparuit, ideo ipse iure mediante ipsum evasit et iustificatus est.

CCVII. *(s. 251)* **Iudicium magnum fuit feria sexta post festum Johannis Baptiste anno ut supra** *(26 czerwca 1472 r.).*

1215. *s. 251*

Piotr Koprek zeznał, że winien jest dwie grzywny i 16 groszy Janowi Koszce, które zobowiązał się oddać do święta Szymona i Judy. Zobowiązania tego nie zabezpieczono żadnym wadium ani zastawem, a spłaty ma dokonać w rzeczywistych pieniądzach (tj. gotówką).

Veniens providus Petrus Koprek coram bannito iudicio personaliter publice recognovit, quia tenetur duas marcas pecunie communis cum XVI grossis provido Johanni

Koszka civi nostro. Quas obligatur et solvere debet idem Petrus, prefato Johanni ad festum Simonis et Iude proxime venturum *[28 X]*, nullomodo ipsum evadendo, nec vadio et neque obligacione hereditaria solucio parata et essenciali pecuniam solvere debet et tenetur.

CCVIII. *(s. 152)* **Iudicium feria quarta fuit bannitum in vigilia Visitacionis Virginis Marie** *(1 lipca 1472 r.)*.

1216. *s. 252*

Maciej Drapała ma zwrócić dług w wysokości trzech wiardunków i 14 groszy mieszczaninowi lubelskiemu Wojciechowi w dwóch ratach.

Veniens Mathias Drapala recognovit teneri certi debiti solvere provido Alberto civi Lublinensi, videlicet XIIII^to^ grossis, duabus septimanis ante festum Bartholomei proximum venturum *[24 VIII]* et tres fertones idem Mathias solvere tenetur ad festum Purificationis Marie proximum venturum *[2 II 1473 r.]* paratis pecuniis.

1217. *s. 252*

Michał wujek (krewny?) zmarłego Jerzego zrzekł się ogrodu położonego obok ogrodów Stanisława Porzuczjaja i (innego?) Stanisława na rzecz Katarzyny siostry Gorczyczyny.

Veniens ingeniosus Michael avunculus *[?[a]]* olim Jeorgii per tutorem suum Nicolaum Szustek coram bannito iudicio resignavit ortum suum situm penes ortum Stanislai Porzuczyaya ex una et Stanislai orto partibus ex altera, honeste Katherine sorori Gorczycziney cum omni iure, ita longe et late, prout idem ortus in longitudine et latitudine est distinctus resignavit perpetue et in ewm.

1218. *s. 252*

Kuśnierz Paweł z żoną Dorotą zeznał, że otrzymał 10 grzywien należących do dzieci zmarłego Macieja Białoptaka kmiecia ze Snopkowa od ich stryja Grzegorza na rok i zapisał je na swoim ogrodzie położonym przy ogrodzie złotnika Michała. Jeśli nie zwróci pieniędzy, da Grzegorzowi wprowadzenie w ten ogród.

1217.[a] *Słowo skrócone w stopniu uniemożliwiającym jego jednoznaczne odczytanie. Może też być:* amicus.

Veniens ad presenciam banniti iudicii personaliter ├recognovit┤ Paulus pellifex cum Dorothea consorte sua recognovit, quod in mutuum recepit decem marcas communis pecunie aput pueros olim Mathie Byaloptak kmethonis de Snopkow[1], in quibus obligavit et inscribit ortum suum, qui iacet penes ortum Michaelis aurifabri, videlicet ab hinc ad decursum anni. Quas decem marcas recepit ipse Paulus de manibus providi Gregorii patrui dictorum puerorum, et quum predictus Paulus decem marcas predictorum puerorum in manus Gregorii patrui ipsorum non reponeret, nec solveret, extunc debet dare intromissionem idem Paulus in dictum ortum suum Gregorio patruo dictorum puerorum, quem debet tenere iuxta formam iuris.

1219. *s. 252*

Jan Gambala stawił się po raz drugi w sądzie w sprawie o dom kupiony u Dziadowej przeciw klerykowi Stanisławowi, a Stanisław odłożył (sprawę) z powodu choroby (por. nr 1212).

Famosus dominus Johannes Gambalya astitit secundo iudicio super Stanislaum clericum, que debuit dare super domum emptam aput Dzadowam, et ipse Stanislaus ├recep┤ reposuit infirmitate.

1220. *s. 252*

Hanusz Ul mieszczanin z Krakowa stawił się w sądzie po raz drugi w sprawie zajęcia dóbr Jana Leipolta, znajdujących się u Macieja Kuninogi (por. nr 1211).

Hanus Vl[1] civis de Cracovia astitit iudicium secundum super arestacionem bonorum, que arestat aput dominum Matis Cuninoga, Johannis Leypolth.

1221. *s. 252*

Marcin Bambnek i jego żona Jadwiga spłacili dług Palakowej ze Świdnika i jej dzieciom.

Martinus Banbnek cum Hedvigis consorte sua satisfecerunt pro debito, quod tenebantur Palakowey et pueris ipsius de Swydnyk[1], que recognovit de satisfaccione, mortificacione, inscripcione parere.

1218.[1] *Por. nr 483, przyp. 1.*
1220.[1] *Por. nr 1201, przyp. 1.*

1222. *s. 253*

Marcin Klozman i Jakub Szczepanowicz zeznali w imieniu wszystkich rajców, że Nikiel Fylcz i Andrzej Gajek mają dług w wysokości 200 grzywien u szlachcica Jana Konińskiego, który zobowiązali się spłacić do Zielonych Świątek.

╞Venientes famosi Martinus Closz[man et] Jacobus Sczepanowicz consules in [nom] inibus aliorum omnium consulum recognoverunt, quomodo providi Nikel Fylcz, Andreas Gayek in presencia ipsorum recognoverunt tenere veri, iusti, legittimi debiti, ducentis ├florenos Hungaricales┤ marcis communis pecunie coniuncta manu generoso ac nobili Johanni Konynszky[1], quasquidem II^{C} marcis prefati Nikel Fylcz et Andreas Gayek presentibus promittunt solvere, complere dictam summam ad festum Penthecosten nunc affuturum *[6 VI 1473 r.]*, omni abs dilacione.┤

CCIX. *(s. 253)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta proxima post Bartholomei Apostoli anno ut supra LXX^{mo} secundo** *(26 sierpnia 1472 r.)*.

1223. *s. 253*

Krawiec Jan z Rodatycz mieszczanin lubelski zrzekł się na rzecz swej żony Anny wszystkich dóbr, szat, sprzętów domowych i wszystkiego co należy do domu.

Veniens personaliter providus Johannes sartor de Rodathicze[1] civis noster, sanus mente et corpore, non compulsus, nec coactus, per ipsius procuratorem providum Album Stanislaum, tamquam plenipotentem, omnia sua bona mobilia et immobilia, vestes, suppellectilia et cum omnibus attinenciis domus honeste Anne uxori sue legittime perpetue et in ewm, alienando omnes suos propinquos, amicos et consanguineos, resignavit.

1224. *s. 253-254*

Anna żona krawca Jana z Rodatycz zrzekła się na jego rzecz wszystkich swoich dóbr, szat, sprzętów domowych i wszystkiego co należy do domu.

1221. [1] *Por. nr 680, przyp. 1.*

1222. [1] *Jan Koniński, jeden z kilku noszących to miano szlachciców herbu Rawa, najprawdopodobniej syn Dziersława, dziedzic Witowskiej (Konińskiej) Woli, Rud, Włostowic i in., wzmiankowany w l. 1443-1487, albo jego bratanek, syn Pawła, dziedzic Osin i Siedlec, występujacy w l. 1469-1486 (SHG, s. 269; A. Sochacka, Własność ziemska, s. 77; taż. Przed nadaniem prawa miejskiego. [w:] Dzieje Końskowoli, red. R. Szczygieł, Lublin 1988, s. 28-33; J. Wroniszewski, Ród Rawiczów, s. 45-46).*

1223. [1] *Rodatycze, wieś obecnie na Ukrainie, w obwodzie lwowskim, ok. 170 km SE od Lublina.*

Veniens personaliter honesta Anna uxor legittima Johannis sartoris de Rodathicze[1], sana mente et corpore, non compulsa, nec coacta, nec aliquo dolo seducta, per ipsius procuratorem providum Album Stanislaum, tamquam *[s. 254]* plenipotentem, omnia bona sua mobilia et immobilia, stancia et iacencia, vestes, supellectilia omnia et singula, quocumque nomine censeantur, et eciam attinencias domus, provido Johanni sartori marito suo perpetue et in ewm, alienando omnes suos propinquos, amicos, consanguineos, resignavit.

1225. *s. 254*

Szlachcic Jan Grocholski oskarżył mieszczanina Stanisława Dambonosa o cztery kopy i 18 groszy za słód. Tenże Stanisław uwolnił się od oskarżenia przysięgą.

Quemadmodum nobilis Johannes Grocholszky Stanislaum Dambosz civem nostrum pro IIII^{or} sexagenis et XVIII° grossis pro braseis inculpaverat, extunc idem Stanislaus Dambonosz ipsum iure mediante et iuramento evasit, et se expurgavit et iustificatus est.

1226. *s. 254*

Mikołaj Opat z siostrą Dorotą Hardą zeznali, że Mikołaj wygrał w sądzie najwyższym (prawa niemieckiego) na zamku krakowskm sprawę przeciw tej Dorocie bez odwoływania się do (sądu) sześciu miast.

╞Veniens providus Nicolaus Opath civis noster cum honesta Dorothea Harda sorore sua recognoverunt coram nobis, quia Nicolaus Opath causam suam in et super ipsius sorore pretacta lucratus est, omittendo sex civitates, in iure supremo castri Cracoviensis.╡

1227. *s. 254*

Rajcy Marcin Kwanta i Piotr Siestrzeniec, jako pełnomocnicy Agnieszki wdowy po Marcinie Masłowskim, zrzekli się na rzecz Urszuli teściowej Marcina ogrodu położonego między ogrodami Michała Głąba i Goczałka.

Venientes famosi viri Martinus Quantha, Petrus Syesztrzeniecz consules et cives nostri, existentes tutores per honestam Angnetham uxorem legittimam Martini Maszlowszky pie memorie constituti, resignaverunt ortum eiusdem Angnetis cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late, prout ex antiquo est emensuratus, honeste Ursule matri uxoris Martini Maszlowszky et suis legittimis heredibus, qui ortus iacet inter ortos Michaelis Glamb et et *[ss]* Goczalek partibus.

1224.[1] *Por. 1224, przyp. 1.*

1228. *s. 255*

Mikołaj Opat z siostrą Dorotą Hardą zeznali, że Mikołaj według ortylu sądu najwyższego na zamku krakowskim, z pominięciem sądu sześciu miast, wygrał proces.

Venientes Nicolaus Opath civis noster cum honesta Dorothea Harda ipsius sorore, partes in causa vertente, recognoverunt, quia idem Nicolaus Opath pro ortilegio iuris supremi castri Cracoviensi suscepit, omittendo sex civitates in Cracovia, quod et iudicio constat et per ipsius procuratorem Johannem Opoczenszky Dorothea Harda dixit, quod lucratus est hanc causam.

1229. *s. 255*

Jan Ul mieszczanin z Krakowa stawił się po raz trzeci w sądzie w sprawie zajęcia dóbr Jana Leipolta, które znajdują się u Macieja Kuninogi (por. nr 1211, 1220).

Veniens Johannes Vl civis Cracoviensis iuri astitit super arestacionem bonorum, que arestavit apud dominum Mathiam Kwninoga bona Johannis Leypolth, iudicio tercio.

1230. *s. 255*

Mikołaj syn szewca Adamka stawił się przed sądem, chcąc się oczyścić z zarzutów, jeśli zostaną przeciwko niemu wysunięte.

Veniens Nicolaus filius Adamek sutori astitit iuri et satisfecit, volens se iustificare, si quis ipsum inculpare voluerit et quesivit in iure stans, [utrum[a]] quibus cum ipsum agere [haber[a]]et.

1231. *s. 255*

Jan Gambala po raz trzeci stawił się w sądzie zgodnie z jego postanowieniem w sprawie z klerykiem Stanisławem, który miał dowieść (prawa) do domu kupionego u Dziadówny, a Stanisław odłożył (sprawę) z powodu choroby (por. nr 1212, 1219).

Veniens Johannes Gambala astitit iudicio tercio, volens satisfacere nostro edicto super Stanislaum clericum, qui debuit docere super domum emptam apud Dzadowna, et ipse Stanislaus reposuit infirmitate.

1230. [a] *Jedno słowo słabo czytelne na zaplamionej karcie.*

1232. *s. 255*

Ślusarz Piotr stawił się w sądzie, chcąc się uwolnić za pomocą przysięgi od zarzutów swego zięcia Jana w sprawie krowy, o którą go (Jan) oskarżył. Sąd ze względu na niestawienie się skarżącego, uwolnił Piotra od zarzutów.

Veniens Petrus serifaber iuri astitit, volens se iustificare medio iuramento contra suum generum Johannem pro vacca, prout ipsum inculpaverat et ius decreverat, imo iustificatus est, ille vero non comparuit, nec curavit comparere in termino.

CCX. *(s. 256)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta in crastino Nativitatis Marie anno Domini millesimo CCCC LXX secundo** *(9 września 1472 r.).*

1233. *s. 256*

Jan Gambala stawił się w sądzie po raz czwarty chcąc okazać dowody w sprawie o dom kupiony u Anny Dziadowej w sprawie z klerykiem Stanisławem Zawiszą, a ten przełożył sprawę ze względu na chorobę (por. nr 1212, 1219, 1231).

Veniens famosus Johannes Gambala civis et consul, per ipsius procuratorem Gregorium Fyol, quarto iudicio astitit, volens satisfacere edicto nostro in et super Stanislaum Zawyscha clericum, quod debuit docere super domum emptam apud Annam Dzadowna, et ipse Stanislaus reposuit infirmitate.

1234. *s. 256*

Mieszczanin krakowski Jan Scholc ustanowił swoim pełnomocnikiem we wszystkich sprawach woźnego miejskiego Jana.

Veniens Johannes Schelcz[1] civis Cracoviensis suum verum ac legittimum procuratorem more hospitali providum Johannem ministrum civitatis in omnibus suis causis, puta magnis, quam parvis, cum quibuscumque personis agere, facere in iure habebit, dans, conferens sibi omnimodam facultatem tamquam ipsemet personaliter interesset. Qui si ipse suam causam perficere non posset, extunc a ipso ad secundum, ad tercium usque ad quartum constituit et sollemniter ordinavit.

1234. [a] *Może tożsamy z Janem Szolcem (Scholcz de Cracovia) ojcem Bartłomieja (Album studiosorum Universitatis Cracoviensis. T. I ed. J. Ż. Pauli i B. Ulanowski, Kraków 1887, s. 158; Metryka Uniwersytetu Krakowskiego z lat 1400-1508. Wyd. A. Gąsiorowski, T. Jurek, I. Skierska przy współpracy R. Grzesika. T. 1. Kraków 2004, s. 281).*

1235. *s. 256-257*

Uczyniono zgodę między Mikołajem Opatem i jego siostrą Dorotą żoną Piotra Hardego. Dorota zrzekła się na rzecz brata działu swoich dóbr w mieście Iłży: łanów, pól, łąki i ogrodów oraz domu narożnego. Kamienicę narożną (w Lublinie) przy kamienicy Katarzyny Żakowej zyskała prawnie i wieczyście. Strony zobowiązały się dotrzymać umowy pod wadium stu grzywien.

Facta est amicabilis concordia inter circumspectum Nicolaum Opath civem nostrum ab una et honestam Dorotheam uxorem legittimam Petri Hardi partibus ab altera, sororem pretacti Nicolai Oppath, tali condicione, quod prefata Dorothea Harda cessit et dimisit sortem bonorum suorum, que sunt et habet in civitate Iszlsza[1], sicuti *[s]* laneos, agros, ortos, prata, domum acialem. Que bona ad ipsam pertinent, seu pertinenere dinoscuntur de alto et basso, cum omnibus eiusdem iuribus, *[s. 257]* proprietatibus et dominiis, ita longe et late, quocumque nomine censeantur, provido Nicolao Opath fratri suo suisque legittimis successoribus et heredibus. Expensas vero sive impensas quascumque mutuo partes fecerunt, illas in nichilum dimittunt, hanc autem concordiam ambe partes tenere, servare debent sub vadio centum marcarum – medium arbitris, residuitatem dominis consulibus. Et lapideam vero acialem, que situata est in acie penes lapideam Katherine Zakowe, illam dicta Dorothea Harda habere, tenere, possidere debe ⊢nt⊣ <t[a]> tamquam iure acquisitum perpetue et in ewm.

1236. *s. 257*

Mieszczanin krakowski Jan Ul stawił się po raz czwarty w sprawie zajęcia dóbr Jana Leipolta, znajdujących się u Macieja Kuninogi (por. nr 1211, 1220, 1229).

Venies Johannes Wl[1] civis Cracoviensis iuri astitit in et super arestacionem bonorum Johannis Leypolt, que ipse apud dominum Mathiam Kwnynoga interdixit sive arestavit, iudicio quarto.

1237. *s. 257*

Mikołaj syn szewca Adamka stawił się chcąc oczyścić się z oskarżeń, jeśli takie by były (por. nr 1230).

Veniens Nicolaus filius Adamek sutoris iuri stetit, volens se iustificare, si quis ipsum coram iudicio inculparet et quesivit, utrum quibus cum ipso agere haberet.

1235. [a] *Nadpisane nad skreśleniem.*
1235. [1] *Por. nr 67, przyp. 3.*
1236. [1] *Por. nr 1201, przyp. 1.*

1238. *s. 257-258*

Dorota żona Piotra Hardego zrzekła się dóbr, które przypadły jej z działu w Iłży, na rzecz swojego brata Mikołaja Opata mieszczanina lubelskiego.

Veniens honesta Dorothea uxor legittima providi Petri Hardy, per ipsius plenipotentem procuratorem providum virum Johannem Opoczenszky, bona ipsius, que sibi cesserunt et sunt vel habet in civitate Iszlsza[1], provido Nicolao Opath fratri suo, civi nostro, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo dicta bona sunt et in se *[s. 258]* continentur, nihil iuris et proprietatis sibi dicta Dorothea Harda suisque legittimis successoribus penitus reservando, perpetue et in ewm resignavit, dando, conferendo sibi Nicolao Opath omnimodam facultatem suisque legittimis successoribus dicta bona vendere, dare, donare et in suos usus legittimos seu liberos, modo et via meliori convertere.

CCXI. *(s. 258)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta ante festum sancti Michaelis Archangeli anno etc. LXX secundo** *(23 września 1472 r.)*.

1239. *s. 258*

Jan Trzesitoboła zrzekł się na rzecz nożownika Nikiela domu na przedmieściu między (domami) Wawrzyńca Białoskórnika a Macieja Drapały. Z tego domu Trzesitoboła ma otrzymywać czynsz w wysokości trzech wiardunków (rocznie), ma też być opłacany podatek miejski w wysokości dwóch groszy.

Veniens circumspectus Johannes Trzanszithobola, per ipsius procuratorem providum Album Stanislaum tamquam plenipotentem, domum suam in suburbio sitam, penes Laurencium B y a l o s c o r n i k ab una et Mathiam Drapala partibus ab ultera *[s]*, provido Nikel cutellifabro *[s]* et suis legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit. Que domus est super censu eviterno trium fertonis eidem Johanni Trzanszithobola et super censu civili duorum grossorum.

1240. *s. 258*

Rajca Jan Gambala stawił się po raz piąty, chcąc uczynić zadość nakazowi sądu, na mocy którego kleryk Stanisław Zawisza miał dowieść swoich praw do domu kupionego od Anny Dziadówny, lecz Stanisław przełożył (proces) z powodu choroby (por. nr 1212, 1219, 1231, 1233).

1238. [1] *Por. nr 67, przyp. 3.*

Veniens famosus Johannes Gambala civis et consul, per ipsius procuratorem providum Gregorium Fyol, quinto iudicio super ius astitit, volens satisfacere nostro edicto in et super Stanislaum Zawyscha clericum, quod debuit docere super domum emptum *[s]* apud Annam Dzadowna et ipse Stanislaus reposuit infirmitate.

1241. *s. 258*

Mieszczanin krakowski Jan Ul stawił się po raz piąty w sprawie zajęcia dóbr Jana Leipolta, znajdujących się u Marcina Kuninogi (por. nr 1211, 1220, 1229,1238).

Veniens Johannes Vl[1] civis Cracoviensis iuri astitit in et super arestacionem bonorum Johannis Leypolt, que ipse aput dominum Mathiam Kwninoga interdixit sive arestavit, iudicio quinto super ius.

1242. *s. 259*

Mikołaj syn szewca Adamka stawił się po raz trzeci, chcąc oczyścić się z oskarżeń, jeśli takie by były (por. nr 1230, 1237).

Veniens Nicolaus filius Adamek sutori iuri astitit, volens se iustificare, si quis ipsum coram iudicio inculparet, iudicio tercio, et quesivit in iure, utrum quis secum aliquid agere haberet.

CCXII. *(s. 259)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta ipso die Undecim Milia Virginum anno ut supra LXX secundo** *(21 października 1472 r.).*

1243. *s. 259*

Na mocy wyroku Jan Gambala, ze względu na czterokrotne niestawiennictwo kleryka Stanisława Zawiszy, wygrał sprawę o dom kupiony od Anny Dziadówny.

Quemadmodum ius decrevit Johanni Gambala quatuor iudicia assistere in et super Stanislaum Zawyscha clericum, qui docere debuit super domum emptam apud Annam Dzadowna et ipse Stanislaus clericus in dictis quatuor iudiciis iuri non comparuit, nec docuit. Ideo iam dominus Johannes Gambala iure mediante dictam domum obtinuit et lucratus est, et ius sibi eandem domum adiudicavit habere, tenere, possidere tamquam ipsius domum propriam.

1241. [1] *Por. nr 1201, przyp. 1.*

1244. *s. 259*

Młynarz Wojciech z wielkiego młyna oskarżył Piotra Maciąga z Markuszowic o czapkę lisią i uwięził go. Piotr oddalił oskarżenie przy pomocy prawa.

Quemadmodum Albertus molendinator de maiori molendino inculpaverat Petrum Macząng de Markuschovicz[1] pro mitra wlpina et ipsum in carceribus tenuit et habuit, extunc ipse Petrus taliter inculpatus expurgavit se et iustificatus est iure mediante.

1245. *s. 259*

Mikołaj syn szewca Adamka stawił się po raz czwarty, chcąc oczyścić się z oskarżeń, jeśli ktoś by go obwinił (por. nr 1230, 1237, 1242).

Veniens Nicolaus filius Adamek sutoris iudicio astitit, volens se iustificare, si quis ipsum inculparet et quesivit in iure, utrum quis secum aliquid agere haberet, et stetit iam iudicio quarto iure mediante, uti sibi ius diffinivit.

1246. *s. 260*

╞*Rajca Marcin Klozman zeznał, że otrzymał od kuśnierza Stefana dziewięć grzywien bez wiardunku za zaległy od trzech lat czynsz z domu jego siostrzeńca Wojciecha, w którym ten Stefan mieszka. Jeżeli Wojciech wysunie wobec tych pieniędzy jakieś roszczenia, wtedy Klozman obiecuje zastąpić (Stefana w procesie).*╡ *Rajcy nakazali kuśnierzowi Stefanowi dać dziewięć wiardunków na pogrzeb witrykom kościoła św. Michała, osiem groszy na naprawę domu i 40 groszy podatku królewskiego.*

╞Veniens famosus vir Martinus Closzman consul et civis noster recognovit recepisse a provido viro Stephano pellifice IX marcis minus uno fertone pecuniam censualem in tribus annis persessum de domo Alberti sororini sui, in qua ipse Stephan pellifex moratur. Que si ipso aliquas inquietaciones a dicto Alberto sororino haberet pro dictis pecuniis, extunc ipsum dictus dominus Closzman permittit pro dictis pecuniis superius denominatis intercedere ╡ doemum eciam domini consules ipsi Stephani pellifici mandaverunt IX fertones pro sepultura vitricis ecclesie sancti Michaelis, VIII° grossis super reformacionem domus et quadraginta grossis exaccionem Regalem, ad mandatum dominorum consulum dedit et tradidit.

1244. [1] *Markuszowice, niegdyś miasto ok. 25 km NW od Lublina, obecnie Markuszów (Osady zaginione, s. 88).*

1247. *s. 260*

Jan Długi z żoną Małgorzatą zobowiązali się zapłacić 10 grzywien długu u rajcy krakowskiego Mikołaja Gebla mieszczaninowi krakowskiemu Mikołajowi Miodkowi.

⊢Veniens providus Dlugy Jan civis noster recognovit tenere veri, iusti et certi debiti cum Margaretha ipsius uxore manu coniuncta decem marcis pecuniarum debiti famosi viri Nicolai Gobel civis et consulis ⊢Lublinensis⊣ <Cracoviensis[a]>[1]. Quasquidem X marcis pretactas ipse Dlugy Jan cum uxore ipsius solvere, complere promittunt circumspecto Nicolao dicto Myodek civi Cracoviensi parata cum pecunia, nullo vadio seu re ipsum evadendo. ⊣

CCXIII. *(s. 260)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta infra octavas Omnium Sanctorum anno ut supra LXX secundo** *(4 listopada 1472 r.).*

1248. *s. 260*

Maciej Fiolek z żoną Anną zobowiązali się zwrócić szlachcicowi Maciejowi z Głuchowa rządcy w Popkowicach cztery floreny do połowy Wielkiego Postu.

Veniens providus Mathias Fiolek cum honesta Anna uxore ipsius legittima, ambo manu coniuncta manu *[s]* recognoverunt teneri quatuor florenos Hungaricales nobili Mathie de Gluchow[1] procuratori in Popkovicze[2], quos ipsi presentibus solvere, complere promittunt ad medium Quadragesime *[28 III 1473 r.]* nunc instans.

1249. *s. 261*

Jan Długi z żoną Małgorzatą dług w wysokości 10 grzywien u rajcy krakowskiego Mikołaja Gebla zobowiązali się zwrócić mieszczaninowi krakowskiemu Mikołajowi Miodkowi.

⊢Veniens providus Dlugi Jan cum honesta Margaretha uxore sua legittima, ambo manu coniuncta recognoverunt teneri veri, iusti, certi debiti decem marcis pecuniarum debita famosi Nicolai Goebel civis et consulis Cracoviensis[1]. Quasquidem decem mar-

1247. [a] *Zapisano na lewym marginesie, miejsce wstawienia zaznaczono znakiem //.*
1247. [1] *Por. nr 364, przyp. 1*
1248. [1] *Głuchów, wieś w dawnym woj. krakowskim, powiecie proszowskim (Słownik historyczno-geograficzny województwa krakowskiego, Cz. I, Wrocław [itd.] 1980-1986), s. 753).* [2] *Popkowice, wieś ok. 35 km SW od Lublina; rządca Maciej notowany też w l. 1474-1476 (A. Sochacka, Jan z Czyżowa, namiestnik Władysława Warneńczyka. Kariera rodziny Półkozów w średniowieczu. Lublin 1993, s. 199).*
1249. [1] *Por. nr 364, przyp. 1*

cis pretactas ipse Dlugi Jan cum uxore sua solvere, complere presentibus promittunt providio Nicolai Myodek eciam civi Cracoviensi infra hinc ad festum Purificacionis Marie nunc instans *[2 II]*, parata cum pecunia et nullo vadio sive re ipsum evadendo.=┤

1250. *s. 261*

Jan Barwa zobowiązał się zapłacić pięć grzywien długu u rajcy krakowskiego Mikołaja Gebla mieszczaninowi krakowskiemu Mikołajowi Miodkowi.

Veniens providus Johannes Barwa civis noster recognovit teneri, obligari veri, iusti, certi debiti quinque marcis pecuniarum debiti famosi Nicolai Goebel civis Cracoviensis et consulis[1]. Quasquidem quinque marcis ipse ├Dlugi Jan┤ Johannes Barwa solvere, complere presentibus promittit providio Nicolao Myodek eciam civi Cracoviensi infra hinc ad festum Purificationis Marie nunc instans *[2 II]*, parata cum pecunia nullo vadio sive re ipsum evadendo.

1251. *s. 261*

Mikołaj Baryczka dług w wysokości trzech grzywien u rajcy krakowskiego Mikołaja Gebla zobowiązał się zwrócić mieszczaninowi krakowskiemu Mikołajowi Miodkowi, upoważnionemu przez Gebla do jego pobrania.

├Veniens providus Nicolaus Baryczka civis noster recognovit teneri, obligari veri, iusti et certi debiti tres marcis pecuniarum debiti famosi Nicolai Gobel civis et consulis Cracoviensis[1]. Quasquidem tres marcas ipse Nicolaus Bariczka solvere, complere presentibus promittit providio Nicolao Myodek eciam civi Cracoviensi infra hinc ad festum sancti Nicolai nunc instans *[6 XII]*, nullo vadio sive re ipsum evadendo, tantum parata cum pecunia, tamquam illi, quem idem dominus Nicolaus Goebel civis et consul Cracoviensis constituit ad suscipiendum dicta debita.=┤

CCXIV. *(s. 262)* **Iudicium magnum bannitum fuit feria quarta in octava sancti Martini anno Domini etc. LXX secundo** *(18 listopada 1472 r.)*.

1252. *s. 262*

Krawiec Jan zięć Ćwikliny zobowiązał się zwrócić rajcy Maciejowi Wieluńskiemu dług w wysokości 70 groszy za sukno.

1250.[1] *Por. nr 364, przyp. 1*
1251.[1] *Por. nr 364, przyp. 1*

Veniens providus Johannes sartor gener Czwycline recognovit teneri veri, iusti et certi debiti septuaginta grossos pecuniarum famoso viro Mathie Wyelunszky consuli et civi nostro pro panno apud ipsum recepto. Quosquidem septuaginta grossis presentibus solvere, complere promittit infra hinc ad festum Purificationis Marie nunc instans *[2 II]*, parata cum pecunia, nullo vadio sive re ipsum evadendo, tamquam sub eodem iudicio magno.

1253. *s. 262*

Mikołaj Szustek zobowiązał się zwrócić pisarzowi miejskiemu Jerzemu dług w wysokości jednej grzywny do Oczyszczenia (Wywodu) Marii.

Veniens providus Nicolaus Schusztek civis noster recognovit teneri, obligari veri, iusti, certi, legittimi debiti unam marcam pecuniarum ingenioso Georgio notario nostre civitatis. Quamquidem marcam ipse Nicolaus Schusztek presentibus promittit solvere, complere sibi infra hinc ad festum Purificationis Marie nunc instans *[2 II]*, parata cum pecunia, nullo vadio sive re ipsum evadendo, tamquam sub eodem iudicio magno.

1254. *s. 262*

Mikołaj Czech przedstawił (do wykupu) cztery łyżki srebrne z dwoma srebrnymi okuciami(?), zastawione mu przez Mikołaja Opata za 15 florenów.

Veniens providus Nicolaus Czech noster civis exhibuit quatuor coclearia argentea cum duabus cypfis *[s]* argenteis sibi per providum Nicolaum Opath in quindecim florenis Hungaricalibus invaditis.

1255. *s. 262*

Grzegorz Fiol przedstawił (do wykupu) dwie kusze zastawione mu za jedną grzywnę przez kusznika Mikołaja.

Veniens providus Gregorius Fiol noster civis exhibuit duas balistas sibi per Nicolaum balistatorem in una marca pecuniarum invadiatas.

1256. *s. 262*

Jan Gambala przedstawił (do wykupu) kowadło z miechem zastawione mu przez kowala Jakuba za dwie kopy.

Veniens famosus Johannes Gambala exhibuit incudem alias n a k o w a d l ą cum follis sibi per Jacobum fabrum in duabus sexagenis invadiatis.

1257. *s. 263*

Stanisław Pierzchała przedstawił (do wykupu) suknię koloru modrego, zastawioną mu przez kuśnierza Stefana Kiszko za 18 groszy.

Veniens providus Stanislaus ├Kyszko┤ P[yrsz]chala exhibuit tunicam flavei coloris sibi per Stephanum Kyszko pellificem in XVIII° grossis invadiatam.

1258. *s. 263*

Stanisław Pierzchała przedstawił (do wykupu) suknię szarą zastawioną mu za 21 groszy przez Szymona woskobojnika.

Veniens item providus Stanislaus Pyrszchala civis noster exhibuit tunicam griseam sibi per Symonem w o s z k o b o y n i k in XX^{ti} uno grosso invadiatam.

CCXV. *(s. 263)* **Iudicium bannitum fuit eodem die feria quarta infra ut supra anno LXX secundo** *(18 listopada 1472 r.).*

1259. *s. 263*

Maciej Szklarz pozwany o 12 florenów miał dostaczyć (dowód swego) prawa rajcy krakowskiemu Mikołajowi Geblowi lub jego pisarzowi, co uczynił i na tej podstawie odparł ich roszczenia.

╞Veniens providus Mathias Sklarsz, prout ius portare debuit pro duodecim florenis Hungaricalibus famoso viro Nicolao Goebel civi et consuli Cracoviensi[1], aut ipsius notario, tercia die post Symonis et Iude nupex elapsa *[31 X]* et ipse Matis Sklarsz ius attemptavit et iuri astitit, et nullus ipsum perpedivit pro dicto iure. Ideo ipse iam iure mediante ipsum Nicolaum Goebel et ipsis notarium [eva]sit et iustificatus est.╡

1260. *s. 263*

Kleryk Mikołaj Zambrek otrzymał od Jakuba Winiarza 25 grzywien z 30 zapisanych (jako dług) za sprzedany mu dom (por. nr 1113).

Veniens discretus Nicolaus Zambrek clericus, per providum Nicolaum Schusztek ipsius tutorem plenipotentem, recognovit se recepisse viginti quinque marcis pecuniarum pro domo a famoso viro Jacobo Wynarsz ipsi vendito necnon resignato in et super illas triginta marcas, que in ante feria quarta infra octavas Omnis Sanctorum *[4 XI]* inscripte sunt.

1261. *s. 263*

Wojciech Wysocki zeznał, że otrzymał całą zapłatę siedmiu wiardunków od Anny Woyszoglondowej.

Veniens providus Albertus Wyszoczky civis noster recognovit se omnimodum solucionem septem fertonum a honesta Anna Wyschoglondowa recepisse, de quibus VII[tem] fertonibus ipsam liberam dimittit.

1262. *s. 264*

Piwowar Stanisław Dambonosz zrzekł się wszystkich swoich dóbr na rzecz żony Anny.

[Veni]ens providus Stanislaus Dambonosz braseator, per ipsius procuratorem Album Stanislaum tamquam plenipotentem, omnia sua bona mobilia et immobilia, stancia et iacencia, honeste Anne uxori legittime in ewm resignavit, omnes et singulos amicos, consanguineos et propinquos penitus alienando.

1259. [1] *Por. nr 364, przyp. 1*

1263. *s. 264*

Anna żona piwowara Stanisława Dambonosza zrzekła się na rzecz męża wszystkich dóbr ruchomych i nieruchomych i rzeczy należących do wyposażenia kobiety.

Veniens honesta Anna uxor legittima Stanislai Dambonosz braseatoris, per ipsius procuratorem Album Stanislaum tamquam plenipotentem, pariforma omnia sua bona mobilia et immobilia, stancia, iacencia unacum omnibus parafernalibus ad statum muliebrem pertinencia, provido Stanislao Dambonosz marito suo in ewm resignavit, omnes et singulos amicos, consanguineos et propinquos penitus alienando.

1264. *s. 264*

Urszula wdowa po Janie Trzęsitobole wraz z synem Janem stawiła się w sprawie przeciw Janowi z Szydłowca, który został wezwany przez woźnego miejskiego do wysłuchania pisma królewskiego i nie stawił się.

Veniens honesta Ursula relicta Johannis Trząnszithobola cum Johanne ipsius filio iudicio primo astiterunt in et super providum Johannem de Schidlowyecz[1], qui per ministrum civitatis fuit cittatus ad diem hodiernam ad audiendum legi litteram regalem et iuri comparere non curavit.

1265. *s. 264*

Anna wdowa po rajcy Marku została oskarżona przez Annę żonę Macieja Fiolka, swoją córkę w trzech skargach i miała złożyć trzy przysięgi według wyroku sądu najwyższego prawa niemieckiego w Krakowie. Anna Markowa była gotowa wykonać wyrok, lecz Anna Fiolkowa litościwie darowała jej te przysięgi.

Quamadmodum honesta Anna relicta Marci consulis per honestam Annam uxorem providi Mathie Fiolek fuit inculpata in tribus querelis et iurare debuit tria iuramenta iuxta decisionem iuris supremi Theuthunnici Cracoviensis, extunc ipsa Anna Markowa parata fuit ius portare, sed Anna Fiolkowa ipsius filia ducta zelo misericordie dicte Anne matre ipsius dicta tria iuramenta dimisit.

1264.[1] *Por. nr 1185, przyp. 1.*

1266. *s. 265*

Rajcy powołani do uczynienia zgody między Anną wdową po rajcy Marku a Stanisławem i Anną żoną Macieja Fiolka, jej dziećmi, wraz ze starostą lubelskim Mikołajem Korytko, zasiadającym z ramienia króla, oświadczyli, że strony te zawarły taką ugodę: Anna wdowa po Marku odziedziczyła dom z siedliskiem na tyłach domu Grzegorza Goździa i dwa ogrody położone przy granicach. Jej dzieciom, Stanisławowi i Annie, (przypadł) dom przy ulicy Grodzkiej, na rogu przy domu Wojtkowskim z browarem na tyłach tegoż domu i dwa ogrody, po połowie. Strony mają podzielić się po 1/3 części półłankiem położonym na przedmieściu Czwartek (Stwartek). Wszelkie długi winny spłacać te trzy strony ugody.

Venientes famosi Mathias Dlugosz se[a] magister civium *[s]*, necnon Johannes Gam[bala], Jacobus Wynarsz consules nominibus omnium aliorum consulum tamquam ab arbitris, in causa sive causis honeste Anne relicte Marci consulis ab una et Stanislai, Anne uxoris Mathie Fiolek, natis sue, arbitrium factum inter dictas partes, ubi tunc generosus Nicolaus Korythko protunc capitaneus noster Lublinensis[1] vigore regie maiestatis presideret, recognoverunt, quod partes pretactas taliter unierunt et concordaverunt ita, quod honeste Anne relicte Marci consulis in sortem cessit domus cum edificio alias y s c h y e d l y s z k e m penes dictam domum, in postico domus Gregorii Goszdz consulis sitam, cum duabus ortis perarta *[s]* iacentibus, Stanislao vero et Anne natie sue domus in platea Castrensis, in acie penes domum Voytkowszky cum braxatorio in postico eiusdem domus sita, cum duabus ortis cuilibet, hoc est Stanislao et Anne per medium. Necnon medius laneus in suburbio civitatis super Stwarthek[2] iacens illum ad tres sortes sive partes sortire, dividere debent, sicuti Anne matri eorum Stanislao, Anne natis suis; quemeciam omnia et singula debita dicte tres partes extorquere et solvere tenentur.

CCXVI. *(s. 265)* **Iudicium expositum alias p o w y a t e k feria sexta post festum sancte Elizabeth anno Domini millesimo CCCC LXX secundo** *(20 listopada 1472 r.).*

1267. *s. 266*

Sąd zezwolił Grzegorzowi Fiolowi i Helenie wdowie po postrzygaczu sukna Mikołaju Starym sprzedać dwie kusze zastawione przez łucznika Nikla. Jeżeli pieniądze ze sprzedaży przewyższą sumę (zobowiązania), nadwyżkę zwrócą Nikielowi.

1266. [a] *Brak fragmentu jednego słowa na zniszczonym rogu karty.*
1266. [1] *Mikołaj Korytko z Koryta herbu Jelita, burgrabia krakowski (1456-1467), wojski sandomierski (1453-1467), w l. 1471-1474 starosta lubelski (Urzędnicy małopolscy, nr 1322 i s. 339; Burgrabiowie zamku krakowskiego XIII-XV w. Spisy. Oprac. W. Bukowski, Kórnik 1999, nr 82).* [2] *Por. nr 982, przyp. 1.*

[Ius[a]] decrevit Gregorio Fiol et Helene [re[b]]licte Nicolai antiqui pannitonsoris vadia, videlicet duas balistas per Nykel arkuficem *[s]* ipsis invadiata, vendere pro pecunia tali ut invadiata sunt, et quod ulterius ultra dictam pecuniam superaverit, eidem Nikel arkufici *[s]* restituere.

1268. *s. 266*

Sąd nakazał rajcy Janowi Gambali sprzedać kowadło z dwoma miechami zastawione przez kowala Jakuba. Jeżeli pieniądze ze sprzedaży przewyższą sumę, pod jaką był dany zastaw, nadwyżkę zwróci Jakubowi.

Ius decrevit famoso viro Johanni Gambala civi et consuli vadia, videlicet incudem alias n a k o w a d l o n cum duabus follis per Jacobum fabrum invadiata, vendere pro pecunia huiusmodi, ut ipse ab ipso suscepit, et quid ulterius ultra dictam pecuniam superaverit, hocidem dicto ⊢Nykel⊣ Jacobo fabro dare, restituere viceversa tenetur.

1269. *s. 266*

Grzegorz Goździ z żoną Elżbietą oskarżyli Grzegorza Kunczę o sześć grzywien, a sąd nakazał Kunczy złożyć przysięgę, od której go Goździ w wyznaczonym dniu zwolnił. Kuncza został uwolniony od zarzutów.

Quemadmodum famosus Gregorius Goszdz unacum honesta Elizabeth uxore sua legittima providum Gregorium Kuncza pro sex marcis pecuniarum manu coniuncta inculpaverunt. Et ius auditis hincinde ipsorum propositis et responsis, decrevit dicto Gregorio Kuncza tercia die iurare, et cum dies tercius advenit dictus dominus Gregorius Goszdz sibi Gregorio Kuncza iuramentum dimisit, et iustificatus est iure mediante.

1270. *s. 266*

Barbara żona Jana Piszczykura oskarżyła Dorotę Popkową o srebrne łyżki wartości jednej grzywny. Sąd nakazał Popkowej złożenie przysięgi i w wyznaczonym dniu Piszczykurowa jej oczekiwała, ale Popkowa chciała procesu i mocą prawa została uwolniona od zarzutów.

1267. [a] *Brak jednego słowa na zniszczonym rogu karty.* [b] *Brak fragmenu słowa na zniszczonym rogu karty.*

Quamadmodum honesta Barbara uxor legittima Johannis Pisczicur honestam Dorotheam Popkowa pro cocleari argenteo, ita bono secud *[s]* una marca, inculpaverat et cum ipsa hoc negavit. Ius decrevit dicte Dorothee Popkowe medio iuramento evadere tercia die, et cum tercius dies advenit, dicta Barbara Pisczikurowa attemptavit iuramentum, et cum Popkowa iurare voluit, sibi iuramentum dimisit et iustificata est iure mediante.

1271. *s. 267*

Sąd nakazał Mikołajowi Czechowi sprzedać wadia, mianowicie dwa srebrne okucia (?) i cztery srebrne łyżki zastawione za 15 grzywien przez Mikołaja Opata. Jeżeli pieniądze ze sprzedaży przewyższą sumę, pod jaką był dany zastaw, nadwyżkę winien zwrócić Opatowi.

Ius decrevit Nicolao Czech vadia, videlicet [duabus] cipfos *[s]* argenteos cum quatuor coclearíis argenteis in quindecim marcis providum per Nicolaum Opath civem invadiata, vendere pro huiusmodi pecunia, et quod ultra superaverit super dictam pecuniam, hoc eidem Nicolao Opath dare, restituere tenetur.

CCXVII. *(s. 267)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta post festum sancti Andree Apostoli anno ut supra LXX secundo** *(2 grudnia 1472 r.).*

1272. *s. 267*

Mikołaj Opat zobowiązał się zwrócić dług w wysokości 32 florenów węgierskich i 40 kóp (groszy) w monecie polskiej mieszczaninowi gdańskiemu Bernhardowi Grysenowi w dwóch ratach. Jeśli nie zapłaci pierwszej raty 32 florenów, wtedy poniesie wszystkie koszty Bernharda (wynikajace ze zwłoki). W przypadku niezapłacenia drugiej raty 40 kóp zrzeknie się na rzecz Bernarda domu położonego na rogu przy ulicy Grodzkiej, w którym mieszka Maciej Puchlny.

Veniens circumspectus Nicolaus Oppath civis noster recognovit teneri, obligari veri, iusti, certi legittimi debiti triginta duos florenos Hungaricales auri puri, iusti ponderis et quadraginta sexagenas communis pecunie, monete et numeri Polonicalis, circumspecto viro Bernhardo Grysen civi de Gdaynszk. Quamquidem summam pecuniarum prefatus Nicolaus Opath presentibus promittit et spopondit complere, solvere triginta duos florenos Hungaricales ad festum Purificacionis Marie nunc instans *[2 II]* pretacto Bernhardo civi de Gdaynszk, quadraginta autem sexagenis ad festum sancti Bartholomei nunc instans *[24 VIII]*. Quod si ipse Nicolaus Oppath dictas triginta duos florenos Hungaricales ad tempore pretactum non solverit, extunc ipse se submisit expensas et inpensis dicto Bernhardo, quas ipse protunc fecerit reponere. Si autem ipse quadraginta sexagenas ad festum sancti Bartholomei

non solverit, extunc idem Nicolaus Oppath dicto Bernhardo domum suam in platea Castrensi in acie, in qua Mathias Puchlnii moratur, resignare debet more emptorio alias kwpno rzeczą.

1273. *s. 268*

Mikołaj Czeplo zrzekł się na rzecz Jana Wocha ogrodu położonego na przedmieściu, w narożnicy przy ogrodzie Matiaszowej.

Veniens providus Nicolaus Czeplo, per ipsius procuratorem tamquam plenipotentem providum Album Stanislaum, ortum suum in suburbio civitatis, in acie penes ortum Mathiassowe ab una situm, provido Johanni Woch suisque legittimis successoribus cum omni iure, proprietate et dominio, ita longe, late, prout ex antiquo est limitatus, perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi idem Nicolaus Czeplo suisque legittimis heredibus penitus relinquendo.

1274. *s. 268*

Stanisław Pierzchała zapisał swojemu pasierbowi (bratankowi?) Stanisławowi po swojej śmierci 9,5 grzywny na swoich dobrach, które otrzymają jego krewni pod warunkiem, że będą wypłacać owemu pasierbowi po jednej grzywnie rocznie aż do wyczerpania się wyżej wspomnianej sumy. Jeśli Stanisław otrzyma po śmierci Stanisława Pierzchały dom i inne dobra, wtedy krewnym Pierzchały ma wypłacić 9,5 grzywny, po jednej rocznie.

Veniens circumspectus Stanislaus Pirszchala civis noster, sanus mente, corpore, non compulsus, nec coactus, nec aliquo dolo seductus dat, donat, inscribit presentibus mediam decimam marcam communis pecunie, numeri et monete Polonicalis, quadraginta octo grossis in quamlibet marcam computando, provido Stanislao, ipsius filiastro, post decessum ipsius Stanislai Pyrszchala tollere, levare in et super bonis suis, que bona amici et propinqui, consanguinei ipsius Stanislai Pyrszchala post mortem tenebunt, possidebunt. Tali modo, condicione interposita, quod quicumque amici, propinqui et consanguinei dicti Pyrszchala propinquitate dicta ipsius bona exement, extunc hi amici sui dicto Stanislao ipsius filiastro annatim per una marca solvere tenebuntur, quousque ad extammacionem *[s]* totalem dictarum medie decime marcarum, si aliquid dictarum bonorum post mortem ipsius Stanislai Pyrszchala fuerit. Si vero pretactus Stanislaus ipsius filiaster dicta sua bona post decessum vite sue, hoc est Stanislai Pirszchala, domum et alia sua bona obtinuerit, extunc ipse suus filiaster amicis suis pecunias mediarum decimarum marcis, annatim per marcam solvere tenetur.

1275. *s. 269*

Maciej Długosz zrzekł się na rzecz szlachcianki Małgorzaty Kijańskiej części swojego ogrodu położonego na przedmieściu, ogrodzonego i zabudowanego, naprzeciwko klasztoru bernardynów, nie wyłączając go spod prawa niemieckiego.

╞Veniens famosus Mathias Dlugosch protunc preconsul, per ipsius procuratorem tamquam plenipotentem providum Gregorium Fyol, partem ortus sui ex opposito claustri sancti Bernhardini sitam, que pars ortus iam est circumvoluta et circumducta sepo *[s]* et edificio iam edificata, constructa ab una et inter sepes eiusdem Mathie Dlugosch, in suburbio civitatis situm, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter generose ac nobile domine Margarethe Kyanszkye[1] suisque legittimis successoribus, non alienando hanc partem ortis a iure Theuthunico Maydburgensi, perpetue et in ewm resignavit, nichil iuris sibi pretactus Mathias Dlugosch suisque legittimis successoribus in dicta parte ortus penitus reservando. Que si ipsa vellet alicui homini terrigene a iure Theuthunico alienare sive testamentaliter legare, non potest tantum iure Theuthunico mediante.╡

1276. *s. 269*

Urszula wdowa po Janie Trzesitobole wraz z synem Janem stawiła się po raz drugi w sprawie przeciw Janowi z Szydłowca, który został wezwany przez woźnego miejskiego do wysłuchania pisma królewskiego, ale nie stawił się (por. nr 1264).

Veniens honesta Ursula relicta Johannis Trzanszitobola cum Johanne ipsius filio, iudicio secundo astiterunt in et super providum Johannem de Schydlowyecz[1], qui fuit per ministrum civitatis cittatus ad diem hodiernam ad audiendum legi litteram regalem et iuri comparere non curavit.

1277. *s. 269*

Szlachcianka Kijańska ustanowiła swoim pełnomocnikiem szlachcica Mikołaja Zawieprskiego do przyjęcia zatwierdzenia zrzeczenia się części ogrodu przez Dorotę, żonę Macieja Długosza.

1275. [1] *Małgorzata, dziedziczka Kijan w ziemi lubelskiej, żona Jana łowczego lubelskiego (por. nr 240, przyp. 1) wzmiankowana od 1443 r., wdowa w 1454 r., występuje w źródłach do 1474 r. (APL, KzL 1, s. 232a; KzL 4, k. 137; KzL 8, k. 264).*
1276.[1] *Por. nr 1185, przyp. 1.*

Veniens generosa ac nobilis domina Kyąnszka[1] fecit, constituit et sollemniter ordinavit suum verum ac legittimum tutorem, nobilem dominum Zawyeprszky Nicolaum[2] ad suscipiendum roboracionem resignacionis partis ortus a honesta Dorothea uxore Mathie Dlugosch primo iudicio post festa Epiphaniarum Domini *[6 I 1473]*.

1278. *s. 270*

Maciej Fiolek z żoną Anną zastawili za 10 grzywien Janowi Gambali połowę domu i browaru, które odziedziczyli po ojcu (Anny) Marku wraz z połową czynszów należnych z tego domu.

Veniens providus Mathias Fiolek cum honesta Anna uxore legittima recognoverunt, quia decem marcas levavit, tulit a famoso Johanne Gambala in et super medietatem domus et braxatorii, que in sortem cessit sibi cum ipsius uxore post mortem domini Marci patris sui et super medietatem census ad dicta domo cessi. In quibus quidem X marcis ipse Fiolek cum uxore sua dictam medietatem domus cum medio censu presentibus dicto Johanni Gambala invadiat more obligatorio et inscribit.

1279. *s. 270*

Stefan syn zmarłego Jana Nerodka otrzymał całą zapłatę od Jana Kudzina za sprzedaną ojcowiznę, mianowicie kamienicę narożną (przy ulicy wiodącej do) łaźni miejskiej, ogrody i słodownię, tak jak wraz z Dorotą Wiśniowską zapisał i zrzekł się.

Veniens providus Stephanus filius Johannis Nerodek pie memorie stans personaliter coram iudicio, sanus mente et corpore recognovit recepisse a famoso Johanne Kwdin consule et cive omnimodam et totalem solucionem pro bonis suis patrimonialibus sibi venditis, videlicet domo lapidea aciali ad balneum civile eundo, ortis et braseatorio, prout lacius in inscripcionem et resignacionem per ipsum et honestam Dorotheam Wysznyowszka factam extat, ipsum Johanem Kwdin perpetue et in ewm, quittando et libere dimittendo cum suis legittimis successoribus.

CCXVIII. *(s. 270)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta in octava Epiphaniarum Domini anno ut supra septuagesimo tercio** *(13 stycznia 1473 r.)*.

1277. [1] *Por. nr 1275, przyp. 1.* [2] *Mikołaj, dziedzic w Zawieprzycach i Jawidzu, wsiach ok. 17 km NE od Lublina, bratanek archidiakona lubelskiego Klemensa Cholewy, notowany w źródłach w l. 1451-1473 (por. nr 1007, 1350, 1394; SHG, s. 92, 285; APL: KzL 1, s. 243; KzL 4. k. 157; KzL 5, k. 340).*

1280. *s. 270-271*

Elżbieta żona mieszczanina warszawskiego Andrzeja Gorczowskiego, za zgodą męża, zrzekła się na rzecz swojego brata Jana Trzęsitobołki całego domu oraz połowy innego domu, odziedziczonych przez nią po ojcu, położonych na przedmieściu: jeden przy domu Handzela, drugi, w którym mieszka nożownik Nikiel.

Veniens personaliter honesta Elizabeth uxor legittima Andree Gorczowszky civis Warschaviensis[1], per ipsius plenipotentem procuratorem providum Album Stanislaum, cum consensu ipsius mariti, dum presens affuit coram nostro bannito iudicio, domum *[s. 271]* integram et medietatem alterius domus in suburbio civitatis, penes domum Handzel et medietatem alterius domus ubi nunc Nykel cutellifaber *[s]* moratur, qui domus sibi post patrem suum sorte cesserunt cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus, dominiis, ita longe, late, prout dicti domus ex antiquo limitati sunt et in se continentur, circumspecto Johanni Trzanszitobolka fratri suo germano suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nichil sibi dicta Elizabeth Gorczowszka et suis legittimis successoribus in dictis domibus penitus relinquendo.

1281. *s. 271*

Małgorzata żona Piotra Siestrzeńca ustanowiła Jana Opoczeńskiego swoim pełnomocnikiem we wszystkich sprawach.

Veniens honesta Margaretha uxor legittima Petri Siesztrzenyecz fecit, constituit et solemniter ordinavit suum verum ac legittimum procuratorem providum Johannem Opoczenszky in omnibus suis causis, tam magnis, quam parvis, cum quibuscumque agere habet vel habuerit in iure et extra, que si ipse causam seu causas ipsius perficere non posset, extunc ab ipso ad secundum, tercium, usque ad quartum.

1282. *s. 271*

Woźny miejski Jan uczynił „gwar"[1] Janowi Opoczeńskiemu, że nie ma nic zmienić w swojej sprawie, oprócz tego co obwieścił.

1280.[1] *Elżbieta, druga żona Andrzeja Gurczewskiego (Gorczewszky, Gurczowszky) wzmiankowanego w księdze radzieckiej starej Warszawy od 1452 r., zmarłego między 1495 a 1502 r. – Księga radziecka, s.648.*
1282.[1] *Por. nr 1030, przyp. 2.*

Veniens providus Johanes minister civitatis fecit g w a r provido Johanni Opoczenszky, quod non debet meliorare, nec minorare suam causam, nisi prout ipse in promulgacionem edixit et fecit.

1283. *s. 271*

Stanisław Żebraczkowicz zobowiązał się zwrócić kmieciowi Mikołajowi Zimnejwodzie z Konopnicy 18 groszy w dwóch ratach.

Veniens providus Stanislaus Zyebraczkovicz civis noster more concordie recognovit teneri decem octo grossis provido Nicolao Symnawoda kmethoni de Konopnicza[1]. Quos presentibus promittit solvere medietatem, videlicet IX grossis ad Carnisprivium nunc instans *[27 II-2 III]*, residuitatem autem ad festum Penthecosten *[6 VI]*.

1284. *s. 272*

Urszula wdowa po Janie Trzęsitobole wraz z synem Janem stawiła się po raz trzeci w sprawie przeciw Janowi z Szydłowca, który został wezwany do wysłuchania pisma królewskiego i nie stawił się (por. nr 1264, 1276).

[Veniens] honesta Ursula relicta Johannis Trzanszithobola cum Johanne ipsius filio iudicio tercio in et contra Johannem de Schidlowyecz[1] steterunt, qui fuit cittatus ad hodiernam diem ad audiendum legi litteras regales et comparere iuri minime curavit.

1285. *s. 272*

Mikołaj Złotaszyja był zobowiązany dostarczyć dowody w sprawie przeciw Pawłowi o konia wartego trzy grzywny. Ponieważ Paweł nie stawił się w sądzie, Mikołaj został prawnie oczyszczony z zarzutów.

Quamadmodum Nicolaus Zlothaschia ius portare debuit die hodierna in et contra Paulum pro equo, ita bono sicut tres marcis. Ideo Paulus non attemptavit terminum et Nicolaus iustificatus est mediante iure et evasit.

1283. [1] *Por. nr 12, przyp. 1.*
1284. [1] *Por. nr 1185, przyp. 1.*

1286. *s. 272*

Małgorzata, żona Piotra Siestrzeńca, pozwała byłych wójtów Stanisława Pierzchałę i Grzegorza Goździa, aby ci poświadczyli, że jej syn Jakub Kreidlar, działając w imieniu matki, zgłosił sądownie roszczenia dla wstrzymania budowy zagród na niwie położonej na wzgórzu. Po potwierdzeniu przez wójtów, że w odpowiednim czasie Jakub Kreidlar to uczynił, woźny miejski ogłosił wstrzymanie prac.

Veniens honesta Margaretha uxor legittima famosi Petri Schiesztrzenyecz iure mediante cittavit ad iudicium bannitum, quod fuit hodierna, circumspectos Stanislaum Pirszchala, Gregorium Goszdz olim advocatos in testimonium, ut ipsi testificarent et recognoscerent, quomodo famosus vir Jacobus Creydlar filius ipsius ex parte matris <in tempore et hora[a]> fecit inhibicionem et affectavit, ut sibi inhibicio fierent, ut non laborarent, nec edificarent ortos in monte alias n y w a retro ortos sito. Qui dum per nos requisiti ex aut recognoverunt, quomodo ipse Jacobus Creydlar ex parte matris tamquam filius <in tempore et hora[a]> affectavit inhibicionem a nobis in et super montem, ut non laborarent in dicto monte, nec edificarent. Quem montem sine laborem et edificacionem minister civitatis nomine Johannes fecit inhibicionem iure mediante vigore amborum advocatorum ex parte honeste Margarethe Syesztrzenczowa et satisfecit inhibicionem, quem eciam coram nobis recognovit.

CCXIX. *(s. 273)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta post Conversionem sancti Pauli anno ut supra septuagesimo tercio** *(27 stycznia 1473 r.).*

1287. *s. 273*

Postrzygacz sukna Paweł otrzymał od rajcy Jakuba Szczepanowicza jako opiekuna Mikołaja syna zmarłego postrzygacza sukna Mikołaja Starego i wnuka Grzegorza Fiola 6 ½ grzywny, które przypadły w dziale po ojcu temuż Mikołajowi. Pieniądze te zabezpieczył Paweł na swoim ogrodzie położonym poza miastem, między ogrodami Macieja Szklarza i Czarnego Jana, i ma od nich wypłacać corocznie Mikołajowi po pół grzywny.

Veniens providus Paulus pannitonsor, civis noster, sanus mente et corpore, non compulsus, nec coactus recognovit recepisse a famoso viro Jacobo Sczepanovicz consule tamquam a tutore Nicolai filii Nicolai antiqui pannitonsoris pie memorie, nepotis Gregorii Fiol, dimidiam septimam marcis pecuniarum. Que pecunie eidem Nicolao nepoti Gregorii Fyol post patrem suum sorte ceciderunt. Quasquidem pecunias idem Paulus pannitonsor inscribit in et super orto suo extra civitatem, penes ortos Mathie Sklarsz ab una et Czarny Jan partibus ab altera sito, de quibusquidem pecunias solvere

1286. [a] *Słowa nadpisane powyżej wiersza, miejsce wstawienia oznaczono znakiem //.*

tenetur dicto Nicolao nepoti Gregorii Fyol annatim ad quodlibet festum Purificacionis Marie *[2 II]* mediam marcam pecuniarum.=

1288. *s. 273*

Złotnik Michał otrzymał od Jakuba Szczepanowicza opiekuna Mikołaja wnuka Grzegorza Fiola 6 ½ grzywny. Pieniądze te zabezpieczył Michał na swoim ogrodzie położonym na przedmieściu, między ogrodami kuśnierza Pawła i Piechowej, i ma od nich płacić corocznie Mikołajowi po pół grzywny.

Pariforma veniens providus Michael aurifaber, civis noster, sanus mente et corpore, non compulsus, nec coactus, recognovit recepisse dimidiam septimam marcis pecuniarum de manibus famosi Jacobi Sczepanovicz tamquam a tutore Nicolai nepotis Gregorii Fyol. Quasquidem pecunias idem Michael aurifaber civis inscribit in et super orto suo in suburbio civitatis, penes ortos Pauli pellificis et Pyechowa sito. De quibus pecuniis idem Michael aurifaber solvere tenetur eidem Nicolao nepoti Gregorii Fyol annatim censum ad quodlibet festum Purificacionis Marie *[2 II]* per mediam marcam pecuniarum.

1289. *s. 274*

Małgorzata Chudajanówna przedstawiła po raz pierwszy (sprawę) swego ogrodu obłożonego sekwestrem przez sługę miejskiego Marcina Masłowskiego.

Veniens honesta Margaretha Chudaianowna ortum suum per Martinum Maszlowszky servum civitatis interdictum iudicio primo exhibuit.

1290. *s. 274*

W sprawie między Grzegorzem Fiolem i Mikołajem jego wnukiem a Heleną wdową po postrzygaczu sukna Mikołaju Starym o sprzęty domowe rajcy orzekli, że Mikołaj ma uwolnić Helenę od oskarżeń.

Venientes famosi Petrus Syestrzeniecz, Jacobus Sczepanovicz consules nominibus omnis aliorum consulum arbitrium factum inter Gregorium Fyol et Nicolaum ipsius nepotem ab una, necnon honestam Helenam relictam Nicolai antiqui pannitonsoris partibus ab altera, pro quibusdam suppellectilibus factam taliter recognoverunt, quod iam pro omnibus et singulis rebus suppellectilibus, pro quibus Nicolaus nepos Gregorii Fyol ipsam Helenam inculpaverat, extunc iam ipse ipsam liberam de omnibus et singulis perpetue et in ewm ac quittam dimisit, et silencium eviternum impositum est.

1291. *s. 274-275*

Rajca Marcin Klozman jako arbiter pojednał Mikołaja Opata i jego siostrą Elżbietę, córkę Stefana Bienia. Opat dał Elżbiecie 20 grzywien, płaszcz, suknię, szubę inaczej „koszki" [1]*, z tytułu majątku po rodzicach. Elżbieta oświadczyła wobec rajców, że brat wyposażył ją wystarczająco z dóbr po rodzicach oraz z dziedzictwa w Iłży.*

Venientes famosi Johannes Gambala, Jacobus Wynarsz, Mathias Dlugosch consules nominibus omnis aliorum consulum recognoverunt, quod famosus Martinus Closzman consul tamquam arbiter in arbitrio residens inter providum Nicolaum Opath civem ab una et honestam Elizabeth filiam Stephani Byen, sororem suam partibus ab altera, taliter univit et concordavit, quod ipse Nicolaus Opath frater suus dicte Elizabeth sorori sue occasione patrimonii et matrimonii sui viginti marcis pecuniarum, pallium, tunicam, pelliceam anadrenuidam *[s]* alias koszky dedit, extradidit et satisfecit post decessum patris Nicolai Opath ipsaque Elizabeth soror sua dictum Nicolaninum *[s]* liberum et quittum dimisit de omnibus bonis patrimonialibus et matrimonialibus et satisfecit sibi eciam pro hereditate, que est civitate in Iszlsa [2]. Demum ipsa Elizabeth stans coram *[s. 275]* ipsis consulibus personaliter post hanc abrenunciacionem, dum in presencia dominorum consulum per dictum Martinum Closzman fuit requisita pro dicta unione et concordia facta, ipsa stans coram ipsis recognovit, existens sana mente et corpore, quod ipsam Nicolaus Opath frater suus satis bene expedivit de bonis patrimonialibus et matrimonialibus et pro hereditate, que est in Iszlsa et ab ipso recepit XX^{ti} marcis et alia, uti supra descriptum est.

1292. *s. 275*

Jadwiga żona Macieja Kuninogi wraz z mężem zrzekła się na rzecz swojego brata Mikołaja Opata dóbr otrzymanych po śmierci rodziców, które jej ojciec Stefan Bien posiadał w Iłży.

Venientes honesta Hedvigis uxor legittima famosi Mathie Kvnynoga cum ipsius marito personaliter, sani mente et corpore, per ipsorum procuratorem providum Gregorium Fyol tamquam plenipotentem, bona sua post mortem patris sui et matris decessi[bus] sibi in sortem cesserunt, que bona tenuit pater ipsius Stephanus Byen in civitate Iszlsza[1] cum omni iure, proprietate et dominio, ita longe et late, prout ex antiquo dicta bona sunt extensa et limitata, provido Nicolao Opath fratri suo suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nichil sibi pretacta Hedvigis uxor legittima Mathie Kwnynoga et suis legittimis successoribus penitus relinquendo.

1291. [1] *Koszki albo kożki – rodzaj ubioru podbitego futrem lub wykonanego z futra (łac. andromeda) zob. Sł. XVI, t. XI, Wrocław [itd.]1978, s. 100-101.* [2] *Por. nr 67, przyp. 3.*
1292.[1] *Por. nr 67, przyp. 3.*

1293. *s. 275*

Maciej Fiolek uwalnia (od roszczeń) dobra obłożone sekwestrem przez Markową ze strony jego żony.

Veniens providus Mathias Fiolek civis bona per dominam Markowa ex parte uxoris sue arestata, iudicio primo eliberat.

1294. *s. 275-277*

Rajcy jako arbitrzy rozsądzili spory między rajcą Maciejem Kuninogą i jego żoną Jadwigą a Mikołajem Opatem bratem tejże Jadwigi: Maciej z żoną dadzą Mikołajowi 10 grzywien w dwóch ratach, natomiast pas srebrny, który z domu Mikołaja Opata jego ojciec Bartłomiej Opat dał Jadwidze, został jej przysądzony. Może ona wraz z mężem sprzedać go w przypadku znacznych kłopotów. Natomiast jeżeli po śmierci Jadwigi jej siostry zechciałyby zyskać do niego prawo, wtedy Mikołaj Opat będzie miał pierwszeństwo przed wszystkimi innymi. Zgodę tę mają utrzymać obie strony pod wadium 200 grzywien.

Venientes famosi Johannes Gambala et Martinus Closman consules nominibus omnium aliorum consulum tamquam arbitri inter famosum Mathiam Kwnynoga consulem et honestam Hedvigim uxorem suam legittimam ab una et providum *[s. 276]* Nicolaum Opath civem, fratrem pretacte Hedvigis uxoris ipsius Mathie Kwnynoga partibus ab altera, arbitrium factum recognoverunt pro omnibus et singulis controversiis, inscripcionibus in libris sive actis dominorum consulum et scabinorum contentis, tali modo et ordine, quod dominus Mathias Kwnynoga cum honesta domina Hedvigi ipsius uxore legittima pretacto Nicolao Opath occasione dicte controversiis decem marcas minute pecunie cesserunt et dederunt, quinque marcis ex is decim ad festum Purificacionis Marie nunc instans *[2 II]* et alias quinque marcis ad festum Pentecosten nunc affuturum *[6 VI]*. Et iam pretactus Nicolaus Opath et sui legittimi successores pretactum Mathiam Kvnynoga et Hedvigim uxorem legittimam suam liberum, quittum dimittit omnes et singulas inquietaciones, quecumque in et super dictum Mathiam Kwninoga necnon Hedvigim uxorem suam legittimam [a] inscripte fuerint et essent, illas [a] que [b] et mane dimittunt. Quod cum [a] cingulo argenteo, qui ex domus ipsius Nicolai Opath tempore vite Bartholomei Opath patris sui exivit, quam pater ipsius honeste Hedvigi uxori legittime famosi Mathie Kunynoga dederat, inscripserat taliter ordinatum, concordatum est: casu si ┤dictus Mathias Kunynoga├ pretacta Hedvigis uxor Mathie Kunynoga cum marito suo pretacto nonnullam oppressionem alias d o -

1294. [a] *Jedno słowo nieczytelne wskutek zaplamienia karty.* [b] *Nieczytelne dwa lub trzy słowa wskutek zaplamienia karty.*

czysk haberint, extunc ipsi Mathias Kwnynoga cum Hedvigi ipsis uxore potentes erunt dictum cingulum vendere et in usus liberos seu beneplacitos convertere. Post decessum vero dicte Hedvigis uxoris legittime Mathie Kwnynoga, si idem cingulus argenteus remanerit *[s. 277]* et sorores ipsius Hedvigis uxoris Martini Kwnynoga dictum cingulum propinquitate lucrare, acquirere vollent, extunc idem Nicolaus Opath frater suus propinquior erit dictum cingulum habere, quam aliquis alter. Et hanc concordiam factam partes superius denominate, descripte servare, tenere debent irrevocabiliter perpetue et in ewm sub vadio ducentarum marcarum.

CCXX. *(s. 277)* **Iudicium magnum celebratum fuit feria sexta ipso die sancte Agathe Virginis anno etc. LXX^mo^ tercio** *(5 lutego 1473 r.)*.

CCXXI. *(s. 277)* **Iudicium expositum powyathek fuit feria secunda post festum sancte Dorothee Virginis anno LXX tercio** *(8 lutego 1473 r.)*.

1295. *s. 277*

Mikołaj Opat na skutek ugody otrzymał pięć grzywien od Macieja Kuninogi i jego żony Jadwigi.

Veniens circumspectus Nicolaus Opath civis noster recognovit recepisse a famoso viro Mathia Kwnynoga consule et cive necnon honesta Hedvigi uxore ipsius Mathie Kwninoga quinque marcas pecuniarum more concordie per dominos consules facte, de quibus quinque marcis idem Nicolaus Opath suique successores legittimi ipsum Mathiam Kwynoga et uxorem suam Hedvigim legittimam perpetue quittat et liberos dimittit eviterne.

CCXXII. *(s. 277)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta ipso die Scolastice Virginis anno Domini millesimo CCCC LXX tercio** *(10 lutego 1473 r.)*.

1296. *s. 277*

Maciej Fiolek wraz z żoną Anną uwalnia po raz drugi dobra, mianowicie swój dom, na który nałożyła sekwestr Anna wdowa po Marku (por. nr 1293).

Veniens providus Mathias Fiolek cum Anna ipsius uxore legittima bona, videlicet domum ipsorum per honestam Annam relictam Marci arestata, iudicio secundo eliberat.

1297. *s. 277*

Małgorzata Chudajanówna uwalnia po raz drugi swój ogród obłożony sekwestrem przez Marcina Masłowskiego (por. nr 1289).

Veniens honesta Margaretha Chudaianowna ortum suum per Martinum Maszlowszky interdictum iudicio secundo eliberat.

1298. *s. 278*

Mikołaj Zdun zobowiązał się zwrócić Janowi Walkierowi mieszczaninowi poznańskiemu 10 grzywien w dwóch ratach.

Veniens providus Nicolaus Szdun civis noster recognovit teneri decim florenis Hungaricales provido Johanni Walkyer civi Posznaneniensi[1], quos ipse promisit solvere sibi quatuor florenos ad festum Penthecosten nunc instans *[6 VI]* et sex florenos ad festum Simonis et Iude Apostolorum nunc instans *[28 X]* paratis cum florenis.

1299. *s. 278*

Mikołaj Kropidło mieszczanin z Andrzejowa uwalnia po raz pierwszy ogród ze stajnią położony na przedmieściu, sprzedany Janowi Gambali, a to dlatego, że do ustalonego czasu nie otrzymał za nie pieniędzy.

Veniens providus Nicolas Kropydlo civis de Andrzeow[1] ortum cum aequirea suum in suburbio civitatis situm, provido Johanni Gambala venditum, iudicio primo eliberat racione quia ipse pecunias suas pro dicto orto a ipso extorquere non potest, nec solvere ad tempora wlt, uti debuit ad tempora preterita.

1300. *s. 278*

Arbitrzy ułożyli ugodę pomiędzy Janem Bączkiem mieszczaninem z Sandomierza a Andrzejem Edlingerem mieszczaninem lwowskim w sprawie długu, z którego przyczyny uwięziono Andrzeja. Andrzej zwrócił Bączkowi ten dług w kamieniach szlachetnych i precjozach, zatem ów uwolnił go i umorzył wszelkie sprawy.

1298. [1] *Zapewne Jan Walkier kupiec, rajca i ławnik poznański w latach 1478-93 – J. Wiesiołowski, Socjotopografia, s.154-156.*
1299. [1] *Por. nr 372, przyp. 1.*

Venientes circumspecti <Stanislaus Pirszchala[a]>, Mathias Fiolek, Mathias Sklarsz, cives nostri, astricti *[?]* zelo iusticie recognoverunt: dum sedebamus et super sede scabinali apud ipsis praesidebamus tamquam arbitri inter circumspectos Johannem Bąnczek civem de Sandomiria ab una et Andream Edlynger civem Leopoliensem[1] partibus ab altera pro nonnullis debitis inter ipsas partes habitas, taliter unierunt, concordaverunt: ita dum prefatus Andreas Edlinger per dictum Johannem Bąnczek pro debitis suis ad nostrum iudicium bannitum cittatus fuit, ipsum Andream iure mediante [b] et per manum Johanni Bonczek fuit datus et in vinculis ipsum tenuit de vim *[s]*, ipse Andreas Edlinger ipsum Johannem Banczek debitum lapidibus cum preciosis solvit et satisfecit de omnibus et singulis debitis ipsum evadendo. Quem Andream Edlinger Johannes Banczek liberum, quittum dimissit omnis et singulas res debita mortificando.

1301. *s. 279*

W środę po dniu św. Walentego (17 II 1473 r.) wybrano nowego wójta i ławników. Wójtem został Marcin Klozman, zaś ławnikami: Stanisław Pierzchała, Piotr Mążyk, Wawrzyniec Porczek, Jan Borzywy, złotnik Michał, Andrzej Gajek i Michał Szydłowski. Tego samego dnia odbyło się posiedzenie inaugurujące działalność ławy w nowym składzie (nr CCXXIII).

Electio advocati, scabiniorum novorum, et sunt electi feria quarta post festum sancti Valentini Martiris et sunt hi: Martinus Closzman advocatus, scabini autem: Stanislaus Pyrschala, Petrus Mąnszik, Laurencius Porczek, Johannes Borzywy, Michael aurifaber, Andreas Gayek, Michael Schidlowszky anno ut supra LXX tercio.

CCXXIII. *(s. 279)* **Iudicum bannitum circa electionem fuit feria quarta proxima post Valentini Martiris anno ut supra LXX tercio (***17 lutego 1473 r.***).**

CCXXIV. *(s. 279)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta post Dominicam Invocavit anno Domini millesimo CCCC LXX tercio** *(10 marca 1473 r.)*.

1302. *s. 279*

Maciej Fiolek z żoną Anną uwalnia po raz trzeci dom, który odziedziczyli prawem bliższości po śmierci rajcy Marka, ojca (Anny), a który obłożyła sekwestrem wdowa po tymże Marku Anna (por. nr 1293, 1296).

1300. [a] *Fragment tekstu nadpisany powyżej zapisu. Nie zaznaczono miejsca umieszczenia go w tekście.*
[b] *Nie odczytano jednego słowa z powodu wyblaknięcia tekstu.*
1300. [1] *Identyczny z Andrzejem Edlingerem mieszczaninem warszawskim – por. nr 1342, przyp. 2.*

Veniens providus Mathias Fiolek cum Anna ipsius uxore domum suam post mortem patris sui, domini Marci pie memorie in sortem sibi cessam propinquitate, per Annam relictam domini Marci consulis interdictam, iudicio tercio eliberat.

1303. *s. 279*

Urszula wdowa po Janie Trzesitobole z synem Janem stawili się w sądzie w sprawie przeciw Janowi z Szydłowca, którego trzykrotnie pozwali przez woźnego miejskiego (por. nr 1264, 1276, 1284), a za czwartym razem woźny nie mógł go znaleźć. Szydłowski nie stawił się w sądzie.

Veniens honesta Ursula relicta Johannis Trzansithobola cum Johanne ipsius filio iudicio astiterunt in et contra Johannem de Schidlowyecz[1], qui cittatus fuit per ministrum civitatis ad tria iudicia et ad quartum iudicium minister civitatis ipsum reperire non potuit, sed ad diem hodiernam tamquam ad quartum ipsum cittavit et iuri non comparuit.

1304. *s. 280*

Katarzyna Żakowa wdowa po Mikołaju Żaku sprzedała Piotrowi zięciowi Garkowemu dom na ulicy Kowalskiej, między (domami) Mikołaja Neko i postrzygacza sukna Mikołaja starego za 54 grzywny. 50 grzywien z tych pieniędzy już otrzymała, a cztery Piotr wypłaci w momencie zrzeczenia się przez nią domu. Jeżeli Katarzyna umrze przed dokonaniem zrzeczenia, zrobią to upoważnieni przez nią rajca Marcin Długosz i kowal Jan Lubomelski.

Veniens honesta Katherina relicta Nicolai Zak recognovit vendidisse domum suam in platea fabrorum, penes Nicolaum Neco ab una situm et antiquum pannitonsorem Nicolaum partibus ab altera, circumspecto Petro genero Garkowemw suisque legittimis pro quinquaginta quatuor marcis pecuniarum et hodie ab ipso quinquaginta marcis pro dicta domo tulit, recepit, levavit realiter cum effectu. Residuitatem autem, videlicet quatuor marcas circa resignacionem dare, solvere tenetur. Que resignacio per dictam Katherinam Zakowa fieri debet eidem Petro Garek post festum Pasche nunc instans *[18 IV]*. Si autem ipsa Katherina Zakowa de hac luce ex permissione Omnipotentis antequem tempus resignacionis advenerit, extunc et pronunc dicta Katherina Zakowa iam presentibus facit, constituit ad resignandum dictam domum cum omni facultate circumspectos viros Mathiam Długosch consulem, Johannem Lubomelszky fabrum et civem, tamquam ipsemet singulis personaliter interesset et hi duo pro dicta resignacinem fienda fideiubent.

1303. [1] *Por. nr 1185, przyp. 1.*

1305. *s. 280*

Elżbieta Złotaszyja stawiła się w sądzie przeciw Janowi Grocholskiemu, a ten nie przybył.

Veniens honesta Elisabeth Zlothaschia in et contra Johannem Grocholszky iudicio primo astituit, quia cittatus in termino comparere minime curavit.

CCXXV. *(s. 280)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta post dominicam Oculi anno ut supra LXX tercio** *(24 marca 1473 r.).*

1306. *s. 280*

Kleryk z Hrubieszowa Mikołaj Zambrek otrzymał od rajcy Jakuba Winiarza całkowitą zapłatę w wysokości trzech grzywien za sprzedany mu dom, który jest położony przy ulicy prowadzącej do łaźni miejskiej, naprzeciw domu Piotra Mąszika.

Veniens discretus Nicolaus Zambrek clericus de Hrubyeschow[1] recognovit recepisse a famoso viro Jacobo Wynarsz consule et cive omnimodam totalem solucionem, videlicet tres marcas communis pecunie pro domo ipsius sibi vendito. Que domus iacet in platea eundo ad balneum civile, ex opposito domus Petri Mąnszik, ipsum cum suis successoribus liberum, quietum dimittendo.

1307. *s. 281*

Jadwiga wdowa po Marcinie Bambnku okazała przed sądem płaszczyk z butami i kobiece nakrycie głowy jako zastaw krawca Jana za pół grzywny i pięć groszy niezapłaconego czynszu.

Veniens honesta Hedvigis relicta M[artini] Bambnek <suum *[?]*[a]> vadium: iopulam cum caligis, peplum ż o n [i n [b]] a m *[s]* in media marcis quinque grossis in censu persessu Johannis sartoris iudicio primo exhibuit.

1308. *s. 281*

Anna żona Macieja Fiolka wraz z mężem z po raz czwarty uwalniają dom, który odziedziczyli prawem bliższości po śmierci ojca, rajcy Marka, a który obłożyła sekwestrem wdowa po tymże Marku Anna. Sąd uwolnił (ten dom z sekwestru) (por. nr 1293, 1296, 1302).

1306. [1] *Hrubieszów, miasto nad Bugiem ok. 130 km SE od Lublina.*
1307. [a] *Zapisano nad wierszem. Ze względu na znaczne zatarcie górnego fragmentu karty odczyt niepewny.*
[b] *Znak skrótu umieszczony nad tym słowem jest wytarty i prawie niewidoczny.*

Veniens honesta Anna uxor legittima Mathie Fiolek cum marito ipsius, domum suam post mortem patris sui domini Marci piie memorie in sortem suam cessam propinquitate, per honestam Annam relictam Marci consulis interdictum, iudicio quarto eliberat, et iam liber est sententiatus.

1309. *s. 281*

Kuśnierz Stanisław Smerang dał kowalowi Marcinowi Burkartowi wprowadzenie w swój ogród położony na rogu przy ogrodzie Jakuba Winiarza jako poręczenie czterech grzywien.

Veniens Stanislaus Smerang pellifex civis noster provido Martino Burkart fabro intromissionem in ortum suum, penes ortum Jacobi Wynarsz in acie situm, in quatuor marcis fideiussis, de[di]t.

1310. *s. 281*

Rzeźnik Jan Zemborka pożyczył od pana Jakuba Wirzchowskiego 11 grzywien pod zastaw ogrodu położonego między ogrodami Jana Piszczykura i Macieja Lubomelskiego, które ma oddać w ciągu dwóch lat. Jeśli tego nie uczyni, Jakub może sprzedać wyżej wymieniony ogród.

Dominus Jacobus Wyrzchowsky recognovit solucionem[a]

Veniens providus Johannes Zamborka carnifex, civis, recognovit in mutuum recepisse undecim marcis pecuniarum communis in et super ortum suum, penes ortos Johannis Pisczicur ab una et Mathie Lubomelsky situm, a nobili Jacobo Wyrschowszky in duobus annis a data presenciam solvere. Quod si ipse dictas XI marcis sibi ad tempus iam dictum non solverit, extunc ipse dominus Jacobus Wyrschowsky dictum ortum ipsius Johannis Zamborka vendere debet, tamquam suum proprium, nullo iure habito.

1311. *s. 281*

Konwisarz Jakub przedstawił (do wykupu) płaszcz i prześcieradło Heleny Janowej żony rzeźnika za jedną grzywnę pieniędzy „szynkowych" (należnych za wyszynk?).

1310. [a] *Nie jest to tytuł zapisu, lecz stwierdzenie realizacji płatności, zapisane inną ręką, po przekreśleniu zapisu.*

Veniens providus Jacobus cantrifusor *[s]* civis noster pallium cum lintiamine in una marca communis pecunie in pecuniis propinalibus alias s c h i n k o w i y c h p y e n ą - d z a c h coram nobis iudicio primo exhibuit Helene Janowe carnificis uxoris.

1312. *s. 282*

Grzegorz Fiol był zniesławiony przez pewnych rajców w sprawie występków uczynionych przeciw nim i zapisanych w starej księdze tak, że miałby być ukarany na gardle i honorze. (Obecnie) panowie rajcy i pospólstwo uznali go za uczciwego i dobrego człowieka, takiego jakim był wcześniej i nic złego o nim nie wiedzą, a tylko samo dobro.

Quamadmodum providus Gregorius Fyol coram nobis per dominos consules nonnullos pro causa et excessibus suis, quas ipse contra dominos fecit, dehonestatus fuit, prout in registro antiquo continebatur ita, quod debuit collo puniari et honore, extunc iam ipsum domini consules et tota communitas ipsum pro bono, honesto homine habet et est ita bonus, uti presens et ante fuit, nichil mali de ipsa mali sciendo nisi omne bonum.

CCXXVI. *(s. 282)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta ante festum Zophie anno Domini millesimo CCCC LXX tercio** *(12 maja 1473 r.).*

1313. *s. 282*

Jan Smajdo zrzekł się na rzecz czapnika Wacława Czajki ogrodu położonego na przedmieściu między ogrodami Stanisława Kupczyka i Marcina Masłowskiego.

Veniens Johannes Sniaydo civis noster, per ipsius procuratorem providum Johannem ministrum civitatis tamquam plenipotentem, ortum suum in suburbio civitatis inter ortos Stanislai Cupczik ab una et Martini Maszlowsky partibus ab altera, ita longe, late, prout ex antiquo est limitatus, provido Venceslao Cayka pileatori suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nichil sibi idem Johannes Sniaydo suisque legittimis successoribus in dicto orto penitus relinquendo.

1314. *s. 282*

Maciej Fiolek z żoną Anną zastawili Stefanowi Szczepanowiczowi za siedem i pół grzywny połowę ogrodu położonego na tyłach ogrodu Jana Trzesitoboły. Jeśli do św. Jana nie zwrócą pieniędzy, wówczas dadzą Stefanowi wprowadzenie w ten ogród.

Veniens providus Mathias Fiolek cum uxore sua legittima Anna personaliter coram nobis medietatem ortus sui in postico ortus Johannis Trzansithobola siti obligat presentibus more obligatorio in VII ½ marcis pecuniarum circumspecto Stephano Sczepanovicz, infra hunc ad festum Johannis Baptiste nunc instans *[24 VI]*. Que si ipse Mathias Fiolek cum uxore sua ad tempus pretactum non solverit dictas VII ½ marcis, extunc eidem Stephano intromissionem in dictum ortum dare debent et tenentur.

1315. *s. 283*

Maciej Mylek zrzekł się na rzecz Handzela ogrodu, nabytego drogą podziału (spadku), położonego między ogrodami Ponikwodzkiego i Jakuba Winiarza.

Veniens providus Mathias Mylek civis noster, per ipsius procuratorem providum Johannem Opoczensky tamquam plenipotentem, ortum suum, qui sibi divisione cessit, inter ortos Ponykwoczky ab una et Jacobi Wynarsz partibus ab altera situm, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late, prout ex antiquo est limitatus, circumspecto Handzel suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nichil sibi idem Mathias Mylek et suis legittimis successoribus penitus relinquendo.

1316. *s. 283*

Handzel zrzekł się na zasadzie zamiany na rzecz Macieja Mylka domu z wyposażeniem, który uzyskał z podziału dziedzictwa, położonego na rogu przy ulicy i obok domu Mikołaja Czecha.

Veniens circumspectus Handzel civis, per ipsius procuratorem providum Johannem Opoczensky tamquam plenipotentem, domum suam in acie, penes domum Nicolai Czech in platea sitam, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late, prout ex antiquo est limitata, parifernia, que domus sue divisione cessit, provido Mathie Mylek suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm, nihil sibi idem Handzel et successoribus penitus relinquendo, bona pro bonis, hereditatem pro hereditate resignando.

1317. *s. 283*

Kowal Wawrzyniec Balanda miał przedstawić dowody w sprawie z przedmieszczaninem Szymonem o naprawę sześciu (smarownic[a]?) i kół oraz innych rzeczy. Ze względu na niestawienie się (Szymona) uchylono jego pozew.

Veniens circumspectus Laurencius faber Balanda, quamadmodum ius portare debuit in et contra Symonem de suburbio civitatis pro sex schmis[a] et rotis reformacione et aliarum rerum, extunc ipse iuri comparuit et pars non stetit et evasit iure mediante.

1318. *s. 284*

Szymon Dyski z żoną Osanną zrzekli się na rzecz Andrzeja Gajka i kowala Nikiela domu z ogrodem na przedmieściu, położonego przy ogrodzie Jana Trzesitoboły.

Veniens providus Symon Diszky cum uxore sua legittima Osanna, per procuratorem suum providum Johanem Opoczenszky tamquam plenipotentem, domum suam cum orto ipsorum penes ortum Johannis Trzansithobola situm in suburbio civitatis, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe et late circumferencialiter, prout ex antiquo idem domus cum orto est limitatus, providis Andree Gayek, Nykel fabrum suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignaverunt, nichil ipsis dicti Symon Dyszky cum Osanna ipsius uxore et suis legittimis successoribus penitus relinquendo.

1319. *s. 284*

Rajca Maciej Kuninoga zrzekł się na rzecz Jana Chanczyny domu narożnego, położonego na przedmieściu, przy domu kramarza Marcina i naprzeciw miejskich stodół solnych.

Veniens famosus Mathias Kwnynoga consul personaliter, per ipsius procuratorem providum Album Stanislaum tamquam plenipotentem, domum suam in suburbio civitatis, in acie penes domum Martini k r a m a r s z ab una et ex opposito S t o d o l y S o l n e civitatis, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe et late circumferencialiter, prout ex antiquo idem domus est extensus, limitatus, provido Johanni Chanczina suisque legittimis successoribus, perpetue et in ewm resignavit, nichil sibi idem Mathias Kwnynoga et suis legittimis successoribus penitus relinquendo.

1320. *s. 284*

Rajca Maciej Kuninoga zeznał, że otrzymał całą zapłatę za dom sprzedany Janowi Chanczynie.

1317.[a] *Użyte w tekście słowo* schmis *może pochodzić od* schmieren *(niem. smarować).*

Veniens prefatus Mathias Kuninoga consul recognovit omnimodam totalem solucionem suscepisse pro dicta domo vendita et resignata a provido Johanne Chanczina, quem ipse liberum et quittum presentibus dimittit.

1321. *s. 285*

Piotr Szachtarz zrzekł się na rzecz Bartłomieja Kokoszki dwóch domów z przynależnym do nich ogrodem, położonych na przedmieściu między klasztorem św. Brygidy a domem Teofila.

╞Veniens circumspectus vir Petrus Schachtarsz personaliter, per ipsius procuratorem providum Johannem antiquum ministrum civitatis, duas domus in suburbio civitatis sitas cum orto dictarum duarum domorum annexo, penes claustrum sancte Brigitte ab una et domum Theophili partibus ab altera sitas, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo sunt extense, limitate ├nich┤ provido Bartholomeo Kokoszka suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nichil sibi suisque legittimis successoribus idem Petrus Schachtarsz penitus relinquendo.╡

1322. *s. 285*

Piotr Szachtarz zeznał, że otrzymał zadatek w wysokości 16 grzywien za sprzedaż dwóch domów z ogrodem od Bartłomieja Kokoszki. Pozostałe do zapłaty 16 grzywien uiści w dwóch ratach. Jeśli tego nie uczyni, wtedy utraci zadatek i transakcja zostanie unieważniona.

Veniens prefatus Petrus Schachtarsz cum eodem Bartholomeo Kokoszka recognovit pro dictis duabus domibus et orto suscepisse XVI marcis primam solucionem alias z d a t h e k, et alias XVI marcis aduc sibi idem Kokoszka tenetur. Ex quibus XVI marcis solvere presentibus promittit octo marcis ad festum Purificationis Marie nunc instans *[2 II]* et alias octo marcis ad festum Penthecosten ab isto festo per annum *[6 VI]*. Que si ipse non solverit ad tempora iam dicta, extunc primam solucionem alias z a d a t h e k ipse Kokoszka perdere amittere debet et de huiusmodi foro nihil fieri debet omnia et singula iura omittendo.

1323. *s. 285*

Konwisarz Jakub po raz drugi przedstawił (do wykupu) płaszcz z prześcieradłem, zastawione przez rzeźniczkę Beatę za jedną grzywnę i trzy grosze (por. nr 1311).

Veniens providus Jacobus cantrifusor *[s]* pallium cum lintiamine per honestam Beatam carnificissam in una marca et tribus grossis invadiatum, iudicio secundo exhibuit iure mediante.

1324. *s. 286*

Katarzyna wdowa po rajcy Mikołaju Żaku zrzekła się na rzecz Piotra Roszniata domu położonego między domami kuśnierza Mikołaja Neko a postrzygacza sukna Mikołaja Starego.

Veniens honesta Katherina relicta Nicolai Zak consulis, per procuratorem ipsius providum Johannem Opoczensky tamquam plenipotentem, domum suam penes Nicolaum Neko pellificem ab una et antiqum Nicolaum pannitonsorem domos partibus ab altera situm, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe et late circumferencialiter, prout ex antiquo idem domus est extensus, limitatus, provido Petro Rosznyath suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi dicta Katherina Zakowa in dicta domo penitus relinquendo seu reservando.

1325. *s. 286*

Nożownik Nikiel zrzekł się na rzecz szewca Tomasza ogrodu położonego między ogrodami bednarza Michała i Baryczki.

Veniens providus Nikel cutellifaber *[s]*, per ipsius procuratorem providum Album Stanislaum tamquam plenipotentem, ortum suum penes ortos Michaelis doleatoris ab una et Baryczka situm, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe et late circumferencialiter, prout ex antiquo idem ortus est extensus et limitatus, provido Thome sutori suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi dictus Nikel cutellifaber *[s]* suisque legittimis successoribus penitus in eodem orto relinquendo et reservando.

1326. *s. 286*

Piotr Roszniat po raz pierwszy przedstawił (do wykupu) zielony płaszcz kobiecy, zastawiony przez kuśnierza Stanisława Smoraga za siedem wiardunków.

Veniens providus Petrus Rosznyath civis noster pallium viridum muliebre, per Stanislaum Smorang pellificem in septem fertonibus invadiatum, iudicio primo exhibuit.

1327. *s. 286 i 287*

Maciej Kuninoga otrzymał od rajców lubelskich 20 grzywien zapisanych w testamencie Marcina Kwanty, na domu położonym przy ulicy Grodzkiej, obok (domu) Andrisa z racji długu.

Veniens famosus dominus Matis Kvninoga ad ├coram┤ bannitum iudicium benivole, sanus mente et corpore, recognovit XX^{ti} marcas consulibus Lublinensibus nostris certi debiti in ista domo olim Martini Quanta, sita in platea Castrensis circa domum Andris, quos sibi Quanta ostendit in testamenta pro ipsius *[s. 287]* <debitis, que ipse Martinus Quanta prefato Cuninoga tenebatur.>[a].

1328. *s. 287*

Archidiakon i pleban lubelski Jerzy Litwos z Kazanowa zrzekł się na rzecz Grzegorza Gołego ogrodu położonego między ogrodami Macieja Kuninogi i Jana Borzywego, z którego czynsz roczny płacony plebanowi lubelskiemu wynosi trzy wiardunki.

Veniens venerabilis Georgius Li[twos[a]] de Kazanow archidiaconus et plebanus Lublinensis[1], per ipsius procuratorem providum Handzel civem nostrum tamquam plenipotentem tutorem, ortum suum penes ortos Mathie Kunynoga et Johannis Borzywy situm, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, provido Gregorio Goly suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit. Qui ortus est fundatus in et super censu trium fertonum ad quodlibet festum sancti Martini *[11 XI]* annatim plebano Lublinensi ad ecclesiam parrochialem solvendum, dandum, nihil sibi idem archidiaconus et plebanus Lublinensis suisque successoribus penitus relinquendo in eodem orto et reservando.

1329. *s. 287*

Bednarz Michał Rychlik miał przedstawić dowody w sprawie przeciw Scheffie kmieciowi z Łopiennika. Scheffa nie stawił się w sądzie i przegrał sprawę.

1327. [a] *Fragment tekstu umieszczony u dołu następnej karty. Zapis niewątpliwie dopisano później, inną ręką, w niezapisanych dotąd dolnych fragmentach strony 286 i następnej.*

1328. [a] *Brak fragmentu słowa z powodu zniszczenia górnego brzegu karty.*

1328. [1] *Jerzy Litwos z Kazanowa, syn Świętosława z Businy herbu Grzymała, w 1442 r. student Akademii Krakowskiej, pisarz królewski (1465-1487), archidiakon (1470-1489) i oficjał lubelski, kanonik przemyski, sandomierski i krakowski, żupnik przemyski i poborca cyzy lubelskiej (F. Sikora, Grzymałowie z Businy w służbie Władysława Jagiełły. [w:] Polska, Prusy, Ruś. Red. B. Śliwiński, Gdańskie studia z dziejów średniowiecza, nr 2, Gdańsk 1995, s. 160).*

Veniens providus Michael Rychlik doleator quamadmodum ius portare in et contra Scheffa kmethonem de Lopyenik[1], extunc ipse iudicio comparuit, et idem Scheffa non stetit, et evasit iure mediante.

1330. *s. 287*

Mikołaj Opat zeznał, że Maciej Kuninoga zadośćuczynił mu w sprawie wszystkich sporów między nimi. Mikołaj skwitował Macieja (z jego zobowiązań) i anulował dotyczące ich zapisy.

Veniens circumspectus Nicolaus Opath civis noster recognovit, quod famosus Mathias Kwninoga consul satisfecit sibi pro omnibus et singulis controversiis, differenciis, quas mutuo habuerunt inter se. Extunc iam idem Nicolaus ipsum Mathiam Kwnynoga liberum, quietum dimittit, omnes et singulas inscripciones mortificando et in aue *[s]* dimittando.

CCXXVII. *(s. 287)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta Rogacionum anno Domini M° CCCC° LXX III°** *(26 maja 1473 r.)*.

1331. *s. 288*

Maciej Konopka zastawił swój ogród za jedną grzywnę Janowi Chanczynie, którą ma zapłacić do św. Michała. Jeśli tego nie uczyni, Chanczyna może sprzedać ogród.

[s. 288] Veniens providus Mathias Konopka recognovit, quia tenetur unam marcam pecunie, quem solvere debet ad festum sancti Michaelis proximum venturum *[29 IX]* provido Johanni Chąnczina, in qua prefatus Matis Konopka ortum suum <obligavit[a]>. Si autem ad festum Michaelis marcam non compleverit, extunc Johannes Chanczina predictum ortum sine posicione in iure poterit vendere, tamquam suum proprium.

1332. *s. 288*

Jan Grocholski w ciągu dwóch tygodni (ma wyznaczyć) pełnomocnika i odpowiedzieć na skargi Elżbiety Złotaszyi.

1329.[1] *Łopiennik, wieś ok. 30 km SW od Lublina albo wieś o tej samej nazwie w dawnej ziemi chełmskiej, ok. 40 km SE od Lublina.*
1331. [a] *Słowo nadpisane nad wierszem, miejsce wstawienia oznaczono znakiem //.*

Nobilis Johannes Grocholsky recepit ad duas septimanas ad procuratorem et debet respondere in duabus septimanis et parere Elizabet Slothassye ad ipsius querelas.

CCXXVIII. *(s. 288)* Iudicium bannitum feria quarta infra octavas Pentecostes LXX° III *(9 czerwca 1473 r.)*.

1333. *s. 288*

Maciej Krzesa wójt ze Strzeszkowic sprzedał za 20 grzywien Janowi Gambali ogród, który otrzymał w wyniku podziału (majątku) po Marcinie Kwancie, położony między dwoma ogrodami tegoż Gambali i otrzymał całą zapłatę.

Veniens providus Mathias Crzessa advocatus de Strzeszkowycze[1], per Gregorium Phiol procuratorem suum, resignavit ortum suum, qui sibi divisorie cessit olim post dominum Martinum Quanta, situm inter duos ortos ⊢ps⊣ domini Johannis Gambalya, cum omni iure, dominio et proprietate, ita late et longe, prout in suis metis est et continentur, famoso domino Johanni Gambaly [et[a]] nostro tunc proconsuli, perpetue et in ewm, emptum pro XX^ti^ marcis. De quo idem Mathias Crzessa recognovit solucionem illorum per dominum Johannem totaliter factam.

CCXXIX. *(s. 288)* Iudicium bannitum feria IIII^ta^ infra octavas Corporis Cristi anno LXX^III^ *(23 czerwca 1473 r.)*.

1334. *s. 288-289*

Jan Piszczykur ma spłacić dług za usługi (albo za służbę) w wysokości 10 florenów w dwóch ratach Maciejowi słudze Gebla mieszczanina krakowskiego.

⊢Veniens providus Johannes Pysczykur civis noster recognovit se de servis teneri certi debiti, videlicet decem florenos Hungaricales provido Mathie serwm domini Gyebel civis de Cracovia[1] solvendas, videlicet quinque florenos ad festum Simonis et Iude proximum *[28 X]* et ⊢que⊣ quinque florenos *[s. 289]* florenos *[ss]* ad Purificacionem Marie proximum *[2 II]* solvere et dare paratis pecuniis, nullo vadio nec pignore evadendo.⊣

1333. [a] *Odczyt domyślny nietypowego znaku skrótu.*
1333. [1] *Strzeszkowice, wieś ok. 15 km SW od Lublina; wójt Maciej Krzesza występuje też w 1474 r. (zob. nr 1401, 1402, 1460, 1470).*
1334. [1] *Por. nr 364, przyp. 1 i nr 1165, przyp. 1.*

1335. *s. 289*

Stanisław Markowicz położył przed sądem pieniądze bliższości, przed upływem przedawnienia na połowę ogrodu, który zastawił za osiem grzywien dzieciom Fiolka po jego pogrzebie (?).

Stanislaus Markowycz posivit *[s]* coram iure pecuniam propinquitate, accedens exire diuturnitate super medietatem ortus, quem ├vendidit┤ <obligavit[a]> natis Phiolek pro VIII marcis post tummorum *[s]* suum, iudicio primo.

1336. *s. 289*

Maciej Krzesa wójt ze Strzeszkowic zeznał, że ma u szlachciców Piotra Pszonki z Babina i Mikołaja jego synowca ze Strzeszkowic 15 grzywien długu, za który zastawił im dom drewniany położony przy ulicy Grodzkiej, który odziedziczył prawem bliższości po swoim zmarłym wuju Marcinie Kwancie.

Veniens providus Mathias Crzessa advocatus de Strzesskovycze[1] coram iudicio <bannito[a]> publice recognovit ├quia┤ nobilibus Petro Psonka de Babin[2] et Nicolao filiastro ipsius de Strzeszkovycze[3] quindecim marcas communis pecunie certi debiti, in quibus prefatus Mathias Crzessa ipsis dominis Petro Psonka et Nicolao filiastro suo obligavit in et super domo sua lignea olim Martini Quanta, sita in platea Castrensi, quem sibi cessit propinquitate post olim Martinum Quanta, avunculum suum germanum.

1337. *s. 289*

Piotr zięć Jarka okazał zielony płaszcz Stanisława Smoraga zastawiony za dwie kopy (groszy).

Petrus gener Yarkonis exhibuit pallium viridi coloris Stanislai Smorang in duabus sexagenis, iudicio primo.

1338. *s. 289*

Anna Markowa stawiła się zgodnie z postanowieniem sądu w sprawie ze swoją córką Anną i zięciem Maciejem Fiolkiem, ale córka z mężem nie złożyli przysięgi dotyczącej nakładów (kosztów). Dlatego Markowa odparła zarzuty małżonków, a oni przegrali sprawę o te koszty.

1335. [a] *Słowo nadpisane nad skreśleniem.*
1336. [a] *Słowo nadpisane nad wierszem.*
1336. [1] *Por. nr 1333, przyp. 1.* [2] *Por. nr 694, przyp. 1.* [3] *Mikołaj Pszonka, bratanek Piotra z Babina, syn Mikołaja ze Strzeszkowic, scholarz lubelski (1460), dziedzic także Świrża (1483 i nn.) (SHG, s. 226, 238).*

Domina Anna Markowa stetit in iure iuxta decretum iuris, que debuit iurare Anne filie sue et Matis Fiolek genero, et ipse filia cum marito non attemptaverunt iuramentum pro ├expens┤ impensis alias n a g l a d y. Ideo prefata domina Markowa ipsam iure evasit et illi amiserunt suam causam pro eisdem impensis.

1339. *s. 289*

Jan Gambala stawił się w sprawie przeciwko Janowi Kudzinowi i Mikołajowi Opatowi.

Dominus Johannes ├Ma┤ Gambalya astitit contra dominum Johannem Chudin et Nicolaum Oppath primo iudicio.

1340. *s. 289*

Szlachcic Piotr Pszonka ze swoim synowcem stawił się w sądzie przeciw żonie Piotra Mikuły.

Nobilis Petrus Psonka cum filiastro suo[1] astitit iudicium contra Petri dicti Mykula uxorem, primo iudicio.

CCXXX. *(s. 290)* **Iudicium magnum sabbato post festum beati Johannis Baptiste LXX III°** *(26 czerwca 1473 r.).*

CCXXXI. *(s. 290)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta infra octavas Visitacionis Marie anno Domini millesimo CCCC LXX tercio** *(7 lipca 1473 r.).*

1341. *s. 290*

Kuśnierz Stanisław Smorąg jest winien Wojciechowi Wysockiemu za zaległy czynsz cztery grzywny bez pięciu i pół grosza, który ma zapłacić do św. Michała.

Veniens providus Stanislaus Smorąng pellifex, civis noster, recognovit teneri quatuor marcis minus V ½ grossis censum persessum circumspecto Alberto Wysoczky civi nostro. Quasquidem quatuor marcis minus V ½ grossis solvere presentibus promittit ad festum sancti Michaelis nunc instans *[29 IX]*.

1340. [1] *Por. nr 1336, przyp. 3.*

1342. *s. 290*

Rajcy Marcin Kłozman i Grzegorz Goździ, a także Maciej Szklarz, arbitrzy w sporze między Janem Bączkiem mieszczaninem sandomierskim i Andrzejem Edlingerem mieszczaninem warszawskim rozsądzili spór w taki sposób, że obaj mają przybyć do Lublina przed Świętem Oczyszczenia NMP i pojednać się w sprawie spłaty długów i zobowiązań, pod wadium 10 grzywien. Jeśli któryś z nich się nie stawi, wówczas to wadium otrzymają po połowie arbitrzy i powód (iściec), chyba że stanie się to z powodu choroby, służby królewskiej lub wylewu wód.

Venientes famosi Martinus Closzman, Gregorius Goszdz consules et Mathias Sklarsz, civis tamquam arbitri inter circumspectos Johannem Bonczek civem Sandomirensem ab una et Andream Edlinger civem Warscheuiensem[1] partibus ab altera, arbitrium factum recognoverunt. Tali more et ordine, quod ipsi infra hinc et festum Purificationis Marie nunc instans *[2 II]*, huc in Lublin venire debent et mutuo se unire pro debitis invicem contractis et habitis sub vadio decem marcarum. Si unus eorum protunc temporis fuerit, et alter non parens fuerit, extunc hec vadium succumbet medietarie arbitris, residuitatem i s z c z o w y, dempta infirmitate, negocio regali, inundacione aquarum, et submiserunt se ambe partes sub solucionem expensarum.

1343. *s. 290*

Bednarz Jan oskarżył Michała Rychlika o płaszcz. Teraz pod przysięgą oczyścił go z zarzutu i oświadczył, że nic złego o Michale nie wie, tylko samo dobre.

Quamadmodum providus Johannes doleator civis noster providum Michaelem Rychlik pro pallio inculpaverat, extunc ipse Johannes stando coram iudicio revocavit nihil mali de ipso scire, nisi omne bonum, et medio iuramento ipsum expurgavit.

1344. *s. 291*

Mikołaj Opat zobowiązał się zapłacić Małgorzacie Biernatowej wdowie po Burhardzie Gryzonie z Gdańska 32 floreny i 40 kóp w Gnieźnie do św. Bartłomieja. Jeśli nie zapłaci, wtedy Małgorzata przybędzie do Lublina lub wyśle osobę upoważnioną i zapłaci szlachcicowi Piotrowi Pszonce z Babina 100 grzywien, natomiast Mikołaj Opat zrzeknie się na jej rzecz swoich dóbr, które trzyma (jako zastaw?) tenże Pszonka.

Veniens circumspectus Nicolaus Opath civis noster per modum concordie recognovit honeste domine Margarethe relicte olim Burhardi Gryzoney de Gdaynszko triginta duos

1342.[1] *Andrzej Edlinger wzmiankowany w księdze radzieckiej starej Warszawy, zmarły w 1480 r. – Księga radziecka, s.62; był też mieszczaninem lwowskim (por. nr 1300, przyp. 1).*

florenos Hungaricales et quadraginta sexagenas numeri et monete Polonicalis solvere et complere ad festum sancti Bartholomei nunc instans *[24 VIII]*, civitate in Gneszna. Si autem ipse Nicolaus Opath dictam summam XXX^ta^ duos florenos Hungaricales et XL^ta^ sexagenis prefate Margarethe ad dictum festum non solverit in Gneszna, extunc dum prefata Margaretha huc in Lublin venerit, aut aliquem cum paritate sua miserit, tunc centum marcas pecuniarum nobili Petro Psonka de Babin[1] reponere debet et tenetur. Et idem Nicolaus Opath ipsi domine Margarethe Byernathowe omnia bona sua, prout idem Psonka tenet, possidet, resignare debet more emptorio sine quavis condicone, non recedendo, nec movendo a priori inscripcione.

1345. *s. 291*

Piotr zięć Jarka po raz drugi przedstawił (do wykupu) płaszcz zielony kuśnierza Stanisława Smoręga (zastawiony) za dwie kopy (por. nr 1337).

Veniens providus Petrus gener Jarkonis coram nostro bannito iudicio pallium viridum Stanislai Smorąng civis nostri pellificis in duabus sexagenis iudicio secundo exhibuit.

CCXXXII. *(s. 291)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta proxima post festum sancti Bartholomei Appostoli anno Domini millesimo CCCC LXX tercio** *(25 sierpnia 1473 r.).*

CCXXXIII. *(s. 292)* **Iudicium magnum sabbatho post festum beati Johannis Baptiste LXX° III** *(26 czerwca 1473 r.).*

1346. *s. 292*

Jan Wiśniowski z żoną Dorotą, na mocy ugody pomiędzy nimi a Mikołajem Soczewką plebanem z Sieciechowa w sprawie długu w wysokości 13 grzywien i dwóch florenów, potwierdzili zastaw tego długu na domu położonym na przedmieściu, przy (domu) Michała Szydłowskiego. Mikołaj wyznaczył rajcę Piotra Siestrzeńca do odebrania tych pieniędzy, które mają być płacone po jednej grzywnie rocznie, aż do wyczerpania wyżej wymienionej sumy. Natomiast Jan Wiśniowski z żoną Dorotą mają ten dom przez te lata (własnym kosztem) naprawiać i corocznie umawiać dzierżawcę.

Veniens circumspectus Johannes Wysznyowszky civis noster cum honesta Dorothea uxore ipsius legittima, more arbitrio facto inter honorabilem Nicolaum Soczewka plebanum in Syeczechow[1] ab una et prefatos Johannem, Dorotheam coniuges partibus

1344. [1] *Por. nr 694, przyp. 1.*
1346. [1] *Por. nr 211, przyp. 1.*

ab altera, pro debito XIII marcarum et duorum florenorum sibi Nicolao Soczewka plebano per ipsos prefatos Johannem Wysznyowszky et Dorotheam uxorem ipsius legittimam tento, obligato, taliter recognoverunt et assignaverunt dictas XIII marcas cum duobus florenis levare, tollere annatim per unam marcam in et super domo ipsorum in suburbio civitatis Lublin, penes Michaelem Schidlowszky situato. Super quas XIII marcis cum duobus florenis ipse prefatus Nicolaus Soczewka levare, tollere, recipere constituit, fecit et solenniter ordinavit famosum virum Petrum Syestrzenieczconsulem Lublinensem per unam marcam annatim levandum, tollendum, usque ad extaminacionem *[s]* dictarum XIII marcarum cum duobus florenis tamquam ipsemet Nicolaus Soczewka singulis interesset. Et idem Johannes Wysznyowszki cum uxore sua tenentur et submiserunt se dictam domum edificare, construere et arendatorem singulis annis convenire.=

1347. *s. 292*

Stefan Szczepanowicz ustanowił swojego brata Jakuba Szczepanowicza pełnomocnikiem w sprawach z Małgorzatą Siestrzeńcową.

Veniens circumspectus Stephanus alias Sczepanovicz fecit, constituit et solenniter ordinavit famosum Jacobum Sczepanovicz fratrem suum germanum in omnibus suis causis, quas agere habet cum honesta Margaretha Syesztrzenczowa lucrare, perdere tamquam ipsemet personaliter interesset.

1348. *s. 293*

Rajcy i starosta lubelski Mikołaj Korytko postanowili w sprawie między postrzygaczką Heleną a Klemensem kapelanem (albo kapłanem) z Wilna, że rozstrzygną ją po przyjeździe zachodźcy (Klemensa?).

Circumspecti, famosi domini consules et generosus dominus Nicolaus Corithko capitaneus Lublinensis[1] invenierunt, decreverunt, quod causa que ventilata est coram nobis in iudicio bannito inter honestam Helenam posztrzigaczka ab una et honorabilem dominum Clementem cappelanum de Wylno stare debet infra hinc, usque ad felicem adventum evictoris.

1348. [1] *Por. nr 1266, przyp. 1.*

1349. *s. 293*

Grzegorz Goździ zgłosił trzy żądania wobec Wawrzyńca Porczka: w pierwszym wymienił 16 grzywien na odzież, w drugim 24 grzywny z racji wydatków (ponoszonych) przez siedem lat, w trzecim 25 grzywien z racji nakładów. Porczek pytał czy Goździ więcej (pretensji) nie zgłosi, a ten przez pełnomocnika odpowiedział, że tyle (ich) miałby, zatem (Porczek) domagał się „gwaru"[1].

Quamadmodum famosus Gregorius Goszdz, per procuratorem suum Gregorium Fiol, tres promulgaciones Laurencio Porczek fecerat. In prima XVI marcis occasione vesticionis alias dla odzanya nominat, in secunda XXIIII^{or} marcis occasione expensarum per septem annos, et in tercia XXV marcis occasione impensarum, demum ipse Laurencius Porczek quesivit si ipse Gregorius Goszdz ad huc plura haberet promulgare, et respondit per procuratorem suum, quod tantum haberet, extunc ab ipso affectavit gwar et fecit taliter quod non deberet plura proponere, nec munire, uti promulgavit.

1350. *s. 293*

Szlachcic Mikołaj Zawieprski, Mikołaj Szyszka sołtys oraz Paweł Jagiełka i Szymek ławnicy ze wsi Jawidz zaświadczyli, że kuśnierz Paweł zięć łaziebnika pochodzi z prawego małżeństwa Jana Chuduli i Małgorzaty zawartego w obliczu Kościoła i że jest prawym człowiekiem.

Veniens nobilis Nicolaus Zawyeprszky[1] necnon providi Nicolaus Schiska advocatus, Paulus Yagielka, Schymyek scabini de villa Jawydz[2], omnes insolidum testimonium veritatis perhibuerunt sive dederunt, quod Paulus gener balneatoris, pelifex, de honestis parentibus Johanne Chudula patre et Margaretha matre, iuxta ritum sancte matris Ecclesie est procreatus in dicta villa Jawydz ipseque Paulus inter ipsos honeste laudabiliter conservavit, nihil aliud de ipso sciendo, nisi omne bonum.

CCXXXIV. *(s. 294)* **Iudicium bannitum feria quarta post festum sancti Mathei Apostoli anno etc. LXX tercio** *(22 września 1473 r.*[a]*).*

1349. [1] *Por. nr 1030, przyp. 2.*
1350. [1] *Por. nr 1277, przyp. 2.* [2] *Por. nr 1277, przyp. 2.*
CCXXXIV. [a] *Święto Mateusza Apostoła wypada 24 II lub 21 IX (B. Włodarski, Chronologia polska, Warszawa 1957, s.248). Pierwsza z tych dat jest mało prawdopodobna, ponieważ w roku 1473 wypadało ono dokładnie w środę, pisarz użyłby wtedy raczej określenia* ipso die.

1351. *s. 294*

Uczyniono ugodę pomiędzy Mikołajem Zdunem a Wołoszem zięciem Ludy z Łucka w sprawie odszkodowania za zalane sukno. Mikołaj ma zapłacić Wołoszowi 15 florenów w trzech ratach; sumę tę zapisuje również na swoim ogrodzie, położonym naprzeciw (kościoła) Marii Dziewicy.

Amicabilis concordia facta est inter circumspectos Nicolaum Zdun civem nostrum ab una et Wolosz generem Ludo civem de Luczko partibus ab altera, pro nonnullis dampnis per dictum Nicolaum Zdun sibi illatis occasione inundacionis panni taliter, quod domini decreverunt iure mediante Nicolao Zdun dare prefato Wolosz quinque florenos ad festum Penthecosten nunc affuturum *[29 V 1474 r.]* indilate et quinque florenos ad festum Bartholomei *[24 VIII 1474 r.]* ┼p┼ et residuitatem, videlicet alios quinque florenos, ad festum Symonis et Iude Apostolorum *[28 X 1474 r.]* per annum, et hanc solucionem idem Nicolaus Zdun inscribit in et super orto ipsius situato ex opposito beate Virginis Marie.

1352. *s. 294*

Kuśnierz Maciej Goczałek zrzekł się na rzecz czapnika Wacława Czajki ogrodu położonego między (ogrodami) Marcina Masłowskiego a Kupczykowej.

Veniens providus Mathias Goczalek pellifex civis noster, per procuratorem suum providum Johannem ministrum civitatis tamquam plenipotentem, ortum suum inter Martinum Maszlowszky ab una et inter Kupczikowa partibus ab altera situm, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus, dominiis, ita longe, late circumferencialiter, provido Venceslao Czayka pileatori, suis legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nichil sibi idem Mathias Goczalek suisque legittimis successoribus penitus relinquendo.

1353. *s. 294*

Wawrzyniec Porczek ustanowił swoim pełnomocnikiem woźnego miejskiego Jana we wszystkich swoich sprawach.

Veniens providus Laurencius Porczek suum verum ac legittimum procuratorem providum Johannem ministrum civitatis ex parte ipsius fecit, constituit, sollenniter ordinavit in omnibus suis causis, tam magnis, quam parvis, incipiendo a ipso ad secundum, tercium, usque ad quartum.

1354. *s. 295*

Stanisław Biały pełnomocnik rajcy krakowskiego Jerzego Gebla po raz pierwszy przedstawił (do wykupu) ogród Macieja Szklarza, w który jest prawnie wprowadzony, zastawiony za 30 florenów.

╞Veniens providus Albus Stanislaus procurator famosi Georgi Goebel civis et consulis Cracoviensis[1], ortum circumspecto Mathie Sklarsz civis noster *[ss]* obligatum in XXX florenis, primo iudicio exhibuit iure mediante intromissum.╡

1355. *s. 295*

Hanusz Minczar uczynił woźnego miejskiego Jana swoim pełnomocnikiem we wszystkich sprawach.

Veniens providus Hannus Minczar suum verum ac legittimum procuratorem providum Johannem ministrum civitatis, in omnibus suis causis, tam magnis, quam parvis fecit, constituit et sollenniter ordinavit a ipso usque ad secundum, tercium, quartum.

1356. *s. 295*

Piotr Kołodziejczyk stawił się w sądzie aby uwolnić się od oskarżeń krawca Stanisława z powodu kopy groszy. Stanisław wycofał swoje zarzuty oświadczając, że nie wie nic złego o Piotrze, a samo dobre.

Veniens providus Petrus Colodzeyczik iudicio primo astitit iustificando se, prout ipsum Stanislaus sartor inculpaverat per sexagena pecuniarum. Demum idem Stanislaus ipsum Petrum expurgat coram iudicio, nihil mali de ipso sciendo, nisi omne bonum.

1357. *s. 295*

Maciej Długosz uwalnia (ogród? por. nr 1526) po raz pierwszy od sekwestru założonego przez czapnika Jana i jego żonę.

Veniens famosus Mathias Dlugosch inhibicionem factam per Johannem pileatorem uxoremque suam, iudicio primo eliberat.

CCXXXV. *(s. 295)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta post Francisci anno ut supra LXX tercio** *(6 października 1473 r.).*

1354.[1] *Por. nr 1165, przyp. 1.*

1358. *s. 295*

Stanisław Biały pełnomocnik rajcy krakowskiego Jerzego Gebla po raz drugi przedstawił (do wykupu) ogród Macieja Szklarza, w który został prawnie wprowadzony, zastawiony za 30 florenów (por. nr 1354).

Veniens providus Albus Stanislaus procurator famosi Georgy Goebel civis et consulis Cracoviensis[1], ortum circumspecti Mathie Sklarsz civis nostri obligatum in triginta florenis Hungaricalibus, secundo iudicio exhibuit iure mediante intromissum.

1359. *s. 295*

Anna Markowa po raz pierwszy przedstawiła (do wykupu) płaszcz brunatny jej córki Anny zastawiony za wydatki.

Honesta Anna Markowa pallium brunaticum Anne filie ipsius in impensis alias w n a k l a d z e c h invadiatum iudicio primo exhibuit.

1360. *s. 296*

Wawrzyniec oskarżył sługę miejskiego Marcina Masłowskiego słowami niepoczciwymi (godzącymi w cześć), jednak odwołał je przed sądem.

Quamadmodum providus Laurenti civis noster inculpaverat Martinum Maszlowszky servum civitatis verbis inhonestis, demum idem Laurenti stans dixit: nihil mali de ipso scire, nisi omne bonum et tam bonus est, uti prius et ante fuit.

1361. *s. 296*

Jan kleryk z Kraśnika oskarżył Michała Rychlika o pewne rzeczy. Obecnie stawił się przed sądem i odwołał swoje słowa.

Veniens discretus Johannes clericus de Crasznik[1], prout inculpaverat providum Michaelem Rychlik civem nostrum in nonnullis rebus, extunc idem clericus stando coram nobis dixit: nihil mali de ipso scire, nisi omne bonum.

1358. [1] *Por. nr 1165, przyp. 1.*
1361. [1] *Kraśnik, miasto ok. 42 km S od Lublina.*

CCXXXVI. *(s. 296)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta proxima post Omnium Sanctorum anno Domini millesimo CCCC LXX tercio**
(3 listopada 1473 r.).

1362. *s. 296*

Stanisław Biały pełnomocnik rajcy krakowskiego Jerzego Gebla po raz trzeci przedstawił (do wykupu) ogród Macieja Szklarza zastawiony za 30 florenów (por. nr 1354, 1358).

⊨Veniens providus Albus Stanislaus procurator famosi Georgy Gobel civis et consulis Cracoviensis[1] ortum providi Mathie Sklarsz civis nostri, in triginta florenis obligatum, iudicio tercio exhibuit iure mediante.⊨

1363. *s. 296*

Ormianin Krystek ze Lwowa oskarżył Annę żonę Michała Chodorka o zabrany z jego izby obojczyk (czyli kołnierz, narzutkę, pelerynę) z bobra i inne rzeczy, co miało miejsce w czasie jarmarku na św. św. Szymona i Judy. Krystek odwołał swoje oskarżenie.

Quamadmodum circumspectus Cristek Armenus de Leopoli inculpaverat honestam Annam uxorem legittimam Michaelis Chodorek civis nostri pro collerio de castore facto et aliis rebus, asserens sibi ablate fuisse de camera sua tempore annali foris circa festum Symonis et Iude *[28 X]* et ipsum collerium apud ipsam arestavit et invenit. Tamdiu habitis hincinde partibus ipse Crystek Armenus tamquam actor, in et contra ipsam existens, dixit alta voce iustificam eam nichil penitus mali de ipsa scire, nisi omne bonum et esset tam bona, honesta mulier, prout prius fuit.

1364. *s. 297*

Anna żona Michała Chodorka zobowiązała się spłacić w dwóch ratach osiem florenów długu Ormianinowi Krystkowi ze Lwowa, co poręczył jej brat Jan garncarz.

⊨Veniens honesta Anna uxor legittima Michaelis Chodorek civis nostri recognovit veri, legittimi, certi debiti octo florenos Hungaricales teneri, obligari circumspecto Crystek Armeno civi Leopoliensi, ex quibus quidem octo florenis duos florenos ad festum Purificacionis Marie nunc instans *[2 II]* solvere, complere prefato Crystek

1362. [1] *Por. nr 1165, przyp. 1.*

promittit paratatis *[s]* cum florenis, nullo vadio ipsum evadendo. Residuitatem autem, videlicet sex florenos, ad festum Penthecosten nunc affuturum *[29 V 1474 r.]*, pro quibusquidem florenis supratactis Johannes lutifigulus, civis noster, frater ipsius Anne, presentibus eamet fideiubuit.⊣

CCXXXVII. *(s. 297)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta proxima infra octavas sancti Martini anno LXX III°** *(17 listopada 1473 r.)*.

1365. *s. 297*

Ksiądz Jan Kazimierski i Mikołaj Minorek tenutariusz kazimierski zeznali, że Mikołaj otrzymał całą zapłatę w wysokości 250 florenów od Jadwigi wdowy po Macieju Kuninodze i dlatego zdjął zastaw z jej domu.

Veniens <venerabilis dominus Johannes Kazimirsky[1] ⊢cum⊣ et[a]> generosus Nicolaus Minorek tenutarius Kazimierensis[2] posonaliter *[s]* coram nobis, sanus mente et corpore, non compulsus, nec coactus, benivole recognovit, quamadmodum intromissio in domum honeste Hedvigis relicte Mathie Cwnynoga iure mediante in II ½[C] florenis Hungaricalibus sibi fuit data. Extunc prefatus dominus Nicolaus omnimodam et totalem solucionem ab dicta Hedvigi Kwnynoszina recepisse, tulisse recognovit. Et iam ipse dictam domum a prefata intromissione liberam, quittam dimittit temporibus eviternis.

1366. *s. 298*

Anna Markowa po raz drugi przedstawiła (do wykupu) płaszcz brunatny jej córki Anny, zastawiony za wydatki (por. nr 1359).

Veniens honesta Anna Markowa pallium brunaticum Anne ipsius filie in impensis alias w n a k l a d z i c h invadiatum, iudicio secundo exhibuit.

1365. [a] *Fragment dopisany powyżej zapisu, miejsce umieszczenia w tekście oznaczono znakiem //.*
1365. [1] *Jan Kazimierski z Ostrowa herbu Rawa, proboszcz chełmski, archidiakon krakowski (1466) i archidiakon (1467) i oficjał lubelski (1468-1471), biskup chełmski i przemyski, zm. w 1484 r. (J. Wroniszewski, Ród Rawiczów, s. 37).* [2] *Mikołaj z Ostrowa zwany Minorek herbu Rawa, tenutariusz kazimierski i wąwolnicki, dworzanin królewski, starosta lubelski (1483-1500), kasztelan biecki (1484-1494), wojewoda lubelski (1494-1497) i sandomierski (1497-1500) – Urzędnicy małopolscy, nr 20, 589, 998, 1324; S. Kuraś, Ostrowski Mikołaj, [w:] Polski słownik biograficzny, t. XXIV, s. 571-572.*

1367. *s. 298*

Stanisław Biały pełnomocnik rajcy krakowskiego Jerzego Gebla przedstawił (do wykupu) po raz czwarty ogród Macieja Szklarza zastawiony za 30 florenów (por. nr 1354, 1358, 1362).

Veniens providus Albus Stanislaus procurator famosi Georgy Gobel civis et consulis Cracoviensis[1] existens, ortum circumspecti Mathie Sklarsz civis nostri in triginta florenis Hungaricalibus invadiatum, iudicio quarto exhibuit.

1368. *s. 298*

Anna żona Michała Chodorka oczyściła z zarzutów kuśnierza Stefana w sprawie kupionego od niej obojczyka (kołnierza, narzutki) z bobrów.

Veniens honesta Anna consors legittima Michaelis Chodorek providum Stephanum pelliparium civem nostrum, pro collerio de castoribus apud ipsam emptum, forisatum, coram nobis intercessit et iustificavit, expurgavit.

1369. *s. 298*

Katarzyna siostrzenica Katarzyny żony rajcy Marcina Klozmana jako biedna sierota ustanowiła swoim opiekunem tegoż (Marcina).

Veniens virtuosa Katherina sororina honeste Katherine uxoris famosi Martini Closzman civis et consulis fecit, constituit, solempniter ordinavit tutorem ipsius legittimum ipsum ad defendendum tamquam orphanam et puppillam pauperculam.

1370. *s. 298*

Marcin Klozman opiekun Katarzyny siostrzenicy swojej żony Katarzyny ustanowił swoim pełnomocnikiem we wszystkich sprawach woźnego miejskiego Jana.

Veniens famosus Martinus Closzman civis et consul, tutor existens virtuose Katherine sororine honeste Katherine uxoris prefati Martini Closzman, suum verum et legittimum procuratorem providum Johannem ministrum civitatis, in omnibus suis causis,

1367. [1] *Por. nr 1165, przyp. 1.*

tam magnis, quam parvis, fecit, constituit. Que si ipse causam perficere non posset, extunc a ipso primo, secundo, tercio, usque ad quartum.

1371. *s. 299*

Małgorzta żona Piotra Siestrzeńca powódka oraz pozwani: Jakub Szczepanowicz i jego brat Stefan uzgodnili termin odczytania wyroku dotyczącego ich sporu.

Veniens honesta Margaretha uxor legittima famosi Petri Schiesztrzeniecz actrix cum famoso Jacobo Sczepanovicz et fratre suo Stephano reis terminum lectionis sentencie inter partes consenserunt infra hinc usque post festa Nativitatis Domini nunc affuturum *[25 XII]*, primo iudicio bannito, quo termino adveniento ambe partes consenserunt audire et legi.

1372. *s. 299*

Jan Czyż oskarżył trzema pozwami Andrzeja Klarę o należne mu pieniądze, mianowicie o osiem grzywien za dom, który posiada Andrzej; o cztery grzywny za cztery maciory i dwie krowy; o cztery grzywny za suknię i płaszcz. Powód ma w tej sprawie zachować wieczne milczenie, gdyż z czytania ksiąg wynika, że powód mieszkając z pozwanym „pod jednym dzwonem" (czyli w pobliżu) przez 10 lat nie pozywał go (w tych sprawach).

Quamadmodum Andreas Clara et Johannes Czisz pecunias ad libros legum pro summa legenda posuerunt, videlicet pro domo in prima querela tam bona in summa ponende, videlicet octo marcarum, quam domum idem Andreas Clara tenet, possidet. Et in secunda querela pro quatuor scrophis, duabus vaccis tam bone sicut quatuor marcis; et in tercia querela pro tunica, pallio, tam bone sicut IIII^{or} marcis, extunc summa ex libris legum lata taliter diffinivit, ex quo actor Johannes Czisz manens sub una campana in uno iure siluit primum annum et diem, secundum annum et diem, tercium annum et diem, quartum annum et diem, usque ad decimum annum et diem ipsum Andream Clara non predivit, taliter manens neque cittavit ad iurisdiccionem, extunc a prima, secunda ad terciam querelam sic silendo, idem actor silere debet tacere temporibus eviternis perpetue et in ewm.

1373. *s. 300*

Stanisław, Jan i Michał Stawirejowie z siostrą Anną zrzekli się na rzecz Jakuba Kroczowicza półłanka położonego na przedmieściach między łanami Macieja Wieluńskiego a Stefana Krasienińskiego.

Venientes providi Stanislaus, Johannes, Michael Stawyreyawye cum Anna ipsius sorore, fratres germani personaliter coram bannito iudicio nostro constituti, sani mente pa[ri]ter et corpore, non compulsi, nec coacti, per ipsorum procuratorem providum Album Stanislaum tamquam plenipotentem, omnes insolidum una voce <medium[a]> laneum suum, sive mansum ipsorum in suburbio civitatis, inter laneos famosi Mathie Wyelunszky ab una et providi Stephani Kraschenynszky partibus ab altera situm, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est emensuratus, limitatus, provido Jacobo Kroczovicz suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignaverunt, nichil ipsis prefati Johannes, Stanislaus, Michael fratres cum Anna ipsius sorore penitus relinquendo, nec ipsorum successoribus, sibi Jacobo Kroczovicz dictum <medium[a]> laneum vendendum, donandum, habendum, possidendum iure hereditario, alienandum, prout in forma meliori sibi expedire videbitur.

1374. *s. 300*

Grzegorz Lisek oświadczył, że otrzymał od rajców pięć grzywien należących do zmarłego piwowara Jana Wrony, z których zobowiązał się wypłacać Barbarze Wroninie corocznie czynsz (odsetki?) w wysokości 18 groszy.

╞Veniens circumspectus Gregorius Lyssek civis noster personaliter coram nobis recognovit quinque marcis de manibus dominorum consulum, pecunias olim Johannis Wrona braseatoris, ex quibus quinque marcis prefatus Gregorius Lyssek presentibus se obligavit annatim solvere censum per XVIII° grossis honeste Barbare Wronyne ad quodlibet festum sancti Martini *[11 XI]*. ╡ <Solvit totum et nihil tenetur[a]>.

1375. *s. 301*

Maciej Długosz z żoną Dorotą zrzekli się na rzecz szlachcianki Katarzyny Spiczyńskiej części albo narożnicy zabudowanego i ogrodzonego ogrodu, położonego na przedmieściu, naprzeciw klasztoru św. Bernarda, bez prawa wyłączenia go spod prawa miejskiego.

Veniens personaliter famosus vir Mathias Dlugosch cum honesta Dorothea uxore sua legittima, sani mente et corpore, non compulsi, nec coacti, benivole per ipsorum procuratorem tamquam plenipotentem providum Johannem Opoczenszky, partem sive angulum ortus ipsorum ex oposito claustri sancti B[er]nhardini sitam, que pars sive angulus orti iam est circumvolutus, circumdatus sepo et edificio iam edificata

1373. [a] *Słowo nadpisane nad wierszem, miejsce wstawienia oznaczono znakiem //.*
1374. [a] *Dopisano w ostatnim wierszu, prawdopodobnie po unieważnieniu zapisu przez przekreślenie.*

ab una et inter sepes dicti ortus Mathie Dlugosch in suburbio civitatis partibus ab altera situm, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis ita longe, late, prout in se continetur, generose ac nobili Katherine Spiczinszkye[1] suisque legittimis successoribus, non alienando hanc partem sive angulum a iure civili Theuthunico Maydburgensi, perpetue et in ewm resignaverunt habendum, tenendum, possidendum, vendendum iure hereditario donandum, alienandum, prout in forma meliori sibi expedire videbitur, nichil ipsis pretacti Mathias Dlugosch cum uxore sua suisque legittimis successoribus penitus relinquendo. Que si ipsa Katherina Spyczinska a iure Theuthunico testamentaliter alienare vellet, non potest de forma iuris.

CCXXXVIII. *(s. 302)* **Iudicium magnum fuit feria quinta in octava sancti Martini anno Domini millesimo CCCC LXX tercio** *(18 listopada 1473 r.)*.

1376. *s. 302*

Grzegorz Fiol przedstawił (do wykupu) pierścień srebrny i czerwony czepek zastawiony przez karczmarkę Barbarę za dziewięć groszy.

Veniens providus Gregorius Fyol annuulum *[s]* argenteum cum peplo rubueo *[s]* in IX grossis obligatum per Barbaram propinutricem exhibuit.

1377. *s. 302*

Jakub Winiarz przedstawił (do wykupu) srebro zastawione za sześć i pół grzywny przez Katarzynę Szczurkową.

Veniens famosus Jacobus Wynarsz argentum in VI ½ marcis per Katherinam Sczurkowa obligatum, iudicio magno exhibuit et ius sibi admisit.

1378. *s. 302*

Kowal Wawrzyniec Balanda przedstawił (do wykupu) kowadło i płaszcz zastawione przez ślusarza Oszomka.

1375. [1] *Katarzyna Spiczyńska, może córka Jana dziedzica Spiczyna (wsi ok. 15 km NE od Lublina) oraz Cieklina i Dobryni w ziemi bieckiej, wzmiankowana też w 1483 r. (Archiwum Państwowe w Krakowie, Terrestria Biecensia, sygn. 2, s. 113).*

Veniens providus Laurencius Balanda faber incudem cum pallio per Oschomek serifabrum obligatum, iudicio magno exhibuit.

1379. *s. 302*

Jan Opoczeński przedstawił (do wykupu) biret zastawiony przez Mikołaja Popka za pięć groszy.

Veniens providus Johannes Opoczenszky biretum in quinque grossis per Nicolaum Popek obligatum, iudicio magno exhibuit et ius sibi admisit.

1380. *s. 302*

Jan Istepka przedstawił (do wykupu) czarny płaszcz zastawiony przez Koprkową za grzywnę bez półtora grosza.

Veniens providus Johannes Histepka pallium nigrum in marca minus I ½ grossis per Coprkowa obligatum, iudicio magno exhibuit et ius sibi admisit.

1381. *s. 302*

Kacper przeor klasztoru św. Stanisława i kaznodzieja Mikołaj w imieniu całego zgromadzenia zeznali, że otrzymali z rąk Jana Gambali egzekutora testamentu Marcina Kwanty 10 grzywien, które Marcin zapisał na swojej słodowni: połowę na sprawowanie mszy gregorianek oraz połowę na budowę kościoła św. Stanisława.

Venientes religiosi Casper prior et senior conventus sancti Stanislai, necnon Nicolaus predicator, ex parte omnium fratrum eiusdem conventus recognoverunt decem marcis de manibus famosorum Johannis Gambala et ┣Martini Closzman┫ executoris testamenti recepisse, levasse, quas Martinus Quantha in et super ipsius braseatorio – medietatem pro tricesimas legendis et medietatem pro edificacione ecclesie sancti Stanislai legaverat.

CCXXXIX. *(s. 303)* **Iudicium expositum alias p o w y a t h e k fuit feria vel sabbato ante festum Presentacionis Marie anno LXX III°** *(20 listopada 1473 r.).*

1382. *s. 303*

Sąd zezwolił Grzegorzowi Fiolowi sprzedać pierścień srebrny i czerwony czepek zastawiony przez karczmarkę Barbarę.

Ius decrevit provido Gregorio Fyol annulum argenteum cum peplo rubeo per Barbaram propinutricem obligatum vendere.

1383. *s. 303*

Sąd zezwolił kowalowi Wawrzyńcowi Balandzie na sprzedaż kowadła i płaszcza zastawionych przez Oszomka, a wcześniej o tym powiadomić (Oszomka), aby mógł te rzeczy wykupić.

Ius decrevit provido Laurencio Balanda fabro incudem cum pallio per Oschomek obligatum vendere, et prius ipsam avisare que exemerat.

1384. *s. 303*

Sąd zezwolił Janowi Opoczeńskiemu sprzedać biret wartości pięciu groszy, zastawiony przez Mikołaja Popka, a wcześniej o tym powiadomić Popka, aby mógł ten biret wykupić.

Ius decrevit provido Johanne Opoczensky biretum in quinque grossis per Niolaum Popek obligatum vendere, et prius ipsam avisare que exemerat.

1385. *s. 303*

Sąd zezwolił Jakubowi Winiarzowi sprzedać zastawione przez Katarzynę Szczurkową srebro wartości sześciu i pół grzywny, a wcześniej o tym powiadomić Katarzynę, aby mogła to srebro wykupić.

Ius decrevit famoso Jacobo Wynarsz argentum in VI ½ marcis per Katherinam Sczurkowa obligatum vendere, et prius ipsam avisare que exemerat.

1386. *s. 303*

Sąd zezwolił Janowi Istepce sprzedać czarny płaszcz, zastawiony przez Koprkową za grzywnę bez półtora grosza, a wcześniej o tym powiadomić Koprkową, aby mogła ten płaszcz wykupić.

Ius decrevit Johanni Histepka pallium nigrum in marca minus I ½ grossis obligatum per Coprkowa vendere, et prius ipsam avisare que exemerat.

1387. *s. 303*

Jan Gambala kierując się miłosierdziem zwolnił Katarzynę wdowę po Marcinie Kwancie od przysięgi w sprawie o półtorej grzywny za sukno kupione dla jej siostrzeńca.

Quamadmodum honesta Katherina relicta Martini Quantha per decisionem iuris famoso Johanni Gambala pro I ½ marcis, occasione empcionis panni ipsius filiastro, ius ferre debuit et iurare, extunc ipse Gambala misericordia motus eidem Katherine relicte Martini Quantha iuramentum dimisit.

CCXL. *(s. 304)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta in crastino sancte Andree Apostoli anno Domini millesimo CCCC LXX tercio** *(1 grudnia 1473 r.).*

1388. *s. 304*

Stefan Szczepanowicz zapłacił Piotrowi bratankowi Piotra Szachtarza 100 florenów jako pierwszą spłatę za dom położony na rogu, kupiony u Szachtarza.

Veniens circumspetus Stephanus Sczepanovicz civis noster personaliter centum florenos Hungarcales auri puri et iusti ponderis pro domo apud providum Petrum Schachtasz empta, in acie sita, posuit. Quos centum florenos providus Petrus filiaster eiusdem Petri Schachtarsz a dicto Stephano Sczepanouicz realiter cum effectu recognovit recepisse, levasse, tulisse, demum primaria solucionem.

1389. *s. 304*

Anna Markowa po raz trzeci przedstawiła (do wykupu) brunatny płaszcz swojej córki Anny, zastawiony na poczet bliżej nieokreślonych wydatków (por. nr 1359, 1366).

Veniens honesta Anna Markowa pallium brunaticum Anne ipsius filie in inpensis alias w n a k l a d z e c h invadiatum sive obligatum, iudicio tercio exhibuit.

1390. *s. 304*

Piotr z Wojciechowa skazany na śmierć usprawiedliwił Macieja Wędzidło człowieka z Ożarowa, oświadczając, że jest niewinny i prawy.

Veniens Petrus de Woyczechow[1] homo morte sentenciatus, stans coram nobis personaliter, hominem de Oszarow[2] nomine Mathiam Wandzidlo iustificavit et expurgavit, dicens ipsum fore iustum, non culpabilem.

1391. *s. 304*

Jakub Czuryło zobowiązał się oddać Andrzejowi Gajkowi dwie kopy i osiem groszy do 2 II.

Veniens providus Jacobus Czurilo personaliter, non compulsus, nec coactus, benivole recognovit tenere duas sexagenas cum octo grossis provido Andree Gayek civi nostro. Quasquidem duas sexagenis cum VIII° grossis presentibus se obligat dare, solvere ad festum Purificacionis Marie nunc instans *[2 II]*.

1392. *s. 304*

Anna żona Macieja Fiolka oświadczyła, że jej matka Anna Markowa i jej brat Stanisław spłacili ja z dóbr ojczystych, nie ruszając dóbr macierzystych.

Honesta Anna uxor legittima Mathie Fyolek, sana mente et corpore existens, recognovit, quia honesta Anna Markowa mater sua cum Stanislao fratre ipsius Anne Fyolkowe satis bene fecerunt, expediverunt de bonis patrimonialibus, non tangendo bona maternalia, de quibus ipsa ipsos liberes dimittivit eviterne.

1393. *s. 305*

Przedmieszczanin z Czwartku Jan Czyż pożyczył od przedmieszczanina Jana Stawireja pół kopy (groszy) pod zastaw swojego ogrodu. Czyż do najbliższego św. Michała ma zwrócić pięć groszy z tej sumy.

Veniens providus Johannes Czysz suburbanus de Stwarthek[1] recognovit in mutuum mediam sexagenam communis pecunie a provido Johanne Stawyrey eciam suburbano recepisse, levasse, tulisse. Racione qua media sexagena in mutuum recepta idem

1390. [1] *Por. nr 375, przyp. 1.* [2] *Ożarów, wieś ok. 20 km NW od Lublina.*
1393. [1] *Por. nr 982, przyp. 1.*

Johannes Czysz ortum suum sibi Johanni Stawyrey presentibus more obligatorio obligat, quem habere, tenere debet tamdiu, quousque sibi viceversa dicta media sexagena integraliter exoluta fuerit. Demum eciam dictus Johannes Czisz ex eadem media sexagena quinque grossis ad festum sancti Michalis *[s]* nunc instans *[29 IX]* solvere, dare promittit omni, procul absque mora et dilacione quavis.⊨

1394. *s. 305-306*

Rajcy i dwaj mieszczanie lubelscy jako arbitrzy uczynili zgodę między szlachcicem Mikołajem Sułkiem z Giełczwi a Jakubem Szczepanowiczem, Mikołajem zwanym Nikielem Filcem i Andrzejem Gajkiem w ten sposób, że ci mieszczanie zapłacą Sułkowi 133 grzywny i 16 groszy zaspokajając wszystkie jego roszczenia.
Szlachcianki Małgorzata i Elżbieta córki Mikołaja Jawidzkiego oświadczyły, że te pieniądze nie były ich ojca, a szlachcica Sułka własne. Ugody mają przestrzegać pod wadium 100 grzywien, po połowie dla skarbu królewskiego i arbitrów.

Venientes famosi viri Martinus Closzman, Gregorius Goszdz, Johannes Cwdin, Jacobus Creydlar consules, Nicolaus Opath, Petrus Manszik cives civitatis Lublin, tamquam arbitri inter nobilem Nicolaum Swlek de Gyelczew[1] ab una et Jacobum Sczepanowycz consulem, Nicolaum Fylcz, Andream Gayek cives Lublinenses partibus ab altera, pro et super nonnullis pecuniis prefato Nicolao Swlek creditis. Arbitrium factum taliter concordaverunt, unierunt itaque prefati Jacobus Sczepanouicz, Nykyel Fylcz, Andreas Gayek iuxta prefatam concordiam centum triginta tres marcas cum XVI grossis prefato Nicolao Swlek dederunt, extradiderunt, solverunt omnes et singulas res inter partes dictas superius denominatas penitus mortificando. *[s. 306]*
Et incontinenti coram bannito iudicio eodem venientes nobiles, honeste Margaretha, Elisabeth filie nobilis Nicolai Jawyczky[2], per ipsorum legittimum tutorem constitutum tamquam plenipotentem, sani mente et corpore, non compulsi, nec coacti, benivole stando recognoverunt, quomodo prefata summa pecuniarum inferius descripta non fuit patris ipsorum nobilis Nicolai Jawyczky, sed prefati Nicolai Swlek propria pecunia. Et hanc unionem sive concordiam partes pretacte tenere, servare debent sub vadio centum marcarum, medium pro camera regis, residuum arbitris prefatis.

1394. [1] *Giełczew, wieś ok. 24 km SE od Lublina; dziedzic Mikołaj Sułek, najpewniej potomek Sułka notowanego w Giełczwi w l. 1383-1409, skądinąd nieznany, może tożsamy z Mikołajem występującym z przydomkiem Zasiekacz w l. 1452-1465, zm. przed 1480 r. (SHG, s. 73; APL, KzL 9, k. 284).* [2] *Por. nr 1277, przyp. 2.*

CCXLI. *(s. 306)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta infra octavas Epiphaniarum Domini anno eiusdem millesimo CCCC LXX quarto** *(12 stycznia 1474 r.).*

1395. *s. 306*

Anna Markowa po raz czwarty przedstawiła (do wykupu) brunatny płaszcz swojej córki Anny, zastawiany za bliżej nieokreślone wydatki (por. nr 1359, 1366, 1389).

Veniens honesta Anna Markowa pallium brunaticum Anne ipsius filie in impensis obligatum, iudicio quarto exhibuit et ius sibi admisit solvere.

1396. *s. 306-307*

Rajca Jan Kudzin wraz z żoną Małgorzatą, czapnik Jan Poganek z żoną Anną, Gierka Wiszkowa, Piotr Gżegżoł, Mikołaj syn śp. Świętesława, wszyscy oświadczyli, że 20 grzywien długu, jaki ma Katarzyna wdowa po Mikołaju Żaku u kapelana zamku lubelskiego Mikołaja, obiecują spłacić do najbliższego święta Oczyszczenia NMP w ten sposób, że jeśli ktoś z nich nie zapłaci, wtedy rajcy dadzą kapelanowi wwiązanie do jego domu, jeśli zaś ktoś inny z nich za stronę niepłacącą zapłaci, wtedy będzie bliższy do tego wwiązania i będzie trzymać te dobra do całkowitej spłaty. Umowy mają przestrzegać pod wadium 30 grzywien.

╞Venientes famosi, honesti Johannes Cudin consul cum Margaretha ipsius uxore legittima, Johannes Poganek pyleator *[s]* cum Anna ipsius uxore legittima, Gerka Wyschkowa, Petrus Gszegsol, Nicolaus filius Swyantheslai pie memorie, omnes unanimiter, una voce, personaliter coram iudicio stantes recognoverunt debitum viginti marcarum, que honesta Katherina relicta Nicolai Zak honorabili domino Nicolao capellano castri Lublinensis tenebatur, obligabatur veri, iusti, legittimi debiti. Quasquidem viginti marcis communis pecunie *[s. 307]* prefati Johannes Cudin, Margaretha uxor sua, Johannes Poganek pileator, Anna uxor sua, Petrus Gszegsol, Gerka Wyschkowa, Nicolaus filius Swyantheslai permiserunt solvere, complere prefato domino Nicolao capellano castri Lublinensis in crastino Purificacionis Marie nunc instans *[3 II]*. Tali modo et ordine, si una pars prenominatorum ad tempus iam dictum sortem pecuniarum dictarum pretacto domino Nicolao capellano non solverit, extunc domini consules nostri in domum eiusdem parti non solventi, intromissionem dare dicto domino Nicolao capellano ob non solucionem tenebuntur. Si vero una pars dictarum partium prenominatam pro parte non solventis pecunias suas dicto domino Nicolao capellano dederit et solverit, extunc idem solvens propinquior erit obtinere dictam intromissionem et tenere dicta bona tamdiu, usque solucio eadem per partem non solventem totalis omnimoda fuerit. Facta more arbitrali, et hanc concordiam tenere, servare debent sub vadio triginta marcarum.╡

1397. *s. 307*

Jadwiga wdowa po Macieju Kuninodze w sprawie przeciw Stefanowi Szczepanowiczowi o złoty perścień, na mocy decyzji arbitrów wyznaczonych przez króla oczyściła się od oskarżenia przy pomocy przysięgi.

Quemadmodum honesta Hedvigis relicta Mathie Cwnynoga ius portare circumspecto Stephano Sczepanowicz pro annulo aureo iuxta decisionem arbitralem factam per comissarios per regiam maiestatem deputatos, extunc sibi iuramentum dimisit et evasit iure mediante.

1398. *s. 308*

Bartosz Kokoszka dobra położone na przedmieściu i kupione od zmarłego Piotra Szachtarza wypuścił w dwuletnią dzierżawę Piotrowi bratankowi tego Szachtarza.

Veniens providus Barthosch Kokoszka civis noster, bona empta apud providum Petrum Schachtarsz pie memorie, in suburbio civitatis sita, provido Petro filiastro dicti Petri Schachtarsz dimisit, deoccupavit et ipse Barthosch Kokoszka iterum circa dictum Petrum filiastrum Petri Schachtarsz a festo Pasche per decursum duorum annorum iure instanti convenit, arendavitque in pace et tranquilitate habere, tenere et econverso per decursum duorum annorum sibi dimittere deoccupare.

1399. *s. 308*

Jan Dłotlicki wydzierżawił od Mikołaja Łysego ze Sławina dom na przedmieściu na okres dwóch lat w zamian za czynsz roczny w wysokości połowy kopy bez dwóch groszy. Gdy minie okres dzierżawy, Dłotlicki ma dać osiem i pół grzywny albo uwiązanie do tego domu.

Veniens providus Johannes Dlothlyczky personaliter recognovit domum apud providum Nicolaum Lyssy de Slawyn[1] convenisse, arendasse, situm in suburbio civitatis Lublin, per decursum duorum annorum a presencium data. De qua domo idem Johannes Dlothliczky obligatus est dare, solvere mediam sexagenam minus duobus grossis dicto Nicolao Lyssy annalem censum, et dum dicti duo anni exigente labuntur, idem Dlothliczky dare debet mediam novam marcam. Si non dederit ad tempore iam dictum, extunc sibi dare intromissionem in dictam domum, debet quolibet anno per hos *[s]* duos annos per ½ sexagenis minus II grossis.

1399. [1] *Por. nr 1191, przyp. 1.*

1400. *s. 308*

Grzegorz Lisek ustanowił woźnego miejskiego Jana swoim pełnomocnikiem we wszystkich sprawach.

Veniens providus Gregorius Lyssek procuratorem suum Johannem ministrem civitatis in omnibus causis suis, tam magnis, quam parvis, fecit, constituit et sollenniter ordinavit.

1401. *s. 309*

Maciej Krzesza sołtys ze Strzeszkowic wraz ze swoją siostrą Małgorzatą Mikuliną odstąpili Janowi Jakuszowiczowi połowę domu odziedziczonego po śmierci Marcina Kwanty. Dom ten położony jest przy ulicy Kowalskiej, między (domami) kowala Andrzeja i Mikołaja brata Andrejka.

Venientes circumspecti Mathias Crzescha advocatus de Strzescovicze[1] cum Margaretha Mikulina sorore sua, personaliter, per ipsorum procuratorem providum Album Stanislaum tamquam plenipotentem, domum <medietatem[a]> ipsorum propinquitate post mortem Martini Quantha cessum, in platea fabrorum penes Andream fabrum ab una et Nicolaum fratrem Andrekonis domus partibus ab altera situm, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo dicta domus est extensa, limitata, provido Johanni Jakuschouicz suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nichil sibi dicti Mathias Crzescha cum Margaretha sorore sua suisque legittimis successoribus penitus relinquendo et reservando in dicta medietate domus.

1402. *s. 309*

Sołtys ze Strzeszkowic Maciej Krzesza wraz ze swoją siostrą Małgorzatą Mikuliną zrezygnowali na rzecz Jana Gambali z połowy domu zwanego Rzeszotkowski, odziedziczonej po śmierci Marcina Kwanty. Dom ten położony jest pod schodami idącymi na mur miejski. Trzymali go dotąd razem Gambala i Marcin Kwanta.

Venientes circumspecti Mathias Crzescha advocatus de Strzeszkovicz[1] cum cum *[ss]* Margaretha Mikulina sorore sua personaliter, per ipsorum procuratorem providum Album Stanislaum, domum Rzeschotkowszky medietatem suam propinquitate post mortem Martini ┣Crzescha┫ Quantha cessum, quam Johannes Gambala, Martinus Quantha mutuo tenuerunt, sub gradu eundo super murum civilem, cum omnibus

1401. [a] *Dopisano nad wierszem, na wysokości słowa* ipsorum.
1401. [1] *Por. nr 1333, przyp. 1.*
1402. [1] *Por. nr 1333, przyp. 1.*

eiusdem iuribus, proprietatibus, ita longe, late, famoso Johanni Gambala suisque legittimis perpetue et in ewm resignaverunt.

CCXLII. *(s. 310)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta proxima infra octavas sancte Angnetis** *[s]* **anno Domini millesimo CCCC LXX quarto** *(26 stycznia 1474 r.).*

1403. *s. 310*

Rzeźnik Grzegorz Kuncza zobowiązał się zwrócić Nikielowi Filcowi cztery grzywny bez wiardunku w dwóch ratach.

Veniens providus Gregorius Cuncza carnifex, civis noster, recognovit teneri quatuor marcis <minus fertone[a]> pecuniarum veri, iusti, legittimi debiti, circumspecto Nykel Fylcz eciam civi nostro suisque legittimis successoribus. Quasquidem quatuor marcis pretactas idem Cuncza presentibus se obligat dare, solvere, complere: duas marcas ad festum Purificacionis Marie nunc affuturum *[2 II]*, residuum autem ad festum Penthecosten eciam nunc instans *[29 V]*, nullo vadio ipsum evadendo solummodo parata cum pecunia.

1404. *s. 310*

Barbara Sopkowa pożyczyła cztery grzywny od Handzela. Jeśli ich nie zwróci do Zielonych Świątek, wówczas da wprowadzenie w połowę swojego ogrodu

Veniens honesta Barbara Sopkowa recognovit recepisse quatuor marcis pecuniarum apud providum Handsel civem nostrum. Quasquidem guatuor marcis prefata Barbara Sopkowa presentibus solvere promittit ad festum Penthecosten nunc instans *[29 V]*. Que si non solverit dicto Handsel, extunc eadem Sopkowa intromissionem in ortum <medium[a]> suum dare promittit, cum omnibus et singulis quecumque in dicto orto invenerit.

1405. *s. 310*

Maciej Konopka zrzekł się na rzecz Szymona ogrodu na przedmieściu, położonego między ogrodami Mikołaja Baryczki i Stanisława Proszy.

1403. [a] *Zapisano nad wierszem.*
1404. [a] *Dopisano na marginesie, zaznaczając miejsce umieszczenia w tekście znakiem „.*

Veniens providus Mathias Conopka sutor personaliter, per ipsius procuratorem sive tutorem providum Handzel civem nostrum, ortum suum in suburbio, inter ortos Nicolai Bariczka ab una et Stanislai Proschą partibus ab altera situm, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, it longe, late circumferencialiter, provido Schiman civi nostro suisque legittimis perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi idem resignans penitus relinquendo.

1406. *s. 311*

Maciej Konopka zrzekł się na rzecz bednarza Michała swojego domu położonego na rogu, koło (domu) Michała Zyrdziocha, z którego płacony jest czynsz panom rajcom.

Veniens providus Mathias Konopka civis noster, per ipsius tutorem providum Handzel eciam civem nostrum, domum suum in acie situm penes Michaelem Zyrdzoch, in et super censu dominorum consulum, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, provido Michaeli doleatori suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nichil sibi idem Mathias Conopka et suis legittimis successoribus in dicta domo penitus relinquendo.

1407. *s. 311*

Szewc Jan Koziebrod zrzekł się na rzecz szewca Tomasza swojego domu przy ulicy Grodzkej, położonego między domami Macieja Bełżyckiego i Piotra Filipowicza.

Veniens providus Johannes Cozobrod civis et sutor, per ipsius procuratorem providum Album Stanislaum, domum suam in platea castrensi, inter domus Mathie Belsiczky ab una et Petrum Philippouicz partibus ab altera, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, provido Thome sutori suisque legittimis perpetue et in ewm resignavit, nichil sibi idem ├Thomek in┤ Johannes Cozobrod suisque legittimis successoribus in dicta domo penitus relinquendo.

1408. *s. 311*

Kuśnierz Mikołaj Neko okazał po raz pierwszy jasną (?) suknię zastawioną za dwie kopy przez Annę z przedmieścia; suknia należała do człowieka skazanego na ścięcie.

Veniens providus Nicolaus Neko pelliparius et civis noster, tunicam novi coloris in duabus sexagenis per Annam mulierem de suburbio civitatis nostre in pecuniis capitalibus invadiatam, quod homo capite decrevit truncari et privari, iudicio primo exhibuit.

1409. *s. 312*

Jan Szydłowiecki pozwał Urszulę Trzesitobolinę, aby ta oczyściła się ze stawianych jej zarzutów. Pełnomocnik Urszuli odroczył sprawę z powodu choroby.

Veniens circumspectus Johannes Schidlowyeczky iure mediante honestam Ursulam Trzanszithobolina civem nostram ad iudicium nostrum bannitum cittavit in tempore et hora, ut se iustificaret pro quibus ipsam inculparet. Et procurator eiusdem Ursule infirmitate sua reposuit et iudicio primo in et super ipsam astitit.

1410. *s. 312*

Jadwiga Kuninożyna nie stawiła się w sądzie w sprawie wytoczonej kuszniczce Fronie i dlatego jej pozew oddalono.

Quemadmodum honesta Hedvigis Cwnynosina cittaverat ad iudicium bannitum, quod hodierna die fuit honestam Fronam balistatricem, extunc ipsa Frona iuri et iudicio astitit quasi citata et Hedvigis Cwninosoyna minime iudicio comparare curavit. Ideo ipsa causam suam amisit occasione non paricionis in termino iuxta formam cittatoriam de forma iuris.

1411. *s. 312*

Szlachcic Mikołaj Pszonka ze Strzeszkowic część długu, mianowicie 7 ½ grzywny z sumy 15 grzywien, jakie Mikołajowi i Piotrowi Pszonce z Babina jest winien sołtys ze Strzeszkowic Mikołaj Krzesza, zapisuje Janowi Gambali na połowie domu przy ulicy Grodzkiej przy domach Bernharda z jednej i Popkowej z drugiej strony.

Veniens nobilis Nicolaus Psonka heres de Strzeszkovicze[1] recognovit debitum teneri dimidiam octavam marcis communis pecunie famoso Johanni Gambala consuli et civi nostro, illascum pecuniarum quindecim marcarum, quarum providus Nicolaus Krzescha advocatus de Strzeszkovicze[2] prefato Nicolao Psonka et nobili Petro Psonka heredi de Babin[3] teneri, obligari recognovit. Et de eisdem pecuniis pretactas Nicolaus Psonka dictas VII ½ marcis prefato Johanni Gambala in et super medietate domus

1411. [1] *Por. nr 1336, przyp. 3.* [2] *Por. nr 1333, przyp. 1.* [3] *Por. nr 694, przyp. 1.*

in platea castrensi, penes Bernhardum ab una et Popkowa domos partibus ab ab *[ss]* altera sita, monstravit et pretactus Nicolaus Krzescha advocatus consensit et recognovit prefato Nicolao Psonka de Strzeszkovicze debitum pretactum teneri, obligari.╡

CCXLIII. *(s. 313)* **Iudicium generale sive magnum celebratum fuit sabbato ipso die sancte Agathe Virginis anno etc. LXX quarto** *(5 lutego 1474 r.)*.

1412. *s. 313*

Rajca lubelski Jan Gambala poręczył rajcy warszawskiemu Janowi Bieniaszowi 20 florenów w złocie. W sprawie tych pieniędzy Iwaszko z Wilna zwany Tołstym Iwaszkiem kazał (Bieniaszowi) dostarczyć przed sąd dowody, lecz nie stawił się. Sprawę Iwaszka i Bieniasza przeniesiono na kolejny termin.

Veniens famosus Johannes Gambala consul et civis noster viginti florenos Hungaricales in auro exfideiussit *[ss]* famoso viro Johanni Byenasz consuli et civi de Warschevia[1], pro quibus providus Iwaschko civis de Wylno alias Tholsty Jawaschko pro festo nunc instanti Purificacionis Marie *[2 II]* ius portare decrevit et solus sibi deliberavit iurare, et non astitit, et terminus ipsis ambebus, videlicet Johanni Byenasz et Iwaschko, transpositus est est *[ss]* infra hinc ad festum Penthecosten nunc affuturum *[29 V]*.

1413. *s. 313*

Mikołaj zięć Pierzchalin przedstawił (do wykupu) czarny płaszcz zatawiony za 41 groszy przez Jakuba Dłuskiego.

Veniens providus Nicolaus gener Pyeszchalin tunicam nigram in quadraginta uno grossis per Jacobum Dlusky obligatam, iudicio magno exhibuit.

1414. *s. 313*

Marcinowa z Konopnicy przedstawiła (do wykupu) okrycie futrzane, zastawione przez Przestąpidrożynę za siedem wiardunków i siedem groszy.

Veniens honeta Marczinowa de Conopnicza[1] madremadam *[s]*[a] per honestam Przestampidroszina in septem fertonis et VII grossis obligatam, iudicio magno exhibuit.

1412. [1] *Por. nr 1162, przyp. 2.*
1414. [a] *Powinno być*: madromedam.
1414. [1] *Por. nr 12, przyp. 1.*

CCXLIV. *(s. 313)* **Iudicium expositum alias p o w y a t h e k fuit feria secunda post festum Dorothee anno etc. LXX quarto** *(7 lutego 1474 r.).*

1415. *s. 313*

Marcinowa z Konopnicy może sprzedać okrycie futrzane zastawione przez Przestąpidrożynę za siedem wiardunków i siedem groszy, a wcześniej ją zawiadomić. Jeśli ze sprzedaży uzyska wyższą sumę, (naddatek) zwróci (Przestąpidrożynie).

Ius decrevit honeste Marczinowe de Conopnicza[1] madremadam *[s]*[a] per honestam Przestampidrosina in VII fertonibus et septem grossis obligatum vendere et ipsam prius avisare; si ipsa ultius vendet, quam pro dicta summa, tunc econverso restituere.

1416. *s. 314*

Mikołaj zięć Pierzchały może sprzedać czarną suknię, zastawioną za 41 groszy przez Jakuba Dłuskiego, a wcześniej go zawiadomić.

Ius decrevit providO Nicolao generi Pyeschala tunicam nigram in quadraginta uno grossis per providum Jacobum Dlusky obligatam, vendere tamquam suum proprium, et prius ipsum avisare.

1417. *s. 314*

Maciej Szklarz zobowiązał się zwrócić do Wielkanocy dwie kopy (groszy) Janowi Kudzinowi.

Veniens circumspectus Mathias Sklarsz civis noster recognovit duas sexagenas veri, iusti, legittimi debiti teneri famoso Johanni ├Gambala┤ Cudin consuli et civi nostro, quas pecunias promittit solvere, complere ad festum Pasche nunc instans *[10 IV]* paratis cum pecuniis.

CCXLV. *(s. 314)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta ipso die sancte Appolonie Virginis anno Domini millesimo CCCC LXX quarto** *(9 lutego 1474 r.).*

1415. [a] *Powinno być:* madromedam.
1415. [1] *Por. nr 12, przyp. 1.*

1418. *s. 314*

Kuśnierz Mikolaj Neko po raz drugi przedstawił (do wykupu) suknię zastawioną za dwie kopy przez Annę, nieviastę z przedmieścia (por. nr 1408).

Veniens providus Nicolaus Neko pelliparius et civis noster tunicam novi coloris in duabus sexagenis per honestam Annam mulierem de suburbio civitatis, in pecuniis capitalibus obligatam, iudicio secundo exhibuit.

1419. *s. 314*

Piotr bratanek zmarłego Piotra Szachtarza ustanowił woźnego sądowego Jana swoim pełnomocnikiem we wszystkich sprawach.

Veniens providus Petrus filiaster Petri Schachtarsz pie memorie procuratorem suum Johannem ministrum civitatis in omnibus suis causis, tam magnis, quam parvis fecit, constituit et sollenniter ordinavit a ipso primo, secundo ad tercium, usque ad quartum.

1420. *s. 314*

Jan Zdun zapłacił Ormianinowi Kryskowi ze Lwowa dwa floreny poręczone przez niego za jego siostrę Annę Chodorkową.

Veniens providus Johannes Szdun frater germanus honeste Anne Chodorkowe, fideiussoriam factam pro dicta Anna Chodorkowa sorore sua germana occasione duorum florenorum provido Cristek Armeno de Leopoli nunc temporis solvendo, prefatus Johannes Szdun iam eidem Armeno de Leopoli dictam fideiussoriam duorum florenorum solvit et satisfecit.

1421. *s. 315*

Maciej dworzanin rajcy krakowskiego Gebla uczynił swoim pełnomocnikiem Stanisława Białego we wszystkich sprawach o pieniądze od Jana Piszczykura, Jana Długiego, Jana Barwy i Gila.

Veniens providus Mathias famulus domini Gobel consulis et civis Cracoviensis[1], providum Album Stanislaum suum procuratorem in omnibus suis causis, tam magnis,

1421.[1] *Por. nr 1165, przyp. 1.*

quam parvis, ad citandum, lucrandum pecunias in et super Johanne Pysczikur, Dlugi Jan, Johanne Barwa et Gylowy fecit, constituit et sollempniter ordinavit a ipso primo, ad secundum, tercium, usque ad quartum.

1422. *s. 315*

Stanisław Gil zobowiązał się spłacić Maciejowi dworzaninowi rajcy krakowskiego Gebla w pięciu ratach pięć grzywien za kosy (lub sierpy).

Veniens providus Stanislaus Gyl civis noster recognovit teneri, obligari quinque marcis debiti veri, certi, legittimi, provido Mathie familiari circumspecti Gobel consulis et civis Cracoviensis[1] pro falcastres. Quosquidem quinque marcis solvere promittit presentibus: unam marcam ad festum Penthecosten nunc affuturum *[29 V]*, iterum marcam ad Purificacionis Marie *[2 II 1465]*, iterum marcam ad aliud festum Purificacionis Marie *[2 II 1466]*, iterum ad tercium festum Purificacionis Marie *[2 II 1467]*, et sic deinceps iterum marcam ad quartum Purificacionis Marie *[2 II 1468]*, quousque ad totalem solucionem dictarum quinque marcarum.

1423. *s. 315*

Katarzyna wdowa po rajcy Marcinie Kwancie oświadczyła, że została spłacona z 50 grzywien przez wykonawców testamentu jej męża: Marcina Klozmana, Jana Gambalę i Macieja Długosza.

Veniens nobilis et honesta Katherina relicta Martini Quantha consulis et civis Lublinensis personaliter coram nobis nostro bannito in iudicio, sana mente et corpore, non compulsa, nec coacta stans recognovit, quia sibi satisfecerunt et solverunt famosi Martinus Closzman, Johannes Gambala, Mathias Dlugosch executores testamenti pie memorie famosi Martini Quantha in quinquaginta marcis, quas sibi Katherine in testamento legavit et dedit. Quos executores prefatos dicta Katherina presentibus promittit intercedere, tueri, defendere ab *[s]* his quinquaginta marcis ab omnibus et singulis personis ad tempora vite sue.

1424. *s. 316-317*

Szlachcic Jan Trzesitoboła mieszczanin lubelski i dziedzic Bardechowa oświadczył, że otrzymał 300 florenów posagu jego żony Gertrudy córki mieszczanina warszawskiego Andrzeja Młodobrego

1422.[1] *Por. nr 1165, przyp. 1.*

i dla odwzajemnienia ustanowił wiano w wysokości 400 florenów. Zapisał je na młynie odziedziczonym po ojcu Janie Trzesitobole, a w części odkupionym od siostry Elżbiety. Jeśli Gertruda umrze wcześniej niż jej mąż Jan, wówczas jej bliższym ma on dać 300 florenów, a wspomniany młyn zatrzymać jako prawy dziedzic. Wszystko wniesione (do małżeństwa) przez Gertrudę w srebrze i złocie, mianowicie 40 florenów, przypadnie jej bliskim. Jan zobowiązuje się również przekazać jako oprawę Gertrudy przywilej królewski dotyczący wspomnianego młyna. Wyznaczył też poręczycieli wykonania tych postanowień w osobach rajcy Jakuba Szczepanowicza i jego brata Jana.

Veniens nobilis Johannes Trzansithobola civis Lublinensis et heres de Bardechow[1] personaliter stando recognovit, quia post honestam Gertrudam consortem suam carissimam, filiam circumspecti Andree Malodobry civis Warschoviensis[2], recepit tricentos florenos Hungaricales puri auri et iusti ponderis racione dotis et dotalicii alias p o s s a g w. Ob quorum recompensam sibi faciendo pro dotalicio predicto alias z a w y a n o quatuorcenta florenos Hungaricales sibi reformat et inscribit in et super suo molendino, post mortem patris sui divisorie cesso et in et super alia sorte apud sororem ipsius germanam Elisabeth empta, hoc est super toto molendino, quam habet divisorie unacum fratribus, sororibus suis iure hereditario, quod molendinum sibi cessit divisorie post patrem suum germanum olim Johannem Trzansythobola civem Lublinensem. Et quod absit, si eandem Gertrudem prius mori contingerit, extunc ipse Johannes Trzansitobolka debet dare propinquis ipsius Gertrude tricentos florenos Hungaricales et predictum molendinum tenebit tamquam verus heres perpetue et in ewm. Et omnia importata, quecumque erunt de auro et argento, videlicet quadraginta florenorum, eciam illa omnia debent cadere super propinquos ipsius Gertrude et idem Johannes prefatus non debebit astringere neque alloquere ad resignacionem predictarum tricentarum ├marcarum┤ florenorum, quos sibi reformavit et presenti scripto reformat et inscribit. Et littera regali, quam habet super predictum molendinum ipse Gertrudy tenebitur *[s. 317]* reformari. Et idem dominus Johannes tenebitur ponere fideiussores occasione reformacionis dotalicii predicti et iam ponit fideiussores circumspectos viros Jacobum Sczepanovicz consulem et Stephanum fratrem germanum ipsius Jacobi cives Lublinenses. Et idem Johannes Trzansythobolka inscribit se istis fideiussoribus Jacobo et Stephano, quod si ipsi non poterint apud regiam maiestatem expedire resignacionem alias w s z d a n ą, extunc ipse Johannes Trzanszithobola dare debet iura predictis fideiussoribus, que iura pertinent et spectant super predictum molendinum et quando isti fideiussores dabunt iura Andree Malodobry, extunc ipse Andreas Malodobry debet emittere pacifice, tute et quiete predictos fideiussores.

1424. [1] *Bardechów, wieś koło Bruchnala w zachodniej połaci dawnego powiatu lwowskiego na północ od salin ruskich.* [2] *Andreas Małodobry, mieszczanin warszawski, witryk kościoła św. Jana 1475 r., rajca 1480 r. – Księga radziecka, s. 674.*

1425. *s. 317*

Urszula wdowa po Janie Trzęsitobole otrzymała od swojego syna Jana Trzęsitobołki 80 florenów za sprzedany mu dom, położony na rogu (przy ulicy) prowadzącej do klasztoru św. Stanisława.

Veniens honesta Ursula relicta Johannis Trzanszithobola, sana mente et corpore, non compulsa, nec coacta, recognovit recepisse octuaginta florenis Hungaricales a circumspecto Johanne Trzansithobolka filio suo in et super domum suam venditam sibi, que domus iacet in acie eundo ad claustrum sancti Stanislai.

1426. *s. 317*

Maciej niegdyś dworzanin rajcy krakowskiego Gebla otrzymał 30 florenów od Macieja Szklarza za sprzedane mu kosy (lub sierpy).

Veniens providus Mathias olim familiaris famosi Gobel consulis et civis Cracoviensis[1] recognovit omnimodam, totalem recepisse solucionem triginta florenorum a circumspecto Mathia Sklarsz occasione empcionis, forisacionis falcastrorum, quem liberum, quiettum dimittit cum pueris suis temporibus eviternis.

1427. *s. 318*

Anna żona Macieja Fiolka zobowiązała się zwrócić szlachcicowi Jakubowi dziedzicowi Snopkowa osiem florenów długu do najbliższych świąt Bożego Narodzenia.

Veniens honesta Anna uxor legittima circumspecti Mathie Fyolek, per ipsius procuratorem providum Johannem ministrum civitatis, recognovit octo florenos Hungaricales auri puri, iusti ponderis, veri, certi, legittimi debiti nobili domino Jacobo heredi de Snopkow[1]. Quosquidem octo florenos prefata Anna Fyolkowa presentibus promittit dare, solvere, complere omni procul absque mora et dilacione quavis, ad festum Nativitatis Christi nunc instans *[25 XII]*, sine omni vadio et re paratis cum florenis, nulla re ipsum evadendo.

1426. [1] *Por. nr 1165, przyp. 1.*
1427. [1] *Por. nr 483, przyp. 1; dziedzic Jakub zapewne identyczny z wzmiankowanym w l. 1453-1477 synem Jana Mazura herbu Rawa (J. Wroniszewski, Ród Rawiczów, s. 167).*

1428. *s. 318*

W dzień św. Walentego (14 II 1474 r.) wybrano nowego wójta w osobie Stanisława Kiełbasy, oraz ławników: Stanisława Pierzchałę, Jana Jakuszowicza, Handzela, Jana Borzywego, krawca Miklasza, złotnika Michała i Jana Stodolnika.

Eleccio advocati et scabinorum fuit feria secunda ipso die sancti Valentini Martiris anno Domini millesimo CCCC° septuagesimo quarto. Advocatus Stanislaus Kyelbassa, scabini autem: Stanislaus Pyrszchala, Johannes Jakuschovicz, Handzel, Johannes Borzywy, Myklasch sartor, Michael aurifaber, Johannes Stodolnik.

CCXLVI. *(s. 318)* Iudicum bannitum fuit circa eleccionem eodem die, feria secunda ipso die sancti Valentini martiris anno Domini ut supra LXX quarto *(14 lutego 1474 r.)*.

1429. *s. 318-319*

Mikołaj Opat, Jan Trzesitoboła, Jan Wiśniowski oraz Jan Hanusz pisarz mieszczanina poznańskiego Georga Boka jako arbitrzy rozsądzili sprawę między mieszczaninem sandomierskim Janem Bączkiem a mieszczaninem warszawskim Andrzejem Edlingerem. Edlinger zwrócił Bączkowi 400 grzywien długu, znosząc wszelkie wcześniejsze zapisy dotyczące tego długu. Unieważniono też wcześniejszą ugodę, zawartą przy udziale arbitrów: Stanisława Pierzchały, Macieja Szklarza i Macieja Fiolka.

Venientes circumspecti Nicolaus Oppath, Johannes Trzanschitobola, Johannes Wysznyowszky cives nostri, necnon Johannes Hanush notarius sagacis Gorge Bok[a] civi Posznaniensis[1], tamquam arbitri inter providos Johannem Banczek civem Sandomirensem ab una et Andream Edlinger civem Warscheviensem[2] partibus ab altera, arbitrium inter partes pretactas factum, tali more et ordine recognoverunt, quomodo pro et super quatuor centis marcis debiti certi, veri, legittimi mutuo habitis, tali concordaverunt: ita quod prefatus Andreas Edlinger civis *[s. 319]* Warscheviensis occasione dictarum quatuor centum marcarum prefato Johanne Bonczek cive Sandomirensi satis sibi fecit, solvit, complerit et omnimodam ac totalem solucionem ab ipse Andrea Edlinger suscepit, percepit, omnes et singulas res invicem inscripciones, litteras inscripcionum, quecumque essent et ad huc retente, reservate in et super dictum Andream et super pueros suos presentibus mortificando. Et idem Johannes Bonczek presens existens in dicta inscripcione coram nobis nostro iudicio admisit, consensit dictam unionem,

1429. [a] *Nad literami:* Bok *umieszczono znak abrewiacji.*
1429. [1] *Por. nr 646, przyp. 1.* [2] *Por. nr 1242, przyp. 2.*

concordiam factam, in presens librum inscribi, quem Andream Edlinger cum pueris suis liberum ac quittum dimittit temporibus eviternis. Et priorem concordiam factam per arbitros Stanislaum Pyrschala, Mathiam Sklarsz, Mathiam Fyolek presentibus mortificando.

1430. *s. 319*

Jakub Czuryło zobowiązał się zwrócić Andrzejowi Gajkowi i Nikielowi Filcowi dług w wysokości dwóch kóp i ośmiu groszy w dwóch równych ratach.

Veniens providus Jacobus Czurilo civis noster recognovit teneri, obligari veri, iusti, certi, legittimi debiti duas sexagenas pecuniarum cum octo grossis circumspecto Andrea Gayek et Nykel Fylcz civibus nostris, ambobus insolidum. Ex quibus quidem duabus sexagenis et octo grossis unam sexagenam cum quatuor grossis prefatus Jacobus Czurilo civis noster presentibus solvere, dare, complere promittit ad medium Quadragesime nunc instans *[23 II]* paratis cum pecuniis, nullo vadio et re ipsos evadendo. Aliam vero sexagenam cum quatuor grossis ad festum Penthecosten nunc affuturum *[29 V]* eciam paratis cum pecuniis, nullo vadio et re pretactos Andream Gayek, Nykel Fylcz cives nostres *[s]* evadendo.

1431. *s. 320*

Jan Wiśniowski winien jest rajcy Marcinowi Klozmanowi 24 floreny za kupionego konia, które poręczyła za niego żona Dorota. Jeśli nie zwróci tej sumy do półpostku, wówczas zobowiązuje się zwrócić 48 florenów.

╞Veniens circumspectus Johannes Wyschnyowszky civis noster recognovit, quia emit equum pro viginti quatuor florenis Humgaricalibus auri puri, iusti ponderis, apud famosum Martinum Closzman consulem et civem nostrum. Pro quibusquidem viginti quatuor florenis Hungaricalibus prefatis honesta Dorothea uxor legittima prefati Johannis Wyschnyowszky presentibus tenet et fideiubet solvere, complere prefato Martino Closzman dictos viginti quatuor florenos ad festum sive ad medium Quadringesime nunc instans paratis cum florenis, nullo vadio et re ipsum evadendo. Casu autem si ipsa ad tempus pretactum non solverit, extunc quinquaginta florenos <minus duobus[a]> presentibus ad tempus pretactum solvere, dare, complere promittit.╡

1431. [a] *Nadpisano nad wierszem i miejsce umieszczenia w tekście wskazano przy pomocy znaku „.*

CCXLVII. *(s. 320)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta ipso die Cinerum anno Domini millesimo CCCC LXX quarto** *(23 lutego 1474 r.)*.

1432. *s. 320*

Kuśnierz Mikołaj Neko po raz trzeci przedstawił (do wykupu) suknię zastawioną za dwie kopy groszy przez niewiastę z przedmieścia Annę (por. nr 1408, 1418).

Veniens providus Nicolaus Neko pelliparius et civis noster tunicam novi coloris in duabus sexagenis per honestam Annam mulierem de suburbio civitatis in pecuniis capitalibus obligatam, iudicio tercio exhibuit.

1433. *s. 320*

Stefan Szczepanowicz odstąpił swojemu bratu Jakubowi Szczepanowiczowi wzgórze z ogrodami, o które spór prowadzi z nim Małgorzata Siestrzeńcowa.

Veniens circumspectus Stephanus Sczepanouicz civis noster cum consensu fratris sui Jacobi Sczepanouicz de bona et mera [?] voluntate sua et actoris in presencia recedit presentibus montem cum ortos prefato Jacobo Sczepanovicz, nolens quicumque habere ad dictum montem et ortos, pro quibus domina Margaretha Syesztrzenczowa secum in iure agit.

1434. *s. 320*

Anna Markowa stawiła się po raz pierwszy w sprawie przeciw Annie Fiolkowej, a ta nie przybyła.

Veniens honesta Anna Markowa in et contra honestam Annam Fyolkowa primo iudicio astitit, que citata in terminis non comparuit.

CCXLVIII. *(s. 321)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta ante dominicam Oculi anno Domini millesimo CCCC LXX quarto** *(9 marca 1474 r.)*.

1435. *s. 321*

Kuśnierz Mikołaj Neko po raz czwarty przedstawił (do wykupu) suknię zastawioną za dwie kopy groszy przez niewiastę z przedmieścia Annę (por. nr 1408, 1418, 1432).

Veniens providus Nicolaus Neko pelliparius civis noster tunicam novi coloris in duabus sexagenis per honestam Annam mulierem de suburbio civitatis in pecuniis capitalibus obligatum, iudicio quarto exhibuit.

1436. *s. 321*

Kowal Marcin Burkart po raz pierwszy przedstawił (do wykupu) ogród kuśnierza Stanisława Smoraga, zastawiony za cztery grzywny.

Veniens providus Martinus Burkarth faber, ortum Stanislai Smorang pellificis in quatuor marcis obligatum, iudicio primo post annum et diem exhibuit, et ius admisit.

1437. *s. 321*

Rajca Maciej Długosz ustanowił Jana Opoczeńskiego swoim pełnomocnikiem we wszystkich swoich sprawach.

Veniens circumspectus Mathias Dlugosch consul et civis noster suum verum et legittimum procuratorem providum Johannem Oppoczenszky in omnibus causis suis, quas habet et habiturus fuerit coram iure cum quibuscumque personis ab ipse primo ad secundum, ad tercium, usque ad quartum fecit, constituit et ordinavit.

1438. *s. 321*

Małgorzata żona Jana Kudzina i Anna żona czapnika Jana (ustanowiły) swoim pełnomocnikiem Grzegorza Fiola.

Venientes honeste Margaretha uxor legittima Johannis Cudin, Anna uxor Johannis pileatoris, suum verum et legittimum procuratorem, providum Gregorium Fyol, in omnibus causis eorum, quascumque habebunt coram iure cum quibuscumque personis, que si ipse hanc vel has causam vel causas perficere non posset, extunc ab ipso primo, ad secundum, ad tercium, usque ad quartum.

1439. *s. 322*

Maciej Długosz zażądał od Jana Kudzina „gwaru”[1]*, zaś sąd nie dopuścił do wysłuchania zgłoszenia (sprawy), ponieważ (Kudzin) zlekceważył (to żądanie).*

Quemadmodum circumspectus Mathias Dlugosch per ipsius procuratorem providum Johannem Oppoczenszky, statisdacionem *[s]* alias g w a r a famoso Johanne Cudin affectavit, extunc ius decrevit, quod ipse non potuit habere audiendo promulgacionem in et super satisdacionem, quia neglexit.

1440. *s. 322*

Rymarz Jakub wraz z żoną Anną oskarżyli kusznika Stanisława i jego żone Annę o zabranie im pieniędzy. Jakub zbiegłemu na przedmieście (oskarżonemu) przeszukał w obecności wielu ludzi wóz i niczego nie znalazł. Dlatego Stanisław wraz ze swoją żoną pozwał Jakuba przed sąd o zniesławienie. Wtedy Jakub oświadczył, że nic złego o Stanisławie i jego żonie nie wie, tylko samo dobre i przysiągł dotykając świętości.

Quemadmodum providus Jacobus sellator civis noster unacum Anna ipsius consorte legittima providum Stanislaum balistatorem cum Zophia ipsius uxore legittima, pro quibusvis pecuniis sibi ablatis inculpaverat ipsos, que fugans in suburbio nostre civitatis coram plebis multitudine currum suum evacuaverat alias t r z a n s l et nulla apud ipsum reperiendo invenit. Tandem ipse Stanislaus cum uxore sua legittima honori infamia per dictum Jacobum sellatorem et uxore sua sibi illata volens manere, iurere *[s]* iure mediante ad iudicium nostrum citavit, volens se iustificare, expurgare. Qui Stanislaus cum uxore sua coram nobis in et contra ipsum proposuit pro tali infamia illata et dehonestacionem. Prefatus Jacobus sellator obiecta audiens negavit, nichil penitus mali de ipse Stanislao uxoreque sua legittima sciens, nisi omne bonum, ipsumque de tali infamia dehonestacione iuxta decisionem et decretum nostrum, medio iuramento tacto sacramento expurgavit, iustificavit.

CCXLIX. *(s. 323)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta proxima post Conductum Pasche anno Domini millesimo CCCC LXX IIII**to *(20 kwietnia 1474 r.).*

1441. *s. 323*

Jan zięć Majdburskiego (Magdeburskiego?) zrzekł się na rzecz Jakuba Czernienskiego swojego ogrodu na przedmieściu, położonego między narożnicą a ogrodem bednarza Matiaszka.

Veniens providus Johannes gener Maydbursky, per ipsius procuratorem providum Johannem ministrum civitatis, ortum suum inter ortos Mathiaszka doleatoris ab una et in acie in suburbio civitatis situm, cum tali iure, proprietate et dominio, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est limitatus et extensus, provido Jacobo

1439. [1] *Por. nr 1030, przyp. 2.*

Czyrnyensky suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi idem Johannes gener Maydbursky suisque legittimis successoribus penitus relinquendo.

1442. *s. 323*

Murarz Stanisław przekazał Tomaszowi Proszy swój ogród na przedmieściu, położony między ogrodami Wojciecha Kraczmara i Stanisława Otłuczka.

Veniens providus Stanislaus murator civis noster, per ipsius procuratorem Album Stanislaum, ortum suum inter ortos ├nostri┤ Alberti Craczmar ab una et Stanislai Otluczek partibus ab altera, in suburbio civitatis situm, cum tali iure, proprietate et dominio, ita longe et late circumferencialiter, prout ex antiquo est limitatus et extensus, provido Thome Proschą suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nichil sibi prefatus Stanislaus murator suisque legittimis successoribus penitus relinquendo.

1443. *s. 323*

Kowal Marcin Burkart po raz drugi przedstawił (do wykupu) ogród kuśnierza Stanisława Smoraga, zastawiony za cztery grzywny (por. nr 1436).

╞Martinus faber Burkarth ortum Stanislai Smorang pellificis in quatuor marcis obligatum iudicio secundo post annum et diem exhibuit.╡

1444. *s. 324*

Rajca Marcin Klozman jest winien Stefanowi prepozytowi szpitala św. Ducha 30 grzywien i kopę (groszy) zabezpieczonych na dwu jego jatkach rzeźniczych, z których do momentu oddania tej sumy ma płacić prepozytowi Stefanowi czynsz w wysokości 1 ½ grzywny na każdą Wielkanoc.

Veniens personaliter famosus Martinus Closzman consul et civis noster, sanus mente parairter *[s]*[a] et corpore, non compulsus, nec coactus, recognovit stando coram nobis triginta marcis cum una sexagena pecuniarum teneri, obligari honorabili Stephano preposito hospitalis Spiritus Sancti, ubi tunc idem dominus Stephanus prepositus personaliter fuit. Quasquidem triginta marcis cum sexagena pecuniarum prefatus Martinus Closzman inscribit cum suis legittimis successoribus in et super duabus banccis carnium, de quibus duabus banccis carnium idem Martinus Closzman suique legittimi successores dare, solvere annatim tenebuntur dicto domino Stephano prepo-

1444.[a] *Powinno być:* pariter.

sito hospitalis per alteram dimidiam marcam ad quolibet festum Pasche. Cum autem idem Martinus Closzman viginti marcis dicto Stephano preposito hospitalis posuerit, solverit et dederit, extunc dictus Martinus Closzman et sui successoribus *[s]* legittimi liberi erunt a solucione dimidie altere marcis et a triginta marcis et sexagene.

1445. *s. 324*

Długojanowa po raz pierwszy przedstawiła (do wykupu) suknię czarną (zastawioną) przez Grzegorzową za niezapłacony czynsz i na trzeci dzień ma ją sprzedać.

Veniens honesta Dlugoyanowa civis nostra tunicam nigram muliebrem honeste Grzegorzowe in censu persensu *[s]* iudicio primo exhibuit et tercia die ipsam vendere debet.

1446. *s. 324*

Pisarz królewski szlachcic Borowski dał Stefanowi Szczepanowiczowi kopę (groszy, ciążącą na) Macieju Fiolku.

Veniens nobilis Borowsky notarius regius[1] dedit, comisit lucrare unam sexagenam pecuniarum domino Stephano Sczepanouicz in et super Mathia Fyolek cive nostre.

1447. *s. 325-327*

Siostry Zofia żona Wawrzyńca Porczka, Anna żona Jana Mincara i Katarzyna żona złotnika Stefana oświadczyły, że rajca Grzegorz Goździ uwolnił się od wszelkich roszczeń związanych z rzeczami pozostałymi po śmierci jego żony, a ich siostry Elżbiety. Tę ugodę uczyniono za pośrednictwem arbitrów w osobach kasztelana żarnowskiego Stanisława z Szydłowca, Mikołaja z Koryta wojskiego sandomierskiego i starosty lubelskiego oraz burmistrza i rajców lubelskich. Na jej mocy Goździ przekazał siostrom: pas srebrny w części końcowej pozłacany, (inny) pas srebrny, gładki, codzienny, sześć łyżek srebrnych, cztery kołdry (dwie puchowe i dwie z pierza), 10 prześcieradeł, dwie poduszki, cztery przykrycia (narzuty) – dwie "postawczowe" (z tkaniny przetykanej złota nicią) i dwie białe z płótna, cztery (inne) poduszki, cztery miski cynowe i dwie cynowe konwie (jedna o objętości ¼, a druga ½ garnca), pięć obrusów, sześć ręczników, dwa czepce aksamitne (jeden z perłami, a drugi bez pereł), „tkankę" z perłami, trzy „rombki" na głowę, pięć „zwoików" i nakrycie futrzane z „krzeczków" (tj. skórek chomików), trzewiki czarne, płaszcz, suknię, dużą

1446. [1] *Wojciech Borowski (Zborowski) herbu Lubicz, pisarz królewski w l. 1467-1485, pisarz ziemski lwowski (1476), poseł króla do Tatarów (1467) – I. Sułkowska-Kurasiowa, Polska kancelaria królewska w latach 1447-1506. Wrocław [itd.] 1967, s. 111, nr 15.*

i mała skrzynię; także wypłaci 12 florenów w dwóch równych ratach. Ugodę obwarowano wadium 100 grzywien, po połowie dla strony i dla arbitrów.

Venientes honeste Zophia uxor Laurencii Porczek, Anna uxor Johannis Mynczar, Katherina uxor Stephani aurifabri sorores germane, omnes insolidum unius voce, personaliter, sani mente et corpore, non compulsi, nec coacti, stantes coram nobis recognoverunt, quod famosus Gregorius Gosdz consul et civis noster satis bene ipsas expedivit pro suppellectilibus omnibus et singulis obmortuis, relictis post mortem Elisabeth uxoris sue legittime, de quibus omnibus ipsi liberum, quittum dictum Gregorium Goszdz unacum amicis suis dimittunt temporibus eviternis. Que bona parafernalia [alias] suppellectilia famosus Gregorius Goszdz ex invencione et arbitris generosorum et famosorum dominorum Stanislai de Schidlovyecz castellani Zarnoviensis ac illustrissimorum natorum magistri curie[1], Nicolai de Corytho tribuni Sandomiriensis, capitanei Lublinensis[2], Petri Manszik preconsulis, Petri Syesztrzeniecz, Johannis Gambala, Johannis Kudin, Jacobi Creydlar et Mathie Dlugosch consulum Lublinensium tamquam arbitrorum et amicabilium compositorum dedit, consignavit prefatis sororibus olim Elisabeth uxoris sui civium Lublinensium. In primis dedit, consignavit ipsis cingulum argenteum in zona bonni deauratum; iterum cingulum argenteum levem, ferialem; sex coclearia argentea; quatuor pulmaticas *[s]*: due p u c h o w e et due p e r s z n e; decem lintiamina; due pulvinaria; quatuor tecture: due p o s t a w c z o w e et due *[s. 326]* albe ex tela; quatuor cussinos; quatuor scutelle: stannee duo, canteri stannei una in quarta, altera in media olla; quinque mensalia; sex manutergia; duo pepla de axamito: unum cum margaritis et alterum sine margaritis; pretexta alias t k a n k a de margaritis; tria apperimenta *[s]* capitis alias r a m b k y; quinque s w o g y k o w et madremada de k r z e c z k y; estivale nigrum de harrassio; pallium de harrassio, tunica de harrassio, cysta *[s]* magna, cystella *[s]* parva, duodecim florenos: ⊢sexta⊣ sex pro festo Penthecosten *[29 V]* et sex pro festo Symonis et Iude Apostolorum *[28 X]*, et iam dictum Gregorium Goszdz et suos legittimos successores omnes singulique, tam Martinus Closman, eius quam consors Katherina, tam Zophia uxor Laurencii Porczek, tam Anna uxor Johannis Mynczar, quam Katherina uxor Stephani aurifabri sorores germane, benivole ex omnibus cittacionibus iudiciis ac terminis, quas inter se mutuo habuerint, una et dominos Goszdz eos et eas libere dimittit ex decreto arbitrali et amicabili invencione prefatorum dominorum arbitrorum, pro omnibus rebus parafernalibus, pecuniis, argento, margaritis, necessariis et attinenciis domesticis, post eorum olim sororem germanam Elisabeth consortem olim Gregorii Gosdz derelictis, nec pro eisdem bonis debent ⊢ea⊣ postea eundem Gregorium Gosdz inquietare *[s. 327]* quovis modo et molestare perpetue in ewm, sub vadio centum marcarum: medium parti tenenti dictum arbitrium et amicabilem composicionem et arbitris medium, eviterne, sub quod prefati domini arbitri sic compositi se sponte ac benivole submiserunt et presentibus se submittunt iuri et iudiciis pro his rebus abrenuciantes.

1447. [1] *Stanisław z Szydłowca herbu Odrowąż, ochmistrz dworu królewiczów (1467-1478), burgrabia krakowski (1471), kasztelan żarnowski (1457-78) i radomski (1478-1493), starosta krakowski (1490-1491) – Urzędnicy małopolscy, nr 688, 1190, 1300, s. 366-367; Burgrabiowie zamku krakowskiego, nr 94.* [2] *Por. nr 1266, przyp. 1.*

1448. *s. 327*

Małgorzata żona Piotra Mikuły za pośrednictwem kramarza Mikołaja zrezygnowała na rzecz piwowara Tomka z ogrodu położonego między ogrodami zmarłego Marcina Kwanty a zakonników (z klasztoru) św. Stanisława.

Veniens honesta Margaretha uxor Petri Mykula, per tutorem suum circumspectum Nicolaum penestica, personaliter, sana mente et corpore, ortum suum inter ortos olim Martini Quantha pie memorie ab una et monachorum a sancto Stanislao partibus ab altera situm, cum tali iure, proprietate, dominio, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est limitatus et est extensus, provido Thomek braseatori suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi prefata Margaretha Mykulina suisque legittimis successoribus penitus relinquendo.

1449. *s. 327-328*

Krawiec Jan zięć Ćwikliny (lub Ćwikły) zastawił Maciejowi Wieluńskiemu za 1 ½ grzywny swój łan, położony między (polami) Wojciecha Nieczka i Gierki, ciągnący się od drogi jakubowickiej aż do granic dyskich. W tym roku (Wieluński) ma zasiać jare na oziminie, po jej zebraniu, i zebrać to co krawiec Jan zasiał, a zasiać tamże jarzynę i ponownie (przeznaczyć) na ugór. Wieluński po tych zasiewach i zebraniu swoich plonów uwolni ten łan od zastawu.

Johannes sartor gener Czwyklin laneum suum inter Albertum Nyeczek ab una et Gerka laneos partibus ab altera situm, currentem a via Jakubowskye[1] usque ad limites Dyskye[2], famoso Mathie Wyelunskye in debito dimidie altere marcis obligavit. Itaque anno isto seminare debet: super annonam alias n a o z i m i n a, recipiendo annonam, *[s. 328]* seminare debet bladam alias y a r s z, et illud, quod ipse Johannes sartor seminavit debet recipere, et dominus Wyelunsky seminare ibidem bladam alias y a r s z i n e et iterum super w g o r. Et dum dominus Wyelunsky dicta seminaverit et econverso recipiet in usum suum, extunc idem laneus liber erit dicto Johanni sartori.

CCL. *(s. 328)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta ipso die sancti Floriani Martiris anno Domini millesimo CCCC LXX quarto** *(4 maja 1474 r.).*

1450. *s. 328*

Kowal Marcin Burkart po raz trzeci przedstawił (do wykupu) ogród kuśnierza Stanisława Smoraga zastawiony za cztery grzywny (por. nr 1436, 1443).
Dopisano: Wykupił.

1449. [1] *Jakubowice Konińskie, wieś ok. 6 km NW od Lublina.* [2] *Por. nr 486, przyp. 1.*

╞Veniens providus Martinus Burkarth faber ortum Stanislai Smorang pellificis in quatuor marcis obligatum iudicio tercio post annum et diem exhibuit.╡ <exemit>[a]

1451. *s. 328*

Panowie rajcy wstrzymali (przekazanie) 20 grzywien Kwancińskich darowanych w testamencie [przez zmarłego (?) Kwantę], gdyż nie zostały dane według (zasad) prawa, aż prawnie zostaną zatwierdzone i pozyskane.

Venientes domini consules Lublinenses inhibicionem in et super viginti marcis Quanczinskych testamentaliter legatas, fecerunt, ut a iure non darentur, quousque iure mediante consecute fiant et lucrate.

1452. *s. 328*

Jadwiga Kuninożyna wstrzymała (przekazanie) 20 grzywien Kwancińskich darowanych w testamencie, gdyż nie zostały dane według (zasad) prawa, aż prawnie zostaną zatwierdzone i pozyskane.

Veniens honesta Hedvigis Cwnynosyna pariforma inhibicionem in et super viginti marcis Quanczinskych testamentaliter legatas fecit, ut a iure non darentur, quousque iure mediante consecute et lucrate fiant iudicio primo.

1453. *s. 328*

Maciej Kresa i jego siostra Małgorzata Mikulina wstrzymali (przekazanie) 20 grzywien Kwancińskich, jak wyżej.

Veniens providus Mathias Cressa cum Margaretha Mykulina sorore sua inhibicionem in et super viginti marcis Quanczinskych testamentaliter legatas fecerunt iudicio primo, ut supra.

1454. *s. 329*

Szewc Piotr Lupczyc wraz ze swoją siostrą Katarzyną zrzekli się na rzecz szewca Wojciecha Mąkina swojego ogrodu na przedmieściu, położonego między ogrodami Jana Opoczeńskiego i Stanisława Stali, z którego płacony jest czynsz roczny w wysokości sześciu groszy.

1450. [a] *Dopisano na końcu zapiski, zapewne po jej przekreśleniu.*

Venientes providi ├Johannes┤ Petrus Lupczycz sutor cum Katherina sorore sua, sani mente et corpore, benivole, non compulsi, nec coacti, per ipsorum tutorem providum Nicolaum penestica civem nostrum, ortum ipsorum in suburbio civitatis, inter ortos providorum Johannis Opoczensky ab una et Stanislai Stala partibus ab altera situm, in censu annali unius sex grossorum fundati, locati, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est limitatus et extensus, provido Alberto Mąnkyna sutori suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignaverunt, nihil ipsis prefati Petrus Lupczicz sutor cum Katherina ipsius sorore suisque posteris legittimis in dicto orto penitus relinquendo.

1455. *s. 329*

Piwowar Tomek zrzekł się na rzecz Jana Jakuszowicza ogrodu położonego między ogrodami zmarłego Marcina Kwanty i zakonników z (klasztoru) św. Stanisława. Jakuszowicz wykupił tę nieruchomość za swoje pieniądze korzystając z prawa bliższości.

Veniens circumspectus Thomek braseator civis noster personaliter, per ipsius procuratorem providum Album Stanislaum tamquam plenipotentem, ortum suum, quem Johannes Jacusovicz propinqitate pecunis suis exemit, inter ortos olim Martini Quantha ab una et monachorum a sancto Stanislao partibus ab altera situm, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est extensus et limitatus, circumspecto Johanni Jakuschovicz suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignaverat, nihil sibi idem Thomek suisque legittimis posteris penitus relinquendo.

1456. *s. 330*

Anna wraz ze swoim synem Stanisławem Markowiczem po raz pierwszy przedstawiła (do wykupu) połowę domu Macieja Fiolka (zastawioną) za zaległy czynsz w wysokości 3 ½ grzywny.

Veniens honesta Anna cum Stanislao Markouicz filio suo medietatem domus Mathie Fyolek in media quarta marcis census persessi, exhibuit iudicio primo.

CCLI. *(s. 330)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta Rogacionum anno Domini millesimo CCCC LXX quarto** *(18 maja 1474 r.).*

1457. *s. 330*

Panowie rajcy uwalniają po raz drugi darowane w testamencie 20 grzywien z pieniędzy Kwancińskich (por. nr 1451).

Venientes domini consules Lublinenses inhibicionem in et super viginti marcis Quanczinszkych testamentaliter legatas factam iudicio secundo eliberant.

1458. *s. 330*

Kuninożyna uwalnia po raz drugi darowane w testamencie 20 grzywien pieniędzy Kwancińskich (por. nr 1452).

Veniens honesta Cwnynosina inhibicionem factam in et super viginti marcas Quanczinskych testamentaliter legatas iudicio secundo eliberat.

1459. *s. 330*

Kowal Marcin Burkart po raz czwarty przedstawił (do wykupu) ogród Stanisława Smoraga, zastawiony za cztery grzywny (por nr 1436, 1443, 1450).

Veniens providus Martinus Burkarth faber, ortum Stanislai Smarang pellificis in quatuor marcis obligatum, iudicio quarto exhibuit post annum et diem.

1460. *s. 330*

Maciej Krzesa sołtys ze Strzeszkowic wraz ze swoją siostrą Małgorzatą Mikuliną uwalnia po raz drugi darowane w testamencie 20 grzywien pieniędzy Kwancińskich (por. nr 1453).

Veniens providus Mathias Crzessa advocatus de Strzeskovicze[1] cum Margaretha Mykulina sorore sua germana inhibicionem in et super viginti marcas Quanczinskych testamentaliter legatas, iudicio secundo eliberat.

1460. [1] *Por. nr 1333, przyp. 1.*

1461. *s. 330*

Anna Markowa w imieniu swojego syna Stanisława po raz drugi przedstawiła (do wykupu) połowę domu i połowę browaru Macieja Fiolka (zastawione) za 3 ½ grzywny zaległego czynszu (por. nr 1456).

Veniens honesta Anna Markowa nomine Stanislai filii sui medietatem domus Mathie Fyolek et cum medietate braxatorii in media quarta marcis census persessi, iudicio secundo exhibuit.

1462. *s. 331*

Jan Witych zrzekł się na rzecz Wawrzyńca Maszka swojego ogrodu położonego między ogrodem Sieczka a wygonem miejskim.

Veniens personaliter providus Johannes Wythych, per ipsius procuratorem providum Album Stanislaum, ortum suum inter ortos Schyeczek ab una et expulsionem civilem partibus ab altera situm, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est extensus, limitatus, provido Laurencio Maszek suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi prefatus Johannes Wythych suisque legittimis in dicto orto penitus relinquendo.

1463. *s. 331*

Maciej Kresa sołtys ze Strzeszkowic wraz ze swoją siostrą Katarzyną Mikuliną zrzekli się na rzecz Katarzyny Kupczykowej swojego domu przy ulicy Grodzkiej, położonego między domami rymarza Andrzeja i Burharda.

Venientes providi Mathias Cressa advocatus de Strzeskovicze[1] cum Margaretha Mykulina sorore sua germana, personaliter, sani mente et corpore, non compulsi, nec coacti, per ipsorum tutorem providum Nicolaum penestica, domum ipsorum in platea Castrensi, inter domus providorum Andree frenificis ab una et Burhardi situm, cum omnibus eiusdem iuribius, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est extensus, honeste Katherine Kupczikowe suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignaverunt, nihil ipsis prefati Mathias Cressa et Margaretha Mykulina suisque legittimis successoribus penitus relinquendo, dando, conferendo omnimodam facultatem prefate Katherine Cupczikowe dictam domum dare, donare, vendere, alienare, commutare, prout in forma meliori sibi expedire videbitur convertere.

1463. [1] *Por. nr 1333, przyp. 1.*

1464. *s. 332*

Jan pleban konopnicki zrzekł się na rzecz Jana Snopka swojego domu położonego z jednej strony z tyłu domu Macieja Lubomelskiego, zaś z drugiej browaru Teofila. Snopek ma z tej nieruchomości płacić wszelkie czynsze, podatki miejskie i daniny królewskie, w tym poczwórne „stróżne" na rzecz miasta. Domu tego nie może sprzedać osobie duchownej, jedynie człowiekowi świeckiemu.

Veniens honorabilis Johannes plebanus Conopniczyensis[1] personaliter stans coram nobis, non compulsus, nec coactus, sanus mente pariter et corpore, per ipsius plenipotententem *[s]* procuratorem providum Johannem ministrum civitatis, domum suam in postico domus Mathie Lubomelsky ab una et braxatorii Theophili partibus ab altera siti, cum omnibus et singulis eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est extensa, limitata, discreto Johanni Snopek suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, dando, conferendo sibi omnimodam facultatem dictam domum dare, donare, vendere, alienare et in usus suos beneplacitos, seu liberos convertere, prout sibi suisque legittimis successoribus melius expedire videbitur, nihil sibi prefatus Johannes plebanus de Conopnicza suisque legittimis successoribus penitus relinquendo. Tali condicione interposita, quod idem Johannes Snopek omnes et singules census, proventus, civiles exacciones, daciones regales, civiles, puta quatuor tempora vigilules alias s t r o s z n e et alia omnia quecumque nomine censeantur, vocentur debet et tenetur civitati cedere, solvere, dare. Eciam si ipse alicui homini spirituali alienare, reducere vellet, non potest, dumtaxat homini civili, et his omnibus ipse Johannes Snopek presentibus se obligat et inscribit.

1465. *s. 332*

Małgorzata Mikulina nie chcąc dopuścić do upływu jednego roku i jednego dnia, korzystając z prawa bliższości, złożyła pieniądze na (wykup) ogrodu u Jana Gambali.

Veniens honesta Margaretha Mykulina in tempore et hora pecunias propinquitate pro orto Johanni Gambala resignato ponit, nolens admittere exitum annum et diem.

1466. *s. 333*

Małgorzata żona Jana Kudzina nie chcąc dopuścić do upływu jednego roku i jednego dnia, korzystając z prawa bliższości, złożyła pieniądze na dom sprzedany przez Katarzynę Żakową Piotrowi Roszniatowi.

1464. [1] *Por. nr 12, przyp. 1 i nr 249, przyp. 1.*

Honesta Margaretha uxor legittima Johannis Cudin in tempore et hora pecunias propinquitate ponit pro domo per honestam Margaretham Zakowa Petro Rosznyath resignato, nolens admittere exitum annum et diem.

CCLII. *(s. 333)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta proxima post festum Penthecosten anno LXX IIII°** *(1 czerwca 1474 r.).*

1467. *s. 333*

Jan Borzywy zrezygnował na rzecz czapnika Piotra z połowy swojego ogrodu, położonego między ogrodem rymarza Wacława a ulicą.

Veniens circumspectus Johannes ├Dlugosch┤ Borzywy civis noster, per ipsius procuratorem providum Johannem Oppoczenszky, medietatem ortus sui inter ortus providi Venceslai r y m a r s z ab una et platee ibidem siti partibus ab altera, cum omnibus eiudem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est limitata, circumspecto ├Katherine c z a p n y c z e┤ Petro c z a p n y k suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi prefatus Johannes Borzywy et suis legittimis successoribus penitus relinquendo.

1468. *s. 333*

Panowie rajcy uwalniają po raz trzeci 20 grzywien pieniędzy Kwancińskich darowanych w testamencie (od wcześniejszego) zastrzeżenia (por. nr 1451, 1457).

Venientes domini consules Lublinenses inhibicionem in et super viginti marcis Quanczinszkych ├factam┤ sive legatas testamentaliter factam iudicio tercio eliberant.

1469. *s. 333*

Jadwiga Kuninożyna uwalnia po raz trzeci 20 grzywien pieniędzy Kwancińskich darowanych w testamencie (od wcześniejszego) zastrzeżenia (por. nr 1452, 1458).

Veniens honesta Hedvigis Kwnynosyna inhibicionem factam in et super viginti marcis Quanczinskych testamentaliter legatas, iudicio tercio eliberat.

1470. *s. 334*

Maciej Krzesa sołtys ze Strzeszkowic i jego siostra Katarzyna Mikulina uwalniają po raz trzeci 20 grzywien pieniędzy Kwanczyńskich darowanych (w testamencie od wcześniejszego) zastrzeżenia (por. nr 1453, 1460).

Venientes circumspecti Mathias Crzessa advocatus de Strzeskovicze[1] cum Margaretha Mykulina sorore sua germana inhibicionem in et super viginti marcas Quanczinskych legatas factam iudicio tercio eliberat.

1471. *s. 334*

Kuśnierz Piotr Hardy zrezygnował na rzecz rajcy Wawrzyńca Porczka ze swojego ogrodu zwanego Frelichowski, położonego między ogrodem Adamka a ulicą.

Veniens circumspectus Petrus Hardy pelliparius personaliter, per ipsius procuratorem providum Album Stanislaum, ortum suum dictum Frolychowsky, situm penes ortum Adamek ab una et platea partibus ab altera, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est limitatus, famoso Laurencio Porczek consuli suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit.

1472. *s. 334*

Szlachcic Mikołajek z Płouszowic otrzymał pełną zapłatę od Jana Piszczykura.

Veniens nobilis Mykolayek de Plodzyschovicz[1] personaliter recognovit omnimodam et totalem recepisse solucionem a circumspecto Johanne Pyszczikur cive nostro, de qua ipsum liberum, quittum dimittit temporibus eviternis unacum suis successoribus legittimis.

1473. *s. 334*

Grzegorz Kuncza dał Janowi Piszczykurowi wprowadzenie w połowę swojego domu zastawionego za 4 ½ florena.

1470. [1] *Por. nr 1333, przyp. 1.*
1472. [1] *Obecnie Płouszowice, wieś ok. 9 km W od Lublina.*

Veniens personaliter circumspectus Gregorius Cuncza intromissionem dedit in medietatem domus suis circumspecto Johanni Pysczikur suisque legittimis successoribus in medio quinto floreno obligato.

1474. *s. 334*

Jan Piszczykur ustanowił Stanisława Białego swoim pełnomocnikiem we wszystkich sprawach.

Veniens circumspectus Johannes Pysczikur providum Album Stanislaum procuratorem suum in omnibus suis causis, absentem tamquam presentem constituit et sollempniter ordinavit.

1475. *s. 335*

Woskobojnik Szymek jest winien Maciejowi Miłkowi 11 ½ grzywny za jego dom, które zapłaci w dwóch ratach.

Veniens providus Schymek w o s z k o b o y n i k personaliter recognovit teneri undecim marcis cum media marca pro domo sua, quasquidem XI marcis cum media solvere, complere presentibus promittit: octo marcas ad festum sancti Johannis Baptiste nunc instans *[24 VI]*, residuum autem ad festum Purificacionis Marie *[2 II 1475 r.]*, circumspecto Mathie Mylek suisque legittimis successoribus paratis cum pecuniis, nullo vadio ipsum evadendo.

1476. *s. 335*

Anna Markowa w imieniu swojego syna Stanisława po raz trzeci przedstawiła (do wykupu) połowę domu i browaru Macieja Fiolka, za 3 ½ grzywny zaległego czynszu (por. nr 1456, 1461).

Veniens honesta Anna Markowa nomine Stanislai filii sui medietatem domus Mathie Fyolek et cum medietate braxatorii in media quarta marcis census persessi iudicio tercio exhibuit, et iudicium sibi admisit.

1477. *s. 335*

Małgorzata Siestrzeńcowa jako pozywająca i Jakub Szczepanowicz dobrowolnie przełożyli termin sprawy o dwa tygodnie.

Honesta Margaretha Syestrzenczowa actrix et Jacobus Sczepanovicz pars adversa terminum infra hinc et duas septimanas transposuerunt de bona voluntate, ius non obmittens.

1478. *s. 335-336*

Goczałek (łaziebnik?) ze Lwowa oznajmił, że dług 160 florenów (guldenów) zwróci miłościwemu panu Henrykowi Snelinbergowi do św. Jana Chrzciciela, i zabezpiecza tę spłatę na wszystkich swych dobrach w kraju i poza nim.

Vor wns komen ist personlichin der versochtige Goczalek purgir yn der Lemburg[1] wnde hot bekant, das her recht wnde redlich scholdig ise hundirt wnde LX goldin dem erbar manne Henrico Snellinberg ein wnde seynen nochkomligen dy globit her ein beczulin vnvorczoeglych off Johannis Baptiste *[24 VI]* nest komende do vor vorseczit her ym alle seyne bereyte guttir dy her hot ynnewenig wnde auswenig dem lande, wo her sy finden adir dirfarin moege gleych frey vorwolgeten fande wnde der beczalinnge nernen *[s. 336]* ledig noch losz czu sugen alleyne vorgehegetinn dinge wnde sy beyde dorczu verwilkerth habin der vor schreybunge an alle arge lysth.

CCLIII. *(s. 336)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta infra octavas Corporis Cristi anno Domini millesimo CCCC LXX quarto** *(15 czerwca 1474 r.)*.

1479. *s. 336*

Wojciech oraz Anna i Elżbieta dzieci Andrzeja Kieltawy, ustanowili Stanisława Białego swoim pełnomocnikiem we wszystkich sprawach.

Venientes providi Albertus cum Anna, Elisabeth nati Andree Kyelthawa, omnes insolidum una voce suum verum et legittimum procuratorem providum Album Stanislaum in omnibus ipsorum causis, tam magnis, quam parvis, quascumque habuerunt cum quibuscumque personis, fecerunt, constituerunt et sollenniter ordinaverunt.

1478. [1] *Gotschalk notowany jako ławnik lwowski w 1476 r. – M. Kapral, Urzędnicy, s.385.*

Jakub i Stefan Szczepanowicze oświadczyli, że przed dwoma tygodniami zawarli ugodę z Małgorzatą Siestrzeńcową w sprawie wzgórza (położonego) na końcu jej ogrodów. Na jej mocy odstąpili Małgorzacie lokowane tam przez siebie ogrody na obszarze uzyskanym od pana Siestrzeńca. Unieważnili też wcześniejsze decyzje komisarskie. W zamian Małgorzata Siestrzeńcowa zrezygnowała na rzecz tych braci z płaskiej przestrzeni przy granicach jej ogrodów pod wzgórzem nad rzeką Czechówką, w miejscu gdzie wcześniej (bracia) zbudowali młyn. Przekazała im również brzeg, do którego usypano groblę dla tego młyna i doprowadzono wodę do stawu. Otrzymali również skraj wzgórza, znajdującego się przed tym młynem, wzdłuż rowu prowadzącego do drogi biegnącej ze wzgórza do młyna, gdzie w czasie dogodnym mogą usypac groblę. Uzyskali też prawo do swobodnego korzystania z drogi biegnącej między ogrodami Małgorzaty, jednak bez czynienia szkód Małgorzacie i jej zagrodnikom.

Venientes ac constituti personaliter famosi Jacobus et Stephanus dicti Sczepanouiczi fassi sunt per expressum, quatenus ante quindenam cum honesta domina Margaretha Syestrzenczowa causam mutuo inter se vertentem racione montis in fine ortorum ipsius Margarethe ad concordiam receperunt. Qui existentes sani mente et corpore recognoverunt, quia ab eodem monte et ortis per eosdem ibidem fundatis et locatis, uti eundem montem per quandam resignacionem domini Syestrzenyecz habuerunt, tenuerunt omni iure, nichil penitus ipsis et ipsorum legittimis successoribus reservando, cedunt et abscedunt temporibus perpetuis, quia ad ipsam Margaretham iure hereditario spectabat. Insuper dictam dominam Margaretham de omnibus iuramentis iuxta decretum comissariorum liberama *[s]* remittunt per amicabilem composicionem. *[s. 337]*. In recompensam facti constituta personaliter honesta domina Margaretha Syestrzenczowa per suum procuratorem legittimum, circumspectum Johannem Opoczensky tamquam hominem plenipotentem, recognovit, quia famosis dominis Jacobo et Stephano germanis, dictis Sczepanouiczi, dedit et resignavit iure hereditario spacium planum in fine ortorum suorum sub monte in fluvio Czechowka[1] wlgariter nuncupata, ubi in anteea *[s]* molendinum construxerunt, constituerunt et locaverunt. Et rippam, ad quam aggerem molendini sippaverunt et aquam piscine adduxerunt, necnon rypam montis ante eundem molendinum in parte ortorum sitam, iuxta fossam effoditam r o w i[a] nuncupatum, usque ad viam, qua pronunc transitur et ducitur de monte ad molendinum dumtaxat ad fodendum ac ad sippendum aggerem eiusdem piscine tempore opportuno. Demum viam inter ortos ipsius Margarethe, usque ad aggerem molendini, qua pronunc ducitur, equitatur et vehitur, liberam, quietam eundi, equitandi, ducendi ipsis et ipsorum successoribus ac quibusvis temporibus perpetuis dempto prefate Margarethe ortulanis ac ipsorum ortibus illesis modis et coloribus

1480. [a] *Poprawione na* r o f f i.
1480. [1] *Por. nr 1101, przyp. 1.*

excogittatis, quibusvis ac aliis iacentibus preiudiciis, detrimentis, vexacionibus, semetis seclusis et cessantibus.

1481. *s. 337*

Anna wdowa po rajcy Marku w imieniu swego syna Stanisława po raz czwarty przedstawiła (do wykupu) połowę domu i browaru Macieja Fiolka za 3 ½ grzywny zaległego czynszu (por. nr 1456, 1461, 1476).

Veniens honesta Anna relicta Marci consulis nomine Stanislai filii sui medietatem domus Mathie Fyolek cum medietate braxatorii sui in media quarta marcis census persessi iudicio quarto exhibuit, et ius admisit sibi eandem inscripcionem in robore suo stare.

1482. *s. 338*

Jan krewny Macieja Wieluńskiego odwołał oskarżenie o kradzież wobec swoich sług: Jakuba z Bełżyc i Doroty z Kocka.

Quemadmodum providus Johannes amicus Mathie Wyelunsky providos Jacobum de Belsycze[1] et Dorotheam de Koczko[2] familiares suos pro furticino inculpaverit, demum stando coram iudicio bannito alta voce ipsos iustificavit, nihil penitus mali de ipsis sciendo, nisi omne bonum.

1483. *s. 338*

Burmistrz Wawrzyniec Porczek zrezygnował na rzecz Wacława Czajki ze swojego ogrodu położonego między ogrodami czapnika Michała i Jana Łazarza.

Veniens famosus Laurencius Porczek protunc preconsul personaliter, per ipsius procuratorem providum Johannem ministrum civitatis, ortum suum inter ortos providorum Michaelis pileratoris ab una et Johannis Lazarsz ab altera partibus situm, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est extensus, limitatus, provido Venceslao Czayka suisque legittimis perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi prefatus Laurencius Porczek et suis legittimis successoribus penitus relinquendo.

1482. [1] *Por. nr 613, przyp. 2.* [2] *Kock, miasto ok. 45 km N od Lublina.*

1484. *s. 338*

Mikołaj Opat zrzekł się na rzecz Stefana Newdeka swojego domu przy ulicy Grodzkiej, obok domu Jana Kudzina z jednej strony, zaś z drugiej strony położonego na rogu przy ulicy prowadzącej do łaźni miejskiej.

Veniens circumspectus Nicolaus Opath civis noster, per ipsius procuratorem providum Album Stanislaum, domum suam in platea Castrensi, penes domum famosi Johannis Cudzin ab una et ex alia parte platee in acie eundo ad balneum civile, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus, ita longe circumferencialiter, prout ex antiquo est extensus et limitatus, circumspecto Stephano Newdek suisque legittimis posteris perpetue et in ewm resignavit, nichil sibi prefatus Nicolaus Oppath suisque legittimis successoribus penitus relinquendo.

1485. *s. 339*

Panowie rajcy uwalniają po raz trzeci od nałożonego wcześniej zastrzeżenia 20 grzywien pieniędzy Kwancińskich (por. nr 1451, 1457).

Venientes domini consules Lublinenses inhibicionem in et super viginti marcis Quanczinskych legatas testamentaliter factam iudicio tercio eliberant.

1486. *s. 339*

Maciej Kresza sołtys ze Strzeszkowic i jego siostra Małgorzata Mikulina uwalniają z nałożonego wcześniej zastrzeżenia 20 grzywien pieniędzy Kwancińskich przekazanych w testamencie (por. nr 1453, 1460).

Venientes circumspecti Mathias Cressa advocatus de Strzeskovicze[1] cum Margaretha Mykulina sorore sua germana inhibicionem in et super XX^{ti} marcis Quanczinskych testamentaliter legatas iudicio eliberant.

1487. *s. 339*

Mikołaj z Koryta starosta lubelski i wojski sandomierski, Ambroży Pampowski oraz urzędujący i starzy rajcy jako arbitrzy uczynili ugodę między Marcinem Klozmanem a kuśnierzem Stefanem w sprawie wszystkich sporów zaszłych między nimi. Klozman oświadczył, że nie wie nic złego

1486.[1] *Por. nr 1333, przyp. 1.*

o kuśnierzu Stefanie. Tak samo uczynił Stefan. W związku z powyższą ugodą nikt kuśnierzowi Stefanowi nie będzie czynił zarzutów, zwłaszcza jego mistrz i jego cech, ani naruszał jego honoru. Wolny jest także od wszelkich kar, jeśli jakieś w tej sprawie cechowi miał zapłacić.

Concordia et amicabilis composicio facta est per generosum, nobiles et famosos dominos Nicolaum de Korytho capitaneum Lublinensem, tribunum Sandomirensem[1], Ambrosium Pampowszky[2], Petrum Syestrzenyecz, Mathiam Wyelunsky, Johannem Kudin, Jacobum Sczepanouicz, Johannem[a] Dlugosch et Gregorium Goszdz consules modernos et antiquos, inter circumspectos viros Martinum Closzman ab una et Stephanum alias Steffan pellificem partibus ab altera, cives Lublinenses, pro omnibus et singulis differenciis, controversiis mutuo inter partes pretactas habitis, ita que prefatus Martinus Closzman coram prefatis arbitris superius denominatis prefatum Stephanum pellificem expurgavit, iustificavit asserendo, quod de ipso nihil mali scit, nisi omne bonum. Eodem modo idem Stephanus prefatum Martinum Closzman expurgavit, iustificabit, et iam nullo modo idem Stephanus non debet perpediri, inquietari a nullo hominum, et signanter ab artifico *[s]* ipsius et a c z e c h a, et liber est ab omnibus et singulis penis, si quas dicte c z e s c h e in hac causa succubuit, nec honori ipsius derogare.

1488. *s. 340*

Rajca Jakub Szczepanowicz zobowiązał się zwrócić do najbliższego Bożego Narodzenia szlachcicowi Janowi Wyprotkowi ze Świebodzina 54 grzywny. Jeśli tego nie uczyni, da mu w zastaw kamienicę położoną między domem Macieja Kuninogi a kamienicą Stefana prepozyta (św. Ducha – zob. nr 1444).

⊨Quod veniens providus Jacobus Sczepanovicz civis et consul Lublinensis publice stando personaliter recognovit, quia debet et tenetur ac presenti scripto sic obligavit quatuor marcas et quinquaginta marcas communis pecunie bone in Regno currentis nobili Johanni Vyprothek heredi de Svyebodzyn[1] solvere et complere ad festum Nativitatis Domini proxime venturum *[25 XII]* certi, veri et essencialis mutue debite. Quasquidem pecunias quatuor marcas et quinquaginta marcas sibi demonstrat et indicat ac inscribit in omnibus bonis suis hereditariis, videlicet in lapidea iacente inter domos

1487. [a] *Powinno być* Mathiam *(por. nr 1266 i 1501).*

1487. [1] *Por. nr 1266, przyp. 1.* [2] *Ambroży Pampowski herbu Poronia, pisarz królewski (1469-1472), krajczy dworu królewiczów (1473-1480), sprawujący liczne urzędy ziemskie w Wielkopolsce (zob. Urzędnicy wielkopolscy, s.194), kasztelan rozpierski (1487-1494) i wojewoda sieradzki (1494-1510) – Urzędnicy centralni, s. 193; J. Wiesiołowski, Ambroży Pampowski starosta Jagiellonów. Wrocław 1976.*

1488. [1] *Świebodzin, zapewne któraś z wsi o tej nazwie położonych w obecnym woj. małopolskim: pow. dąbrowski, gm. Bolesław (ok. 160 km SW od Lublina) albo pow. tarnowski, gm. Pleśna (ok. 180 km SW od Lublina). Jan Wyprotek tenutariusz wsi Mogielnicy Wielkiej i Zakrzowa należących do Kuropatwów z Łańcuchowa, wzmiankowany w l. 1473-1490, zmarł przed 1494 r. (APL: KzL 8, k. 257v; KzL 9, k. 336, 590; KzL 11, k. 128).*

Mathie Cuninoga et parte ex una et inter domum lapideam Stephani prepositi ex alia partibus. Quasquidem pecunias debet et tenetur reponere ad librum iudicii baniti *[s]* et nulla diuturnitate ipsum evadendo et ambe partes predicte coram predicto iudicio astiterunt.⊨

1489. *s. 340*-341

Jan Gambala zapłacił Stefanowi prepozytowi szpitala Św. Ducha i altaryście ołtarza św. Mikołaja Wyznawcy w kościele parafialnym pod wezwaniem św. Michała 80 grzywien, które odebrał z rąk rajców Stefan Newdek za zgodą prepozyta Stefana. W ten sposób uwolnił browar murowany od zastawu i czynszu rocznego w wysokości czterech grzywien na rzecz altarysty ołtarza św. Mikołaja.

Dominus Johannes Gambala consul et civis noster octuaginta marcis pecuniarum dedit, extradidit, reposuit, solvit honorabili Stephano preposito Spiritus Sancti hospitalis et altariste altaris sancti Nicolai Confessoris in ecclesia parrochiali sancti Michaelis Lublinensis, de manibus dominorum consulum in pretorio circumspectus Stephanus Newdek cum consensu eiusdem domini Stephani prepositi recepit, levavit, tulit realiter et cum effectu, exemendo suum braseatorium muratum, super quo dicte LXXX^{ta} marcis inscripte, obligate erant et censum annualem dabat, solvebat. Quasquidem pecunias idem Johannes Gambala coram dominis consulibus reposuit, dedit, extradidit, solvit et prefati collatores, videlicet Stephanus prepositus hospitalis et Stephanus Newdek de manibus dominorum consulum, uti promissum est, tulerunt, reciperunt. Et iam dominus Gambala et suum braseatorium liberum est a solucione dictorum LXXX^{ta} marcis et a quatuor marcis anni census temporibus eviternis, quem censum annatim dabat, solvebat altariste et altari sancti Nicolai Confessoris, uti superius expressum et denominatum est. Et dum prefatus Stephanus prepositus Spiritus Sancti aliam inscripcionem fecerit et privilegium acceperit, extunc sigillum presentis privilegii cassari, laniori se submisit.

1490. *s.* 341

Jadwiga żona Mikołaja Opata zgodziła się powtórnie wraz z mężem uczynić zrzeczenie na rzecz Stefana Newdeka domu drewnianego na rogu ulicy Grodzkiej, przy domu Jana Kudzina, odstępując od wiana, które jej zapisał na tym domu mąż Mikołaj Opat. Dom ma przekazać sądownie w pierwszą środę po św. Bartłomieju.

Veniens honesta Hedvigis uxor legittima circumspecti Nicolai Oppath personaliter submisit se presentibus resignacionem domus lignee in platea Castrensi, in acie penes domum Johannis Cwdyn, cum marito suo denuo facere et resignare circumspecto ⊢recedendo a dotalicio suo⊣ Stephano Newdek civi nostro, recedendo a dotalicio inscripto

eidem Hedvigi per Nicolaum Opath maritum suum in et super dicta domo lignea, uti promissum est, in castrensi platea sita, et constitit resignacionem facere prima feria quarta post festum sancti Bartholomei *[31 VIII]* nunc instans coram bannito iudicio et dictum dotalicium in et super eadem domo lignea libere, quiete emitat.

CCLIV. *(s. 341)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta proxima ante festum sancti Egidii anno Domini millesimo CCCC LXX quarto** *(31 sierpnia 1474 r.)*.

1491. *s. 341*

Szewc Tomasz zrzekł się na rzecz Stanisława Kiełbasy domu położonego między domem Piotra Filipowicza i Bełżyckiego, który prawem bliższości uzyskała Dorota żona Kiełbasy.

Veniens circumspectus Thomas sutor personaliter, per ipsius procuratorem providum Album Stanislaum, domum suam, quem propinquitate honesta Dorothea uxor legittima circumspecti Stanislai Kyelbassa in et super ipse lucravit, inter domus providorum Petri Philippouicz ab una et Belsyczky partibus ab altera sitam, cum omnibus et singulis eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est limitata, circumspecto Stanislao Kyelbassa suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nichil sibi idem Thomas sutor et suis legittimis in dicta domo penitus relinquendo.

1492. *s. 342*

Mikołaj Opat wraz ze swoją żoną Jadwigą zrzekli się na rzecz Stefana Newdeka domu z browarem przy ulicy Grodzkiej, położonego na rogu obok domu Jana Kudzina. Jadwiga odstąpiła od swojego wiana zapisanego na tej nieruchomości.

Veniens circumspectus Nicolaus Oppath cum honesta Hedvigi uxore sua legittima, ambo personaliter, sani mente et corpore, domum ipsorum cum braxatorio in platea Castrensi, in acie penes domum Johannis Cudin situm, cum omnibus et singulis eiusdem iuribus, proprietatibus, dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est extensa et limitata, circumspecto Stephano Newdek suisque legittimis successoribus perpetue in ewm resignaverunt, recedendo a dotalicio suo, quod idem Nicolaus Oppath prefate Hedvigi uxori sue legittime inscripserat in et super dicta domo, nichil sibi prefatus Nicolaus Oppath et Hedvigis uxor sua suisque legittimis successoribus in dicta domo penitus relinquendo, dando, conferendo prefato Stephano Newdek suisque legittimis successoribus dictam domum dare, donare, vendere, alienare, prout in forma meliori sibi expedire videbitur, ratificando priorem inscripcionem.

1493. *s. 342*

Czarny Jan i Michał Rymarz świadkowie litkupu oświadczyli, że Grzegorz Mokro kupił od Jana Piszczykura bydło za 11 ½ grzywny.

Venientes circumspecti Czarnyan et Michael Rymarsz mercipotatores inter providos Johannem Pysczicur ab una et Gregorium Mokro forum contractum taliter recognoverunt, quia idem Gregorius Mokro peccora alias bydlo apud dictum Johannem Pysczicur pro XI ½ marcis emit, forisavit.

1494. *s. 342*

Kowal Paszek wraz z żoną Barbarą ustanowili Stanisława Białego pełnomocnikiem we wszystkich swoich sprawach.

Venientes providi Paschek faber cum Barbara uxore sua legittima procuratorem suum, providum Stanislaum Byaly, in omnibus eorum causis fecerunt et constituerunt, sollenniter ordinaverunt.

1495. *s. 342*

Dorota żona Jana Złotaszyi uwolniła się przy pomocy przysięgi od zarzutu Anny wdowy po Janie Trynczy o otrucie jej męża.

Quemadmodum honesta Anna relicta Johannis Tryncza pro intoxicacione mariti sui honestam Dorotheam uxorem Johannis Slothaschya inculpaverat, extunc ipsa Dorothea innocenciam suam medio iuramento expurgavit et evasit iure mediante iuste.

1496. *s. 343*

Piotr Jokundus (Wesoły) zrzekł się na rzecz Macieja Lachety swojego domu albo wykuszа między domami woskobojnika Szymona i Mikołaja Łysego.

Veniens circumspectus Petrus Jocundus personaliter, per ipsius procuratorem providum Johannem ministrum civitatis, domum suam alias wykusch penes domus providorum Symonis woskoboynik ab una et Nicolai Lyssy ab altera partibus, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est extensa, limitata, circumspecto Mathie Lacheta suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nichil sibi prefatus

Petrus Jocundus suisque legittimis successoribus in dicta domo relinquendo penitus et omnino.

1497. *s. 343*

Stefan Newdek za zgodą prepozyta szpitala Stefana i Jana Gambali wziął w ratuszu od panów rajców 80 grzywien. Były one zapisane na murowanym browarze Jana Gambali i płacił on od tej sumy cztery grzywny rocznego czynszu altaryście ołtarza św. Mikołaja Wyznawcy w kościele parafialnym św. Michała w Lublinie. Gambala uwolnił się od tego czynszu i 80 grzywien kapitału, zatwierdzając wcześniejszy zapis w tej sprawie (por. nr 1489)

Veniens circumspectus Stephanus Newdek civis noster, sanus mente et corpore stans personaliter recognovit, quia de manibus dominorum consulum Lublinensium in pretorio civitatis octuaginta marcis pecuniarum cum consensu honorabilis Stephani prepositi hospitalis et famosi Johannis Gambala, ubi tunc presentes erant, recepit, levavit, tulit realiter et cum effectu. Que inscripte erant in et super braseatorie murato Johannis Gambala altariste altaris sancti Nicolai Confessoris in ecclesia parrochiali sancti Michaelis in Lublin siti dare, extradere, solvere censum annalem. Et iam dominus Johannes Gambala suumque braseatorium muratum liberum est a solucione dicti census annalis quatuor marcis et a LXXX marcis pecunie essencialis, ratificando priorem inscripcionem in ante factam, inscriptam.

CCLV. *(s. 343)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta ipso die sancti Venceslai Martiris anno Domini millesimo CCCC LXX quarto** *(28 września 1474 r.)*.

1498. *s. 343*

Wojciech Małżonek wraz ze swoją żoną Małgorzatą ustanowili woźnego miejskiego Jana swoim pełnomocnikiem.

Veniens circumspectus Albertus Malsonek cum Margaretha uxore sua procuratorem suum, providum Johannem ministrum civitatis, in causa ipsorum fecerunt, constituerunt et sollemniter ordinaverunt, absentem tamquam presentem.

1499. *s. 344*

Szlachcic Jurian Suchodolski za zgodą swoich braci Jana i Mikołaja oraz wszystkich bratanków przekazał rymarzowi Michałowi swój dom na przedmieściu, położony między domami Wojciecha Grundysza i Jana Lubomelskiego.

Veniens generosus nobilis Juryan Swchodolsky[1] personaliter cum consensu Johannis, Nicolai fratrum suorum germanorum et cum filiastris suis omnes, una voce domum ipsorum in suburbio civitatis, inter domus providorum Alberti Grundysch ab una et Johannis Lwbomelsky ab altera partibus situm, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo dicta domus est extensa et limitata, nihil sibi prefatus Jwryan et Johannes, Nicolaus fratres germani cum ipsorum filiastris penitus in dicta domo relinquendo, circumspecto Michaeli sellatori suisque legittimis successoribus perpetue in ewm resignaverunt, dando, conferendo sibi omnimodam facultatem dictam domum dare, donare, vendere, alienare et in usus beneplacitos seu liberos convertere, prout in forma meliori sibi expedire videbitur.

1500. *s. 344*

Anna Fiolkowa ma dostarczyć dowody w sprawie o konia przeciw Stanisławowi swojemu bratu i Annie Markowej swojej matce, gdy urodzi dziecko i do kościoła będzie wprowadzona (tzw. wywód).

╞Honesta Anna Fyolkowa ius portare debet in et contra circumspectum Stanislaum fratrem suum et Annam Markowa matrem suam pro equo, dum paruit puerum et ad ecclesiam post partum introducetur iuxta decretum dominorum advocati et scabinorum.╡

1501. *s. 344*

Zawarto ugodę między rajcą Janem Gambalą i Mikołajem Opatem, za pośrednictwem komisarzy wyznaczonych przez króla: Jana Długosza seniora kanonika krakowskiego, Stanisława Szydłowieckiego kasztelana żarnowieckiego i ochmistrza dworu synów królewskich, a także burmistrza i rajców lubelskich. Na jej mocy unieważniono wszelkie długi i sprawy sporne między zwaśnionymi stronami, zaś Jan Gambala spłacił Mikołajowi Opatowi wszelkie długi i zobowiązania.

Concordia amicabilis facta est per venerabilem, generosum, famosos: Johannem Dlwgosch canonicum seniorem Cracoviensem[1], Stanislaum Schydlowyeczky castel-

1499. [1] *Jerzy (Jurian) Suchodolski herbu Janina, syn Mikołaja, dziedzic w Suchodołach (wsi ok. 32 km SE od Lublina) oraz sąsiednich Fajsławicach i Idzikowicach, wzmiankowany w l. 1474-1496 (APL, KzL 5, k. 195v; AAL, KOfL, sygn. 5, k. 444).*

1501. [1] *Jan Długosz herbu Wieniawa (1415-1480), sekretarz biskupa krakowskiego Zbigniewa Oleśnickiego, dyplomata i wychowawca synów króla Kazimierza Jagiellończyka, kanonik krakowski, wiślicki, włocławski, kielecki, sandomierski, gnieźnieński, wieluński, arcybiskup elekt lwowski, historyk, autor m. in. Roczników czyli kronik sławnego Królestwa Polskiego (J. Dąbrowski, Dawne dziejopisarstwo polskie (do roku 1480), Wrocław 1964, s. 189-240; Długossiana. Studia historyczne w pięćsetlecie śmierci Jana Długosza. Cz. 1, 2, Warszawa 1980, 1985; Jan Długosz. W pięćsetną rocznicę śmierci. Red. F. Kiryk, Olsztyn 1983).* [2] *Por. nr 1447, przyp. 1.*

lanum Zarnowyensem, inclitorum natorum domini regis magistrum curie[2], necnon Laurencium Porczek protunc magistrum civium, Petrum Mansyk, Mathiam Dlwgosch, Mathiam Wyelunsky et Jacobum Sczepanouicz consules Lublinenses, in pretorio Lublinensi, comissarios Regiam per Maiestatem datos in causa sive causis inter famosos Johannem Gambala consulem ab una et Nicolaum Oppath civem pro omnibus et singulis debitis mutuo habitis. Ita que iam omnino sopite et mortificate sunt omnes et singule differencie, controversie et satis bene dictus Johannes Gambala Nicolaum Oppath expedivit, solvit, satisfecit, omnes inscripciones cassando, mortificando ex utraque parte. Si que inpost adhuc reservate essent et iam silencium eternum eviternum est impositum.

1502. *s. 345 Około 25 stycznia 1475 r.*[a]

Od święta św. Wacława Męczennika roku jak wyżej (28 IX 1474) sąd ławniczy nie był sprawowany, gdyż Jan z Szydłowca pozwał przed sąd najwyższy (prawa niemieckiego) na zamku krakowskim wójta Stanisława Kiełbasę i obecnych ławników, (gdzie mieli się stawić) wraz z księgami sądowymi. Sąd ten orzekł, że Jan z Szydłowca pozwał ich wbrew prawu, więc wznowiono sądy.

Nota bene, quod a festo sancti Venceslai Martiris anno ut supra *[28 IX 1474]* iudicia bannita non erant celebrata ob hoc, quia per quidam Johannem de Schydlowiecz[1] advocatus Stanislaus Kyelbassa et scabini moderni ad ius supremum castri Cracoviensis erant evocati, cittati unacum actis iudicialibus. Et ideo in iure supremo decisum decretum fuit, quod minus iuste idem Johannes de Schydlowiecz citaverat, viceversa datum est, ut bannierunt et iudicarunt iudicia.

CCLVI. *(s. 345)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta ipso die Conversionis sancti Pauli anno Domini millesimo CCCC LXX quinto** *(25 stycznia 1475 r.).*

1503. *s. 345*

Burmistrz Wawrzyniec Porczek jest winien 20 florenów i 10 grzywien klerykowi Szymonowi z Parczewa, siostrzeńcowi tamtejszego plebana. Pieniądze te Porczek zwróci w ciągu czterech lat, poczynając od właśnie minionego Bożego Narodzenia. Jeśli w tym czasie kleryk Szymon umrze, wówczas pieniądze wezmą jego opiekunowie: Maciej Puchlny i Piotr Bełżycki.

1502. [a] *Cechy formalne zapisu (ręka, dukt pisma, kolor atramentu itd.) sugerują, że sporządzono go w tym samym czasie co kolejny, datowany zapis. Taka datacja jest zgodna z treścią zapisu.*
1502. [1] *Por. nr 1185, przyp. 1.*

╞Veniens famosus Laurencius Porczek protunc magister civium, personaliter stans sanus mente et corpore, non compulsus, nec coactus, nec alio dole seductus recognovit teneri et obligari viginti florenos Hungaricales auri puri et iusti ponderis, cum decem marcis communis pecunie, discreto Symoni clerico de Parczow[1], filiastro honorabilis plebani in Parczow. Quosquidem viginti florenos Hungaricales cum decem marcis pretactis dictus Laurencius Porczek solvere, complere presentibus promittit prefato Simoni clerico a festo Natalis Domini *[25 XII]* nuper elapso, infra hinc usque ad decursum quatuor annorum, quod si idem Symon infra hinc ab hac luce migraverit, extunc circumspecto et ingenioso Mathie Puchlnii et Petro Belsyczky, suis tutoribus, dare, solvere se submisit.╡

1504. *s. 345*

Katarzyna żona złotnika Stefana oświadczyła, że Grzegorz Goździ spłacił ją z części dóbr należnych po śmierci jego żony Elżbiety.

Veniens honesta Katherina uxor legittima providi Stephani aurifabri personaliter, sana mente et corpore recognovit, quia famosus Gregorius Gosdz satis bene ipsam expedivit de sorte sua post mortem uxoris sue Elisabeth ob mortue, de qua ipsum presentibus quittat et liberum dimittit temporibus eviternis.

1505. *s. 346*

Rajca Piotr Siestrzeniec z synem Janem zeznali, że mają dług u swojego sługi Stanisława w wysokości 20 grzywien, który zabezpieczyli na dwóch domkach na przedmieściu. Z tych domków Stanisław ma otrzymywać dwie kopy (groszy) czynszu na św. Marcina oraz drugie dwie kopy z rąk Piotra i jego syna aż do wyczerpania sumy 20 grzywien. W przypadku gdyby domki uległy spaleniu lub jakiemuś innemu zniszczeniu Piotr z Janem mają je odbudować.

Venientes famosi Petrus Syestrzenyecz consul et civis cum Johanne filio suo, ambo personaliter, sani mente et corpora existentes, non compulsi, nec coacti, nec aliquo dolo seducti recognoverunt teneri viginti marcis pecuniarum veri, iusti et legittimi debiti circumspecto Stanislao familiari ipsorum. Quasquidem viginti marcis sibi menseraverunt *[s]* in et super duabus domunculis ╞iposu╡ ipsorum in suburbio civitatis sitis, de quibus duabus domunculis pretactis idem Stanislaus familiarius annatim ad quolibet festum sancti Martini Episcopi *[11 XI]* per duas sexagenas recipere, tollere censum annalem debet tenetur ac eciam specialiter de manibus ipsorum alias duas sexagenas pecuniarum recipere, tollere et levare tenetur usque ad extammacionem *[s]*

1503. [1] *Por. nr 867, przyp. 1.*

et exitum dictarum viginti marcarum. Casu autem infortuno si dicte due domuncule igne absumerentur et cremarentur, sive quoquomodo annihilarentur, extunc prefati Petrus Syestrzenyecz et Johannes filius suus edificare, conservere se submiserunt et presentibus inscripserunt propiis eorum pecuniis.

1506. *s. 346*

Jan Jakuszowicz nałożył prawem bliższości sekwestr na 12 florenów, które diak Rusin był dłużny zmarłemu Marcinowi Kwancie.

Veniens circumspectus Johannes Jakuschovicz primam arestacionem iure propinquitatis in et super XII florenis Hungaricales, quos providus d y a k Ruthenus pie memorie Martino Quanta tenebatur, iure mediante fecit.

1507. *s. 346*

Burmistrz Jan Gambala jako egzekutor testamentu zmarłego Marcina Kwanty obłożył sekwestrem 12 florenów, które Kwancie był winien diak Rusin mieszczanin hrubieszowski.

Veniens famosus Johannes Gambala pro tunc magister civium primam arestacionem existens executor testamenti pie memorie Martini Quantha in et super duodecim florenos Hungaricales, quos providus d y a k Ruthenus civis de Hrwbyeschow[1] prefato Martino Quantha obligabatur, iure mediante fecit.

1508. *s. 346*

Mieszczanin hrubieszowski diak Rusin złożył w sądzie 12 florenów, które był winien zmarłemu Marcinowi Kwancie.

Veniens providus d y a k Ruthenus et civis Hrubyeschowiensis[1] coram nobis posuit, solvit duodecim florenos Hungaricales et satisfecit, quos tenebatur pie memorie Martino Quantha et est liber temporibus eviternis unacum suis successoribus legittimis.

1507. [1] *Por. nr 1306, przyp. 1.*
1508. [1] *Por. nr 1306, przyp. 1.*

1509. *s. 347*

Jan Jakuszowicz nałożył sekwestr na 12 florenów należących do zmarłego rajcy Marcina Kwanty, które zwrócił diak Rusin mieszczanin hrubieszowski.
Podobnie burmistrz Jan Gambala oraz rajcy Marcin Klozman i Maciej Długosz jako egzekutorzy testamentu zmarłego Marcina Kwanty obłożyli sekwestrem owe 12 florenów.

Veniens circumspectus Johannes Jakuschovicz civis noster primam arestacionem fecit in et super pecunias duodecim florenorum, quas providus ┼dy<a[a]>k┼ d y a k Ruthenus civis Hrubyeschowiensis[1] posuit in iudicio bannito pie memorie Martino Quantha tentas et obligatas.
Eodem modo famosi Johannes Gambala pro tunc magister civium, Martinus Closman, Mathias Dlwgosch consules, executores testamenti pie memorie Martini Kwanta existentes, primam arestacionem fecerunt in et super pecunias duodecim florenorum, quas providus d y a k Ruthenus civis Hrubyeschowiensis in iudicio bannito nostro posuit et solvit, pie memorie Martino Quantha consuli tentas, obligatas.

1510. *s. 347*

Rajca Grzegorz Goździ opiekun kleryka Jana syna Tomasza Smolki zeznał, że mieszczanin warszawski Mikołaj Dytko ojczym tegoż Jana zapłacił Grzegorzowi pięć grzywien, które był winien synowi Smolki.

Veniens famosus Gregorius Gosdz consul et civis noster, tutor existens ingeniosi Johannis clerici et filii circumspecti Thome Smolka civis nostri personaliter, sanus mente et corpore, non compulsus, nec coactus recognovit per expressum, quod circumspectus Nicolaus Dytko civis Warscheviensis[1], vitricus eiusdem Johannis filii Thome Smolka satisfecit et solvit quinque marcis pecuniarum dicti filii Smolka tentas, obligatas, quas quinque marcis prefatus Gregorius Gosdz tamquam tutor a prefato Nicolao Dytko cive Warscheviensis realiter et cum effectu levavit, recepit ipsum et successores suos liberum, quittum dimittendo eviterne.

1509. [a] *Litera nadpisana nad skreśleniem.*
1509. [1] *Por. nr 1306, przyp. 1.*
1510.[1] *Mikołaj Dytko wzmiankowany w księdze radzieckiej starej Warszawy w 1476 r. – Księga radziecka, s.620.*

1511. *s. 347*

Osanna wdowa po Szymonie Dyskim przed sądem po raz pierwszy przedstawiła (do wykupu) suknię błękitną zastawioną przez rzeźnika Zemborkę.

Veniens honesta Osanna relicta Symonis Dysky per procuratorem suum providum Album Stanislaum tamquam plenipotentem, tunicam flaveam per Zamborka carnificem in una marca obligatam, iudicio primo exhibuit et ius admisit eandem inscripcionem in robore suo stare.

CCLVII. *(s. 348)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta ipso die Cinerum anno LXX quinto** *(8 lutego 1475 r.).*

1512. *s. 348*

Stara Helena żona postrzygacza sukna Mikołaja została prawnie oczyszczona z zarzutów w sprawie o trzynaście florenów przeciw Janowi z Krakowa, ponieważ ten nie zatroszczył się o zbadanie (wysłuchanie?) przysięgi.

Honesta Helena antiqua Nicolai pannitonsoris uxor, iuri astitit quemadmodum ius portare hodierna die debuit Johanni de Cracovia pro tredecim florenis, uti ipsam coram iudicio bannito inculpaverat, evasit iure medietate et iustificata est ob hec, quia ipse Johannes de Cracovia non curavit iuramentum aspicere.

1513. *s. 348*

Stanisław Krusz pleban z Jaroszyna ustanowił rajcę Jakuba Kreidlara i Jana Opoczeńskiego swoimi pełnomocnikami we wszystkich sprawach, a zwłaszcza z Maciejem Szklarzem.

Veniens honorabilis Stanislaus Crusz plebanus in Jaroschin[1] personaliter, sanus mente et corpore existens, fecit, constituit et solenniter ordinavit suos veros, legittimos et indubitates tutores circumspectos Jacobum Creydlar consulem, Johannem Opoczensky, ambos insolidum absentes tamquam presentes agere, facere in iure et extra, cum omnibus et singulis personis cum quibuscumque personis coram iudicio bannito nostro et alibi habebit, et signanter ad agendum, faciendum ⊢levandum, recipiendum pecunias in et super⊢ <cum[a]> circumspecto Mathie Sklarsz cive nostro et demum iuxta inscripcionis in actis scabinorum Lublinensium contentis agendum, faciendum,

1513. [a] *Słowo nadpisane nad wierszem, miejsce wstawienia oznaczono znakiem //.*
1513. [1] *Por. nr 142, przyp. 1.*

nil secus tamquam solus prefatus Stanislaus Crusz singulis personaliter interesset, si opus fuerit, ut acta nostra lacius monstrant.

1514. *s. 348*

Mieszczanin poznański Kuncza Wilde stawił się w sądzie i dostarczył dowody (prawo) przeciw Hawryłowi wójtowi z Brześcia, który oskarżył go o 20 florenów i sukno. Kuncza został uwolniony od złożenia przysięgi i prawnie odparł zarzuty, a Hawryło ma mu zapłacić to co zeznał.

Circumspectus Cuncza Wilde civis Posnaniensis[1] iuri astitit et ius attemptavit contra providum Hawrylo advocatum et civem de Brzescze[2], que quemadmodum ius portare debuit, uti prefatus Hawrylo dictum Cuncza Wylde inculpaverat pro XX^{ti} florenis Hungaricalibus et pro panno, extunc a iuramento idem Cuncza liber est sententiatus et evasit iure mediante. Et id que recognovit eidem Hawrylo solvere, complere tenetur.

1515. *s. 349*

Szlachcic Grzegorz Gardzienicki stanął przed sądem w sprawie sporu o konia, którego zajęto mu w czasie niedawnej wojny. Konia tego nabył od rajcy Jana Gambali, a tenże wytargował go od Szymona Woskobojnika. Król za radą doradców odesłał sprawę do rozsądzenia w Szczebrzeszynie. Gardzienicki po powrocie z wojny oskarżył Gambalę oświadczając, że tenże sprzedał mu (kradzionego?) konia, następnie Gambala zastąpił Gardzienickiego przed sądem ławniczym, na koniec Szymon Woskobojnik zastąpił Gambalę przed tym sądem i uwolnił od zarzutów oraz zobowiązał się dostarczyć konia do Szczebrzeszyna.

Veniens nobilis Gregorius Gardzyniczky[1] coram nobis fassus est, quod quemadmodum nuper in bello nonnulla impedimenta pro quodam equo apud famosum Johannem Gambala consulem et civem nostrum empto habuit, quem equm prefatus Johannes Gambala apud Symonem Woskoboynik civem nostrum emerat et forisaverat et dum in eodem bello dictus equus apud prefatum Gregorium Gardziniczky fuit arestatus, serenissimus dominus rex ex adinvencionem dominorum consiliariorum causam hanc cum eodem equo in Sczebrzeschin[2] domino Gardzyniczky iure mediante ad ius dedit. Et dum dominus Gardziniczky ex bello venerat, prefatum Johannem

1514. [1] *Konrad Wilde hafciarz i kramarz, ławnik poznański w l. 1470-1471, starszy cechu kramarzy 1496-99, starszy cechu złotników 1491-1492 – J. Wiesiołowski, Socjotopografia, s. 60, 74, 148-150.* [2] *Zapewne Brześć (Litewski), jeden z ważniejszych ośrodków miejskich Wielkiego Księstwa Litewskiego, ok. 130 km NE od Lublina.*

1515. [1] *Grzegorz, dziedzic w Gardzienicach (por. nr 206, przyp. 1) notowany w l. 1453-1487 (SHG, s. 73; KzL 9, k. 505).* [2] *Szczebrzeszyn, miasto ok. 60 km SE od Lublina.*

Gambala pro dicto equo inculpavit asserendo, quod sibi eundem vendidisset eqwm et mox Johannes Gambala ipsum dominum Gregorium Gardzyniczky pro dicto equo sibi vendito intercessit coram iudicio bannito, demum eciam circumspectus Symon Woskoboynik, qui dictum eqwm Johanni Gambala vendiderat tamquam evictor ipsum coram iudicio bannito intercessit, iustificavit iure mediante iustificatus est et submisit se dictum equm in Sczebrzeschin statuere.

1516. *s. 349*

W dniu św. Walentego wybrano na rok 1475 wójtem Macieja Długosza, zaś ławnikami: Stanisława Pierzchałę, Stanisława Kiełbasę, krawca Miklasza, Macieja Szklarza, złotnika Michała, Jana Jakuszowicza, Jana Borzywego.

Electio advocati et scabinorum fuit feria tercia ipso die sancti Valentini martiris anno Domini millesimo quadringentesimo septuagesimo quinto (*14 lutego 1475 r.*). **Advocatus Mathias Dlwgosch, scabini autem: Stanislaus Pyrszchala, Stanislaus Kyelbassa, Myklasch sartor, Mathias Sklarsz, Michael aurifaber, Johannes Yakuschouicz, Johannes Borzywy.**

CCLVIII. *(s. 349)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta ipso die Kathedra sancti Petri Apostoli anno Domini millesimo quadringentesimo septuagesimo quinto** *(22 lutego 1475 r.)*.

1517. *s. 350*

Rajca Jan Gambala zobowiązał się zabezpieczyć Grzegorza Gardzienickiego od pretensji osób trzecich przed sądem króla i sądem prawa niemieckiego w sprawie konia zwanego „Schyronyowathy" z piętnem w postaci trzech kół, który został skonfiskowany przez podsędka przemyskiego Hleba w czasie niedawnej wojnie.

Veniens famosus Johannes Gambala consul et civis noster sanus mente pariter et corpore, presenti scripto submisit se et obligatus est intercedere nobilem Gregorium Gardzynyczky[1] coram presencia serenissimi domini regis, domini nostri graciosissimi et coram iure Theuthwnicali Maydburgensi pro equo dicto Schyronyowathy et signo dicto pyonthno cum tribus rotis, qui equus per nobilem dominum Hleb

1517. [1] *Por. nr 1515, przyp. 1.* [2] *Mikołaj Hleb z Siennowa herbu Korczak, podsędek przemyski w l. 1470-1477 (Urzędnicy województwa ruskiego XIV-XVIII wieku. Spisy. Oprac. K. Przyboś, Wrocław [itd.] 1987, nr 1905, s. 388).*

subiudicem Premisliensem[2] nuper in bello fuit arestatus et apud nos coram bannito iudicio per dictum dominum Gregorium Gardziniczky presentatus et constitutus ab omni inquietacionem, impedimento, honore et decim florenos nil secus, quam in iure Theuthwnicali ab omnibus et singulis personis cuiuscumque status, condicionis extiterint *[s]*.

1518. *s. 350*

Burmistrz Jakub Kreidlar zobowiązał się zwrócić dług w wysokości 100 grzywien szlachcicowi Stanisławowi Szczekockiemu z Bogucina do Bożego Narodzenia. Pieniądze te zapisał na swojej kamienicy narożnej położonej przy rynku między domem Macieja Długosza a ulicą Kowalską.

<Solvit inferius septimanam[a]>

╞Veniens famosus Jacobus Creydlar protunc magister civium personaliter coram nobis, sanus mente et corpore existens, non compulsus, nec coactus recognovit teneri, obligari centum marcas communis pecunie veri, certi, legittimi debiti nobili domino Stanislao Sczekoczky de Bogwczin[1]. Quosquidem centum marcas pretactos prefatus Jacobus Creydlar inscribit in et super domum lapideam suam in circulo, penes domum famosi Mathie Dlwgosch ab una et in acie eundo ad plateam fabrorum partibus ab altera sitam et promittit presentibus pretactam summam solvere, complere infra hinc et *[s[b]]* festum Natalis Domini *[25 XII]* nunc instans omni procul abs mora et dilacione quavis. Quod si ipse ad dictum festum Natalis Domini non solverit, extunc ad aliud festum Natalis per annum inclusive sequens dare, solvere, complere presentibus promittit.╡

1519. *s. 350*

Osanna wdowa po Szymonie Dyskim po raz drugi przedstawiła (do wykupu) suknię koloru błękitnego zastawioną za jedną grzywnę przez rzeźnika Zemborkę (por. nr 1511).

Honesta Osanna relicta Symonis Dysky, per procuratorem suum Album Stanislaum, tunicam flavei coloris per Zamborka carnificem in una marca obligatam, iudicio secundo exhibuit et ius admisit eam inscripcionem in robore suo stare.

1518.[a] *Dopisano nad przekreślonym zapisem.* [b] *Powinno być:* ad.
1518. [1] *Bogucin, wieś ok. 15 km NW od Lublina; dziedzic Stanisław – zob. nr 709, przyp. 2.*

1520. *s. 351*

Helena wdowa po postrzygaczu sukna Mikołaju Starym stawiła się po raz drugi w sądzie chcąc uwolnić się od zarzutów Jana z Krakowa w sprawie trzynastu florenów (por. nr 1512).

Honesta Helena relicta antiqui Nicolai pannitonsoris iudicio secundo astitit in et contra providum Johannem de Cracovia, volens se iustificare pro tredecim florenis Hungaricalibus, prout ipsam coram iudicio bannito inculpaverat.

1521. *s. 351*

Rajca Piotr Siestrzeniec pełnomocnik Mikołaja Soczewki plebana sieciechowskiego zeznał, że otrzymał jedną grzywnę z 13 grzywien i jednego florena długu Jana Wiśniowskiego.

Veniens famosus Petrus Syestrzenyecz consul et civis noster, tutor existens honorabilis Nicolai plebani Soczewka in Syeczechow[1] in et super pecunias ipsius levandas, recipiendas, tollendas, videlicet tredecim marcas pecunie cum uno floreno a circumspecto Johanne Wyschnyowsky cive nostro, prout inscripcio eiusdem laicus inferius in dictis actis nostris inscripta est, recognovit unam marcam pecuniarum super dictas tredecim marcis recepisse. Ita que prefatus Johannes Wyschnyowsky adhuc duodecim marcis cum uno floreno extat obligatus.

1522. *s. 351*

Stanisław Krusz pleban z Jaroszyna i były pisarz grodzki wystąpił w sądzie po raz pierwszy przeciw Maciejowi Szklarzowi, że ten nie stawił się w sądzie celem wysłuchania zapisu domu.

Veniens personaliter honorabilis Stanislaus Crwsz plebanus in Jaroschin, olim notarius castri Lublinensis[1], iuri astitit in et contra providum Mathiam Sklarz civem nostrum, quia ipse existens homo citatus ad bannitum iudicium nostrum per dictum Stanislaum Crusz ad audiendum legi inscripcionem domus *[s]* ipsius et in termino comparere minime curavit, et hoc iudicio primo factum est.

1521.[1] *Por. nr 1200, przyp. 1.*
1522.[1] *Por. nr 142, przyp. 1.*

1523. *s. 351*

Stefan Newdek ustanowił woźnego miejskiego Jana swoim pełnomocnikiem w sprawie z Maciejem Szklarzem.

Veniens providus Stephanus Newdek civis noster personaliter coram nobis, sanus mente et corpore existens, non compulsus nec coactus, procuratorem suum plenipotentem providum Johannem ministrum civitatis presentibus in causa sua agere habet cum circumspecto Mathie Sklarsz coram bannito iudicio nostro fecit, constituit et solenniter ordinavit taliter, quod si ipse causam suam perficere non posset, extunc ab ipse primo ad secundum, tercium, quartum et omnia et singula sicuti penas et alia ipsum intercedere promisit.

1524. *s. 352*

Marcin Klozman i Adamek arbitrzy w sporze między Mikołajem Opatem a Elżbietą córką Stefana Bienia i siostrą Opata pojednali ich na następujących warunkach: Mikołaj Opat po śmierci ojca swego Bartłomieja Opata i Pawła syna Stefana Bienia, brata Elżbiety, zapłacił jej 20 grzywien oraz dał płaszcz, suknię, szubę oraz „koszki"[1]*, a Elżbieta skwitowała go z ojcowizny i macierzyzny, a także z posiadanego przez Stefana Bienia dziedzictwa w Iłży, mianowicie domu narożnego przy rynku naprzeciw kościoła parafialnego oraz pól i łąk na przedmieściu.*

Venientes famosi Martinus Closman et Adamek cives nostri personaliter, tamquam arbitri in arbitrio residentes, inter providum Nicolaum Oppath civem ab una et honestam Elizabeth filiam Stephani Byen, sororem suam partibus ab altera taliter univerunt et concordaverunt: ita quod ipse Nicolaus Oppath prefate Elisabeth sorori sue post decessum patris sui Bartholomei Oppath occasione patrimonii et matrimonii ipsi Elizabeth concernenti, et post mortem Pauli filii eiusde Stephani Byen fratris dicte Elizabeth viginti marcas pecuniarum et palium, tunicam, pelliceam, anadremadem *[s]* alias k o s c h k y dedit, extradidit et satisfecit. Et ipsa Elizabeth soror prefati Nicolai Oppath ipsum suosque successores legittimos liberum, quittum de omnibus et singulis bonis patrimonialibus et matrimonialibus dimisit. Eciam ipsa Elizabeth recognovit, quod ipse Nicolaus Oppath frater suus pro hereditate et bonis, que fuerunt prefati Stephani Byen et nunc sunt civitate in Islsza[2], sicuti pro domo in acie ex opposito ecclesie parrachialis *[s]* in circulo situato et pro agro, pratis in suburbio eiusdem civitatis et aliis omnibus rebus hereditatibus, quecumque fuerunt, eiusdem Stephani Byen satis bene ipsam expedivit, satisfecit, demum dicta Elizabeth stans coram dominis consulibus personaliter post abrenunciacionem factam in presencia dominorum consulum nostrorum per dictum Martinum Closman pro dicta unione et concordia facta requisita

1524. [1] *Por. nr 1291, przyp. 1.* [2] *Por. nr 67, przyp. 3.*

fuit. Et ipsa stans coram ipsis sana mente et corpore existens recognovit, quomodo prefatus Nicolaus Oppath frater suus satis bene ipsam de bonis patrimonialibus et matrimonialibus et pro dicta hereditate Stephani Byen superius expressa expedivit. Et viginti marcas et alia, uti superius promissum est, prefata Elizabeth a dicte Nicolao Oppath realiter et cum effectu recepit, tulit, levavit.

1525. *s. 352*

Przedmieszczanin Adam oskarżył piekarza Jakuba z Konopnicy o kradzież, a następnie (odwołał zarzuty i) zeznał, że nic złego o nim nie wie, tylko samo dobre.

Quemadmodum providus Adam suburbanus noster providum Jacobum p y e k a r s z kmethonem de Konopnicza[1] pro furticinio inculpaverat, extunc idem Adam stans revocavit nihil mali de ipso scire, nisi omne bonum et ipsum iustificavit.

CCLIX. *(s. 353)* **Iudicium bannitum fuit feria quar[ta] proxima ante dominicam Iudica anno Domini millesimo CCCC LXX quinto** *(8 marca 1475 r.).*

1526. *s. 353*

Arbitrzy uczynili zgodę pomiędzy rajcą Janem Kudzinem i Janem Czapnikiem a Maciejem Długoszem w następujący sposób: Długosz przekazał ogród zwany Wyszkowskim Janowi Kudzinowi i Janowi Czapnikowi, a także 10 grzywien za budynki, które z ogrodu bezprawnie zabrał. Strony mają zachować ugodę pod wadium 100 grzywien.

Facta est concordia amicabilis et composicio per circumspectos viros: Stanislaum Pyrschala, Mathiam Sklarsz, Johannem Yakuschowicz, Michaelem aurifabrum, Johannem Borzywy, arbitros inter famosos Johannem Cwdyn consulem, Johannem C z a p n i k ab una et Mathiam Dlwgosch eciam consulem ab altera partibus. Tali more et ordine, quod prefatus Mathias Dlwgosch ortum dictum Wyschkowsky his duobus, videlicet Johanni Cwdyn et Johanni C z a p n y k eviterne dimisit et cessit ad manus ipsorum necnon decem marcis occasione edificii, que ipse de dicto orto recepit et pro se usurpavit, dare, solvere pro sorte sua sive ipsorum duorum se submisit, videlicet quinque marcis ad festum Penthecosten *[14 V]* nunc instans, alias quinque marcis ad festum sancti Michaelis *[29 IX]* eciam nunc instans, paratis cum pecuniis, nullo vadio sive re ipsos prefatos Johannem Cwdyn, Johannem C z a p n y k pro sorte ipsorum evadendo et hanc concordiam ambe partes tenere, servare debent sub vadio centum marcis: medium parti non tenenti, residuum dictis arbitris.

1525. [1] *Por. nr 12, przyp. 1.*

1527. *s. 353*

Helena wdowa po postrzygaczu sukna Mikołaju Starym stawiła się po raz trzeci w sądzie chcąc uwolnić się od zarzutów Jana z Krakowa w sprawie trzynastu florenów (por. nr 1512, 1520).

Honesta Helena relicta Nicolai antiqui pannitonsoris iudicio tercio astitit in et contra providum Johannem de Cracovia, volens se iustificare pro tredecim florenis Hungaricalibus, prout ipsam coram bannito iudicio inculpaverat.

1528. *s. 353*

Osanna wdowa po Szymonie Dyskim po raz trzeci przedstawiła (do wykupu) suknię koloru błękitnego zastawioną za jedną grzywnę przez rzeźnika Zemborkę (por. nr 1511, 1519).

Honesta Osanna relicta Simonis Dysky per procuratorem suum Album Stanislaum tunicam flavei coloris, per Zamborka carnificem in una marca obligatam, iudicio tercio exhibuit et ius admisit eam in robore suo stare tamquam in primo et in secundo.

1529. *s. 354*

Szlachcic Mikołaj Turecki uwalnia przy pomocy prawa trzy grzywny zajęte przez Andrzeja Tęczyńskiego u Marcina Klozmana.

Veniens nobilis Nicolaus Thwreczky[1] personaliter, sanus mente et corpore pecunias, videlicet tres marcas per magnificum Andream de Thanczyn[2] apud famosum Martinum Closman interdictas, iure mediante iudicio primo eliberat et ius admisit hanc inscripcionem in robore suo stare.

1530. *s. 354*

Jan mąż Gierczyny zeznał, że zapłacił Janowi Kudzinowi i Janowi Czapnikowi pięć grzywien, które na mocy arbitrażu miał im zapłacić Maciej Długosz. Obaj spłaceni uwolnili Długosza od tego zobowiązania.

1529.[1] *Mikołaj dziedzic Turki, wsi ok. 7 km NE od Lublina, być może identyczny z podczaszym lubelskim występującym w l. 1487-1489, zmarłym przed 1493 r. (Urzędnicy małopolscy, nr 559).* [2] *Andrzej z Tęczyna herbu Topór, syn Jana wojewody i kasztelana krakowskiego, do 2 IV 1474 r. notowany z tytułem kasztelana małogojskiego, a od 9 VI 1475 r. kasztelana sądeckiego, potem kasztelan wojnicki (1479-1502) – por. J. Kurtyka, Tęczyńscy, s. 557-559).*

Veniens Johannes maritus Gerczyne personaliter, sanus mente et corpore existens, recognovit per expressum, quia ipse domino Johanni Cwdin et Johanni Czapnyk ambabus quinque marcis solvit, dedit. Quas dominus Mathias Dlwgosch ipsis ad festum Penthecosten *[14 V]* more arbitrali dare se submiserat, prout dicti arbitri invenerunt, de quibus quinque marcis prefati Johannes Cwdin, Johannes Czapnik prefatum Mathiam Dlwgosch quittum et liberum dimittunt eviterne.

1531. *s. 354*

Mikołaj Szustek zwrócił Mikołajowi Czechowi cztery grzywny, które wziął pod zastaw ogrodu położonego na przedmieściu, naprzeciw klasztoru Marii Dziewicy.

Veniens providus Nicolaus Czech personaliter recognovit, quia providus Nicolaus Schustek civis noster solvit et satisfecit in quatuor marcis, secundum que sibi intromissionem in ortum suum dederat, qui ortus iacet in suburbio civitatis ex opposito claustri beate Marie Virginis, ipsum liberum et quittum dimitendo.

CCLX. *(s. 354)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta post Conductum Pasche anno Domini millesimo CCCC LXX quinto.** *(5 kwietnia 1475 r).*

1532. *s. 354*

Osanna wdowa po Szymonie Dyskim okazała przed sądem po raz czwarty suknię koloru błękitnego zastawioną za jedną grzywnę przez rzeźnika Zemborkę (por. nr 1511, 1519,1528).

Veniens honesta ┤Helena├ <Osanna[a]> relicta Symonis Dysky per procuratorem suum providum Album Stanislaum, tunicam flavei coloris per providum Zamborka carnificem in una marca obligatam, iudicio quarto exhibuit et ius admisit eam in robore suo stare tamquam in primo, secundo, tercio iudicio bannito.

1533. *s. 354*

Helena wdowa po postrzygaczu sukna Mikołaju Starym stawiła się w sądzie po raz czwarty chcąc uwolnić się od zarzutów Jana z Krakowa w sprawie trzynastu florenów (por. nr 1512, 1520, 1527).

1532. [a] *Słowo nadpisane nad skreśleniem, miejsce wstawienia oznaczono znakiem //.*

Veniens honesta Helena relicta Nicolai antiqui pannitonsoris iudicio quarto astitit in et contra providum Johannem de Cracovia, volens se iustificare pro tredecim florenis Hungaricalibus, prout ipsam inculpaverat tamquam in primo, secundo et tercio.

1534. *s. 355*

Mikołaj Turecki uwolnił po raz drugi przy pomocy prawa trzy grzywny zajęte przez Andrzeja Tęczyńskiego u Marcina Klozmana (por. nr 1529).

Veniens nobilis Nicolaus Thwreczk[y][1] personaliter, sanus mente et corpore pecuni-[as], videlicet tres marcas per magnificum Andrea[m] de Thanczyn[2] apud famosum Martinum Closman interdictas, iure mediante iudicio secundo eliberat et ius admisit hanc inscripcionem in robore suo stare tamquam in primo iudicio.

1535. *s. 355*

Jan Trzęsitoboła obłożył sekwestrem po raz pierwszy należące do Macieja Fiolka stół, skrzynię i szafę za 4 ½ grzywny, znajdujące się u krawca Miklasza.

Veniens circumspectus Johannes Trząnsytobola per procuratorem suum Johannem ministrum civitatis mensam, cistam et almariam providi Mathie Ffyolek in media quinta marcis apud circumspectum Myklasch sartorem reposita, primo iudicio interdixit.

1536. *s. 355*

Maciej Wieluński ustanowił Grzegorza Fiola pełnomocnikiem we wszystkich swoich sprawach.

Veniens famosus Mathias Wyelunsky personaliter, procuratorem suum plenipotentem in omnibus suis causis, tam magnis, quam parwis, providum Gregorium Ffyol absentem tamquam presentem cum quibuscumque agere, facere coram iudicio bannito habebit, dans consensus omnimodam facultatem, tamquam solus propria in persona esset.

1537. *s. 355*

Mikołaj Szustek zrzekł się na rzecz Stefana Newdeka ogrodu położonego między ogrodem rzeźnika Jakuba i klasztorem błogosławionej Marii Dziewicy zakonu św. Brygidy.

1534. [1] *Por. nr 1529, przyp. 1.* [2] *Por. nr 1529, przyp. 2.*

Veniens personaliter circumspectus Nicolaus Schustek civis noster, sanus mente et corpore, non compulsus, nec coactus, per procuratorem suum tamquam plenipotentem, ortum suum inter ortum providi Jacobi carnificis ab una et ex alia parte penes claustrum beate Marie Virginis ordinis sancte Brigitte situm, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est extensus, provido Stephano Newdek civi nostro suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi prefatus Nicolaus Schustek suisque legittimis successoribus in dicto orto penitus relinquendo.

1538. *s. 355*

Stanisław Biały pełnomocnik Jana Piszczykura po raz pierwszy przedstawił (do wykupu) zastawioną za pięć florenów, połowę domu należącego do Grzegorza zwanego Kuncza położonego między domami szlachcica Jakuba Konińskiego i Jana Smajdy.

Veniens providus Albus Stanislaus procurator circumspecti Johannis Pysczicur civis nostri medietatem domus circumspecti Gregori dicti Cuncza, sitam inter domus nobilis domini Jacobi Conynsky[1] ab una et Johannis Smaydo partibus ab altera, in quinque florenis obligatam iudicio primo exhibuit.

1539. *s. 356*

Maciej Fiolek z żoną Anną zrzekli się na rzecz szewca Tomasza zwanego Proszą połowy narożnego domu, który otrzymali po śmierci swojego ojca Marka, położonego przy ulicy Grodzkiej, obok domu krawca Wojciecha.

⊨[Ve]nientes circumspecti Mathias Ffyolek cum [A]nna uxore sua legittima personaliter, per [p]rocuratorem ipsorum providum Album [S]tanislaum tamquam plenipotentem, medietatem [d]omus ipsorum, que post mortem famosi Marci pie memorie patris suorum in sortem cessit, sitam in acie in platea Castrensi, penes domum Alberti sartoris, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo dicta medietas domus est extensa et limitata, provido Thome sutori dicto Proschą suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignaverunt, nihil ipsis ipsorumque legittimis successoribus in dicta medietate domus penitus relinquendo.⊨

1538. [1] *Por. nr 1019, przyp. 1.*

1540. *s. 356*

Urszula Trzęsitobolina zrzekła się na rzecz Andrzeja Gajka płaskiej działki wymierzonej przez jej brata, rajcę Jakuba Szczepanowicza i Macieja Szklarza, położonej między ogrodami Andrzeja Gajka i Urszuli.

Veniens personaliter honesta Ursula Trząnsytobolina, per ipsius procuratorem providum Gregorium Ffyol tamquam plenipotentem, spacium planum suum, quod circumspecti Jacobus Sczepanouicz consul et frater ipsius Ursule et Mathias Sklarsz emensuraverunt, situm penes ortos circumspectorum Andree Gayek ab una et ipsius Ursule Trzansytobolyne ab altera partibus, sine quovis censu, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo hecidem spacium rasum est in se extensum, circumspecto Andree Gayek suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi prefata Ursula Trzansytobolina suisque legittimis successoribus in dicto spacio raso penitus relinquendo.

1541. *s. 356*

Jakub Hryncza zapisuje po swojej śmierci wszystkie dobra ruchome i nieruchome żonie Małgorzacie.

Veniens honestus Jacobus Hryncza personaliter, sanus mente et corpore, non compulsus, nec coactus, benivole, per ipsius procuratorem providum Album Stanislaum tamquam plenipotentem, omnia bona sua mobilia et immobilia, stancia et iacencia, quocumque nomine censeantur, omnes suos propinquos, amicos, consangwineos a dictis bonis post mortem suam semovendo, alienando, honeste Margarethe uxori sue legittime perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi prefatus Jacobus Hrincza suisque legittimis successoribus post mortem suam in dictis bonis suis penitus relinquendo, dando, conferendo prefate sue uxori omnimodam facultatem dicta bona dare, donare tamquam propria sua.

1542. *s. 357*

Małgorzata żona Jakuba Hrynczy przekazuje mu po śmierci wszystkie swoje dobra ruchome i nieruchome oraz sprzęty domowe.

Veniens personaliter honesta Margaretha uxor legittima circumspecti Jacobi Hrincza, sana mente et corpore, non compulsa, nec coacta, benivole per ipsius procuratorem providum Album Stanislaum tamquam plenipotentem, omnia bona sua mobilia et immobilia, stancia et iacencia, quocumque nomine censeantur et omnium suppellectilium suum, omnes suos propinquos, amicos, consangwineos a dictis bonis suis post

mortem suam penitus ├relinquend┤ semovendo et alienando, circumspecto Jacobo Hrincza marito suo perpetue in ewm resignavit, nihil sibi prefata Margaretha Hrinczyna suisque legittimis successoribus post mortem suam in dictis bonis penitus relinquendo.

1543. *s. 357*

Piotr zięć Jarka zrzekł się na rzecz Doroty żony Piotra Hardego mieszczynina turobińskiego domu narożnego położonego przy ulicy wiodącej do łaźni miejskiej, obok domu rajcy Piotra Mążyka.

Veniens personaliter providus Petrus gener Yarkonis, per ipsius procuratorem providum Johannem ministrum civitatis tamquam plenipotentem, domum suam in acie, penes domum famosi Petri Mąnsyk consulis in platea eundo ad balneum civile situatam, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est limitata, honeste Dorothee uxori legittime providi Hardy Pyothr civi Thwrobynensi[1] suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi prefatus Petrus gener Yarkonis suisque legittimis successoribus in dicta domo penitus relinquendo.

1544. *s. 357*

Piotr Koprek zrzekł się na rzecz Piotra zięcia Jarka domu narożnego położonego (przy ulicy) wiodącej do łaźni miejskiej, obok domu rajcy Piotra Mążyka.

Veniens personaliter providus Petrus Coprek, per procuratorem suum providum Johannem ministrum civitatis tamquam plenipotentem, domum suam in acie penes domum famosi Petri Mansyk consulis in platea sitam, eundo ad balneum civile, cum omnibus et singulis eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est limitata et extensa, circumspecto Petro genero Yarkonis suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi suisque legittimis successoribus prefatus Petrus Coprek in dicta sua domo penitus relinquendo et reservando, dando, conferendo sibi omnimodam facultatem dictam domum dare, donare, alienare, prout in forma meliori expedire videbitur.

1545. *s. 358*

Mikołaj Czech zrzekł się na rzecz Jana Chanczyny domu zwanego Miętuszowski, położonego na tyłach domu i zniszczonej kamienicy przy ulicy, obok domu Bigwantowskiego.

1543. [1] *Por. nr 32, przyp. 1.*

Veniens personaliter providus Nicolaus Czech civis noster, per ipsius procuratorem providum Album Stanislaum tamquam plenipotentem, domum suam Myąthusowsky nuncupatam in postico domus et lapidee fracte, penes domum Bygwanththowsky in platea sitam, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est limitata, provido Johanni Chanczyna suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi suisque legittimis successoribus prefatus Nicolaus Czech in dicta domo sua penitus relinquendo.

1546. *s. 358*

Jan Barwa zrzekł się na rzecz swego zięcia Jana Chanczyny ogrodu położonego na wale miejskim, przy ogrodzie Macieja Wieluńskiego.

Veniens personaliter providus Johannes Barwa, per ipsius procuratorem providum Album Stanislaum tamquam plenipotentem, ortum suum in fundo alias n a wale civili, penes ortum famosi Mathie Wyelunsky situm, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est limitatus et extensus, provido Johanni Chanczyna generi suo suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi suisque legittimis successoribus prefatus Johannes Barwa in dicta ⊢domo⊣ <orto[a]> penitus relinquendo et reservando.

1547. *s. 358*

Rajca Marcin Klozman opiekun swego siostrzeńca Wojciecha zrzekł się na rzecz Grzegorza Mokrego ogrodu należącego do tegoż Wojciecha, położonego między ogrodami Ćwikliny i Adamka, z wieczystym czynszem w wysokości jednej grzywny i sześciu groszy na rzecz miasta i reszty na rzecz iścca[1].

Veniens famosus Martinus Closman consul et civis noster, tutor providi Alberti ipsius sororini plenipotens existens, ortum ipsius Alberti in suburbio civitatis, penes ortos providorum Czwyklyne ab una et Adamek ab altera partibus, cum censu perpetuali sive eviterno unius marcis, videlicet sex grosi civitati et residuum y s c z o w y, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus, dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo dictus ortus est limitatus, provido Gregorio Mokro suisque legittimis succesoribus perpetue et in ewm resignavit.

1546.[a] *Słowo nadpisane nad skreśleniem.*

1547. [1] *Iściec – (termin prawniczy), oznaczający w tym przypadku prawdziwego, rzeczywistego właściciela (tj. zapewne Wojciecha siostrzeńca Klozmana) – zob. Sł. XVI, t. IX, Wrocław [itd.] 1975, s. 17.*

1548. *s. 358*

Maciej Mylek upoważnił swojego teścia Wojciecha Wysockiego do wyegzekwowania wszystkich swoich wierzytelności.

Veniens personaliter providus Mathias Mylek civis noster, per procuratorem suum Johannem ministrum civitatis, circumspectum Albertum Wysoczky suum socrem fecit, constituit, solenniter ordinavit ad exigendum, levandum, tollendum, pariter percipiendum universa et singula debita sua ubicumque fuerint et restinerit, tamquam ipsemet propria in persona esset.

1549. *s. 359*

Mikołaj Czech zrzekł się na rzecz Mikołaja Kramarza domu zwanego Warczyński, położonego na tyłach domu Piotra Mążyka i obok domu Szymona Woskobojnika.

Veniens personaliter circumspectus Nicolaus Czech, per ipsius plenipotentem procuratorem providum Album Stanislaum, domum suam in postico domus famosi Petri Mąnsyk, Warczynsky nuncupatam, penes domum providi Symonis Woskoboynik sitam, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus, dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est extensa, provido Nicolao Cramarsz civi nostro suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nichil sibi pretactus Nicolaus Czech suisque legittimis successoribus in dicta domo penitus relinquendo.

1550. *s. 359*

Mikołaj Czech zrzekł się na rzecz krawca Macieja Bajtka domu zwanego Szczurkowski, położonego na przedmieściu między domami Handzela i powroźnika Stanisława.

Veniens personaliter circumspectus Nicolaus Czech civis noster, per ipsius procuratorem providum Album Stanislaum tamquam plenipotentem, domum suam in suburbio civitatis, Sczurkowsky nuncupatam, penes domos providorum Hansel ab una et ex alia parte domus Stanislai powrosnyk, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est extensa et limitata, circumspecto Mathie Baytko sartori suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi prefatus Nicolaus Czech suisque legittimis successoribus in dicta domo penitus relinquendo et reservando.

1551. *s. 359*

Powroźnik Stanisław zrzekł się na rzecz Mikołaja Skiergala domu położonego na przedmieściu, między domami Macieja Bajtka i (domem) prepozyta szpitala.

Veniens personaliter coram nobis nostro in iudicio bannito providus Stanislaus dictus p o w r o s z n y k, per ipsius plenipotentem procuratorem, sanus mente et corpore, non compulsus, nec coactus, amicorum suorum fretus consilio, domum suam in suburbio civitatis sitam, penes domos providorum Mathie Baythko ab una et prepositi hospitalis partibus ab altera, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est limitata, provido Nicolao Skyergal suisque suisque *[ss]* legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi pretactus Stanislaus p o w r o s n y k suisque successoribus legittimis in dicta domo penitus relinquendo.

1552. *s. 360*

Mikołaj Czech zobowiązał się zapłacić Mikołajowi Kramarzowi 7 ½ grzywny za kupiony od niego dom do drugich świąt Wielkanocy.

Veniens providus Nicolaus C r a m a r s z civis noster recognovit teneri dimidiam octavam marcis communis pecunie circumspecto Nicolao Czech civis nostro pro domo empta dare, solvere ad super duo festa Pasche *[6 IV 1477 r.]* nunc instancia, parata cum pecunia nullo vadio sive re ipsum Nicolaum Czech evadendo.

CCLXI. *(s. 360)* **Iudicium bannitum feria quarta ante festum sancti Adalberti anno Domini millesimo CCCCL XX quinto** *(19 kwietnia 1475 r.).*

1553. *s. 360*

Stanisław Biały pełnomocnik Jana Piszczykura po raz drugi przedstawił (do wykupu) połowę domu położonego między domami szlachcica Jakuba Konińskiego i Jana Smajdy, należącą do Grzegorza zwanego Kuncza i zastawioną (Piszczykurowi) za pięć florenów (por. nr 1538).

Veniens providus Albus Stanislaus procurator circumspecti Johannis Pysczicur civis nostri, medietatem domus circumspecti Gregorii Cuncza, sitam inter domus nobilis Jacobi Conynsky[1] ab una et providi Johannis Smaydo partibus ab altera, in quinque florenis obligatam, iudicio secundo exhibuit et ius admisit eam in robore suo stare tamquam in primo.

1553. [1] *Por. nr 1019, przyp. 1.*

1554. *s. 360*

Jan Gambala zrzekł się na rzecz sukiennika Mikołaja Śmiesznego i kuśnierza Mikołaja Czecha ogrodu położonego na przedmieściu, między ogrodami Jana Kudzina i Heleny wdowy po krawcu Marcinie Bambneku, z którego płacony jest czynszz w wysokości 20 groszy na święto św. Marcina. Jeśli wyżej wymienieni nie będą płacić czynszu, wówczas zwrócą ogród Gambali.

Veniens circumspectus Johannes Gambala, per ipsius procuratorem providum Gregorium Ffyol tamquam plenipotentem, ortum suum in suburbio civitatis, inter ortos providorum Johannis Cwdyn ab una et Hedvigis relicte Martini Bambnek sartoris partibus ab altera, unacum censu annali viginti grossorum ad quodlibet festum sancti Martini dandum, solvendum, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est extensus et limitatus, providis Nicolao Smyesny lanifici et Nicolao Czech pellipario, ambobus manum coniuncta, suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit. Tali condicione: dum pretacti Nicolaus Smesny et Nicolaus Czech dictum censum viginti grossorum ad festum sancti Martini Episcopi prefato Johanni Gambala suisque legittimis successoribus non solverint, extunc ipse se viceversa in dictum ortum intromittere debet.

1555. *s. 360*

Mikołaj Turecki uwalnia po raz trzeci przy pomocy prawa trzy grzywny zajęte przez Andrzeja Tęczyńskiego u rajcy Marcina Klozmana (por. nr 1529, 1534).

Veniens nobilis Nicolaus Thwreczky[1] personaliter, sanus mente et corpore existens, pecunias, videlicet tres marcas per magnificum Andream Thanczynsky[2] apud famosum Martinum Closman consulem interdictas, iure mediante, iudicio tercio eliberat et ius admisit eam in robore suo stare tamquam in primo et in secundo.

1556. *s. 361*

Szewc Piotr Gżegżoł zrzekł się na rzecz Piotra Przynosza (Przynosa?) domu położonego między domami Piotra Kiemli i Jana Istepki.

Veniens personaliter providus Petrus Gszegsol sutor, per procuratorem suum providum Album Stanislaum, domum suam inter domus providorum Petri Kyemla ab una et Johannis Hystepka partibus ab altera situm, cum omnibus eiusdem iuribus,

1555. [1] *Por. nr 1529, przyp. 1.* [2] *Por. nr 1529, przyp. 2.*

proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo dicta domus est extensa, limitata, provido Petro Przynosz suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi prefatus Petrus Gszegsol suisque legittimis successoribus in dicta domo penitus relinquendo.

1557. *s. 361*

Barbara wdowa po Serwacym zrzekła się na rzecz Jana Piszczykura połowy łanu z czterema domkami, położonego na przedmieściu Czwartek, między łanem plebana a pastwiskiem miejskim.

Veniens honesta Barbara relicta Servacii, per ipsius tutorem providum Petrum Coprek tamquam plenipotentem, medium laneum suum cum quatuor domunculis suis in suburbio Stwartek[1] situm, inter laneum plebani ab una et expulsionem civilem ab altera situm, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est extensum et in se continentur, provido Johanni Pysczicur civi nostro suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, dando, conferendo omnimodam facultatem dictum medium laneum dare, donare, vendere, alienare et in usus suos beneplacitos convertere, prout in forma meliori sibi expedire videbitur, nihil sibi prefata Barbara Servacii suisque legittimis successoribus in dicto medio laneo penitus relinquendo.

1558. *s. 361*

Grzegorz Mokro zobowiązał się oddać Janowi Piszczykurowi dług w wysokości czterech grzywien i 15 groszy w trzech ratach.

Veniens personaliter providus Gregorius Mokro civis noster, sanus mente et corpore existens, recognovit teneri quatuor marcis pecuniarum cum quindecim grossis veri et iusti, certi legittimi debiti circumspecto Johanni Pysczicur suisque legittimis successoribus. Ex quibus quidem quatuor marcis cum quindecim grossis sexagenam ad festum Alme Trinitatis *[21 V]* nunc instans idem Gregorius Mokro solvere debet, aliam sexagenam ad festum sancti Bartholomei *[24 VIII]* nunc instans, residuum autem ad festum sanctorum Symonis et Iude *[28 X]* eciam nunc instans.

1557. [1] *Por. nr 982, przyp. 1.*

1559. *s. 362*

Rajca Jakub Szczepanowicz darował swojej córce Barbarze i zięciowi Janowi synowi Piotra Mążyka dom położony przy ulicy Grodzkiej, obok domu Jana Piszczykura i na tyłach kamienicy Marcina Kwanty, nie wyłączając Barbary z (praw) do ojcowizny.

Veniens famosus Jacobus Sczepanouicz civis et consul personaliter, sanus mente et corpore existens, non compulsus, nec coactus, benivole domum suum in platea Castrensi sitam, inter domus providorum Johannis Pysczycur ab una et in postico domus lapidee Martini Quanta partibus ab altera, honeste Barbare filie sue et circumspecto Johanni filio famosi Petri Mansyk, genero suo dedit, donavit perpetue et in ewm, non exdividendo alias n y e w y d z e l a y a n c z ipsam de patrimonio suo ipsam concernante.

1560. *s. 362*

Rymarz Jan Jastkółka z żoną Barbarą córką zmarłego Jana Wątróbki zeznali, że otrzymali od Jadwigi wdowy po Macieju Kuninodze 30 grzywien tytułem ojcowizny, z których Jadwiga została przez nich skwitowana.

Veniens providus Johannes Yastkolka frenifex cum uxore sua legittima Barbara filia providi Johannis Wantropka pie memorie, ambo personaliter, sani mente pariter et corpore existentes, non compulsi, nec coacti recognoverunt, quia triginta marcis pecuniarum paternalium a honesta Hedvigi relicta Mathie Cwnynoga realiter et cum effectu levaverunt, receperunt, de quibus quidem triginta marcis ipsam quittam et liberam eviterne dimiserunt.

1561. *s. 362*

Rzeźnik Stefan odparł za pomocą przysięgi zarzut Macieja Wieluńskiego, że nie zapłacił trzech grzywien czynszu.

Stephanus carnifex medio iuramento evasit famosum Mathiam Wyelunsky civem et consulem pro tribus marcis census persessi, prout ipsum coram iudico inculpaverat.

1562. *s. 362*

Gierka żona Jana Wujca z Opoczna zapisuje swojemu mężowi 30 grzywien, które otrzymała z podziału (spadku?).

Veniens honesta Gerka uxor legittima providi Johannis Wyecz de Oppoczno[1], prefato Johanni marito suo triginta marcis, que sibi divisorie cesserunt, in et super omnimoda et totali sorte sua presentibus inscribit.

CCLXII. *(s. 362)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta proxima infra octavas Penthecosten anno Domini millesimo CCCC LXX quinto** *(17 maja 1475 r.).*

1563. *s. 362*

Stanisław Biały pełnomocnik Jana Piszczykura po raz trzeci przedstawił (do wykupu) połowę domu położonego między domami szlachcica Jakuba Konińskiego i Jana Smajdy, należącą do Grzegorza zwanego Kuncza i zastawioną za pięć florenów (por. nr 1538, 1553).

Veniens providus Albus Stanislaus procurator circumspecti Johannis Pysczicur civis nostri medietatem domus circumspecti Gregorii Cuncza sitam inter domus nobilis Jacobi Conynsky[1] ab una et providi Johannis Smaydo ab altera partibus, in quinque florenis Hungaricalibus obligatam, iudicio tercio exhibuit et ius admisit eandem in robore suo stare tamquam in primo, secundo.

1564. *s. 363*

Ormianie ze Lwowa: Krystek Wolkowski, Iwaszko, Augustyn, Michno, Jakub, Grzegorz poręczyli Maciejowi Wieluńskiemu za Andrzeja Nykoszowicza także Ormianina ze Lwowa w sprawie 60 kamieni mydła oraz 37,5 kamienia tymianu[1] i naczynia, które pozostawił u Wieluńskiego Ormianin lwowski Kalinnik.

Venientes circumspecti: Crystek Wolkowsky, Iwaschko, Augustinus, Mychno, Jacobus, Gregorius, Armeni cives de Leopoli omnes unavoce et manu coniuncta fideiusserunt presentibusque fideiubent famoso Mathie Wyelunsky pro Andrea Nykoschovicz Armeno occasione LX^{ta} lapidibus ├smag┤ smigmatis et XXX^{ta} cum VII ½ lapidibus t y m y a n w cum vasis, quos providus Callynnyk eciam Armenus de Leopoli in domo famosi Mathie Wyelunsky reposuit. Ita que presentibus promittunt ipsum ab omnibus et singulis impedimentis, quecumque habuerit, racione dicti smigmatis, t y m y a n w tueri, defendere et a prefato Kallynnyk.

1562. [1] *Opoczno, miasto ok. 150 km W od Lublina.*
1563. [1] *Por. nr 1019, przyp. 1.*
1564. [1] *Tymian (temian), żywica lub drewno storakowca używane do kadzideł (Słownik staropolski, t. IX, s. 253).*

1565. *s. 363*

Iwaszko Wiesna mieszczanin wileński zeznał, że otrzymał już od swojego dłużnika Michała Fiszara mieszczanina krakowskiego cztery floreny w złocie, które ten zobowiązał się mu zwrócić w dwóch ratach na podstawie listu dłużnego.

Veniens providus Iwaschko Wyeszna civis de Wylna recognovit, quia ipse iam quatuor florenos in auro debitum a circumspecto Michaele Ffysschar cive Cracoviense suo debitore suo *[ss]*, iuxta literam obligatoriam et more arbitrio levavit, recepit, tulit, quos dare, solvere prefatus Michael Ffysschar ad festum Purificacionis Marie *[2 II 1475]* et ad festum Penthecosten se submiserat ad alia tempora nunc instancia, prout littera obligatoria lucius*[s]* canit, ad quam litteram prefatus Michael Fischar se recognovit teneri, obligari prefato Iwaschko Wyesna civi Wilnensi suisque legittimis successoribus.

CCLXIII. *(s. 363)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta infra octavas Corporis Christi anno Domini millesimo CCCC LXX quinto** *(31 maja 1475 r.)*.

1566. *s. 363*

Rzeźnik Stefan za pomocą dwu przysiąg odparł zarzuty Macieja Wieluńskiego o 26 grzywien i (przywilej?).

Stephanus carnifex civis noster due iuramenta evasit iure mediante domino Mathie Wyelunsky consuli, primo pro XXVI marcis, secundo pro priviluo *[s]* veluti ipsum inculpaverat coram iure.

1567. *s. 363*

Jan wnuk rajcy Macieja Wieluńskiego zgodnie z decyzją sądu w dniu dzisiejszym był gotów złożyć dwie przysięgi w sprawie z Wieluńskim, ale ten zwolnił go od tego i Jan został uniewinniony.

Veniens circumspectus Johannes nepos famosi Mathie Wyelunsky consulis et civis nostri, quemadmodum hodie duo iuramenta domino Wyelunsky portare debuit, extunc ipse paratus fuit iurare secundum iuris decisionem, sed dominus Wyelunsky mi[seri-cordi[a]]a motus dicta iuramenta sibi dimisit, et evasit iure mediante et iustificatus est.

1567. [a] *Odczyt niepewny z uwagi na nietypowy skrót.*

1568. *s. 364*

Arbitrzy rozstrzygnęli w sprawie między Anastazją wdową po Janie Handzelu a jego braćmi Stanisławem i Janem z Domaradza. Bracia oskarżyli Anastazję o zagarnięcie wszystkich dóbr, pieniędzy i sprzętów domowych po zmarłym Handzelu. Zgodnie z arbitrażem Anastazja ma wydać braciom wszystkie sprzęty domowe i dwie grzywny oraz zapłacić trzecią grzywnę egzekutorom testamentu. Bracia mają wyrzec się wszelkich pretensji do pozostałych dóbr po zmarłym, które zatrzymała Anastazja.

Venientes famosi Martinus Closzman consul, Mathias Skalrsz, Johannes Scharka, Czarny Jan, arbitri et amicabiles compositores, coram bannito iudicio arbitrium factum inter honestam Anastasiam relictam circumspecti Johannis Handzel civis nostri ab una et Stanislaum, Johannem de Domaradz[1] fratres dicti Handzel pie memorie, tali more et ordine recognoverunt, quia cum in dicto arbitrio presidebatur, tunc idem Stanislaus de Domaradz et ex parte Johannis de ibidem fratris sui prefatam dominam Anastasiam post mortem dicti Handzel fratris sui pro et super omnibus et singulis bonis mobilibus et immobilibus, pecuniis, suppellectilibus aliisque rebus eiusdem Handzel obmortuis inculpaverat, extunc prefata domina Anastasia uxor legittima eiusdem Handzel more arbitrali in presencia banniti iudici facto, omnem suppellectilem et duas marcas extradidit, dedit et executores testamenti <terciam marcam[a]> exdiderunt prefato Stanislao de Domaradz et Johanni fratri suo tamquam fratribus dicti Handzel. Secundum que ipse litteram testimonialem ex iudicio bannito attulerat, que nullus propinquior illorum duorum fratrum Stanislai, Johannis dicto Handzel exiscit *[s]* et hi Stanislaus, Johannes fratres dicti Handzel omnem propinquitatem, quam super bona eiusdem Handzel habuerunt, dimiserunt dicte domine Anastasie uxore legittime prefati Handzel ipsamque defendere, tueri ab omnibus et singulis impedimentis, inquietacionibus, quecumque pro dicto bonis fuerint et orte forent promiserunt unacum dictis executoribus testamenti eiusdem Handzel.

1569. *s. 364*

Stanisław Kiełbasa wraz z synem Mikołajem zrzekł się na rzecz Piotra Prynosowego domu położonego na ulicy Grodzkiej, między bramą miejską a domem szewca Tomasza Proszy.

Veniens circumspectus Stanislaus Kyelbassa cum Nicolao filio suo personaliter, per ipsius procuratorem providum Johannem ministrum civitatis tamquam plenipotentem, domum suam in platea Castrensi, penes portam civilem ab una et domum providi Thome sutoris dicti Proschya sitam, cum omnibus et singulis eiusdem iuribus, pro-

1568.[a] *Fragment tekstu nadpisany nad wierszem, miejsce wstawienia oznaczono znakiem //.*
1568. [1] *Domaradz, wieś w woj. podkarpackim, ok. 160 km S od Lublina.*

prietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est limitata et extensa in se continetur, providO Petro Prynossowy suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nichil sibi prefatus Stanislaus Kyelbassa suisque legittimis successoribus in dicta domo penitus relinquendo.

1570. *s. 365*

Mikołaj Skiergal sprzedał Adamowi za osiem grzywien dom na przedmieściu, między domami Stefana prepozyta szpitala i Macieja Bajtka, zgodnie z tym co świadkowie transakcji obejrzeli, przez całą ulicę (z mieszkańcami całej ulicy?).

Veniens personaliter circumspectus Nicolaus Skyergal personaliter *[ss]*, sanus mente et corpore existens, non compulsus, nec coactus, per ipsius procuratorem providum Album Stanislaum tamquam plenipotentem, domum suam in suburbio civitatis, penes domus honorabilis Stephani prepositi hospitalis ab una et circumspecti Mathie Baytko ab altera partibus sitam, cum omnibus et singulis eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est limitatus, providO Adam suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm, secundumque mercipotatores conspexerant, per totam plateam, resignavit, nihil sibi prefatus Nicolaus Skyergal suisque legittimis successoribus in dicta domo penitus relinquendo, venditam pro octo marcis communis pecunie.

1571. *s. 365*

Bracia Jakub i Stefan Szczepanowicze zobowiązali się zwrócić do Bożego Narodzenia dług w wysokości 70 grzywien szlachcicowi Janowi Wyprotkowi dziedzicowi ze Świebodzina. Pieniądze te zapisali mu na swoim folwarku i połowie stawu położonym na przedmieściu, między folwarkiem Jana Borzywego i (dobrami) Stanisława Trzesitoboły.

⊨Venientes circumspecti Jacobus, Stephanus Sczepanowyczy cives nostri, fratres germani personaliter stando unavoce recognoverunt, quia tenentur manu coniuncta septuaginta marcis pecuniarum bonorum in Regno currencium nobili Johanni Wyprothek heredi de Swyebodzyn[1] solvere, complere ad Nativitatis Domini festum *[25 XII]* nunc instans veri, certi, essencialis, mutui debiti. Quasquidem pecunias septuaginta marcis sibi demonstrant, indicant et inscribunt in predio et <medietate[a]> piscina ipsorum in suburbio civitatis sitam, penes Johannis Borzywy predium et Stanislai Trzansytobola. Et dictas pecunias debent et tenentur reponere ad librum presens iudicii banniti, nulla diuturnitate ipsum evadendo tantum paratis cum pecuniis.⊨

1571.[a] *Słowo nadpisane nad wierszem.*
1571.[1] *Por. nr 1488, przyp. 1.*

1572. *s. 365*

Piotr Rozniat zeznał, że otrzymał całą zapłatę za dom położony przy ulicy między domami Mikołaja Neko i postrzygacza sukna Mikołaja Starego od Jana Kudzina i jego żony Małgorzaty, którzy uzyskali do niego prawo bliższości po śmierci Katarzyny Żakowej.

Veniens providus Petrus Rosnyath civis noster, sanus mente et corpore existens, non compulsus, nec coactus stando recognovit omnimodem et totalem solucionem recepisse pro domo situata in platea, penes domum providorum Nicolai Neko ab una et Nicolai antiqui pannitonsoris domus partibus ab altera, a famoso Johanne Cwdyn et a Margaretha uxore sua legittima, quem propinquitate consecuta est post mortem Katherine Zakowe.

1573. *s. 366*

Jan Trzęsitoboła zrzekł się na rzecz Jana Kudzina trzech domów na przedmieściu, położonych między domami Marcina Kwanty i Handzela.

Veniens personaliter circumspectus Johannes Trzansytobola civis noster, sanus mente et corpore existens, non compulsus, nec coactus, per ipsius procuratorem providum Gregorium Ffyol tamquam plenipotentem, tres domus suos *[s]* in suburbio civitatis, penes domus providorum Martini Quantha ab una et Hansel ab altera partibus, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo dicti tres domus sunt extensi, famoso Johanni Cwdyn suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi prefatus Johannes Trzansythobola suisque legittimis successoribus in dictis tribus domibus penitus relinquendo.

1574. *s. 366*

Katarzyna żona Mikołaja Czecha kładzie po raz pierwszy pieniądze za dom kupiony od egzekutorów testamentu zmarłego Handzela twierdząc, że posiada prawo bliższości jako siostra (cioteczna?) zmarłego.

Veniens honesta Katherina uxor legittima circumspecti Nicolai Czech civis nostri in tempore et hora pecunias ponit pro domo Handzel pie memorie, empta apud executores testamenti, asserens se propinquitatem ad dictam domum post mortem prefati Hansel tamquam soror amicalis primo iudicio.

1575. *s. 366*

Szewc Piotr zwany Gżegżoł zrzekł się na rzecz Jana Świątkowicza połowy domu i ogrodu położonych na przedmieściu, między domem Jakuba zwanego Nabokiem i obok bramy do (klasztoru) św. Bernarda, które otrzymał w wyniku podziału (dóbr) po śmierci Katarzyny Żakowej.

Veniens personaliter Petrus dictus Gszegsol sutor et civis noster, sanus mente et corpore existens, non compulsus, nec coactus, per ipsius procuratorem tamquam plenipotentem providum Johannem Opoczensky, medietatem domus et ortus post mortem honeste Katherine Zakowa divisorie cessit in suburbio civitatis sitam, inter domus providi Jacobi dicti Nabok ab una et penes portam ad sanctum Bernhardinum eundo ab altera partibus, cum omnibus et singulis eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo dicta medietas domus et ortus est extensa et limitata, provido Johanni Swyantkouicz suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi prefatus Petrus Gszegsol et suis legittimis successoribus in dicta medietate domus et ortus post mortem cessi penitus relinquendo, dando, conferendo sibi omnimodam facultatem dicta bona vendere, alienare et in usus beneplacitos commutare.

1576. *s. 367*

Szewc Piotr zwany Gżegżoł zrzekł się na rzecz Jana Świątkowicza części folwarku położonego na przedmieściu, między (dobrami) krawca Jana a folwarkiem Jana Kudzina, którą otrzymał w wyniku podziału (dóbr) po śmierci Katarzyny Żakowej.

Veniens personaliter providus Petrus dictus Gsegsol sutor et civis noster, sanus mente pariter et corpore existens, non compulsus, nec coactus, per ipsius procuratorem tamquam plenipotentem providum Johannem Opoczensky, partem predii sui in suburbio civitatis sitam, post mortem honeste Katherine Zakowe divisorie cessam, inter Johannem sartorem ab una et ex alia parte predii Johannis Cwdyn, cum omnibus et singulis eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo dicta pars predii est extensa et limitata, provido Johanni Swyantkovicz suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi prefatus Petrus Gszegsol suisque legittimis successoribus in dicta parte predii sibi divisorie cessi penitus relinquendo.

1577. *s. 367*

Jan Trzęsitoboła po raz drugi obłożył sekwestrem stół, skrzynię i szafę Macieja Fiolka za 4 ½ grzywny (długu?), znajdujące się u krawca Miklasza (por. nr 1535).

Veniens circumspectus Johannes Trzansytobola civis noster, per procuratorem suum providum Johannem ministrum civitatis, mensam, cystam *[s]* et almariam *[s]* providi Mathie Ffyolek in dimidia quinta marcis apud circumspectum Myklasch sartorem reposita, iudicio secundo interdixit.

1578. *s. 367*

Jan Świątkowicz z żoną Gierką zeznali, że zobowiązali się zapłacić w dwóch ratach siedem grzywien i jeden wiardunek szewcowi Piotrowi Gżegżołowi za nabyte od niego dobra. Jeśli nie zapłacą tych pieniędzy, wówczas zdatek, który już zapłacili, przepadnie, a sprzedaż zostanie unieważniona.

Veniens circumspectus Johannes Swyantkowycz cum Gerka uxore sua legittima personaliter recognoverunt teneri, obligari septem marcis communis pecunie cum uno fertone pro bonis emptis provido Petro Gsegsol sutori, civi nostro. Quasquidem septem marcis cum fertone presentibus promittunt dare, solvere tres marcis ad festum Symonis et Iude Apostolorum *[28 X]* nunc instans, residuum autem ad festum Purificationis Marie *[2 II 1476 r.]* eciam nunc affuturum, nullo vadio sive re huiusmodi ipsum evadendo, unacum tribus fertonibus. Quod si ipsi ad tempora prefata solvere neglexerint, extunc primam solucionem alias z a d a t h e k, quam dederunt pro dictis bonis, perdere, amittere debebunt et recedere a dictis bonis emptis.

CCLXIV. *(s. 368)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta ante festum sancti Viti anno Domini millesimo CCCC LXX quinto** *(14 czerwca 1475 r.)*.

1579. *s. 368*

Rajca Wieluński w związku z trzema pozwami przeciw swojemu wnukowi Janowi, uczynił „gwar"[1], że nie zamierza przedkładać więcej (zarzutów), niż ogłosił publicznie.

Famosus dominus Wyelunsky consul et civis noster in tribus proposicionibus, in quibus in et contra providum Johannem nepotem suum proposuit, fecit satisdacionem alias g w a r taliter, quod non debet plus proponere tantum sicuti in promulgacionem narravit.

1580. *s. 368*

Jan Trzęsitoboła obłożył sekwestrem po raz trzeci stół, szafę i skrzynię Macieja Fiolka za 4 ½ grzywny, znajdujące się u krawca Miklasza (por. nr 1535, 1577).

1579. [1] *Por. nr 1030, przyp. 1*

Veniens circumspectus Johannes Trzansytobola civis noster, per procuratorem suum providum Johannem ministrum civitatis, mensam, almariam, cystam *[s]* providi Mathie Ffyolek in dimidia quinta marcis apud circumspectum Myklasch sartorem reposita, iudicio tercio ├exhibuit┤ interdixit et ius sibi admisit tamquam in primo, secundo.

1581. *s. 368*

Jan Kudzin i Jan Czapnik w imieniu swoich małżonek Anny i Małgorzaty oskarżyli Piotra Gżegżoła o 10 grzywien, należnych im prawem martwej ręki. Piotr przybył wraz z sześcioma (świadkami) i uwolnił się od zarzutów przysięgą.

Quemadmodum circumspecti Johannes Cwdyn, Johannes C z a p n y k ex parte uxorum suorum, videlicet Anne, Margarethe, providum Petrum Gszegsol sutorem, civem nostrum, post manum mortuam pro decim ├gross┤ marcis inculpaverat, et ius decrevit metseptimus idem Petrus evadere, iurare debuit, extunc iure mediante prefatus Petrus Gszegsol medio iuramento evasit et iustificatus est.

1582. *s. 368*

Szlachcic Stanisław sołtys z Osmolic zeznał, że Jan Piszczykur zapłacił mu 20 grzywien, za które miał zapisany dom, przez zmarłego Hanusza Falkemberga i skwitował go z tej sumy.

Veniens nobilis Stanislaus advocatus de Osmolycze[1] personaliter, sanus mente pariter et corpore stando coram nobis recognovit, quia circumspectus Johannes Pysczicur satisfecit et solvit viginti marcas, quas sibi inscripserat in et super domo sua providus Hannus Ffalkemberg pie memorie, et dum ipse Johannes Pysczicur dictam domum apud ipsum emit et forisavit, extunc iam satisfecit, solvit et idem Stanislaus advocatus de Osmolycze prefatum Johannem Pysczicur unacum suis legittimis successoribus a dictis XX^{ti} marcis et a domo in eisdem XX marcis obligata perpetue et in ewm liberum, quittum dimisit temporibus eviternis, omnes et singulas inscripciones, si que ferent priores et posteriores super dictam domum, illas presentibus mortificavit.

1583. *s. 369*

Stefan Szczepanowicz złożył 20 grzywien za dom kupiony u zmarłego Piotra Szachtarza. Pieniądze te zgodnie z uczynionym targiem miał wziąć bratanek (Szachtarza) Piotr.

1582. [1] *Osmolice, wieś ok. 15 km S od Lublina; szlachcic Stanisław sołtys w tej wsi notowany był w l. 1468-1477 (APL: KzL 5, k. 111v; KzL 8, k. 50v, 90; KzL 9, k. 83).*

Veniens circumspectus Stephanus alias Sczepanouicz personaliter stando coram nobis pecunias viginti marcis pro domo sua apud Petrum Schachtarsz pie memorie empta posuit, quas circumspectus Petrus filiaster suus iuxta forum factam ab ipso recipere, tollere debuit.

1584. *s. 369*

Piotr Wilczopolski pożyczył u piwowara Tomasza cztery grzywny pod zastaw ogrodu położonego na przedmieściu, między ogrodami Piotra Jokundy i Marcina Kozy. Dług ma zwrócić do najbliższej Wielkanocy. Jeśli tego nie uczyni, Tomasz zajmie ogród.

Veniens providus Petrus Wylczopolsky civis noster personaliter recognovit, quia quatuor marcis in mutuum a circumspecto Thoma braseatore recepit, tulit, percepit. Quasquidem quatuor marcis in et super ortum suum in suburbio civitatis, penes ortos providorum Petri Jocundi ab una et Martini Coza ab altera partibus situm, inscribit, obligat presentibus solvendum infra hinc usque ad festum Pasche *[14 IV 1476 r.]* nunc instans. Si autem non solverit, extunc ad aliud festum Pasche idem Thomas dictum ortum habere, tenere debebit.

1585. *s. 369*

Krawiec Jan stawił się w sądzie jako pozwany w sprawie z kupcem Szymonem z przedmieścia o 17 groszy, a rajcy zwolnili go od przysięgi i prawnie uwolnili od zarzutów.

Quemadmodum providus Johannes sartor ius portare provido Symoni mercatori de suburbio civitatis pro XVII grossis debuit, et ipse existens homo reus et cittatus ius attemptavit et paratus fuit ius facere iuxta decisionem per nos factam, extunc iam idem Johannes sartor liber est a dicto iuramento et iustificatus est iure mediante.

CCLXV. *(s. 369)* Iudicium magnum celebratum feria secunda tercia die post festum sancti Johannis Baptiste anno LXX quinto *(26 czerwca 1475 r.)*.

1586. *s. 369*

Przed sąd wielki gajony nie wniesiono żadnych pozwów, dlatego wójt z ławnikami za zgodą rajców odstąpił od sprawowania sądu.

Nullus enim hominum aliquid habuit in dicto magno iudicio agere ob hoc, quia nulli se ad presenciam magni iudicii cittaverant. Et dum advocatus cum scabinis huiusmodi

actiones coram dicto iudicio non vidit, mox cum voluntate et consensu dominorum consulum visis presentibus dictum iudicium magnum, resignavit et sic recesserunt nullas actiones coram ipsis habende. Ita que omnes se ne accedende ius bannitum univerunt.

CCLXVI. *(s. 370)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta in vigilia sanctorum Petri et Pauli anno Domini millesimo CCCC LXX quinto** *(28 czerwca 1475 r.).*

1587. *s. 370*

Jan Trzesitoboła obłożył sekwestrem po raz czwarty stół, szafę i skrzynię Macieja Fiolka za 4 ½ grzywny, będące u krawca Miklasza. Sąd postanowił dać (wydać) mu te rzeczy (por. nr 1535, 1577, 1580).

Veniens circumspectus Johannes Trzansytobola civis noster, per procuratorem suum providum Johannem ministrum civitatis, mensam, almariam, cistam providi Mathie Ffyolek in dimidia quinta marca apud circumspectum Myklasch sartorem reposita, iudicio quarto interdixit, et iam ius sibi admisit et decrevit superius denominata dare, extradere.

1588. *s. 370*

Zofia żona łucznika Jana ustanowiła męża swoim pełnomocnikiem we wszystkich swoich sprawach.

Veniens honesta Zophia uxor legittima providi Johannis arcuficis personaliter in omnibus suis causis, puta magnis et parwis, prefatum Johannem arcuficem, maritum suum fecit, constituit et ordinavit agendum, faciendum in aut extra iudicium alium et alios procuratorem, seu procuratoris loco sui, tociens quociens oportunum fuerit, substituendum, nil secus, quem si ipsemet singulis intercesset.

1589. *s. 370*

Dorota żona Stefana Newdeka ustanowiła męża swoim pełnomocnikiem we wszystkich swoich sprawach.

Veniens honesta ⊢Z⊣ Dorothea uxor legittima providi Stephani Newdek personaliter in omnibus suis causis, tam magnis, quam parvis fecit, constituit et ordinavit prefatum Stephanum Newdek maritum suum agendum, faciendum in aut extra iudicium alium vel alios procuratorem seu procuratoris loco sui, tociens quociens necessarium fuerit, substituendum, nil secus, quem si ipsamet singulis interesset.

1590. *s. 370-371*

Została zawarta ugoda w obecności wójta Macieja Długosza między Maciejem Wieluńskim a rzeźnikiem Stefanem i Janem wnukiem Macieja Wieluńskiego. Stefan i Jan zobowiązali się zapłacić Wieluńskiemu osiem grzywien w dwóch ratach. Natomiast Maciej ma im odstąpić łan na przedmieściu Czwartek, położony między łanami Kroczowicza i Nabzdrokowym. Maciej ma zebrać z tego pola tegoroczne zasiewy oraz obsiać łan od folwarku aż do drogi snopkowskiej. Również przez rok może trzymać woły i inne zwierzęta w stajni folwarcznej. Ugoda została zawarta pod wadium 10 grzywien.

Amicabilis concordia et unio facta est in presencia circumspecti Mathie Dlugosch protunc advocati inter circumspectos Mathiam Wyelunsky consulem actorem ab una et Stephanum carnificem, Johannem nepotem prefati ┣Stephani carnificis┫ Mathie Wyelunsky reos partibus ab altera, tali more et ordine, quod prefati Stephanus carnifex, Johannes nepos Mathie Wyelunsky prefato Mathie Wyelunsky octo marcis dare, extradere se submiserunt, et hodie iam quatuor marcis dare promiserunt et alias quatuor marcis ad festum Natalis Domini *[25 XII]* nunc instans sibi aut uxore sue legittime nomine Anne. Et idem dominis Mathias Wyelunsky laneum situm in suburbio civitatis in Stwartek[1], penes laneos providorum Croczouicz ab una et Nabzdrokowe partibus ab altera, cum omnibus et singulis iuribus, proprietatibus, dominiis prefatis Stephano, Johanni abscedit eviterne. *[s. 371]* Ita tamen quod ipse dominus Mathias Wyelunsky illaque seminavit anno pro presente, illa de campo sine omni impedimento ducere in domum suam tenetur et ad huc pro anno futuro incipiendo a predio dicti lanei usque ad viam dictam Snopkowska[2] seminare debet et tenetur, et peccora sive boves, que prefatus dominus Mathias Wyelunsky habuerit, illa pro anno futuro in dicto predio in stabulo retro stubam servare debet et tenetur. Si autem ex permissione Omnipotentis prefatus dominus Mathias Wyelunsky ab hac luce decesserit et migraverit, extunc pretacta seminata dictis Stephano, Johanni directo iure in manus eorum venire tenebuntur omnia et singula quequmque inter predictas partes eanter *[s]* orta illa presentibus mortificant sub vadio X marcarum, medium parti non tenenti, residuum dominis consulibus.

1591. *s. 371*

Jan Wytych z żoną Anną i córką Jadwigą zrzekł się na rzecz Wawrzyńca Malowanego ogrodu położonego na przedmieściu, między pastwiskiem miejskim a ogrodem Długiego Jana.

Venientes circumspecti Johannes Wythich cum Anna uxore legittima et Hedvigi filia eorum personaliter, sani mente et corpore, non compulsi, nec coacti, per ipsorum procuratorem tamquam plenipotentem <Johannem ministrum[a]>, ortum ipsorum in

1590. [1] *Por. nr 982, przyp. 1.* [2] *Por. nr 483, przyp, 1.*
1591.[a] *Słowa nadpisane nad wierszem, miejsce wstawienia oznaczono znakiem //.*

suburbio civitatis, penes expulsionem civitatis ab una et ortum Dlugyan ab altera partibus, cum omnibus et singulis eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est extensus et limitatus, provido Laurencio Malowany suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi et suis legittimis successoribus prefati Johannes Wythich cum Anna uxore sua et Hedvigi filia eorum penitus in dicto orto relinquendo.

1592. *s. 371*

Maciej Szklarz (był) winien swojemu zięciowi Stefanowi Newdekowi 60 grzywien, z których 15 zapisuje mu na ogrodzie na przedmieściu, położonym między ogrodami postrzygacza sukna Pawła i Jana Stodolnika.

Veniens circumspectus Mathias S k l a r s z civis noster recognovit teneri, obligari veri, certi debiti quindecim marcis pecuniarum communum bonarum in regno currencium, quas ex sexaginta marcis tenebatur circumspecto Stephano Newdek genero suo. Quasquidem quindecim marcis inscribit sibi in et super orto suo in suburbio civitatis, penes ortos providorum Pauli pannitonsoris ab una et Johannis Stodolnyk ab altera partibus.

1593. *s. 372*

Stanisław Krusz pleban z Jaroszyna pozwał Macieja Szklarza o pieniądze za sprzedany mu dom. Sąd po zapoznaniu się z odpowiednim zapisem postanowił, że dom ma z powrotem wrócić do Stanisława Krusza, a Maciejowi nakazano w tej sprawie wieczyste milczenie.

╞Quemadmodum honorabilis Stanislaus Crusz plebanus in Yaroschin[1] cittaverat ad iudicium bannitum providum Mathiam Sklarsz civem nostrum ad acta et ad ipsius ├librum┤ inscripcionem, secundum quod ipse se inscripserat dicto domino Stanislao Crusz dare, solvere pecunias pro domo empta apud dictum Crusz. Et dum prefata inscripcio in presencia nostri perlecta fuit, extunc ius decrevit prefato Stanislao Crusz viceversa eandem domum suam habere, perpetue possidere, tenere veluti inscripcio eiusdem in actis presentibus lacius canit et extat. Et domum eandem evacuare et intromissionem dicto Stanislao Crusz in eandem domum suam per advocatum et scabinos dandum sive dedit, silencium eidem Mathie S k l a r s z eviterne est imponitum.╡

<Fecit satis et se abdicavit Crusz[a]>.

1593. [a] *Dopisano pod zapisem innym charakterem pisma.*
1593. [1] *Por. nr 142, przyp. 1.*

CCLXVII. *(s. 372)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta in vigilia sancte Margarethe anno Domini millesimo CCCC LXX quinto** *(12 lipca 1475 r.).*

1594. *s. 372*

Pisarz grodzki Jan Siestrzeńcowicz ustanowił swoim pełnomocnikiem we wszystkich sprawach woźnego miejskiego Jana.

Veniens circumspectus Johannes Syesztrzenczowycz notarius castri Lublinensi[1] in omnibus suis causis, tam magnis, quam parwis, quas habet vel habiturus est in iudicio aut extra, fecit, constituit sollempniter ordinavit suum verum ac legittimum procuratorem providum Johannem ministrum civitatis absentem tamquam presentem ab ipse primo, secundo, tercio usque ad quartum.

1595. *s. 372*

Przedmieszczanin Adam Dudek ustanowił swoim pełnomocnikiem we wszystkich sprawach woźnego miejskiego Jana Wrąblowskiego.

Veniens providus Adam Dudek suburbanus noster in omnibus suis causis, tam magnis, quam parvis, quas habet vel habiturus est in iudicio aut extra, fecit, constituit et solempniter ordinavit suum verum ac legittimum procuratorem, providum Johannem ministrem civitatis alias Wramblowsky, absentem tamquam presentem ab ipso primo, secundo, tercio usque ad quartum.

1596. *s. 372*

Maciej Konopka zeznał, że otrzymał całą zapłatę za kram (ławę) szewski od Katarzyny Stanisławowej.

Veniens providus Mathias Conopka personaliter recognovit omnimodem et totalem solucionem recepisse a honesta Katherina Stanislawowa pro mensa sutorum sibi vendita, quam Katherinam prefatus Mathias Conopka liberam dimittit temporibus eviternis, nolens ipsam impedire eviterne.

1594. [1] *Jan Siestrzeniec (Siestrzeńcowicz) pisarz grodzki lubelski wzmiankowany był w l. 1470-1483 (AAL, KofL: sygn. 3, k. 100v; sygn. 5, k. 22v).*

1597. *s. 373*

Czapnik Wojciech Tryks zrzekł się na rzecz Mikołaja Gorczycy domu na przedmieściu położonego na (przy) wale miejskim między domami Stanisława Pierzchały i Szymona Dyskiego.

Veniens providus Albertus Trixsch pileator, civis noster personaliter, sanus mente et corpore, non compulsus, nec coactus, per ipsius procuratorem providum Album Stanislaum tamquam plenipotentem, domum suam in suburbio civitatis, in valle civili, inter domus providorum Stanislai Pyrschala ab una et Symonis Dysky ab altera partibus sitam, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est limitata, provido Nicolao Gorczycza suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nichil sibi prefatus Albertus Tryxsch suisque legittimis successoribus in dicta domo penitus relinquendo et reservando.

1598. *s. 373*

Mikołaj Gorczyca zrzekł się na rzecz cieśli Stanisława Szyrzawy domu na przedmieściu, położonego na (przy) wale miejskim, między domami Stanisława Pierzchały i Szymona Dyskiego, w zamian za ogród.

Veniens personaliter providus Nicolaus Gorczycza civis noster, sanus mente et corpore, non compulsus, nec coactus, per ipsius procuratorem providum Album Stanislaum, domum suam in suburbio civitatis, in valle civili, inter domus providorum Stanislai Pyrschala ab una et Symonis Dysky ab altera partibus, more commutacionis pro orto sitam cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est limitata, provido Stanislao Schyrzawa carpentario suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi prefatus Nicolaus ⊢Tryxsch⊣ Gorczicza suisque legittimis successoribus in dicta domo penitus relinquendo.

1599. *s. 373*

Stanisław Szyrzawa zrzekł się na rzecz Doroty Bachanowej domu na przedmieściu, położonego między domami Stanisława Pierzchały i Szymona Dyskiego.

Veniens personaliter providus Stanislaus Schyrzawa, per ipsius procuratorem providum Album Stanislaum, domum suam in suburbio civitatis inter domus providorum Stanislai Pyrschala ab una et Symonis Dysky ab altera partibus sitam, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est limitata, honeste Dorothee Bachanowe suisque legittimis successoribus

perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi prefatus Stanislaus Schyrzawa suisque legittimis successoribus in dicta domo penitus relinquendo.

1600. *s. 374*

Cieśla Stanisław Szyrzawa zrzekł się na rzecz Mikołaja Gorczycy ogrodu położonego na przedmieściu, między ogrodami bednarza Michała i Mikołaja Czecha, w zamian za dom.

Veniens personaliter providus Stanislaus Schirzawa carpentarius, civis noster, sanus mente et corpore, non compulsus, nec coactus, per ipsius procuratorem tamquam plenipotentem providum Album Stanislaum, ortum suum in suburbio civitatis inter ortos providorum Michaelis doleatoris ab una et Nicolai Czech ab altera partibus, more comutacionis pro domo, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo dictus ortus est limitatus, provido Nicolao Gorczycza suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nichil sibi prefatus Stanislaus Schirzawa suisque legittimis successoribus in dicto orto penitus relinquendo et reservando.

1601. *s. 374*

Mikołaj Czech położył przed sądem pieniądze za dom Handzela, odwołując się do prawa bliższości.

Veniens providus Nicolaus Czech civis noster in tempore et hora pecunias coram nobis posuit pro domo Handzel, propinquitatem reclamando et ius sibi admisit.

CCLXVIII. *(s. 374)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta ipso die sanctorum Felicis et Aucti Martirum anno ut supra LXX quinto** *(30 sierpnia 1475 r.).*

1602. *s. 374*

Stanisław pasierb Zajna zrzekł się na rzecz Jana Koski ogrodu położonego między ogrodami Jana Długiego i kowala Andrzeja.

Veniens providus Stanislaus prevignus Zaynow personaliter per ipsius procuratorem providum Nicolaum penestica tamquam plenipotentem, ortum suum inter ortos providorum Johannis Dlugy ab una et Andree fabri partibus ab altera, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo dictus ortus est extensus, limitatus, provido Johanni Koska suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nichil sibi suisque

legittimis successoribus prefatus Stanislaus prevignus Zaynow in dicto orto penitus relinquendo et reservando.

1603. *s. 374*

Michał Bąk ustanowił Jana Borzywego i Jana Ślązaka opiekunami swojej żony Małgorzaty.

Veniens providus Michael Bong civis noster fecit, constituit suos veros et legittimos tutores, circumspectos Johannem dictum Borzywy, Johannem Slansak cives, ambos insolidum ad tuendum, defendendum honestam Margaretham uxorem suam legittimam.

1604. *s. 375*

Szewc Michał Bąk zobowiązał się zapłacić 10 grzywien Janowi Borzywemu, które zapisuje mu na domu położonym przy ulicy Grodzkiej, między domami krawca Miklasza i Mikołaja Kuczyńskiego. Obecna w sądzie jego żona Małgorzata wyraziła zgodę na zapis i zezwoliła, aby Borzywy prawnie dochodził swych roszczeń, jeśli nie zapłaci w ciągu roku i dnia.

╞Veniens providus Michael Bong sutor et civis noster personaliter, decem marcas pecuniarum circumspecto Johanni Borzywy teneri, obligari recognovit, quas decim marcis presentibus inscribit et monstrat in et super domo sua in platea Castrensi, inter domus providorum Myklasch sartorem ab una et Nicolai Cuczinsky ab altera partibus situata. Et uxor sua Margaretha existens presens consensit ad hanc inscripcionem et ipsa submisit se solvere infra annum et diem, et dum non solverit, extunc prefatus Johannes Borzywy iure mediante agere debet.╡

<solvit[a]>.

1605. *s. 375*

Szymek Woskobojnik po raz pierwszy przedłożył sprawę sporu o konia z Janem Gambalą.

Veniens providus Schymek woskoboynik, per procuratorem suum providum Johannem ministrum civitatis, equum, quem in controversia cum Johanne Gambala stat, iudicio primo exhibuit.

1604. [a] *Dopisano innym pismem po skreślonej zapisce.*

1606. *s. 375*

Stanisław Werenia po raz pierwszy przedstawił (do wykupu) ogród Mikołaja Pierzchały (zajęty) za jego długi.

Stanislaus Verenya ortum providi Nicolai Pyrschalczin iudicio primo in debito suo exhibuit et ius admisit in robore suo stare.

1607. *s. 375*

Gil dostarczył prawo (dowody) przeciw Mikołajowi Opatowi, który ich nie zakwestionował. Gil został uwolniony od zarzutu.

Quemadmodum providus Gyl ius hodierna die in et contra Nicolaum Opath portare debuit, et ipse Opath ius non attemptavit, extunc idem Gyl iustificatus est et evasit iure mediante.

CCLXIX. *(s. 375)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta infra octavas Nativitatis Marie anno Domini millesimo CCCC LXX quinto** *(13 września 1475 r.).*

1608. *s. 375*

Stanisław Werenia po raz drugi przedstawił (do wykupu) ogród Mikołaja Pierzchały za długi w wysokości siedmiu wiardunków (por. nr 1606).

Veniens providus Stanislaus Weronya ortum providi Nicolai Pyrszchalczin in debito suo septem fertonum iudicio secundo exhibuit, et ius admisit eandem in robore suo stare tamquam in primo.

1609. *s. 375*

Szymon Woskobojnik po raz drugi przedłożył sprawę sporu o konia z Janem Gambalą (por. nr 1605).

Veniens providus Symon Woskoboynik civis noster, per procuratorem suum providum Album Stanislaum, equum cum quo in controversia cum famoso Johanne Gambala stat iudicio secundo exhibuit, et ius admisit eandem in robore suo stare tamquam in primo de iuris forma.

1610. *s. 376*

Szewc Michał Bąk zapisuje wszystkie swoje dobra w razie swojej śmierci podczas drogi do Rzymu żonie Małgorzacie i bratu Janowi Ślązakowi. Jeśli Małgorzata popadnie w kłopoty, może dobra sprzedać, spłacić długi Michała, a resztą podzielić się ze Ślązakiem.

Veniens circumspectus Michael Bong sutor personaliter, sanus mente et corpore existens, non compulsus, nec coactus omnia sua bona mobilia et immobilia, stancia et iacencia honeste Margarethe uxori sue legittime comisit tali more et ordine, quod si ipsum Michaelem Bong in via Romana ab hac luce migrare contingerit, extunc nulli alteri dicta sua bona cedere debent, tantum uxori sue et Johanni Slansak fratri suo, ita tamen, quod si uxor sua aliquam oppressionem habere contingerit, tunc vendendo dicta bona debita ipsius solvere tenetur, solvendo debita, si quid ex dictis bonis residuum fuerit, hoc uxor sua cum fratre eiusdem Michaelis mariti sui dividere debet.

1611. *s. 376*

Jan Wiśnowski z żoną Dorotą na mocy arbitrażu w sprawie między nimi a Mikołajem Soczewką plebanem sieciechowskim w sprawie długu, jaki mają u niego w wysokości 12 grzywien i dwóch florenów potwierdzają, że mają płacić rocznie na św. Michała po jednej grzywnie z domu na przedmieściu, położonego przy domu Michała Szydłowskiego, aż do spłaty zobowiązań; dług ten mają płacić mieszczanom parczewskim: Michałowi Garbaczowi siostrzeńcowi i Małgorzacie córce Jana bratanka Soczewki.

Veniens circumspecti Johnnes Wyschnyowsky civis noster cum Dorothea uxore sua legittima personaliter more arbitrali facto inter honorabilem Nicolaum Soczewka plebanum in Syeczechow[1] ab una et prefatos Johannem, Dorotheam coniuges ab altera partibus pro et super debito duodecim marcarum cum duobus florenis prefato Nicolao Soczewka per prefatos Johannem, Dorotheam tento, obligato, taliter recognoverunt et assignaverunt dictas duodecim marcas cum duobus florenis annatim ad quelibet festum sancti Michaelis levare, recipere, tollere per unam marcam in et super domo ipsorum in suburbio civitatis, penes domus circumspecti Michaelis Sydlowsky situato, super quas duodecim marcis cum duobus florenis recipiendis, solvendis prefatus Johannes Wyschnyowsky cum Dorothea uxore sua submiserunt se dare, solvere circumspectis Michaeli Garbacz sororino eiusdem Nicolai ⊢Sydlow⊣ Soczewka <et[a]> Margaretha Johanni filiastris sui ⊢s⊣, civibus de Parczow[2], omnibus in solidum absentibus tamquam presentibus nil secus, quam si ipsemet Nicolaus Soczewka singulis personaliter interesset.

1611. [a] *Słowo nadpisane nad wierszem.*
1611. [1] *Por. nr 1200, przyp. 1.* [2] *Por. nr 867, przyp. 1*

1612. *s. 376*

Brygida córka nożownika Nikiela, nie chcąc dopuścić do upływu jednego roku i jednego dnia, (złożyła) po raz pierwszy pieniądze z racji bliższości do ojcowizny, którą jej ojciec sprzedał Janowi Lubomelskiemu.

Veniens honesta Brigitta filia circumspecti Nykel cutellifabri in tempore et hora pecunias propinquitate, prout ⊢pecunias⊣ pro ipsius patrimonio, quod pater suus provido Johanni Lubomelsky vendidit, nolens admittere exitum anni et diei iudicio primo.

CCLXX. *(s. 377)* **Iudicium bannitum fuit feria q[u]arta proxima ante festum sancte Hedvigis anno Domini millesimo CCCCLXX quinto** *(11 października 1475 r.).*

1613. *s. 377*

Stanisław Werenia po raz trzeci przedstawił (do wykupu) ogród Mikołaja Pierzchałki za dług w wysokości siedmiu wiardunków (por. nr 1606, 1608).

Veniens providus Stanislaus Werenya civis noster ortum providi Nicolai Pyrschalka in debito suo septem fertonum iudicio tercio exhibuit, et ius sibi admisit eandem in robore suo stare tamquam in primo et in secundo.

1614. *s. 377*

Kuśnierz Stefan zrzekł się na rzecz Stanisława Szyrzawy ogrodu położonego między ogrodami Mikołaja Czecha i Macieja Kolibaby.

⊢Veniens circumspectus Stephanus pelliparius, civis noster personaliter, sanus mente et corpore, per ipsius procuratorem tamquam plenipotentem providum Album Stanislaum, ortum suum in suburbio civitatis, inter ortos providorum Nicolai Czech ab una et Mathie Colybaba ab altera partibus situm, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo dictus ortus est extensus et limitatus, providio Stanislao Schyrzawa suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi suisque legittimis successoribus prefatus Stephanus pelliparius in dicto orto penitus relinquendo.⊣

1615. *s. 377*

Szymon Woskobojnik po raz trzeci przedłożył sprawę sporu o konia z Janem Gambalą (por. nr 1605,1609).

Veniens providus Symon W o s k o b o y n i k civis noster, per procuratorem suum providum Album Stanislaum tamquam plenipotentem, equum, cum quo in controversia cum famoso Johanne Gambała stat iudicio tercio exhibuit, et ius admisit eandem in robore suo stare tamquam in primo et in secundo.

1616. *s. 377*

Wojciech Kielcawa z siostrami Anną, Dorotą, Elżbietą i inną Anną zrzeka się na rzecz brata Stanisława Kielcawy domu z ogrodem położonego na przedmieściu, między domami garncarza Jana i Marcina Turobińskiego.

Venientes providi Albertus Kyelcawa cum sororibus suis Anna, Dorothea, Elizabeth et Anna germanis personaliter omnes insolidum domum ipsorum cum orto in suburbio civitatis, inter domus providorum Johannis lutifiguli ab una et Martini Thurobinsky ab altera partibus situm, per providum Album Stanislaum procuratorem suum tamquam plenipotentem, providio Stanislao Kyelchawa fratri eorum suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nihil ipsius prefati Albertus, Anna, Dorothea, Elizabeth et alia Anna in dicta domo et orto penitus relinquendo, dando, conferendo sibi omnimodam facultatem dictam domum cum orto vendere, donare, alienare et in usus suos beneplacitos seu liberos convertere.

1617. *s. 378*

Urszula wdowa po Janie Trzęsitobole zrzekła sia na rzecz Mikołaja Gorczycy ławy rzeźniczej położonej między ławami Marcina Kozy i rzeźnika Stefana.

Veniens honesta Ursula relicta Johannis Trzansitobola personaliter, per ipsius procuratorem providum Album Stanislaum tamquam plenipotentem, macellum sive baccum carninum *[ss]* suum inter baccum *[s]* providorum Martini Coza ab una et Stephani carnificis ab altera partibus, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est extensum et limitatum providio Nicolao Gorczycza suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi prefata Ursula Trzansytobolina in dicto maccello penitus relinquendo.

1618. *s. 378*

Urszula wdowa po Janie Trzesitobole zrzekła się na rzecz Mikołaja Gorczycy innej ławy rzeźniczej położonej między ławą Marcina Kozy z jednej strony i tyłem szkoły z drugiej.

Veniens honesta Ursula relicta Trzansytobolina personaliter, per suum procuratorem providum Album Stanislaum tamquam plenipotentem, aliud maccellum sive baccum carninum *[ss]* suum vacuum, inter baccum *[s]* providi Martini Coza ab una et in postico scole partibus ab altera situm, cum omnibus eiusdem iuribus, proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo dictum macellum est extensum et limitatum, provido Nicolao Gorczicza suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignavit, nihil sibi prefata Ursula Trzansytobolyna suisque legittimis successoribus in dicto maccello penitus relinquendo.

1619. *s. 378-379*

Małgorzata, Elżbieta i Anna mieszczki z Wojsławic oraz Agnieszka żona Piotra Jokundy zaprzestały wzajemnych sporów, zgodnie z następującym postanowieniem sądu wyższego na zamku w Krakowie:
Skoro pisarz lubelski Piotr Jokunda i jego żona Katarzyna przed sądem zapisali sobie nawzajem swe dobra, jak utrzymują wasze akta, a Piotr przeżył Katarzynę i przez jej obrońców nie był o cokolwiek niepokojony i wziął drugą żonę Agnieszkę, z którą także przed sądem wzajemnie zapisali sobie swe dobra, co zawiera przysłany nam wasz dokument z pieczęcią, i ta Agnieszka przeżyła Piotra, który aż do swej śmierci o te rzeczy, o które trwa spór, nie był upominany, zatem i obecnie Agnieszka nie ma obowiązku ustępować powódkom. Dane w Krakowie we wtorek po (dniu św.) Lamberta (19 IX 1475 r.).
Por.: Decreta iuris supremi Magdeburgensis castri Cracoviensis. Ed. L. Łysiak, K. Nehlsen-v. Stryk. Bd. 1, Frankfurt am Main 1995, nr 1358.

Veniens honeste Margaretha, Elizabeth, Anna cives de Woyslavicze[1] actores in et contra honestam Angnetham uxorem Petri Jocundi adversam partem, civem nostrum liberam de omnibus et singulis controversiis mutuo inter se habentibus et in posterum habendis dimittunt eviterne et ius supremum castri Cracoviensis taliter diffinivit in hec verba: Ex quo Petrus Jocundus notarius Lublinensis et Katherina coniuges sibi adinvicem bona omnia bannito in iudicio reformaverunt, prout acta vestra tenent et Petrus supervixit Katherinam, per ipsasque actorices non fuit pro aliquo impeditus, duxitque secundam uxorem Angnetham et uterque sibi adinvicem ecciam bona omnia resignaverunt coram iudicio bannito, prout littera cum sigillo, quam nobis inclusam misiscis *[s]* late continet et

1619. [1] *Wojsławice, niegdyś miasto, obecnie wieś ok. 70 km SE od Lublina.* [2] *Data roczna domniemana, wynikająca z założenia, że sprawa toczyła się w Krakowie krótko przed wniesieniem jej przed sąd lubelski.*

ipsa Angnes maritum suum Petrum supervixit, qui usque ad mortem suam pro rebus istis, pro quibus nunc lis agitur, non fuit monitus, extunc et nunc ipsa Agnes *[s. 379]* habens iura [a] sufficencia et [a] ab actricibus prefatis nihil pari debet et nul[um...b]posicionem audire tenetur de forma iuris. Datum Cracovie feria III[a] post Lamperti *(19 IX [1475 r.²])*.

CCLXXI. Iudicium bannitum fuit feria quarta ante festum Symonis et Iude Apostolorum anno Domini millesimo CCCCLXX quinto
(25 października 1475 r.).

1620. *s. 379*

Stanisław Werenia po raz czwarty przedstawił (do wykupu) ogród Mikołaja Pierzchałki (zastawiony) za długi w wysokości siedmiu wiardunków (por. nr 1606, 1608, 1613).

Veniens providus Stanislaus Werenya civis noster, per procuratorem suum Album Stanislaum tamquam plenipotentem, ortum providi Nicolai Pyrszchalka in debiti suo septem fertonum iudicio quarto exhibuit, et ius admisit eandem in robore suo stare tamquam in primo, secundo, tercio de forma iuris.

1621. *s. 379*

Stanisław Dambonosz z żoną Anną zrzekli się na rzecz Jana Minczara ogrodu położonego na przedmieściu, między ogrodami kuśnierza Macieja Puchlnego i tkacza Klosza.

Veniens personaliter providus Stanislaus Dambonosz civis noster cum Anna uxore sua, ambo insolidum, per procuratorem suum providum Johannem ministrum civitatis, ortum suum in suburbio civitatis, inter ortos providorum Mathie Puchlny pelliparii ab una et Closz linificis ab altera partibus situm, cum omnibus et singulis eiusdem iuribus proprietatibus et dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo est limitatus, extensus, circumspecto Johanni Minczar suisque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignaverunt, nihil ipsis pellipari Stanislai Dambonosz cum Anna uxor sua legittima in dicto orto penitus relinquendo.

1622. *s. 379*

Szymon Woskobojnik po raz czwarty przedłożył sprawę sporu o konia z Janem Gambalą (por. nr 1605, 1609, 1615).

1619. [a] *Brak jednego słowa na zniszczonym górnym brzegu karty.* [b] *Brak fragmentów dwóch słów z powodu zniszczenia brzegów karty.*

Veniens providus Symon W o s k o b o y n i k civis noster, per procuratorem suum providum Album Stanislaum tamquam plenipotentem, equum cum quo in controversia cum famoso Johanne Gambala stat, iudicio quarto exhibuit, et ius admisit eandem in robore suo stare tamquam in primo, secundo, tercio.

1623. *s. 379*

Anna ciotka zmarłego Hendzela i jej córka Katarzyna żona Mikołaja Czecha zeznały, że Piotr Mążyk i Wawrzyniec Porczek egzekutorzy testamentu zadośćuczynili im za 20 grzywien zapisanych przez Hendzela w testamencie.

Veniens honesta Anna germana amita olim Hansel pie memorie cum Katherina filia sua uxore sua providi Nicolai Czech personaliter, per procuratorem suum providum Album Stanislaum, recognoverunt, quia ipsis satisfacerunt providi Petrus Mansyk, Laurencius Porczek in viginti marcis executores testamenti, quas pecunias Handzel in testamento ipsis legavit.

1624. *s. 380*

Rymarz Michał z żoną obwinili kowala Wawrzyńca Balandę w trzech oskarżeniach. Sąd postanowił, że Wawrzyniec oczyści się za pomocą przysięgi swojej i sześciu dobrych ludzi.

[Quemadm]dum pro[vidus] Michael Sellator [cum] uxore sua legittima providum Laurencium Balanda fabrum in tribus querelis inculpaverat, et ius decrevit prefato Laurencio Balanda pro qualibet querela metseptimo cum hominibus bonis, in eodem iure degentibus, medio iuramento evadere, et hanc sentenciam ambe partes pro decreto susceperunt.

CCLXXII. *(s. 380)* **Iudicium bannitum fuit feria quarta ante sancti Martini anno Domini millesimo CCCCLXX quinto** *(8 listopada 1475 r.)*.

1625. *s. 380*

Mikołaj Czech w imieniu swojej żony Katarzyny i Anny ciotki zmarłego Hendzela jego teścia, w sprawie przeciw Anastazji żonie Hendzela, w której odwoływali się do majestatu królewskiego, zeznał, że przyjął wyrok sądu najwyższego prawa niemieckiego na zamku w Krakowie.

Veniens circumspectus Nicolaus Czech civis noster, actor existens in et contra honestam Anestasiam consortem circumspecti Handzel defuncti, ex parte uxoris sue Katherine et Anne amite germane dicti Handzel socris eiusdem Nicolai Czech, recognovit stando personaliter, quemadmodum sentenciam iuris supremi theuthunici Maydburgensi castri Cracoviensis ad presenciam Regie Maiestatis pro honesta Anestasia uxore legittima prefati Handzel defuncti latius revocaverat, extunc ipse dictam sentenciam pro grato suscepit ipsamque de huiusmodi revocacionem ad R[egiam] M[aiestatem] revocatam libere dimisit, que sentencia talis est de verbo ad verbum:
Advocatus et iurati iuris supremi theuthunici Maydburgensis castri Cracoviensis.
Famosi domini, amici dilecti! Scriptis vestris nobis missis sane intelleximus et ad ea per sentenciam taliter respondemus: ex pluribus vestris scriptis in causa actoris Nicolai Czech et Anestasie relicte Handzel civis vestri, partis citate, nobis missis, hanc sententiam vestram, quam tulistis, confirmamus decreventes ipsam robur iusticie obtinere de forma iuris. Datum [Cr]acovie feria tercia post festum sancti Lamperti anno Domini millesimo CCCCLXX quinto *[19 IX 1475 r.]*.

1626. *s. 380*

Katarzyna Zdunowa mieszczka z Parczewa ustanowiła swoim pełnomocnikiem we wszystkich sprawach Stanisława Białego.

Veniens personaliter honesta Katherina Szdunowa civis ⊢c⊣ de Parczow[1] in omnibus suis causis, tam magnis, quam parvis providum Album Stanislaum procuratorem suum, absentem tamquam presentem, fecit, constituit et sollenniter ordinavit taliter, quod si ipse causam suam perficere non posset, extunc ab ipso primo, secundo, tercio usque ad quartum.

1627. *s. 381*

Sąd nakazał kowalowi Wawrzyńcowi Balandzie zachować wieczny pokój z Michałem Rymarzem, ponieważ Michał na prośbę prawych ludzi zwolnił go od złożenia przysięgi, obiecując więcej nie niepokoić.

Ius decrevit pace[... evit[a]]erna circumspecti Michaeli Sellatori a providO Laurencio Balanda fabro ob hoc, quia ipse Michael Sellator testes ipsius Balande [ad[b]] iuramentum non admisit, sed propter pet[icione[b]] proborum hominum ipsis iuramentum dimisit, promittens in nullo peramplius inquietare eviterne, sed invicem et pace et inquilitate uniere.

1626. [1] *Por. nr 867, przyp. 1.*
1627. [a] *Brak niewielkiego (części lub jednego słowa) fragmentu tekstu na uszkodzonym brzegu karty.*
[b] *Słowo nieczytelne z powodu przedziurawienia karty przez insekty.*

1628. *s. 381*

Szewc Piotr Gżegżoł z żoną Katarzyną zeznali, że przyjęli 14 grzywien od Małgorzaty żony Jana Kudzina, Anny żony Jana Poganka i Gierki za część należną od Gżegżoła klerykowi Mikołajowi synowi Świątesława po śmierci Katarzyny Żakowej. Piotr stryj Mikołaja zapisał te pieniądze na domu położonym przy ulicy Grodzkiej, między domami Piotra Filipowicza i Stanisława Lyfoga. Pieniądze te ma posiadać do czasu osiągnięcia lat sprawnych przez Mikołaja, którego jako opiekun obiecuje utrzymywać własnym sumptem.

Veniens personaliter providus Petrus Gszegs[ol] sutor et civis noster cum honesta Katherin[a] consorte sua legittima, ambo insolidum stantes sani mente et corpore, non compulsi, nec coacti recognoverunt, quia ipsi pecunias quatuordecim marcis susceperunt, levaverunt a honestis Margaretha uxore Johannis Cudyn, Anna uxore legittima Johannis Poganek et Gerka et a prefate Gszegszol sortem Nicolai clerici filii Swyathes[l]ai post mortem Katherine Zakowe sibi cessi. Quamquidem pecuniam XIIII^{or} marcis prefati Petrus Gszegszol patruus prefati Nicolai clerici cum Katherina uxore sua legittima presentibus in et super domum suam in platea Castrensi, inter domus providorum Petri Phylypouicz ab una et Stanislai Lyfogy situatam, inscribunt dictas pecunias tenendis, habendis usque ad annos discrecionis eiusdem Nicolai clerici filii Swyantheslai. Et ipse Petrus Gszegsol patruus presentibus submisit se dictum Nicolaum filium Swyantheslai in expensis suis propriis tamquam tutor servare et pecunias eiusdem pueri utifrui.

1629. *s. 381*

Kowal Wawrzyniec Balanda obwiniony przez Michała Rymarza w trzech skargach o kradzież, oszustwo i oddalenie żony, co zniesławiło ją i ich małżeństwo, uwolnił się od zarzutów za pomocą przysięgi swojej i sześciu dobrych ludzi.

Quemadmodum providus Laurencius Balanda faber et civis noster per circumspectum Michaelem Sellatorem in tribus querelis coram nobis fuit inculpatus, videlicet pro furticinie, defraudatorie et alienacione uxoris sue, que ipse uxorem suam et matrimonium suum dehonestasset, sibique iure mediante decretum fuit, quod metseptimus ipse medio iuramento evadere deberet, extunc ipse iustificatus est cum hominibus bonis, honestis et evasit iure mediante medio iuramento et est iam bonus, uti in ante fuit.

1630. *s. 382*

Arbitrzy w sprawie między Anną, Gierką, Małgorzatą, żonami Jana Poganka, Jana Świątkowicza i Jana Kudzina a Piotrem Gżegżołem i Mikołajem synem Świątesława orzekli, że rajca Jan Kudzin

zadośćuczynił im za 60 grzywien pożyczonych przez Katarzynę wdowę po Mikołaju Żaku. Sąd nakazał (stronom) milczenie pod wadium 300 grzywien.

[a] famosi Sta[nisla]us Creydlar protunc [p]roconsul, Mathias Wyelunsky, Mathias dictus Dlugosch consules civitatis, Johannes Barwa, [St]anislaus Szarka cives tamquam arbitri et [a]micabiles compositores inter honestas Annam, [G]erkam, Margaretham uxores Johannis Po[ga]nek, Johannis Swyanthkowycz, Johannis [C]udyn et Petrum Gszegsol, Nicolaum filium [S]hvyantheslai arbitrium fecerunt et recogno[v]erunt, quia famosus Johannes Cudyn consul et civis noster more arbitrali [de] cessione sexaginta marcis per honestam Katherinam relictam Nicolai Zak accomodatas, ipsius omnibus satisfecit, de quibus ipsum liberum dimittit eviterne et silencium eviternam ipsis [b] sub vadio tricenta marcis.

1631. *s. 382*

Jan Świątkowicz z żoną Gertrudą zrzekają się na rzecz Jana Kudzina połowy folwarku położonego na przedmieściu Czwartek, między folwarkami krawca Jana i Mikołaja (...)wurdcza odziedziczonego po śmierci Katarzyny Żakowej. Za ten folwark Kudzin ma im dopłacić 11 grzywien.

Veniens personaliter Johannes Swiantkovicz [c]um uxore sua legittima Gertrude sani mente pariter et corpore, non compulsi, nec coacti, per procuratorem suum providum Johannem ministrum civitatis tamquam plenipotentem, medietatem predii sui divisorie post mortem olim Katherine Zakowe, quas cessit in suburbio Stwartek, inter prediis Johannis sartoris ab una et Nicolai [...a]lwrdcz ab altera partibus situm, cum omnibus eiusdem iuribus proprietatibus, dominiis, ita longe, late circumferencialiter, prout ex antiquo dicta medietas predii est extensa, limitata [b]mere. Quibus [c] bonis famoso Johannis Cudyn suosque legittimis successoribus perpetue et in ewm resignaverunt, nihil ipsis prefati Johannes, Gertrudis coniuges in dicta medietate predii suisque legittimis successoribus penitus relinquendo, ad quem medietatem predii dictus Johannes Cudyn undecim marcis communis pecunie prefatis Johanni, Gertrudi coniugibus addidit.

1630. [a] *Brak co najmniej jednego słowa z powodu uszkodzenia górnego brzegu karty.* [b] *Jedno słowo nieczytelne z powodu wytarcia tekstu.*

1631. [a] *Jedna lub dwie litery wytarte.* [b] *Brak kilku liter na zniszczonym brzegu karty.* [c] *Dwa słowa nieczytelne z powodu wytarcia tekstu.*

INDEKS OSOB I NAZW MIEJSCOWYCH

Hasła indeksu odnoszą się do przydomków, a w przypadku ich braku imion osób występujących w źródle, miejscowości oraz nazw topograficznych, których identyfikację ułatwiają podane w uzasadnionych przypadkach kursywą nazwy współczesne. Pod hasłami dotyczącymi miejscowości uwzględniono również wzmianki o występujących w nich obiektach topograficznych (drogach, ulicach, kościołach, itp.) oraz podano odsyłacze do osób związanych z tymi osadami. Liczby w indeksie oznaczają numery zapisek.

A

Abramowice (Abramowycze) v. Marcus, Nicolaus

Adam 56, 1570
- filius Hedvigis uxoris Nicolai Opath 992
- gener Elizabeth relicte Nicolai doleatoris 518
- suburbanus 1525

Adamek 93, 482, 692, 811, 888, 1032, 1053, 1471, 1524, 1547;
- iuratus 879
- sutor 802, pater Nicolai 1230, 1237, 1242, 1245

Adamowsky 617

Agnes (Agnetha, Angnetha) 384
- filia Popkonis 285
- generosa, filia Petri Zukowszky, soror Margarethe et Borzwy 991
- soror Johannis Pyeczyn et Janek, filia olim Johannis Pyczyn advocati Lublinensis 303
- uxor Jacobi fabri (cowal), soror Stephani 415, 435
- uxor Martini Maslo (Maslowszky) 554, 1227
- uxor Petri Iocundi 1619
- uxor Thomek sutoris 941

Allen (de Allen) Albertus 159, olim consul, pater Zophie 412

Albertus 202, 320, 335, 614, 620, 1216, v. Allen, Kyelthawa
- barbitonsor 126, 127, 830
- barbitonsor, vir Hedvigis 1133, 1144
- consul 138
- de Krczonow 636
- filius Barthossii cauponis de Cracovia 361
- gener Czicline 1101
- gener Lamprycht de Schowa 868
- Martinus 436
- molendinator 1244
- pictor 901, 902
- pileator (czapnyk) 94, 928, 1046, v. etiam Tryx Albertus
- sartor 1539
- sororinus Martini Closman consulis 1547
- sororinus Stephani pellificis 1246

Albus (Byali) Stanislaus 13, 29, 33, 36, 37, 98, 180, 236, 290, 301, 307, 350, 375, 380, 391, 428, 451, 482, 518, 560, 595, 599, 606, 661, 665, 677, 678, 680, 688, 696, 700, 710, 754, 765, 769, 781, 787, 793, 802, 807, 808, 821-823, 831, 846, 866, 882, 889, 891, 892, 898, 919, 928, 953, 959, 968, 970, 974, 978, 985-987, 991, 1000, 1003, 1029, 1033, 1035, 1038, 1041, 1046, 1053, 1054, 1076,

1089, 1096, 1099, 1105, 1171, 1174, 1175, 1181, 1183, 1192, 1199, 1213, 1223, 1224, 1239, 1262, 1263, 1273, 1280, 1319, 1325, 1354, 1358, 1362, 1367, 1373, 1401, 1402, 1407, 1421, 1442, 1455, 1462, 1471, 1474, 1479,. 1484, 1491, 1494, 1511, 1519, 1528, 1532, 1538, 1539, 1541, 1542, 1545, 1546, 1549, 1550, 1553, 1556, 1563, 1570, 1597-1600, 1609, 1614-1618, 1620, 1622, 1626, vir Dorothee 2, 215, socer Michaelis doleatoris 244
Anastasia v. Nastaszya
Andreas 37, 38
- braseator 403, 730
- braseator olim, vir Swanthochne 59, 754
- braseator olim, vir Andrzeowe 65
- de Crasznistaw 487, vir Margarethe filie Luchne Sczepanowe 584
- de Craszyenyn 419, 438, 450
- de Luczko filius olim Belziczkego 439
- de Poznania 521
- de Thanczyn v. Thanczynsky Andreas
- faber 1401, 1602
- filius Katherine, frater Gregorii Kuncza carnificis et Valentini 916, 1059
- filius Ursule et olim Johannis Trząszitobola, frater Johannis, Elizabeth, Stanislai, Anne, Zophie 1079, 1080
- frater Stanislai, filius Burhardi Ostrosycz de Konopnicza 612, 958
- frenifex 1463, seu corrigiator 892, 893
- gener Maczek Norkowicz 340
- Italicus sartor 903
- Markorski 260
- pellifex, vir Anne 351
- sartor 241, 289, 585, 606, 732, 1182, Andrzek 1025
- sellator 120, 246, 1046, Andrysz 895
- Slodownik, v. Andreas braseator
- vector de Warschowa 373
- vir Anne 319
- vir Anne de Pyaszek 987
- vir Anne Norkowne 609
- vir Elizabeth filie olim Johannis Trząnszitobola et Ursule 1080

Andreyko (Andreek) vir Katherine 254, frater Nicolai 649, olim 933, 1017, 1034, 1040, 1052, 1065, 1075, 1098, 1141, 1203, 1401 rivalus (gener) Nicolai filii Christini 515, 545
Andris domus 1327
Andrissowa (Andrzeowa) braseatrix 63, 741, 771, relicta Andree braseatoris 65
Andrzeow (*Jędrzejów*) v. Johannes, Kropydlo Nicolaus, Mazur Johannes, Nicolaus
Andrzeykowa [...]etha 1074
Anna amita Hansel, mater Katherine, uxor Nicolai Czech 1623, 1625
- ancilla servilis 835
- de suburbio 1408, 1418, 1432, 1435
- de Woyslavicze 1619
- et alia Anna, sorores Alberti, Stanislai, Dorothee, Elisabeth, filie Andree Kyelthawa 1479, 1616
- filia Anne Markowe 1173, 1359, 1366, 1389, 1395, filia olim Marci consulis 1308, 1539, uxor Matis Fiolek 625, 1164, 1248, 1265, 1278, 1296, 1302, 1314, 1338, soror Stanislai 1266 v. etiam Fyolkowa Anna
- filia Bernardi 228

– filia Dorothee Popkowe 969, soror Nicolai 953, 1033, 1054, 1055, 1114
– filia Grzanczine 158
– filia Leonardi Longi 287
– filia Margarethe Ormayaninowe, soror Barbare 61
– filia Margarethe Oszynkowa, soror Stanislai 420
– filia Philipi vectoris, uxor Marci consulis 144, 148, 165, 167, 175, mater Stanislai Markovicz 1456, 1481, mater Anne uxoris Mathie Fiolek 1266, relicta 1296, 1302, 1308, v. etiam Markowa Anna
– filia Ursule et olim Johannis Trząnszitobola, soror Johannis, Elizabeth, Stanislai, Andree, Zophie 1079, 1080
– filia Zayn de Stwartek, soror Pauli 984, 1081,
– filia Zophie Ligoniove, soror Hedvigis 96
– palatinissa Sandomiriensia, olim 629
– relicta Johannis Chudy sartoris 710
– relicta Johannis Tryncza 1495
– soror Dorothee, filia olim Simonis balneatoris 728
– soror Mathie Norkouicz, olim 558
– soror Stanislai, Johannis, Michaelis Stawyreyowye 1373
– vidua, soror Margarethe uxoris Johannis Cudzini et Gerce uxoris Wyssek 103
– uxor Andree 319,
– uxor pellificis 351
– uxor Jacobi de Czolny 885
– uxor Jacobi sellatoris 1440
– uxor Johannis Czapnyk (pileatoris) 1170, 1438, 1581
– uxor Johannis Mynczar, soror Zophie uxoris Laurencii Porczek, Katherine uxoris Stephani aurifabris, olim Elisabeth uxoris Gregorii Gosdz et Katherine uxoris Martini Closman 1447
– uxor Johannis Poganek pileatoris 1119, 1396, 1628, 1630
– uxor Johannis sartoris de Rodaticze civi Lublinensi 1223, 1224
– uxor Johannis Wythich patris Hedvigis 1591
– uxor Marci v. Anna filia Philipi
– uxor Mathie Conopka sutoris 397
– uxor Mathie Lachetha rimar 783, 784
– uxor Mathie (Matis) Puchlny pellificis 1027, socrus Jarconis 1099
– uxor Mathie Wyelunsky consulis 1590
– uxor Michaelis Chodorek 536, 860, 1363, 1364, 1368
– uxor Nicolai Dithko, olim 556
– uxor Nicolai Knop 887
– uxor Paschek, filia balneatoris 892
– uxor Petri Pyecz 595
– uxor Stanislai Dambonosz braseatoris 1262, 1263, 1621
– uxor Theophili 341, 468
– vidua 118

Appolonius 176, 683, filius Ursule uxoris Gregorii Phiol, filie Anne Pyetrossowe 149 v. Fiolowicz Appolonius

Armeni v. Augustinus, Callynnyk, Gregorius, Iwaschko, Jacobus, Mychno, Nykoschovicz Andreas, Ormyensa, Ormyenynowa, Wolkowsky Cristek,

Asztrodomenses (tunica, pannum) 699, 1010

Augustinus Armenus de Leopolis 1564

B
Babin v. Pszonka
Babya 432
Babyaczowsky domus 796
Babischowsky ortus 635
Bachanowa Dorothea 1599
Balanda (Bolanga) 228, 317
– Laurencius 137, 266, 288, 310, 314, 320, 482, 667, 733, frater Dorothee 485, faber 25, 1101, 1172, 1317, 1378, 1383, 1624, 1627, 1629
Balyczsky Johannes nobilis, advocatus Izlensis 757, 758, pater Katherine, amite magistri Johannis archidiaconi Zawychostiensis 67
Bambnek (Bembnek, Babnek) Martinus 340, 479, 489, 528, 591, 622, 665, 938, 1111, vir Hedvigis, pater Bernhardi 52, 1221, sartor 761, olim 1307, 1554
Baran 342, 352
– Gregorius 82, 178, 205, 280, 301, 416, 720
– Mathias levir Elizabeth Porzuczinowa 1036
– pellifex 792, 1135, 1139, 1143
– Stanislaus 980
Baranowszky Gregorius 1131
Barbara 524, 663, 673
de Rawa uxor Luce 429
– filia Jacobi Sczepanouicz consulis 1559
– filia Margarethe, privigna Alberti Malszonek fabri 1141, 1150
– filia Margarethe Ormyaninowe, soror Anne 61
– filia olim Stanislai Malzanek, filiastra Johannis presbiteri 648
– mater Stanislai 673, 689, 691, 706
– propinatrix 1376, 1382
– relicta Servacii 1557
– soror Johannis filii Nicolai Nigri 145
– uxor Alberti Nyeczkowicz 25
– uxor Johannis Yastkolka, filia olim Johannis Wantropka 1560
– uxor Michaelis Grzanka 20
– uxor Paschek fabri 1494
Bardechow v. Trzansithobola Johannes
Baryczka (Barczka, Bariczka) 1145, 1325
– Nicolaus 787, 1251, 1405
Bartholdus de Zuchtin in Gdansko 138
Bartholomeus 24
– (Barthosius) de Wilna frater Katherine Jacklowa 5, 32, 90, 91, sartor 93 – negociator 14, 30
Barthosch figulus 518
Barthossius 241
– cauponator de Cracovia, pater Alberti 361
– de Crasznistaw 117
– de Pyotrawin 571
– lutifigulus 860, olim frater Johannis lutifiguli, pater Dorothee 536, 857, v. etiam Zdun
– pellifex 136, 139, 153, 161
– piscator 427
Barthosz Petrus olim 1140
Barwa 466
– Johannes 21, 1250, 1421, 1630, socer Johannis Chanczyne 1546
Barzin Stanislaus 936
Baskarth Johannes 158, 159
Baturzs (*Batorz*), in: area, molendinum 381
Baythco v. Lublin
Baytko (Baythko) Mathias 1551, 1570, sartor 1550
Beata carnificissa 1323
Belka kmetho de Lwszczow (*Łuszczów*) 996
Belziczky (Belsyczky) 300, 1491, olim, pater Andree de Luczko 439

– Mathias 104, 143, 241, 1407, vir Katherine 214, olim 467
– Petrus 1503
Belzicze (*Bełżyce*) 613, de v. Jacobus
Bem Nicolaus civis de Cracovia 669
Benko de Luczko Judeus 521
Bernardinus 1054
Bernardus (Bernhardus, Bernhard) 124, 227, 270, 278, 280, 283, 297, 928, 930, 1411
– filius Martini Bambnek 52
– pater Anne 228
Beska Johannes, vir Oszianke 135
Bestrziowicz (*Bystrzejowice*) de v. Jacobus
Beszowsky 334, 449
Bezalkvya Johannes de Poznania 433
Bezvyorowicz Jan 629
Bilicza Maczek 175
Bistrzycza (Bysztricza, *Bystrzyca*) v. Nicolaus vicarius, Stephanus plebanus
Blasius 7, 15, 24, 77
– de Czwartek 355
– filius Stenczeli Haza cosulis Leopoliensis 255
– rimorz 62
Blonczin (Blonkonis) domus 656, 671
Blonka Stanislaus olim, vir Dorothee 656
Blonkowsky domus 287
Bo[...] Michael 1057
Bochtnycza (*Bochotnica*) de v. Nicolaus rector
Bogacz olim, vir Dorothee 472
– Nicolaus 898, 943
Bogaczovicz domus 942
Bogwczin (*Bogucin*) de v. Sczekoczky Stanislaus
Boguczsky Stanislaus v. Sczekoczky
Bogun kmetho de Crzinicze, frater Jacobi 94, 725, v. etiam Clos Bogw
Bohemus v. Chrasztelnik Symon, Czech, Myklasch Nicolaus,
– Nicolaus civis de Cracovia 642
Bohrzamek de Wladimiria 212
Bok Gorge (Jurga) civis Posnaniensis 646, 1429
Bonczek (Banczek, Bąnczek)Johannes civis de Sandomiria 1300, 1342, 1429
Bong (Bąnk, Bonk) Michael 446, 505, 624, 867,
– sellator 285
– sutor 370, 371, 782, vir Margarethe 1603, 1604, frater Johannis Slansak 1610
Bonkowa uxor Michaelis 867
Bornbach Gregorius consul Warschaviensis 1162
Borowsky nobilis notarius regius 1446
Boryek Jacobus scabinus 256
Borzimowicz Nicolaus de Poznania 530
Borziwoy
– rathay 462
– sartor 285
Borzywy (Borszywij) Johannes 241, 994, 1101, 1328, 1467, 1526, 1571, 1603, 1604 scabinus 1163, 1301, 1428, 1516
Borzwy (*Borzuj*)generosus, filius Petri Zukowszky, frater Agnetis et Margarethe 991
Bothnar Franciscus de Wratislawia 365
Bradek 459
Brigitta filia Nykel cutellifabri 1612
Bruch de v Johannes
Bryndlarowszka lapidea 1111
Brunovicze (*Bronowice*) de v. Mathias procurator
Brunowsky 282
Brzesze (Brzeszcze, *Brześć*) de v. Havrylo advocatus, Myrsz
Burhardus 1463
– olim de Konopnicza, pater Stanislai et Andree 612
Burkarth (Barkarth, Brokarth) 175, 513, faber 914

– Martinus 152, 187, vir Margarethe 542, faber 144, 343, 359, 1309, 1436, 1443, 1450, 1459, sororinus Katherine 165
– Nicolaus faber 289
Burkarthowa Katherina 851
Burkarthowicz Albertus 482
Byala Stanislawowa Dorothea 2
Byali v. Albus Stanislaus
– Jacub 452
– Johannes 549
– Stanislaus pistor 320
Byalka 362
Byaloptak Mathias olim, kmetho de Snopkow 1218
Byelawska Dorotha 429
Byen Stephanus, pater Elizabeth sorori Nicolai Oppath et Pauli 1291, 1524, olim, pater Hedvigis uxoris Mathie Kunynoga 1292
Byenasch Johannes consul Warschoviensis 1162, 1412
Byernathowa Margaretha, relicta olim Burhardi Gryzoney de Gdaynszko 1344
Bygwanth (Bigwant) 135, 484, 591, 622, 633, 781
– Nicolaus 735, 856, 858, 917, 931
Bygwanththowsky domus 1545
Byk Thomas braxator 705
Byla Stanislaus 162
Byley 106
Bylicza Clemens 936, 980
Byliczowa (Byliczyna) 256, 936, 980
Bylyna Nicolaus de Schydlow 814

C v. etiam **K**

C[…] Jacobus 256
Callynnyk (Kallynnyk) 1564
Caustius 249
Cazmir 271
Cchow (Czchow, *Czchów*) v. Lampracht Nikel
Chabias 11
Chabina 873
– Pyechna 657
Chanczina (Chąnczyna) 819
– Johannes 698, 699, 734, 1199, 1319, 1320, 1331, 1545, gener Johannis Barwa 1546
Chil Michael 48
Chlasztek Johannes 1213
Chmyel Martinus iuvenus 31
Chodorek Michael vir Anne 536, 860, 1363, 1364, 1368
Chodorkowa 481, 491
– Anna soror Johannis Szdun 1420
Cholewina Przechna 186
Chrasztelnik (Chrzanstbunk) Symon Bohemus 621, 1125, 1129
Chreszczel (Chroszczel) 1078
– Albertus 894
Chrinicza Jacobus 712
Christianus (Cristinus) (pater) Nicolai prebendari s. Pancracii 515, 545, 1017, 1203
Chudaianowna Margaretha 1289, 1297
Chudula Johannes de Jawydz, vir Margarethe, pater Pauli pellificis 1350
Chudy (Chudzina) Johannes 35, 44, olim, sartor, vir Anne 710 v. etiam Kudyn
Chudyna Margaretha 118 v. Kudyn
Chwdin (Chudin) v. Kudyn
Chwyla Nicolaus 1102
Clara Andreas 1372
Claudus
– Johannes 650, sartor 376, 938, 1111
– Nicolaus presbiter in ecclesia S. Michaelis parrochialis 166, 882
Clemens
– cappelanus de Wylno 1348

– kmetho de Radawyecz 862, 863, frater Marci 1008
– olim, filius Sigismundi, presbiter 463
– presbiter 464,1093, filius Stanislai Pirzchala, frater Phalek 313
Clementis domus 623
Cleric Andreas kmetho et suburbanus de Stwartek 1081
Cloca Andreas suburbanus de Stwartek 984
Clos (Closz) 895
– Bogw kmetho de Krzyszmicze 407
– linifex 953, 976, 1091, 1621
– Nicolayek 269
Colodzeyczik Petrus 1356
Colybaba Mathias 1614
Costrzewa faber 394
Cracovia (*Kraków*) 89, 90, 93, 112, 276, 321, 358, 643, 841, 861, 1084, 1085, 1132, 1170, 1226, 1228, 1265, 1502, 1619, 1625, v. Barthossius, Bem Nicolaus, Bohemus Nicolaus, Dlwgosch Johannes, Ffysschar Michael, Goebel, Graszor Stanislaus, Hanusch, Johannes, Leypolth Johannes, Litawszky, Morsteyn Stanislaus, Myodek Nicolaus, Ospius Casper, Papyesz Johannes, Przedborek, Pyeczin Johannes, Schelcz Johannes, Scholwa Mathias, Venczel, Vl Johannes
– advocatus 1625
[Cra]cownik Johannes 163
Craczmar (Craczimar, Creczmer) Albertus 383, 890, 1442, pileator 800, vir Elizabeth 1174, 1175
Craczmarowa Elizabeth uxor Alberti Craczmar pileatoris 1175
Crakowsky Nicolaus kmetho de Dzeszonthe 514
Cramarsz Nicolaus 1549, 1552
Craszka Johannes civis de Crasznistaw 1035
Crasznik (*Kraśnik*) v. Johannes clericus
Cristek (Crystek) Armenus de Leopoli 1363, 1364, 1420 v. Wolkowsky
Crix v. Trix
Crolovicz Jacobus de Mothicza, avunculus Johannis filii Stalyn et Elizabeth 456
Croszno (*Krosno*) v. Domslar Nicolaus, Martinus
Crzinicze (*Skrzynice*) 407, v. Bogun, Clos Jacobus
Cudlek Martinus 152
Cuntor v. Kunthor
Czanczina ortus 892
Czapla 221
Czapka Mathias de Mothicz 1049
Czapnik Johannes 1526, 1530, vir Anne 1581
Czarniczina 1096
Czarnotha Johannes 466, 873
Czarny v. Niger
Czastoplowi (Czistoplowi) Stanislaus 53, 435
Czaszny (Cziaszny)
– Johannes braseator 143
– Martinus 99
– Mathias institor 446
Czayka 510
– Venceslaus 1483, pileator 493, 1313, 1352
Czebulka 61
Czech Nicolaus[1] (Myklasch) 60, 942, 1086, 1091, 1181, 1183, 1207, 1254, 1271, 1316, 1531, 1545, 1549, 1550, 1552, 1574, 1601, 1614,
- - mercator 435, 459,
- - pelliparius 1554,

[1] W tym samym czasie w Lublinie zamieszkiwały zapewne dwie osoby o identycznym imieniu i przydomku.

- - vir Katherine 1574, 1625
- - vir Anne matris Katherine 1623
Czechowka fluvius 1101, 1480
Czechowszky dominus 893
Czeczerzin (*Ciecierzyn*) v. Kreczovicz Stanislaus
Czeplo Nicolaus 1273
Czemerman Nikel civis de Wratislavia 964, 1005
Czeringer (Czynger) civis de Noremberk 993, 998, 1028, 1044, 1061, Kuncza 962, 1169
Czichosz Jan 423
Cziczkovicz Nicolaus 1000
Cziechanowske granicies 580
Czolny (*Czołny*) v. Jacobus
Czurilo 847, 875
– Jacobus 774, 776, 838, 1391, 1430
Czwartek suburbium 1266, 1557, 1590, 1631, v. Anna, Blasius, Cleric Andreas, Cloca Andreas, Czysz Johannes, Fyedecz, Gryzszeoko Johannes, Nicolaus, Paulus, Sobol Martinus, Stawyrey Stanislaus, Zayn, Ziemaduchowa Dorothea
Czweclo Jacobus 740
Czwikla Johannes 527, 632
Czwiklicz (Czwikelka)
– Albertus 266, 288, 310, 314, 317
– Nicolaus 54
Czwiklyna (Cziclina, Czwiklin, Czwykelczina) 1547
– Agnes glotha Petri Peynesz 1097
– Anna, socrus Johannis sartori 524, 1252, 1449,
– socrus Alberti 1101
Czyrnyensky Jacobus 1441
Czysz (Czisz) Johannes suburbanus de Stwartek 1372, 1393

D

Dambonosz (Dambosz, Dembonosz) Stanislaus 1227, braseator, 953, vir Anne 1262, 1263, 1621
Dambyenska ortus 710
Darenga Johannes 415
Darmopich pater Dorothee uxoris Stephani carnifici et Zophie uxoris Johanni 304, 306
Darmopichowsky laneus 584
Dembynszky Petrus 972
Dąmbrowicze (*Dąbrowica*) v. Schari Nicolaus
Dirdol (Dirddola, Dirdolow, Dordel, Durdel,) Michael 180, 206, 217, 226, 233, 238, 245, 248, 261, 277
Disky v. Dysky
Dithko
- Nicolaus, vir olim Anne 556
- Petrus 175
Dlethiniczsky Martinus 198
Dlothlicze (*Dłotlice*) granicies 629, v. Glowaczowa Anna
Dlothlyczky Johannes 657, 873, 1399, suburbanus, civis noster 1191
Dlugi v. Longus
Dlugojanowa 1445
Dlugosch (Dlwgosch)
– Johannes canonicus senior Cracoviensis 1501
– Mathias 627, 1000, 1151, 1357, 1423, 1439, 1518, 1530, iuratus 670, advocatus 1516, 1590, consul 1210, 1291, 1304, 1437, 1447, 1487, 1501,1509, 1526, 1630, preconsul 1275, magister civium 1266, vir Dorothee 1277, 1375, rivalus Zophie filie Alberti Allen 412
– Michalko kmetho 580
– Nicolaus kmetho de predio Trzanszitobola 1190
Dlusky Jacobus 1413, 1416

Dombrowskie granicies 629
Domaradz v. Johannes, Stanislaus
Domslar Nicolaus de Croszno 642
Domynowszky dominus 1074
Dorothea 477,
– ancilla Martini saliscussoris 948
– de Koczko 1482
– filia balneatoris, uxor Nicolai 892
– filia olim Barthossi Zdun, filiastra Johannis lutifigulis 536, 860
– glotha Stephani Neindeke 553
– relicta Bogacz 472
– soror Alberti Kyelcawa, Anne, Elisabeth, alie Anne, Stanislai Kyelchawa 1616
– soror Anne, filia olim Simonis balneatoris 728
– soror Laurencii Balanda 485
– soror Zophie uxoris Johannis, filia Darmopich, uxor Stephani carnificis 304, 306
– uxor Johannis Litawszky 923
– uxor Johannis Wysznowszky 814, 924, 1022, 1200, 1346, 1431, 1611 v. etiam Wysznyowszka
– uxor Mathie Dlugosch 1277, 1375
– uxor Mathie Sklarsz 1134, v. etiam Sklarszowa
– uxor olim Hannuschkowicz 547, 666, filiastra Johannis Trzensszitobola 497
– uxor Paschek pellificis 887
– uxor Pauli pellificis 1218
– uxor Petri pellificis, soror Nicolai Oppath 564
– uxor Pyothr Hardy 1543 v. Harda
– uxor Stanislai Byali 215
– uxor Stanislai Kyelbassa 1491
– uxor Stephani Newdek 1589
Doyszwon Nicolaus scabinus 256
Drapala Mathias 1208, 1216, 1239
Drohobicz (*Drohobycz*) v. Starzensky Martinus
Drong Michael sutor 290
Dudek Adam suburbanus 1595
Dysky (Dasky, Disky, Dyszky) 1080, Simon 21, 234, 246, 540, 895, 1597-1599, vir Osanne 1318, pater Johannis et Margarethe 269, olim 1511, 1519, 1528, 1532
Dyskye limites 1101, 1449
Dystrege Johannes gener Michaelis doleatoris 179
Dysz (*Dys*) v. Nicolaus, Stanislaus furman
Dythko Nicolaus 864, civis Warschaviensis, vitricus Johannis clerici filii Thome Smolka 1510
Dzadowa 160, 206, 377, 1212, 1219
– Anna antiqua, mater Margarethe 1041, 1204
– Margaretha 793
Dzadowna 1231, Anna 1233, 1240, 1243
Dzadowszky domus 1184
Dzecze Barthosius frater plebani in Pyotrawin 596
Dzessanthe (Dzeszanthle, *Dziesiąta*) v. Schadek, Crakowsky, Johannes kmetho
Dzik de Slawin, nobilis 1191

E

Edlinger Andreas civis Leopoliensis 1300, civis Warschaviensis 1342, 1429
Elizabeth 38, 405, 618
– de Woyslavicze 1619
– filia nobilis Nicolai Jawyczky, soror Margarethe 1394
– filia Stephani Byen, soror Nicolai Opath 1291, 1524
– filia Ursule et olim Johannis Trząnszitobola, soror: Johannis Trzenszitobolka heredis de Bar-

dechow, Stanislai, Andree, Anne, Zophie, uxor Andree Gorczowszky civis Warschoviensis 1079, 1080, 1280, 1424
– mater Johannis filii Stalyn, (soror?) Jacobi Crolovicz de Mothicza 456
– relicta Nicolai doleatoris, socra Adam 518
– soror Alberti Kyelcawa, Stanislai Kyelchawa, Anne, Dorothee et alie Anne, filia Andree Kyelthawa 1479, 1616
– uxor Alberti Craczmer pileatoris 1174
– uxor Gregorii Goszdz consulis, 1269, olim 1504, soror Zophie uxoris Laurencii Porczek, Anne uxoris Johannis Mynczar et Katherine uxoris Stephani aurifabri 1447
– uxor Gregorii Lyssek 1115
– uxor Johannis Gambala 548, relicta olim Hannusch Neideke 156, mater Stephani, Johannis Neindeke et Katherine 170, 172, 174, 196 v. Gambalina Elizabeth, Hannuschowa
– uxor Johannis sartoris 335
– uxor Michaelis doleatori 1053
– uxor Nicolai 616
– uxor Nikel doleatoris 389
– uxor Petri pellifici, mercatoris filia noblis Janek 336
– uxor Stanislai Lyszgoszdz 1090
– uxor Stanislai Osztroga 1109

Esfinkhaussyn Thideman (de Gdansko?) 526

Eulogius (Ewlogius) discretus 836, notarius 751, olim notarius civitatis 833, civis de Warschovia 1013, notarius Warschowiensis 1012

F

Faber Stefanus clericus, rivalus eius Johannes Kmithor 1026

Falkomborkowa 410, socrus Michaelis 185

Ffalkemberg Hannus (Falkeborg Janowoy) 43, olim 1582

Ffysschar Michael civis Cracoviensis 1565

Fiol (Ffyol, Phiol) 175, 176, 265, 302, 353, 397, 467, 506, 511, 522, 594, 602, 607, 630, 786,
– Gregorius 26, 45, 61, 93, 130, 148, 177, 181, 206, 216, 243, 246, 249, 393, 464, 497, 533, 576, 577, 585, 679, 683, 717, 809, 824, 914, 938-940, 975, 997, 1022, 1030, 1090, 1111, 1119, 1158, 1160, 1164, 1182, 1193-1195, 1202, 1209, 1233, 1240, 1255, 1267, 1275, 1292, 1312, 1333, 1349, 1376, 1382, 1438, 1536, 1540, 1554, 1573, vir Ursule 149, avus Nicolai filii olim Nicolai antiqui pannitonsoris 1287, 1288, 1290

Fiolek (Fyolek, Phiolek) 1335, Mathias 389, 664, 765, 901, 902, 908, 1293, 1300, 1429, 1446, 1456, 1461, 1475, 1481, 1535, 1577, 1580, 1587, iuratus 529, viceadvocatus 751, vir Anne Fyolkowa filie Anne Markowa et olim Marci consulis 625, 1001, 1164, 1248, 1265, 1266, 1278, 1296, 1302, 1308, 1314, 1338, 1392, 1427, 1539

Fyolkowa (Phiolowa) 132
– Anna 1434, uxor Mathie Fyolek 1427, soror Stanislai, filia Anne Markowa 1392, 1500 v. etiam Anna uxor

Fiolowicz (Phiolowicz) 140, Appolonius 143

Florianus oppidanus de Przithik 363

Forhynsth (Forhengsth, Frohengsch, Forhigsch) 517, 607, 645, (domus) 1077
– Johannes 583, 594, 644, 738, 747, civis de Wratislavia 736, 756, 779, 1016, 1031, 1032, 1058, 1064, 1066, 1084, 1085
Franek carnifex 125, 128, 165, 167
Franek lanifex 1110
Froelichowa (Frelichowa, Froelylychowa) 158, domus 60, 1181, ortus 1471
– Katherina olim 20, 32, 89, 90, 93, 106
Frona balistatrix 1410
Fyedecz Ruthenus de Stwartek 984, 1081
Fylcz Nykel (Nicolaus) 914, 915, 989, 1007, 1222, 1394, 1403, 1430

G

Galka familiaris olim Johannis de Sczekoczin capitanei Lublinensis 138, 275,
Gambala (Gąbala) Johannes 66, 108, 303, 313, 518, 561, 692, 794, 811, 923, 962, 993, 994, 998, 1028, 1029, 1041, 1042, 1044, 1047, 1080, 1088, 1089, 1115, 1140, 1156, 1169, 1171, 1179, 1204, 1212, 1219, 1231, 1243, 1256, 1278, 1299, 1339, 1381, 1387, 1402, 1417, 1423, 1465, 1497, 1554, 1605, 1609, 1615, 1622, consul 146, 149, 821, 827, 874, 877, 1106, 1111, 1157, 1160, 1178, 1195, 1233, 1240, 1266, 1268, 1291, 1294, 1411, 1412, 1447, 1489, 1501, 1515, 1517, proconsul, 1061, 1210, 1333, magister civium 1507, 1509, vir Elizabeth relicte Hannusch Neideke, 156, vitricus Johannis Neindeke et Stephani 170, 172, 196, 533, 548, pater Nicolai et Zophie 959
Gambalina Elizabeth mater Phil 155, mater Stephani 937, 938, v. etiam Elizabeth uxor, et Hannuschowa
Garbacz Michael 126, 127, 332, 864, civis de Parczow, sororinus Nicolai Soczewka plebani de Syeczechow 1611
Gardzyncze (*Gardzienice*) 206
Gardzyniczky Gregorius nobilis 1515, 1517
Garek Petrus, gener Garkowy 1304
Gawron Johannes 137
Gawronovik Jacobus 137
Gawyn (Gawin) 503, 842
– Andreas 1027
Gayek Andreas 914, 1024, 1222, 1318, 1391, 1394, 1430, 1540, scabinus 1301
Gdanszko (Gdaynszk, *Gdańsk*) v. Bartholdus, Grysen Bernhardus, Esfinkhaussyn Thideman, Ludke, Paulus, Zeycz Gregorius, Zuchtin
Gelenowe olim 479
Georgius
– familiaris Nicolai Goebel civis Cracoviensis 364
– familiaris Stanislai Graszor civis Cracoviensis 1209
– notarius nostre civitatis 1253
Gerala de Parczow 867
Gertruda (Gerka) 896, 961, 1449, 1628
– amica Nicolai filiastri Petri Gszegzel 906
– uxor Andree Wyssek, soror Margarethe uxoris Johannis Cudzin et Anne vidue 103, 181 v. etiam Wiskowa
– uxor Johannis Swyanthkowycz 1530, 1578, 1630, 1631, soror Margarethe 276
– uxor Johannis Trzansithobola, filia Andree Malodobry civis Warschoviensis 1424
– uxor Johannis Wyecz de Oppoczno 1562

Glamb Michael 1227
Gliszina Margaretha 8
Glowacz Jacobus 428
Glowaczowa Anna, domina de Dlothlicze 629
Gluchow (*Głuchów*) v. Mathias
Gluszko (*Głusk*) v. Zawyscha
Gneszno (*Gniezno*) 643, 1344
Goczalek 1227
- Mathias 55, 135, 424, 858, 1096, pellifex 1352, frater Venceslai et Petri 291
- Michael 211, 379, 380, sororinus Nicolai plebani de Seczechow 219
- Petrus frater Venceslai et Mathie 291
- Venceslaus frater Petri etb Mathie 291

Goczalk yn der Lemburg, purgir 1478
Goebel (Gebel, Gyebel)
- de Cracovia 441, 1334, consul et civis Cracoviensis 1421, 1422, 1426
- Georgius consul Cracoviensis 1165, 1354, 1358, 1362, 1367
- Michael 239
- Nicolaus 431, civis Cracoviensis 364, 1196, 1197 consul Cracoviensis 1247, 1249-1251, 1259

Golusky Stephanus advocatus de Iszla 968, 974, 978, 985, pater Katherine 676, 727,
Goly Gregorius 1328
Golygyenda Johannes 76, 83
Gomolka Nicolaus 668, 709, vir Katherine 1057
Gomolszczyna Katherina uxor Nicolai Gomolka 1057
Gorayszky Nicolaus nobilis 1121
Gorczicza Nicolaus 304, 850, 1597, 1598, 1600, 1617, 1618, carnifex 800
Gorczowszky Andreas civis Warschawiensis, vir Elizabeth sororis Johannis et Stanislai Trzanszitobolka 1014, 1080, 1280
Gorczyczina, soror Katherine 1217
Gorszky Petrus, filiaster Hectori Nyedrwyczky, pater Johannis, Stanislai, Sczą̨nszny 911
Goszczisch ortus 649
Goszczysch Paulus 927
Goszdz (Gosdz, Gwoszdz) 819, Gregorius 91, 101, 105, 140, 149, 176, 252, 279, 303, 401, 556, 606, 621, 626, 627, 638, 641, 683, 798, 891, 892, 923, 958, 961, 1111, 1182, 1349, braseator 938, advocatus 1118, olim advocatus 1286, consul 138, 143, 378, 539, 1012, 1037, 1210, 1266, 1342, 1394, 1487, 1510, proconsul 498, vitricus ecclesie Sancti Stanislai 663, 788, vir Elizabeth 1269, olim Elizabeth 1447, 1504
Gothardus kmetho de Janowycze 856
Grabyanowsky (de Grabyanowicze) 523 Petrus nobilis 373, 592, 900
Graszor Stanislaus civis Cracoviensis 1209
Gregorius
- Armenus civis de Leopoli 1564
- avus Nicolai filii Swassek 1062
- filius Johannis pilleatoris 305
- filius olim Cuncze carnificis, frater Pauli 430
- olim, vector, vir Katherine, pater Johannis 829
- patruus pueris olim Mathie Byaloptak kmethonis de Snopkow 1218
- sartor 120

Grocholsky 350, 368, nobilis 863
- Johannes nobilis 376, 388, 414, 570, 751, 845, 1225, 1305, 1332,
- - burgrabius Lublinensis, civis Lublinensis, socer Johannis

Ragowsky 589
– Nicolaus nobilis 658, 757, 770, de Iszlza 714, frater nobilis Johannis 525
Groth 222, de Kazimiris succamerarius Lublinensis 827, 874
Grundis (Grundysch, Grundus) Albertus 498, 1499, pileator, vir olim Zophie 542
Grysen Bernhardus (Burhardus) civis de Gdansk 1146, 1272, olim, vir Margarethe Byernathowa 1344
Gryszeoko Johannes kmetho et suburbanus de Stwartek 984, 1081
Grzanka 135, Michael, vir Barbare 20
Grzanczicz Stanislaus 1096
Grzanczina
– Anna 159
– mater Anne 158
Grzegorzowa 1445
Grzegzol (Gszegsol, Xexol) Petrus 896, 1396, 1630, sutor 639, 782, 1556, 1575, 1576, 1578, 1581, vir Katherine, patruus Nicolai clerici, filii Swyathoslai 906, 1628
Grzymala iudex Regis 810
Gutek Johannes 596, 597
Guth Johannes de Pliszczyn, nobilis 571, 1079, 1082
Guthlar Jacobus civis Wratislaviensis 362
Gyelczew (*Giełczew*) v. Swlek Nicolaus
Gyl 1607, Stanislaus 1422
Gylczynszky domus 1113
Gylowy 1421
Gysdepka (Gyszdepka, Histepka, Hystepka, Yslebka) 474, 782, Johannes 769, 1380, 1386, 1556, sutor 1194

H

Han Mathias de Wratislawia 356, 434
Handzel (Hansel, Hanszel, Hanzel) Johannes 20, 60, 158, 231, 341, 366, 396, 399, 408, 418, 425, 437, 440, 442, 468, 474, 536, 789, 818, 852, 857, 860, 1020, 1080, 1100, 1176, 1177, 1205, 1280, 1315, 1316, 1328, 1404-1406, 1550, 1573, 1601, scabinus 1428, vir Nastaszye 469, 470, 785, 786, olim, sororinus Anne 1623, 1625, frater amicalis Katherine uxoris Nicolai Czech 1574, frater Stanislai et Johannis de Domaradz 1568
Handzlowe 240
Handzlowszky ortus 940
Hanusz (Hanuszkowycz) 114, 198, 275, 379, 904, domus 957 v. Neydecke
– civis de Cracovia 113, 130
– familiaris Micz de Wylno 1198
– Johannes, notarius Gorge Bok de Posnania 1429
– Johannes, olim frater Stephani 729
– midlarz 239
– olim, vir Dorothee Hannuskowa 497, 547, 634, 666
Hanuskowa (Hannuschowa) 773, domus 753, 778
– Dorothea 797, filia Sanyczsky 600, relicta Hanusch 634
– Elizabeth, uxor Gambala, mater Stephani 533 v. etiam Elizabeth uxor, Gambalina
Harda Pyotrowa Dorothea 1030, 1132, soror Nicolai Oppath 855, 1226, 1228, uxor Petri Hardi 1235, 1238 v. Dorothea uxor Pyothr Hardy
Hardy Petrus 708, 891, civis Thwrobynensis, vir Dorothee, sororis Nicolai Opath 1235, 1238, 1543, pellifex 961, pelliparius 1471
Hawrylo advocatus de Brzescze 1514
Haza Stenczel consul Leopoliensis, pater Blasii 255

Hector 523, nobilis, de Turow, pater Martini 601
Hedvigis 236
– de Pyaszek, uxor Andree 987
– filia Johannis Wythich 1591
– filia Szolutkowe 339
– filia Zophie Ligonyova, soror Anne 96
– monialis 329, 606, olim 495
– uxor Alberti barbitonsoris 1133, 1144
– uxor Martini Bambnek sartoris 52, 1221, relicta 1307, 1554
– uxor Mathie Kwnynoga 40, 42, 1295, relicta 1397, 1560, soror Nicolai Oppath, filia Stephani Byen 1292, 1294
– uxor Nicolai Oppath 643, 694, 879, 988, 1490, 1492, mater Adam 992
– uxor Stanislai sartoris 383
Helena 1127
– olim ancilla Mathie Kunynoga 813
– posztrzigaczka 1348
– uxor Nicolai antiqui pannitonsoris 1512, relicta 1067, 1124, 1126, 1267, 1299, 1520, 1527, 1533, mater Johannis 1093
Hincza
– consul de Thwrobin 942, 1086
– Nicolaus de Wratislavia 919
Histepka v. Gysdepka
Hithich 657
Hittiszek 354
Hleb subiudex Premislensis, nobilis 1517
Holczyny 41
Howerne [...] civis Wratislaviensis 356
Hrubyeschow (*Hrubieszów*) dyak Ruthenus, civis 1507-1509, v. Zambrek Nicolaus
Hryncza
– Jacobus 671, 1176, 1183, 1112, vir Margarethe, olim 398, 1541
– Stanislaus 57, pellifex, vitricus Stanislai et Zophie, olim 387, 692, vir Margarethe 471
Hrinczina Margaretha 386, 480, 492 v. etiam Margaretha
Hwnowa Katherina, olim 990
Hylek

I

Indych v. Kraska
Iocundus *(Wesoły)* Petrus 510, 628, 820, 1496, 1584, notarius Lublinensis , vir olim Katherine, nunc vir Angnethe 1619
Ilrza Nicolaus 163
Iszlsza (Iszlsa, Yszlsza, *Iłża*) 968, 974, 978, 985, 1235, 1238, 1291,1292, 1524 v. Balyczsky Johannes, Grocholsky Johannes, Grocholsky Nicolaus, Golusky Stephanus, Johannes advocatus
Italicus v. Andreas
Iudei v. Benko, Opmyan, Pyeschak
Iwaschko Armenus civis de Leopoli 1564

J

Jacklowa Katherina soror Bartholomei de Wilna, sartori 5, 32, 90, 91, 93
Jacobus 96, 271, 520
– Armenus civis de Leopoli 1564
– carnifex 150, 184, 805, 812, 1059, 1189, 1537
– cautrifusor 1311, 1323
– consul 257, 746, 747, v. Jacobus filius Stephani
– de Belsycze 1482
– de Bestrziowicz 186

– de Crzinicze, laboriosus, frater Bogun 94
– de Czolny, vir Anne 885
– de Lanczna 27
– faber (cowal) 384, 1256, 1268, vir Agnethe, sorori Stephani 415, 435
– filius Martini Clozman et Katherine 535, 863
– filius Nicolai de Konopnicza 958
– filius olim Simonis prassol 95, 782
– filius Skubischowa 440
– filius Stephani consul, 61, 289, 356, 365, 499, 521, frater Stephani Sczepanowicz et Ursule relicte Johannis Trzą̨szitobola 9, 179 v. Sczepanovicz
– heres de Snopkow 1427
– linifex 541, 546, 555
– molendinator 227, 228, 270, 278, 283, 287, 297, 308, 696, gener Margarethe Olyewnykowa 700
– presbiter 319
– pyekarsz kmetho de Konopnicza 1525
– sartor 220
– sellator 1156, vir Anne 1440
– textor 466, 722
Jacubowa suburbana 748
Jakubek 55
Jakubowskye via 1449
Jakuschovicz 545 Johannes 1401, 1455, 1506, 1509, iuratus 1018, scabinus 1163, 1428
Jan v. Johannes
Janeczko (Yaneczko) 95, 820
Janek
– frater Johannis Pyeczyn et Agnethe, filius olim Johannis Pyeczyn advocati Lublinensis 303
– nobilis, pater Elizabeth uxoris Petri pellifici et mercantori 336
Janoczina 1041
Janowa v. Talenszina Elizabeth
– Helena uxor carnificis 1311
Janowycze (*Janowice*) v. Gothardus, Sczoth Jacobus
Januszkowa soror Stephani 739
Jarek (Yarek) 1125
– gener Mathie Puchlni pellificis et Anne 1099
– socer Petri 1129, 1337, 1543-1345,
Jaroschin (Yaroschin, *Jaroszyn*) v. Crusz Stanislaus
Jastremb 640
Jawyczky (Yawyczky) Nicolaus nobilis, 1007, pater Margarethe et Elizabeth 1394
Jawydz (*Jawidz*) v. Chudula Johannes, Margaretha, Paulus, Schiska Nicolaus, Schymek, Yagielka Paulus
Jeorgius olim, sororinus Michaelis 1217
Jocundus v. Iocundus
Johannes (Jan) 2, 29, 123, 207, 373, 769
– amicus Mathie Wyelunsky 1482
– arcufex 703, vir Zophie 1588
– auriga 516
– balistator 320
– braseator 422, 426, 443, 447
– bedellus (budellus, minister civitatis, preconius) 44, 47, 60, 121, 140, 193, 198, 274, 329, 340, 444, 471, 524, 695, 858, 890, 894, 903, 926, 927, 957, 963, 1034, 1040, 1052, 1065, 1078, 1091, 1101, 1141, 1142, 1208, 1234, 1282, 1286, 1313, 1321, 1352, 1353, 1355, 1370, 1419, 1427, 1441, 1464, 1483, 1496, 1498, 1523, 1535, 1543, 1544, 1548, 1569, 1577, 1580, 1587, 1591, 1594, 1605, 1621, 1631, v. etiam Wramblowsky Johannes
– clericus de Crasznik 1361

- clericus de Kazimirsz 1179, 1184
- clericus, filius Thome Smolka, privignus Nicolai Dythko 1510
- comendarius de Krąsznicza 972
- cultellifaber 623
- de Andrzeow 745
- de Bruch 902, 923
- de Cracovia 1512, 1520, 1527, 1533
- de Crasznistaw 1070
- de Domaradz, frater olim Handzel et Stanislai de Domaradz 1568
- de Konopnicza, olim, vir Stachne, frater Nicolai Parvi 662
- de Rodathicze, sartor, civis Lublinensis, vir Anne 1223, 1224
- de Rythwani, marsalcus Regni Poloniae 874 et capitaneus Lublinensis 779
- de Schiroczko, penesticus 120
- de Sczekoczin, olim, capitaneus Lublinensis 138, v. etiam Sczekoczky
- de Snopkow 483, 494, 508, v. Lasek
- de Syenno, magister 679
- de Szidlowiecz 1185, 1264, 1279, 1284, 1303, 1502 v. etiam Schidlowyeczky Johannes
- de Thurobin 91
- de Thurow, honorabilis 133, 684, 686, 687
- de Wylna 432
- doleator 1343
- faber, vir Margarethe 723
- filiaster antiqui Trąsszytobola 808
- filiaster Nicolai Grocholsky 525
- filiaster Nicolai Soczewka plebani de Seczechow, pater Margarethe de Parczow 1611
- filiaster (sororinus) Wielunsky 462, 487, 584, 659, 1213
- filius Elizabeth relicte Nendeke, uxoris Johannis Gambala, frater Stephani 172, 174, 196
- filius Helene relicte Nicolai antiqui pannitonsoris 1093
- filius Katherine Stanislawowe 842
- filius? Nicolai Nigri, frater Barbare 145
- filius olim Gregorii vectoris et Katherine 829
- filius olim Petri Rzepka pellificis, frater Stanislai 1053
- filius Petri Gorszky 911
- filius Petri Manzyk, gener Jacobi Sczepanouicz consulis 1559
- filius Petri Syesztrzenecz 1137, 1210, 1505
- filius Simonis Dysky 269
- filius Stalyn et Elizabeth, privignus Stodolnykowe, sororinus Jacobi Crolovicz de Mothicza 456
- filius Thome de Kransznicza, levir Margarethe Zdunkowe 1095
- filius Ursule et olim Johannis Trzanszitobola 1264, 1276, 1284, 1303, frater senior Eliszabeth, Stanislai, Andree, Anne, Zophie 234, 1079, 1080
- frater Nicolai et Jurgan Swchodolsky 1499
- gener Maydbursky 1441
- gener Petri serifabri 1232
- kmetho 580, 982
- kmetho de Dzeszanthle 65
- kmetho de Krampyecz 697, 711, 726
- linifex 537
- lutifigulus 1616, frater olim Barthosii lutifiguli (Zdun) 857, patruus Dorothee filie Barthosii 536, 860, frater Anne uxoris Michalis Chodorek 1364 v. etiam Zdun

– magister 755 archidiaconus Zawichostensis 676, sororinus Katherine filie Johannis Balyczky 67
– minister civitatis v. Johannes bedellus
– molendinator 124, 315, 338, 486
– nepos Clementis presbiteri 463
– nepos Mathie Wyelunsky consulis 1567, 1579, 1590
– nobilis advocatus de Ilsza, pater Katherine sororine olim Johannis Pyąthek 719, 744
– oleownik (olearnik) 175, 195, 284, 318
– pileator 265, 874, 955, 1060, 1357, vir Anne 1170, 1438, pater Gregorii 305
– plebanus de Konopnicza 249, 1464
– plebanus de Thurobin, frater Petri pellificis 93
– preconius civitatis v. budellus
– presbiter 679, patruus Barbare filie olim Stanislai Malzanek, frater Stanislai Malzonek 648, 65
– privignus Margarethe Vinchlebowa, frater Petri iunioris et Leonardi 237
– rotifex 260
– sartor 7, 1000, 1307, 1576, 1585, 1631, gener Anne Czwykline 524, 1252, 1449, rivalus (swak) Alberti Nyeczkowicz 25, vir Elizabeth, pater Miczkowa 335
– sellator, rivalus Dorothee Smolenszka 889
– serifaber (slossarz) 87, 137, 230, 272
– viceplebanus ecclesie parrochialis 823
– vir Gerczyne 1530
– vir Margarethe, gener Simonis Dysky 269
– vir Zophie filie Darmopich 304

Jurek
– in Wratislavia 362
– pannitonsor de Kurow 22
– vir Katherine 28

K

Kaczan (Koczan) 680, Johannes 659, 737
Kaczel Michael civis de Sądecz 829
Kalewsky (Kalowsky) Nicolaus 31, 104, 286
Kamenecz (*Kamieniec*) v. Pirka Andreas
Kanyenyczke granicies 629
Kapusta (Capusta) Martinus kmetho de Rokitno 1131, 1135, 1139, 1143, 1148
Kasper (Casper) prior et senior claustri (conventi) Sancti Stanislai 184, 812, 990, 1381
Kath (Cath, Coth?, Koth) 585, 732, 1080
Katherina 60, 256, 755, 1151, v. etiam Jacklowa, Zakowa
– capitaneissa, mater Zophie et Sbignei canonici Sandomirensis 247
– czapnycza 1467
– de Thurobin, soror Margarethe de Thurobin 32, 91 v. etiam Momothowa
– famula barbitonsoris olim 815
– filia advocati de Yszlsza 968, 974, 978, 985,
– filia advocati de Yszlsza Johannis Grocholsky, sororina olim Johannis Pyanthek 719, 727, 744
– filia advocati de Yszlsza Johannis Balyczsky, amica magistri Johannis archidiaconi Zawychostensis 67
– filia advocati de Yszlsza Stephani

Golusky 676
– filia Anne uxoris Nicolai Czech 1623
– filia Elizabeth, uxoris Johannis Gambala, soror Stephani et Johannis Neindeke 170
– mater Gregorii Kuncza carnificis, Valentini et Andree 916, 1059
– relicta Clekoth 499
– relicta Gregorii vectoris, mater Johannis 829
– relicta Johannis Wiganth 364, 441
– relicta Martini fabri 544
– relicta Michaelis braseatoris 971
– relicta Nicolai Scurek 557, v. etiam Sczurkowa
– relicta S[...]kowa 60
– soror Gorczyczineу 1217
– soror Margarethe 5
– soror Pauli pelificis 848
– soror Petri Lupczycz sutoris 1454
– swyeszczy Sląsak 830
– uxor Andrzeek 254
– uxor Jacobi Stodolnyk, olim 788
– uxor Jacobi Wynarz, soror patruela Nicolai filii Christini 545
– uxor Johannis Smaga 1104
– uxor Jurek 28
– uxor Martini Clozman 1369, 1370, mater Jacobi 535, soror: Zophie uxoris Laurencii Porczek, Anne uxoris Johannis Mynczar, Katherine uxoris Stephani aurifabri et olim Elisabeth uxoris Gregorii Gosdz 1447
– uxor Martini Quanta 1003, 1009, relicta 1387, 1423
– uxor Mathie Belziczki 214, relicta 467
– uxor Nicolai Czech 1625, soror amicalis olim Handzel 1574
– uxor olim Vitti, amita Burkarth Martini 165, 167
– uxor Petri Gszegsol sutoris 1628
– uxor Petri Jocundi, olim 1619
– uxor Simonis balneatoris 210
– uxor Stephani aurifabri 1504, soror: Zophie uxoris Laurencii Porczek, Anne uxoris Johannis Mynczar, Katherine uxoris Martini Clozman et olim Elisabeth uxoris Gregorii Gosdz 1447

Kazanow (*Kazanów*) v. Litwos Georgius
Kazimiris (Kazimirsz, Kazimiria, *Kazimierz Dolny*) v. Groth, Johannes clericus, Minorek Nicolaus
Kazimirsky Johannes venerabilis 1365
Kazimirus Rex Poloniae 779, 810
Kemla (Kemly, Kyemlya) Petrus 639, 1556, sutor 782, 1186
Kiansky (*Kijański*) Johannes nobilis 240, v. etiam Kyąnszka Margareta
Kiczka Johannes 3
Kielbassa (Kyelbasza) 888
– Mathias de Konpnycza, frater Nicolai de Crasznystaw 100
– Stanislaus 61, 88, 143, 241, 624, 802 sutor 29 scabinus 209, 1516, advocatus 1428, 1502, vitricus ecclesie s. Michaelis parrochialis 704, 806, pater Nicolai 1569, vir Dorothee 1491

Kielbaska Jacobus 464, 1177, 1205, viccarius 463
Klecoth (Klecott, Clecoth, Clekothowa) 693, olim vir Katherine 499
– Jacobus 99, 271, pellifex 387
– Katherina 599

Klo[...] Martinus 58
Klozman (Clozman, Kloszman) 54, 468
Martinus 107, 341, 387, 414, 436, 472, 692, 751, 1059, 1076, 1080, 1147, 1195, 1381, 1423, 1487, 1524, 1529, 1534, advocatus novus 1301, magis-

ter civium 958, consul 539, 862, 904, 1008, 1014, 1210, 1222, 1246, 1291, 1294, 1342, 1394, 1431, 1444, 1509, 1555, 1568, preconsul 1079, pater Jacobi 863, vir Katherine sororine Katherine 535, 1369, 1370, 1447, avunculus Alberti 1547
Klyzyna 763
Kmethussowa domina 770
Kmytha castellanus Lublinensis 827, 874
Kmithor v. Kunthor
Knop Nicolaus vir Anne 887
Koczan v. Kaczan
Koczko (*Kock*) v. Dorothea
Kolodzyey (Colodze) Mathias antiquus 55, 165, 167, 406, 493
Kokoszka Bartholomeus 1321, 1322, 1398
Kokoszczin gener Stanislaus 1214
Konopczina
– antiqua 802
– Swyąthocha, socrus Mathie Konopka 880
Konopka (Conopka) 307,
– Mathias (Maczek) 320, 803, 806, 842, 888, 980, 1025, 1074, 1194, 1199, 1331, 1406, 1596, sutor 329, 760, 802, 1405, vir Anne 397, gener Swyąthoche Konopczine 880
– pater Mathie 936
Konopnicza (Conopnicza, *Konopnica*) v. Andreas, Burhardus, Jacobus pyekarsz, Johannes plebanus, Kelbassa Mathias, Marczinowa, Mathias, Niclowsky, Ostrosycz, Parvus Johannes, Stachna, Stanislaus, Symnawoda Nicolaus
– advocatus 12
Konwczar Jacobus 1057
Konynszky (Conynszky)
– Andreas nobilis, filius Jacobi 1023
– Jacobus nobilis 878, 1019, 1538, 1553, 1563, pater Andree 1023
– Johannes generosus 1222
– Petrus generosus 1014, 1147, 1210
Koprek (Coprek, Coprkowa, Kaprek) 474, 1380, 1386
– Petrus 29, 39, 56, 57, 86, 649, 681, 685, 751, 946, 950, 965, 981, 1176, 1177, 1205, 1215, 1544, 1557
Korythko (Corithko, de Korytho) Nicolaus capitaneus Lublinensis, 1266, 1348, 1447 tribunus Sandomirensis 1447, 1487
Koszka (Koska)
– Johannes 513, 740, 1215, 1602
– Nicolaus de Snopkow 1068
Koth v. Kath
Kosza (Coza, Kkoza,) Martinus 236, 841, 1584, 1617, 1618, carnifex 274, 796, 1195, avunculus Gregorii Kuncza 1189
Kowalowo v. Maczkowe
Kozobroth (Cozebrod) Johannes sutor 1057, 1193, 1407
Kozyoko (Kozyocco) Simon 690, 713, 715
Krampyecz (Crampyecz, *Krępiec*) 1079, 1080, v. Johannes kmetho
Kransznicza (*Krężnica*) v. Johannes cmendarius, Thomas
Kraschenynszky Stephanus 1373
Krasienin (Craszyenyn) v. Andreas
Kraska alias Indych 113
Kraszka de Plyszczin 566
Krasznistaw (Crasznistaw, *Krasnystaw*) 772, v. Andreas, Barthossius, Craszka Johannes, Johannes, Mozel Maczek, Nicolaus, Simon, Swentoha
Krczonow (*Krzczonów*) v. Albertus
Kreczovicz Stanislaus de Czeczerzin 1105
Kreydlar (Creydler, Cridlar , Kreidler)

– Jacobus 23, 97, 175, 214, 219, 298, 392, 412, 448, 467, 500, 504, 553, 585, 701, 703, 728, 729, 732, 739, 753, 773, 819, 824, 1031, 1032, 1050, 1069, 1077, 1083, 1084, 1113, 1117, 1120, 1131, 1135, 1139, 1143, scabinus LVI, advocatus 1163, consul 549, 874, 937, 991, 1042, 1051, 1058, 1064, 1066, 1085, 1103, 1108, 1134, 1148, 1394, 1447, 1513, magister civium 1518, preconsul 827, 904, 1630, filius Margarethe uxoris Petri Schiesztrzenyecz 369, 1286, frater Johannis 1210, privignus Petri Schesztrzenyecz 1137, patron altaris S. Crucis in ecclesia parrochiali 369, 549
– Johannes 623, 1039, frater Jacobi, filius Margarethe uxoris Petri Schiesztrzenyecz 1210
Kriczka Nicolaus 11
Krocz Jacobus kmetho 1213
Kroczovicz (Croczouicz) 1590, Jacobus 1373
Kropidlo Nicolas civis de Andrzeow 1299
Krusz (Crusz) 531
Stanislaus nobilis 506, 509, 511, 522, 853, notarius castrensis 142, 192, 247, 585, 732, plebanus in Yaroschin, 1069, 1117, 1134, 1513, 1593, olim notarius castrensis 897, 1050, 1051, 1108, 1522
Krzenczyrzyczyna 390
Krzescha (Cressa, Crzessa)
– Mathias advocatus de Strzeszkowycze 1333, frater Margarethe Mikuline 1401, 1402, 1453, 1460, 1463, 1470, 1486
– sororinus olim Martini Quanta 1336
– Nicolaus advocatus de Strzeszkovicze 1411
Krzon sartor 178
Krzyszmicze v. Crzinicze
Kuczinsky (Cuczinsky) 265, 398, 471
– Jan 251
– Nicolaus 88, 273, 323, 1604, sutor 305, 565
Kudyn (Chudy, Chudzin, Chwdin, Cudni, Cudin, Cudny, Cwdin, Czhudin, Hudzin, Kudin, Kwdzin,) 463, 464, 519
Johannes 185, 243, 248, 387, 475, 504, 512, 532, 550, 650, 688, 692, 827, 828, 832, 839, 840, 843, 845, 850, 851, 874, 906, 911, 914, 938, 954, 955, 961-963, 973, 977, 983, 993, 994, 998, 1021, 1024, 1028, 1042, 1044, 1047, 1061, 1062, 1151, 1168, 1169, 1339, 1439, 1484, 1490, 1492, 1530, 1554, 1573, 1576, 1631, advocatus 529, consul 182, 751, 844, 891, 926, 937, 938, 960, 966, 975, 995, 1022, 1060, 1111, 1167, 1180, 1210, 1279, 1394, 1417, 1447, 1487, 1526, vir Margarethe 103, 181, 276, 321,1396, 1438, 1466, 1572, 1581, 1628, 1630
Kudinowa Margaretha 1170
Kulka Simon 672
Kuncza (Cuncza, Kwncza) 586
– Gregorius 552, 559, 563, 573, 574, 639, 878, 952, 1019, 1195, 1206, 1269, 1473, 1538, 1553, 1563, carnifex 411, 578, 979, 1161, 1186, 1403, scabinus 256, filius Cuncze et Katherine, frater Valentini et Andree 588, 1059, vir Margarethe Kunczine 916, 1154, sororinus Martini Kosza carnificis 1189
– Johannes, carnifex 249
– olim, pater Gregorii Cunczovicz et Pauli 430, 588, carnifex 581

Kunczina Margaretha uxor Gregorii Kuncza 1154
Kunczowicz (Cunczowicz) ortus 635
Kunczowszke (Cunczowszke) bancis seu macellis carnium 1080
Kuninoga (Cuninoga, Cwninga, Konynoga, Kwninoga) 657, 1149
– Mathias (Mathis) 9, 303, 477, 488, 515, 539, 545, 813, 834, 837, 873, 912, 1003, 1004, 1009, 1010, 1037, 1079, 1083, 1084, 1211, 1220, 1229, 1236, 1241, 1327, 1328, 1488, consul 106, 138, 887, 904, 905, 923, 958, 991, 1032, 1085, 1136, 1138, 1152, 1153, 1166, 1210, 1320, 1319, 1330, proconsul 11, iuratus, vir Hedvigis filie Stephani Byen, sororis Nicolai Opath 40, 42, 1292, 1294, 1295 olim 1365, 1397, 1560
Kunthor (Cuntor, Kmithor, Kwntor) Johannes 970 sellator 795, 1172, rivalus Stephani fabri 1026
Kunynosyna (Cwnynosina) 1458
– Hedvigis 1410, 1452, 1469, relicta Mathie Cwnynoga 1365
Kupczik (Cupczik, Cupczikowy) Stanislaus 6, 16, 230, 253, 267, 272, 339, 635, 760, 1313
Kupczikowa 1352
Katherina 1463
Kurow (Curow, Cwrow, *Kurów*) v. Stanislaus mercator, Stanislaus pannitonsor, Jurek pannitonsor, Szwyanthochna
Kyąnszka (Kyanszka, *Kijańska*) Margaretha generosa 1275, 1277
Kyelthawa (Kyelcawa, Kyelchawa) 1090
– Albertus, filius Andree, frater Stanislai Kyelchawa, Anne, Dorothe, alie Anne et Elisabeth 1479, 1616
– Andreas, pater Alberti, Anne et Elisabeth 1479
– Stanislaus frater Alberti Kyelcawa, Anne, Dorothee, Elisabeth et alie Anne 1616
Kyerstankova 703, 887
Kyerstawe 369
Kylowszky
– Jacobus nobilis 751, frater Michaelis 650
– Michael, nobilis, frater Jacobi 650
Kyszko Stephanus, pellifex 1257
Kznays Venceslaus 120

L

Lacheta Mathias 337, 538, 881, 894, 1496, rimar, vir Anne 783, 784
Lagewnisky Stephanus, nobilis 507
Lampracht Nikel civis de Czchow (Schow) 475, 643, socer Alberti 868
Lanczna (*Łęczna*) v. Jacobus
Lankarsz Johannes 1172
Lankoshowa (Lancoszina, Lenkoszina) 573, 697, 711, 726, Hedvigis 411, 563
Lathoszina, mater Netha 331, mater Stanislai fratri ordinis S. Dominici 947, Katherina 894
Lassek Johannes de Snopkow 501
Laurencius 390, 939, 1360
– balneator 652
– byaloscornik 1239
– carpentarius 244, 264, 281
– civis de Poznan 108
– cultellifaber 235
– frater olim uxoris Johannis Monethe 1092
– institor 28
– olescornyk? 268
– pellifex 99 v. Porczek
– woszkoboynik (woskoboyk) 95, 198, 262, 274, 325
Lazarz (Lasart, Lazarsz, Lazar, Lazarus)

304, 488, 675, 749, 810, pater Petri 935,
– Johannes 1002, 1483, pellifex, pater Wenceslai 931, 932
– Petrus 56, 57, 295, 296, 423, 446, 477, 505, olim 61, 715, 752, frater Simonis, pater Nicolai 539
Leonardus
– frater Petri 275
– privignus Margarethe Virzchlebowa, frater Petri iuniri et Johannis 237
Leopolis (*Lwów*) 779, 1016 v. Augustinus, Callynnyk, Edlinger Andreas, Goczalk Gregorius, Haza Stenczel, Iwaschko, Jacobus, Mychno, Nykoschovicz Andreas, Ormyensa, Ormyenynowa, Wolkowsky Cristek
Leypolt Johannes (Leypelt, Hannus) 1201, 1220, 1229, 1236, 1241, olim 1209, civis Cracoviensis 905, 912, 1211
Ligon (Lygon) Stanislaus 572, 1118, 1130
Ligonowa Zophia 70, 79, mater Hedvigis et Anne 96
Lissy (Lisszy) Nicolaus 4, 145, 457, 538, 881, pellifex 337
Litawszky Johannes civis Cracoviensis, vir Dorothee 923
Litwos Georgius de Kazanow, archidiaconus et plebanus Lublinensis 1328
Lithuani v. Lythwanus Johannes, Lytwinek
Lizigoszdzowe olim 480, 481
Lochnyk 652
Longus (Dlugi, Dlugyan)
- Johannes 180, 217, 226, 233, 245, 513, 536, 562, 685, 860, 1421, 1591, 1602, vir Margarethe 568, 569, 1247, 1249, frater olim Martini Swydrek 899
- Leonardus, pater Anne 287
- Nicolaus (Miclasch) sartor 1193, iuratus LXIV, 529, 670
Lopyenik (*Łopiennik*) v. Scheffa
Lorek 295, 938 v. Loykovicz
Lovycz (*Łowicz*) v. Petrus
Loyek 904, Andreas 543
Loykovicz
– Laurencius 154
– Lorek 143, 690, 1111
Loysky Nicolaus 419
LUBLIN in
– acies circa Zolanga 228
– advocatus 3, 13, 154 175, 204, 255, 257, 378, 401, 449, 521, 530, 747, 807, 829, 989, 1137, 1500, 1586, 1593, XVIII-XX, XXXVII, balneum advoc. 1210, inquilinus eius Michael 49, lapidea advoc. 170, v. Dlugosch Mathias, Goszdz Gregorius, Kielbassa Stanislaus, Klozman Martinus, Kreydlar Jacobus, Kudyn Johannes, Marcus consul, Midlnyk Johannes, Mornsteyn Stanislaus, Myecznyk Johannes, Pirzchala Stanislaus, Pyeczin Johannes, Quanta Martinus, Siesztrzenyecz Petrus, Schustek Nicolaus, Sczepanowicz Jacobus, Wyelunsky Mathias
– aequirea v. Lublin in, equirea
– ager 414, 968
– agger molendini 1481
– allodium (olodium, holodium) 859
– altare s. Agnetis 412, v. Lublin in, ecclesia
– altarista v. Pyethuch Jacobus, Stephanus prepositus
– archidiaconus v. Litwos Georgius
– arcufex v. Johannes vir Zophie, Nicolaus (Nikel)
– area 135, 154, 169, 308, 338, 378,

401, sive fundum 247
– artificium 1487
– aurifaber v. Michael, Stephanus
– auriga capitaneisse v. Johannes
– balistator (balistor) 122, v. Johannes, Nicolaus, Stanislaus vir Zophie
– balistatrix v. Frona,
– balneator 819, 892, 1136, 1138, 1166, 1350, v. Nicolaus (Nykel), Simon
– balneum 228, 287, 458 938, advocati 1210, civile 1038, 1105, 1111, 1113, 1176, 1279, 1306, 1484, 1543, 1544
– banca 1617, 1618, carnium 1444
– barbitonsor 815, v. Albertus
– Baythco 615
– bedellus (budellus) 530, minister civitatis v. Johannes
– braseator (braxator, brazeator, slodownik) 195, 388, v. Andreas vir Swanthochne, Andreas vir Andrzeowe, Byk Thomas, Czaszny Johannes, Dambonosz Stanislaus, Goszdz Gregorius, Johannes, Michael, Thomas, Wrona Johannes
– braseatorium (braxatorium) 58, 67, 225, 367, 368, 392, 730, 754, 772, 775, 780, 799, 938, 961, 1022, 1111, 1266, 1279, 1381, 1461, 1464, 1475, 1481, extra Lublin 275, 436, hospitalis 436, muratum 938, 1111, 1489, 1497, in platea Castrensi 1492
– braseatrix v. Andrissowa
– budellus v. Lublin in, bedellus
– burgrabius castri 414, v. Grocholsky Johannes
– byaloskornyk 572, v. Martinus, Laurencius
– camera 543, in domo 410
– cannula 1103
– capellanus castri v. Nicolaus
– capitaneissa v. Katherina, auriga et servitor eius v. Johannes,
– capitaneus 169, v. Johannes de Szczekoczin, Korythko Nicolaus
– carnifex 1311, v. Kosza Martinus, Gorczicza Nicolaus, Jacobus, Kuncza Gregorius, Kuncza Johannes, Mathias, Savnicza Swanthoslaus, Stawyrey Nicolaus, Stephanus, Zamborka Johannes
– carnificissa v. Beata
– carpentarius v. Laurencius, Schyrzawa Stanislaus, Stanislaus, Venceslaus
– castellanus v. Kmytha
– castrum 751, 1080, burgrabius 414, capellanus v. Nicolaus, notarius v. Krusz Stanislaus, Sieszkrzenyecz Johannes, turris 414
– cautifusor *[s]* v. Jacobus
– circulus 9, 170, 303, 778, 1003, 1032, 1080, 1085, 1518
– cirulekon 1000
– claustrum (clausura, conventus, monasterium)
  – – beate Virginis Marie ordinis s. Brigitte extra muros 468, 627, 723, 872, 1321, 1531, 1537, prior v. Martinus
  – – s. Bernardini (Bernhardini) 482, 938, 991, 1111, 1275, 1375, porta 1575
  – – s. Stanislai 91, 340, 665, 1080, 1425, 1448, 1455, fratres 1381, prior v. Kasper
– clericus v. Johannes filius Thome Smolka, Myenthus Johannes, Nicolaus filius Swyathoslai, Stanislaus, Zawyscha Johannes, Zawyscha Stanislaus

– colodze v. Lublin in, kolodzyey
– communitas 1312
– consulatus 874
– consules 60, 120, 138, 166, 170, 242, 255, 257, 259, 286, 343, 364, 396, 398, 476, 515, 521, 612, 615, 779, 860, 886, 904, 984, 1038, 1081, 1154, 1181, 1222, 1246, 1266, 1312, 1327, 1348, 1374, 1396, 1406, 1451, 1457, 1468, 1485, 1489, 1497, 1524, 1586, 1590, domus dominorum consulum 938, 1111, liber cosulum 509, moderni et antiqui 1210, v. Allen Albertus, Klozman Martinus, Kreydlar Jacobus, Dlugosch Mathias, Gambala Johannes, Goszdz Gregorius, Kuninoga Mathias, Kudyn Johannes, Manszik Petrus, Marcus advocatus, Porczek Laurencius, Quanta Martinus, Sczepanowicz (filius Stephani) Jacobus, Siesztrzenyecz Petrus, Trzansithobola (Thobolka) Johannes, Wyelunsky Mathias, Wynarz Jacobus, Zak Nicolaus
– conventus v. Lublin in, claustrum
– corrigiator v. Lublin in, frenifex
– cowal v. Lublin in, faber
– Cramarsz Nicolaus 1549, 1552
– cultus civitatis 198
– cultellifaber v. Johannes, Laurencius, Nicolaus (Nikel)
– curia 863
– czapnycza v. Katherina
– czapnyk v. Lublin in, pileator
– czeszla v. Martinus
– doleator v. Johannes, Martinus, Mathiaszek, Michael, Nicolaus (Nikel), Rychlik Michael
– domus passim
– dyak Ruthenus 1506
– ecclesia (ecclesiae) 190, 472, 535, 617, 1500, fabrica 348, 535
– – beate Virginis Marie ordinis s. Brigitte extra muros 553, 785, 1351
– – parochalis s. Michaelis 369, 788, 806, 1328,
– – – altare: s. Jacobi manuale 1037; s. Laurencii 249; s. Nicolai Confessoris 1497, 1489, altarista v. Stephanus; s. Petri et Pauli Apostolorum 166; Sancti Crucis 369, 548, 549, altarista v. Pyetuch (Popethuch) Jacobus, patronus v. Kreydlar Jacobus, Siesztrzenyecz Petrus
– – – fundus olim plebani 99
– – – macellum pertinens ad altare s. Barbare 249
– – – presbiter 166, modernus v. Claudus Nicolaus
– – – viceplebanus v. Johannes
– – – vitrici 944, 1246, v. Kielbassa Stanislaus, Siesztrzenyecz Petrus, Zdunek Mathias
– – s. Bernardini 788, fabrica 515, 785, vitricus v. Marcus, Zak Nicolaus
– – s. Stanislai 184, 788, 1381, fabrica 663, 785, vitricus v. Goszdz Gregorius
– electio advocati 670
– electio iuratorum novorum 670
– equirea (aequirea) 938, 1111, 299
– expulsio (= expulsorium) civitatis (civilis) 1462, in suburbio1591
– faber (cowal)188, 1026, v. Lublin in, platea fabrorum, v. Andreas, Balanda Laurencius, Burkarth Martinus, Burkarth Nicolaus, Costrzewa, Jacobus vir Agnete, Johannes vir Margarethe, Lu-

bomelsky Johannes, Malszonek Albertus, Malszonek Stanislaus, Martinus, Nykel, Paulus vir Barbare, Petrus, Scorupa Petrus, Wrona
– fabrica ecclesie 535
– fabrissa v. Maczkowa
– figulus v. lutifigulis
– fluvius 154, 650, 695, v. Czechowka
– folwark v. Lublin in, predium
– fons 938, 1111
– forum 127-129, 1363, annuale 642 669, in Simonis et Jude 130
– fossa effodita rowi nuncupata 1480
– fraternitas pellificum 1045, saliscussorum 163
– frenifex seu corrigiator v. Anderas frater Stanislai, Nabdziwoda Michael, Yastkolka Johannes
– fundus na wale civili 1546,olim plebani 99, sive area 247
– gaius 650, 751
– gregina 51
– horologista 466
– horreum (oreum, stodola) 188, 366, 814, 846, 849,1090, stodoly solne 1319
– hospitale 21, 58, 544, Spiritus Sancti 1444, 1489, 1497, prepositus 269, 1551, v. Stephanus, v. Lublin in, braseatorium, laneus
– inquilinus advocati v. Michael
– institor v. Czaszny Mathias, Laurencius
– iudex v. Schustek Nicolaus, terrestris v. Nicolaus nobilis
– iudicium v. tabela na s. .....
– iurati (scabini) 3, 34, 36, 37, 39, 41, 64, 255, 257, 258, 321, 449, 476, 530, 583, 730, 807, 829, 909, 1050, 1137, 1169, 1500, 1513, 1586, 1593, XI, XVIII, XIX, XXXVII, antiqui 255, moderni (novi) 1502, v. Adamek, Boryek Jacobus, Borziwoy Johannes, Kreydlar Jacobus, Dlugosch Mathias, Doyszwon Nicolaus, Gayek Andreas, Handzel Johannes, Jakuszowicz Johannes, Kuncza Gregorius, Kuninoga Mathias, Kielbassa Stanislaus, Longus Nicolaus sartor, Manszik Petrus, Michael aurifaber, Michael sellator, Myklasch sartor, Neko Nicolaus, Nicolaus antiquus pannitonsor, Opath Nicolaus, Fiolek Mathias, Pirzchala Stanislaus, Podwydz Mathias, Porczek Laurencius, Pyecz Petrus, Scharka Johannes, Schawinsky Nic[...], Sczepanowicz Stephanus, Sczurek Nicolaus, Sklarz Mathias, Stephanus aurifaber, Stodolnik Johannes, Schustek Nicolaus, Schidlowsky Michael, Wach Laurencius, Wiganth Johannes, Wynarz Jacobus, Wysznowszky Johannes
– ius civitatis 545, Lublinense 1016, Theutonicum 199, 369, 389, Maideburgense 336, 1517
– kmethones 580, v. Cleric Andreas, Dlugosch Michalko, Dlugosch Nicolaus, Gryszeoko Johannes Johannes, Krocz Jacobus, Wiczka Mathias
– kolodzyey v. Lublin in, rotifex
– kramarsz v. Lublin in, mercator
– lanei 25, 67, 121, 213, 214, 232, 279, 299, 310, 311, 314, 317, 322, 324, 327, 335, 344, 346, 448, 467, 487, 650, 659, 751, 755, 863, 872, 1008, 1101, 1131, 1135, 1139,

1143, 1148, 1210, 1213, 1266, 1449, extra Lublin 524, hospitalis extra Lublin 465, Darmopichowsky 584, Sczepanowiczew 25, sive mansus 1373
– lanifex 649 v. Franek, Smyesny Nicolaus
– lapidea (domus lapidea) 9, 143, 149, 156, 170, 176, 234, 289, 319, 321, 341, 392, 399, 408, 412, 418, 425, 468-470, 475, 643, 717, 827, 844, 855, 874, 879, 891, 926, 938, 954, 955, 961, 988, 1003, 1007, 1031, 1032, 1037, 1058, 1062, 1064, 1066, 1094, 1488, 1545, 1559, acialis 182, 645, 1022, 1080, 1106, 1111, 1137, 1210, 1235, 1279, advocati 170, fracta 931, in circulo 1518
– lignefactorium 890
– limites Dyskye 1449
– linifex v. Clos, Jacobus
– lutifigulus (figulus) v. Barthossius, Johannes frater Barthossii
– macellae 249, 1079, carnium 578, 1059, 1189, sive bancae 1080, 1195, 1617, 1618, v. Lublin in, ecclesia parochalis
– magister civium 1518, v. Klozman Martinus, Dlugosch Mathias, Gambala Johannes, Porczek Laurencius
– mansus 18, v. Lublin in, lanei
– mendicus v. Petrus
– mensa sutorum 842, 1596
– mensurus v. Pyecz Petrus
– mercator (kramarsz) v. Czech Nicolaus, Martinus, Ottluczek Johannes, Petrus pellifex
– midlarz v. Hanusz
– minister civitatis 1137, 1276, 1264, 1303, 1548, 1631, v. Johannes bedellus, Wramblowsky Johannes
– molendinator v. Albertus, Jacobus, Johannes
– molendinum 18, 1424, 1480, extra civitatem 1080, maior 1244, sub castro 1080
– monachi 67, 91, 801, a s. Stanislao 1448, 1455, ad b. Virginem 1207
– monasterium v. Lublin in, claustrum
– monialis ortus extra Lublin 397, v. Hedvigis
– mons 1286, 1480, acialis 682
– murator v. Nicolaus, Stanislaus
– murus 60, 705, 723, 729, 773, 785, 796, 801, 873, 938, 976, 1036, 1046, 1080, 1103, 1111, civitatis 10, 528, 970, 1402
– myecznyk v. Myecznik Johannes advocatus
– negociator v. Bartholomeus (Barthossius)
– neophita (? neophisatus) v. Mathias
– notarius v. Eulogius, Iocundus Petrus,
– – – castri v. Krusz Stanislaus, Siesztrzenyecz Johannes
– – – civitatis v. Georgius
– – – regius v. Borowsky
– olearnik (oleownik) v. Johannes
– olescornyk v. Laurencius
– olodium (=holodium) 938, 1111
– ordo s. Dominici, frater v. Stanislaus filius Lathoschiny
– oreum (orreum) v. horreum
– organista v. Stephanus
– orificium 649
– orti passim
– ortulani 650, 1480
– pannirasor (pannitonsor)154, 316, v. Nicolaus antiquus scabinus,

Paulus
– pannitonsor v. Lublin in, pannirasor
– pascua 650
– patron altaris v. Lublin in, ecclesia parochialis
– pauperi presbiteri 1177
– pellifici (pelliparii)1005, 1045, v. Baran, Barthossius, Klecoth Jacobus, Czech Nicolaus, Goczalek Mathias, Hardy Petrus, Hryncza Stanislaus, Kyszko Stephanus, Lazarz Johannes, Lissy Nicolaus, Minczar Johannes, Neko Nicolaus, Nicolaus, Paulus, Petrus mercator, Pol, Porczek Laurencius, Puchlni Mathias, Rzepka Petrus, Smorang Stanislaus, Stanislaus, Stephanus, Wollo Albertus
– penesticus (penestica) 474, v. Nicolaus
– pictor v. Albertus
– pileator (czapnyk) v. Craczmar Albertus, Czayka Venceslaus, Grundis Albertus, Johannes vir Anne, Michael, Petrus, Poganek Johannes, Trix Albertus
– piscator v. Barthossius
– piscina 18, 58, 99, 279, 299, 695, 863, 1080, 1480, castrensia 1165, extra Lublin 436, in suburbio 1571
– pistor v. Byali Stanislaus
– platea 802, 823, 1181, 1194, 1316, 1467, 1471, 1545, 1570, 1572, ad balneum civile 228, 1113, 1176, 1306, 1484, 1543, 1544, ad lignefactorium 890, Castrensia 88, 1266, 1272, 1327, 1336, 1407, 1411, 1463, 1484, 1490, 1492, 1539, 1559, 1569, 1604, 1628, extra Lublin 290, fabrorum 1304, 1401, 1518, sutoris 33
– platee sive vici extra civitatem 93
– plebanus 1328, v. Lublin in, fundus, v. Litwos Geogius, Martinus
– pomerium 846, 849, 938, 1111, magnum 1080
– porta 649, ad claustrum s. Bernardini eundo 1575, civitatis (civilis) 1038, 1105, 1569
– postrzigaczka v. Helena
– powrosznyk 1020, v. Stanislaus
– prassol v. Simon
– prebendarius s. Pancracii v. Nicolaus filius Christini
– preconius v. Johannes bedellus
– predium 18, 346, 580, 814, 879, 988, 1000, 1008, 1080, 1137, 1190, 1210, alias folwark 259, extra civitatem 751, in suburbio 1570, 1576
– prepositus hospitalis v. Stephanus
– presbiter 901, 1177, v. Lublin in, ecclesia, Jacobus, Johannes, Clemens (filius) Sigismundi, Claudus Nicolaus, Matheik Mathias, Phard Georgius, Pyethuch Jacobus,
– proconsul (preconsul, protoconsul) v. Klozman Martinus, Kreydlar Jacobus, Kreydlar Stanislaus, Dlugosch Mathias, Gambala Johannes, Goszdz Gregorius, Kuninoga Mathias, Manszik Petrus, Porczek Laurencius
– pretorium 166, 860, 984, 1081, 1489, 1501, civitatis 1497
– prior v. claustrum s. Brigitte, s. Stanislai
– propinatrix v. Barbara
– rasor v. Lublin in, pannirasor
– rathay v. Borziwoy
– rotifex (kolodzyey) v. Johannes, Mathias
– Ruthenus dyak 1506

– rymarz (rimar, rymarsz, rzimarz) v. sellator
– saliscussor v. Martinus
– sartor v. Albertus, Andreas, Andreas Italicus, Bambnek Martinus, Baytko Mathias, Borziwoy, Chudy Johannes, Claudus Johannes, Gregorius, Jacobus, Johannes gener Anne Czwykline, Krzon, Longus Nicolaus, Myklasch, Niger Johannes, Porzwczyay Stanislaus, Somkacz Andreas, Stanislaus vir Hedvigis, Suczey Drogorius,
– sartrix v. Maczkowa
– scabini v. Lublin in, iurati
– scola (schola) 1618
– scotnicza 147
– sedes scabinalis 1300
– sellator (rymarz, rimar, rymarsz, rzimarz) v. Andreas, Bong Michael, Jacobus vir Anne, Johannes, Kunthor Johannes, Lacheta Mathias, Lyszek Gregorius, Michael iuratus, Syeczek Paulus, Venceslaus
– serifaber (slossar, slosszar, slosarz, slessar) v. Johannes, Oschomek Johannes, Petrus
– servitor (servus) civitatis v. Maslo Martinus, Nicolaus
– sklarz v. Sklarz Mathias scabinus
– slessar (slossar) v. Lublin in, serifaber
– slodownik v. Lublin in, braseator
– slossorca 791
– stabulum 1041
– stelmach 482
– stodoła v. Lublin in, horreum
– stuba 247, 521
– suburbani, de Stwarthek 984, v. Anna, Cleric Andreas, Cloca Andreas, Dlothlyczky Johannes, Dudek Adam, Gryszeoko Johannes, Jacubowa, Mathias, Monetha Johannes, Stanislaus powrosznyk, Zdun Johannes,
– suburbium 753, 814, 991, 1080, 1091, 1101, 1116, 1118, 1181-1183, 1188, 1239, 1273, 1275, 1280, 1288, 1299, 1313, 1317-1319, 1321, 1346, 1373, 1375, 1408, 1440-1442, 1454, 1499, 1505, 1531, 1547, 1550, 1551, 1554, 1570,1571, 1573, 1575, 1576, 1584, 1591, 1592, 1597-1600, 1611, 1614, 1616, 1621, in domus 1399, in mercator v. Simon, in ortus 1405, v. Czwartek
– succamerarius v. Groth
– sutor 582, v. Adamek, Bong Michael, Drong Michael, Grzegzol Petrus, Gysdepka Johannes, Konopka Mathias, Kozobroth Johannes, Kuczinsky Nicolaus, Kielbassa Stanislaus, Kemla Petrus, Lupczycz Petrus, Mąnkyna Albertus, Mrziglod Stanislaus, Philipovicz Petrus, Poleska Johannes, Prosza Thomas, Sląsak Johannes, Stanislaus, Sydek Johannes, Szirdzoch Michael, Thomas
– sutorum mensa 842
– szadzewka (szadzavka) 259, 346
– textor v. Jacobus
– Theutonicum v. Lublin in ius
– tulnyk 572
– vallus (wallus) 415, 571, 889, civitatis (civilis) 970, 1597, 1598
– vector v. Gregorius, Philipus
– via 617, 649, 938, 1111, civitatis extra Lublin 397, 661, de monte ad molendimum 1480, inter ortos 1480, itineris 275, Jakubowskye 1449, laneorum 465, Snopkowska 1590

– viccarius v. Kielbaska Jacobus
– viceadvocatus v. Fiolek Mathias, Proscha Thomas, Pirzchala Stanislaus, Stodolnyk Johannes
– vinetum 414
– virgines (*brygidki*) 427
– vitricus 170, v. Lublin in, ecclesia
– wallus v. vallus
– woszkoboynyk v. Laurencius, Simon
– wykusch (wikusch) alias domus 528, 1496
Lubomelsky 387, olim 723,
– Johannes 1110, 1499, 1612, faber 801, 1304, vir Margarethe 495, 903
– Mathias 667, 1180, 1310, 1464
– ortus 793, 1109
Lucas olim vir Barbare de Rava 429
Luczko (*Łuck*) v. Ludo, Wolosz
Lukow (*Łuków*) v. Andreas, Benko, Obelnyk Simon, Pyeschok
Ludke de Gdansko familiaris Thideman Esfinkhaussyn 526
Ludo de Luczko, socer Wolosz 1351
Lupczek Clemens de Rzeschow, Sloszarczik 349
Lupczycz Petrus, sutor, frater Katherine 1454
Lutek, familiaris Jurga Bok de Posnania 646
Lwszczow (*Łuszczów*) v. Belka
Lyfogy Stanislaus 1628
Lygon v. Ligon
Lypek Stanislaus, famulus 806
Lyszek (Lysz) Gregorius 707, 762, 763, 811, 989, 1088, 1374, 1400, sellator 1039, vir Elizabeth 1115
Lyssy Nicolaus 1496, de Slawyn 1399
Lyszgoszdz Stanislaus, vir Elizabeth 1090
Lythwanus Johannes 769
Lythwinek Johannes 781, dictus Moneta 841, 1092

M

Macząg Petrus de Markuschovicz 1244
Maczek 251, 422,
– de Poznania 530
Maczkowa
– fabrissa 889
– sartrix 75, 81
Maczkowe domus alias Kowalowo 970
Madey 64, 71, 78, 112, 171, 189, 768, 882, vir Masse 132, Mathias 433, 498, 678, 772, 775, 780, 799
Madeowszky domus 942
Malecz Petrus, nobilis 229
Maliska (Maliesca, Malyska) 409, Stanislaus 368, 375, 388, 534, 570
Malodobry Andreas civis Warschoviensis, pater Gertrude uxoris Johannis Trzansithobola 1424
Malowany Laurencius 1591
Malszonek (Malzanek) 6, 16, 212, 545, 1116
– Albertus faber 1188, vir Margarethe 1142, 1498, vitricus Barbare filie Margarethe 1141, 1150
– Stanislaus 215, faber 29, 290, frater Johannis 651, olim , pater Barbare frater Johannis presbiteri 648
Manaczkowszky nobilis 908
Manczar v. Minczar
Manszik (Mąszik, Mansyk) Petrus 786, 890, 903, 938, 957, 1011, 1111, 1113, 1155, 1159, 1176, 1181, 1182, 1306, 1394, 1623, dictus Warczynsky 1549, scabinus 1163, 1301, consul 1501, 1543, 1544, preconsul 1447, pater Johannis 1559
Marcus
– de Abramovycze, olim, pater

Nicolai 682, 695
– dominus 167, 378, 692, 720, 886, 929, 951, 1048, 1049; consul 343, 363, 378, 393, 401, 545, 640, 677, 713, 920, 994, 1042, 1056, 1071, 1072, advocatus LXIV, vitricus ecclesie S. Bernardini, gener Nicolai Zak 515, socer Mathie Phiolek 1001, vir Anne filie Philipi vectoris matris Stanislai 144, 148, 165, 175, 1481, pater Anne uxoris Mathie Phiolek, olim 1265, 1266, 1278, 1296, 1302, 1308, 1539
– kmetho de Radawyecz 862, 863, frater Clementi 1008
– pater Nicolai, Elizabeth, Dorothee Margarethe Markowe 260
Marczinowa de Conopnicza 1414, 1415
Margaretha
– de Parczow, filia Johannis filiastri Nicolai Soczewka plebani de Syeczechow 1611
– de Thurobin, soror Katherine de Thurobin 32, 91 v. etiam Ryczywolska Margaretha
– de Woyslawicze 1619
– filia Anne antique Dzadowa 1041, 1204
– filia Nicolai Jawyczky, nobilis, soror Elisabeth 1394
– filia Petri Zukowszky, generosa, soror Agnetis et Borzwy 991
– relicta Stanislai Hryncza 398, 471
– soror Katherine 5
– soror Przecorzyna, amica Laurenci Przyecora 50
– uxor Alberti Malsonek fabri 1142, 1498, mater Barbare 1141, 1150
– uxor Andree de Crasznistaw, filia Luchne Sczepanowa, filiastra Nicolai Stawirey 584
– uxor Gregorii Kuncza, glotha Valentini et Andree filii Katherine 916
– uxor Jacobi Hryncza 1541, 1542,
– uxor Johannis, filia Simonis Disky, soror Johannis 269
– uxor Johannis Chudula de Jawydz, mater Pauli generi balneatoris 1350
– uxor Johannis Cudin, consulis 181, 321, 1396, 1438, 1466, 1572, 1581, 1628, 1630, soror Gerca, consorti Wyssek et Anne vidue 103, 276
– uxor Johannis Dlugi 568, 569, 1247, 1249
– uxor Johannis fabri 723
– uxor Johannis Lubomelsky 495. 903
– uxor Johannis Ossomek slossar 724
– uxor Martini Burkarth, soror olim Zophie, uxoris Alberti Grundus pileatoris 542
– uxor Martini Placzmionsko 628
– uxor Michaelis Bong sutoris 1603, 1604, 1610
– uxor Nicolai 624
– uxor Nicolai pellificis, soror Johannis Scavieysky 197
– uxor Petri Schesztrzenyecz 369, 1120, 1281, 1371, noverca Johannis Schesztrenyecz 1107, mater Jacobi et Johannis Creydlar 371, 1210 v. etiam Siesztrzenyecz
– uxor Stanislai pellifici, filia Alberti Vollo 777
Marco (Morko) Gregorius 198, 262, 325, 459
Markorsky Andreas 260
Markowa domina 1293,
– Anna 1434, filia Philipi 187, mater Anne uxoris Matis Fiolek 1173,

1338, 1359, 1366, 1389, 1395, mater Stanislai 1392, 1461, 1476, 1500, relicta Marci consulis 1265, v. etiam Anna filia Philipi
– Dorothea filia Marci, soror Nicolai, Elizabeth, Margarethe Marcowe 260
– Elizabeth filia Marci, soror Nicolai, Dorothee, Margarethe Marcowe 260
– Margaretha filia Marci, soror Nicolai, Elizabeth, Dorothee Marcowe 260
Markowicz (Markoycz) 39 Stanislaus 1335, filius Anne Markowa uxoris Marci consulis 1456, 1461, 1475, 1481, frater Anne uxoris Mathie Fiolek 1266, 1392, 1500
Markowszky ortus 938
Markowy Nicolaus filius Marci, frater Dorothe, Elizabeth, Margarethe Marcowe 260
Markuschovicz (*Markuszowice*) v. Maczą̨g Petrus
Markuszowszky ortus 1111
Marschovicz Smaelo de Troky 644
Martinus 73, 320
– byaloscornik 320
– czeszla 750
– de Przeworsko 520
– de Thurobin 1015
– doleator 368
– faber, olim, vir Katherine, frater Stanislai 544
– familiaris Nicolai Domslar de Croszno 642
– filiaster Katherine relicte Vitti 167
– filius Hectoris de Thurow, nobilis, filiastrer Johannis Szelaszny presbitri 601
– filius Wszonkonis, religiosus 528
– mercator (kramarsz) 320, 938, 957, 1111, 1319
– plebanus 175
– prior conventu S. Brigitte 627, 723, 872
– saliscussor 948
Mascha, mater Mathie 1045, filia Popkonis 286
Maslo (Maszlowszky) 55 Martinus 146, 831, 1297, 1313, 1352, servus civitatis 1289, 1360, olim, vir Agnethe filie Ursule 554, 1227, sororinus Nicolai Wartha 690
Massa uxor Madey 132
Maszek Laurentius 1462
Maszlowszky v. Maslo
Maszur Maczek 957
Materna Bernhardus 1182
Matheiko Mathias, olim, presbiter 1177, 1205
Mathekovicz Mathias 328, 329
Mathias 11, 154, 236, 282
– carnifex 51, 143
– de Brunovicze 162, 289, 291, procurator 298
– de Gluchow, nobilis, procurator in Popkovicze 1248
– de Konopnicza, filius advocati de Konopnicza, frater Stephani 12
– famulus olim Goebel de Cracovia 1334, 1421, 1422, 1426
– filiaster Mathie Colodze 406
– filius Konopka 936
– filius Maschin 145
– gener Dzadowe 206, 377
– neophisatus *[s]* 1063
– rotifex, suburbanus 970
Mathiassowa 1116, 1188
Mathiassowe ortus 1273
Mathiaszek doleator 1441
Maydbursky socer Johannis 1441
Mazur Jan de Moticza 385
Mazur Johannes de Andrzeow 372, 781

Mazurek 729
Mąnkyna Albertus sutor 1454
Menthus v. Myenthus
Menthussowa domina, 702, 716, 718
Michael 48
– aurifaber 300, 363, 369, 703, 786, 887, 1218, 1288, 1526, iuratus LVI, 209, 529, 670, 870, 1018, 1104, 1301, 1428, 1516
– avunculus olim Jeorgii 1217
– braseator 798, olim 825, vir Katherine 971
– de Szydlow 49, 434 v. etiam Schidlowsky
– doleator 72, 315, 1091, 1116, 1325, 1406, 1600, vir Elizabeth 1053, gener Stanislai Byaly 244, socer Johannis Dystrege 179
– gener Falkemborkowe 185
– frater Stanislai, Johannis et Anne 1373
– inquilinus advocati 49
– pileator 446, 505, 1483
– sellator (rzimarz) 40, 122, 562, 633, 1078, 1493, 1499, 1624, 1627, 1629, iuratus 42, olim 119
Michalek 300, 445
Michno v. Nicolaus
Miclaseis ortus parvus 185, Myclaskow ortus 391
Micurda de Mothicze 13
Micz de Wylno 1198
Miczkowa filia Johannis sartoris 335
Midlnyk Johannes advocatus XI
Miklarz mercator v. Czech
Miklasek (Niklasek) 332, ortus 379, 380, 391 (Myclaskow)
Miklas v. Myklash
Mikolaiowa v. Zambkowa
Mikula (Mykula) 195 Petrus 1340, vir Margarethe Mykuline 1448
Mikulina (Mykulina) 1158 Margaretha 1465, soror Mathie Crzescha advocati de Strzeszkovicz 1401, 1402, 1453, 1460, 1463, 1470, 1486, uxor Petri Mikula 1448
Mikurda Nicolaus 2
Milczek (Mylczek) Johannes 927, 1130 de suburbio 1118
Milka (Mylek) Mathias 442, 939, 940, 1100, 1315, 1316, 1475, gener Alberti Wysoczky 1548
Minczar (Manczar, Mynczar) Johannes (Hannus) 1355, 1621, pellifex 379, vir Anne 1447
Minorek Nicolaus, generossus, tenutarius Kazimiriensis 1365
Mirek 804
Mithko civis de B[...] 669
Mokro Gregorius 1122, 1493, 1547, 1558
Momothowa Katherina de Thurobin, soror Margarethe Ryczywolska de Thurobin 106 v. etiam Katherina de Thurobin
Monetha v. Lythwinek Johannes
Morco v. Marco
Moreczok Hnus 193
Mornsteyn (Mornstyn) Stanislaus 289, 303, consul Cracoviensis et advocatus Lublinensis 901, 902, 923
Mothicz (*Motycz*) v. Czapka Mathias, Mazur Jan, Micurda
Mozel Maczek de Krasznistaw 358
Mnych Nicolaus 871
Mnyszky Petrus, nobilis 900
Mrziglod Stanislaus sutor 458
Mychno Armenus civis de Leopoli 1564
Mydlar Hanus 109 v. etiam Midlnyk
Myecznik Johannes advocatus 255
Myenthus (Mienthus, Menthus, Myąnthusovicz, Myenthuszovy) 133, 336, 523, 731, 858
– avus Venceslai 883, 884

– Jacobus 431, 601, 660, 684, 686, 687
– Johannes 939, clericus 907, 909
Myenthussowsky domus 717, 931, 932, 1545
Myernik Johannes 1099
Myklasch (Miklas, Nicolaus)
– Nicolaus Bohemus 931, 932
– sartor 47, 104, 143, 157, 786, 1535, 1577, 1580, 1587, 1604, iuratus 870, 1163, 1428, 1516
Mykolayek de Plodzyschovicz, nobilis 1472
Mykula v. Mikula
Mylczek v. Milczek
Mylek v. Milka
Mynczar v. Minczar
Myodek Nicolaus civis Cracoviensis 1247, 1249-1251
Myrsz de Brzesze, nobilis 1079
Mysera 1041

N
Nabdziwoda Michael frenifex 1145, vir Stachne 922
Nabok (Nabokovicz) Jacobus 682, 695, 1575
Nabzdrokowe 1590
Namislow (*Namysłów*) 779
Nastaszya uxor Handzel 469, 470, 785, 786, relicta Johannis Handzel 1568, 1625
Naszutowske granicies 629
Nebakow olim 149
Neko olim 122, Nicolaus 119, 387, 509, 747, 963, 1149, 1206, 1304, 1572, pellifex (pelliparius) 810, 935, 961, 979, 1153, 1161, 1324, 1408, 1418, 1432, 1435, scabinus 209, 870, 1018, vir Katherine 1154
Nekowa Katherina, uxor Nicolai Neko 1154
Neindeke (Neideke, Neydeke)
– Johannes (Hannusowicz) 155, 219, 427, 449, 685, filius Elizabeth, frater Stephani et Katherine 553, privignus Johannis Gambala 170
– Johannes (Hannusch) olim vir Elizabeth matris Stephani et Johannis, uxoris Johannis Gambala 156,172, 174,
– Stephanus, frater olim Johannis Hanuskovycz 729, filiaster Dorothee 553
Nerodek Johannes, olim, pater Stephani 1279
Netha filia Lathoszine 331
Newdek Stephanus 1158, 1484, 1489, 1490, 1492, 1497, 1523, 1537, vir Dorothee 1589, gener Mathie Sklarsz 1592
Niclasek v. Miclasek
Niclon 115
Niclowsky laneus 12
Nicolaus (Nikel) 46, 58, 183, 218, 251, 575, 663, 1381, 1631, v. Andreyko
– amicus Wisszek 320
– antiquus pannitonsor (tonsor panni, pannirasor, rasor), 26, 206, 216, 377, 464, 682, 695, 766, 767, 961, 963, 975, 1304, 1324, 1572, scabinus VII, vir Helene 1124, 1126, 1512, olim 1067, 1093, 1267, 1290, 1520, 1527, 1533, pater Nicolai nepoti Gregorii Fyol 1287
– archidiakonus Sandomirensis 67
– arcufex 111, 165, 167, 767, 1126, 1267
– balistator 1255
– balneator 332, 391, 894, 949, 1038
– capellanus castri Lublinensis 1396

– cultellifaber 87, 203, 224, 268, 572, 1145, 1239, 1280, 1325, pater Brigitte 1612
– de Andrzeow 781
– de Corytho v. Korythko Nicolaus
– de Crasznystaw, frater Mathie Kelbassa de Konopnycza 100
– de Czwartek 355, 357
– de Dyssza 486
– de Konopnicza, pater Jacobi 958
– de Plisczina 125, 128
– de Praweldincza 401
– de Strzeszkovycze, nobilis, filiaster Petri Psonka de Babin 1336
– de Wola Gyelczuiczska 560
– de Zukow 473
– doleator 84, 275, 300, 313, 348, 463, 464, vir Elizabeth 389, olim 518, 938, 1111
– faber 1318
– familiaris Jacobi Creidlar 298
– filiaster Petri Gszegzel, filiaster Gertrude 906
– filius Adamek sutoris 1230, 1237, 1242, 1245
– filius Christini, honorabilis 1017, prebendarius S. Pancracii 1203, socer Andrekony fratris Nicolai, frater patruelus Katherine uxoris Jacobi Wynarz 515, 545
– filius Dorothee Popkowe, frater Anne 953, 967, 1006, 1033, 1054, 1055, 1114
– filius Johannis Gambala, frater Zophie 959
– filius olim Marci de Abramowycze 682, 695
– filius olim Nicolai antiqui pannitonsoris, nepos Gregorii Fyol 1287, 1288, 1290
– filius olim Petri Lazarzs 539
– filius Stanislai Kyelbassa 1569
– filius Swyanthoslai (Swassek) 1396, 1630, clericus, filiaster Petri Gszegsol 1628, nepos alias wnuk olim Nicolai Zak et Katherine Zakowa, nepos Gregorii, puer 896, 1000, 1062, 1170
– frater Johannis et nobilis Juryan Swchodolsky 1499
– gener balneatoris, vir Dorothee 893
– gener Pyeschala 1413, 1416
– (Michno) frater olim Andrzekonis (Andrekonis) 545, 649, 933, 1017, 1034, 1040, 1075, 1098, 1141, 1203, 1401
– murator 354, 360
– nepos Gregorii Skopanszky 1094
– nobilis, iudex terrestris Lublinensis 378
– pellifex 195, 284, 318, vir Margarethe sorori Johannis Scovieysky 197
– penesticus 603, 612, 617, 728, 934, 1000, 1448, 1454, 1463, 1602
– plebanus in Szeczechow 211, 379, 380, 1200, patruus Nicolai Goczalek 219 v. Soczewka
– presbiter de Lublin, olim 370
– rector de Bochtnycza 765
– sartor 143
– servitor civitatis 222, 798
– viccarius de Bistrzicza 625, 664
– vir Elizabeth 616
– vir Margarethe 624

Niger (Czarny)
– Johannes (Czarny Jan, Czrnyan) 1287, 1493, 1568, sartor 15
– Nicolaus, frater Johannis 145

Nikel (Nykel) v. Nicolaus

Norenberg (*Norymberga*) v. Czevinger

Norkovicz 620, 631, Mathias 381, 430, 588, 608, 614, 636, 665, socer Andree

340, frater olim Anne 558
Norkowna Anna uxor Andree 609
Nyeczek (Nyeczkowicz) Albertus 1449, vir Barbare 25
Nyedrwyczky Hector, nobilis, avunculus Petri Gorszky 911
Nyeszabythow (*Niezabitów*) v. Przeczlaus
Nykoschovicz Andreas, Armenus de Leopoli 1564

O

Obczaszowa (Obczaszgowa) Katherina 825
Obelnyk Simon de Lukow 3
Ochmanowa (Ochmankowa) Agnes 117, 131, 142, 169
Olbricht, olim 627
Olcowancza Margaretha 647
Olyeownykowa Margaretha, socrus Jacobi molendinatori 700
Onyskowa Gerka 688
Opath 42, 53, 82, 333, 463, 464, olim 40
- Bartholomeus, olim, pater Nicolai Opath 1294, 1524
- Nicolaus 213, 252, 279, 302, 327, 341, 468, 475, 496, 576, 577, 579, 854, 868, 872, 875, 910, 931, 975, 997, 999, 1023, 1030, 1087, 1132, 1271, 1254, 1272, 1295, 1330, 1339, 1344, 1394, 1429, 1484, 1501, 1607, scabinus 209, frater Dorothee Harda uxoris Petri Hardy pellificis 564, 855, 1226, 1228, 1235, 1238, frater Petri 362, frater Elizabeth filie Stephani Byen et Hedvigis uxoris Mathie Kvnynoga 1291, 1292, filius olim Bartholomei Opath 1294, 1524, vir Hedvigis 643, 694, 879, 992, 988, 1490, 1492

Opmyan 1005
Opoczensky 9, 596, Johannes 99, 184, 204, 219, 225, 275, 292, 386, 412, 472, 473, 535, 592, 637, 758, 798, 863, 885, 920, 921, 976, 1173, 1185, 1188, 1201, 1211, 1228, 1238, 1281, 1282, 1315, 1316, 1318, 1324, 1375, 1379, 1384, 1437, 1439, 1454, 1467, 1480, 1513, 1575, 1576, de Stodola 1122, 1146
Opoczensky ortus 599
Opoczno v. Wyecz Johannes
Opole (Oppolie) v. Sigismundus, Urbanus
Ormyenynowa (Ormyensa) 1043,
- ancilla 742
- Margaretha, mater Anne et Barbare 61, relicta 655

Ornassowa 111
Osanna uxor Simonis Dyszky 1318, relicta 1511, 1519, 1528, 1532
Oschomek (Oszmonek, Ossomek) 269, 1383, Johannes 527 serifaber (slessar) 900, 1378, vir Margarethe 724
Osszomkowa (Oszynkowa) Margaretha 523, mater Stanislai et Anne 420
Osmolycze (*Osmolice*) v. Stanislaus advocatus
Ospius Casper civis Cracoviensis 363
Ostrodomiensi v. Asztrodomenses
Ostroszicz (Osztroga)
- Burhard de Konopnicza, pater Andrei et Stanislai 958
- Jacobus de Konopnicza frater Stanislai pellificis 612, 613, 934
- Stanislaus pellifex de Konopnicza frater Jacobi 612, 613, 934, vir Elizabeth 1109, filius Burhardi Ostrosycz de Konopnicza, frater Andrei 612, 958

Oszarow (*Ożarów*) v. Wandzidlo Mathias
Oszianka uxor Johannis Beska 135
Ottluczek

– Johannes 700, mercator 565
– socer Stanislai pellificis 793
– Stanislaus 1442

P

Pachlugin 185
Palakowa de Swydnyk 1221
Pampowszky Ambrosius 1487
Papyesz Johannes de Cracovia 1011
Papyethuch Jacobus v. Pyetuch
Parczow (*Parczew*) v. Garbacz Michael, Gerala, Margaretha, Simon, Szdunowa Katherina
Parvus Nicolaus, frater olim Johannis de Konopnicza 662
Parzuczyay v. Porzuczyay
Paulus (Paschek)1285
– de Zuchtin in Gdansko 138
– faber, vir Barbare 1494
– famulus Groth 222
– filius olim Zayn kmethonis de Stwarthek, frater Anne 984, 1081
– filius Stephani Byen, frater Elizabeth 1524
– frater Gregorii, filius olim Cuncze carnificis 430
– frater Przondkonis 374
– gener balneatoris vir Anne, filius Johannis Chudula et Margarethe de Jawydz 1350
– pannirasor (rasor, pannitonsor) 336, 403, 766, 869, 1287, 1292
– pellifex 1288, gener balneatoris 819, 1136, 1138, 1152, 1166, frater Katherine 848, vir Dorothee 887, 1218
Pepcza 160
Petrus 201, 241, 432
– czapnyk 1467
– de Grabyanowicze v. Grabyanowsky Petrus
– de Lovycz, germanus plebani de Thurobin 106
– de Stenszicza 349
– de Woyczechow 375, 1390
– faber 53, 320
– familiaris Andree Pirka de Kamenecz 223
– filiaster olim Petri Schachtasz 1388, 1397, 1419
– filiaster Stephani Sczepanouicz 1583
– filius Lazarsz 935
– frater Katherine Zakowa 961
– frater Leonardi 274
– frater Nicolai Opath 362
– gener Jarkonis 1337, 1345, 1543, 1544
– iunior, privignus Margarethe Virzchlebowa , frater? Leonardi et Johannis 237
– mendicus 121
– pellifex 188, 332, 379, 380, 391, 415, mercator 336, frater Johannis plebani de Thurobin 93, vir Dorothee sororis Nicolai Opath 564
– serifaber, socer Johannis 1232
Peynesz Petrus gener Agnetis Czwykelczina 1097
Pfylcz (Phylcz) Nykel 1024 de Wratislavia civis noster 717, 721
Phalek filius Stanislai Pirzchala, frater Clementis presbiteri 313
Phard (Phardovicz) Georgius, honorabilis 78, 86, 189, 225, 274, 367, 405, presbiter 71
Phil filius Elizabeth Gambalina 155
Philipus pater Anne Markowa 187, olim vector 163, 164, 175
Philipovicz Petrus 1116, 1407, 1491, 1628, sutor 540
Phiol, Phiolek, Phiolowicz v. Fiol, Fi-

olek, Fiolowicz
Piech v. Pyech
Pigzandze Elizabeth 202
Pirka Andreas de Kamenecz 223, 242
Pirzchala (Pirszchala, Pizrzchala, Pyeszchala, Pyrszchala) 307, 528, socer Nicolai 1416, Stanislaus 159, 246, 556, 1036, 1046, 1257, 1258, 1300, 1429, 1526, 1597-1599, iuratus VII, LVI, 529, 670, 870, 1018, 1163, 1301, 1428, 1516, viceadvocatus 1104, advocatus 1286, avunculus Stanislai 1274, pater Clementi presbiteris et Phalek 313
Piscek Barthek 729
Pisgza Jacobus 251
Piskorzek Mathias 143
Piszczicur (Pisczykur, Pyszczykur) 110, 804, 854, 956, Johannes 75, 81, 107-109, 173, 207, 242, 281, 392, 410, 496, 567, 575, 577, 579, 609, 615, 743, 790, 817, 822, 886, 920, 921, 929, 951, 999, 1054, 1056, 1071, 1310, 1334, 1421, 1472-1474, 1493, 1538, 1553, 1557-1559, 1563, 1582, vir Barbare 1270, gener Andree Wissek 223
Pisczikurowa Barbara uxor Johannis Pisczicur 1270
Placimiensko (Placzmionsko, Placzymyenszko)
– Martinus 762, vir Margarethe 628
– Michno 1073
Plodzyschowicz (*Płouszowice*) v. Mykolayek
Plyszczyn (*Pliszczyn*) v. Guth Johannes, Kraszka, Nicolaus
Podwydz Mathias scabinus 256
Poganek
– Johannes 273, 323, 476, 624, 751, 860, pileator (czapnyk) 307, 842, 1000, vir Anne 1119, 1396, 1628, 1630, frater Nicolai Poganek 876
– Nicolaus 536, 860, frater Johannis Poganek 876
Poloszmachleb (Polasinachleb) 95, 820
Pol pellifex 384
Poleska Johannes sutor 606
Ponifoczki (Ponkuoczsky) 470, 500, 502, 503, Nicolaus 192, 240, olim 506, 585
Ponyathowa (*Poniatowa*) 1087
Ponykwoczky ortus 1315
Popek
– Nicolaus 1379, 1384
– olim, pater Agnetis et Masszie 285, 286
Popkovicze (*Popkowice*) v. Mathias de Gluchow
Popkowa 611, 928, 1411, uxor Stefani 461, Dorothea 361, 371, 566, 593, 604, 634, 671, 696, 712, 778, 904, 910, 924, 1270, mater Anne et Nicolai 953, 967, 969, 1006, 1033, 1054, 1055, 1114, relicta Stanislai Blonka 656
Porczek (Porczecz, Porczko) 668, Laurencius 215, 292, 505, 693, 786, 1013, 1349, 1353, 1623, pellifex 98, 387, 616, 938, 1022, 1111, iuratus 670, 1163, 1301, consul 1471, preconsul 1483, magister civium 1501, 1503, vir Zophie 1447
Porzucziyowa Elizabeth 1036
Porzwczyay (Porzuczyay, Parzuczyay) Stanislaus 710, 1217, sartor 705
Posnania (*Poznań*) 218, 526, v. Andreas, Bok Gorge, Bezalkvya Johannes, Borzimowicz Nicolaus, Laurencius, Lutek, Maczek, Weynar, Wilde Cuncza, Wollyer Johannes
Praweldincza (*Prawiedniki*) v. Nicolaus
Premisl (*Przemyśl*) v. Hleb
Proscha (Proszyecz)
– Stanislaus 1405
– Thomas 255, 1442, sutor 1539,

1569, viceadvocatus 258
Przecora (Przecorzyn)
– frater Margarethe, pater Laurencii Przecora 50
– Laurencius filius Przecorzina, filiaster Margarethe 50
Przecorzina Margaretha 663
Przeczlaus presbiter de Nyeszabythow 1087
Przedborek advocatus Cracoviensis 1084
Przestampidrszina 1414, 1415
Przestąmpydroga Mathias 996
Przeworsko (*Przeworsk*) v. Martinus
Przithik (*Przytyk*) v. Florianus
Przondkonis frater Pauli 374
Przrzchala v. Piszchala
Przynosz (Prynossowy) Petrus 1556, 1569
Pszonka (Psonka)
– Nicolaus heres de Strzeszkovicze, nobilis 1411
– Petrus heres de Babin, nobilis, generosus 694, 879, 988, 992, 1340, 1344, 1411, patruus Nicolai de Strzerzkovycze 1336
Puchlni (Puchlny) 391, Mathias 332, 1272, 1503, pellifex (pelliparius) 953, 1621, vir Anne, socer Jarek 1027, 1099
Purszchala v. Pirzchala
Pyaszek (*Piaski*) v. Hedvigis
Pyech (Piech) 164, Albertus 175, 394, 395
Pyechowa (Pyechna) 1110, 1288
Pyecz (Pyesch) 553 Petrus 210, 598, 696, mensurus 193, iuratus 529, 670, 870, vir Anne 595
Pyeczin Johannes
– civis Cracoviensis 289, olim, pater Johannis Pyeczyn, Janek, Agnethe 303
– filius olim Johannis Pyeczin advocati Lublinensis, frater Janek et Agnethe 303
Pyeczowsky 580, domus alias lapidea 1106
Pyeschak Iudeus de Luczko, olim 365
Pyescholyny domus 916
Pyeszchala v. Pirzchala
Pyethuch (Pyethusch) Jacobus 351, presbiter 608, 609, altarista altaris S. Crucis ecclesie parochiali 369, 549
Pyetrossowa Anna, mater Ursule uxoris Gregorii Phiol et matris Appollonii 149
Pyontek (Pyanthek) 270, 278, 283, 302, 308, 324, 344,
– Johannes 53, 121, 143, 213, 228, 232, 259, 287, 311, 322, 327, 346, 465, 492, 525, 658, olim 67, 676, 757, 968, 974, 978, 985, avunculus Katherine filie nobilis Johannis Grocholsky advocati de Ilsza 719, 727, 744
– Nicolaus 138
Pyotrawin (*Piotrawin*) 596, v. Barthossius
Pyotrkowsky Johannes, nobilis 629
Pyrszchalka (Pyeszchalin, Pyrschalczin) Nicolaus 1189, 1413, 1606, 1608, 1613, 1620
Pyszarszowszky 1111, Martinus 938
Pyszczykur v. Piszczicur

Q

Quanczinske 1451-1453, 1457, 1458, 1460, 1468-1470, 1485, 1486
Quanta (Quinta) Martinus 9, 11, 22, 66, 102, 116, 129, 200, 268, 275, 300, 313, 392, 402, 456, 515, 790, 794, 804, 817, 839, 850, 851, 928, 1038, 1080, 1128, 1156, 1158, 1381, 1507, 1508, 1559, 1573, vitricus 788, advo-

catus 209, consul 149, 170, 548, 665, 1106, 1123, 1153, 1227, vir Katherine 1003, 1009, 1423, olim 1327, 1333, 1387, 1401, 1402, 1448, 1455, 1506, 1507, 1509, avunculus Mathie Crzessa advocati de Strzesskovycze 1336
Quasznowicz Andreas 659

R

Racziibor 58
Racziborovicze (*Raciborowice*) 1079, 1080
Radawyecz (Radawiec) v. Clemens kmetho, Marcus kmetho
Ragowsky
– Jacobus, nobilis 925
– Johannes, gener Johannis Grocholsky burgrabii Lublinensis 589
Rasznyath v. Rosznyath
Rathay v. Borziwoy
Rava (*Rawa*) v. Barbara
Regnum 1488, 1592
Regulus 312
Rex 5, 32, 553, 557, 669, 1394, 1424, 1446, 1447, 1464, 1501, 1515, 1517, 1625 v. Kazimirus Rex
Rodathicze (*Rodatycze*) v. Johannes sartor
Rokithno (*Rokitno*) v. Capusta Martinus
Roma (*Rzym*) via Romana 1610
Rosznyath (Rasznyath) Petrus 1324, 1326, 1466, 1572
Ruthenus v. Fyedecz
Rychlik Michael 1343, 1361, doleator 1188, 1329
Ryczywolska Margaretha de Thurobin, soror Katherine Momothowa de Thurobin 106, v. etiam Margaretha de Thurobin
Rymarsz v. Blasius, Michael rzimarz
Rythwani (*Rytwiany*) v. Johannes
Rzepka 368, 388, 422
– Petrus, olim, pellifex, pater Johannis et Stanislai 1053
– Stanislaus 102, filius olim Petri Rzepka pellificis, frater Johannis
Rzepczyna 637, Dorothea 534, 598
Rzeschow (*Rzeszów*) v. Lupczek Clemens Sloszarczik
Rzeschotkowszky domus 1402

S

Sandomiria (Sendomir, *Sandomierz*) v. Bonczek, Nicolaus archidiaconus, Corytho Nicolaus, Sbigneus canonicus
Saniczsky (Szanyczsky) 300, 449
– Agnes (relicta) 600
– Nicolaus 332, 461
– pater Dorothee Hannuskowa 600, 634
Savnicza (Schamnycza, Sewnicza, Szawnicza) 247, 483, 501, 1050, Swanthoslaus (Sweszek) 184, 343, 385, 514, 1051 carnifex, socer Stanislai sutoris 104, 393
Sądecz (*Sącz*) v. Koczel Michael, Schykora Nicolaus
Sbigneus canonicus Sandomirensis, filius Katherine capitaneisse, frater Zophie 247, 807
Scavieysky Johannes, frater Margarethe uxoris Nicolai pellificii 197
Scerzaia Jacobus 335
Schachtarz (Szachtarz) 330, 344, 404, 745, Petrus 213, 232, 259, 311, 322, 324, 372, 382, 417, 502, 942, 1321, 1322, olim 1583, patruus Petri 1388, 1398, 1419
Schadek kmetho de Dzessanthe 771
Schak Mathias 4
Schari Nicolaus de Dąmbrowicze 54
Scharka (Szarka) 565
– Johannes 61, 386, 398, 471, 647,

655, 945, 967, 969, 1006, 1033, 1054, 1055, 1568, iuratus 870, 1163
– Stanislaus 751, 1630
Scharowiesky Michael 346
Schawinsky Nic[...] scabinus VII
Schavnyczka (Schamnyczka)
– antiqua 750
– Dorothea 863, 937, 938, uxor Johannis Wyszniowszky 924, v. etiam Wysznowszka
Scheffa kmetho de Lopyenik 1329
Schelcz Johannes civis Cracoviensis 1234
Schidlowsky (Schydlowyeczky, Shidlowsky, Sydlowsky) 602, 607
– Johannes 1409 v. etiam Johannes de Szidlowiecz
– Michael 67, 353, 356, 455, 465, 516, 526, 583, 594, 630, 646, 733,736, 738, 756, 779, 814, 1137, 1346, 1611, scabinus 1301 v. etiam Michael de
– Stanislaus, castelanus Zarnowyensis, magister curie 1447, 1501
Schidlowyecz (Schydlow, Sydlow, *Szydłowiec*) v. Bylyna Nicolaus, Johannes, Michael, Schydlowyeczky Michael et Stanislaus
Schima Katherina 1183
Schiman 1405
Schimek 304
Schiraczko (Serock) v. Johannes penosticus
Schiska (Szyszka, Zyszka) 882, Nicolaus 375, 565, 715, advocatus de Jawydz 1350
Schiszczina (Ziszczina) 72, 84
Schodmiszon Jacobus 1127
Scholwa Mathias civis de Cracovia 918
Schowa v. Lamprycht
Schramikowszka domus 1085
Schustek (Szustek, Suszthek, Sustek) Nicolaus 70, 79, 229, 326, 556, 635, 751, 796, 1018,1140, 1207, 1217, 1253, 1260, 1531, 1537, scabinus LVI, 209, 529, 1104, iudex et advocatus, 368
Schyeczek (Sczeczek)1462, Johannes 1172
Schykora Nicolaus, vector, civis de Sądecz 829
Schymek, scabinus de Jawydz 1350
Schymek v. Simon
Schymkowa 88
Schyrzawa Stanislaus 1598, 1599, 1614, carpentarius 1600
Scirbinsky ortus 698
Scorupa (Scorupca, Sczerupa) Petrus 45, 194 faber 27, 87
Scotnicza
– ortus 147
– Swanthoslaus 141
Scubischowa (Scubisowe) 68, 77, 463, mater Skubischowe 396, mater Jacobi 440, Elizabeth 366, 474
Skubyszowszky domus? 975
Sczą̨nszny filius Petri Gorszky 911
Sczebrzeschin (*Szczebrzeszyn*) 1515
Szczekoczin (*Szczekociny*) v. Johannes
Sczekoczky
– (Boguczsky) Stanislaus, nobilis 709, 1518
– Johannes dominus 709 v. etiam Johannes de Sczekocin
Sczepanowa Luchna, mater Margarethe uxoris Andree de Crasznistaw 584
Sczepanowicz (Stczepanovicz, Szczepanovicz) 499, 722
– Jacobus 19, 34, 252, 271, 279, 299, 393, 589, 660, 674, 718, 816, 826, 912, 914, 925, 946, 950, 965, 1288, 1477, advocatus 870, 905, consul 392, 827, 981, 1007, 1222, 1287, 1290, 1394, 1487, 1488,

1501, frater Stephani Sczepanovicz 1347, 1371, 1424, 1433, 1480, 1571, pater Barbare, socer Johannis filii Petri Mansyk 1559, frater Ursule Trząnsytobolina 1080, 1540, v. Jacobus consul
– Stephanus 18, 53, 234, 943, 1314, 1388, 1397, 1446, iuratus 1018, frater Jacobi Sczepanovicz 1347, 1443, 1480, 1571, frater Ursule 9, 17, patruus Petri 1583
Sczepanoviczew laneus 25
Sczerupa v. Scorupa
Sczirba 1072
Sczoth Jacobus kmetho de Janowycze 100
Sczuka (Scuka) 14, 24, 30, 448, Stanislaus 136, 139, 153, 161
Sczurek 221, 224, 250, 263, 282, Nicolaus 20, 104, 159, 162, 203, scabinus VII, olim, vir Katherine 557
Sczurkowa 444, Katherina 834, 1004, 1010, 1377, 1385, v. etiam Katherina relicta
Sczurkowsky domus in suburbio 1550
Sdun, Sdunek v. Zdun, Zdunek
Seczechow (Syeczechow, *Sieciechów*) v. Nicolaus plebanus, Soczewka Nicolaus
Sempiurkowsky ortus 292
Sempynszky domus 810
Servacius olim, vir Barbare 1557
Sewnicza v. Savnicza
Shvyantheslaus, pater Nicolai 1630
Siesztrzenyecz (Schesztrzeniecz, Schosztczenyecz, Syestrzenczowycz, Szieстrzeniecz) 1480
– Johannes 1120, notarius castr Lublinensis 1594, privignus Margarethe uxoris Petri Schesztrzenyecz 1107
– Petrus 142, 166, 239, 247, 364, 370, 381400, 413, 421, 441, 515, 587, 605. 610, 619, 701, 703, 938, 1079, 1111, vitricus ecclesie parochialis S. Michaelis 704, 788, 806, advocatus 670, consul 175, 958, 1200, 1227, 1290, 1346, 1447, 1487, 1521, vitricus Jacobi Creydler, pater Johannis 1137, 1505, vir Margarethe matris Jacobi Creydlar 369, 1120, 1210, 1281,1286, 1371, patron altaris Sancti Crucis ecclesie parrochiali 369, 549
Siestrzenczowa (Syestrzenczowa) Margaretha 1347, 1433, 1477, 1480, uxor Petri, mater Jacobi Creydlar 1286 v. etiam Margaretha uxor
Sigismundus
– advocatus de Opole 935
– de Thurobin 64, 177, 735, 775, 858, consul de Thurobin 87, 772, 780, 799
– pater? olim Clementis presbiteri 463
Simon (Simek, Shimek, Schymek, Symon) 82, 256
– balneator 10, 74, 85, 191, 193, 211, 219, 293, 294, 300, 369, 380, 453, 495, 549, 587, 698, 734, vir Katherine 210, olim 701, 703, 728
– de Crasnistaw 752, vir Swentochane de Crasznistaw, frater olim Petri Lazarzs 478, 539, 715
– de Lublin 710
– de Parczow, clericus, filiaster plebani in Parczew 1503
– de suburbio 1317
– mercator de suburbio 1585
– prassol, olim, pater Jacobi 95, 782
– woskoboynik 46, 207, 628, 823, 944, 1020, 1048, 1181, 1258, 1475, 1496, 1515, 1549, 1605,

1609, 1615, 1622
Siradia (*Sieradz*) 326, v. Stephanus familiaris
Sklarz (Sklarsz, Scllarz, Szklarz) 403, 449, 547
– Blasius 14, 30
– Mathias (Matis) 114, 130, 218, 334, 457, 561, 567, 575, 590, 674, 746, 797, 816, 826, 853, 897, 1050, 1051, 1069, 1073, 1108, 1121, 1165, 1196, 1197, 1259, 1287, 1300, 1342, 1354, 1358, 1362, 1367, 1417, 1426, 1429, 1513, 1522, 1523, 1526, 1540, 1568, 1593, iuratus LVI, 209, 670, 1018, 1516, vir Dorothee 1134, socer Stephani Newdek 1592
Sklarszowa Dorothea 1117, v. etiam Dorothea uxor Mathie Sklarsz
Skodzine ortus 599
Skopanszky Gregorius, avus Nicolai 1094
Skubischowe v. Scubischowa
Skyergal Nicolaus 1551, 1570
Slawin (*Sławin*) v. Dzik, Lyssy Nicolaus
Sląsak (Slansak) 830, Johannes 809, 1068, 1603, sutor 902, frater Michaelis Bong sutoris 1610
Slothassya (Slothaschya, Zlothaschia)
– Dorothea 1214, 1495
– Elizabeth (Halszka) 9561305, 1332, uxor Nicolai Slothaschia 1190
– Johannes, vir Dorothee Slothassya 1495
– Nicolaus, vir Elizabeth 1190, 1285
Sloszarka Dorothea 220
Smaga Johannes, vir Katherine 1104
Smaydo (Smayda, Sniaydo, Smaydovicz) 247, 916, 1050, Johannes 1051, 1313, 1538, 1553, 1563
Smigrosky 260
Smolenszka Dorothea 970 socrus Johannis sellatoris
Smolka Thomas, pater Johannis clerici 1510
Smorang Stanislaus 1337, pellifex 1309, 1326, 1341, 1345, 1436, 1443, 1450, 1459
Smyesny Nicolaus, lanifex 1554
Snopek Johannes 1464
Snopkow (*Snopków*) via 1590, v. Byaloptak Mathias, Jacobus, Johannes, Koszka Nicolaus, Lassek Johannes
Sobol Martinus de suburbio Stwarthek 1192
Soczewka (Szoczewka) Nicolaus plebanus in Syeczechow 391, 1346, 1521, avunculus Michaelis Garbacz de Parczow et patruus Johannis de Parczow 1611, v. etiam Nicolaus plebanus
Soluchkowa 707
Somkacz Andreas sartor 623
Sopkowa Barbara 1090, 1404
Spiczinska Katherina, generosa 1375
Sramkowa (Srampkowa) 459
– Barbara 1112
– Katherina 800
Stachna
– de Swydnyk 680
– mulier 737
– uxor Michaelis Nabdzywoda 922
– uxor olim Johannis de Konopnicza fratris Nicolai Parvi 662
Stala (Stolya, Stalya, Stalyn)
– Johannes 698, 699, 734
– pater Johannis, vir? Elizabeth 456
– Stanislaus 1454
Stanislaus 34, 527, 661, 1217
– advocatus de Osmolycze 1582
– balistator, vir Zophie 1440
– carpentarius 1091
– clericus 1219, 1231
– de Domaradz, frater Johannis de

Domaradz et olim Johannis Handzel 1568
– de Schidlovyecz v. Schidlowsky
– familiaris Petri Syestrzenyecz 1505
– filiaster Stanislai Prszchala 1274
– filius Barbare 673, 689, 691, 706
– filius Lathoschiny, frater ordinis S. Dominici 947
– filius Margarethe Oszynkowa, frater Anne 420
– filius Petri Gorszky 911
– frater olim Martini fabri 544
– frater? Zophie privignus olim Stanislai Hryncza pellificis 387
– furman de Dysz 952
– gener Kokoszczin 1214
– mercator de Curow 115
– murator 793, 1442
– pannitonsor de Curow 102, 116, 129
– pellifex 50, gener Alberti Vollo 846, 849, olim gener Alberti Vollo 859, vir Margarethe filie Alberti Vollo 777, gener Ottluczek 793
– powrosznyk 927, 1181, 1550, 1551, suburbanus 831
– privignus Zaynow 1602
– sartor 1356, vir Hedvigis 383
– sutor, gener Swanthoslai Schamnycza carnificis 104, 393
Stanislawowa Katherina 1596, mater Johannis 842
Starzensky (Starzenycz) Martinus de Drohobicza 347, 348
Stawyrey
– Johannes suburbanus 1393, frater Stanislai, Michaelis, Anne 1373
– Nicolaus 599, 839, 1015, 1096, carnifex 800, avunculus Margarethe uxoris Andree de Crasznistaw 584
– Stanislaus kmetho de Stwarthek 982, frater Johannis, Michaelis et Anne 1373
Stephanus 753, 773
– aurifaber 795, scabinus 256, vir Katherine 1447, 1504
– carnifex 104, 395, 398, 471, 659, 700, 796, 939, 1076, 1145, 1213, 1561, 1566, 1590, 1617, vir Dorothee, filie Darmopich 304
– de Wilno 114, 130, 1162
– filius Elizabeth Gambalina (Hannuschowa) uxoris olim Neideke, nunc uxoris Johannis Gambala 533, 937, 938, frater Johannis Neideke et Katherine 196, privignus Johannis Gambala 170, 172
– filius olim Johannis Nerodek 1279
– filius Stephani 933, frater Jacobi Sczepanovicz 1371, 1424, frater Ursule olim uxoris Johannis Trzanszithobola 1079, 1080, v. Sczepanowicz 933
– frater Agnetis uxoris Jacobi fabri 415
– frater Januszkowa 739
– frater Johannis 174
– frater Mathie de Konopnicza filii advocati de ibidem 12
– nobilis, familiaris capitanei Siradensis 229, 326
– organista 384
– pater? Jacobi Sczepanovicz consulis 61, 289, 356, 365, 499, 521
– pellifex (pelliparius) 328, 329, 397, 435, 663, 704, 903, 1368, 1487, 1614, avunculus Alberti 1246
– plebanus in Bysztricza 909
– prepositus hospitalis Spiritus Sancti 21, 1444, 1488, 1570, altarista altaris S. Nicolai in ecclesia parrochiali 1489

– vir Popkowe 461
Stenszicza (*Stężyca*) v. Petrus
Sthaszowsky 484
Stodola v. Opoczenszky Johannes
Stodolnik 342, 352
– Jacobus 58, 59, 63, 141, 157, 168, 301, 393, 416, 561, 698, 789, 913, 1043, 1106, 1109, vir olim Katherine 788
– Johannes 964, 1005, 1592, viceadvocatus 256, scabinus 1428
Stodolnykowe, vitricus Johannis 456
Stoyanthowycz Jacobus 1068
Strachoczky Andreas, nobilis 601, 909
Strobel 309
Strykow (Stryków) 692
Strzeskovicze (*Strzeszkowicze*) v. Krzescha, Nicolaus, Psonka Nicolaus
Stwartek v. Czwartek
Styrzyska (*styryjska*) 669
Suchopyanyhek Jacobus olim 1210
Suchstek v. Schustek
Suczey Gregorius sartor 43
Sullmberg Henricus 1478
Swanskowa (Swaczcze) 171, 201
– Katherina 768
– Massia 543
Swassek (Swyąsek) 812, pater Nicolai, filius? olim Nicolai Zak et Katherine Zakowe 1062
Swanthoslaus 276, 307, 319, 321, 618, sororinus Katherine Zakowe 103, 351, pater Nicolai clerici 1628, olim 1396
Swchodolsky Juryan, nobilis, frater Johannis et Nicolai 1499
Swenthochna (Swentocha, Szwyanthochna)528
– de Crasznistaw, filia olim Petri Lazarzs, uxor Simonis de Crasznistaw 539
– de Curow 820
– relicta Andree brazeatoris 59, 754
– uxor Simkonis (Simonis) 478, 715
Swienicza 157
Swlek Nicolaus, nobilis, de Gyelczew 1394
Swyantkovicz Johannes 1575, 1576, vir Gerke (Gertrude) 1578, 1630, 1631
Swyebodzyn (*Świebodzin*) v. Wyprothek Johannes
Swydnyk (*Świdnik*) v. Palakowa, Stachna
Swydrek Martinus, olim, frater Johannis Longus 899
Swyrze (*Świerże*) v. Wolczko Ignatius
Sydek (Szidek) Johannes 552, 574, sutor 559
Sydlowsky v. Schidlowsky
Syeczechow v. Seczechow
Syeczek Paulus sellator 791
Syenno (*Sienno*) v. Johannes magister
Symcza 36
Symon v. Simon
Symnawoda Nicolaus kmetho de Konopnicza 1283
Szambek Nicolaus 175
Szanyczsky v. Saniczsky
Szarka v. Scharka
Szdun v. Zdun
Szdunowa Katherina civissa de Parczow 1626
Szeczechow v. Seczechow
Szelaszny v. Zelaszny
Szembrek Petrus 373
Szawnicza v. Savnicza
Szidek v. Sydek
Szirdzoch (Szirdzow, Zyrdzoch) Michael 1053, 1116, 1406, sutor 458, 661
Szkorwpyna mater Voytek 749
Szkurbinszky ortus 734
Szobek Venceslaus 194
Szolutkowa, mater Hedvigis 339
Szomborka v. Zamborka
Szustek v. Schustek

Szwyanthochna v. Swenthochna
Szyszka v. Schiska
Szczeczek v. Schyeczek

T
Talenga (Taląnga) 287, Johannes 8
Talenszina Elizabeth 294, uxor Janowa 293
Thaborek 428, 478
Thanczyn (Tęczyn) v. Andreas
Thanczynsky Andreas magnificus 1529, 1534, 1555
Tharchala Stanislaus 1102
Theophilus 69, 77, 200, 231, 399, 402, 408, 418, 425, 437, 442, 470, 553, 940, 1123, 1128, 1321, 1464, vir Anne 341, 468
Thereszko Albertus 1208
Thlod Johannes 980
Thobolek Nicolaus 296
Thobolka v. Trzansithobola
Tholsty Iwaschko civis de Wylno 1412
Thomas
– braseator 1448, 1455, 1584
– de Kransznicza, pater Johannis 1095
– de Wylno 444
– sutor 458, 802, 803, 888, 1145, 1194, 1325, 1407, 1491, vir Agnetis 941
Thun (Thym) Jacobus 183, olim de Thurobin 177, 772, cultellifaber 87, 627
Thurobin (*Turobin*) 87, 106, 183 468, v. Hardy Pyotr, Hincza, Johannes, Katherina, Margaretha, Martinus, Momothowa, Ryczywolska, Sigismundus, Thun Jacobus, Wydawsky
Thurobinsky Martinus 1616, ortus 781
Thurow (*Turów*) v. Hector, Johannes, Martinus
Thwreczky Nicolaus, nobilis 1529, 1534, 1555
Trix (Crix, Trixsch) Albertus 460, 945, 976, pileator (czapnyk) 193, 407, 513, 725, 930, 1597
Troky (*Troki*) v. Marschovicz Smaelo,
Tryncza Johannes, olim, vir Anne 1495
Trzansithobola (Thobolka, Thranszitobola, Thienszithobola) 611
– Johannes[2] 9, 17-19, 51, 166, 252, 268, 279, 299, 578, 580, 593, 594, 602, 604, 607, 630, 644, 645, 656, 696, 738, 808, 877, 973, 977, 986, 1066, 1076, 1082, 1124, 1147, 1153, 1157, 1178, 1190, 1239, 1314, 1318, 1429, 1535, 1573, 1577, 1580, 1587 consul 170, 539, olim 861, vir Ursule 834, 1202, 1284, 1303, 1425, 1617, pater Stanislai, Johannis Trzensitobola heredis de Berdechow, Elizabeth, Andree, Anne et Zophie 234, 1014, 1079, 1080, 1264, 1276, 1424, antiquus, patruus Johannis 808, avunculus Dorothee uxoris olim Hannuschkowicz 497
– filius Ursule et olim Johannis Trząnszitobola consulis, frater Stanislai, gener Andrei Gorczowszky 1014, 1016, 1425, heres de Bardechow, vir Gertrude filie Andree Malodobry civis Waschoviensis, frater Elizabeth uxoris Andree Gorczowszky civis Warschawiensis 1280, 1424, frater Dorothee Wysznyowszka 960, 966
– Petrus olim prodecessor Johannis Trzensitobolyn 182

[2] Zapisy odnoszą się do trzech Janów: rajcy zm. 1469 r., jego syna i jego bratanka (por. A. Sochacka, Szlachta-mieszczanie w Lublinie w XV w., artykuł złożony do druku w Księdze Jubileuszowej prof. Alicji Wójcik). Ich rozdzielenie nie jest możliwe w każdym przypadku.

– Stanislaus 1571, filius Ursule et olim Johannis Trzesitobola, frater minoris Johannis, Elizabeth, Andree, Anne, Zophie 234, 1079, 1080, gener Andrei Gorczowszky 1014
Trząnszitobolina Ursula 837, 1077, 1409, relicta Johannis Trząnszitobola consulis 834, 1617, mater Johannis Stanislai, Elizabeth, Andree, Anne et Zophie 1014, 1202, 1264, 1276, 1284, 1303, 1425, 1618, soror Stephani et Jacobi Sczepanouicz 9, 17, 1079, 1080, 1540

U

Urbanus de Opolie 516
Ursula v. etiam Trząnszitobolina Ursula
– mater olim Martini Maszlowszky 1227
– uxor Gregorii Phiol, mater Appoloni, filia Anne Pyetrossowe 149

V v. etiam W

Valentinus, filius Katherine, frater Andree et Gregorii Kuncza carnificis 916, 1059
Vallo v. Wollo
Venceslaus (Wenceslaus)137, 151, v. etiam Myenthus
– carpentarius 748
– filius Johannis Lazarz pellificis 931, 932
– rymarsz 1467
Venczel, servus Mathie Scholwa de Cracovia 918
Virzchlebowa Margaretha, noverca Leonardi, Petri, Johannis 237
Virzchlep Nicolaus 175
Vittus 163, 164, 175, olim, vir Katherine sororis matris Martini Barkarth165, 167
Vl (Wl)Johannes civis Cracoviensis 1201, 1209, 1211, 1220, 1229, 1236, 1241
Vosczinszka Anna 1037
Voytek filius Szkorupyne 749
Voytkowszky domus 1266

W

Wach (Vach) Laurencius 40, 41, iuratus 42
Walach Petrus 358
Walenka Mathias 507
Wandzidlo Mathias de Oszarow 1390
Wantropka Johannes, olim, pater Barbare uxoris Johannis Yastkolka frenificis 1560
Warczynsky (Warczowszky) domus 823, 831 v. Manszik
Warsovia (Warschevia, Warschowa, *Warszawa*) v. Andreas vector, Bornbach Gregorius, Byenasz Johannes, Dytko Nicolaus, Edlinger Andreas, Ewlegius, Malodobry Andreas
Wartha Nicolaus 175, 308, 309, 338, avunculus Martini Maslo 690
Wartis Janusch X
Waszil frater olim Baythkonis 615
Wasznyk Marcus 792
Wawrszynek 1063
Wawrszinczowa Swyenthochna 957
Weyganth, v. Wiganth
Werenya (Weronya) Stanislaus 1606, 1608, 1613, 1620
Weynar de Poznania 218
Wibiegany (Vibrogany) Nicolaus 137, 151
Wiczka Mathias kmetho 580
Wiganth (Wyganth, Weyganth) Johannes 31, 119, 121, 122, 159, 160, scabinus

VII, 209, olim, vir Katherine 364, 441
Wilczopolski (Wylczopolsky) Petrus 274, 1584
Wilde Cuncza civis Poznaniensis 1514
Wiskowa (Wyschkowa) Gerka 118, 551, 1396, v. etiam Gertruda uxor Andree Wyssek,
Wisszek (Wissok, Wiskouicz, Wyschkowsky) 320, ortus 914, 1526, Andreas 173, 307, 504, 550, vir Gerce 103, 181 consocer Johannis Pisczikur 223
Wladimiria (*Włodzimierz*) v. Bohrzamek
Woch Johannes 1273
Wola Gyelczviczska (*Wola Giełczewska*) v. Nicolaus
Wolczko Ignatius heres de Swyrze 983
Wolkowsky Crystek v. Cristek Armenus
Wollo (Vallo, Wolle) 300, Albertus 348, 882, 890, pellifex 347, 714, pater Margarethe uxoris olim Stanislai pellificis 777, 846, 849, 859
Wollyer (Walther, Walkyer?) Johannes civis Poznaniensis 1298
Wolosz, gener Ludo civis de Luczko 1351
Woyczechow (*Wojciechów*) v. Petrus
Woyslavicze (*Wojsławice*) v. Anna, Elizabeth, Margaretha
Wramblowsky Johannes minister civitatis 1595 v. etiam Johannes budellus
Wratislavia (*Wrocław*) 1005, v. Bothnar Franciskus, Czemerman Nekel, Forhinst Johannes, Guthlar Jacobus, Han Mathias, Hincza Nicolaus, Howerne, Jurek, Phylcz Nikel
Wrona (Vrona) 368, 388
– faber, servus Jacobi Byali 452
– Johannes 10 braseator 409, olim, vir Barbare Wronyne 1374
Wronyna domus 949, Barbara 1038, 1039, relicta Johannis Wrona braseatoris 1374
Wszonkonis pater Martini religiosi 528
Wyaczkowsky 705
Wydawszky civis Thurobinszky 708, 865, 866
Wyecz Johannes de Oppoczno 1562
Wyelunsky (Wielunsky) Mathias 73, 359, 395, 412, 796, 911, 1079, 1373, 1449, 1482, 1536, 1546, 1564, advocatus VII, consul 394, 958, 1110, 1210, 1252, 1487, 1501, 1561, 1566, 1567, 1579, 1590, 1630, avunculus Johannis 462, 487, 584, 659, 1213
Wyeszchowszky Jacobus v. Wyrzchowski
Wyeszna Iwaszko civis de Wylna 1565
Wylno (Wilno) v. Bartholomeus, Clemens, Johannes, Micz, Stephanus, Tholsty Iwaszko, Thomas, Wyeszna
Wynarz (Vynarz, Wynarzs, Wynarsz, Wynarzowicz) 470
– Jacobus 68, 74, 77, 85, 190, 191, 225, 275, 285, 290, 367, 403, 846, 859, 911, 940, 962, 993, 998, 1028, 1034, 1040, 1044, 1052, 1061, 1065, 1067, 1075, 1260, 1309, 1315, 1377, 1385, scabinus VII, LXIV, 529, consul 917, 1017, 1098, 1113, 1203, 1210, 1266, 1291, 1306, vir Katherine 545
– Martinus predecessor Jacobi Wynarz 285
Wyprothek (Vyprothek) Johannes, nobilis, heres de Svyebodzyn 1488, 1571
Wyrzchowsky Jacobus, nobilis, heres de Wyrzchowyska 63, 575, 730, 741, 913, 1310
Wyschkowsky ortus 1526
Wyschoglyndowa (Wisszozglodowa) Anna 372, 1187, 1261
Wyssogląnd 769
Wyssogląndskye orti 781
Wysoczky Albertus 666, 990, 1187, 1261,

1341, socer Mathie Mylek 1548
Wysznowszka (Wyschnyowszka) Dorothea 973, 977, 1021, 1078, 1279, soror Johannis Trzanszithobola 960, 966, uxor Johannis 1022 v. etiam Schavnyczka, Dorothea uxor Johannis Wysznowszky
Wysznowszky
– Andreas olim 258
– Johannes 971, 1103, 1429, 1521, nobilis 798, scabinus 256, vir Dorothee 814, 924, 1022, 1200, 1346, 1431, 1611
– Nicolaus 258
– ortus 938, 1111
Wythowicz Jacobus 33
Wythych (Wythich, Vithich) 82, 873, Johannes 1462, vir Anne, pater Hedvigis 1591

X

Xexol v. Grzegzol

Y v. etiam I, J

Yagielka Paulus scabinus de Jawydz 1350
Yakuschowicz Johannes 1526, scabinus 1516
Yaneczanka Katherina 99
Yastkolka Johannes, frenifex, vir Barbare filie Johannis Wantropka 1560
Ystebka v. Gysdepka

Z

Zak
– Mathias 205, 208, 320, 375
– Nicolaus 276, olim 1094, consul, vir Katherine Zakowe 103, 319, 558, 1167, 1304, 1324, 1396, 1630, pater Swassek, avus Nicolai 1062, socer Marci, vitricus ecclesie S. Bernardini 515
Zakowa 524, 578, 632, 840, 855, 1060
– Katherina 118, 134, 181, 199, 243, 276, 307, 321, 476, 551, 827, 828, 832, 843, 844, 874, 891, 926, 954, 955, 963, 995, 1024, 1076, 1168, 1235, relicta Nicolai Zak consulis 319, 558, 1167, 1304, 1324, 1396, 1630, soror Petr et Gertrudis? 961, mater Swassek, ava Nicolai 1000, 1062, 1170, preava Nicolai et Gertrudis 896, amita Swenthoslai 103, 351, olim 1572, 1575, 1630, 1631
– Margaretha 1466
Zambkowa Mikolaiowa Margaretha 1105
Zamborka (Szomborka, Zambork, Zemborka)
– Johannes 320, 345, 603, 743, carnifex 1310, 1511, 1519, 1528, 1532
– Nicolaus 733
Zambrek Nicolaus clericus 1113, 1140, 1260, clericus de Hrubyeschow 1306
Zarnoviecz v. Schydlowyeczky Stanislaus
Zawada Petrus 690
Zawichost v. Johannes archidiaconus, magister
Zawyeprszky Nicolaus, nobilis 1277, 1350
Zawyscha
– de Gluszko, nobilis 1082
– Johannes clericus 1171, 1204
– Stanislaus clericus 1212, 1233, 1240, 1243
Zayacz 54
Zayn, olim, kmetho de Stwartek, pater Pauli et Anne 984, 1081
Zaynow vitricus Stanislai 1602

Zaynowa 460
Zdun (Sdun) v. etiam Barthossius lutifigulus, Johannes lutifigulus
– Barthosius 811, olim, frater Johannis lutifiguli, pater Dorothee 860
– Johannes 676, 818, 852, 1046, suburbanus 1090, frater Anne Chodorkowa 1420
– Martinus 895, 976
– Nicolaus 561, 590, 1070, 1298, 1351, vitricus 617
Zdunek (Sdunek) 131, Mathias 169, 454, vitricus ecclesie S. Michaelis parochiali 704, 806
Zdunkowa Margaretha 1095
Zegadlo Jacobus 35
Zelaszny (Szelaszny)
– Johannes 527, presbiter, patruus nobilis Martini Hectoris de Thurow 601
– Martinus 716, 907, 909, 915, nobilis 702, 717, 721, 724
Zembelsky Nicolaus 76, 83
Zeycz Gregorius de Gdanszko 138
Zieboczkowy ortus 119
Ziemaduchowa Dorothea de suburbio Stwartek 1192
Zigismundus v. Sigismundus
Ziszczina v. Schiszczina
Zlothaschia v. Slothassya
Zophia 23, 97, 316
– filia Johannis Gambala, soror Nicolai 959
– filia Katherine capitaneisse, soror Sbignei canonici Sandomirensis 247
– filia olim Alberti Allen consulis 412
– filia Ursule et olim Johannis Trząnszithobola, soror Johannis, Elizabeth, Stanislai, Andree, Anne 1079, 1080
– soror Dorothe uxoris Stephani carnificis, filia Darmopich 306, uxor Johannis 304
– soror Stanislai, privigna olim Stanislai Hryncza pellificis 387
– uxor Alberti Grundus pileatoris, soror Margarethe uxoris Martini Burkarth olim 542
– uxor Johannis arcuficis 1588
– uxor Laurencii Porczek, soror Anne uxoris Johannis Mynczar, Katherine uxoris Stephanni aurifabri, olim Elizabeth uxoris Gregorii Gosdz et Katherine uxoris Martini Closman 1447
– uxor Stanislai balistatoris 1440
Zuchtin (*Żuchtyń?*) v. Bartholdus, Paulus
Zukow(*Żuków*) v. Nicolaus
Zukowsky Petrus, generossus, pater Borzwy, Agnetis et Margarethe 991
Zyąncz Nicolaus 681
Zyebraczkovicz Stanislaus 1283
Zyrdzoch v. Dirdol
Zyszka v. Schiska

Hasła zawarte w indeksie stanowią przede wszystkim rzeczowniki, przymiotniki i czasowniki polskie podane w oryginalnej pisowni. O ile było to możliwe, przytoczono także konteksty ich użycia (polskie lub łacińskie). Liczby odsyłają do numerów zapisek.

B
barcz alias mellificum 629
belle panni 912
bladi 751
brathanek, (brathanky) 103
byalka 905
byaloskornik 320, 572, 1239
bydlo alias peccora 1493

C v. etiam K
chrastelya 571
cowal 435
cynsz zaschedzoni alias pro censu 1001
cwarthky 160
czalun (czalwn) 479, 1155, 1159
czapnycza 1467
czapnyk 842, 928, 930, 1467, 1526, 1530, 1581
czecha, (czesche) 1487
czesla 750

D
doczysk alias oppresio 1294
droga – po szamo droga 584
dzelnica alias sors 17

F
folwark alias praedium 259
furman 952

G
garbhyfigu videlicet sferra pellificium 205
gay, (gayo) 650, 751
grad, (grath) 552, 559, 574, 582, 595, 860, alias supellectilium 536, 556, alias peraferrne 569, 752
gwar 1030, 1282, 1349, alias satisdacio 1439, 1579

H
horth (orth) 950, 964, 965

I
iszczowy 1342

K
kolodzyey (colodze) 55, 165, 167
kopa alias cassula 751
korczaky alias piccarios 365
koschky alias anadremade 1291, 1524
kowadlo (kowadlon) alias incudem 1256, 1268
kramarsz (cramarsz) 320, 957, 1319, 1549, 1552
krzeczky 1447
kwpno rzeczą alias more emptorio 1272

L
logw smalczowanego alias sepi lignifici 1080
luprink alias edictum 1030

M
medze 414
midlarz 239
myecznyk 255

N
naczyne 221 alias attinencias 406
nadathky 1087
naglady, (naklady, nakludy) alias impensis 1338, 1359, 1366, 1389 alias pecunias 1024
nyewiestka alias glota 553
nyewydzelayancz alias exdividendo 1559
nywa 1286

O
odgrodzycz alias reedificare 743
odwolywal alias reclamavit 66
odzanye 1349
okwpycz alias exemere 1027
olearnik (oleownik, olescornik) 175, 195, 268, 284, 318
oleszlacz alias avisare 701
oprawya alias preordinavit 1003
orth v. horth
ozimina alias annona 1449

P
paczerzszy 596
paszky 406
perszne 1447
pisczel alias pixis 230
poboszni alias divinam 1080
pocladal alias posuit 948, 1004, 1011
polepschenye alias ad melioracionum 1003
possagw alias dotalicium 1424
postawczowe 1447
posztrzigaczka 1348
poszwa 293, 294
powrosznyk (powrosnyk) 831, 927, 1020, 1181, 1550, 1551
powyathek (powatek) IV, XIII, XIX, XXXVI, L, LXIII, LXV, LXXXII, CI, CXXXIX, CXLVI, CLXXIX, CXCV, 69, 74, 126 , 492, 834, 835, magnum iudicium 764, alias iudicium expositum CLXIX, CCXIV, CCXIX, CCLII, CCXXXVII
prassol 95, 782
prawem sza przethoczilo 1137
promowanye dacz alias evacuabit 300
przenska (przenczsk) 69, 77
przethoczilo sza prawem 1137
przypowiedzal se (przypowyedzala) 110, alias adixit 107, 108, 173, 716, 719, 744
przypytalschą alias interrogatus est 854
puchowe 1447
pyenądze schinkowe alias pecunis propinalibus 1311
pyąthno dicto signo 1517

R
rambky alias capitis 1447
rathay 462
rimarz (rimar, rymarsz, rzimarz) 62, 119, 122, 633, 783, 784, 1467
rumovane (rumovacz) alias evacuare 475, 601, 688, 702, 988
rowi 1480

S
schabla alias spata 203
schedlyszko alias edificium 1266
smalczowanego logw alias sepi lignifici 1080
szuba (schuba) 444, 449, 453
serczow argenti 877
skorupą alias templum testilinis 785
slessar (slosszar) 137, 230, 272, 724, 791, 900
sloszarczik 349
slodownik 403
solne v. stodola
spwszczyl (spusczal) alias transmissit 872 alias dimisit 206, 1045
stanyczą alias cum stabulo 1041
stelmach 482

stodola 188, 366 alias orreum 849, stodoly solne 1319
stroszne alias vigilules 1464
stuczini (stwczni) pallium 860, 876
swak alias rivalus 25
swogykow 1447
swoyky 81 alias wela 75
swyeszczy 830
szadzavka 259, 346 alias piscina 863
szasthaw 949
szrunieym alias evacuacione 213

T
theszcze alias gloti 1153
tkanka alias pretexta 1447
trzansl alias evacuaverat 1440
tulnyk 572
tymyanw 1564

V
vollowe pallium 1011

W
wal alias fundus 1546
wgor 1449
wikusz (wikusch wykusch) 628, alias domus 528, 1496, alias domus sub muro 796
wnuk 884, 883, 896, alias nepos 1062, alias consangwineus 1000
woskoboynik (woskoboyk,woskoboyky, woskownik) 46, 95, 198, 207, 262, 274, 325, 628, 823, 944, 1020, 1048, 1181, 1258, 1475, 1496, 1515, 1549, 1605, 1609, 1615, 1622
woynschosch alias vectorea 138
wszdaną alias resignacionem 1424
wyano alias dos 756, alias dotalicium 1424
wypuszczila alias emisit 1036
wyrzekszya 258
wyschvolenye alias eliberacio 215
wyszwala alias eliberabit 865, 960, 966, 968, 974, 978, 985
wyviogł szą alias ademet 1067

Y
yadtky alias mensa 842
yarsz (yarszine) alias blada 1449
yszczecz (ysczowy) 1547 alias evictor 1066
yszczycz alias dare debuit 818

Z
zachącza alias venditor 137
zadathek 195, 827, 970 alias prima solucio 842, 1323, 1578
zagrodzyl alias sepes fecit 743
zaplaczene 449
zapysaly alias inscripserunt 814
zaschedzany census 971
zastawya alias vadio mediante 1109

Ż
żon[m]am peplum 1307

SPIS TREŚCI

Przedmowa
– 5 –

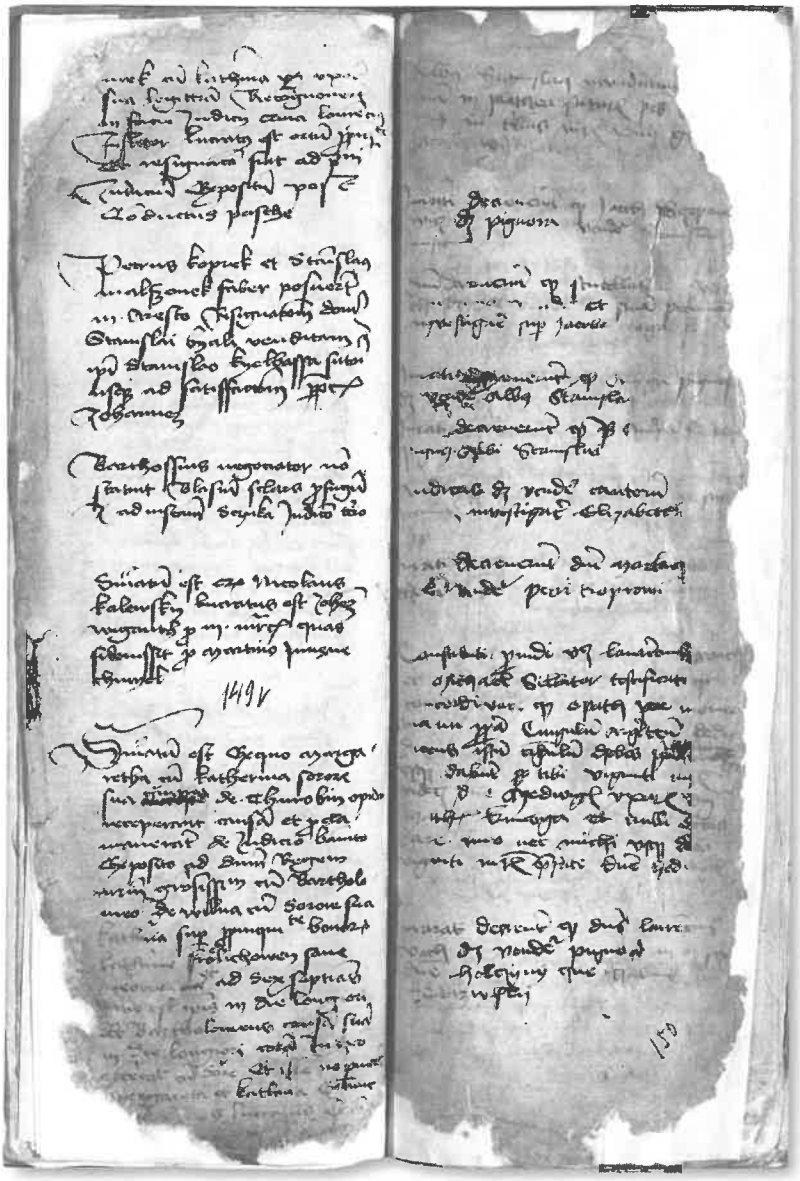
Wstęp
– 7 –

Księga miasta Lublina, sygn. 2 (zapisy z 1458 i 1465 roku)
– 29 –

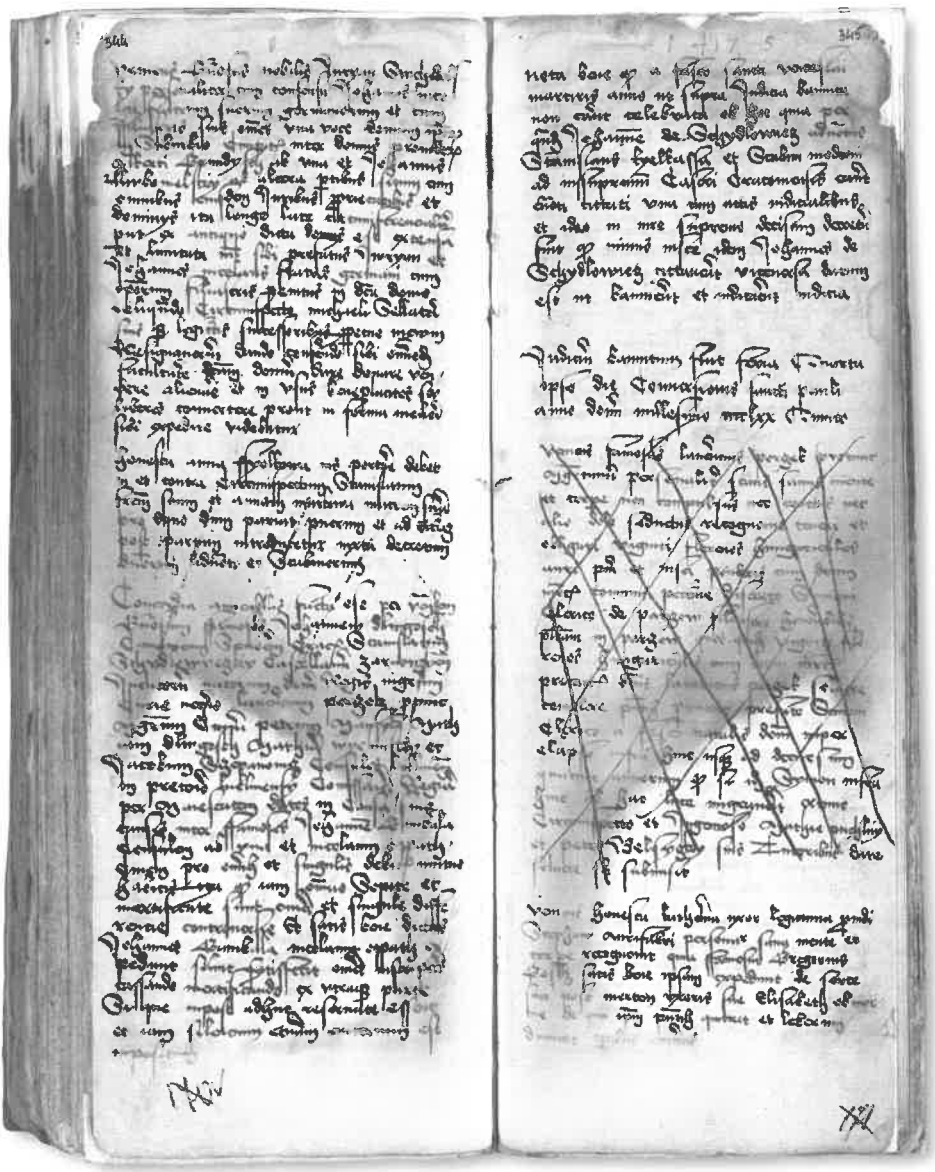
Księga miasta Lublina, sygn. 1 (1465-1475)
– 47 –

Indeks osób i nazw miejscowych
– 571 –

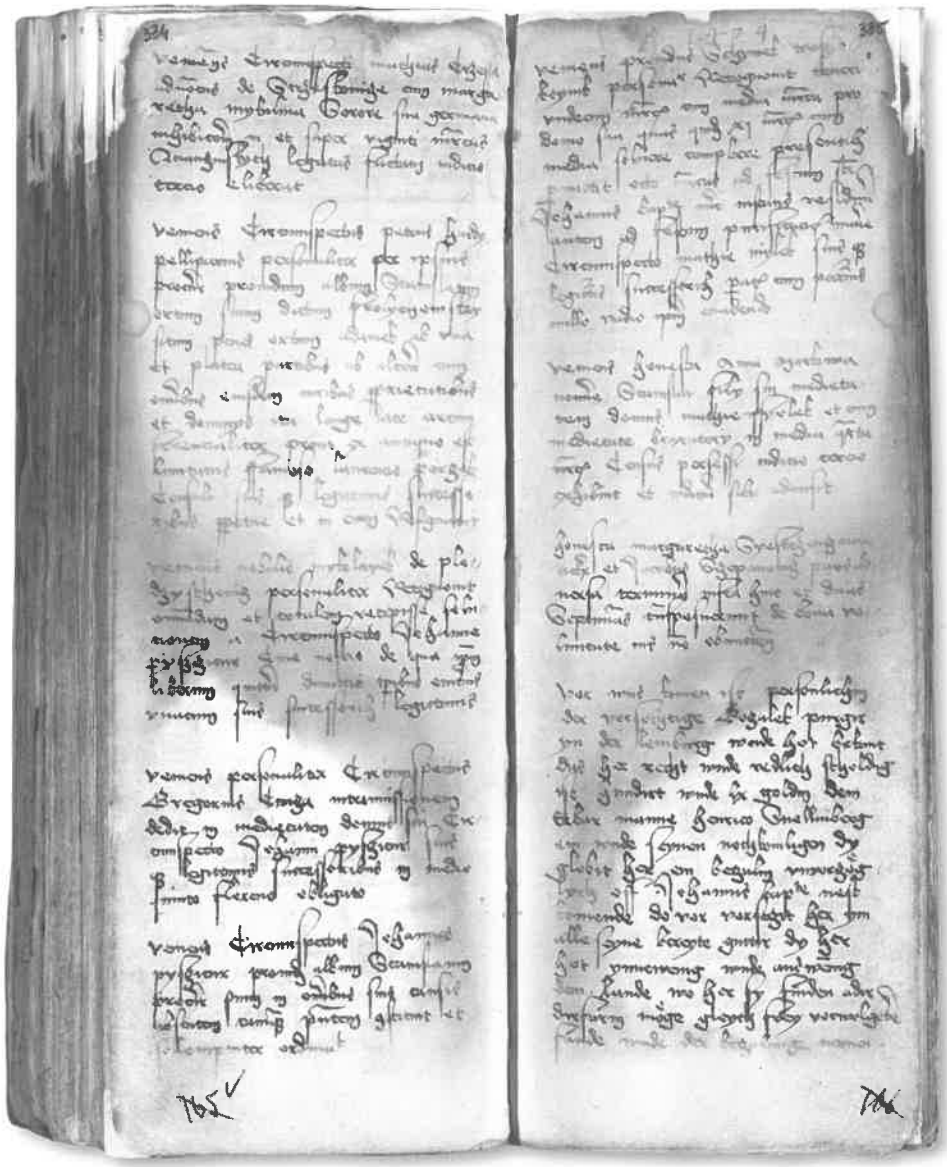
Indeks słów polskich
– 621 –

KmL 2, k. 149v-150
Na k. 149v zapisy nr 28-32 z 1465 r. i k. 150 z zapisami nr 33-41 datowanymi na 1458 r.
Na ilustracji widoczne charakterystyczne dla tego fragmentu uszkodzenia kart.

KmL 1, s. 344-345
U dołu s. 344 zapis nr 1501 z 1474 r. dotyczący ugody zawartej między rajcą Janem Gambalą i Mikołajem Opatem, zawartej m.in. za pośrednictwem komisarza królewskiego Jana Długosza, kanonika seniora krakowskiego.

KmL 1, s. 334–335
U dołu s. 335 początek jedynego w księdze zapisu w języku niemieckim (nr 1478 z 1474 r.).

KmL 1, s. 50-51
Na s. 51 krótki zapis nr 312 z 10 września 1466 r. informujący
o niedokonaniu wpisów do księgi z powodu przyjazdu królewiczów do Lublina.

ARCHIWUM PAŃSTWOWE
W LUBLINIE

ISBN 978-83-926895-4-6

ARCHIWUM PAŃSTWOWE
W LUBLINIE
Lublin 2017
700 lat miasta